

2022

Årsrapporter

- om genomförandet av EU:s budget för budgetåret 2022 och
- om den verksamhet som finansieras genom nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2022

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

EUROPEISKA REVISIONSRÄTTEN
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxemburg
LUXEMBURG

Tfn +352 4398-1
Frågor: eca.europa.eu/sv/contact
Webbplats: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på internet via Europa-servern (<http://europa.eu>).

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2023

I enlighet med artikel 287.1 och 287.4 i EUF-fördraget, artikel 258 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och artikel 43 i rådets förordning (EU) 2018/1877 av den 26 november 2018 med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EU) 2015/323

har Europeiska unionens revisionsrätt vid sina sammanträden den 6 och 20 juli 2023 antagit
sina

ÅRSRAPPORTER för budgetåret 2022

Rapporterna har tillsammans med institutionernas svar på revisionsrättens iakttagelser skickats till de myndigheter som ansvarar för beviljandet av ansvarsfrihet och till de övriga institutionerna.

När dessa rapporter antogs hade revisionsrätten följande ledamöter:

Tony Murphy (ordförande), Ladislav Balko, Pietro Russo, Baudilio Tomé Muguruza, Iliana Ivanova, Nikolaos Milionis, Klaus-Heiner Lehne, Bettina Jakobsen, Jan Gregor, Mihails Kozlovs, Ildikó Gáll-Pelcz, Eva Lindström, Hannu Takkula, Annemie Turtelboom, Viorel Ștefan, Ivana Maletić, Francois-Roger Cazala, Joëlle Elvinger, Helga Berger, Marek Opioła, Jorg Kristijan Petrovič, Stef Blok, George Marius Hyzler, Lefteris Christoforou, Laima Liucija Andrikiienė och Keit Pentus-Rosimannus

Innehåll

	Sida
Årsrapport om genomförandet av EU:s budget för budgetåret 2022	5
Institutionernas svar på årsrapporten om genomförandet av EU:s budget för budgetåret 2022	382
Årsrapport om den verksamhet som finansieras genom nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2022	481
Europeiska kommissionens svar på årsrapporten om den verksamhet som finansieras genom nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2022	517

Årsrapport om genomförandet av EU:s budget för budgetåret 2022

Innehåll

	Sida
Allmän inledning	7
Kapitel 1 Revisionsförklaring och information till stöd för den	10
Kapitel 2 Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen	57
Kapitel 3 EU-budgeten: att uppnå resultat	99
Kapitel 4 Intäkter	171
Kapitel 5 Inre marknaden, innovation och digitalisering	197
Kapitel 6 Sammanhållning, resiliens och värden	220
Kapitel 7 Naturresurser och miljö	273
Kapitel 8 Migration och gränsförvaltning Säkerhet och försvar	293
Kapitel 9 Grannskapet och omvärlden	310
Kapitel 10 Europeisk offentlig förvaltning	332
Kapitel 11 Faciliteten för återhämtning och resiliens	344
Institutionernas svar	382

Allmän inledning

0.1. Europeiska revisionsrätten är en av Europeiska unionens institutioner och extern revisor av EU:s finanser. I den egenskapen agerar vi som oberoende väktare av alla EU-medborgares ekonomiska intressen, särskilt genom att vi bidrar till att förbättra EU:s ekonomiska förvaltning.

0.2. I enlighet med [fördraget om Europeiska unionens funktionssätt](#) (EUF-fördraget)¹ behandlar vår årsrapport om genomförandet av EU:s budget både inkomster och utgifter. I årsrapporten avger vi vår *revisionsförklaring* om huruvida EU:s räkenskaper är tillförlitliga och huruvida EU:s budget har använts i enlighet med tillämpliga lagar och bestämmelser. Förklaringen kompletteras med särskilda bedömningar av större utgiftsområden i EU:s budget. Europeiska utvecklingsfonden behandlas i en separat årsrapport.

0.3. EU:s allmänna budget antas varje år av Europeiska unionens råd och Europaparlamentet. I maj 2020 antog Europeiska unionens råd *NextGenerationEU*, ett tillfälligt instrument som inrättades med anledning av covid-19-pandemins socioekonomiska konsekvenser och som finansieras genom emittering av obligationer. NextGenerationEU tillhandahåller finansiering för *faciliteten för återhämtning och resiliens*², som står för omkring 90 % av finansieringen inom NextGenerationEU, samt för tillägg till befintliga program i den fleråriga budgetramen för 2021–2027, vilka måste användas i enlighet med sektorsspecifika regler.

0.4. Både EU:s allmänna budget och finansieringen från NextGenerationEU omfattas av *förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet*. Genom detta förfarande beslutar parlamentet, på rekommendation av rådet, huruvida Europeiska kommissionen har fullgjort sitt budgetansvar på ett tillfredsställande sätt. Årsrapporten, eventuellt i kombination med våra andra produkter, utgör en grund för förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet. Vid offentliggörandet översänder vi vår årsrapport till medlemsstaternas nationella parlament och till Europaparlamentet och rådet.

¹ Artiklarna 285–287 i [EUF-fördraget](#).

² [Förordning \(EU\) 2021/241](#) om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens.

0.5. Denna årsrapport är strukturerad enligt följande:

- I **kapitel 1** presenterar vi revisionsförklaringen, en sammanfattning av resultatet av vår granskning av räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas laglighet och korrekthet³, inbegripet kommissionens information om korrekthet och en sammanfattning av vår revisionsmetod.
- I **kapitel 2** presenterar vi vår analys av budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen.
- I **kapitel 3** presenterar vi prestationsaspekter (dvs. *sparsamheten, effektiviteten och ändamålsenligheten*) i genomförandet av budgeten, med fokus på vår analys och sammanfattning av viktig prestationsinformation i de särskilda rapporter som vi antog 2022 och på vår uppföljning av rekommendationer som vi lämnade i vår rapport om EU-budgetens prestation 2019 och i våra särskilda rapporter 2019.
- I **kapitel 4** presenterar vi resultatet av vår kontroll av korrektheten i EU:s intäktstransaktioner och vår granskning av delar av internkontrollsystem för förvaltning av intäkter samt vår granskning av kommissionens årliga verksamhetsrapporter.
- I **kapitlen 5–10** redovisar vi, för rubrikerna i den *fleråriga budgetramen* för 2021–2027, resultatet av vår granskning av transaktionernas korrekthet och vår granskning av kommissionens *årliga verksamhetsrapporter*, delar av kommissionens internkontrollsystem och andra förvaltningsverktyg.
- I **kapitel 11** presenterar vi resultatet av vår granskning av korrektheten i transaktionerna inom faciliteten för återhämtning och resiliens samt av vår granskning av kommissionens *årliga verksamhetsrapporter*, vår bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll och vår revisionsmetod för faciliteten för återhämtning och resiliens.

0.6. Vi strävar efter att presentera våra resultat på ett klart och tydligt sätt. Men vi kan inte alltid undvika att använda termer som är specifika för EU och dess politik och budget eller för redovisning och revision. På vår webbplats finns en [ordlista](#) med förklaringar av de flesta av dessa specifika termer. Första gången termerna i ordlistan förekommer i ett kapitel är de *kursiverade*.

³ I årsrapporten använder vi termen ”korrekthet” med samma innebörd som ”laglighet och korrekthet”.

0.7. Det är vårt ansvar som extern revisor att redogöra för våra granskningsiakttagelser, dra de nödvändiga slutsatserna av dem och därefter göra en oberoende och opartisk bedömning av EU-räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas laglighet och korrekthet.

0.8. Kommissionens svar på våra iakttagelser (och i förekommande fall svaren från andra EU-institutioner och EU-organ) presenteras tillsammans med rapporten.

0.9. Mer information om vårt arbete finns i våra årliga verksamhetsrapporter, särskilda rapporter, översikter och yttranden över ny eller uppdaterad EU-lagstiftning eller över beslut med effekter på den ekonomiska förvaltningen, vilka alla finns på vår [webbplats](#).

Kapitel 1

Revisionsförklaring och information till stöd för den

Innehållsförteckning

	Punkt
Revisionsrättens revisionsförklaring till Europaparlamentet och rådet – oberoende revisorns rapport	I.–XL.
Inledning	1.1.–1.4.
EU:s utgifter är ett viktigt verktyg för att uppnå politiska mål	1.3.–1.4.
Granskningsresultat för budgetåret 2022	1.5.–1.43.
Räkenskapernas tillförlitlighet	1.5.–1.8.
Räkenskaperna innehöll inte väsentliga felaktigheter	1.5.–1.7.
Områden av särskild betydelse för årsredovisningen 2022	1.8.
Transaktionernas korrekthet	1.9.–1.30.
Vår revision omfattar intäcts- och kostnadstransaktioner som ligger till grund för räkenskaperna	1.10.–1.13.
Det förekommer fortfarande fel i vissa typer av utgifter	1.14.–1.17.
Komplexa regler och det sätt som EU-medel betalas ut på påverkar risken för fel	1.18.–1.20.
Högriskkostnader utgör en betydande del av vår granskningspopulation och innehåller väsentliga fel	1.21.–1.25.
Fel avseende stödberättigande bidrar fortfarande mest till den uppskattade felnivån när det gäller högriskkostnader	1.26.–1.30.
Kommissionens information om korrekthet	1.31.–1.43.
Kommissionens uppskattning av felprocenten ligger betydligt under vårt felintervall	1.33.–1.35.
Kommissionens riskbedömning innebär sannolikt att risknivån underskattas	1.36.–1.37.
Kommissionen har förbättrat sin rapportering om finansiella korrigeringar och återkrav	1.38.–1.42.
Rapportering om förfaranden gällande rättsstatsprincipen	1.43.
Vi rapporterar misstänkta bedrägerier till Eppo och Olaf	1.44.–1.51.

Slutsatser 1.52.–1.56.

Granskningsresultat 1.53.–1.56.

Bilagor

Bilaga 1.1 – Revisionsmetod

Revisionsrättens revisionsförklaring till Europaparlamentet och rådet – oberoende revisorns rapport

Uttalande

I. Vi har granskat

- a) Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper som består av den konsoliderade årsredovisningen¹ och rapporterna om genomförandet av budgeten² för det budgetår som slutade den 31 december 2022 och som godkändes av kommissionen den 28 juni 2023,
- b) de underliggande *transaktionernas* laglighet och korrekthet, i enlighet med bestämmelserna i artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Räkenskapernas tillförlitlighet

Uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet

II. Vi anser att Europeiska unionens konsoliderade räkenskaper för det år som slutade den 31 december 2022 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EU:s finansiella ställning per den 31 december 2022, det finansiella *resultatet*, kassaflödena och förändringar i nettotillgångarna för det budgetår som slutade detta datum, i enlighet med budgetförordningen och redovisningsreglerna, som baseras på internationellt vedertagna redovisningsstandarder för den offentliga sektorn.

¹ Artikel 243 i Europaparlamentets och rådets [förordning \(EU, Euratom\) 2018/1046](#) av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

² [Ibidem](#), artikel 244.

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

Intäkter

Uttalande om intäkternas laglighet och korrekthet

III. Vi anser att de intäkter som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2022 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

Kostnader

IV. För 2022 gör vi fortsatt två separata uttalanden om kostnadernas laglighet och korrekthet. Detta speglar det faktum att *faciliteten för återhämtning och resiliens* är ett tillfälligt instrument som genomförs och finansieras på ett sätt som i grunden skiljer sig från de normala budgetutgifterna inom den fleråriga budgetramen.

Uttalande med avvikande mening om budgetkostnadernas laglighet och korrekthet

V. På grund av betydelsen av det förhållande som beskrivs under rubriken "Grund för ett uttalande med avvikande mening om budgetkostnadernas laglighet och korrekthet" anser vi att de budgetkostnader som godkänts i räkenskaperna för det budgetår som slutade den 31 december 2022 innehåller väsentliga fel.

Uttalande med reservation om lagligheten och korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens

VI. Med undantag för effekterna av de förhållanden som beskrivs under rubriken "Grund för ett uttalande med reservation om lagligheten och korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens" anser vi att de kostnader inom faciliteten för återhämtning och resiliens som godkänts i räkenskaperna för det budgetår som slutade den 31 december 2022 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

Grund för uttalandet

VII. Vi utförde vår revision i enlighet med de internationella revisionsstandarder (ISA) och etiska riktlinjer som fastställts av IFAC och de internationella standarder för högre revisionsorgan (Issai) som fastställts av Intosai. I avsnittet om revisorns ansvar nedan beskrivs mer ingående vilket ansvar vi har enligt dessa standarder och riktlinjer. I det avsnittet ger vi också mer information om grunden för vårt uttalande om intäkterna (se punkt [XXXV](#)) och kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens (se punkt [XXXVII](#)). Vi uppfyllde även kraven på

oberoende och våra etiska skyldigheter enligt International Ethics Standards Board for Accountants (IESBA) och dess etiska riktlinjer för yrkesverksamma revisorer. Vi anser att vi har inhämtat tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande.

Grund för ett uttalande med avvikande mening om budgetkostnadernas laglighet och korrekthet

VIII. Vår uppskattade övergripande felnivå för budgetkostnader som godkänts i räkenskaperna är 4,2 % för det år som slutade den 31 december 2022. En betydande del av dessa kostnader innehåller väsentliga fel. I huvudsak gäller detta ersättningsbaserade kostnader, där den uppskattade felnivån är 6,0 %. Den typen av kostnader ökade till 110,1 miljarder euro 2022, vilket motsvarar 66,0 % av vår granskningspopulation³. Effekterna av de fel som vi konstaterade är därför både väsentliga och av avgörande betydelse för de kostnader som godkänts för året.

Grund för ett uttalande med reservation om lagligheten och korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens

IX. I elva av de 13 utbetalningar (och tillhörande regleringar av förfinansiering) som gjordes från faciliteten för återhämtning och resiliens gjorde vi kvantitativa iakttagelser. Sex av dessa innehöll väsentliga fel. Vi identifierade också fall där åtgärderna och de underliggande delmålen eller målen hade utformats på ett bristfälligt sätt samt problem med tillförlitligheten i de uppgifter som medlemsstaterna hade lämnat i sina förvaltningsförklaringar. Mot bakgrund av ovanstående anser vi att de sammanlagda effekterna av våra iakttagelser är väsentliga men inte av avgörande betydelse för de kostnader inom faciliteten för återhämtning och resiliens som godkänts för året.

Områden av särskild betydelse för revisionen

Vi bedömde skulden för pensioner och andra ersättningar till anställda

X. I EU:s balansräkning redovisas en skuld för pensioner och andra ersättningar till anställda på 80,6 miljarder euro i slutet av 2022 (2021: 122,5 miljarder euro).

XI. Merparten av skulden för pensioner och andra ersättningar till anställda avser pensionssystemet för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen som uppgår till 73,1 miljarder euro (2021: 109,7 miljarder euro). Den skuld som redovisas är en uppskattning av nuvärdet av förväntade framtida betalningar som EU behöver göra för att reglera sina pensionsåtaganden.

³ Mer information finns i punkterna [1.22–1.26](#) i årsrapporten för 2022.

XII. De förmåner som betalas ut enligt pensionssystemet belastar EU-budgeten. Eftersom EU inte har upprättat en särskild pensionsfond för att täcka kostnaderna för framtida pensionsåtaganden garanterar medlemsstaterna gemensamt utbetalningen av förmånerna, och tjänstemännen bidrar med en tredjedel till finansieringen av systemet. Varje år beräknar Eurostat denna skuld för kommissionens räkenskapsförare med hjälp av parametrar såsom åldersprofilen och den förväntade livslängden för EU-tjänstemän samt antaganden om framtida ekonomiska förhållanden. Dessa parametrar och antaganden bedöms också av kommissionens försäkringstekniska rådgivare.

XIII. Att pensionsskulden minskade 2022 beror främst på den höjda nominella diskonteringsräntan, som påverkas av globala räntehöjningar⁴.

XIV. Den näst största delen av skulden för pensioner och andra ersättningar till anställda är EU:s uppskattade skuld till det gemensamma sjukförsäkringssystemet (RCAM) som vid utgången av 2022 uppgick till 5,7 miljarder euro (2021: 10,3 miljarder euro). Denna skuld gäller hälso- och sjukvårdskostnader för EU-personal som ska betalas efter avslutad tjänstgöring (nettokostnad efter personalens bidrag).

XV. Vid revisionen bedömde vi de försäkringstekniska antaganden som gjorts för dessa system och den värdering de resulterat i. Vår bedömning bygger på det arbete som utförts av externa, oberoende försäkringstekniska experter. Vi kontrollerar de uppgifter som ligger till grund för beräkningarna, de försäkringstekniska parametrarna och beräkningen av skulden. Vi kontrollerar även presentationen av skulderna i den konsoliderade balansräkningen och noterna till den konsoliderade årsredovisningen.

XVI. Vi drar slutsatsen att uppskattningen av den totala skulden för pensioner och andra ersättningar till anställda ger en rättvisande bild i den konsoliderade balansräkningen.

Vi bedömde större bokslutsuppskattningar i årsredovisningen

XVII. Vid utgången av 2022 uppgick det uppskattade värdet av stödberättigande kostnader som stödmottagarna hade haft men ännu inte

⁴ Not 2.9 i EU:s årsredovisning för 2022.

redovisat till 148,7 miljarder euro (2021: 129,9 miljarder euro). Dessa belopp redovisades som upplupna kostnader⁵.

XVIII. Ökningen i uppskattningen beror framför allt på faciliteten för återhämtning och resiliens, som utgör kärnan i *NextGenerationEU*, det tillfälliga återhämtningsinstrument som ska hjälpa till att reparera de omedelbara ekonomiska och sociala skador som covid-19-pandemin orsakat. Utbetalningar till medlemsstaterna inom faciliteten följer en på förhand fastställd delbetalningsprofil fram till 2026. Vid utgången av 2022 uppgick de upplupna kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens till 22,6 miljarder euro (2021: 12,3 miljarder euro).

XIX. För bedömningen av dessa bokslutsuppskattningar granskade vi det system för beräkning av periodavgränsning som kommissionen har infört för att försäkra oss om att det var korrekt och fullständigt vid de generaldirektorat där merparten av kostnaderna hade uppstått. Under arbetet med urvalet av fakturor och betalningar av förfinansiering granskade vi de relevanta beräkningarna av periodavgränsning och kontrollerade risken för att periodiseringen var felaktig. Vi begärde förtydliganden från kommissionens redovisningsavdelningar angående de allmänna metoderna för att göra dessa uppskattningar.

XX. Vi drar slutsatsen att beräkningen av det totala beloppet för upplupna kostnader och övriga förskott som utbetalats till medlemsstaterna ger en rättvisande bild i den konsoliderade årsredovisningen.

Vi granskade tillgångar som skapats genom Förenade kungarikets utträdesprocess

XXI. Den 1 februari 2020 upphörde Förenade kungariket att vara en EU-medlemsstat. I utträdesavtalet åtog sig Förenade kungariket att fullgöra alla de ekonomiska skyldigheter enligt tidigare fleråriga budgetramar som följde av dess EU-medlemskap.

XXII. Efter övergångsperiodens slut den 31 december 2020 har ytterligare ömsesidiga skyldigheter för EU respektive Förenade kungariket gett upphov till vissa skulder och fordringar för EU:s del. Dessa skyldigheter måste återspeglas i EU:s årsredovisning. Kommissionen uppskattade att EU:s räkenskaper på balansdagen visade en nettofordran på 23,9 miljarder euro att erhålla från Förenade kungariket (2021: 41,8 miljarder euro), varav 9,1 miljarder euro enligt

⁵ Dessa omfattar upplupna kostnader på balansräkningens skuldsida på 85,9 miljarder euro och, på balansräkningens tillgångssida, 62,8 miljarder euro som minskar värdet av förfinansieringen.

uppskattningar kommer att betalas inom tolv månader räknat från rapporteringsdagen.

XXIII. Som en del av våra normala granskningsåtgärder diskuterade vi med kommissionen tidpunkten för samt riktigheten och fullständigheten i redovisade tillgångar och gjorda betalningar. Vi gjorde en ny beräkning av de berörda beloppen, stämde av dem mot de underliggande uppgifterna och kontrollerade lämpligheten i de använda antagandena.

XXIV. Vi drar slutsatsen att uppskattningen av de totala tillgångar som redovisas i samband med Förenade kungarikets utträdesprocess ger en rättvisande bild i den konsoliderade årsredovisningen.

Vi bedömde effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina på räkenskaperna

XXV. Den 24 februari 2022 invaderade Ryssland Ukraina. Eftersom EU ger Ukraina stöd i form av lån och bidrag bedömde vi kommissionens beräkningar av EU:s exponering för finansiell risk samt grunden för beräkningarna för att förvissa oss om att de faktiska och potentiella konsekvenserna speglas på lämpligt sätt i EU:s räkenskaper. Vi jämförde kommissionens beräkningar med vår egen beräkning och med befintliga uppgifter i frågan.

XXVI. Vi drar slutsatsen att behandlingen av effekterna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina på de konsoliderade räkenskaperna ger en rättvisande bild i den konsoliderade årsredovisningen.

Vi bedömde effekterna av NextGenerationEU på räkenskaperna

XXVII. Med NextGenerationEU mobiliserade EU betydande resurser för att förstärka medlemsstaternas folkhälsosektor och mildra pandemins socioekonomiska effekter i EU. För att finansiera NextGenerationEU lånar Europeiska kommissionen upp pengar på kapitalmarknaderna. Lånen görs tillgängliga för medlemsstaterna i form av icke återbetalningspliktiga bidrag eller lån upp till ett på förhand överenskommet belopp. Denna verksamhet har en betydande effekt på årsredovisningen. Den största delen av NextGenerationEU utgörs av faciliteten för återhämtning och resiliens.

XXVIII. Som en del av våra normala granskningsåtgärder granskade vi alla tillgångar, skulder, intäkter och kostnader, inklusive dem som hänger samman med NextGenerationEU. Vi drar slutsatsen att de ger en rättvisande bild i den konsoliderade årsredovisningen.

Övriga upplysningar

XXIX. Ledningen ansvarar för att lämna ”övrig information”. I uttrycket ingår de viktigaste ekonomiska händelserna under året, men inte de konsoliderade räkenskaperna eller vår rapport om dem. Vårt uttalande om de konsoliderade räkenskaperna omfattar inte sådan övrig information, och vi lämnar ingen form av bestyrkande av den. Vårt ansvar i samband med revisionen av de konsoliderade räkenskaperna är att läsa denna information och överväga om den avviker väsentligt från de konsoliderade räkenskaperna eller den kunskap som vi inhämtat under revisionen eller på annat sätt förefaller innehålla väsentliga felaktigheter. Om vi kommer fram till att den övriga informationen innehåller väsentliga felaktigheter är vi skyldiga att rapportera det. Vi har ingenting att rapportera i det avseendet.

Ledningens ansvar

XXX. I enlighet med artiklarna 310–325 i EUF-fördraget och med budgetförordningen ansvarar ledningen för att upprätta och lägga fram EU:s konsoliderade årsredovisning på grundval av internationellt accepterade redovisningsstandarder för den offentliga sektorn och för att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. I ledningens ansvar ingår att utforma, införa och upprätthålla den internkontroll som behövs för att upprätta och lägga fram årsredovisningar som inte innehåller väsentliga felaktigheter, vare sig detta beror på oegentligheter eller på misstag. Ledningen ska också se till att de verksamheter, ekonomiska transaktioner och uppgifter som presenteras i årsredovisningen följer regelverket (lagar, förordningar, principer, regler och standarder). Kommissionen har det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för EU:s räkenskaper är lagliga och korrekta (artikel 317 i EUF-fördraget).

XXXI. När de konsoliderade räkenskaperna upprättas är det ledningens ansvar att bedöma EU:s förmåga att fortsätta verksamheten, upplysa om relevanta frågor och använda antagandet om fortsatt drift som grund för räkenskaperna, såvida den inte har för avsikt att antingen avveckla enheten eller att upphöra med verksamheten eller inte har något annat realistiskt alternativ än att göra något av detta.

XXXII. Kommissionen ansvarar för tillsynen över EU:s process för finansiell rapportering.

XXXIII. Enligt budgetförordningen (avdelning XIII) ska kommissionens räkenskapsförare överlämna EU:s konsoliderade årsredovisning till revisionsrätten för granskning först i form av preliminära räkenskaper senast den 31 mars påföljande år och sedan i form av slutliga räkenskaper senast den 31 juli. Redan de

preliminära räkenskaperna ska ge en sann och rättvisande bild av EU:s finansiella ställning. Därför måste alla poster i de preliminära räkenskaperna presenteras som slutliga beräkningar för att vi ska kunna utföra vår uppgift i enlighet med avdelning XIII i budgetförordningen och inom angivna tidsfrister. Ändringar mellan de preliminära och slutliga räkenskaperna bör normalt endast göras baserat på våra iakttagelser.

Revisorns ansvar för revisionen av de konsoliderade räkenskaperna och de underliggande transaktionerna

XXXIV. Vårt mål är att uppnå rimlig säkerhet om huruvida EU:s konsoliderade räkenskaper innehåller väsentliga felaktigheter och huruvida de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta samt att på grundval av revisionen lämna en revisionsförklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till Europaparlamentet och rådet. Rimlig säkerhet är en hög grad av säkerhet men ingen garanti för att väsentliga felaktigheter eller bristande efterlevnad alltid upptäcks vid revisionen. Dessa kan ha sin grund i oegentligheter eller misstag och betraktas som väsentliga om de enskilt eller tillsammans rimligen kan förväntas påverka eventuella ekonomiska beslut som fattas med grund i de konsoliderade räkenskaperna.

XXXV. När det gäller intäkter baserar vi revisionen av egna medel från mervärdesskatt och bruttonationalinkomst på de makroekonomiska aggregat som ligger till grund för beräkningen av dem och bedömer kommissionens system för att behandla uppgifterna fram till dess att medlemsstaternas bidrag har tagits emot och bokförts i de konsoliderade räkenskaperna. När det gäller egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns granskar vi processen för att sammanställa prognosuppgifter och kommissionens kontroller av beräkningen av medlemsstaternas bidrag utifrån dessa uppgifter fram till dess att intäktsbeloppen har tagits emot och bokförts i räkenskaperna. När det gäller traditionella egna medel granskar vi tullmyndigheternas räkenskaper och analyserar flödet av tullavgifter fram till dess att kommissionen har tagit emot och bokfört beloppen i räkenskaperna. Det finns en risk för att importörer antingen inte deklarerar tullar eller att de deklarerar dem felaktigt för nationella tullmyndigheter. De faktiska importtullar som uppburits motsvarar därför inte det belopp som teoretiskt skulle ha uppburits. Denna skillnad kallas "tullgapet". Dessa undandragna belopp fångas inte upp i medlemsstaternas redovisningssystem för traditionella egna medel och ingår inte i vårt revisionsuttalande om intäkter.

XXXVI. När det gäller kostnader granskar vi betalningstransaktioner när kostnaderna har uppkommit, bokförts och godkänts. Den granskningen omfattar alla betalningar vid den tidpunkt de görs utom förskott. Förskott granskar vi när mottagarna av medel har lämnat bevis på att de använts på rätt sätt och

institutionen eller organet har godkänt bevisen genom att reglera förskottsbetalningen, vilket kanske inte sker förrän ett efterföljande år.

XXXVII. Kostnaderna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens skiljer sig från andra budgetkostnader på så sätt att det huvudsakliga villkoret för utbetalningar är att förutbestämda delmål eller mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Således inriktade vi vår revision på huruvida villkoren för betalning och de övergripande villkoren för stödberättigande var uppfyllda. Eftersom det inte är ett villkor för utbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens att de kostnader som uppkommit för slutmottagare ska följa EU:s regler och nationella regler, omfattar inte vår granskning någon systematisk bedömning av denna aspekt. Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens föreskriver inga närmare kriterier för hur ordet "tillfredsställande" ska tolkas, vilket ger kommissionen stort utrymme för bedömning av huruvida delmål och mål har uppnåtts. Vid bedömningen av om kvalitativa mål har uppnåtts måste flera bedömningar göras, vilket möjliggör olika tolkningar. Denna risk föreligger framför allt när delmålen eller målen är vagt utformade.

XXXVIII. Vi tillämpar professionellt omdöme och är professionellt skeptiska under hela revisionen. Vi gör också följande:

- a) Identifierar och bedömer riskerna för att det finns väsentliga felaktigheter i de konsoliderade räkenskaperna och för att de underliggande transaktionerna i väsentlig utsträckning inte följer EU-lagstiftningen, vare sig det beror på oegentligheter eller på misstag. Vi utformar och utför granskningsåtgärder för att hantera dessa risker och inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande. Väsentliga felaktigheter eller väsentlig bristande efterlevnad som beror på oegentligheter är svårare att upptäcka än om de beror på misstag, eftersom det vid oegentligheter kan handla om maskopi, förfalskning, uppsåtlig underlåtenhet, felaktiga uppgifter eller att man har satt sig över den interna kontrollen. Det är följaktligen större risk för att sådana händelser inte upptäcks.
- b) Skaffar oss en förståelse av den interna kontroll som är relevant för revisionen i syfte att utforma ändamålsenliga granskningsåtgärder, men inte i syfte att göra ett uttalande om effektiviteten i den interna kontrollen.
- c) Utvärderar ändamålsenligheten i de redovisningsprinciper som ledningen har använt och rimligheten i ledningens uppskattningar i redovisningen och därmed sammanhängande upplysningar.
- d) Kommer, med grund i de inhämtade revisionsbevisen, fram till en slutsats om huruvida ledningens användning av antagandet om fortsatt drift är riktigt och huruvida det finns någon väsentlig osäkerhetsfaktor som avser sådana händelser eller förhållanden som kan leda till betydande tvivel om enhetens

förmåga att fortsätta verksamheten. Om vi kommer fram till att det finns en väsentlig osäkerhetsfaktor, är vi skyldiga att i vår rapport hänvisa till de därmed sammanhängande upplysningarna i de konsoliderade räkenskaperna eller, om upplysningarna inte är korrekta, modifiera vårt uttalande. Våra slutsatser baseras på de revisionsbevis som vi har inhämtat fram till datumet för vår rapport. Men framtida händelser eller förhållanden kan förorsaka att enheten inte längre kan fortsätta verksamheten.

- e) Utvärderar de konsoliderade räkenskapernas och alla upplysningarnas övergripande presentation, struktur och innehåll, och bedömer om de konsoliderade räkenskaperna ger en rättvisande bild av de underliggande transaktionerna och händelserna.
- f) Inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis avseende den finansiella informationen om de enheter som omfattas av EU-konsolideringen för att kunna göra ett revisionsuttalande om de konsoliderade räkenskaperna och de underliggande transaktionerna. Vi ansvarar för ledning, övervakning och utförande av revisionen och är ensamt ansvariga för vårt revisionsuttalande.

XXXIX. Vi informerar ledningen om bland annat revisionens planerade inriktning och omfattning samt tidpunkten för den och viktiga granskningsiakttagelser, inbegripet eventuella betydande brister i den interna kontrollen.

XL. Bland de områden som vi har diskuterat med kommissionen och andra granskade enheter fastställer vi vilka som var av störst betydelse vid revisionen av de konsoliderade räkenskaperna och som därför utgör områden av särskild betydelse för den aktuella perioden. Vi beskriver dessa områden i vår rapport, såvida inte lagstiftning eller förordningar förbjuder offentliggörande, eller vi, vilket är mycket ovanligt, beslutar att inte informera om ett område i vår rapport därför att de negativa konsekvenserna av det rimligen kan förväntas bli större än eventuella fördelar för allmänintresset.

20 juli 2023

Tony Murphy
ordförande

Europeiska revisionsrätten
12, rue Alcide de Gasperi – L-1615 Luxemburg

Inledning

1.1. I detta kapitel av årsrapporten

- a) ger vi en bakgrund till vår *revisionsförklaring* och en översikt över våra iakttagelser och slutsatser om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande *transaktionernas* korrekthet, inbegripet kommissionens information om korrekthet,
- b) ingår information om vår rapportering av fall av misstänkt bedrägeri till Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) samt om våra revisioner av EU:s åtgärder för att bekämpa bedrägerier,
- c) sammanfattar vi vår revisionsmetod (se *[bilaga 1.1](#)*).

1.2. Budgetåret 2022 var det andra året då vi granskade utbetalningar från *faciliteten för återhämtning och resiliens*⁶. Resultatet av detta arbete ligger till grund för vårt uttalande 2022 om korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens. Eftersom faciliteten för återhämtning och resiliens är ett tillfälligt instrument som genomförs och finansieras på ett sätt som i grunden skiljer sig från budgetutgifterna inom de *fleråriga budgetramarna*, presenterar vi våra iakttagelser om kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens i ett separat kapitel (***kapitel 11***).

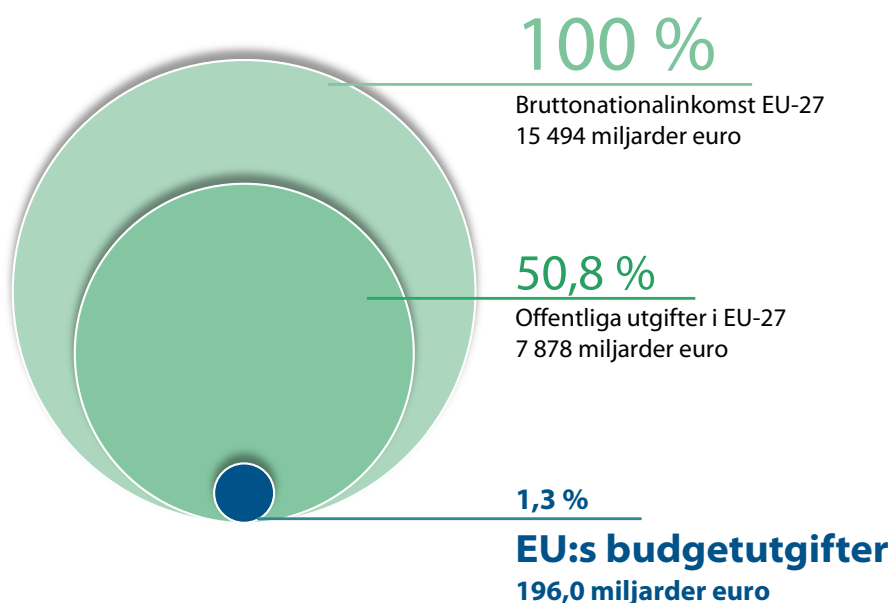
EU:s utgifter är ett viktigt verktyg för att uppnå politiska mål

1.3. EU:s utgifter är ett viktigt verktyg för att uppnå politiska mål, men inte det enda. Andra viktiga åtgärder är lagstiftningsramar, gemensamma politiska strategier och rätten till fri rörlighet för varor, tjänster, kapital och människor över hela EU. År 2022 utgjorde medlemsstaternas totala offentliga utgifter (7 878 miljarder euro) 50,8 % av deras *bruttonationalinkomst* (15 494 miljarder euro). EU:s budgetutgifter uppgick till 196,0 miljarder euro, vilket motsvarar 2,5 % av EU-medlemsstaternas totala offentliga utgifter och 1,3 % av deras bruttonationalinkomst (se *[figur 1.1](#)*). Med beaktande av de ytterligare betalningar från *inkomster avsatta för särskilda ändamål* för bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens på 47,3 miljarder euro som EU

⁶ Förordning (EU) 2021/241 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens.

finansierade genom upplåning (se punkt 2.7) uppgick betalningarna 2022 till totalt 243,3 miljarder euro⁷.

Figur 1.1 – EU:s budgetutgifter och offentliga utgifter 2022 som andel av bruttonationalinkomsten (BNI)

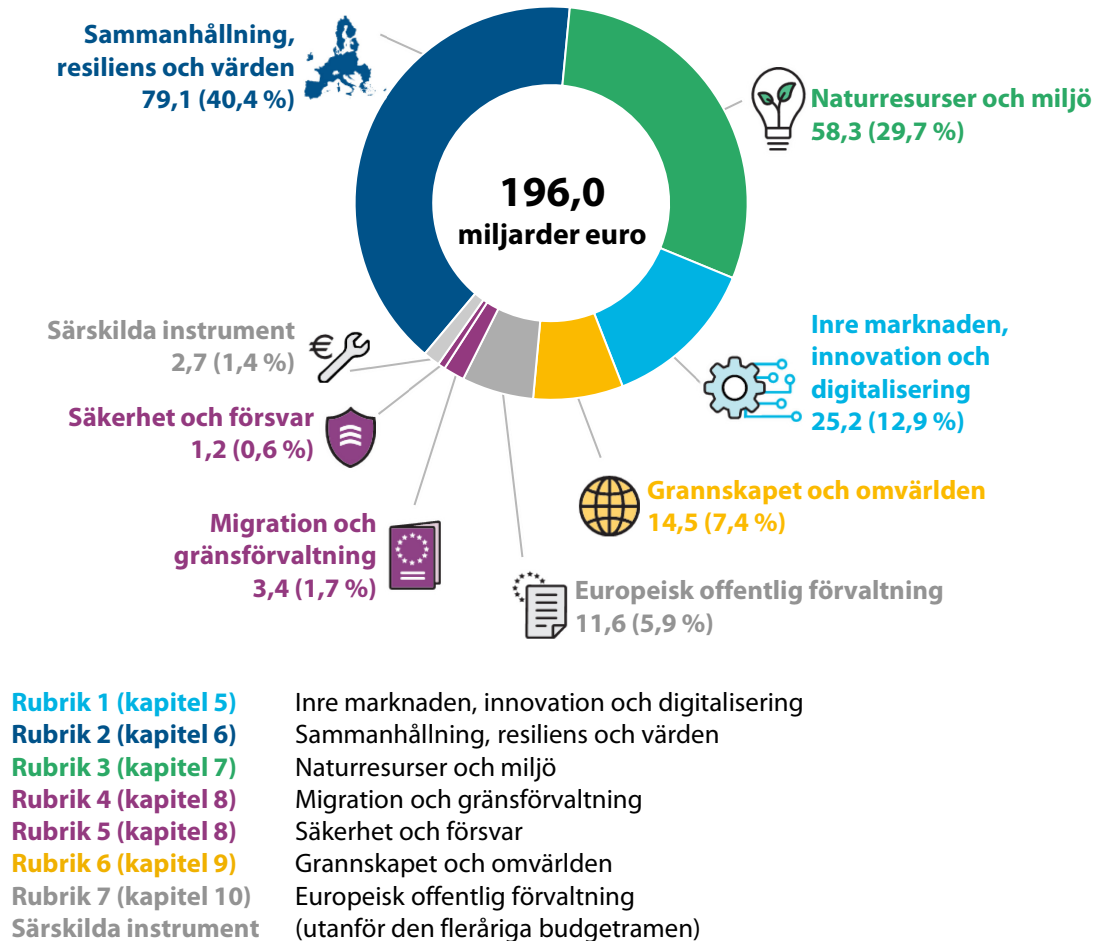
Källa: Revisionsrätten, på grundval av BNI-uppgifter för EU-27 i Europeiska kommissionens konsoliderade årsredovisning för 2022 – bilaga A – Inkomster, offentliga utgifter i EU-27: Eurostats databas – [Government revenue, expenditure and main aggregates](#) (data hämtade den 25 april 2023), EU:s budgetutgifter: Europeiska kommissionen – Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

1.4. EU-medel betalas ut till *stödmottagare* antingen genom engångsbetalningar/årliga delbetalningar eller genom en rad utbetalningar inom fleråriga utgiftsprogram. År 2022 utgjordes betalningarna från EU-budgeten av 140,8 miljarder euro i mellanliggande betalningar eller slutbetalningar plus 55,2 miljarder euro i förfinansiering. Som framgår av [figur 1.2](#) gick de största delarna av EU-budgeten till Sammanhållning, resiliens och värden samt Naturresurser och miljö, följt av Inre marknaden, innovation och digitalisering.

⁷ EU:s konsoliderade årsredovisning för 2022, rapporterna om genomförandet av budgeten och förklarande noter, avsnitt 6.3 Den fleråriga budgetramen – genomförande av betalningsbemyndiganden.

Figur 1.2 – EU:s budgetutgifter 2022 per rubrik i den fleråriga budgetramen

(miljarder euro)

Källa: Revisionsrätten.

Granskningsresultat för budgetåret 2022

Räkenskapernas tillförlitlighet

Räkenskaperna innehöll inte väsentliga felaktigheter

1.5. Våra iakttagelser gäller EU:s *konsoliderade räkenskaper*⁸ ("räkenskaperna") för budgetåret 2022. Vi tog emot dem, tillsammans med räkenskapsförarens skriftliga uttalande, den 30 juni 2023, vilket är före den sista dagen för att presentera dem enligt *budgetförordningen*. Räkenskaperna åtföljs av ett avsnitt om de viktigaste ekonomiska händelserna under året⁹ som inte ingår i vårt revisionsuttalande. I enlighet med revisionsstandarderna har vi dock bedömt om det stämmer överens med informationen i räkenskaperna.

1.6. De räkenskaper som kommissionen har offentliggjort visar att de totala skulderna uppgick till 577,2 miljarder euro och de totala tillgångarna till 445,9 miljarder euro den 31 december 2022. Differensen på 131,3 miljarder euro motsvarade (de negativa) nettotillgångarna, inklusive reserver och den del av kostnaderna som redan uppkommit för EU fram till den 31 december som måste finansieras av framtida budgetar. Det (negativa) *ekonomiska resultatet* för 2022 är 91,9 miljarder euro. De belopp som kostnadsförts för *NextGenerationEU* har bidragit avsevärt till de nämnda negativa beloppen.

1.7. Vår granskning visade att räkenskaperna inte innehöll väsentliga felaktigheter. Vi redovisar resultatet av vårt arbete avseende den ekonomiska förvaltningen och budgetförvaltningen av EU-medel i **kapitel 2**.

Områden av särskild betydelse för årsredovisningen 2022

1.8. Områden av särskild betydelse för revisionen är de områden som enligt vår professionella bedömning var av störst betydelse vid vår revision av årsredovisningen

⁸ Artikel 241 i *förordning (EU, Euratom) 2018/1046*.

⁹ Se *rekommenderad praktisk riktlinje 2* (RPG 2) om diskussion om och analys av de finansiella rapporterna från International Public Sector Accounting Standards Board (IPSASB).

för den aktuella perioden. Områdena behandlades inom ramen för vår revision av årsredovisningen som helhet och när vi bildade oss en uppfattning om dem, men vi gör inte ett separat uttalande om dessa områden. Vi rapporterar om områden av särskild betydelse för revisionen i vår revisionsförklaring.

Transaktionernas korrekthet

1.9. Vi granskade EU:s intäkter och kostnader för att bedöma om dess medel hade uppburits och använts i enlighet med tillämpliga lagar och förordningar¹⁰. Vi presenterar våra granskningsresultat avseende intäkter i **kapitel 4** och avseende kostnader i **kapitlen 5–10**. Vi rapporterar om kostnaderna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens i **kapitel 11**.

Vår revision omfattar intäcks- och kostnadstransaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

1.10. När det gäller intäkter uppnådde vi rimlig säkerhet för vårt revisionsuttalande genom att bedöma utvalda nyckelsystem och komplettera det med transaktionsgranskning. Det urval om 65 transaktioner som vi granskade utformades så att det skulle vara representativt för alla källor till EU:s budgetintäkter, det vill säga intäkter från egna medel (tullavgifter och egna medel baserade på mervärdesskatt, plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns och bruttonationalinkomst) och intäkter som härrör från andra källor. Vårt urval innehöll dessutom externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som användes för att finansiera den icke-återbetalningspliktiga (bidrags)delen¹¹ av faciliteten för återhämtning och resiliens (se punkterna **4.2–4.4**).

1.11. För kostnader gjorde vi ett representativt urval bestående av 760 transaktioner, som omfattar överföringar av medel från EU-budgeten till *slutmottagare* av EU-medel (se punkterna **(18)** och **(19)** i **bilaga 1.1**). Granskningen av dessa transaktioner bidrog till vår revisionsförklaring och till vår uppskattning av andelen oriktiga transaktioner i den totala granskningspopulationen, för kostnader

¹⁰ Inklusive transaktioner från den fleråriga budgetramen 2014–2020 och tidigare fleråriga budgetramar.

¹¹ Denna inbegriper de belopp som kommissionen lånat för att tillhandahålla icke återbetalningspliktigt ekonomiskt stöd till medlemsstaterna inom ramen för NextGenerationEU. EU kommer att behöva betala tillbaka dessa belopp i framtiden.

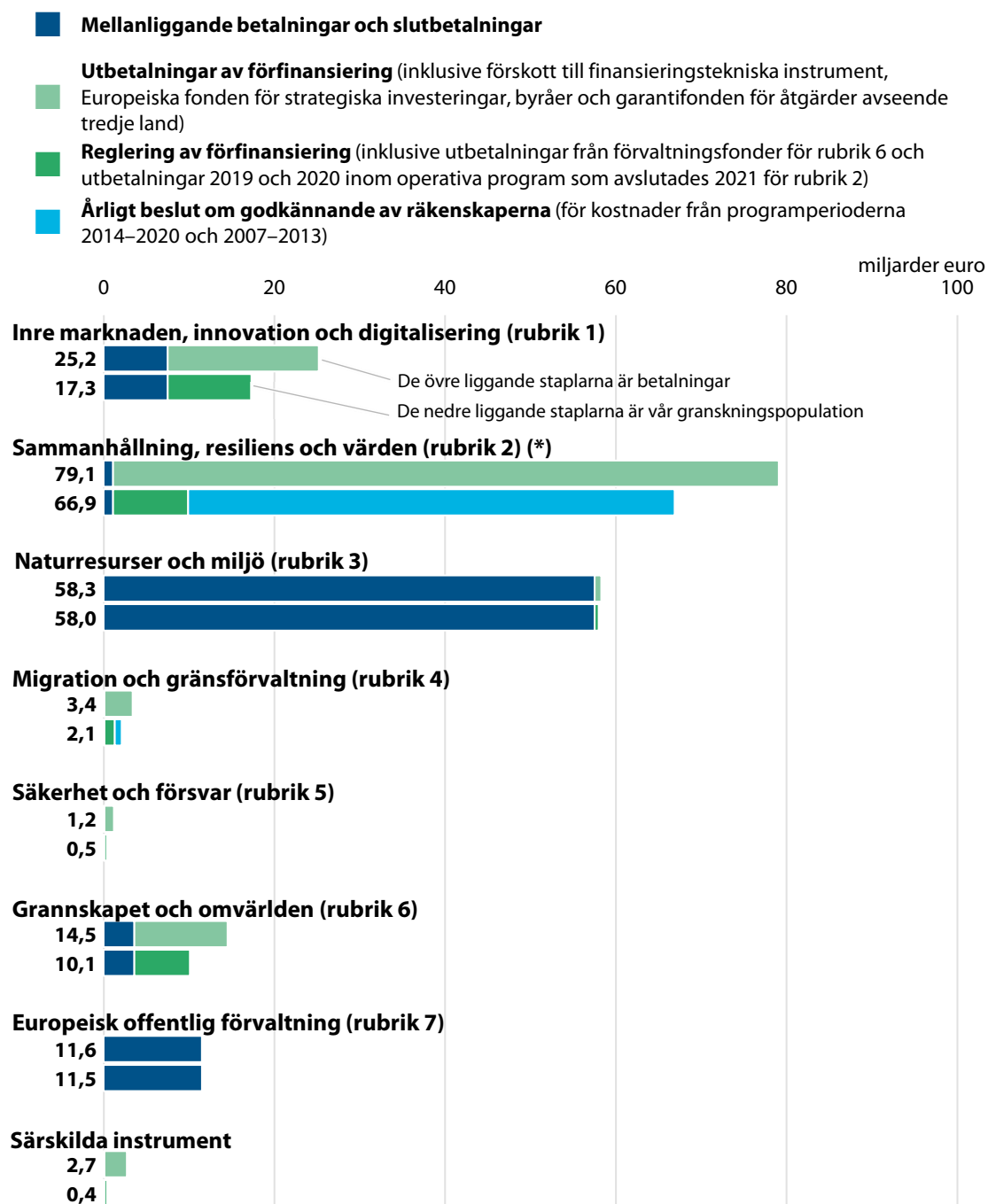
med hög respektive låg risk (se punkt [1.18](#)) och för varje rubrik i den fleråriga budgetramen där vi gör en särskild bedömning (rubrikerna 1, 2, 3 och 7).

1.12. Vår granskningspopulation för intäkter 2022 uppgick till 245,3 miljarder euro (se *figur 4.1*). Vår granskningspopulation för kostnader uppgick till totalt 166,8 miljarder euro, inbegripet tillägg från NextGenerationEU till de befintliga programmen inom ramen för den fleråriga budgetramen, vilka måste användas i enlighet med sektorsspecifika regler. Dessa belopp omfattar både bidrag från och betalningar till Förenade kungariket, i enlighet med villkoren i utträdesavtalet¹².

1.13. *Figur 1.3* visar vår granskningspopulation för kostnader – fördelad på mellanliggande betalningar och slutbetalningar, *regleringar* av förfinansiering och årliga beslut om godkännande av räkenskaperna – jämfört med EU:s utgifter per rubrik i den fleråriga budgetramen (se punkt [\(18\)](#) i *bilaga 1.1*

¹² Artiklarna 136 och 138 i [avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen](#).

Figur 1.3 – Jämförelse mellan vår granskningspopulation (166,8 miljarder euro) och EU:s budgetutgifter (196,0 miljarder euro) per rubrik i den fleråriga budgetramen 2022

(*) Se punkterna 6.8 och 6.9 när det gäller vår granskningspopulation på (66,9 miljarder euro) för Sammanhållning, resiliens och värden.

Källa: Revisionsrätten.

Det förekommer fortfarande fel i vissa typer av utgifter

1.14. Våra viktigaste resultat när det gäller korrektheten i EU:s intäkter och kostnader var följande:

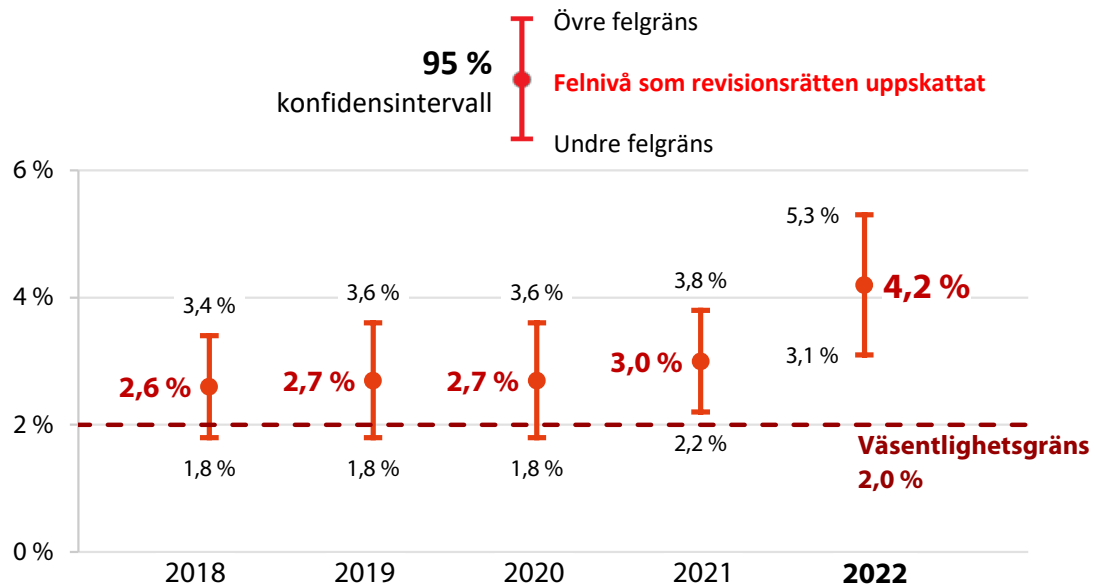
- a) **Intäkter:** De samlade revisionsbevisen visar att *fel*-nivån i intäktstransaktionerna inte var väsentlig. De system för förvaltning av intäkter som vi granskade var i allmänhet ändamålsenliga. Men en del av de nyckelinternkontroller av *traditionella egna medel* som vi bedömde i vissa medlemsstater, hanteringen av avskrivningsärenden för traditionella egna medel och förvaltningen av momsreservationer och öppna punkter avseende traditionella egna medel vid kommissionen var endast delvis ändamålsenliga. Som vi angav i vår nyligen offentliggjorda [särskilda rapport](#) om BNI¹³ beaktades riskerna i samband med uppgiftssammanställningen väl vid kommissionens kontroller, men åtgärderna skulle kunna prioriteras bättre. Vi konstaterade också att genomförandet av utvalda åtgärder i kommissionens handlingsplan för tullen som bidrar till att minska tullgapet har försenats ytterligare. Denna brist påverkar inte vårt revisionsuttalande om intäkterna, eftersom den inte rör de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna utan snarare risken för att de traditionella egna medlen är ofullständiga (se **kapitel 4**).
- b) **Kostnader:** Vad beträffar kostnaderna visar våra revisionsbevis att den övergripande felnivån¹⁴ var väsentlig och uppgick till 4,2 %¹⁵ (se [figur 1.4](#)). Felnivån kan framför allt hänföras till Sammanhållning, resiliens och värden, som bidrog mest till denna felprocent (med 2,5 procentenheter), följt av Naturresurser och miljö (0,8 procentenheter), Grannskapet och omvärlden (0,4 procentenheter) och Inre marknaden, innovation och digitalisering (0,3 procentenheter). Väsentliga fel förekommer fortfarande i högriskkostnader, som huvudsakligen är ersättningsbaserade (se punkterna [1.18–1.20](#)). Sådana kostnader utgjorde 66,0 % av vår granskningspopulation 2022.

¹³ [Särskild rapport 25/2022](#) *Kontroll av bruttonationalinkomsten för finansieringen av EU:s budget: riskerna i samband med uppgiftssammanställningen beaktas i allmänhet väl, men åtgärderna skulle kunna prioriteras bättre.*

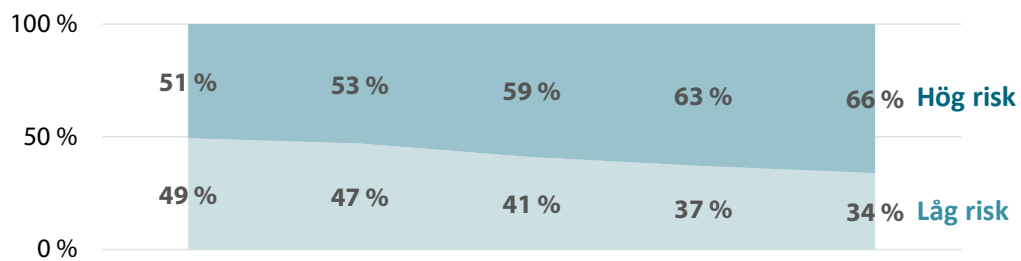
¹⁴ I punkt [\(24\)](#) i [bilaga 1.1](#) definieras "fel".

¹⁵ Vi bedömer att den uppskattade felnivån i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 3,1 % och 5,3 % (den undre respektive övre felgränsen).

Figur 1.4 – Uppskattad felnivå och granskningspopulation (2018–2022)

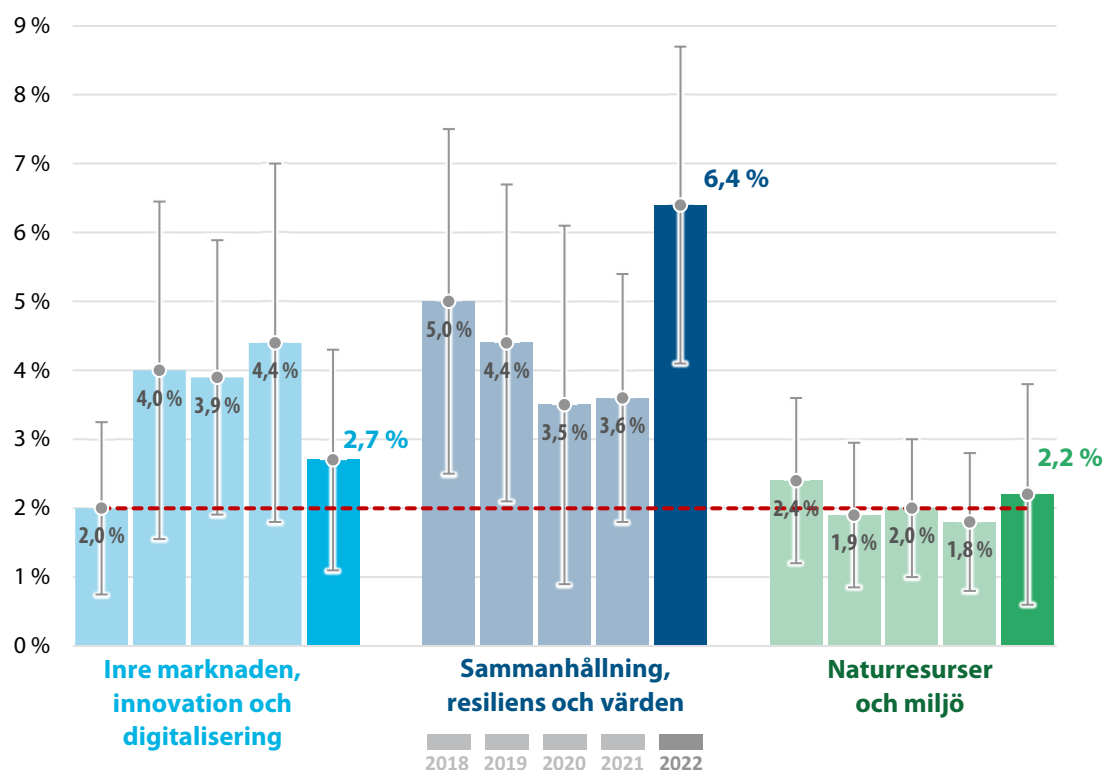
Granskningspopulation uppdelad efter risk

Källa: Revisionsrätten.

1.15. I [figur 1.5](#) jämförs våra uppskattade felnivåer för Inre marknaden, innovation och digitalisering, Sammanhållning, resiliens och värden och Naturresurser och miljö mellan 2018 och 2022. Mer information finns i punkterna [1.16](#) och [1.17](#) och i **kapitlen 5–7**.

Figur 1.5 – Uppskattade felnivåer för rubrikerna 1, 2 och 3 i den fleråriga budgetramen (2018–2022)

Källa: Revisionsrätten.

1.16. I år var både vår uppskattning av felnivån för rubrik 2 i den fleråriga budgetramen (Sammanhållning, resiliens och värden) och antalet fel som vi konstaterade högre än tidigare år. Ökningarna följer inget geografiskt mönster. Men vi noterade en ökning av specifika typer av fel (såsom icke stödberättigande kostnader och bristande efterlevnad av regler för offentlig upphandling) (se punkt 1.22). Vi konstaterar också att slutet av stödberättigandeperioden för program 2014–2020 (31 december 2023) närmar sig, vilket ökar pressen att utnyttja medlen. Dessutom har medlemsstaterna sedan 2020 getts stor flexibilitet när det gäller omfördelning av medel (inklusive ytterligare finansiering genom *React-EU*) och deklaration av kostnader. Under covid-19-pandemin kan dessutom de förvaltande myndigheterna och revisionsmyndigheterna ha haft svårare att genomföra ändamålsenliga kontroller (se punkt 6.17).

1.17. När det gäller rubrik 3 i den fleråriga budgetramen (Naturresurser och miljö) noterar vi att antalet små överdeklarerationer av arealer, både för direktstöd och landsbygdsutvecklingsåtgärder, ökade från fyra fel 2021 till 16 fel 2022, vilket kan tyda på specifika brister i vissa medlemsstaters förvaltning av *systemet för identifiering av jordbruksskiften*.

Komplexa regler och det sätt som EU-medel betalas ut på påverkar risken för fel

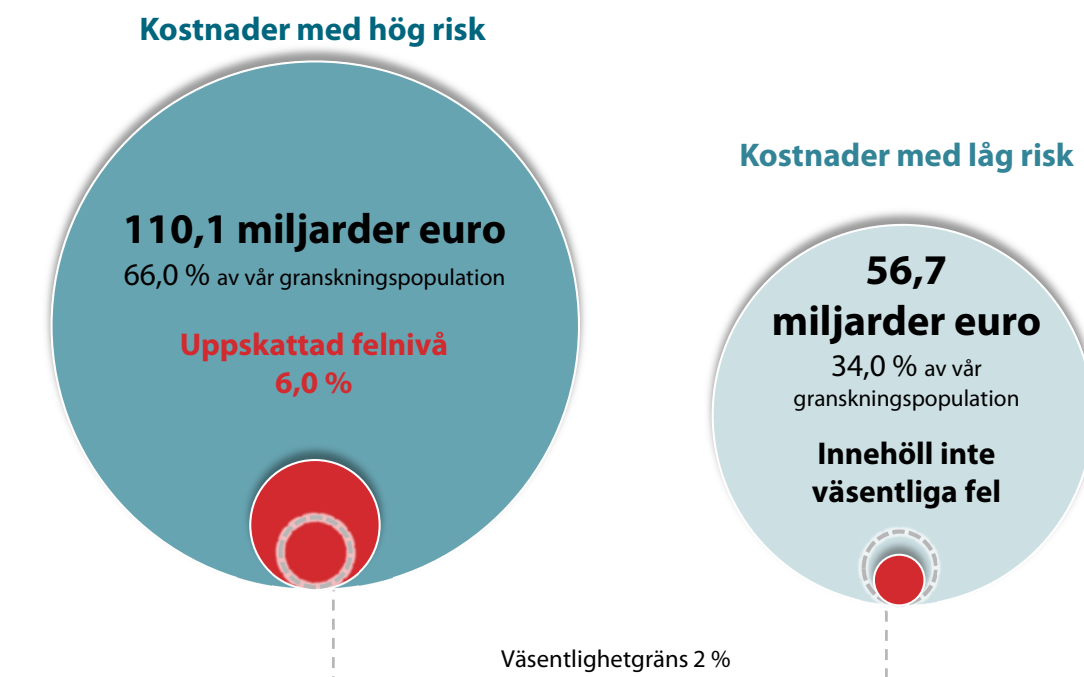
1.18. Efter vår riskanalys som bygger på våra tidigare granskningsresultat och en bedömning av förvaltnings- och kontrollsystem delade vi in vår granskningspopulation av underliggande transaktioner i kostnader med hög risk och kostnader med låg risk i syfte att göra ett representativt urval. Vi anser följande:

- Risken för fel är lägre för kostnader som omfattas av förenklade regler. Denna typ av kostnader utgörs främst av **stödrättighetsbaserade betalningar**, där stödmottagarna ska uppfylla vissa – ofta okomplicerade – villkor, och av vissa administrativa kostnader (löner och pensioner till EU-tjänstemän).
- Risken för fel är hög för kostnader som omfattas av komplexa regler. Detta gäller framför allt **ersättningsbaserade betalningar**, där stödmottagarna måste lämna in ersättningsanspråk för stödberättigande kostnader som de har haft. För det ändamålet och för att visa att de ägnar sig åt en verksamhet som berättigar till stöd måste de lämna bevis för att de har haft ersättningsgilla kostnader. När de gör det måste de ofta följa komplexa regler om vad de kan begära ersättning för (stöd villkor) och hur kostnaderna får uppstå (reglerna om offentlig upphandling eller *statligt stöd*).

1.19. För 2022 kunde vi fortfarande konstatera att kostnader med låg risk inte innehöll väsentliga fel, medan kostnader med hög risk fortsatte att innehålla väsentliga fel. Våra granskningsresultat för 2022 bekräftar därför vår bedömning, såsom den återspeglas i vår riskanalys och riskklassificering, nämligen att det sätt som medel betalas ut på påverkar risken för fel.

1.20. Med beaktande av resultatet av vår granskning av alla rubriker i den fleråriga budgetramen uppskattar vi felnivån i högriskkostnader till 6,0 % (2021: 4,7 %), vilket är över *väsentlighetsgränsen* på 2,0 %. I [ruta 1.6](#) och punkterna [1.21–1.29](#) finns mer information om högriskpopulationen och de fel som vi fann i den.

Figur 1.6 – Fördelning av kostnader med hög respektive låg risk i 2022 års granskningspopulation

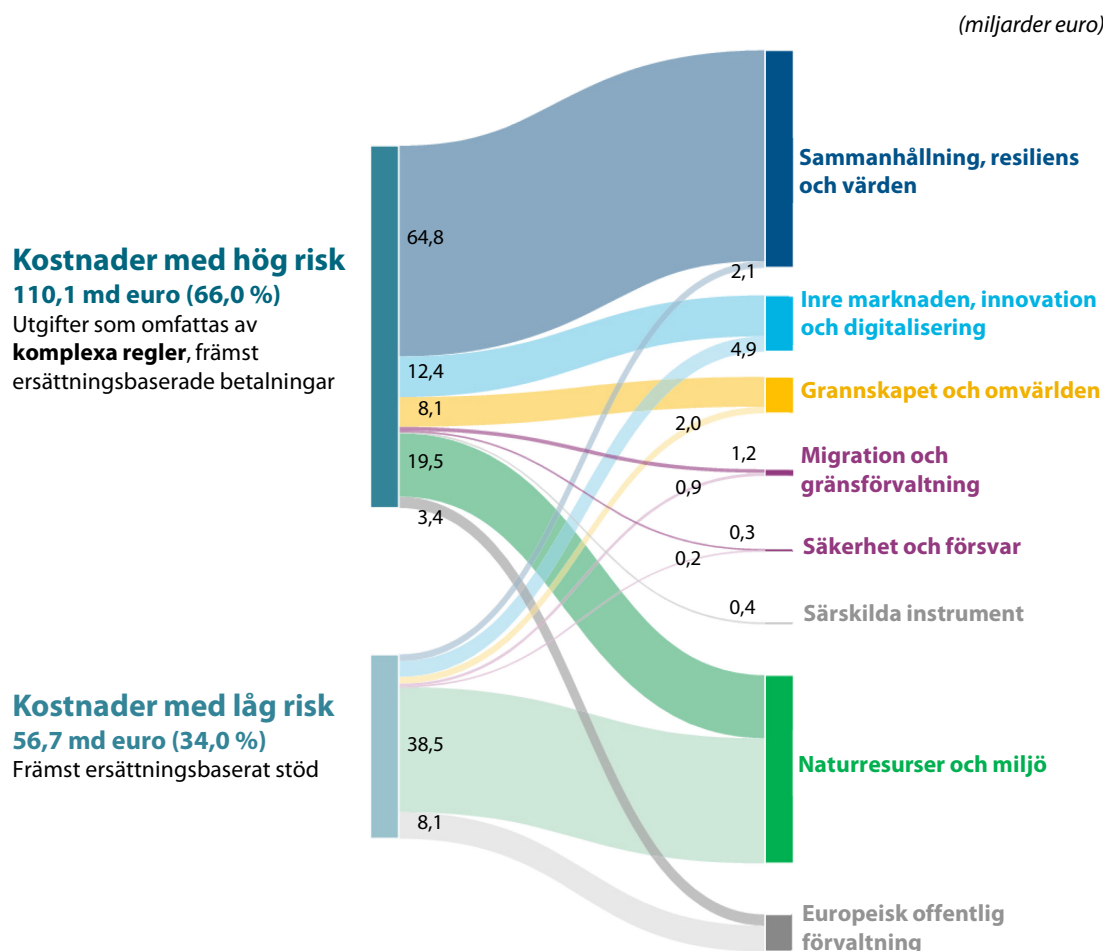

Källa: Revisionsrätten.

Högriskkostnader utgör en betydande del av vår granskningspopulation och innehåller väsentliga fel

1.21. Högriskkostnader utgör 66,0 % av vår granskningspopulation och har ökat jämfört med förra året då de stod för cirka 63,2 %. **Figur 1.7** visar att Sammanhållning, resiliens och värden står för den största delen av vår högriskpopulation (64,8 miljarder euro), följt av Naturresurser och miljö (19,5 miljarder euro), Inre marknaden, innovation och digitalisering (12,4 miljarder euro) och Grannskapet och omvärlden (8,1 miljarder euro). I punkterna **1.22–1.25** sammanfattar vi resultaten för var och en av dessa rubriker.

Figur 1.7 – Fördelning av kostnader med hög respektive låg risk per rubrik i den fleråriga budgetramen

Källa: Revisionsrätten.

1.22. Sammanhållning, resiliens och värden (**kapitel 6**): kostnaderna på detta område verkställs i huvudsak genom *Europeiska regionala utvecklingsfonden* (Eruf), *Sammanhållningsfonden* och *Europeiska socialfonden+* (ESF+). De domineras av ersättningsbaserade betalningar som vi anser är förknippade med hög risk. De huvudtyper av fel som vi konstaterade och kvantifierade var icke stödberättigande kostnader och projekt och bristande efterlevnad av regler för offentlig upphandling eller inre marknadsregler (särskilt regler för statligt stöd).

1.23. Naturresurser och miljö (**kapitel 7**): våra resultat visar att felnivån var väsentlig för utgiftsområden som vi har identifierat som högriskområden (landsbygdsutveckling, marknadsåtgärder och övriga politikområden utanför den *gemensamma jordbrukspolitiken* (GJP) under rubrik 3 i den fleråriga budgetramen). Dessa områden står för omkring 34 % av kostnaderna under denna rubrik, som främst

utgörs av ersättningsbaserade betalningar. Icke stödberättigade stödmottagare eller icke stödberättigande kostnader och underlåtenhet att fullgöra åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk är de vanligaste fel som påträffas inom dessa områden.

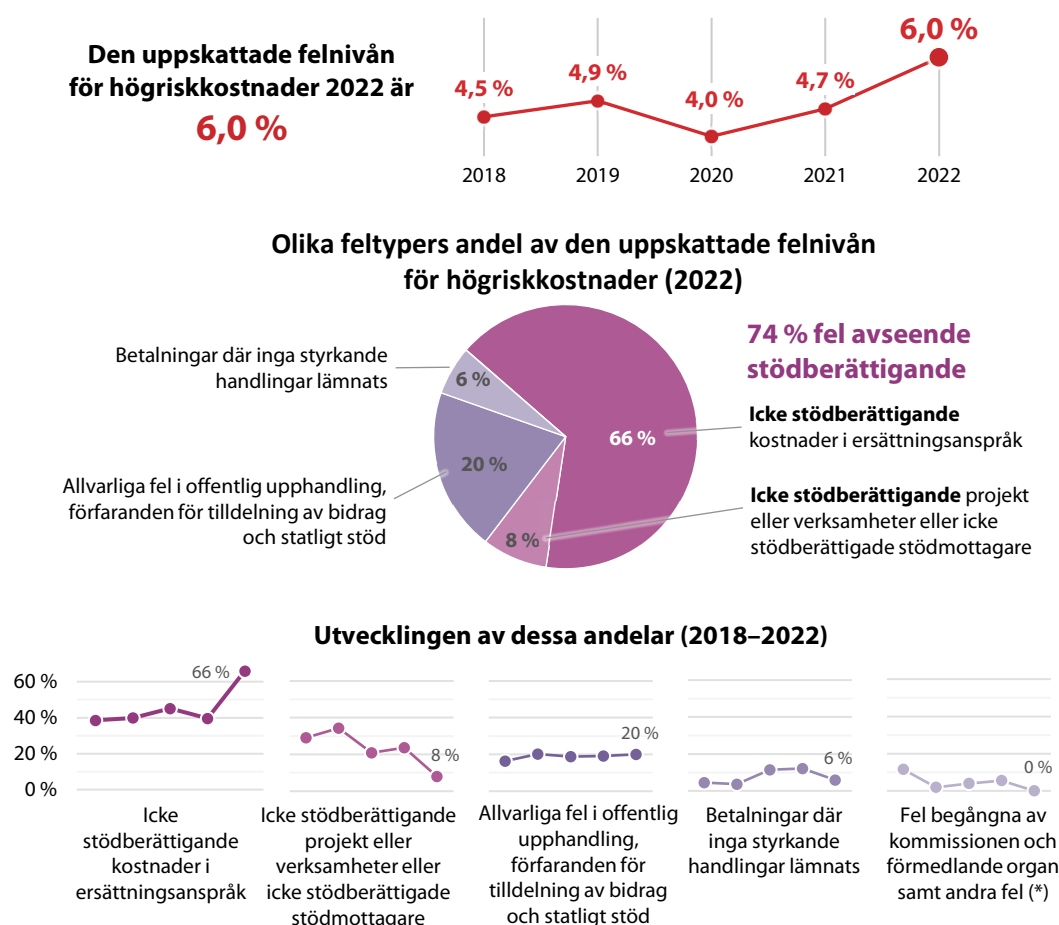
1.24. Inre marknaden, innovation och digitalisering (**kapitel 5**): liksom tidigare år inom detta område är forskningskostnader (främst Horisont 2020) förknippade med hög risk och den största källan till fel. Fel på detta område gäller olika kategorier av icke stödberättigande kostnader (särskilt icke stödberättigande belopp avseende direkta personalkostnader, andra *direkta kostnader* och underentreprenader). När det gäller övriga program och verksamheter upptäckte vi ett kvantifierbart fel i en av de 35 transaktionerna i urvalet. Det rörde sig om en oriktighet i upphandlingsförfarandet för ett projekt inom Fonden för ett sammanlänkat Europa.

1.25. Grannskapet och omvärlden (**kapitel 9**): kostnaderna på detta område är främst ersättningsbaserade och omfattar *yttre åtgärder* som finansieras genom EU:s budget. Vi anser att alla typer av kostnader under denna rubrik är förknippade med hög risk, utom utbetalningar av *budgetstöd* och administrativa kostnader, som utgör omkring 20 %. Merparten av de fel som konstaterades i högriskkostnaderna på detta område gällde icke stödberättigande kostnader, avsaknad av grundläggande styrkande handlingar, bristande efterlevnad av regler för offentlig upphandling och kostnader som inte uppkommit.

Fel avseende stödberättigande bidrar fortfarande mest till den uppskattade felnivån när det gäller högriskkostnader

1.26. På samma sätt som vi har gjort de senaste åren beskriver vi i detalj nedan de feltyper som vi konstaterade i högriskkostnader, eftersom det är bland dem som felnivån är fortsatt väsentlig. **Figur 1.8** visar de olika feltypernas andel av den uppskattade felnivån för högriskkostnader 2022 tillsammans med uppskattningarna från 2018 till 2022.

Figur 1.8 – Andel per feltyp av den uppskattade felnivån för högriskkostnader 2022

(*) Fel begångna av kommissionen och förmedlande organ samt andra fel uppgick till 0,4 % för 2022.

Källa: Revisionsrätten.

1.27. År 2022 kunde vi fortsatt konstatera att fel avseende stödberättigande, framför allt inom Sammanhållning, resiliens och värden, Naturresurser och miljö och Inre marknaden, innovation och digitalisering, stod för den största andelen av den uppskattade felnivån när det gäller högriskkostnader, närmare bestämt 74 % (2021: 63,3 %). Av dessa fel utgjorde icke stödberättigande kostnader i ersättningsanspråk 66 % och icke stödberättigande projekt eller verksamheter eller icke stödberättigade stödmottagare 8 %.

1.28. År 2022 fann vi fel som gällde överträdelse av regler för statligt stöd i Sammanhållning, resiliens och värden och av regler för offentlig upphandling i Sammanhållning, resiliens och värden, Grannskapet och omvärlden, Europeisk offentlig förvaltning och Säkerhet och försvar. Sådana fel utgjorde 20 % av den felnivå som vi uppskattade för kostnader med hög risk (2021: 19,1 %).

1.29. Dessutom fortsatte betalningar för vilka inga grundläggande styrkande handlingar hade lämnats att påverka felnivån i kostnader med hög risk, framför allt inom Grannskapet och omvärlden och Sammanhållning, resiliens och värden. Dessa fel utgjorde 6 % (2021: 12,1 %) av den felnivå som vi uppskattade för högriskkostnader.

Vi konstaterade inte någon väsentlig felnivå i kostnader med låg risk

1.30. Vad beträffar lågriskkostnader, som utgjorde 34,0 % av vår granskningspopulation, drar vi slutsatsen att den uppskattade felnivån ligger under vår väsentlighetsgräns på 2,0 %, såsom även var fallet 2020 och 2021. Kostnader med låg risk utgörs främst av stödrättighetsbaserade betalningar och vissa administrativa kostnader (löner och pensioner till EU-tjänstemän – **kapitel 10**) och budgetstöd till länder utanför EU (Grannskapet och omvärlden – **kapitel 9**) (se **figur 1.7**). Stödrättighetsbaserade betalningar innefattar *direktstöd* till jordbrukare (Naturresurser och miljö – **kapitel 7**) och rörlighetsåtgärder för bland annat studenter inom *Erasmus+* (Konkurrenskraft, resiliens och värden – **kapitel 6**).

Kommissionens information om korrekthet

1.31. Kommissionen har det yttersta ansvaret för genomförandet av EU:s budget, oavsett förvaltningsmetod (dvs. direkt, indirekt eller delad förvaltning). Kommissionen redovisar sina åtgärder i fem dokument som tillsammans bildar det integrerade paketet för finansiell rapportering:

- a) Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.
- b) Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning.
- c) Rapporten om uppföljningen av *beviljandet av ansvarsfrihet* det föregående budgetåret.
- d) Rapporten till den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten om de internrevisioner som genomförts under det föregående budgetåret.
- e) Prognosen för kommande in- och utflöden på lång sikt i EU-budgeten.

1.32. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten sammanfattas nyckelinformation om intern kontroll och ekonomisk förvaltning som lämnas i de *årliga verksamhetsrapporterna* från kommissionens olika generaldirektorat. Ansvarsfördelningen för dessa rapporter fastställs i kommissionens styrformer. Generaldirektörerna ansvarar för tillförlitligheten i den information som de lämnar i

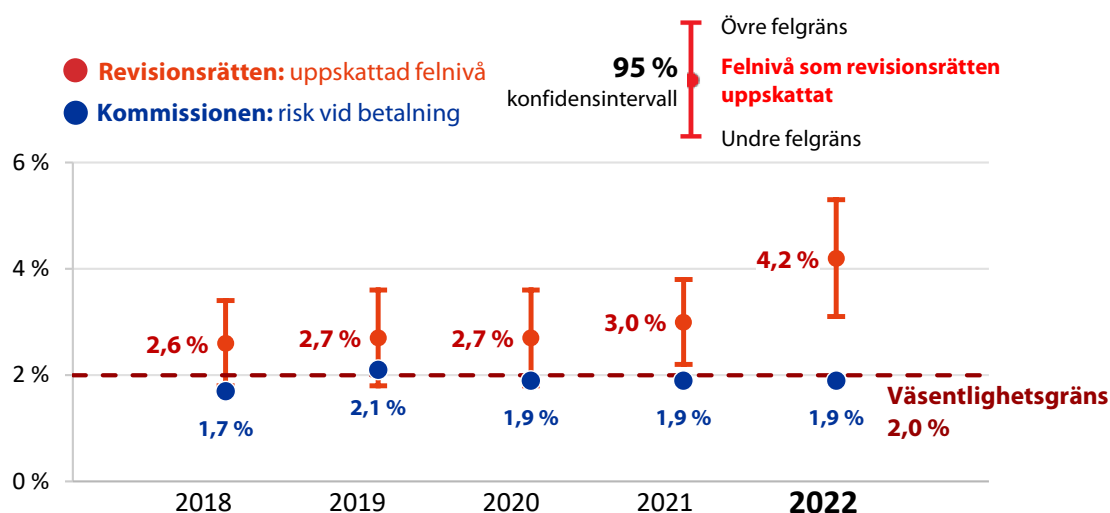
sina respektive årliga verksamhetsrapporter, medan kommissionskollegiet antar den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och därför har det yttersta ansvaret för utarbetandet av rapporten och den information som presenteras i den.

Kommissionens uppskattning av felprocenten ligger betydligt under vårt felintervall

1.33. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten presenterar kommissionen sin uppskattning av risken vid betalning¹⁶ för de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna 2022. Risken vid betalning är kommissionens uppskattning av det belopp som vid betalningstillfället inte uppfyllde tillämpliga regler. Detta begrepp ligger närmast vår uppskattning av felnivån.

1.34. I [figur 1.9](#) presenterar vi kommissionens siffror för risken vid betalning tillsammans med intervallet för vår uppskattade felnivå. Kommissionens risk vid betalning för 2022 är 1,9 %, vilket är betydligt under vår uppskattade felnivå på 4,2 % (2021: 3,0 %) och under vårt intervall, som ligger mellan 3,1 % och 5,3 %.

Figur 1.9 – Kommissionens uppskattning av risken vid betalning jämfört med vår uppskattade felnivå

Källa: Revisionsrätten.

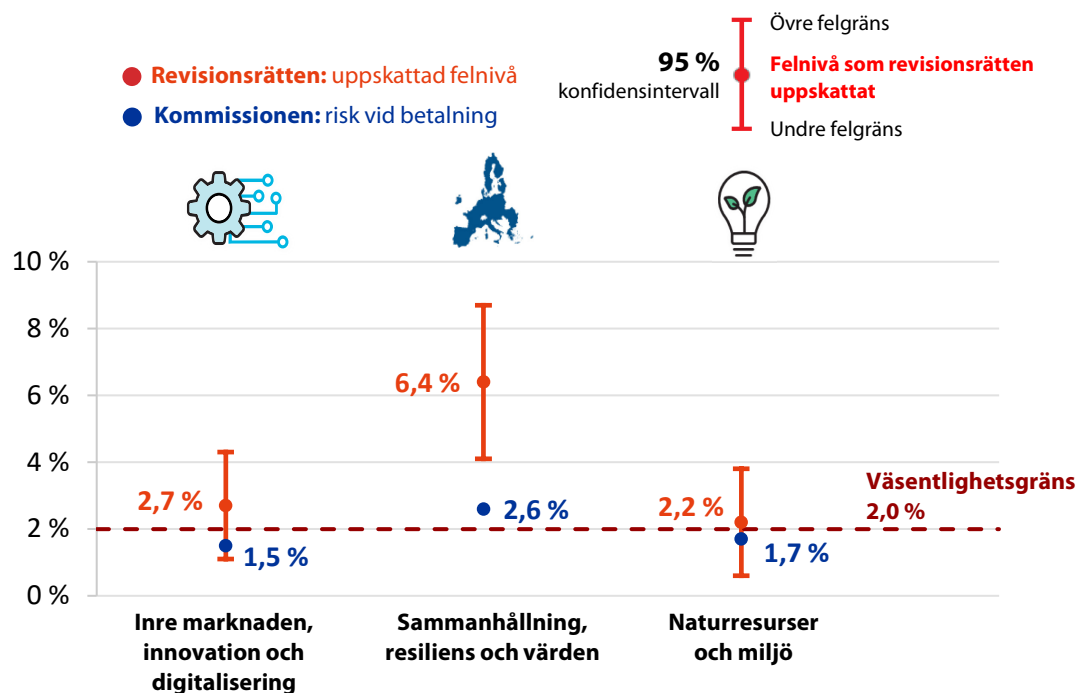
1.35. Risken vid betalning redovisas individuellt för vart och ett av generaldirektoraten (GD) i deras respektive årliga verksamhetsrapport och som

¹⁶ Enligt artikel 247.1 b i i [budgetförordningen](#) ska den årliga förvaltnings- och resultatrapporten innehålla en uppskattning av felnivån när det gäller EU:s utgifter.

aggregerade siffror för varje politikområde och för kommissionen som helhet i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten. I [figur 1.10](#) jämförs vår uppskattade felnivå med kommissionens uppskattningar för de tre största rubrikerna i den fleråriga budgetramen för vilka vi gör en särskild bedömning. Jämförelsen visar att kommissionens siffror är lägre än våra uppskattningar på tre politikområden. Vi konstaterade följande:

- När det gäller rubrik 1 **Inre marknaden, innovation och digitalisering** ligger kommissionens uppskattning av risken vid betalning på 1,5 % i den nedre halvan av vårt intervall och under vår uppskattade felnivå (se punkterna **5.7** och **5.40**).
- När det gäller rubrik 2 **Sammanhållning, resiliens och värden** ligger kommissionens uppskattning på 2,6 % betydligt under vårt intervall för den uppskattade felnivån (se punkterna **6.16** och **6.77**).
- När det gäller rubrik 3 **Naturresurser och miljö** ligger kommissionens uppskattning av risken vid betalning (1,7 %) i den nedre halvan av vårt intervall och under vår uppskattade felnivå (se punkterna **7.15** och **7.34**).

Figur 1.10 – Vår uppskattning av felnivån 2022 jämfört med kommissionens uppskattning av risken vid betalning för rubrikerna 1, 2 och 3 i den fleråriga budgetramen

Källa: Revisionsrätten.

Kommissionens riskbedömning innebär sannolikt att risknivån underskattas

1.36. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten presenterar kommissionen sin övergripande riskbedömning av de årliga kostnaderna för 2022 i syfte att identifiera och rikta in åtgärderna på högriskområden. Kommissionen delar upp dessa årliga kostnader i områden med låg (mindre än 2,0 %), medelhög (mellan 2,0 % och 2,5 %) och hög (över 2,5 %) uppskattad risk vid betalning. Kommissionen kommer fram till denna uppdelning genom att uppskatta risken vid betalning för varje program och andra kostnadssegment. När det gäller Naturresurser och miljö och Sammanhållning, resiliens och värden uppskattar kommissionen den övergripande risken vid betalning för enskilda utbetalande organ och operativa program i medlemsstaterna och placerar dem i lämplig riskkategori (låg, medelhög eller hög). Med hjälp av denna metod uppskattar kommissionen att risken vid betalning är låg för 63 % (2021: 55 %) av kostnaderna, medelhög för 12 % (2021: 23 %) och hög för 25 % (2021: 22 %).

1.37. Vårt arbete har dock visat på följande begränsningar i kommissionens efterhandskontroller, vilka sammantagna påverkar tillförlitligheten i kommissionens riskbedömning:

- Rubrik 1 i den fleråriga budgetramen **Inre marknaden, innovation och digitalisering** (totala relevanta utgifter enligt kommissionen: 20 miljarder euro) omfattar huvudsakligen kostnader som enligt kommissionens klassificering är förenade med låg risk (65 % av de totala utgifterna under denna rubrik). Vi har dock tidigare rapporterat brister i kommissionens efterhandsrevisioner på detta område¹⁷ som innebär att dess uppskattning av risken vid betalning för de berörda programmen är för låg. För 2022 uppskattade vi en felnivå på 2,7 % när det gäller rubrik 1 i den fleråriga budgetramen (se punkt **5.7**), vilket tyder på att dessa brister fortfarande förekommer.
- Rubrik 2 i den fleråriga budgetramen **Sammanhållning, resiliens och värden** (totala relevanta utgifter enligt kommissionen: 68 miljarder euro) omfattar operativa program som enligt kommissionens klassificering framför allt är förenade med låg eller medelhög risk (64 % av de totala utgifterna under denna rubrik), beroende på deras bekräftade felprocentsatser. För 2022 uppskattade vi en felnivå på 6,4 % när det gäller rubrik 2 i den fleråriga budgetramen (se punkt **6.77**). Såsom anges i punkt **6.68** beror tillförlitligheten hos den information om korrekthet som kommissionen rapporterar i sina årliga verksamhetsrapporter till stor del på kvaliteten på programmyndigheternas arbete. Kommissionen gör

¹⁷ Punkt 1.37 i [årsrapporten för 2020](#) och ruta 1.11 i [årsrapporten för 2019](#).

skrivbordsgranskningar och regelefterlevnadsrevisioner för att granska och bedöma revisionsmyndigheternas arbete. Genom vårt revisionsarbete har vi konstaterat att kommissionen fortsätter att upptäcka oriktigheter genom sina regelefterlevnadsrevisioner men att skrivbordsgranskningar har inneboende begränsningar när det gäller att bekräfta den *sammanlagda återstående felprocenten*¹⁸. För 2022 tyder våra granskningsresultat på att kommissionen har angett risken vid betalning för lågt och att vissa program därför felaktigt kan ha klassificerats som förenade med låg eller medelhög risk.

- o Rubrik 6 i den fleråriga budgetramen **Grannskapet och omvärlden** (totala relevanta utgifter enligt kommissionen: 14 miljarder euro) är enligt kommissionens klassificering i huvudsak förenad med låg risk (90 % av de totala utgifterna under denna rubrik). De felprocentsatser som rapporteras i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel bidrar i hög grad till risken vid betalning inom denna rubrik. Vi har både tidigare¹⁹ och i den här rapporten (se punkt **9.21**) dragit slutsatsen att begränsningar i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel kan bidra till att risken vid betalning underskattas inom denna rubrik, vilket i sin tur skulle påverka riskklassificeringen. Dessutom finner vi fortfarande ett stort antal kvantifierbara fel i kostnaderna för Grannskapet och omvärlden, och våra granskningsresultat tyder på att risken för fel inom denna rubrik är hög (se punkterna **9.8** och **9.27**).

Kommissionen har förbättrat sin rapportering om finansiella korrigeringar och återkrav

1.38. Kommissionen tillhandahåller, i enlighet med budgetförordningen, information i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten om förebyggande och korrigerande åtgärder för att skydda budgeten från olagliga eller oriktiga utgifter. I förra årets årsrapport²⁰ konstaterade vi att kommissionens presentation av *finansiella korrigeringar* och återkrav i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2021 var olämplig och riskerade att missförstås, eftersom kommissionen hade summerat alla belopp som härrörde från förebyggande och korrigerande åtgärder och presenterade totalbeloppet som korrigeringar av tidigare betalningar²¹.

¹⁸ Särskild rapport 26/2021 *Utgifternas korrekthet inom EU:s sammanhållningspolitik: kommissionen redovisar varje år en lägsta uppskattad felnivå som inte är slutgiltig.*

¹⁹ Punkt 8.22 i årsrapporten för 2021.

²⁰ *Ibidem*, punkterna 1.42–1.45.

²¹ Årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2021, volym II, bilaga 2, avsnitt 2.1, s. 49.

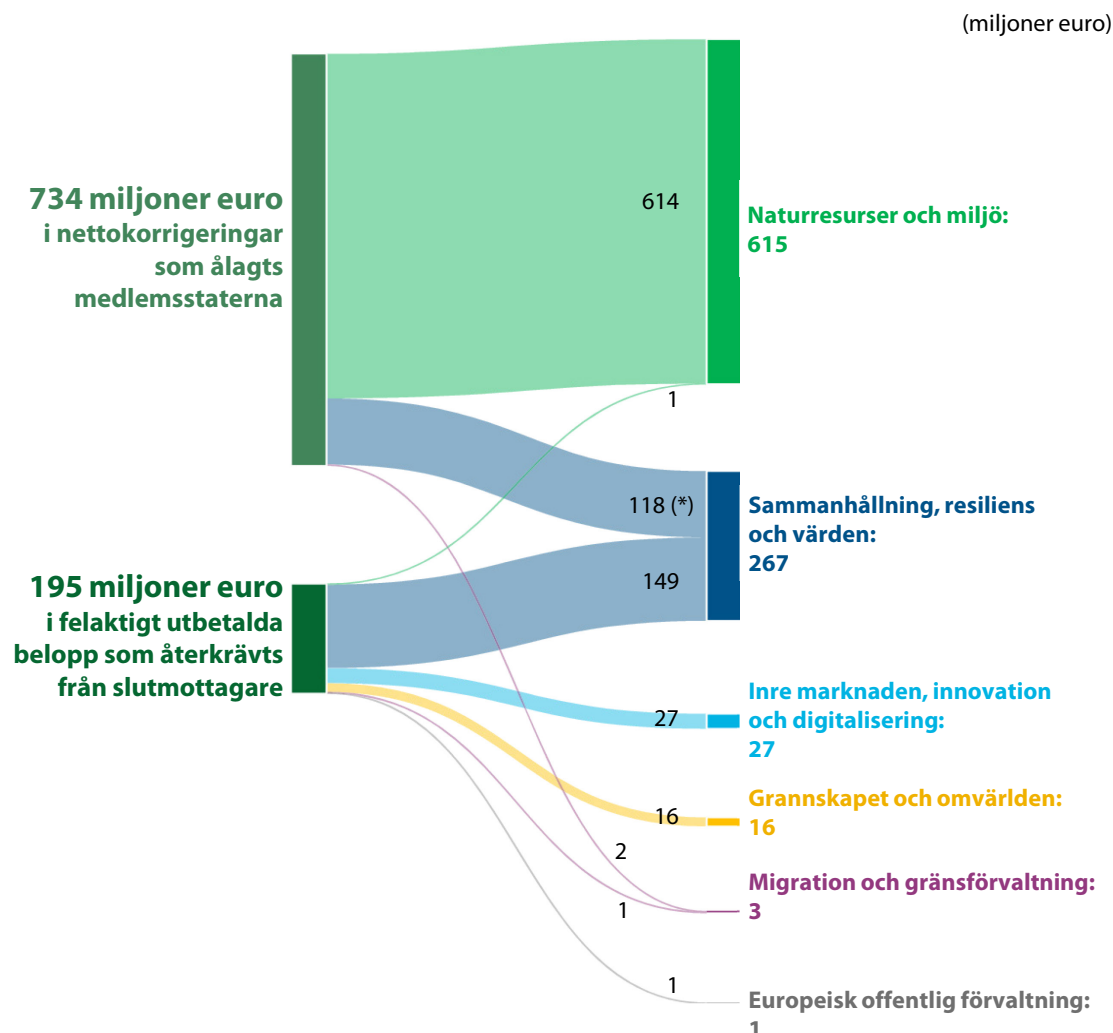
1.39. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022 tog kommissionen itu med vår iakttagelse genom att förtydliga att det redovisade totalbeloppet (4 950 miljoner euro) inkluderar förebyggande och korrigerande åtgärder som vidtagits av både kommissionen och medlemsstaterna²². Den tillhandahöll också detaljerade uppgifter om det totala antalet förebyggande och korrigerande åtgärder och varifrån de härrörde (kontroller på medlemsstatsnivå eller på EU-nivå) och presenterade endast beloppen för finansiella nettokorrigeringar och återkrav som gjorts 2022 av tidigare betalningar eller godkända kostnader (korrigerande åtgärder) som en procentandel av alla relevanta kostnader för 2022²³.

1.40. *Figur 1.11* visar sammansättningen av de faktiska korrigeringar som kommissionen genomfört och rapporterat i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022 (929 miljoner euro (2021: 765 miljoner euro)). De nettokorrigeringar som ålades medlemsstaterna under 2022 uppgick till totalt 734 miljoner euro (2021: 523 miljoner euro), och de felaktiga betalningar som återkrävdes från slutmottagare uppgick till 195 miljoner euro (2021: 242 miljoner euro).

²² *Ibidem*, s. 59.

²³ Årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022, volym III, bilaga 5, avsnitt 5.4, s. 30 och 31.

Figur 1.11 – Finansiella korrigeringar och återkrav (929 miljoner euro) som genomförts av kommissionen enligt den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022

(*) Beloppet gäller tidigare programperioder.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022.

1.41. De rättsliga bestämmelser som infördes för perioden 2014–2020 gav kommissionen större befogenheter att säkerställa att oriktiga utgifter inte längre ersätts från EU-budgeten. De gjorde det genom att tillåta att kommissionen tillämpar finansiella nettokorrigeringar om medlemsstaterna inte identifierar allvarliga brister, på de villkor som anges i artikel 145.7 i [förordningen om gemensamma bestämmelser](#). I [årsrapporten för 2021](#)²⁴, konstaterade vi att vid utgången av 2021 hade inga medlemsstater ålagts nettokorrigeringar för perioden 2014–2020 på

²⁴ Punkt 1.44 i [årsrapporten för 2021](#).

sammanhållningsområdet. Vid utgången av 2022 hade kommissionen ännu inte tillämpat någon finansiell nettokorrigerings på detta område (se punkt **6.71**).

1.42. Vi granskade huruvida kommissionen (de generaldirektorat som framför allt förvaltar sammanhållningsutgifter: GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och GD Regional- och stadspolitik) före utgången av 2022 hade redovisat information om pågående finansiella nettokorrigerings. GD Regional- och stadspolitik rapporterade att det ännu inte hade tillämpat några finansiella nettokorrigerings. Enligt GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering's årliga verksamhetsrapport föreföll villkoren för att tillämpa finansiella nettokorrigerings ha varit uppfyllda i ett fall, och ett förfarande i detta syfte kan inledas 2023 (se punkt **6.72**).

Rapportering om förfaranden gällande rättsstatsprincipen

1.43. Till följd av rekommendationen i förra årets [årsrapport](#)²⁵ har GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering i sina årliga verksamhetsrapporter för 2022 tagit med en sammanfattning av läget när det gäller kommissionens genomförande av [förordningen om en villkorlighetsordning för skydd av budgeten](#) (se punkt **6.77**).

²⁵ *Ibidem*, rekommendation 5.6.

Vi rapporterar misstänkta bedrägerier till Eppo och Olaf

1.44. *Bedrägeri* är varje uppsåtlig handling eller uppsåtlig underlåtenhet som är att hänföra till användning eller presentation av falska, felaktiga eller ofullständiga uppgifter eller dokument, undanhållande av information som ska lämnas och missbruk av EU-medel²⁶. Bedrägerier skadar eller kan skada EU:s ekonomiska intressen.

1.45. Det primära ansvaret för att förebygga och upptäcka bedrägerier ligger både hos ledningen för en enhet och hos dem som ansvarar för styrningen av den. Enligt artikel 325 i [EUF-fördraget](#) ska EU och medlemsstaterna bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som riktar sig mot EU:s ekonomiska intressen.

1.46. Vi är EU:s externa revisor och har inte själva något mandat att utreda misstänkta bedrägerier mot EU:s ekonomiska intressen. Vi tar hänsyn till risken för bedrägeri innan vi inleder revisioner (se punkterna [\(31\)–\(33\)](#) i [bilaga 1.1](#)) och ser över våra förfaranden regelbundet.

1.47. Till Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) vidarebefordrar vi alla misstankar om brott som faller inom dess behörighetsområde och som involverar de deltagande medlemsstaterna, och till EU:s byrå för bedrägeribekämpning (Olaf) vidarebefordrar vi varje misstanke om bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot EU:s ekonomiska intressen. Sådana misstankar kan uppstå genom vårt revisionsarbete (även vid våra effektivitetsrevisioner) eller genom information som rapporteras till oss direkt av tredje parter. Eppo och Olaf följer sedan upp dessa ärenden och beslutar om en brottsutredning (Eppo) eller en administrativ utredning (Olaf) ska inledas och samarbetar vid behov med myndigheter i medlemsstaterna. Sedan mars 2022 vidarebefordrar vi fall av misstänkta bedrägerier till både Eppo och Olaf samtidigt om ärendet omfattas av båda organens behörighet.

1.48. Under 2022 rapporterade vi till Olaf 14 fall (2021: 15 fall) av misstänkt bedrägeri som vi upptäckte under vår revision av kostnaderna för 2021. Olaf har redan inlett två utredningar till följd av vår rapportering. Parallellt rapporterade vi sex av

²⁶ Artikel 3 i [direktiv \(EU\) 2017/1371](#) om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (PIF-direktivet).

dess fall till Eppo, som har inlett utredningar i tre av dem. Under vår revision av kostnaderna för 2022 upptäckte vi 14 fall av misstänkt bedrägeri.

1.49. De vanligaste misstänkta bedrägliga eller brottsliga handlingarna var skapandet av nödvändiga förutsättningar för EU-finansiering på konstlad väg, användning av bidrag för andra syften än de tillåtna, redovisning av kostnader som inte uppfyllde stödkriterierna och oriktigheter i samband med upphandling. På grundval av information som vi fått fram genom vårt granskningsarbete mellan 2011 och 2022 har Olaf efter avslutade utredningar enligt egna uppgifter rekommenderat återkrav på totalt 541,8 miljoner euro.

1.50. Förutom att rapportera fall till Eppo och Olaf rapporterar vi i denna årsrapport om hur kommissionen och medlemsstaterna har genomfört sina strategier när det gäller bedrägeririsker. I **kapitel 5** rapporterar vi att beslutet om enhetsbelopp inte innehöll den motivering som krävs enligt artikel 181.4 a i [budgetförordningen](#) avseende risken för oriktigheter och bedrägerier (se punkterna **5.29** och **5.30**). I **kapitel 6** rapporterar vi att revisionsmyndigheterna, trots förbättringar, fortsätter att hantera bedrägeririsken på ett otillräckligt sätt (se punkterna **6.55** och **6.56**) och att medlemsstaternas myndigheter inte rapporterar misstänkt bedrägeri i systemet för hantering av oriktigheter (IMS) såsom krävs (se punkterna **6.57** och **6.58**).

1.51. Dessutom tar vi upp bedrägeri i separata revisioner. Vi har slutfört revisionen om intressekonflikter vid delad förvaltning (GJP och sammanhållningspolitiken)²⁷. Vi har även följt upp rekommendationerna i vår [särskilda rapport](#) om bedrägeri i sammanhållningsutgifterna²⁸ (se punkt **6.62**). I uppföljningen konstaterade vi att vissa brister kvarstod: framför allt hade kommissionen ännu inte offentliggjort någon specifik vägledning för perioden 2021–2027 om bedrägeribekämpningsåtgärder eller vidtagit åtgärder för att regelbundet sprida bästa praxis. Dessutom hade sex medlemsstater fortfarande inte antagit en nationell bedrägeribekämpningsstrategi. Vidare tar vi upp specifika bedrägerirelaterade risker i våra revisioner av kommissionens och medlemsstaternas kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens.

²⁷ [Särskild rapport 06/2023](#) *Intressekonflikter i samband med EU:s jordbruks- och sammanhållningsutgifter: ramverket är på plats, men det finns luckor i åtgärderna för insyn och upptäckt.*

²⁸ [Särskild rapport 06/2019](#) *Bekämpning av bedrägeri i EU:s sammanhållningsutgifter: förvaltande myndigheter måste bli bättre på upptäckt, motåtgärder och samordning.*

Slutsatser

1.52. Detta kapitel underbygger det revisionsuttalande som lämnas i revisionsförklaringen. Vi presenterar de därmed sammanhängande granskningsresultaten i punkterna **1.53** och **1.54**.

Granskningsresultat

1.53. Vi drar slutsatsen att årsredovisningen inte innehöll väsentliga felaktigheter.

1.54. Vad beträffar transaktionernas korrekthet drar vi slutsatsen att intäktstransaktionerna inte innehöll väsentliga fel. När det gäller kostnader visar våra granskningsresultat att den uppskattade felnivån ökade jämfört med förra året, från 3,0 % till 4,2 %. Detta berodde framför allt på ökningen inom rubrik 2 (Sammanhållning, resiliens och värden) i den fleråriga budgetramen. Vi drar slutsatsen att felnivån för högriskkostnader (främst ersättningsbaserade kostnader) var väsentlig. Högriskkostnadernas andel av vår granskningspopulation ökade ytterligare 2022, till 66,0 %, och fortsätter därmed att utgöra en betydande del av granskningspopulationen.

1.55. Kommissionens uppskattning av fel (risk vid betalning), som redovisas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022, är 1,9 %, vilket är betydligt under vårt intervall.

1.56. Begränsningar i kommissionens och medlemsstaternas efterhandskontroller inom rubrikerna 1, 2 och 6 i den fleråriga budgetramen påverkar den risk vid betalning som redovisas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten och därmed kommissionens riskbedömning. Vår granskning av kommissionens rapportering om finansiella korrigeringar och återkrav visar att kommissionen hade tagit itu med iakttagelsen i vår årsrapport för 2021 genom att förbättra presentationen av de berörda uppgifterna.

Bilagor

Bilaga 1.1 – Revisionsmetod

1. I denna bilaga beskriver vi vår metod för att granska räkenskapernas tillförlitlighet och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna över intäkter och kostnader (budgetutgifter) i den fleråriga budgetramen. Vår revisionsmetod för kostnader inom faciliteten för återhämtning och resiliens, som är av ett annat slag och tillfälliga, beskrivs i **kapitel 11**.
2. I denna bilaga tar vi även upp de största skillnaderna mellan vår revisionsmetod och kommissionens sätt att uppskatta och rapportera om andelen oriktigheter inom ramen för utförandet av sina uppgifter som förvaltare av EU:s budget. Nedan förklarar vi hur vi
 - extrapolerar de konstaterade felen och strukturerar vårt granskningsarbete kring de olika rubrikerna i den fleråriga budgetramen (punkt [\(12\)](#)),
 - tillämpar EU-regler och nationella regler (punkt [\(15\)](#)),
 - kvantifierar upphandlingsfel (punkt [\(27\)](#)).
3. Vår revisionsmetod följer de internationella revisionsstandarderna och säkerställer att våra revisionsuttalanden är underbyggda med tillräckliga och lämpliga revisionsbevis. Vår revisionsmetod finns beskriven på vår [webbplats](#). Vid planeringen bedömer vi risken för att fel uppkommer (inneboende risk) och risken för att fel inte förebyggs eller upptäcks och korrigeras (kontrollrisk).

DEL 1 – Revisionsmetod när det gäller räkenskapernas tillförlitlighet

4. Vi granskar EU:s konsoliderade räkenskaper för att avgöra om de är tillförlitliga. Räkenskaperna består av
 - a) den konsoliderade årsredovisningen,
 - b) rapporterna om genomförandet av budgeten.
5. De konsoliderade räkenskaperna ska i alla väsentliga avseenden ge en riktig bild av
 - a) Europeiska unionens finansiella ställning vid årets slut,
 - b) resultatet av transaktioner och kassaflöden,

- c) förändringar i nettotillgångar vid årets slut.
6. Vid revisionen
- a) utvärderar vi kontrollmiljön när det gäller redovisningen,
 - b) kontrollerar vi hur centrala redovisningsrutiner och avslutningsförfarandet vid årets slut fungerar,
 - c) analyserar vi de viktigaste redovisningsuppgifterna med avseende på konsekvens och rimlighet,
 - d) analyserar vi och stämmer av konton och/eller saldon,
 - e) utför vi substansgranskning av åtaganden, betalningar och specifika balansposter på grundval av representativa urval,
 - f) använder vi om möjligt, och i enlighet med internationella revisionsstandards, andra revisorers arbete, särskilt vid revisionen av den upp- och utlåningsverksamhet som förvaltas av kommissionen för vilka externa revisionsintyg finns tillgängliga.

DEL 2 – Revisionsmetod när det gäller transaktionernas korrekthet

- 7. När det gäller vårt arbete avseende den allmänna budgeten omfattar de underliggande transaktionerna betalningar som bokförts i EU:s budgeträkenskaper och intäkter och kostnader som tagits upp i EU:s resultaträkning.
- 8. Vår metod för att bedöma om de kostnadstransaktioner som ligger till grund för räkenskaperna följer EU:s regler och förordningar innebär att vi huvudsakligen förlitar oss på direkt granskning av regelefterlevnaden i ett slumpmässigt, representativt urval av transaktioner. Detta kan kompletteras med en granskning av utvalda förvaltnings- och kontrollsystem.

Granskning av förvaltnings- och kontrollsystem

- 9. Kommissionen, andra EU-institutioner och EU-organ, medlemsstaternas myndigheter och stödmottagande länder och regioner inrättar kontrollsystem som ska hantera budgetriskerna och övervaka och garantera transaktionernas korrekthet. Varje år granskar vi utvalda förvaltnings- och kontrollsystem för att identifiera områden där det finns utrymme för förbättringar. Dessutom bidrar resultaten av detta arbete till vår riskbedömning (se punkterna (11) och (29)).

10. Vi presenterar resultaten av vårt systemarbete tillsammans med rekommendationer till förbättringar i **kapitlen 4–10**.

Urval och granskning av transaktioner

11. Vi fastställer den totala urvalsstorleken för den övergripande EU-kostnadspopulationen genom att kategorisera EU:s kostnader i populationer med låg risk (främst stödrättighetsbaserade kostnader) och hög risk (främst ersättningsbaserade kostnader).
12. Vi organiserar vårt granskningsarbete och rapporterar resultaten av det kring de olika rubrikerna i den fleråriga budgetramen i enlighet med den budgetstruktur som fastställts av lagstiftaren. Vi baserar urvalsstorleken för varje rubrik i den fleråriga budgetramen på det utgiftsbelopp som godkänts för den och riskkategoriseringen av den samt på huruvida vi gör en särskild bedömning av rubriken. För detta ändamål använder vi en säkerhetsmodell som bygger på vår riskbedömning och tar hänsyn till den säkerhet som kan härledas från systemen för övervakning och kontroll.
13. Under varje rubrik i den fleråriga budgetramen där vi gör en särskild bedömning (**kapitlen 5–7 och 10**) granskar vi ett representativt urval av transaktioner för att få fram en uppskattad felnivå för den.
14. Vi använder den statistiska urvalsmetoden *MUS* för att välja ut ersättningsanspråk eller betalningar och, på en lägre nivå, enskilda poster i en transaktion (t.ex. fakturor i ett projekt eller skiften i ett ersättningsanspråk från en jordbrukare).
15. För varje transaktion i urvalet avgör vi om ersättningsanspråket eller betalningen har gjorts för de ändamål som godkänts i budgeten, anges i den aktuella lagstiftningen och följer tillämpliga lagar och bestämmelser. Vår bedömning tar vederbörlig hänsyn till hur nationella domstolar eller nationella oberoende och behöriga organ samt Europeiska unionens domstol har tolkat EU-lagstiftning och nationell lagstiftning.
16. Vi granskar hur beloppet i ersättningsanspråket eller betalningen har beräknats (när det gäller större ersättningsanspråk granskar vi ett urval som är representativt för alla poster i transaktionen). Vi spårar transaktionen från budgeträkenskaperna till slutmottagaren (t.ex. en jordbrukare, en utbildningsanordnare eller ett utvecklingsbiståndsprojekt) och granskar regelefterlevnaden på varje nivå.
17. När det gäller intäktstransaktioner (**kapitel 4**) baserar vi vår granskning av moms- och BNI-baserade egna medel på de makroekonomiska aggregat som ligger till

grund för beräkningen av dem. När det gäller egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns granskar vi processen för att sammanställa prognosuppgifter eftersom medlemsstaterna inte kommer att tillhandahålla sina första statistiska uppskattningar förrän 2023. Vi bedömer kommissionens kontroller av dessa bidrag från medlemsstaterna fram tills de har tagits emot och bokförts i de konsoliderade räkenskaperna. När det gäller traditionella egna medel granskar vi tullmyndigheternas räkenskaper och flödet av tullavgifter – återigen fram till dess att kommissionen har tagit emot och bokfört dem.

18. Vi granskar kostnader både då de uppkom för slutmottagare av EU-medel när de genomförde verksamhet och då de senare godkändes av kommissionen ("*godkända kostnader*"). Det gäller alla kategorier av betalningar (även dem som görs för inköp av tillgångar). I praktiken betyder det att vår population av transaktioner omfattar mellanliggande betalningar och slutbetalningar. Vi granskar inte betalningar av förfinansiering då de gjordes, utan när
 - a) den slutliga mottagaren av EU-medel (t.ex. en jordbrukare, ett forskningsinstitut eller ett företag som levererar bygg- och anläggningsarbeten eller tjänster efter offentlig upphandling) har styrkt att de har använts,
 - b) kommissionen (eller någon annan institution eller något annat organ som förvaltar EU-medel) har godkänt den slutliga användningen av medlen genom att reglera förskottsbetalningen.
19. Ändringarna av lagstiftningen för den förra fleråriga budgetramen för 2014–2020 avseende sammanhållning påverkade vad kommissionen anser är "*godkända kostnader*" på detta område. Sedan 2017 har vår granskningspopulation för denna rubrik i den fleråriga budgetramen bestått av kostnader som ingår i de räkenskaper som godkänns årligen av kommissionen. Det betyder att vi har granskat transaktioner beträffande vilka medlemsstaterna förutsätts ha vidtagit alla relevanta åtgärder för att korrigera fel som de själva identifierat. Målet med vår transaktionsgranskning på sammanhållningsområdet är, förutom att bidra till revisionsförklaringen 2022, att granska det arbete som revisionsmyndigheter utfört och dra slutsatser om tillförlitligheten i kommissionens nyckelindikator för korrekthet på detta område – procentsatsen för kvarstående fel.
20. Vårt revisionsurval är utformat så att det ska ge en uppskattning av felnivån i kostnaderna som helhet och inte i enskilda transaktioner (t.ex. ett visst projekt). De felprocentsatser som rapporteras för utvalda kostnadsposter ska inte tolkas

som en slutsats om transaktionerna, utan de bidrar i stället direkt till den övergripande felnivån för EU:s kostnader som helhet.

21. Vi granskar inte transaktioner i varje medlemsstat eller stödmottagande stat eller region varje år. Att vi nämner vissa medlemsstater, mottagarländer och/eller regioner innebär inte att det som exemplifieras inte kan inträffa någon annanstans. De belysande exempel som presenteras i denna rapport bildar inte en grund för att dra slutsatser om de specifika medlemsstaterna, mottagarländerna och/eller de berörda regionerna.
22. Vi överväger om vi på ett effektivt sätt kan dra nytta av kontroller av korrekthet som redan har utförts av andra revisorer. Om vi vill använda resultatet av de kontrollerna i vårt granskningsarbete, i enlighet med internationella revisionsstandards, bedömer vi de andra revisorernas oberoende och kompetens och det utförda arbetets omfattning och tillräcklighet.
23. När det gäller den del av vår granskningspopulation som avser EU-byråer och gemensamma företag använder vi resultaten av det revisionsarbete som utförts för våra särskilda årsrapporter om dessa byråer²⁹ och företag³⁰.

Utvärdering av resultatet av transaktionsgranskningen

24. Vi definierar ett "fel" som ett penningbelopp som inte skulle ha betalats ut från EU-budgeten. Fel uppstår när pengar inte används i enlighet med tillämplig EU-lagstiftning eller särskilda nationella bestämmelser.
25. Ett fel kan avse hela eller en del av beloppet för en enskild transaktion. Vi tar ställning till om fel är kvantifierbara eller icke kvantifierbara, det vill säga om det går att mäta hur stor del av det granskade beloppet som innehöll fel.
26. Fel som upptäcks och korrigeras före och oberoende av våra kontroller ingår inte i beräkningen av fel, eftersom upptäckten och korrigeringen av dem visar att förvaltnings- och kontrollsystemen har fungerat ändamålsenligt.
27. Våra kriterier för att kvantifiera **fel i offentlig upphandling** kan skilja sig från de kriterier som kommissionen eller medlemsstaterna använder. Vi kvantifierar endast allvarliga överträdelser av upphandlingsregler. Som 100 % upphandlingsfel kvantifierar vi endast de överträdelser som har förhindrat att det bästa anbudet antagits, vilket gör att alla kostnader inom ett sådant kontrakt är icke

²⁹ Årsrapport om EU:s byråer för budgetåret 2021.

³⁰ Årsrapport om EU:s gemensamma företag för budgetåret 2021.

stödberättigande. Till skillnad från kommissionen använder vi inte schablonsatser för de olika typerna av överträdelser av upphandlingsregler³¹. Vi baserar vår kvantifiering av upphandlingsfel på de icke stödberättigande beloppen i de granskade transaktionerna.

28. För de rubriker i den fleråriga budgetramen där vi gör en särskild bedömning, liksom för intäkter och för EU-budgeten som helhet, presenterar vi en "uppskattad felnivå" som enbart tar hänsyn till kvantifierbara fel och uttrycks i procent. Exempel på fel är kvantifierbara överträdelser av tillämpliga förordningar, regler och kontraktsvillkor eller stödsvillkor. Vi uppskattar även den undre felgränsen (UFG) och den övre felgränsen (ÖFG).
29. Vår revisionsförklaring baseras inte längre enbart på vår övergripande uppskattning av fel. Sedan 2016 har vi fortsatt att identifiera områden med låg risk i EU:s budget, där vi inte förväntar oss att finna väsentliga fel i godkända kostnader. Vi identifierar även områden med hög risk, där vi utgår från att felnivån kommer att vara väsentlig. För detta ändamål beaktar vi, utöver inneboende risker och kontrollrisker, vår bedömning av förvaltnings- och kontrollsystem tillsammans med tidigare granskningsresultat. Baserat på våra tidigare granskningserfarenheter behandlar vi till exempel vissa stödrättighetsbaserade kostnader för landsbygdsutveckling under rubrik 3 i den fleråriga budgetramen och andra administrativa kostnader (dvs. icke lönerelaterade kostnader) under rubrik 7 i den fleråriga budgetramen som högriskkostnader. Denna uppdelning gör att vi så effektivt som möjligt kan fastställa om de väsentliga fel som påträffas är "av avgörande betydelse" (se punkt (37)).
30. Vår metod är inte utformad så att vi samlar in data om frekvensen av fel i hela populationen. Därför är de siffror som presenteras om antalet fel som upptäckts under en rubrik i den fleråriga budgetramen, i de kostnader som förvaltas av ett generaldirektorat eller i utgifterna i en viss medlemsstat inte en indikation på felfrekvensen i de EU-finansierade transaktionerna eller i de enskilda medlemsstaterna.

DEL 3 – Granskningsåtgärder när det gäller oegentligheter

31. Vi identifierar och bedömer riskerna för att det finns väsentliga felaktigheter i de konsoliderade räkenskaperna och för att de underliggande transaktionerna i

³¹ Kommissionens [beslut C\(2019\) 3452, 14.5.2019](#), med en bilaga med riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som ska tillämpas på utgifter som finansieras av EU i de fall som de tillämpliga bestämmelserna om offentlig upphandling inte har följts.

väsentlig utsträckning inte följer EU-lagstiftningen, vare sig det beror på oegentligheter eller på misstag.

32. Vi utformar och utför granskningsåtgärder för att hantera dessa risker och inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande. Väsentliga felaktigheter eller väsentlig bristande efterlevnad som beror på oegentligheter är svårare att upptäcka än om de beror på misstag, eftersom det vid oegentligheter kan handla om maskopi, förfalskning, uppsåtlig underlåtenhet, felaktiga uppgifter eller att man har satt sig över den interna kontrollen. Det är följaktligen större risk för att sådana händelser inte upptäcks.
33. Om vi har anledning att misstänka att bedräglig verksamhet har ägt rum rapporterar vi detta till Eppo och/eller Olaf, beroende på vem som är behörig.

DEL 4 – Revisionsförklaringen – formulering av vårt revisionsuttalande

34. Vi baserar vårt uttalande på tillräckliga, relevanta och tillförlitliga revisionsbevis för korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för EU:s konsoliderade årsredovisning. Vi inhämtar dessa bevis genom granskning av förvaltnings- och kontrollsystem och genom transaktionsgranskning samt rapporterar resultaten i **kapitlen 4–10**. Detta arbete gör att vi kan komma fram till ett välgrundat uttalande om huruvida felen i populationen ligger över eller under väsentlighetsgränsen.
35. Vi använder en väsentlighetsgräns på 2,0 % i vårt uttalande. Vi beaktar även felens karaktär, belopp och kontext samt annan tillgänglig information.
36. När vi konstaterar att felnivån är väsentlig och fastställer dess inverkan på revisionsuttalandet måste vi avgöra om felen, eller avsaknaden av revisionsbevis, är "av avgörande betydelse"³². När felen är väsentliga och av avgörande betydelse avger vi ett uttalande med avvikande mening.
37. Fel och/eller brister på revisionsbevis anses vara "av avgörande betydelse" om de enligt revisorns bedömning inte är begränsade till särskilda delar, konton eller poster i årsredovisningen (dvs. de är spridda över de granskade kontona eller transaktionerna). Även om de är begränsade på det sättet, är de fortfarande av avgörande betydelse om de utgör eller skulle kunna utgöra en avsevärd del av årsredovisningen eller gäller upplysningar som har sådan betydelse att de är grundläggande för användares förståelse av årsredovisningen.

³² Internationell revisionsstandard (ISA) 705 (omarbetad), Modifierat uttalande i rapport från oberoende revisor.

DEL 5 – Koppling mellan revisionsuttalandena om räkenskapernas tillförlitlighet och transaktionernas korrekthet

38. När revisorer avger revisionsuttalanden om både räkenskapernas tillförlitlighet och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna anger de internationella revisionsstandarderna³³ att ett modifierat uttalande om transaktionernas korrekthet inte i sig leder till ett modifierat uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet.

³³ Punkt 16 i [Issai 4000](#).

Kapitel 2

Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	2.1.
Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen 2022	2.2.–2.26.
Budgetgenomförandet var högt för åtaganden och betalningar	2.2.–2.17.
År 2022 utnyttjades merparten av åtagandebemyndigandena	2.4.–2.5.
De slutliga betalningsbemyndigandena utnyttjades nästan helt	2.6.–2.7.
Utnyttjandet av ESI-fonderna 2014–2020 fortsatte 2022 men var långsammare än 2021 och 2020	2.8.–2.9.
Kommissionen anslog mer medel från fonderna med delad förvaltning 2021–2027 enligt förordningen om gemensamma bestämmelser, men medlemsstaternas sena godkännande av program ledde till låga utbetalningar	2.10.–2.12.
Olika EU-finansieringsinstrument användes som en nödgärd	2.13.–2.17.
Genomförandet av NextGenerationEU påskyndades 2022, men framstegen var långsammare än väntat	2.18.–2.22.
De utestående åtagandena från EU:s budget och NextGenerationEU:s bidragsfinansiering uppgick till ett rekordstort belopp på 453 miljarder euro	2.23.–2.26.
Risker och utmaningar	2.27.–2.57.
EU:s skuld och exponering ökade 2022	2.27.–2.39.
Upplåningskostnaderna för EU:s skuld har ökat betydligt	2.27.–2.31.
Den totala exponeringen är högre framför allt på grund av ytterligare lån inom faciliteten för återhämtning och resiliens och Sure	2.32.–2.37.
Den gemensamma avsättningsfonden ökade sina tillgångar 2022	2.38.–2.39.
Rysslands anfallskrig mot Ukraina ökar de finansiella riskerna för EU:s framtida budgetar	2.40.–2.44.
Ett parallellt och försenat genomförande av flera instrument ökar risken för att medlemsstater går miste om medel	2.45.–2.49.

Hög inflation påverkar EU-budgeten	2.50.–2.57.
Hög inflation minskar EU-budgetens köpkraft och minskar därmed dess verkliga storlek	2.52.–2.56.
Hög inflation förändrar andelen EU-intäkter från olika källor	2.57.
Slutsatser och rekommendationer	2.58.–2.66.
Slutsatser	2.58.–2.66.
Rekommendationer	

Inledning

2.1. I detta kapitel presenteras de viktigaste frågorna om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen när det gäller EU-budgeten för 2022 och den ytterligare finansiering som härrör från instrumentet *NextGenerationEU*¹. Vi rapporterar också om budgetmässiga och ekonomiska risker och utmaningar som EU kan komma att ställas inför under kommande år. Kapitlet bygger på vår granskning av genomförandet av EU-budgeten och dokument som offentliggjorts av kommissionen och andra berörda parter. Granskningen tar också hänsyn till det övriga arbete som utförts inför vår årsrapport samt våra särskilda rapporter, översikter och yttranden.

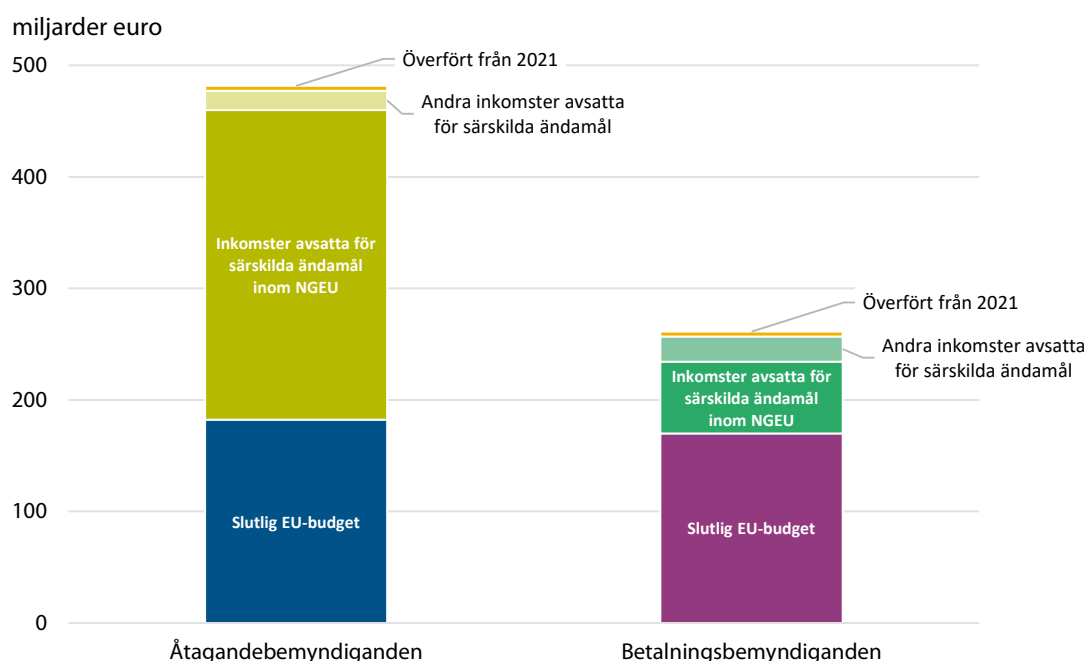
¹ Rådets förordning (EU) 2020/2094.

Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen 2022

Budgetgenomförandet var högt för åtaganden och betalningar

2.2. I detta avsnitt analyserar vi hur EU-budgeten genomfördes 2022, det andra året i *den fleråriga budgetramen* för 2021–2027². **Figur 2.1** visar de totala tillgängliga EU-budgetutgifterna, inklusive bidrag från NextGenerationEU.

Figur 2.1 – Totala tillgängliga EU-budgetutgifter 2022, inklusive bidrag från NextGenerationEU

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

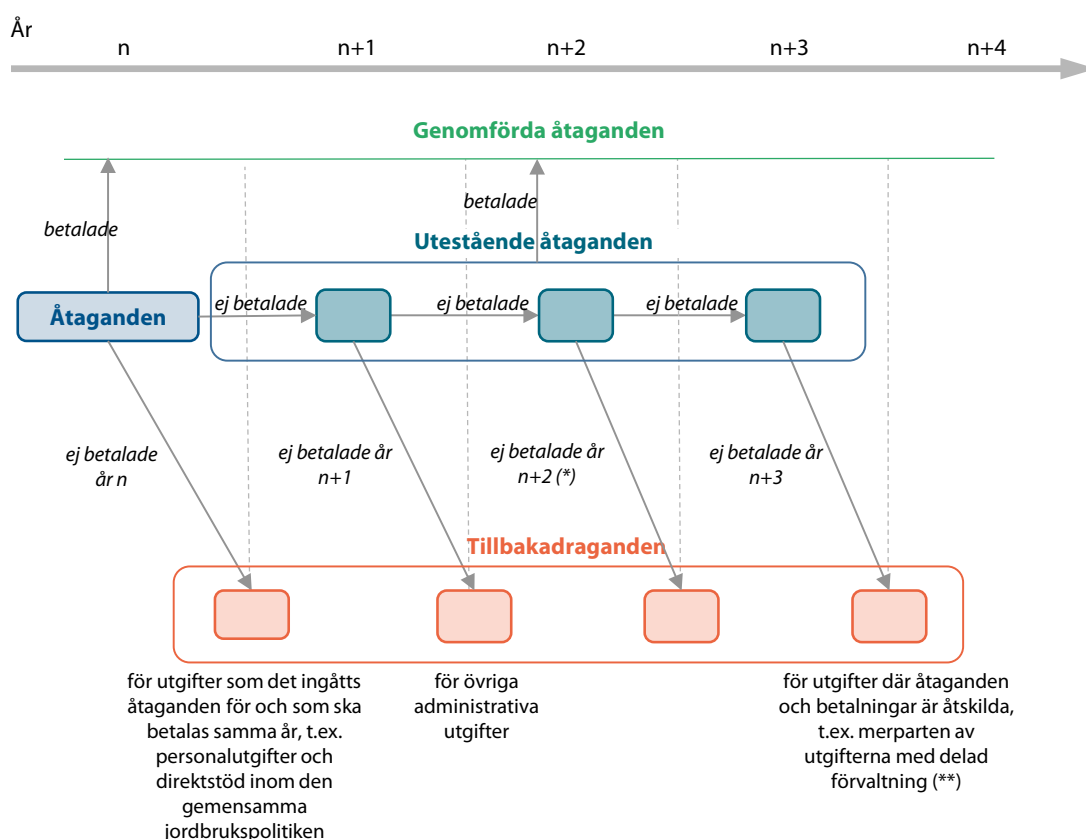
2.3. Utgifter som finansieras genom *överföringar mellan budgetår* och *inkomster avsatta för särskilda ändamål* har undantagits från vår analys eftersom de inte ingår i den antagna budgeten och omfattas av andra regler. När det gäller inkomster avsatta för särskilda ändamål omfattar dock vår analys även de ytterligare belopp som härrör från instrumentet NextGenerationEU (den *bidragsbaserade delen i faciliteten för återhämtning och resiliens*³ och tillägg till befintliga finansieringsprogram inom ramen

² Rådets förordning (EU, Euratom) 2020/2093 om den fleråriga budgetramen.

³ Förordning (EU) 2021/241.

för den fleråriga budgetramen) men inte den lånebaserade komponenten i faciliteten för återhämtning och resiliens som hålls åtskild från EU-budgeten. **Figur 2.2** visar en förenklad tidslinje över genomförandet av budgetmässiga åtaganden.

Figur 2.2 – Förenklad tidslinje över genomförandet av budgetmässiga åtaganden för EU:s totala budget

Åtaganden – rättsligt bindande löften om att använda pengar till viss verksamhet (t.ex. projekt och kontrakt)

Utestående åtaganden – summan av åtaganden som ingåtts men ännu inte betalats

Tillbakadraganden – annullering av utestående åtaganden när rättsliga betalningsperioder löper ut

(*) För det sista året i den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Vad beträffar Ejflu 2023–2027 gäller $n+2$ -regeln hela perioden.

(**) Politikområden, såsom yttre åtgärder eller konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning inom ramen för direkt och indirekt förvaltning, följer olika mönster där åtaganden förfaller när avtalsenliga skyldigheter inte uppfylls.

Källa: Revisionsrätten.

År 2022 utnyttjades merparten av åtagandebemyndigandena

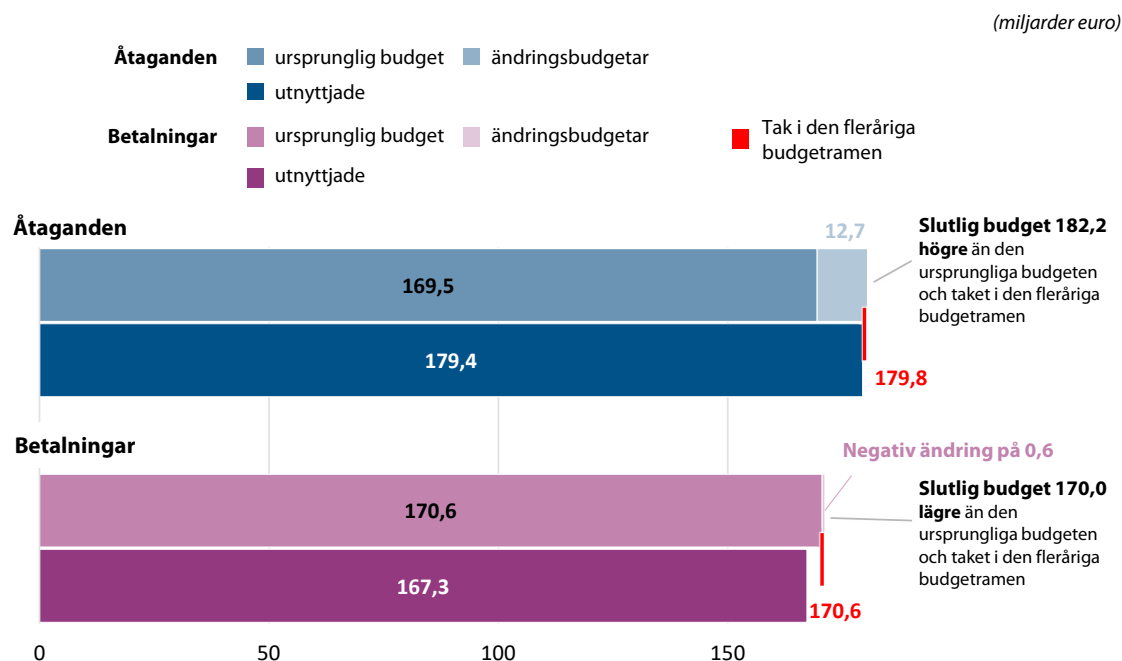
2.4. Budgetmyndigheten godkände en ursprunglig budget på 169,5 miljarder euro för åtagandebemyndiganden. Under 2022 gjordes fem ändringar (åtagandebemyndigandena ändrades i tre av dem), vilket slutligen ökade budgeten till 182,2 miljarder euro. Av denna ökning på 12,7 miljarder euro motsvarade 12,2 miljarder euro en fjärdedel av åtagandebemyndigandena för fonderna med delad förvaltning 2021–2027 enligt förordningen om gemensamma bestämmelser⁴ som inte hade utnyttjats 2021⁵. Detta är i linje med [förordningen om den fleråriga budgetramen](#) som i händelse av att nya regler eller program antas sent tillåter att sådana tilldelningar fördelas jämnt över de årliga budgetarna under perioden 2022–2025.

2.5. Den slutliga budgeten för åtagandebemyndiganden på 182,2 miljarder euro låg över taket för den fleråriga budgetramen på 179,8 miljarder euro (se [figur 2.3](#)). Detta blev möjligt genom att *särskilda instrument* användes, till exempel *flexibilitetsmekanismen*, *brexitjusteringsreserven*, *Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter* och *reserven för solidaritet och katastrofbistånd*, för belopp över taken i den sjuåriga budgetramen (maximalt 21,1 miljarder euro i 2018 års priser för den sjuåriga budgetramen). Dessa instrument används när nya eller oförutsedda händelser inträffar, till exempel naturkatastrofer och migrationsutmaningar. I den slutliga budgeten ingicks åtaganden för totalt 179,4 miljarder euro under 2022, det vill säga att över 98 % av det tillgängliga beloppet utnyttjades. De outnyttjade åtagandena på 0,1 miljarder euro gällde ett program som inte antogs och därför måste ställas in, vilket gjorde att medlemsstaten "förlorade" de tillhörande åtagandena.

⁴ Förordning (EU) 2021/1060.

⁵ Punkt 2.8 i årsrapporten för 2021.

Figur 2.3 – Budgetgenomförandet 2022

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

De slutliga betalningsbemyndigandena utnyttjades nästan helt

2.6. Den ursprungliga budgeten för betalningsbemyndiganden fastställdes till 170,6 miljarder euro. Genom olika ändringar 2022 fastställde budgetmyndigheten den slutligen till 170,0 miljarder euro. Denna nettominskning berodde på minskade betalningsbehov för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och programmet EU för hälsa⁶ på 0,8 miljarder euro respektive 0,1 miljarder euro. När det gäller Ejflu berodde det minskade betalningsbehovet på att vissa stödmottagare sköt upp eller ställde in sina projekt på grund av den höga inflationen. I vissa medlemsstater ökade dessutom användningen av finansiering från NextGenerationEU för att finansiera projekt, medan genomförandet av Ejflu saktade av⁷. Minskningen motverkades dock delvis av nya betalningsbehov i andra fonder på grund av Rysslands anfallskrig mot Ukraina samt av hög inflation och stigande energipriser. Betalningsbemyndiganden på 0,2 miljarder euro förstärkte stödet till flyktingar från Ukraina och till de medlemsstater som påverkats mest⁸, medan 0,2 miljarder euro

⁶ Förordning (EU) 2021/522.

⁷ Punkt 8 i förslag till ändringsbudget nr 5, COM(2022) 351.

⁸ Punkt 3 i förslag till ändringsbudget nr 3, COM(2022) 262.

användes till administrativa utgifter och pensioner⁹. Nästan alla tillgängliga betalningsbemyndiganden i EU-budgeten användes. Betalningarna uppgick till 167,3 miljarder euro, vilket motsvarar 98 % av de totala tillgängliga anslagen. Se [figur 2.3](#).

2.7. Med beaktande av ytterligare betalningar på 71,8 miljarder euro från inkomster avsatta för särskilda ändamål (främst bidrag från NextGenerationEU, inbegripet tillägg till finansieringsprogram inom ramen för den fleråriga budgetramen) och 4,2 miljarder euro i överföringar från 2021 uppgick de totala betalningarna till 243,3 miljarder euro 2022. Utnyttjandet av budgeten för betalningar var därmed 93 % av de totala betalningsbemyndigandena på 261,3 miljarder euro.

Utnyttjandet av ESI-fonderna 2014–2020 fortsatte 2022 men var långsammare än 2021 och 2020

2.8. Betalningarna från de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), exklusive medel från NextGenerationEU, uppgick till 64,9 miljarder euro, vilket är lägre än 2021 (75,1 miljarder euro) och 2020 (72,0 miljarder euro). Vid utgången av 2022 uppgick därmed alla betalningarna för de operativa programmen inom ESI-fonderna 2014–2020 till 396,1 miljarder euro av den totala tilldelningen på 492,6 miljarder euro (80,4 %). Kommissionen räknar med att merparten av det återstående beloppet på 96,5 miljarder euro kommer att ha betalats före utgången av 2023¹⁰. Det sista räkenskapsåret för ESI-fonderna löper till den 30 juni 2024¹¹, och slutliga ansökningar om mellanliggande betalningar måste lämnas in senast den 31 juli 2024¹². I [figur 2.4](#) presenterar vi den ackumulerade utnyttjandegraden för varje ESI-fond, exklusive medel från NextGenerationEU, vid utgången av 2022.

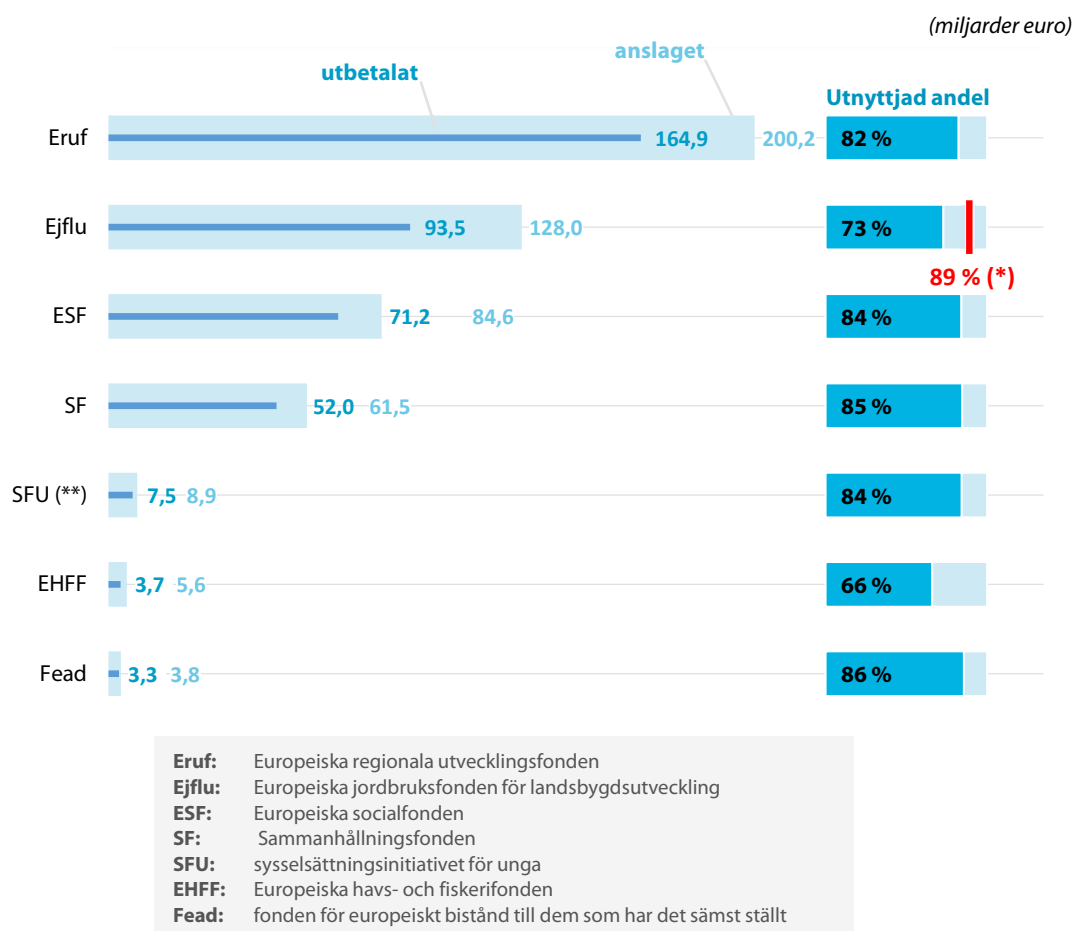
⁹ Punkt 7 i förslag till ändringsbudget nr 5, [COM\(2022\) 351](#).

¹⁰ Prognos på lång sikt (2023–2027), [COM\(2022\) 315](#).

¹¹ Kommissionens riktlinjer för avslutande av ESI-fonderna, [2021/C 417/01](#).

¹² Artikel 135.2 i [förordning \(EU\) 1303/2013](#).

Figur 2.4 – Utnyttjande av ESI-fonderna 2014–2020 (exklusive medel från NextGenerationEU) vid utgången av 2022

(*) Den röda linjen visar utnyttjandegraden om de ytterligare anslagen för 2021 och 2022 för Ejflu på 28,1 miljarder euro från den fleråriga budgetramen för 2021–2027 inte hade räknats med. Ejflu fick ytterligare anslag på grund av att en tvåårig övergångsperiod infördes, efter vilken den omfattas helt av den gemensamma jordbrukspolitiken strategiska planer för perioden 2023–2027.

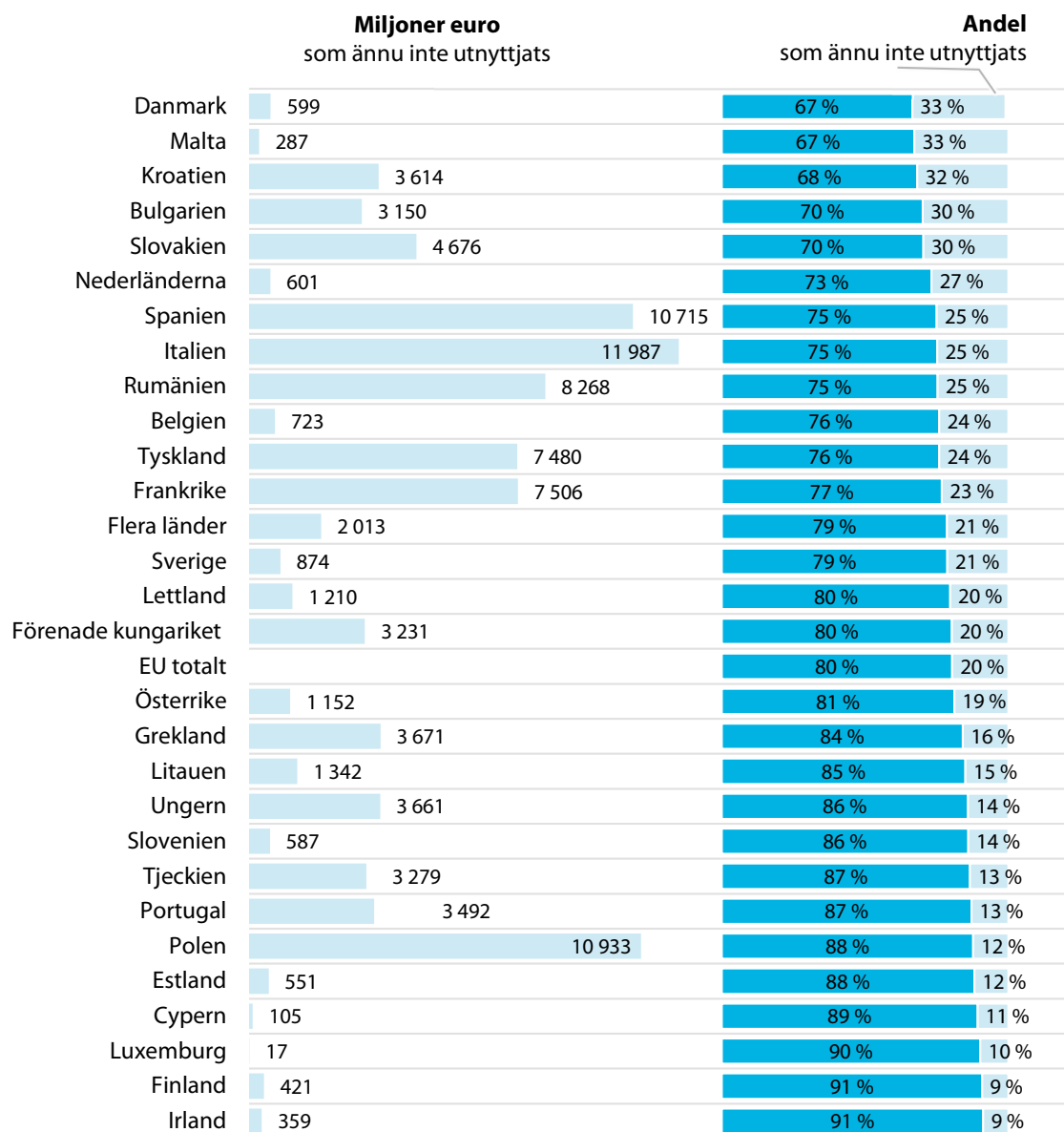
(**) Sysselsättningsinitiativet för unga inkluderar ett särskilt anslag från ESF.

Anm.: Skillnaderna beror på avrundning.

Källa: Europeiska revisionsrätten, på grundval av kommissionens månatliga lägesrapport.

2.9. Vi har konstaterat att medlemsstaterna utnyttjar ESI-fonderna mycket olika. Å ena sidan hade elva medlemsstater mottagit 85 % eller mer av de anslagna beloppen före utgången av 2022, varav tre medlemsstater hade mottagit 90 % eller mer (Luxemburg, Irland och Finland). Å andra sidan låg utnyttjandegraden i tre medlemsstater (Danmark, Malta och Kroatien) under 70 %. Se [figur 2.5](#).

Figur 2.5 – Utnyttjandegrad för ESI-fonderna 2014–2020 (exklusive medel från NextGenerationEU)

Anm.: Belopp "som ännu inte utnyttjats" är betalningar som medlemsstaterna ännu kan begära från kommissionen. De innebär inte nödvändigtvis att projektgenomförandet är i full gång i medlemsstaterna. Skillnader beror på avrundning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från kommissionen.

Kommissionen anslog mer medel från fonderna med delad förvaltning 2021–2027 enligt förordningen om gemensamma bestämmelser, men medlemsstaternas sena godkännande av program ledde till låga utbetalningar

2.10. I början av den nya fleråriga budgetramen skedde en övergång från ESI-fonderna för 2014–2020 till fonderna med delad förvaltning för 2021–2027 enligt förordningen om gemensamma bestämmelser. De viktigaste ändringarna var att tre fonder konsoliderades i Europeiska socialfonden+ (ESF+)¹³, att Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF)¹⁴ ersatte Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och att nya Fonden för en rättvis omställning (FRO) inrättades¹⁵ för att stödja ekonomisk diversifiering och omorientering i de territorier som påverkas negativt av omställningen till klimatneutralitet. Ejflu fortsatte att omfattas av förordningen om gemensamma bestämmelser till 2022¹⁶ men lyder från och med 2023 under förordningen om den gemensamma jordbrukspolitiken¹⁷. Se *figur 2.6*.

¹³ Förordning (EU) 2021/1057.

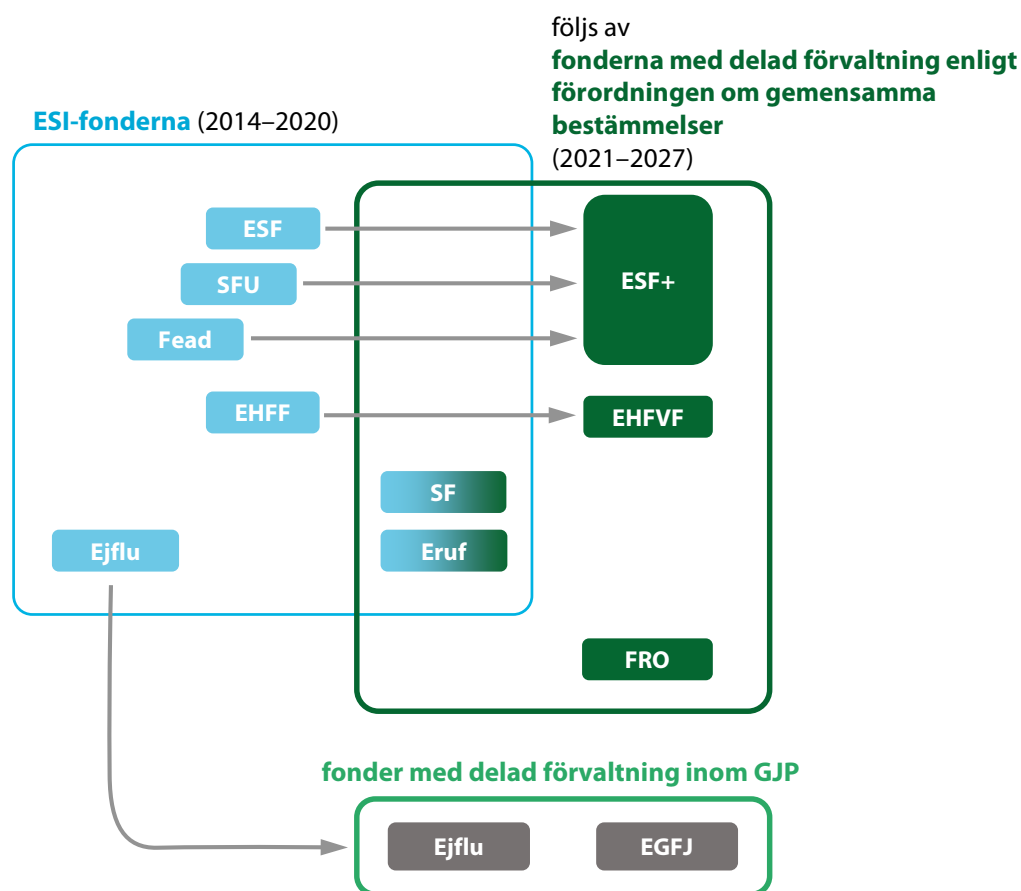
¹⁴ Förordning (EU) 2021/1139.

¹⁵ Förordning (EU) 2021/1056.

¹⁶ Förordning (EU) 2020/2220.

¹⁷ Förordning (EU) 2021/2116.

Figur 2.6 – Övergång från ESI-fonder till fonder med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser

SF: Sammanhållningsfonden
Ejflu: Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling
EGJF: Europeiska garantifonden för jordbruket
EHFVF: Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden
ESF: Europeiska socialfonden

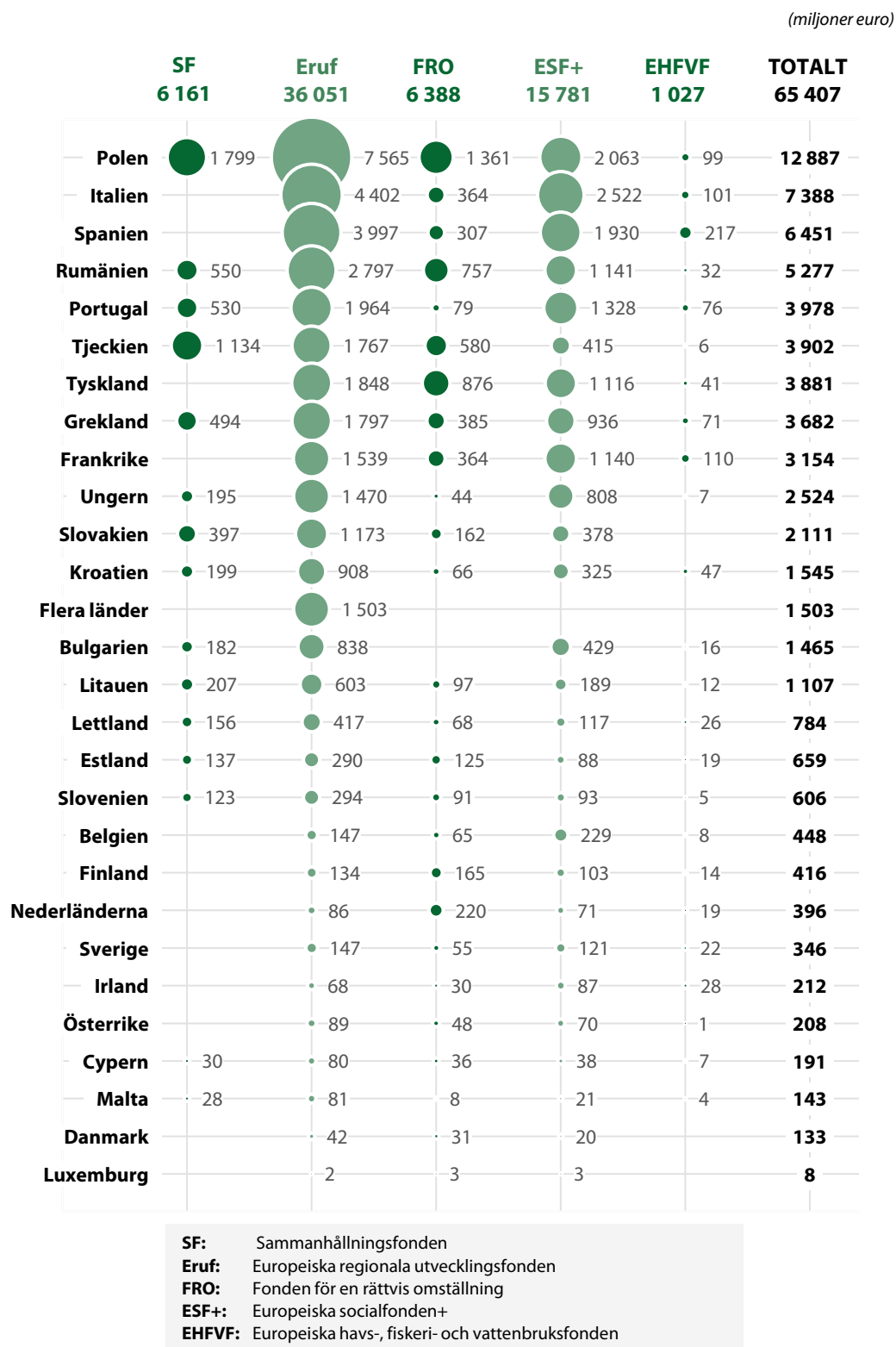
ESF+: Europeiska socialfonden+
Fead: fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt
EHFF: Europeiska havs- och fiskerifonden
Eruf: Europeiska regionala utvecklingsfonden
FRO: Fonden för en rättvis omställning
SFU: sysselsättningsinitiativet för unga

Anm.: Bland fonderna enligt förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027 ingår även de fonder för migration, inre säkerhet och gränsförvaltning som delvis genomförs inom ramen för direkt och indirekt förvaltning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av EU:s lagstiftning.

2.11. För dessa fonder med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser ingick medlemsstaterna åtaganden för 65,4 miljarder euro 2022, det vill säga 90 % av de tillgängliga åtagandebemyndigandena (år 2021 ingick de åtaganden för endast 2 % av det tillgängliga beloppet på 50,1 miljarder euro), se [figur 2.7](#). Detta skedde eftersom alla partnerskapsavtal och merparten av programmen tillsammans med medlemsstaterna godkändes 2022 för dessa fonder.

Figur 2.7 – Åtaganden 2022 för fonder med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser

Anm.: Skillnader beror på avrundning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från kommissionen.

2.12. År 2022 var de årliga betalningarna i förhållande till dessa åtaganden låga (5,7 miljarder euro) och gällde i huvudsak förfinansiering.

Olika EU-finansieringsinstrument användes som en nödgärd

2.13. År 2020 och 2021 gjorde EU-lagstiftaren sammanhållningsbestämmelserna mer flexibla¹⁸, så att medlemsstaterna skulle kunna omfördela finansiering från ESI-fonderna 2014–2020 för att hantera covid-19-pandemin. Den ändrade lagstiftningen utvidgade de stödberättigande kostnaderna till att även omfatta covid-19-relaterade utgifter och medgav 100 % medfinansiering från EU-budgeten. Medlemsstaterna kunde därför omfördela 24,0 miljarder euro senast första kvartalet 2023. ESI-fonderna kompletterades med ytterligare medel från NextGenerationEU på 50,6 miljarder euro i instrumentet för återhåtningsstöd för sammanhållning och till Europas regioner (React-EU)¹⁹ för att finansiera krisreparation och förbereda en grön, digital och resilient ekonomisk återhämtning (där utgifter är stödberättigande fram till slutet av 2023 och betalningar möjliga fram till slutet av 2026). År 2021 var det möjligt att på vissa villkor använda Ejflu för att få bukt med likviditetsproblem orsakade av covid-19-pandemin och sedan 2022 problem orsakade av Rysslands anfallskrig mot Ukraina²⁰.

2.14. År 2022 infördes nya flexibilitetsåtgärder för att hjälpa medlemsstaternas myndigheter att hantera flyktingströmmen från Ukraina. EU införde Sammanhållningsinsatser för flyktingar i Europa (Care)²¹ och dess efterföljare Flexibelt stöd till territorier – sammanhållningsinsatser för flyktingar i Europa (Fast-Care)²². Genom Care utvidgades medfinansieringsgraden på 100 % för räkenskapsåret 2021–2022 till program från perioden 2014–2020, och nödfinansiering ställdes till förfogande med resurser från Eruf och ESF, inklusive React-EU, som ännu inte hade tilldelats projekt för att stödja flyktingar inom ett ”särskilt insatsområde”. För perioden 2014–2020 tillhandahöll Care medlemsstaterna 3,5 miljarder euro i ytterligare förfinansiering från React-EU. Fast-Care möjliggör en medfinansieringsgrad på upp till 100 % för ett särskilt insatsområde under båda programperioderna (fram till juni 2024

¹⁸ Förordning (EU) 2020/460 och förordning (EU) 2020/558.

¹⁹ Förordning (EU) 2020/2221.

²⁰ Förordning (EU) 2020/872 om ändring av förordning (EU) nr 1305/2013 och förordning (EU) 2022/1033 om ändring av förordning (EU) 1305/2013.

²¹ Förordning (EU) 2022/562.

²² Förordning (EU) 2022/2039.

när det gäller perioden 2021–2027). Fast-Care gjorde det även möjligt att använda medel från Sammanhållningsfonden och EHFF inom den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Vad beträffar den fleråriga budgetramen för 2021–2027 tillhandahöll Fast-Care bland annat 3,5 miljarder euro i ytterligare förfinansiering för program som får stöd från Eruf, ESF+ och Sammanhållningsfonden samt tillät att upp till 5 % av den ursprungliga tilldelningen från Eruf och ESF+ planerades för ett särskilt insatsområde.

2.15. Fonderna med delad förvaltning 2021–2027 enligt den gemensamma förordningen kan också användas vid oförutsedda händelser²³. Det finns även en viss flexibilitet när det gäller att överföra delar av ursprungliga nationella anslag mellan finansieringsinstrument²⁴. I februari 2023 godkändes även *Planen REPowerEU*²⁵, som primärt syftar till att ytterligare minska EU:s beroende av ryska fossila bränslen²⁶. För att mobilisera finansiering av planen får medlemsstaterna använda faciliteten för återhämtning och resiliens (återstående lån och nya bidrag) och även andra källor, till exempel nationella sammanhållningsanslag.

2.16. I [figur 2.8](#) presenteras de viktigaste åtgärder som EU har vidtagit sedan 2020 som svar på covid-19-pandemin, Rysslands anfallskrig mot Ukraina och energikrisen.

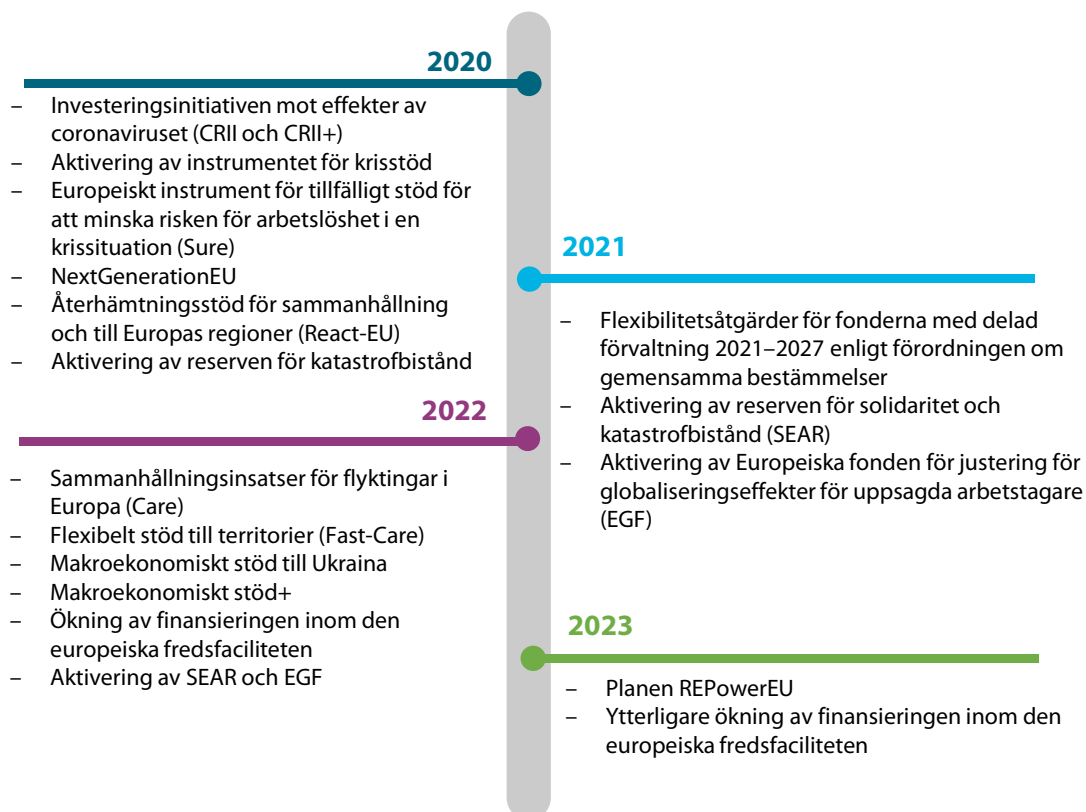
²³ Artikel 20 i [förordning \(EU\) 2021/1060](#).

²⁴ Ibidem, artikel 26.1.

²⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *Planen REPowerEU*, [COM\(2022\) 230](#).

²⁶ [Förordning \(EU\) 2023/435](#).

Figur 2.8 – EU:s viktigaste krishanteringsåtgärder 2020–2023

Källa: Revisionsrätten, på grundval av EU:s lagstiftning.

2.17. Sammanhållningsmedel har även använts vid nödsatser i samband med oförutsedda händelser, särskilt de tre senaste åren. Från ett budgetperspektiv minskar detta risken för tillbakadraganden, se punkterna [2.48](#) och [2.49](#). Vi noterar dock att sammanhållningsfinansieringens primära strategiska mål är att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen mellan europeiska regioner²⁷.

Genomförandet av NextGenerationEU påskyndades 2022, men framstegen var långsammare än väntat

2.18. För att medlemsstaterna ska få bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens måste, för det första, kommissionen göra en positiv bedömning av deras nationella planer för återhämtning och resiliens och rådet därefter godkänna dem. De återstående fem planerna godkändes under 2022, vilket innebär att finansieringsramarna för bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens nu har

²⁷ Punkt 85 i [särskild rapport 02/2023 Anpassning av reglerna för sammanhållningspolitiken för att hantera covid-19-pandemin: medlen används flexibla, men EU behöver överväga hur sammanhållningspolitiken används som krishanteringsverktyg](#).

godkänts för alla medlemsstater. För det andra måste finansieringsöverenskommelser ingås med medlemsstaterna. Vid utgången av 2022 omfattades nästan 70 % av bidragen av dessa överenskommelser, och de resterande 30 % står till förfogande för tilldelning 2023²⁸. För att få andra betalningar än förfinansiering måste medlemsstaterna, för det tredje, uppfylla vissa delmål och mål i enlighet med vad som anges i rådets genomförandebeslut.

2.19. 2022 var det andra året då bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens och tillägg från NextGenerationEU till de befintliga finansieringsprogrammen inom ramen för den fleråriga budgetramen användes. Åtagandena ökade från 143,5 miljarder euro (2021) till 306,0 miljarder euro. Medlemsstaterna kommer att behöva ingå åtaganden för den resterande NextGenerationEU-finansieringen (115,1 miljarder euro) 2023, eftersom de inte kommer att kunna göra det efter årets slut²⁹.

2.20. Förfinansieringen och betalningarna av bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens ökade endast något, från 46,4 miljarder euro 2021 till 47,1 miljarder euro 2022 (vilket kan jämföras med de 63,0 miljarder euro som kommissionen förväntade sig³⁰). En följd av det är att 244,5 miljarder euro i bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens måste betalas mellan 2023 och 2026, om åtaganden ingås för de återstående anslagen 2023³¹. Se *figur 2.9*.

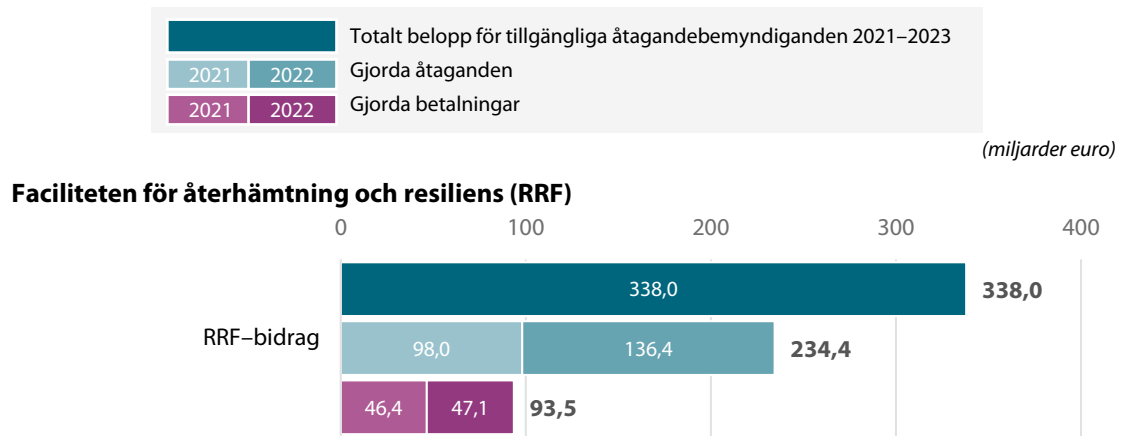
²⁸ Artikel 12.3 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

²⁹ Ibidem, artikel 12.

³⁰ Prognos på lång sikt (2021–2027), [COM\(2021\) 343](#).

³¹ Artikel 24 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

Figur 2.9 – Genomförandet av NextGenerationEU med avseende på faciliteten för återhämtning och resiliens

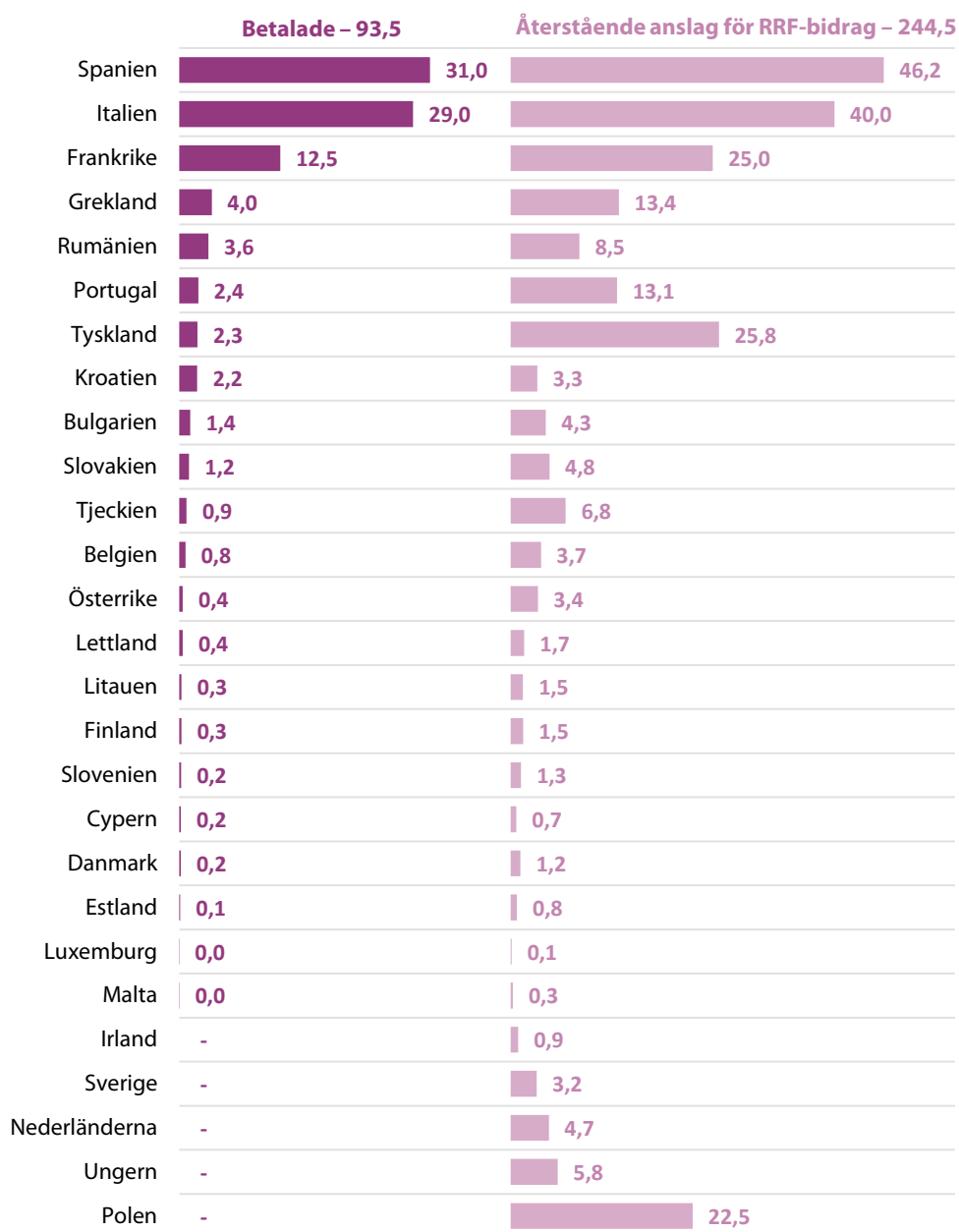
Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022 och rapporter om budgetgenomförandet från kommissionens redovisningssystem.

2.21. År 2022 betalade kommissionen ut 47,1 miljarder euro i bidrag från faciliteten för återhämtning och resiliens, varav 46,9 miljarder euro gällde uppnåendet av delmål och mål (2021: 46,4 miljarder euro respektive 10,0 miljarder euro).

Figur 2.10 visar det bidragsbelopp som betalats ut från faciliteten för återhämtning och resiliens och återstående anslag för betalning vid utgången av 2022.

Figur 2.10 – Bidragsutbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens och återstående anslag vid utgången av 2022

(miljarder euro)

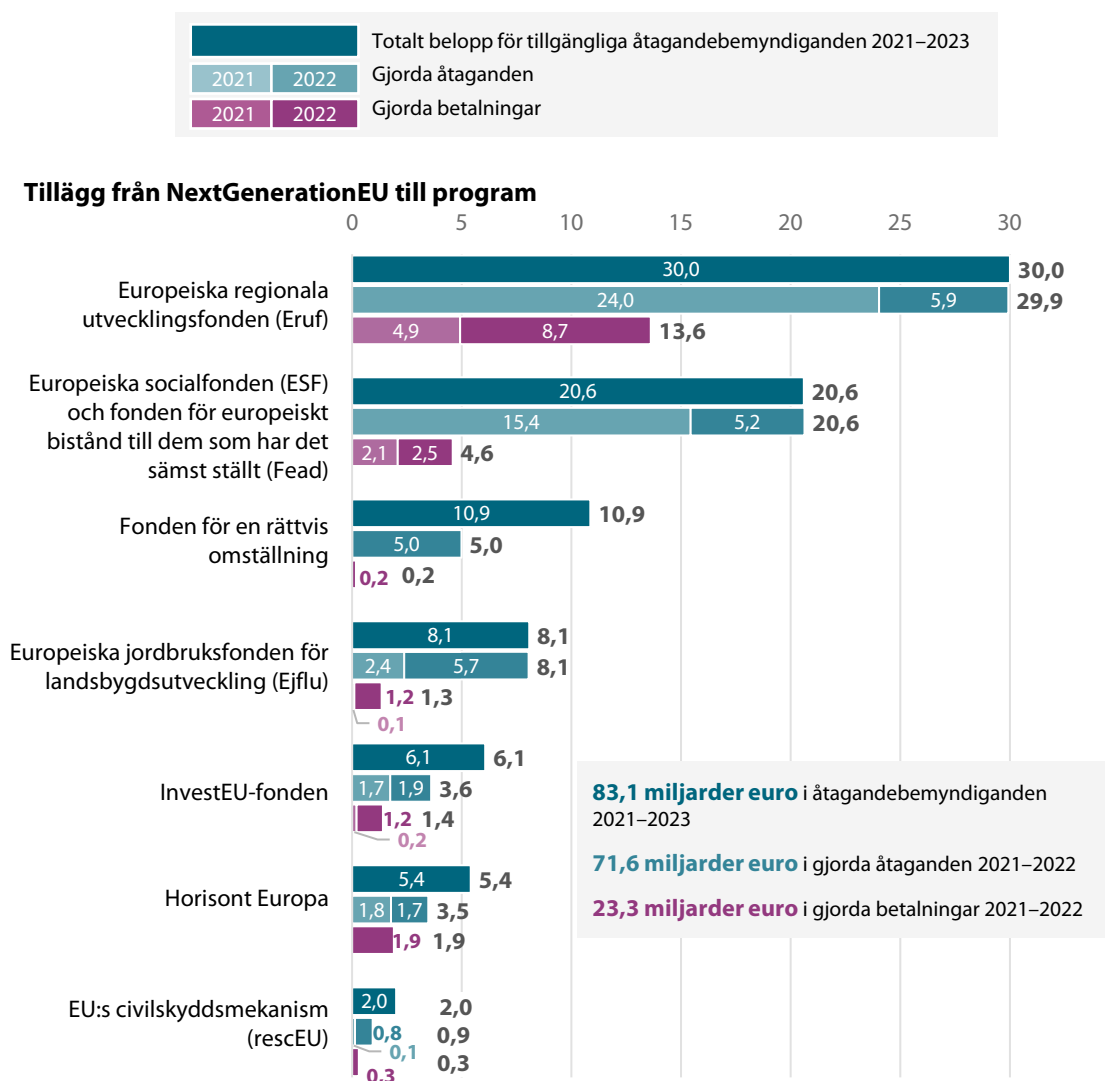

Anm.: Skillnader beror på avrundning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

2.22. Tilläggen till befintliga finansieringsprogram inom ramen för den fleråriga budgetramen ökade från 7,2 miljarder euro 2021 till 16,1 miljarder euro 2022. Två program – Fonden för en rättvis omställning (FRO) och unionens civilskyddsmekanism – började göra utbetalningar 2022. En följd av det är att tillägg på 59,8 miljarder euro till EU-program måste betalas mellan 2023 och 2026, om åtaganden ingås för de återstående anslagen 2023³². Se *figur 2.11*.

Figur 2.11 – Genomförandet av NextGenerationEU med avseende på tillägg till EU-program

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022 och rapporter om budgetgenomförandet från kommissionens redovisningssystem.

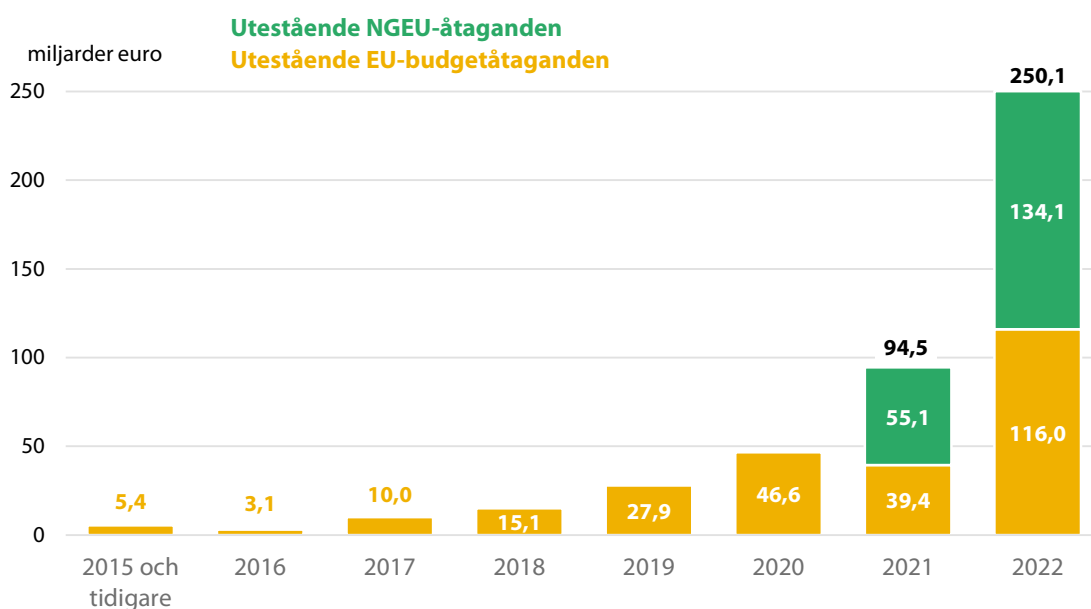
³² Ibidem, artikel 24.

De utestående åtagandena från EU:s budget och NextGenerationEU:s bidragsfinansiering uppgick till ett rekordstort belopp på 453 miljarder euro

2.23. Vid utgången av 2022 nådde de *utestående åtagandena*, som är ackumulerade åtaganden som har gjorts men ännu inte betalats, en ny rekordhög nivå på 452,8 miljarder euro. För 2022 består de dels av de åtaganden som hänger samman med EU-budgeten (263,7 miljarder euro), dels av de åtaganden som härrör från genomförandet av NextGenerationEU (189,1 miljarder euro). Ökningen på 33 % jämfört med de utestående åtagandena på 341,6 miljarder euro 2021 beror huvudsakligen på att åtagandena för medel ökade under det andra året av NextGenerationEU:s genomförande samt på starten av genomförandet av fonderna med delad förvaltning för perioden 2021–2027.

2.24. De utestående åtagandena från 2022 utgör 55 % av de totala utestående åtagandena. [Figur 2.12](#) visar de utestående åtagandena per ursprungsår.

Figur 2.12 – Utestående åtaganden per år och typ av finansiering (från EU-budgeten och NextGenerationEU)

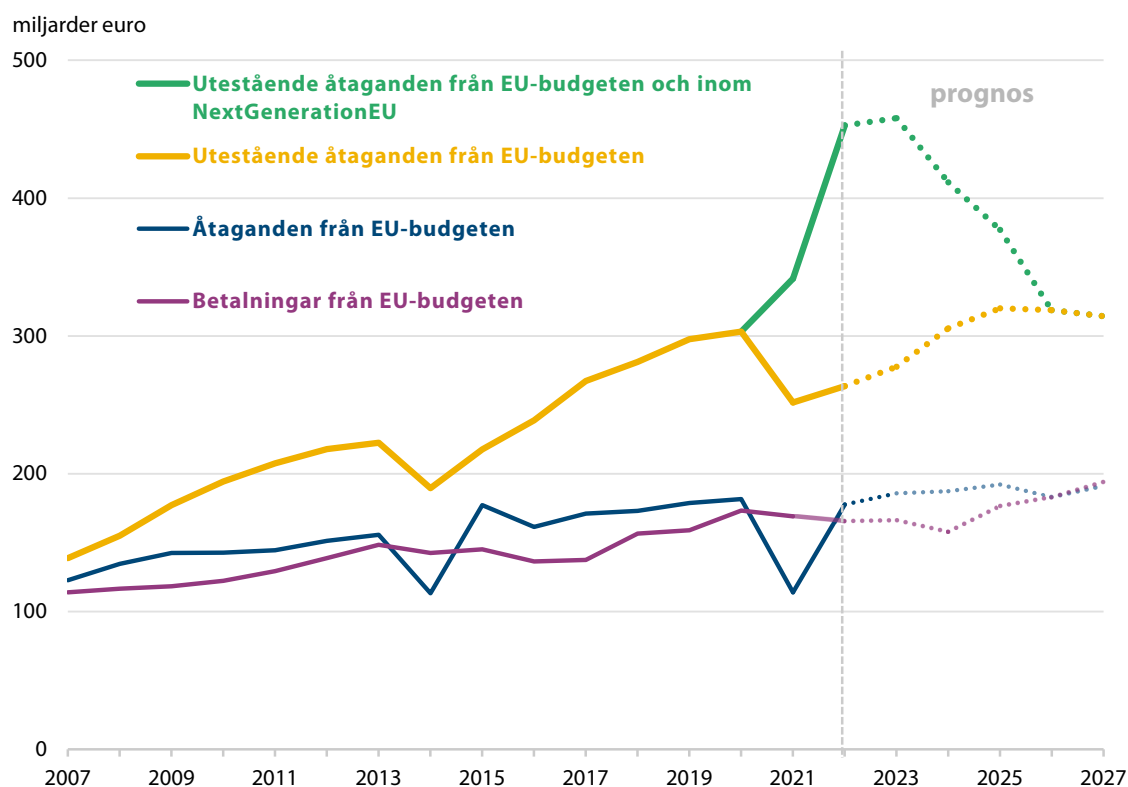

Anm.: Skillnaderna beror på avrundning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022 och rapporter om budgetgenomförandet från kommissionens redovisningssystem.

2.25. När det gäller 2023 räknar kommissionen med att de utestående åtagandena kommer att nå en historisk topp som kan överstiga 458 miljarder euro³³, framför allt på grund av nya åtaganden för NextGenerationEU (se punkt 2.18) vid sidan av nya åtaganden för fonderna med delad förvaltning 2021–2027. Eftersom det inte kommer att göras några nya åtaganden inom NextGenerationEU efter 2023, och betalningarna för NextGenerationEU kommer att fortsätta överstiga de nya åtagandena från EU-budgeten till 2026, förväntas de utestående åtagandena minska mellan 2024 och 2026. Se [figur 2.13](#).

Figur 2.13 – Utestående åtaganden samt åtaganden och betalningar 2007–2022 och prognosen för 2023–2027

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2006–2022 och, när det gäller prognoserna fram till 2027, uppgifter från prognosen på lång sikt (2023–2027), [COM\(2022\) 315](#).

³³ Prognos på lång sikt (2023–2027), [COM\(2022\) 315](#).

2.26. Enligt kommissionens antaganden och beräkningar kommer de utestående åtagandena att ha minskat till 314,4 miljarder euro vid utgången av den nuvarande budgetramens sista år (2027). Jämfört med de utestående åtagandena 2020, som var det sista året i den förra fleråriga budgetramen, skulle detta ändå innebära en liten ökning. Kommissionen gjorde dessutom två specifika antaganden för sina beräkningar: för det första att medlemsstaterna vidtar ytterligare åtgärder för att påskynda utnyttjandet av fonderna med delad förvaltning 2021–2027 och för det andra att automatiska tekniska justeringar av betalningstak är tillräckliga för att täcka betalningsbehoven. Dessa båda antaganden måste uppfyllas om de utestående åtagandena ska minska i den omfattning som visas i *figur 2.13*.

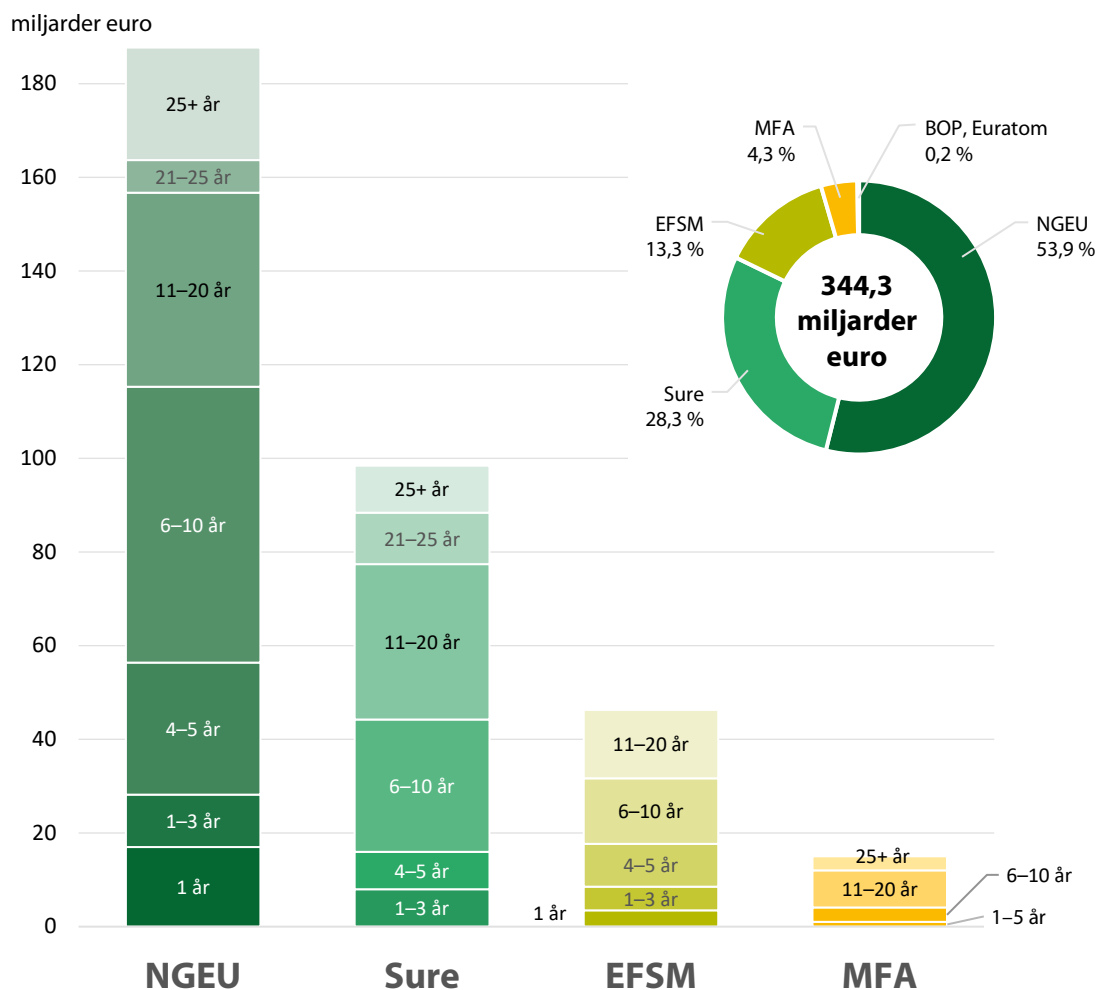
Risker och utmaningar

EU:s skuld och exponering ökade 2022

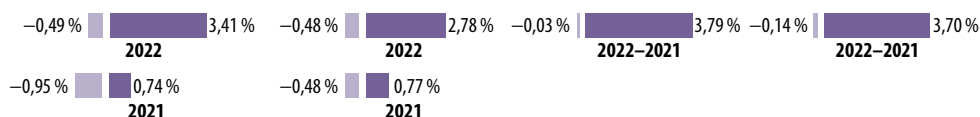
Upplåningskostnaderna för EU:s skuld har ökat betydligt

2.27. Vid vår analys av EU:s skuld tittade vi på upplåningen på marknaderna, framför allt långfristiga obligationer som garanteras av EU-budgeten, som var en källa till finansiering av NextGenerationEU och ekonomiskt stöd till medlemsstater och tredjeländer (europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (Sure), europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM), makroekonomiskt stöd, betalningsbalanslån och Euratomlån). Denna skuld (inklusive upplupen ränta) ökade till 344,3 miljarder euro vid utgången av 2022 (2021: 236,7 miljarder euro), främst på grund av ny upplåning för NextGenerationEU på 96,9 miljarder euro, för Sure på 8,7 miljarder euro och för makroekonomiskt stöd på 7,5 miljarder euro. **Figur 2.14** visar löptiderna och de effektiva räntesatserna för upplåningen.

Figur 2.14 – Löptider och effektiva räntesatser för EU:s upplåning

Effektiv räntesats (uttryckt som ett intervall)

NGEU: NextGenerationEU.

Sure: Europeiska instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krisituation.

EFSM: Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen.

MFA: makroekonomiskt stöd.

BOP: systemet för betalningsbalansstöd.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

2.28. Vad beträffar denna upplåning var det endast instrumentet NextGenerationEU som medförde en ränterisk för EU-budgeten. De övriga finansiella stödprogrammen fungerar enligt "back-to-back"-metoden. Det innebär att kommissionen tillhandahåller medlemsstater eller tredjeländer lån på samma villkor (t.ex. när det gäller löptid och ränta) som när den själv lånar pengar på marknaden. Eftersom kassaflödena för upp- och utlåningen uppväger varandra utsätts inte EU-budgeten för ränterisker när det gäller denna upplåning.

2.29. Kommissionen kan låna upp till 806,9 miljarder euro för NextGenerationEU, och EU:s genomsnittliga finansieringskostnader har redan ökat. Genom strategin för NextGenerationEU fördelas finansieringskostnaderna till stödmottagarna (när det gäller lån) och till EU-budgeten (när det gäller bidrag). På grund av stigande marknadsräntor ökade kostnaden för ny finansiering från NextGenerationEU under 2022, från 0,14 % under andra halvåret 2021 till 1,24 % under första halvåret 2022 och 2,60 % under andra halvåret 2022³⁴. De totala nettoupplåningskostnaderna uppgick till 0,5 miljarder euro 2022. Dessa kostnader inkluderar räntekostnader för upplåning och ränteintäkter för upplåning och utlåning.

2.30. När ECB stramar åt penningpolitiken för att bekämpa inflationen väntas finansieringskostnaderna för NextGenerationEU:s upplåning stiga. Det har fått till följd att kommissionen varit tvungen att höja det belopp som avsatts i budgeten för 2023 med 0,3 miljarder euro för räntebetalningar avseende NextGenerationEU:s upplåning³⁵. Den använde det *samlade marginalinstrumentet*, det vill säga de outnyttjade marginalerna från föregående år. Eftersom räntebetalningar i regel är kopplade till marknadsräntorna, och de för närvarande visar på en uppåtgående trend, kan finansieringskostnaderna komma att öka betydligt de kommande åren.

2.31. Återbetalningen av de skulder som uppstår genom NextGenerationEU:s upplåning ska börja senast 2028 och vara avslutad senast 2058³⁶. Den del av NextGenerationEU:s upplåning som tillhandahålls som lån till enskilda medlemsstater (385,8 miljarder euro) ska återbetalas av dessa medlemsstater. Men den del av NextGenerationEU som betalas ut som bidrag (421,1 billion) måste återbetalas av EU-budgeten. I december 2021 föreslog kommissionen tre nya intäktskällor för EU:s budget som kan användas till återbetalningen av NextGenerationEU:s bidragsdel³⁷. Kommissionen ska föreslå fler intäktskällor före utgången av 2023.

³⁴ Halvårsrapporter om genomförandet av transaktioner avseende upplåning, skuldförvaltning och därmed förbunden utlåning för perioden från juni 2021 till december 2022, COM(2023) 93, COM(2022) 335 och COM(2022) 43.

³⁵ Antagen årlig budget för EU för 2023.

³⁶ Artikel 5 i rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 om systemet för Europeiska unionens egna medel.

³⁷ Kommissionens förslag COM(2021) 569 och COM(2021) 570.

Den totala exponeringen är högre framför allt på grund av ytterligare lån inom faciliteten för återhämtning och resiliens och Sure

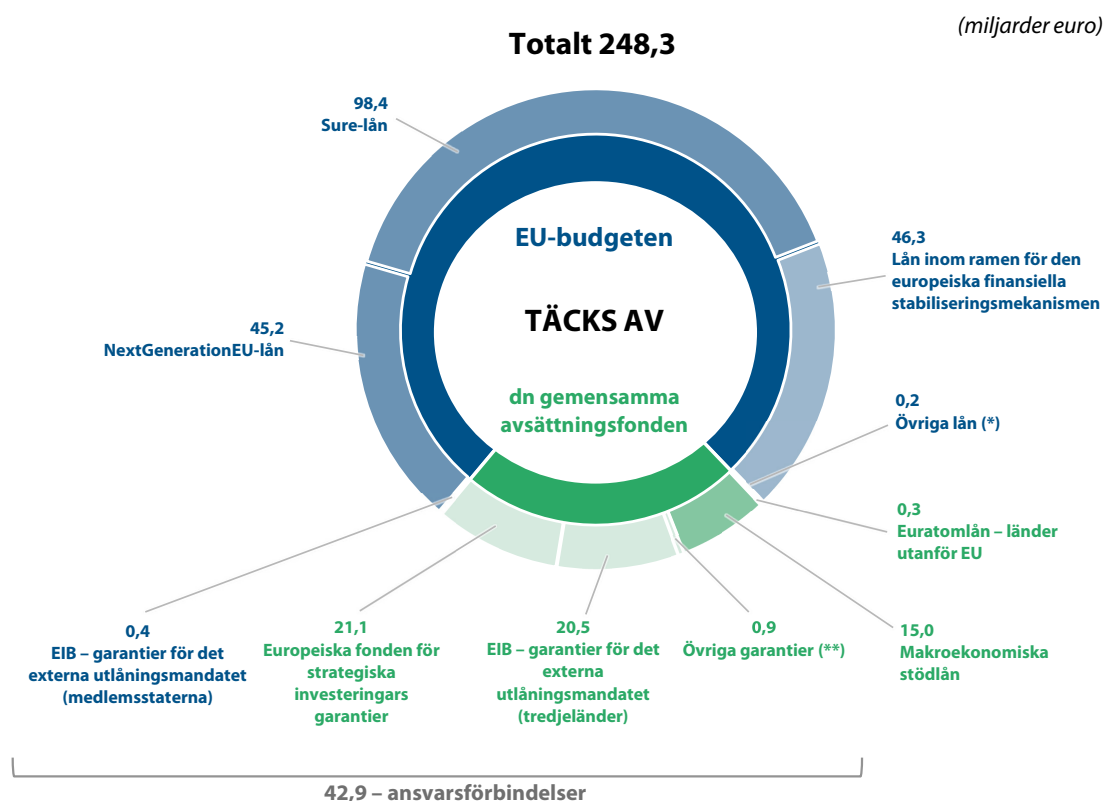
2.32. För att kunna göra en jämförelse med kapitel 2 i årsrapporten för 2021, fortsatte vi i år att analysera EU-budgetens exponering och tittade på följande:

- a) EU:s budgetgarantier för den upplåning på marknaden som var en källa till finansiering av lån som betalas ut till medlemsstater eller tredjeländer i händelse av fallissemang.
- b) Skulder som kan uppstå i framtiden om en viss händelse inträffar redovisas i årsredovisningen som *ansvarsförbindelser* och består av redan ställda budgetgarantier³⁸.

2.33. Den exponering som detta har lett till för EU-budgeten uppgick till totalt 248,3 miljarder euro vid utgången av 2022, vilket var en ökning från 204,9 miljarder euro 2021 (inklusive upplupen ränta på 0,6 miljarder euro). **Figur 2.15** visar exponeringen uppdelad efter källtyp och risktäckning.

³⁸ Not 4.1.1 i Europeiska unionens preliminära konsoliderade årsredovisning för 2022.

Figur 2.15 – EU-budgetens totala exponering vid utgången av 2021, uppdelad efter källtyp och risktäckning

(*) Betalningsbalanslån – 0,2 miljarder euro, Euratomlån – medlemsstater 0,03 miljarder euro.

(**) Europeiska fonden för hållbar utvecklings (EFHU) garanti – 0,4 miljarder euro, InvestEU-garantin – 0,3 miljarder euro och EFHU+-garantin – 0,2 miljarder euro.

Anm.: Skillnader beror på avrundning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

2.34. Ökningen av EU-budgetens exponering gällde framför allt upplåningen för de ytterligare lånen inom faciliteten för återhämtning och resiliens och Sure på 27,2 miljarder euro respektive 8,7 miljarder euro (vid utgången av 2021: 18,0 miljarder euro respektive 89,7 miljarder euro) till medlemsstater, och de makroekonomiska stödlånen till Ukraina 2022 på 7,2 miljarder euro, se punkt 2.43. Exponeringen för ansvarsförbindelserna ökade från 41,9 miljarder euro till 42,9 miljarder euro vid utgången av 2022. Detta berodde främst på att fler utbetalningar gjordes för investeringar som täcktes genom Europeiska fonden för strategiska investeringars garanti. I de konsoliderade räkenskaperna för 2022 har kommissionen ändrat redovisningen av ansvarsförbindelser. I [ruta 2.1](#) ges en förklaring till denna ändring.

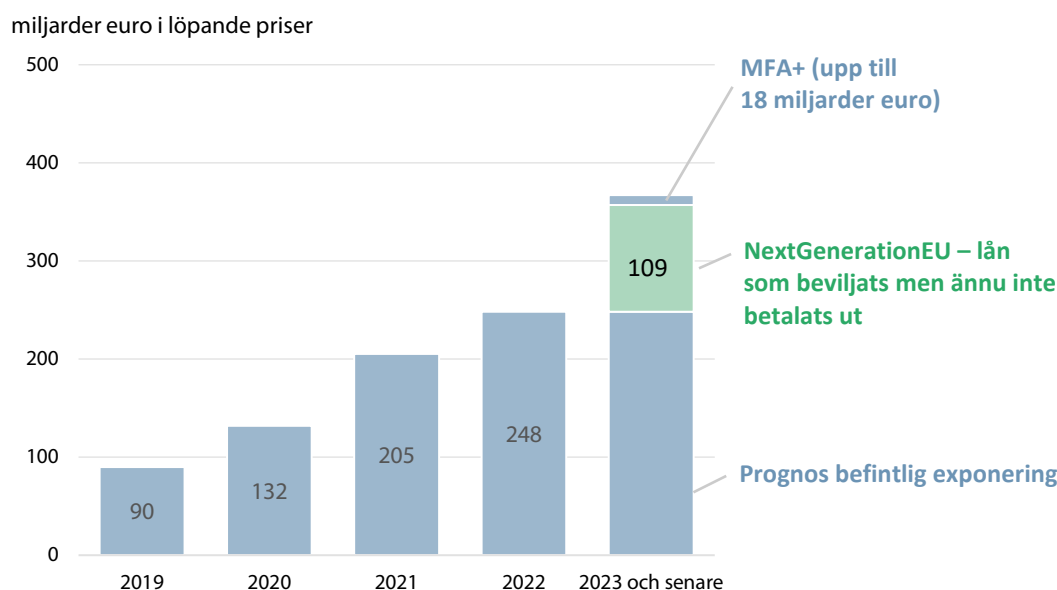
Ruta 2.1 – Ändring av redovisningen av ansvarsförbindelser

I sina konsoliderade räkenskaper för 2021 redovisade kommissionen ansvarsförbindelser (utestående garantier för utbetalade eller lånade belopp) som uppgick till 277,9 miljarder euro. I detta ingick 236,0 miljarder euro av EU:s budgetgarantier för att täcka upplåningen för lån som framför allt beviljats Sure, faciliteten för återhämtning och resiliens, makroekonomiskt stöd och europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (163,0 miljarder euro) samt NextGenerationEU för bidrag som betalats ut och för lån som ännu inte betalats ut (73,0 miljarder euro). För 2022 redovisades dessa garantier inte längre som ansvarsförbindelser. Eftersom anspråk som görs på dessa garantier beror på utebliven betalning av beviljade lån, presenteras informationen om garantierna i avsnittet om upplåning i de konsoliderade räkenskaperna.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2021 och 2022.

2.35. Vid utgången av 2022 hade vidare 109,0 miljarder euro i lån inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens redan beviljats medlemsstater men ännu inte betalats ut. Dessutom beviljades Ukraina 18,0 miljarder euro inom ramen för instrumentet för makroekonomiskt stöd+ som ska betalas ut under 2023 (se punkt [2.44](#)).

2.36. Den totala exponeringen på 248,3 miljarder euro vid utgången av 2022 kommer att fortsätta öka, framför allt på grund av lån inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens och instrumentet för makroekonomiskt stöd+ 2023 och 2024, se punkt [2.44](#). I [figur 2.16](#) jämförs tidigare och skattad exponering för EU:s budget från 2019.

Figur 2.16 – Tidigare och skattad exponering för EU:s budget

Källa: Revisionsrätten, på grundval av Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2019–2022 och uppgifter från kommissionen.

2.37. Den totala exponeringen kan delas upp i årlig exponering, som är det högsta belopp som behöver täckas av EU-budgeten, eller av "marginalen"³⁹, i händelse av uteblivna betalningar ett visst år. "Marginalen" är skillnaden mellan de utgiftstak som fastställts i den fleråriga budgetramen och taket för egna medel. Kommissionen får, som en sista utväg, infordra medel från medlemsstaterna upp till marginalen för att betala av EU:s skulder. Kommissionen gav oss uppgifter om den årliga exponering som härrör från ekonomiskt stöd till medlemsstater och tredjeländer samt det externa utlåningsmandatet och som uppgick till 7,7 miljarder euro 2023 (7,0 miljarder euro för 2022 och 4,4 miljarder euro för 2021). I detta belopp ingår inte den årliga exponeringen för de övriga program som omfattas av budgetgarantier (Efsi, InvestEU, EFHU och EFHU+). Kommissionen offentliggör även den årliga exponering för EU-budgeten som härrör från ekonomiskt stöd till medlemsstaterna men inte motsvarande uppgift som härrör från budgetgarantier och ekonomiskt stöd till tredjeländer.

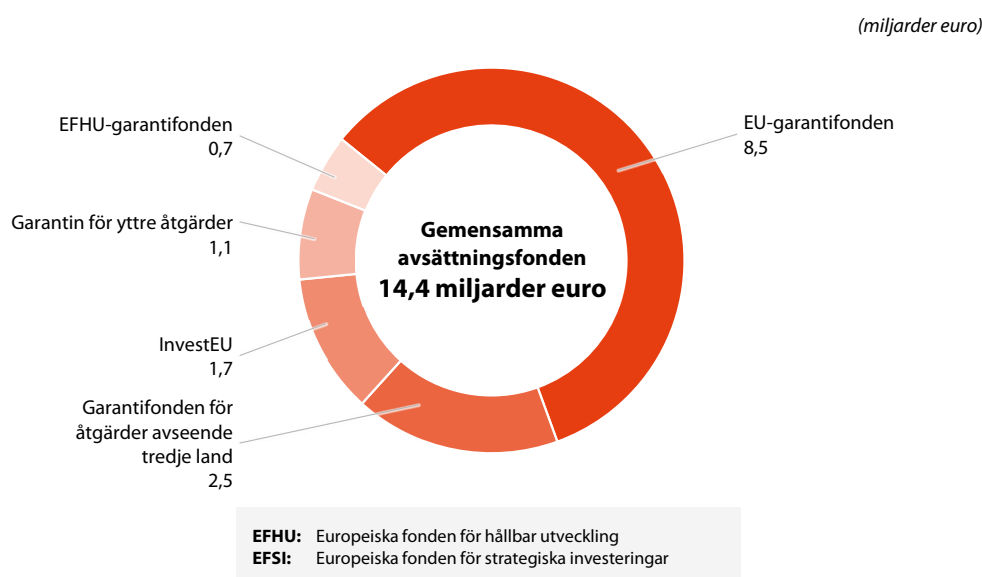
³⁹ För mer information, se figur 2 och punkt 16 i [särskild rapport 05/2023 EU:s finansiella landskap: ett lapptäcke som behöver förenklas ytterligare och bli föremål för ökad ansvarsskyldighet](#).

Den gemensamma avsättningsfonden ökade sina tillgångar 2022

2.38. Den exponeringsrisk som EU-budgeten är utsatt för kan minskas genom lämpliga avsättningar för finansiella tillgångar eller garantier som medlemsstaterna ställer. I enlighet med budgetförordningen⁴⁰ inrättade kommissionen en gemensam avsättningsfond i början av den fleråriga budgetramen 2021–2027. I den samlas alla tillgångar som avsatts från EU-budgeten för budgetgarantierna samt lån för ekonomiskt stöd till tredjeländer, men den har ”separata delar” för var och en av dem, så att belopp kan kopplas till de enskilda programmen. Vid betalningsinställelse täcker den utbetalningar när en garanti tas i anspråk till följd av budgetgarantier eller ekonomiskt stöd till länder utanför EU innan själva EU-budgeten tas i ytterligare anspråk.

2.39. Den gemensamma avsättningsfondens tillgångar uppgick till 12,3 miljarder euro vid utgången av 2021. År 2022 förstärktes fonden ytterligare genom bidrag från EU-budgeten på 3,3 miljarder euro. Tillgångarna investeras till stor del i skuldförbindelser med fasta räntesatser och redovisas i fondens finansiella rapport till marknadsvärde. Stigande räntor 2022 innebar att dessa tillgångars värde minskade med 1,1 miljarder euro och att det uppgick till 14,4 miljarder euro vid årets slut. Se [figur 2.17](#).

Figur 2.17 – Den gemensamma avsättningsfonden och dess olika delar vid utgången av 2022

Anm.: Skillnader beror på avrundning.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av den gemensamma avsättningsfondens finansiella rapport per den 31 december 2022.

⁴⁰ Artikel 212 i [förordning \(EU\) 2018/1046](#).

Rysslands anfallskrig mot Ukraina ökar de finansiella riskerna för EU:s framtida budgetar

2.40. Vid utgången av 2021 hade de utestående lånen till Ukraina ett nominellt värde av 4,7 miljarder euro inom ramen för det makroekonomiska stödinstrumentet och Euratominstrumentet. Dessutom uppgick EIB:s lån till Ukraina, som stöds av EU-garantier, till 2,1 miljarder euro. I vår årsrapport för 2021 uppmärksammade vi de risker för EU-budgeten som följer av Rysslands anfallskrig mot Ukraina och konstaterade att kriget kan äventyra återbetalningen av dessa lån⁴¹.

2.41. Ekonomiskt stöd till tredje länder, vilket inbegriper makroekonomiskt stöd och Euratomlån, omfattas av en avsättning från EU-budgeten till den gemensamma avsättningsfonden. Den fastställs genom en bedömning av de relevanta finansiella riskerna och i enlighet med försiktighetsprincipen⁴². Avsättningsnivån för ekonomiskt stöd till tredjeländer har fastställts till 9 %⁴³.

2.42. I juli 2022 gjorde kommissionen en ny bedömning av risken för fallissemang när det gäller nya makroekonomiska stödlån till Ukraina. Som ett resultat av den, och för att skydda EU-budgeten, fastställde kommissionen avsättningsnivån för lånen på 6 miljarder euro till Ukraina till 70 %. För att uppfylla detta krav, jämte de 9 % i första förluster som täcktes av den gemensamma avsättningsfonden, ombads medlemsstaterna lämna oåterkalleliga garantier motsvarande 61 % av det makroekonomiska stöd som betalats ut. Beslutet⁴⁴ att tillämpa en avsättningsnivå på 70 % gäller även lån för nya användningsområden från det externa utlåningsmandatet som betalas ut av EIB.

2.43. Under 2022 ökade EU-budgetens exponering mot Ukraina med 7,2 miljarder euro genom det makroekonomiska stödet och med 1,7 miljarder euro i lån som betalades ut av EIB och som stöddes av EU-garantier. Vid utgången av 2022 hade EU-budgetens exponering mot Ukraina ökat till 15,6 miljarder euro (11,6 miljarder i makroekonomiska stödlån, 0,3 miljarder i Euratomlån och 3,7 miljarder euro i budgetgarantier för lån som tillhandahållits av EIB och en annan institution). Samtidigt redovisade kommissionen en nedskrivningsreservering för de makroekonomiska

⁴¹ Punkt 2.54 i [årsrapporten för 2021](#).

⁴² Artikel 211.2 i [förordning \(EU\) 2018/1046](#).

⁴³ Artikel 31.5 tredje stycket i [förordning \(EU\) 2021/947](#) om inrättande av instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen.

⁴⁴ [Beslut \(EU\) 2022/1628](#).

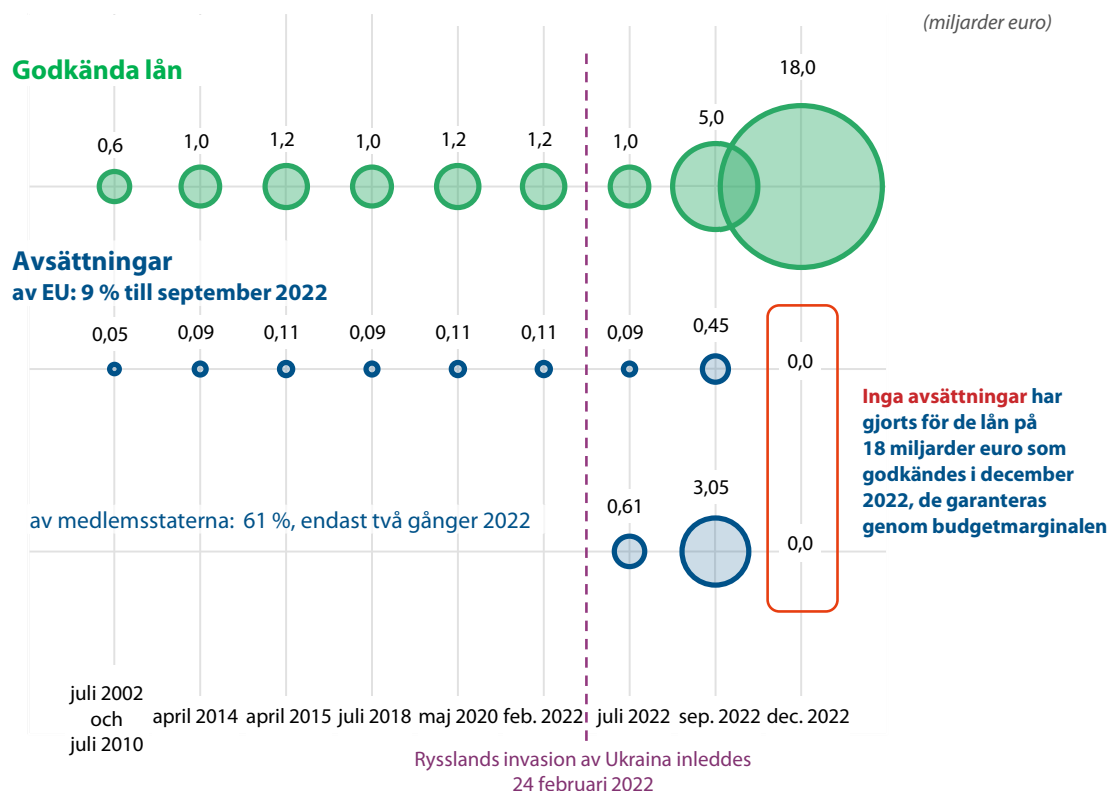
stödlån som beviljats Ukraina på 2,2 miljarder euro, vilket speglade de förväntade kreditförlusterna under återstående löptid.

2.44. Instrumentet för makroekonomiskt stöd⁴⁵ godkändes i slutet av 2022. Det gäller nya lån till Ukraina och tillåter att ytterligare 18,0 miljarder euro betalas ut under 2023 om vissa villkor är uppfyllda. Instrumentet för makroekonomiskt stöd⁴⁵ kräver dock inte att det görs någon avsättning för att täcka risken för fallissemang, i motsats till vad som föreskrivs för tredjeländer i budgetförordningen. Vi har i ett yttrande tidigare påpekat att denna situation innebär en risk för EU-budgeten⁴⁶. Tidigare var det bara ekonomiskt stöd till medlemsstaterna som inte krävde någon avsättning. Eventuella förluster när det gäller instrumentet för makroekonomiskt stöd⁴⁵ kommer att behöva täckas av framtida EU-budgetar eller av budgetmarginalen mellan taket för den fleråriga budgetramen och taket för egna medel. Se *figur 2.18*.

⁴⁵ Förordning (EU) 2022/2463.

⁴⁶ Yttrande 07/2022 över förslaget till inrättandet av en diversifierad finansieringsstrategi som en allmän lånemethod.

Figur 2.18 – Tidslinje för godkända makroekonomiska stödlån till Ukraina, inbegripet avsättningar

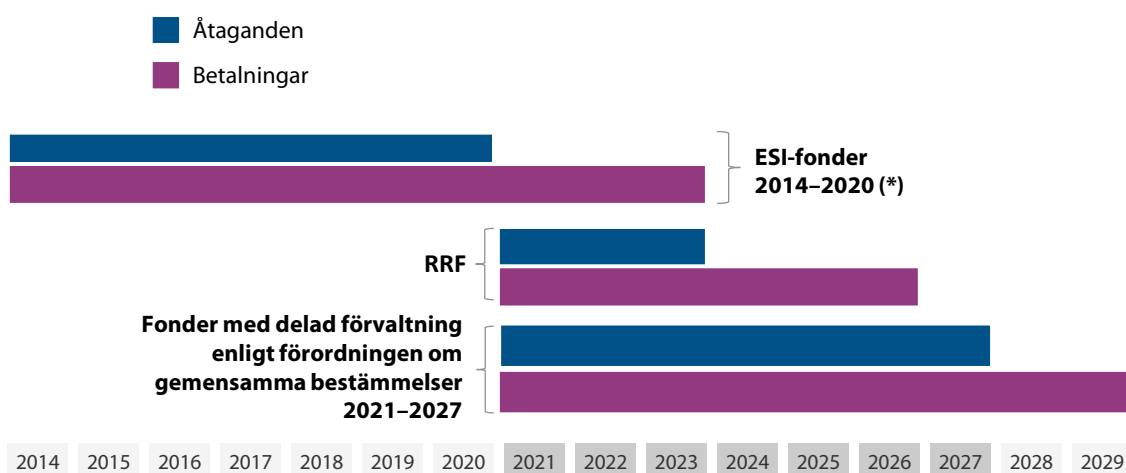
Källa: Revisionsrätten, på grundval av tillämplig lagstiftning.

Ett parallellt och försenat genomförande av flera instrument ökar risken för att medlemsstater går miste om medel

2.45. Medlemsstaterna utnyttjar för närvarande medel från flera instrument samtidigt, se [figur 2.19](#). De måste avsluta de återstående programmen inom ESI-fonderna från den fleråriga budgetramen för 2014–2020, samtidigt som genomförandet av fonderna med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser för perioden 2021–2027 också har börjat, om än med en försening. På samma gång har merparten av medlemsstaterna nått genomförandefasen när det gäller NextGenerationEU-finansieringen. Parallellt med allt detta måste de vidta åtgärder som beslutats med anledning av Rysslands anfallskrig mot Ukraina (såsom Care och Fast-Care). Förra året uppmärksammade vi de risker som denna samtidiga verksamhet utgör för alla organ som ansvarar för att förvalta och kontrollera dessa medel. Vi anser att dessa risker kvarstår och att rekommendationen

att kommissionen ska se till att de nationella myndigheterna har tillgång till ytterligare rådgivningsstöd fortfarande är giltig⁴⁷.

Figur 2.19 – Tidslinje för åtaganden och betalningar inom ESI-fonderna, faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF) samt fonderna med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser

(*) En övergångsperiod för 2021 och 2022 infördes för Ejflu, som efter den perioden helt omfattas av den gemensamma jordbrukspolitikens strategiska planer. Det innebär att perioderna för åtaganden och betalningar i praktiken förlängs med två år för Ejflu (2022 respektive 2025).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av tillämplig lagstiftning.

2.46. Det sena antagandet av lagstiftning för fonderna med delad förvaltning inom den fleråriga budgetramen 2021–2027 och det parallella genomförandet av flera instrument resulterade i ett högt tryck på de administrativa resurserna. Det ledde i sin tur till förseningar i godkännandet av alla partnerskapsöverenskommelser med medlemsstaterna och av de flesta program. Alla dessa uppgifter hade inte fullgjorts förrän under andra halvåret 2022. Till sist började merparten av medlemsstaterna tilldela projekt finansiella medel i slutet av 2022 eller i början av 2023, omkring två år efter det att budgetramperioden hade inletts.

2.47. Vanligtvis är kommissionen enligt n+3-regeln för tillbakadraganden skyldig att dra tillbaka belopp i program som inte har använts före utgången av det tredje budgetåret efter det aktuella budgetåret. Men när det gäller det sista året i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 kommer den strängare n+2-regeln att gälla. Detta skiljer sig från reglerna för ESI-fonderna under den föregående fleråriga budgetramperioden där n+3-regeln också gällde det sista året. Perioden för att

⁴⁷ Punkt 2.41 i årsrapporten för 2021.

genomföra fonderna med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser är därmed kortare än den var för ESI-fonderna 2014–2020.

2.48. Risken för tillbakadraganden inom fonderna med delad förvaltning 2021–2027 enligt den gemensamma förordningen har ökat betydligt på grund av att flera instrument genomförs samtidigt, den återstående ESI- och NextGenerationEU-finansieringen prioriteras och det förekommer förseningar i genomförandet av fonderna med delad förvaltning. Betalningsperioden för de fonderna är dessutom ett år kortare jämfört med den förra budgetramperioden och överlappar med NextGenerationEU-betalningar fram till 2026.

2.49. Även om de åtgärder som beskrivs i punkterna [2.13–2.17](#) bidrar till utnyttjandet av medel, kan en negativ ekonomisk utveckling omöjliggöra ett genomförande i tillräcklig takt 2023 och 2024, vilket skulle kunna öka risken för tillbakadraganden, särskilt för fonderna med delad förvaltning 2021–2027. Detta beror på att medlemsstaterna kan uppleva att det är svårt att medfinansiera projekt och i stället väljer att använda andra EU-medel som erbjuder större flexibilitet. Kommissionens prognos för tillbakadraganden mellan 2023 och 2027 på 7,6 miljarder euro var något lägre jämfört med prognosen 2021 på 8,4 miljarder euro. Men om genomförandet av fonderna med delad förvaltning inte snabbas på betydligt 2024 och 2025 kommer risken för tillbakadraganden senare under perioden att öka exponentiellt.⁴⁸

Hög inflation påverkar EU-budgeten

2.50. I [förordningen om den fleråriga budgetramen](#) fastställs de högsta tillåtna utgifterna från EU-budgeten under en sjuårsperiod. Dessutom fastställs årliga tak (åtagande- och betalningsbemyndiganden). Alla dessa belopp fastställdes i 2018 års priser. Justeringen till löpande priser utförs på grundval av en fast årlig deflator på 2 %⁴⁹. Denna fasta deflator överensstämmer med Europeiska centralbankens (ECB) [mål om prisstabilitet](#) och har visat sig vara tillräcklig de senaste 20 åren. Fram till 2021 [har den genomsnittliga inflationen i EU legat på mellan 0 % och 4 %](#) (under den ena halvan av perioden låg den över och under den andra halvan under 2 %).

⁴⁸ Prognos på lång sikt (2023–2027), [COM\(2022\) 315](#).

⁴⁹ Artikel 4.2 i [förordningen om den fleråriga budgetramen](#).

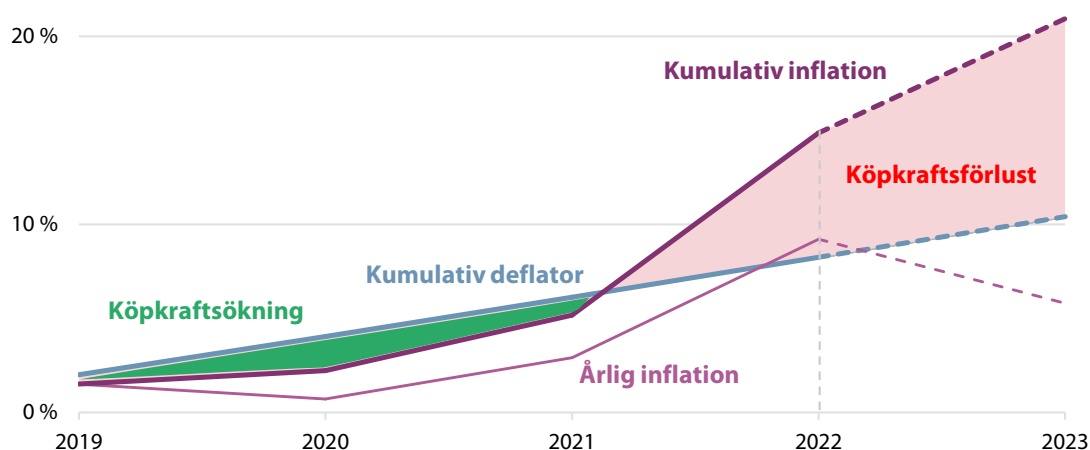
2.51. Men under 2022 ökade konsumentprisinflationen betydligt, och den årliga genomsnittliga inflationstakten i EU uppgick till 9,2 %⁵⁰. ECB:s prognoser tyder på att inflationen i EU kommer att ligga kvar på en hög nivå under de närmaste åren. Den fasta deflator på 2 % som fastställs i förordningen om den fleråriga budgettramen kan därför visa sig vara otillräcklig om den höga inflationen biter sig fast.

Hög inflation minskar EU-budgetens köpkraft och minskar därmed dess verkliga storlek

2.52. Eftersom ökningen i den årliga EU-budgeten justeras med en fast deflator på 2 %, minskas dess köpkraft med skillnaden mellan den siffran och den genomsnittliga inflationstakten, vilket motsvarade cirka 7,2 % år 2022. I princip innebär detta att EU-budgetens relativa storlek minskar i proportion till storleken på medlemsstaternas ekonomier.

2.53. EU-budgetens köpkraftsförlust kommer att öka varje år som inflationstakten ligger över 2 %. Baserat på kommissionens inflationsprognos⁵¹ uppskattar vi att EU-budgeten skulle kunna förlora närmare 10 % av sin köpkraft till slutet av 2023, se [figur 2.20](#).

Figur 2.20 – Förändringar i EU-budgetens köpkraft

Källa: Revisionsrätten, på grundval av kommissionens [ekonomiska vårprognos 2023](#).

⁵⁰ [Annual inflation more than tripled in the EU in 2022](#), Eurostat, 9 mars 2023.

⁵¹ Europeiska kommissionens [ekonomiska vårprognos 2023](#).

2.54. Att EU-budgeten förlorar köpkraft kommer att påverka EU:s utgifter i olika grad. Delar av EU-budgeten utgörs av fasta kostnader som vanligen korrelerar med inflationen. Dessa budgetposter kommer följaktligen att öka mer än man räknade med när budgetramperioden inleddes. Detta kommer i sin tur att öka trycket ytterligare när det gäller EU-budgetens minskade köpkraft och negativt påverka det tillgängliga utrymmet för flexibilitet i samband med kriser och oförutsedda händelser.

2.55. Ett bra exempel är administrationskostnader, som påverkas av inflationen. Redan 2022 var kommissionen tvungen att anslå ytterligare 0,2 miljarder euro till rubrik 7 – Europeisk offentlig förvaltning – på grund av den stigande inflationen och de stigande energipriserna. Den använde den marginal som fanns tillgänglig under det särskilda utgiftstaket för institutionernas utgifter och det övergripande taket för rubrik 7. Ett annat exempel är finansieringskostnader, se punkt [2.30](#).

2.56. Inflationen och den åtföljande köpkraftsförlusten innebär att EU eventuellt inte kan uppnå sina mål i samma utsträckning. Redan 2022 noterade kommissionen ett minskat betalningsbehov från Ejflu eftersom vissa mottagare av EU-medel hade skjutit upp eller ställt in projekt med hänvisning till de ökade kostnaderna⁵² (se punkt [2.6](#)). Den här situationen kan fortsätta under 2023 och påverka tidsplanerna för projekt negativt.

Hög inflation förändrar andelen EU-intäkter från olika källor

2.57. Mot bakgrund av den höga inflationen, och om övriga faktorer förblir oförändrade, kommer de belopp som uppbärs inom ramen för både traditionella egna medel och mervärdesskattebaserade egna medel sannolikt att öka, eftersom båda korrelerar med priserna på sålda varor. Detta, i kombination med minskningen av EU-budgetens relativa storlek (se punkt [2.52](#)), innebär att de BNI-baserade egna medlens andel (egna medel med en utjämnande funktion) skulle minska.

⁵² Punkt 8 i förslag till ändringsbudget nr 5, [COM\(2022\) 351](#).

Slutsatser och rekommendationer

Slutsatser

2.58. Merparten av de tillgängliga åtagandebemyndigandena i EU-budgeten utnyttjades 2022, vilket framför allt berodde på att åtaganden började ingå i det året för fonderna med delad förvaltning 2021–2027 enligt förordningen om gemensamma bestämmelser. De slutliga betalningsbemyndigandena utnyttjades också nästan helt. Utnyttjandet av ESI-fonderna 2014–2020 fortsatte 2022 men var långsammare än 2021 och 2020. Utnyttjandet av de belopp för vilka åtaganden ingått inom fonderna med delad förvaltning 2021–2027 var lågt och gällde i första hand förfinansiering (se punkterna [2.2–2.12](#)).

2.59. Olika EU-finansieringsinstrument användes som en nödgärd i samband med oförutsedda händelser. Nya flexibilitetsåtgärder infördes för att hjälpa medlemsstaternas myndigheter att hantera flyktingströmmen från Ukraina (se punkterna [2.13–2.17](#)).

2.60. Takten i ingåendet av åtaganden inom NextGenerationEU ökade 2022. Medlemsstaterna mottog 47,2 miljarder euro i bidragsbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens, vilka nästan helt gällde uppfyllelsen av delmål och mål. Detta är mer än 2021, då betalningarna från NextGenerationEU i huvudsak gällde förfinansiering, men mindre än förväntat (se punkterna [2.18–2.22](#)).

2.61. De utestående åtagandena från EU-budgeten och NextGenerationEU:s bidragsfinansiering, vilka utgör framtida skulder om de inte dras tillbaka, nådde en rekordnivå på över 450 miljarder euro vid utgången av 2022. Detta berodde främst på att åtagandena för NextGenerationEU-medel ökade och på att genomförandet av fonderna med delad förvaltning för perioden 2021–2027 inleddes 2022. Efter en ytterligare ökning till omkring 460 miljarder euro 2023 bör, enligt kommissionen, de utestående åtagandena minska mellan 2024 och 2027 till 314 miljarder euro, särskilt eftersom det inte görs några nya åtaganden inom NextGenerationEU efter 2023. Detta belopp kommer dock att vara något högre än 2020, som var det sista året i den förra fleråriga budgetramen (se punkterna [2.23–2.26](#)).

2.62. EU:s skuld ökade till 344,3 miljarder euro vid utgången av 2022 (2021: 236,7 miljarder euro), främst på grund av ny upplåning för NextGenerationEU, Sure och makroekonomiskt stöd. Vad beträffar denna upplåning var det endast

instrumentet NextGenerationEU som medförde en ränterisk för EU-budgeten. År 2022 uppgick den nettoränta som betalades på NextGenerationEU:s upplåning till 0,5 miljarder euro (se punkterna [2.27–2.31](#)).

2.63. EU-budgetens exponering, som utgörs av garantier avseende upplåning för lån som betalats ut genom flera finansieringsinstrument och av ansvarsförbindelser till följd av EU:s budgetgarantier, ökade från 205 miljarder euro 2021 till 248 miljarder euro 2022. Det berodde framför allt på de ytterligare lån inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens och Sure som tillhandahölls medlemsstaterna och på de makroekonomiska stödlån som tillhandahölls Ukraina. Vid utgången av 2022 hade dessutom ytterligare 109 miljarder euro i lån från faciliteten för återhämtning och resiliens redan beviljats men ännu inte betalats ut, medan Ukraina beviljats 18 miljarder euro i lån från instrumentet för makroekonomiskt stöd+ som ska betalas ut under 2023. EU-budgetens exponering kommer därför att fortsätta öka. EU-budgetens exponeringsrisk minskas delvis genom garantier som erhålls från medlemsstaterna och genom den gemensamma avsättningsfonden. De belopp som förvaltades av den gemensamma avsättningsfonden ökade från 12,3 miljarder euro 2021 till 14,4 miljarder euro 2022 (se punkterna [2.32–2.39](#)).

2.64. EU-budgetens exponering mot Ukraina mer än fördubblades 2022 jämfört med 2021 (från 7 miljarder euro till 16 miljarder euro). Godkännandet av ytterligare 18 miljarder euro för instrumentet för makroekonomiskt stöd+ vid utgången av 2022 innebär att denna exponering kommer att öka betydligt i framtida budgetar. Risken för framtida budgetar ökar dessutom eftersom det inte krävs någon avsättning för dessa ytterligare 18 miljarder. Eventuella förluster kommer att behöva täckas av framtida EU-budgetar eller av budgetmarginalen mellan taket för den fleråriga budgetramen och taket för egna medel (se punkterna [2.40–2.44](#)).

2.65. Ett parallellt och försenat genomförande av flera instrument ökar risken för att medlemsstater går miste om medel. De flesta medlemsstater började inte tilldela projekt finansiella medel förrän i slutet av 2022 på grund av förseningar i godkännandet av lagstiftningen och därmed också av partnerskapsöverenskommelser och program. Om genomförandet av fonderna med delad förvaltning inte snabbas på betydligt 2024 och 2025 kommer risken för tillbakadraganden senare under perioden att öka exponentiellt (se punkterna [2.45–2.49](#)).

2.66. Hög inflation påverkar EU-budgeten på flera sätt. Det minskar dess köpkraft, ökar framför allt de fasta kostnaderna, såsom administrationskostnader och finansieringskostnader, och påverkar även intäktsandelen från olika källor (se punkterna [2.50–2.57](#)).

Rekommendationer

Rekommendation 2.1 – Minska de utestående åtagandena betydligt

Mot bakgrund av den höga nivån av utestående åtaganden som väntar på att betalas av framtida EU-budgetar bör kommissionen identifiera sätt att hjälpa medlemsstaterna att påskynda utnyttjandet av EU-medel, särskilt inom fonderna med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser, samtidigt som en sund ekonomisk förvaltning respekteras.

Måldatum för genomförande: Före utgången av 2026.

Rekommendation 2.2 – Bedöm effekten av hög inflation under flera år på EU-budgeten

Kommissionen bör bedöma effekten av hög inflation under flera år på EU-budgeten och identifiera verktyg för att minska de risker som det medför. Kommissionen bör härvidlag skydda EU-budgetens förmåga att uppfylla sina rättsliga och avtalsenliga förpliktelser, såsom stigande finansieringskostnader.

Måldatum för genomförande: Före utgången av 2024.

Rekommendation 2.3 – Hållbar exponering för EU-budgeten

Med hänsyn till EU-budgetens ökande exponering till följd av upplåning för att täcka nya betalningsbehov, bland annat på grund av covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina, och till följd av budgetgarantier, bör kommissionen vidta de lämpliga åtgärder som behövs för att se till att dess riskreduceringsverktyg, till exempel den gemensamma avsättningsfonden, har tillräcklig kapacitet, och offentliggöra sin uppskattning av den totala årliga exponeringen.

Måldatum för genomförande: Före utgången av 2025.

Kapitel 3

EU-budgeten: att uppnå resultat

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	3.1.–3.3.
Del 1 – Resultat av våra effektivitetsrevisioner: huvudbudskap	3.4.–3.76.
Inledning	3.4.–3.10.
EU:s insatser mot covid-19 och återhämtning efter krisen	3.11.–3.22.
Inledning	3.11.
Våra huvudbudskap	3.12.–3.16.
De viktigaste institutionella intressenterna	3.17.–3.22.
Öka EU:s ekonomiska konkurrenskraft till gagn för alla medborgare	3.23.–3.39.
Inledning	3.23.
Våra huvudbudskap	3.24.–3.33.
De viktigaste institutionella intressenterna	3.34.–3.39.
Motståndskraft inför hot mot EU:s säkerhet och respekten för de europeiska värdena frihet, demokrati och rättsstaten	3.40.–3.51.
Inledning	3.40.
Våra huvudbudskap	3.41.–3.45.
De viktigaste institutionella intressenterna	3.46.–3.51.
Klimatförändringar, miljö och naturresurser	3.52.–3.65.
Inledning	3.52.
Våra huvudbudskap	3.53.–3.58.
De viktigaste institutionella intressenterna	3.59.–3.65.
Finanspolitik och offentliga finanser i EU	3.66.–3.76.
Inledning	3.66.
Våra huvudbudskap	3.67.–3.71.
De viktigaste institutionella intressenterna	3.72.–3.76.

Del 2 – Uppföljning av rekommendationerna i vår rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019	3.77.–3.80.

Del 3 – Uppföljning av rekommendationerna i våra särskilda rapporter från 2019	3.81.–3.102.

Inledning	3.81.–3.84.

Iakttagelser	3.85.–3.101.

Andelen rekommendationer som godtagits fullt ut av våra revisionsobjekt har minskat något	3.85.–3.86.

Andelen rekommendationer som har genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden har också minskat något	3.87.–3.88.

73 % av de rekommendationer som riktades till Europeiska kommissionen har genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden	3.89.–3.95.

56 % av de rekommendationer som riktades till andra revisionsobjekt har genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden	3.96.–3.98.

Andelen rekommendationer som har genomförts i tid har minskat	3.99.–3.100.

Genomförandegraden korrelerar med revisionsobjektens godtagande av revisionsrekommendationerna	3.101.

Slutsats	3.102.

Bilagor

Bilaga 3.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer i Europeiska revisionsrättens rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019

Bilaga 3.2 – Uppföljning av rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 – Europeiska kommissionen

Bilaga 3.3 – Uppföljning av rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 – andra revisionsobjekt

Bilaga 3.4 – Särskilda rapporter där alla rekommendationer till kommissionen hade genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden

Inledning

3.1. Varje år analyserar vi ett antal aspekter rörande *prestation*, det vill säga de *resultat* som har uppnåtts med EU:s budget, som genomförs av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna¹.

3.2. För budgetåren 2019–2021 genomförde vi ett pilotprojekt som innebar att vi delade upp vår årsrapport i två separata delar. Den första delen handlade om EU-räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande *transaktionernas laglighet och korrekthet*, medan den andra delen gällde utgiftsprogrammen inom ramen för EU:s budget och deras prestation. Vi har beslutat att från och med budgetåret 2022 återgå till en enda årsrapport med ett kapitel om prestation.

3.3. I vårt kapitel om prestation tar vi i år upp följande ämnen:

- Del 1 – resultaten och huvudbudskapen i våra särskilda rapporter från 2022 om prestation samt åtföljande information från kommissionen och budget- och lagstiftningsmyndigheterna (Europaparlamentet och rådet).
- Del 2 – genomförandet av rekommendationerna i vår rapport om EU-budgetens prestation 2019.
- Del 3 – genomförandet av de rekommendationer som vi lämnade i de särskilda rapporter som offentliggjordes 2019.

¹ Artikel 317 i [fördraget om Europeiska unionens funktionssätt](#).

Del 1 – Resultat av våra effektivitetsrevisioner: huvudbudskap

Inledning

3.4. I våra särskilda rapporter undersöker vi hur väl principerna för en *sund ekonomisk förvaltning*² har tillämpats när EU:s budget har genomförts. De tar upp viktiga prestations- och efterlevnadsmål. År 2022 [offentliggjorde vi](#) 28 särskilda rapporter som behandlade många av de utmaningar som EU står inför inom sina olika utgifts- och politikområden.

3.5. Vi riktade in vårt revisionsarbete på följande strategiska områden som vi anser är prioriterade i enlighet med vår [strategi för 2021–2025](#):

- EU:s insatser mot covid-19-pandemin och återhämtning efter krisen.
- Ökning av EU:s ekonomiska konkurrenskraft till gagn för alla medborgare.
- Motståndskraft inför hot mot EU:s säkerhet och respekten för de europeiska värdena frihet, demokrati och rättsstaten.
- Klimatförändringar, miljö och naturresurser.
- Finanspolitik och offentliga finanser i EU.

3.6. [Figur 3.1](#) innehåller en översikt över alla de särskilda rapporter som vi offentliggjorde 2022 per strategiskt område.

² Artikel 33 i [budgetförordningen](#).

Figur 3.1 – Revisionsrättens strategiska områden som behandlats i särskilda rapporter (SR) 2022

 Insatser mot covid-19	▪ SR 13/2022 Fri rörlighet i EU under covid-19-pandemin ▪ SR 18/2022 EU-institutionerna och covid-19-pandemin ▪ SR 19/2022 EU:s upphandling av covid-19-vaccin ▪ SR 21/2022 Kommissionens bedömning av nationella planer för återhämtning och resiliens ▪ SR 28/2022 Europeiskt instrument för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (Sure)
 Konkurrenskraft	▪ SR 03/2022 Utbyggnaden av 5G i EU ▪ SR 06/2022 Immateriella rättigheter i EU ▪ SR 07/2022 Instrument för internationalisering av små och medelstora företag ▪ SR 08/2022 Eruf-stöd till små och medelstora företags konkurrenskraft ▪ SR 15/2022 Åtgärder för att bredda deltagandet i Horisont 2020 ▪ SR 16/2022 Data i den gemensamma jordbrukspolitiken ▪ SR 23/2022 Synergier mellan Horisont 2020 och de europeiska struktur- och investeringsfonderna ▪ SR 24/2022 E-förvaltningsåtgärder som riktar sig till företag
 Motståndskraft och europeiska värden	▪ SR 01/2022 EU-stöd för rättsstaten på västra Balkan ▪ SR 05/2022 Cybersäkerheten vid EU:s institutioner, organ och byråer ▪ SR 14/2022 Kommissionens åtgärder mot bedrägerier inom den gemensamma jordbrukspolitiken ▪ SR 27/2022 EU:s stöd till gränsöverskridande samarbete med grannländer
 Klimatförändringar, miljö och naturresurser	▪ SR 02/2022 Energieffektivitet i företag ▪ SR 09/2022 Klimatutgifterna i EU:s budget för 2014–2020 ▪ SR 10/2022 Leader och lokalt ledd utveckling ▪ SR 12/2022 Varaktig landsbygdsutveckling ▪ SR 20/2022 EU:s åtgärder för att bekämpa olagligt fiske ▪ SR 22/2022 EU:s stöd till kolregioner
 Finanspolitik och offentliga finanser	▪ SR 04/2022 Investeringsfonder ▪ SR 11/2022 Skyddet av EU:s budget ▪ SR 17/2022 Externa konsulter vid Europeiska kommissionen ▪ SR 25/2022 Kontroll av bruttonationalinkomsten för finansieringen av EU:s budget ▪ SR 26/2022 Europeisk statistik

Källa: Revisionsrätten.

3.7. Våra revisionsobjekt har rätt att lämna svar på våra iakttagelser³. Dessa svar, av vilka det även framgår huruvida de godtar våra rekommendationer, offentliggörs tillsammans med våra särskilda rapporter. Våra särskilda rapporter 2022 innehöll 214 rekommendationer i en rad olika ämnen och var i huvudsak riktade till kommissionen. Revisionsobjekten godtog 91 % av våra rekommendationer fullt ut.

3.8. Rådet och Europaparlamentet kan besluta att analysera våra särskilda rapporter. Som ett led i denna process kan rådet utarbeta slutsatser. I vissa fall låter rådet bli att anta slutsatser om särskilda rapporter, till exempel när kommissionen redan har lagt fram ett lagstiftningsförslag på det område som den särskilda rapporten behandlar.

3.9. Vid Europaparlamentet är det i första hand budgetkontrollutskottet som går igenom våra särskilda rapporter. Budgetkontrollutskottet kan besluta att utse en utskottsledamot för en särskild rapport som kan utarbeta ett arbetsdokument som han eller hon själv ansvarar för. Om ett arbetsdokument utarbetas kommer det vanligtvis att sammanfatta våra iakttagelser och presentera utskottsledamotens rekommendationer i ämnet, vilka inte representerar hela budgetkontrollutskottets eller parlamentets åsikter. I vissa fall presenteras särskilda rapporter bara i de utskott som är specialiserade på det ämne som rapporterna rör. I sådana fall utarbetas inte några arbetsdokument. Delar av våra särskilda rapporter kan inkluderas i de resolutioner som rör det årliga förfarandet för *beviljande av ansvarsfrihet*, och i sådana fall representerar iakttagelserna i dessa resolutioner Europaparlamentets åsikter. I sin resolution om ansvarsfrihet för 2021, som antogs i maj 2023, stödde Europaparlamentet⁴ revisionsrättens rekommendationer i dess årsrapport och i relaterade särskilda rapporter.

3.10. I punkterna nedan presenterar vi huvudbudskapen i våra särskilda rapporter per strategiskt område. Vi kompletterar detta med en översikt över rådets omnämnanden av våra särskilda rapporter och Europaparlamentets omnämnanden i sin resolution om ansvarsfrihet. Vi ger också exempel på tidiga åtgärder som kommissionen vidtagit till följd av rekommendationerna i våra särskilda rapporter 2022. Detta ska ses som ett komplement till kommissionens ståndpunkt som den

³ Ibidem, artikel 259.

⁴ [Europaparlamentets resolution av den 10 maj 2023](#) med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2021, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorgan.

återger i sina svar på våra särskilda rapporter och påverkar inte den reguljära uppföljning som vi gör efter tre år.

EU:s insatser mot covid-19 och återhämtning efter krisen

Inledning

3.11. År 2022 offentliggjorde vi fem särskilda rapporter i ämnen på det strategiska området "EU:s insatser mot covid-19 och återhämtning efter krisen" (se [figur 3.2](#)).

Figur 3.2 – Särskilda rapporter offentliggjorda 2022 på det strategiska området EU:s insatser mot covid-19

Källa: Revisionsrätten.

Våra huvudbudskap

3.12. En effekt av covid-19-krisen var att medlemsstater införde kontroller vid de inre gränserna för att upprätthålla reserestriktionerna i syfte att begränsa spridningen av viruset. Vi bedömde om kommissionen hade vidtagit ändamålsenliga åtgärder för att värna rätten till fri rörlighet för personer under covid-19-pandemin. Vi drog

slutsatsen⁵ att begränsningar i den rättsliga ramen hindrade kommissionens tillsyn över de restriktioner som hade införts av medlemsstaterna. Dessutom gjorde kommissionen inte någon ordentlig granskning för att försäkra sig om att kontrollerna vid de inre gränserna var förenliga med Schengenlagstiftningen. Trots kommissionens initiativ var medlemsstaternas reserestriktioner mestadels okoordinerade.

3.13. Vi tittade också på hur EU:s institutioner hade klarat covid-19-pandemin, hur deras beredskap såg ut och vilka lärdomar de hade dragit. Vi drog slutsatsen⁶ att EU-institutionerna hade varit resilienta under covid-19-krisen tack vare snabba och flexibla insatser och tidigare digitaliseringsinvesteringar. Men deras kontinuitetsplaner var inte utformade för långvariga störningar, och hur *effektiva* de nya arbetssätten var hade bara delvis bedömts.

3.14. I vår rapport om EU:s åtgärder för att stödja medlemsstaterna i kampen mot covid-19 konstaterade vi⁷ att EU hade säkrat en diversifierad vaccinportfölj för medlemsstaterna men påbörjat sina upphandlingar senare än Förenade kungariket och USA. EU:s förhandlare lyckades uppnå EU:s upphandlingsmål bättre i de senare avtal som undertecknades med vaccintillverkare. Vi konstaterade också att kommissionen hade begränsat handlingsutrymme för att komma till rätta med leveransproblem och att det var oklart vilka påverkansmöjligheter kommissionen hade när det gällde att öka vaccinproduktionen.

3.15. *Faciliteten för återhämtning och resiliens* är grundpelaren i EU:s insatser mot covid-19-pandemin. Vi konstaterade⁸ att kommissionens bedömning av medlemsstaternas planer för återhämtning och resiliens på det hela taget var lämplig med tanke på processens komplexitet och tidsbegränsningarna. Vi identifierade dock ett antal svagheter i processen och risker som kan göra genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens mindre framgångsrikt, till exempel

- var utbetalningsprofilerna ett resultat av förhandlingar snarare än en återspeglings av de underliggande kostnaderna, och kommissionen hade ännu inte fastställt någon metod för att beräkna innehållandet av eller minskningen av delar av utbetalningarna (se punkt **3.19**),

⁵ Särskild rapport [13/2022](#).

⁶ Särskild rapport [18/2022](#).

⁷ Särskild rapport [19/2022](#).

⁸ Särskild rapport [21/2022](#).

- o var vissa delmål och mål otydliga eller omfattade inte alla viktiga steg i genomförandet av en åtgärd.

3.16. I vår rapport om det europeiska instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation (Sure) konstaterade vi⁹ att det fanns indikationer på att stödet från Sure hade nått miljontals människor men att avsaknaden av fullständiga uppgifter från medlemsstaterna begränsade kommissionens förmåga att bedöma hur många arbetstillfällen som hade bevarats.

De viktigaste institutionella intressenterna

Exempel på kommissionsåtgärder

3.17. Kommissionen offentliggjorde två studier som analyserade effekterna av gränsrelaterade åtgärder som medlemsstaterna hade vidtagit i kampen mot covid-19. Liksom i vår särskilda rapport i detta ämne var en viktig slutsats i den första studien¹⁰ att effekten av kommissionens riktlinjer om gränstängningar inte hade varit systematisk.

3.18. Såsom anges i kommissionens [årsrapport om de internrevisioner som utförts 2021](#) betonade kommissionens tjänst för internrevision att generaldirektoraten och avdelningarna skulle fortsätta att

- o vederbörligen bedöma de risker som covid-19-pandemin orsakar för den ekonomiska förvaltningen,
- o fastställa och genomföra lämpliga begränsande åtgärder, exempelvis genom att justera eller omdefiniera sina kontrollstrategier.

3.19. I februari 2023 offentliggjorde kommissionen en [ram](#) för att bedöma om delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt och metoder för fastställande av huruvida utbetalningar ska hållas inne inom faciliteten för återhämtning och resiliens.

⁹ Särskild rapport [28/2022](#).

¹⁰ Europeiska kommissionen, *Analysis of the impact of border-related measures taken by Member States in the fight against COVID-19*, 2022.

Uttalanden av Europaparlamentet och rådet

3.20. Ledamöter i Europaparlamentets budgetkontrollutskott utarbetade arbetsdokument om tre av de fem särskilda rapporterna på detta område¹¹. En rapport¹² hänvisades till andra utskott, och för en annan rapport¹³ utarbetades ett bakgrundsdokument med en sammanfattning av dess huvudbudskap.

3.21. I Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet 2021 omnämndes fyra av de fem rapporterna¹⁴. Till exempel när det gäller den särskilda rapporten om upphandling av vaccin beklagade Europaparlamentet att kommissionen inte hade lämnat ytterligare information om innehållet i dessa kontrakt till revisionsrätten. När det gäller vår rapport om bedömningen av de nationella planerna för återhämtning och resiliens uppmanade Europaparlamentet kommissionen att rapportera till den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten hur varje betalningsansökan hänför sig till antalet delmål och mål som ska uppfyllas för varje medlemsstat, samt föreslå åtgärder för att garantera att alla delmål och mål har uppfyllts senast den 31 augusti 2026.

3.22. Rådet utarbetade slutsatser för två av de fem särskilda rapporterna på detta område¹⁵. Dessa slutsatser stödde på det hela taget våra rekommendationer och innehöll även ytterligare kommentarer, till exempel

- o betonade rådet i sina slutsatser om vår särskilda rapport om EU-institutionernas resiliens i samband med covid-19-krisen¹⁶ behovet av att noggrant överväga och prioritera miljöpåverkan av de nya arbetssätten inom EU-institutionerna som en del av deras långsiktiga strategier för byggnader och *miljöanpassning*,
- o uppmanade rådet i sina slutsatser om vår särskilda rapport om vaccinupphandling¹⁷ kommissionen att göra en oberoende utvärdering av lämpligheten hos förfarandena för att bedöma *ändamålsenligheten* från ett

¹¹ Särskilda rapporterna 18/2022, 19/2022 och 21/2022.

¹² Särskild rapport 13/2022.

¹³ Särskild rapport 28/2022.

¹⁴ Särskilda rapporterna 18/2022, 19/2022, 21/2022 och 28/2022.

¹⁵ Särskilda rapporterna 18/2022 och 19/2022.

¹⁶ Särskild rapport 18/2022.

¹⁷ Särskild rapport 19/2022.

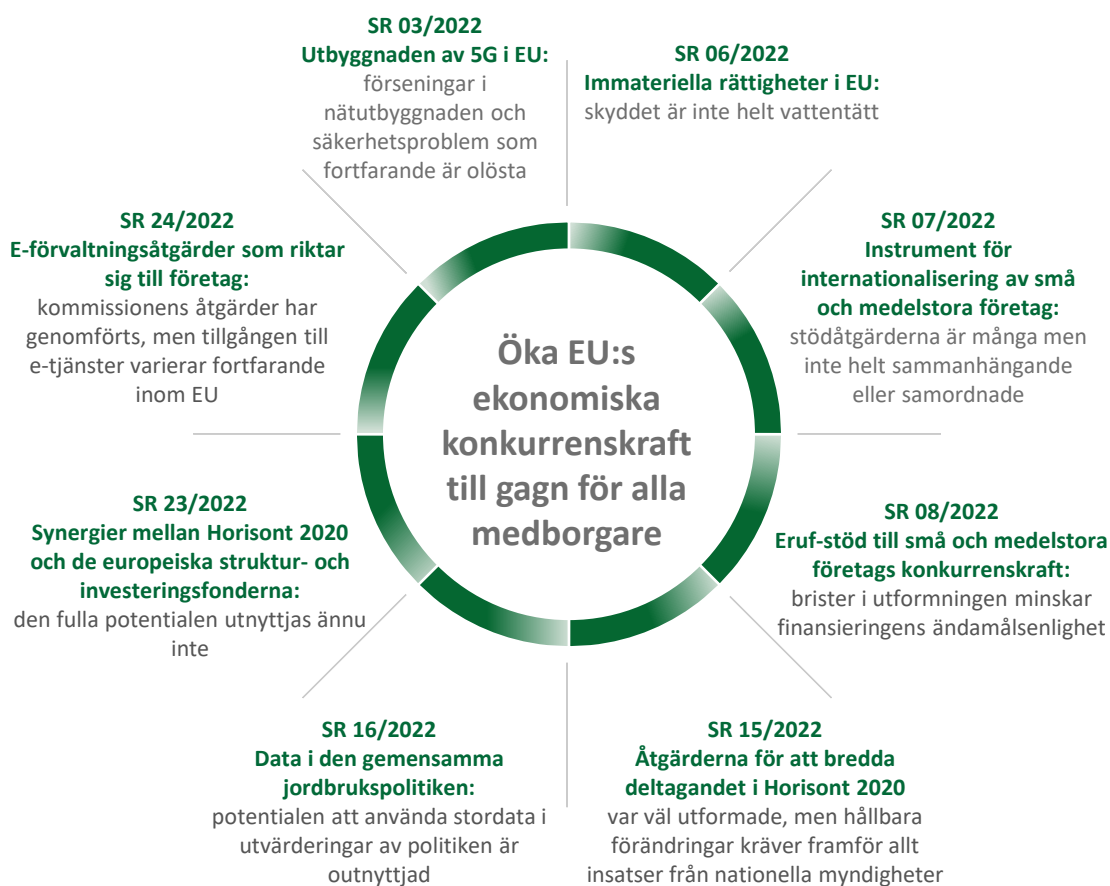
folkhälsoperspektiv, av delar av avtalsvillkoren och av förhandlingsgruppens urvalskriterier.

Öka EU:s ekonomiska konkurrenskraft till gagn för alla medborgare

Inledning

3.23. År 2022 offentliggjorde vi åtta särskilda rapporter i ämnen på det strategiska området ”Öka EU:s ekonomiska konkurrenskraft till gagn för alla medborgare” (se [figur 3.3](#)). Vi fokuserade revisionsarbetet på EU:s stöd till företag, forskning och innovation (Fol), den digitala ekonomin och datainsamling och dataanalys.

Figur 3.3 – Särskilda rapporter offentliggjorda 2022 på det strategiska området EU:s konkurrenskraft

Källa: Revisionsrätten.

Våra huvudbudskap

3.24. Vi undersökte huruvida *Europeiska regionala utvecklingsfonden* (Eruf) hade bidragit till att förbättra *små och medelstora företags* (SMF) konkurrenskraft. Vi konstaterade¹⁸ att Eruf-stödet 2014–2020 visserligen hade stimulerat små och medelstora företags vilja att investera men att stödets ändamålsenlighet för att öka företagens konkurrenskraft hade begränsats av brister i den finansieringsstrategi som de *förvaltande myndigheterna* i medlemsstaterna tillämpade. I de flesta Eruf-program lyckades man genom ansökningsomgångarna inte undanröja alla relevanta hinder för konkurrenskraften som små och medelstora företag stöter på. Urvalsförfarandena var inte utformade så att de beviljade finansiering till de mest konkurrenskraftiga projektförslagen.

3.25. Vi granskade EU:s strategi för internationalisering av små och medelstora företag och två av de viktigaste initiativen på detta område: Enterprise Europe Network och Startup Europe. Vi fann¹⁹ att strategin korrekt identifierade de största hindren och att medlemsstaterna hade vidtagit ett stort antal åtgärder för att stödja de små och medelstora företagens internationalisering. Det fanns dock ingen uppdaterad förteckning över alla relevanta åtgärder på området, och EU-åtgärdernas finansiella hållbarhet hanterades inte alltid på ett tillfredsställande sätt.

3.26. Vi undersökte om kommissionen tillhandahöll nödvändiga lagstiftnings- och stödåtgärder för att skydda EU-varumärken, formgivningar och geografiska beteckningar. Vi konstaterade²⁰ att kommissionen hade vidtagit lämpliga lagstiftnings- och stödåtgärder för att skydda EU-varumärken. Men lagstiftningen om EU-formgivningar var ofullständig och föråldrad, och det fanns brister i lagstiftningen om geografiska beteckningar. Vidare identifierade vi brister i EU:s immaterialrättsmyndighets ram för ansvarsskyldighet och i ramen för säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter i EU.

3.27. Under 2022 slutförde vi två revisioner om stöd till FoI, där den ena handlade om att bredda deltagandet i *Horisont 2020* och den andra om synergier mellan *Horisont 2020* och de *europiska struktur- och investeringsfonderna* (ESI-fonderna).

¹⁸ Särskild rapport 08/2022.

¹⁹ Särskild rapport 07/2022.

²⁰ Särskild rapport 06/2022.

3.28. Vi bedömde om breddningsåtgärderna i Horisont 2020 var ändamålsenliga. Vi drog slutsatsen²¹ att dessa åtgärder skulle kunna fungera som ett avstamp för framsteg inom Fol i mottagarländerna men att det för verkligt hållbara förändringar skulle krävas att de nationella regeringarna fullt ut prioriterar Fol när det gäller både investeringar och reformer.

3.29. Vi bedömde om kommissionen och de relevanta nationella/regionala genomförandemyndigheterna hade vidtagit lämpliga åtgärder för att skapa synergier mellan Horisont 2020 och ESI-fonderna. Vi konstaterade²² att genomförandet av synergier varierade. Till exempel genomfördes planerade åtgärder för att skapa synergier uppströms (ESI-fonder som stöder kapacitetsuppbyggande verksamhet som ska öka *stödmottagarnas* chanser att senare erhålla Horisont 2020-finansiering) på ett bra sätt, medan åtgärder för att skapa synergier nedströms (ESI-fonder som finansierar vidareutveckling av resultaten från Horisont 2020-projekt) knappt genomfördes alls.

3.30. 5G-näten är en fråga av strategisk betydelse för EU:s inre marknad, men de medför även säkerhetsrisker. Vi undersökte om kommissionen stödde medlemsstaterna på ett ändamålsenligt sätt i att uppnå EU:s mål i fråga om utbyggnaden av deras 5G-nät och att ta itu med säkerhetsbetänkligheter kring 5G på ett samordnat sätt. Revisionen visade²³ att medlemsstaternas utbyggnad av 5G-näten hade försenats. Kommissionen gav medlemsstaterna stöd men hade inte tydligt definierat den förväntade kvaliteten på 5G-tjänsterna.

3.31. Vi granskade om kommissionens e-förvaltningsåtgärder som riktade sig till företag var ändamålsenliga. Vi konstaterade²⁴ att kommissionen hade hjälpt medlemsländerna att införa e-förvaltningslösningar genom EU-finansierade projekt, tekniskt stöd till nationella myndigheter och uppmuntran till samarbete mellan dem. Men trots att kommissionen hade slutfört sin EU-handlingsplan på området var inte alla nyutvecklade digitala offentliga tjänster tillgängliga i hela EU.

3.32. En revision gällde insamling och analys av data inom den *gemensamma jordbrukspolitiken* (GJP), som står för mer än en tredjedel av EU:s budget. Vi bedömde

²¹ Särskild rapport 15/2022.

²² Särskild rapport 23/2022.

²³ Särskild rapport 03/2022.

²⁴ Särskild rapport 24/2022.

om kommissionen använde data och analytik på ett bra sätt för att analysera den gemensamma jordbrukspolitiken.

3.33. Vi konstaterade²⁵ att kommissionen hade stora mängder data om utformning, övervakning och utvärdering av GJP och framför allt använde konventionella verktyg för att analysera de data som den samlade in från medlemsstaterna. Men befintliga GJP-data och GJP-verktyg som är tillgängliga för kommissionen tillhandahöll inte vissa viktiga delar av den information som behövs för ett välgrundat beslutsfattande. Kommissionen hade tagit flera initiativ för att utnyttja befintliga data bättre, men hinder kvarstod för att insamlade data skulle kunna användas på bästa sätt.

De viktigaste institutionella intressenterna

Exempel på kommissionsåtgärder

3.34. Kommissionen lade fram flera lagstiftningsförslag om immateriella rättigheter, i mars 2022 bland annat ett förslag till översyn av systemet med [geografiska beteckningar](#) för jordbruksprodukter och i april 2022 ett förslag till förordning om [skydd av geografiska beteckningar](#) för hantverks- och industriprodukter. I november 2022 lade kommissionen dessutom fram ett förslag till förordning om [gemenskapsformgivning](#) och ett förslag till direktiv om [formskydd](#).

3.35. I november 2022 offentliggjordes [kommissionens tillkännagivande Synergier mellan Horisont Europa och Eruf-program](#). Syftet med det är att beskriva de nya möjligheter som de förvaltande myndigheterna för de sammanhållningspolitiska programmen, de nationella kontaktpunkterna för *Horisont Europa* och projektansvariga/sökande inom Horisont Europa har.

3.36. I september 2022 antogs [kommissionens genomförandeförordning \(EU\) 2022/1475](#) om genomförandebestämmelser vad gäller utvärderingen av strategiska GJP-planer och tillhandahållandet av information för övervakning och utvärdering. I den fastställs omfattningen av de uppgifter som medlemsstaterna ska rapportera för att kommissionen ska kunna övervaka och utvärdera den gemensamma jordbrukspolitiken.

²⁵ Särskild rapport [16/2022](#).

Uttalanden av Europaparlamentet och rådet

3.37. Ledamöter i Europaparlamentets budgetkontrollutskott utarbetade arbetsdokument om fyra²⁶ av de åtta särskilda rapporterna på detta område, medan de övriga fyra rapporterna hänvisades till andra utskott. I Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet 2021 omnämndes fyra av de åtta rapporterna²⁷.

3.38. Rådet utarbetade slutsatser om alla åtta särskilda rapporter på detta område. Dessa slutsatser stödde på det hela taget våra rekommendationer och innehöll även ytterligare kommentarer, till exempel

- uppmanade rådet i sina slutsatser om vår rapport om utbyggnaden av 5G kommissionen att arbeta tillsammans med medlemsstaterna för att rekommendera politiska strategier och åtgärder för att uppnå de europeiska konnektivitetsmålen och 5G-täckningen i alla befolkade områden i unionen senast 2030, samtidigt som hänsyn tas till centrala geopolitiska och ekonomiska faktorer,
- uppmanade rådet i sina slutsatser om vår rapport om [skyddet av immateriella rättigheter](#) också kommissionen att utan ytterligare dröjsmål lägga fram motsvarande lagstiftningsförslag för att göra formskyddet mer tillgängligt och attraktivt för upphovspersoner och företag,
- uppmanade rådet i sina slutsatser om vår rapport om Horisont 2020 också kommissionen att utvärdera effekterna av breddningsåtgärder på deltagandet i programmet, eftersom dessa åtgärder vidtogs för att öka deltagandet av medlemsstater som är lågpresterande inom FoU,
- ansåg rådet i sina slutsatser om vår rapport om synergier mellan Horisont 2020 och ESI-fonderna att strävan efter synergier mellan fonder inte bör påverka utvärderingen av förslag inom ramen för Horisont Europa och uppmanade kommissionen att ägna vederbörlig uppmärksamhet åt potentiella oönskade effekter av synergier och vid behov vidta försiktighetsåtgärder,
- uppmanade rådet i sina slutsatser om vår rapport om e-förvaltning kommissionen att säkerställa samstämmighet mellan de åtgärder som krävs och de relevanta *finansiella instrument* som kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå en digital omvandling av offentliga tjänster.

²⁶ Särskilda rapporterna [06/2022](#), [08/2022](#), [16/2022](#) och [23/2022](#).

²⁷ Särskilda rapporterna [07/2022](#), [08/2022](#), [15/2022](#) och [16/2022](#).

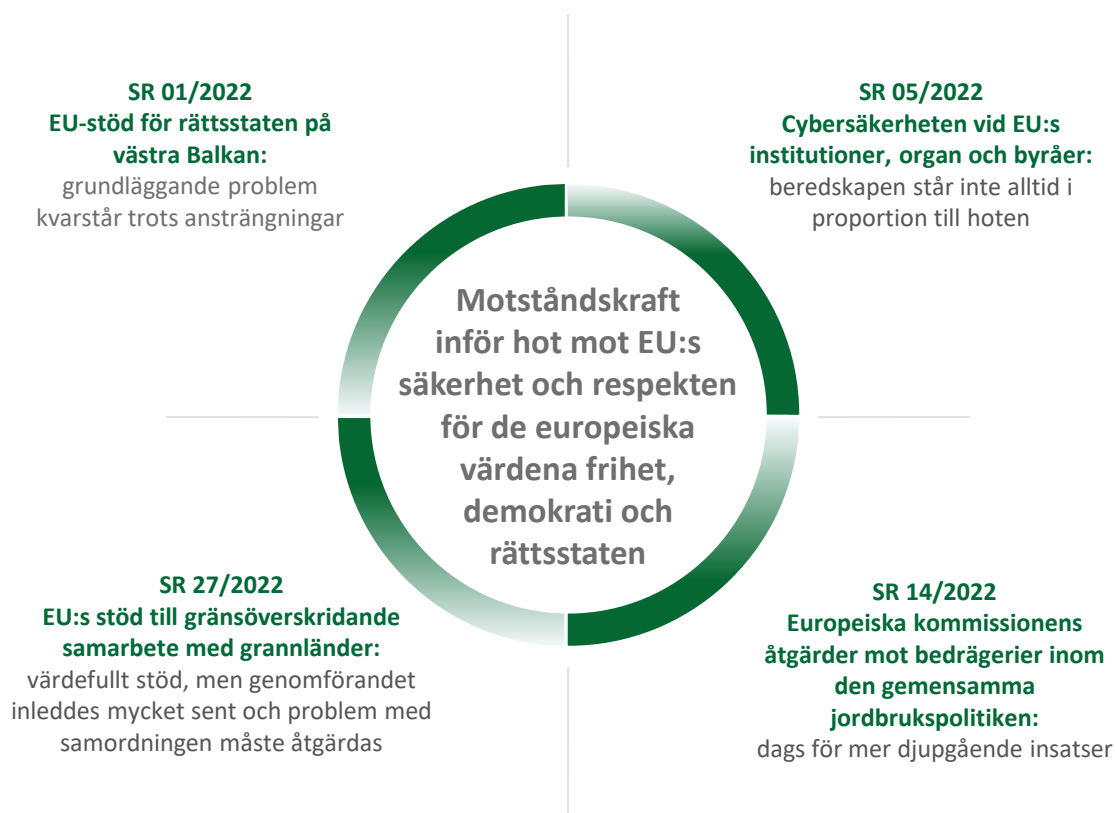
3.39. Men när det gällde Eruf-stöd till små och medelstora företags konkurrenskraft stödde inte rådet vår rekommendation att urvalsförfarandena borde utformas så att de beviljar finansiering till de mest konkurrenskraftiga projektförslagen. I stället delade det kommissionens uppfattning att den förvaltande myndigheten är ytterst ansvarig för att utarbeta tillräckligt ambitiösa urvalsförfaranden och kriterier för urval av insatser. Icke desto mindre uppmanade rådet kommissionen att beakta för- och nackdelarna med konkurrensutsatta och icke-konkurrensutsatta urvalsförfaranden från fall till fall.

Motståndskraft inför hot mot EU:s säkerhet och respekten för de europeiska värdena frihet, demokrati och rättsstaten

Inledning

3.40. Under 2022 offentliggjorde vi fyra särskilda rapporter i ämnen inom det strategiska området "Motståndskraft inför hot mot EU:s säkerhet och respekten för de europeiska värdena frihet, demokrati och rättsstaten" (se [figur 3.4](#)). Vad beträffar yttre hot mot EU riktade vi in vårt revisionsarbete på rättsstaten och gränsöverskridande samarbete, medan vi i fråga om inre hot fokuserade på cybersäkerhet och *bedrägerier*.

Figur 3.4 – Särskilda rapporter offentliggjorda 2022 på det strategiska området motståndskraft och europeiska värden

Källa: Revisionsrätten.

Våra huvudbudskap

3.41. Rättsstaten är ett av de grundläggande värden som EU bygger på och utgör ett nödvändigt villkor för *kandidatländer* att få EU-medlemskap. Vi granskade om EU:s stöd för rättsstaten på västra Balkan under 2014–2020 hade varit ändamålsenligt. Vi konstaterade²⁸ att EU:s insatser visserligen hade bidragit till reformer på tekniska och operativa områden, såsom att förbättra rättsväsendets effektivitet och utvecklingen av relevant lagstiftning, men att de hade haft liten övergripande inverkan på grundläggande rättsstatliga reformer i regionen. Ett viktigt skäl till detta var den otillräckliga nationella politiska viljan att driva på de nödvändiga reformerna. Vidare fann vi att IPA II saknade strikta villkorlighetsklausuler som direkt kopplade avstannade rättsstatliga reformer till begränsningar av finansieringen i andra sektorer.

²⁸ Särskild rapport 01/2022.

3.42. Gränsöverskridande samarbete är ett centralt inslag i EU:s grannskapspolitik och omfattar 16 länder längs dess *yttre gränser*. Vi undersökte huruvida program för gränsöverskridande samarbete hade varit ändamålsenliga och förbättrat det territoriella samarbetet över EU:s yttre gränser.

3.43. Vi drog slutsatsen²⁹ att programmen för 2014–2020 hade gett relevant och värdefullt stöd till regionerna på båda sidor av EU:s yttre gräns men att genomförandet av dem hade börjat mycket sent. På grund av Rysslands invasion av Ukraina upphävde kommissionen finansieringsöverenskommelserna för program med Ryssland och Belarus, och genomförandet av nio av de 17 program som hade föreslagits för 2021–2027 där Ryssland och Belarus skulle delta var mycket osäkert.

3.44. EU:s institutioner, organ och byråer behandlar känslig information och är därför attraktiva mål för potentiella angripare. I vår granskning av cybersäkerheten vid EU:s institutioner konstaterade³⁰ vi att de inte hade uppnått en cyberberedskap som står i proportion till hoten. Till exempel hade de inga enhetliga strategier för cybersäkerhet, de tillämpade inte alltid viktiga kontroller och god cybersäkerhetspraxis och de tillhandahöll ingen systematisk utbildning i cybersäkerhet.

3.45. Vi granskade om kommissionen hade vidtagit lämpliga åtgärder mot bedrägerier i samband med GJP-utgifter och identifierat och på vederbörligt sätt hanterat de bedrägeririsker som påverkar GJP-utgifterna. Vi drog slutsatsen³¹ att kommissionen hade vidtagit åtgärder mot fall av bedrägeri i samband med GJP-utgifter men att den inte hade varit tillräckligt proaktiv när det gällde att hantera de effekter som risken för olagligt markrofferi har på GJP-utbetalningarna, övervaka medlemsstaternas bedrägeribekämpningsåtgärder och utnyttja potentialen hos ny teknik.

²⁹ Särskild rapport 27/2022.

³⁰ Särskild rapport 05/2022.

³¹ Särskild rapport 14/2022.

De viktigaste institutionella intressenterna

Exempel på kommissionsåtgärder

3.46. I december 2022 offentliggjorde kommissionen ett *arbetsdokument från kommissionens avdelningar*³² som innehåller en enhetlig uppsättning indikatorer som ska användas i alla relevanta insatser för att säkerställa att resultaten kan aggregeras och att effekterna och utfallen av IPA III kan visas tydligare för hela instrumentet.

3.47. I mars 2022 lade kommissionen fram ett förslag till förordning om en *gemensam cybersäkerhetsram*.

Uttalanden av Europaparlamentet och rådet

3.48. Ledamöter i Europaparlamentets budgetkontrollutskott utarbetade arbetsdokument om två³³ av de fyra särskilda rapporterna på detta strategiska område, medan en rapport³⁴ hänvisades till ett annat utskott.

3.49. I Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet 2021 omnämndes två av de fyra rapporterna³⁵. Till exempel när det gäller vår rapport om bedrägeri i samband med GJP-utgifter betonade parlamentet att brister i medlemsstaternas kontroller ofta utnyttjas av bedragare och att kommissionen bör övervaka nationella bedrägeribekämpningsåtgärder bättre, tillhandahålla mer konkret vägledning och främja användningen av ny teknik för att förebygga och upptäcka bedrägerier.

3.50. Vid utgången av mars 2023 hade rådet utarbetat slutsatser om alla fyra särskilda rapporter på detta strategiska område. Dessa slutsatser stödde på det hela taget våra rekommendationer och innehöll även ytterligare kommentarer.

3.51. Till exempel underströk rådet i sina slutsatser om vår särskilda rapport om bedrägerier i GJP-utgifter också att de ekonomiska konsekvenserna av de *oriktigheter* som anmälts med misstanke om bedrägeri inom GJP i allmänhet är små och att antalet

³² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *The Instrument for Pre-Accession assistance (IPA III) Results Framework*, 2022.

³³ Särskilda rapporterna 01/2022 och 14/2022.

³⁴ Särskild rapport 05/2022.

³⁵ Särskilda rapporterna 01/2022 och 14/2022.

oriktigheter och tillhörande belopp inte är direkta indikatorer på omfattningen av bedrägerier som påverkar EU:s budget.

Klimatförändringar, miljö och naturresurser

Inledning

3.52. Under 2022 offentliggjorde vi sex särskilda rapporter i ämnen på det strategiska området "Klimatförändringar, miljö och naturresurser". Tre av dem var i ämnen som rörde förvaltningen av naturresurser, två var i ämnen som rörde energi och en rörde det övergripande temat klimatutgifter i EU-budgeten (se [figur 3.5](#)).

Figur 3.5 – Särskilda rapporter offentliggjorda 2022 på det strategiska området klimatförändringar, miljö och naturresurser

Källa: Revisionsrätten.

Våra huvudbudskap

3.53. EU införde Leaderprogrammet som ett initiativ med ett underifrånperspektiv för att stödja utvecklingen i missgynnade landsbygdsområden genom projekt som tillgodoser lokala behov. Vi undersökte om Leader gav fördelar som motiverade de extra kostnaderna och riskerna, särskilt jämfört med vanliga toppstyrda EU-utgiftsprogram. Vi konstaterade³⁶ att Leadermodellen hade bidragit till att främja lokalt engagemang men att det fanns få bevis för att fördelarna med Leadermodellen hade uppvägt de kostnader och risker som den medförde.

3.54. Sedan 2007 har EU betalat ut cirka 10 miljarder euro för att diversifiera sin landsbygdsekonomi och 15 miljarder euro för att förbättra infrastrukturen i landsbygdsområden genom *landsbygdsutvecklingsprogram*. De investeringar som fick stöd från dessa program skulle i allmänhet pågå i fem år. Vi undersökte om dessa investeringar hade lett till varaktiga fördelar. Vi konstaterade³⁷ att merparten av landsbygdsutvecklingsprojekten avseende infrastruktur och diversifiering pågick under hela den lagstadgade varaktighetsperioden men att diversifieringsprojekten avslutades kort därefter och att insikterna om projektens fördelar över tid var begränsade.

3.55. Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske ("olagligt fiske") utgör ett av de största hoten mot marina ekosystem och undergräver de insatser som görs för att förvalta fisket på ett hållbart sätt. Vi granskade EU:s ramar, åtgärder och utgifter för att förhindra att produkter från olagligt fiske hamnar på EU-medborgarnas tallrikar. Vi drog slutsatsen³⁸ att EU:s kontrollsystem hade minskat risken för olagligt fiske men att medlemsstaternas ojämna tillämpning av kontroller och sanktioner hade gjort att de blev mindre ändamålsenliga.

3.56. Förbättringar av energieffektiviteten och utfasning av kol är viktiga faktorer för att EU ska uppnå sin ambition att bli klimatneutralt till 2050. Vi undersökte om EU-medel hade använts till satsningar på energieffektivitet i företag på ett sunt sätt och om EU-stödet hade bidragit på ett ändamålsenligt sätt till den socioekonomiska omställningen och energiomställningen i de EU-regioner där kolindustrin har varit på tillbakagång.

³⁶ Särskild rapport 10/2022.

³⁷ Särskild rapport 12/2022.

³⁸ Särskild rapport 20/2022.

3.57. I vår rapport om energieffektivitet i företag konstaterade vi³⁹ att kommissionen inte hade bedömt företagens potentiella energibesparingar eller finansieringsbehov och att medlemsstaternas planering av medlen inte var förenlig med de nationella energieffektivitetsprioriteringarna. Vi konstaterade också⁴⁰ att EU:s stöd till kolregioner hade ett begränsat fokus och en begränsad inverkan på jobbskapandet och energiomställningen. Trots övergripande framsteg är kol fortfarande en betydande källa till växthusgasutsläpp i vissa medlemsstater.

3.58. I revisionen om utgifterna för klimatåtgärder undersökte vi huruvida kommissionen hade rapporterat relevant och tillförlitlig information om klimatutgifterna för 2014–2020. Vi konstaterade⁴¹ att kommissionen hade överskattat klimatutgifterna med minst 72 miljarder euro, framför allt på grund av en överskattning av bidraget från jordbruksstöd men också från infrastruktur- och sammanhållningsstöd.

De viktigaste institutionella intressenterna

Exempel på kommissionsåtgärder

3.59. År 2022 offentliggjorde kommissionen ett [arbetsdokument från kommissionens avdelningar](#) med en sammanfattning av *efterhandsutvärderingar* av landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013. Den sammanfattande rapportens slutsatser när det gällde de ämnen som tre av våra särskilda rapporter behandlade inom områdena landsbygdsutveckling och klimatutgifter överensstämde på det hela taget med våra iakttagelser, även om de gällde en annan *programperiod* i en del fall. Dessa slutsatser var följande:

- Endast 6 % av medlemsstaterna och regionerna rapporterade om de positiva effekterna av miljöåtgärder när det gällde begränsning av klimatförändringarna. Dessa positiva effekter skulle dock kunna ses som sidoeffekter och inte resultatet av tydlig målinriktning i landsbygdsutvecklingsprogrammen.
- Insatser som främjar diversifiering av landsbygdsekonomin visar sig leda till färre direkta och mätbara effekter på kort sikt.

³⁹ Särskild rapport [02/2022](#).

⁴⁰ Särskild rapport [22/2022](#).

⁴¹ Särskild rapport [09/2022](#).

- Även om Leadermodellen fick positiva omdömen av de tillfrågade intressenterna var det alltför få rapporter som innehöll slutsatser om modellen, och kvantifierbara indikatorer kunde inte fånga upp dess särdrag och mål.

3.60. I juli 2022 offentliggjorde kommissionen en [studie](#) om medlemsstaternas rättsliga ramar och efterlevnadssystem i förhållande till EU:s förordning om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. I studien identifierades betydande brister i många lagstiftningsramar och avsaknad av relevanta påföljder.

3.61. I december 2022 offentliggjorde kommissionen [vägledning](#) för medlemsstaterna om uppdatering av deras nationella energi- och klimatplaner 2021–2030. I vägledningsdokumentet uppmanades medlemsstaterna att höja ambitionsnivån och påskynda den gröna omställningen till klimatneutralitet, inklusive utfasning av kolkraft, och samtidigt mildra de sociala och sysselsättningsrelaterade konsekvenserna.

3.62. I maj 2022 presenterade kommissionen [REPowerEU](#), ett förslag om att minska beroendet av fossila bränslen och påskynda den gröna omställningen.

Uttalanden av Europaparlamentet och rådet

3.63. Ledamöter i Europaparlamentets budgetkontrollutskott utarbetade arbetsdokument om fem av de sex särskilda rapporterna på detta område⁴², medan en rapport⁴³ hänvisades till ett annat utskott.

3.64. I Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet 2021 omnämndes två av de sex rapporterna⁴⁴. Till exempel när det gäller vår rapport om klimatutgifter beklagade parlamentet att kommissionen ännu inte hade åtgärdat bristerna i de siffror som rapporterats inom ramen för dess nya metod.

⁴² Särskilda rapporterna [02/2022](#), [09/2022](#), [10/2022](#), [12/2022](#) och [22/2022](#).

⁴³ Särskild rapport [20/2022](#).

⁴⁴ Särskilda rapporterna [09/2022](#) och [10/2022](#).

3.65. Rådet utarbetade slutsatser för fem⁴⁵ av de sex särskilda rapporterna på detta område. Rådets slutsatser stödde på det hela taget våra rekommendationer och innehöll även ytterligare kommentarer, till exempel

- konstaterade rådet i sina slutsatser om vår rapport om Leadermodellen för landsbygdsutveckling att avfolkningen av landsbygdsområdena inte alltid gör det möjligt att fastställa och uppnå de önskade målen,
- konstaterade rådet i sina slutsatser om vår rapport om varaktig landsbygdsutveckling att urvalsförfarandet borde förbättras ytterligare och att de långsiktiga effekterna av projekt som får stöd är avgörande för landsbygdsutvecklingen,
- betonade rådet i sina slutsatser om vår rapport om energieffektivitet i företag att energieffektivitetsprojekt som utsätts för prisökningar och problem med avbrott i leveranskedjan borde avslutas med gott resultat,
- uppmärksammade rådet i sina slutsatser om vår rapport om klimatutgifter vikten av en EU-klimatspårningsmetod som är solid och tillförlitlig, som kommuniceras väl och som bygger på vetenskapliga bevis, med beaktande av bästa praxis på nationell och lokal nivå.

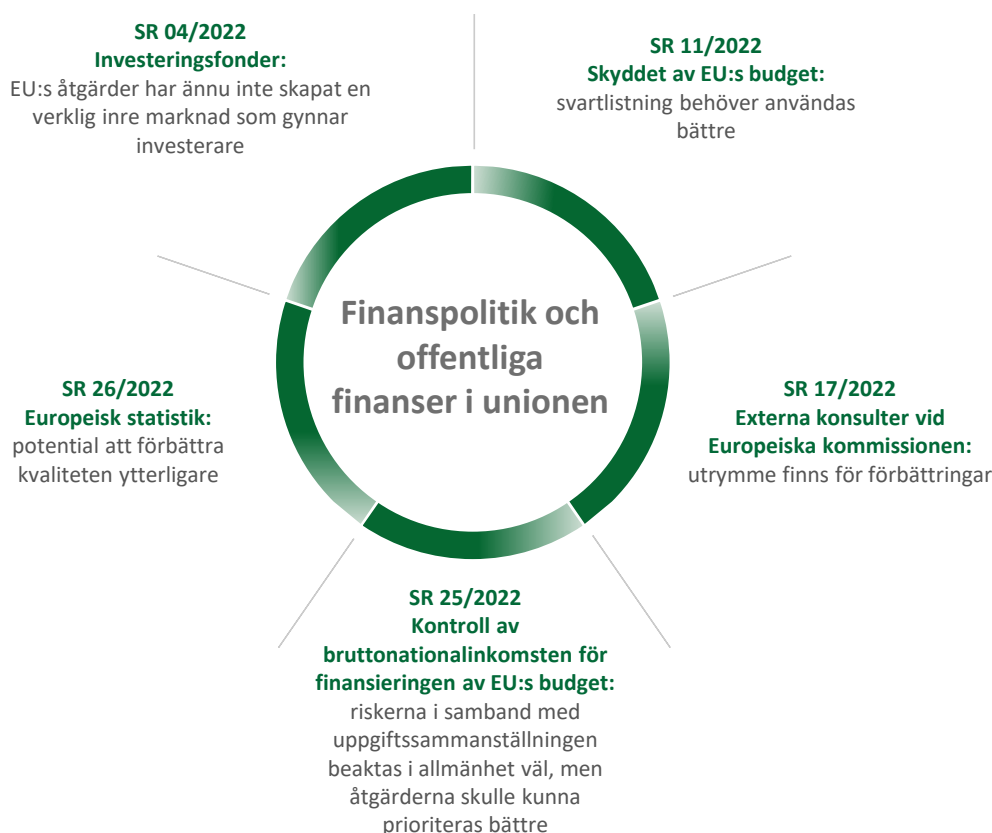
Finanspolitik och offentliga finanser i EU

Inledning

3.66. Under 2022 offentliggjorde vi fem särskilda rapporter i ämnen på det strategiska området "Finanspolitik och offentliga finanser i EU". Tre av dem handlade om EU-budgetfrågor, en om investeringsfonder och en om statistik (se [figur 3.6](#)).

⁴⁵ Särskilda rapporterna [02/2022](#), [09/2022](#), [10/2022](#), [12/2022](#) och [22/2022](#).

Figur 3.6 – Särskilda rapporter offentliggjorda 2022 på det strategiska området finanspolitik och offentliga finanser i EU

Källa: Revisionsrätten.

Våra huvudbudskap

3.67. När kommissionen förvaltar betalningar från EU-budgeten försöker den undvika att ingå finansieringsöverenskommelser med otillförlitliga motparter som exempelvis är inblandade i bedrägeri. I vår revision om svartlistning bedömde vi ändamålsenligheten i kommissionens åtgärder för att uppnå detta mål. Eftersom kommissionen i allt större utsträckning använder externa konsulter för att utföra en rad rådgivnings- och stödtjänster undersökte vi huruvida användningen av externa konsulter skedde på ett sätt som skyddade EU:s intressen och garanterade valuta för pengarna.

3.68. På budgetens intäktssida, där medlemsstaternas *bruttonationalinkomst* (BNI) är den största källan till finansiering av EU-budgeten, bedömde vi huruvida kommissionen hade förvaltat den senast avslutade BNI-kontrollcykeln (2016–2019) ändamålsenligt och effektivt.

3.69. De viktigaste slutsatserna i dessa särskilda rapporter om budgetfrågor var följande:

- Svartlistningen av enheter som ansöker om EU-medel⁴⁶ hade inte använts ändamålsenligt eftersom det saknades en enhetlig uppsättning skyldigheter för de olika förvaltningsmetoderna. Till exempel var det inte obligatoriskt att använda uteslutningssystem när det gällde medel som förvaltades av medlemsstaterna.
- Kommissionens förvaltning av användningen av externa konsulter⁴⁷ hade inte fullt ut garanterat att man fick mesta möjliga valuta för pengarna. Kommissionen hade inte hanterat riskerna i form av ett alltför stort beroende och potentiella intressekonflikter i tillräcklig utsträckning, och det fanns brister i kommissionens rapportering om användningen av konsulter.
- Kommissionen hade på det hela taget identifierat högriskproblem vid kontrollen av de BNI-baserade bidragen⁴⁸ på ett ändamålsenligt sätt men hade inte alltid tagit itu med dem i rätt tid.

3.70. När det gäller kapitalmarknader och investeringsfonder⁴⁹ är EU:s mål att skapa en inre konkurrensutsatt marknad som ger ett större utbud av billigare men pålitliga investeringsprodukter och säkerställer finansiell stabilitet. Vi granskade EU:s åtgärder för att inrätta denna inre marknad för investeringsfonder. Vi drog slutsatsen⁵⁰ att EU:s åtgärder hade gjort det möjligt att upprätta en inre marknad för investeringsfonder men att de ännu inte hade uppnått önskade resultat, eftersom den gränsöverskridande verksamheten och fördelarna för investerarna fortfarande var begränsade i praktiken. Tillsynen av fonder och skyddet av investerare hanterades inte heller på ett tillräckligt konsekvent och ändamålsenligt sätt.

3.71. Vi bedömde om kommissionen hade tillhandahållit europeisk statistik av hög kvalitet. Vi drog slutsatsen⁵¹ att kommissionen hade tillhandahållit europeisk statistik

⁴⁶ Särskild rapport 11/2022.

⁴⁷ Särskild rapport 17/2022.

⁴⁸ Särskild rapport 25/2022.

⁴⁹ Särskild rapport 04/2022.

⁵⁰ Ibidem.

⁵¹ Särskild rapport 26/2022.

som i allmänhet var av tillräcklig kvalitet, men vi identifierade ett antal brister, bland annat dataluckor inom viktiga statistiska områden (t.ex. arbete, företag och hälsa).

De viktigaste institutionella intressenterna

Exempel på kommissionsåtgärder

3.72. I maj 2022 offentliggjorde kommissionen en [studie](#) för att bidra till utvecklingen av strategin för icke-professionella investerare som planerades till 2022 enligt 2020 års [handlingsplan](#) för kapitalmarknadsunionen. Slutsatserna i studien överensstämmer med slutsatserna i vår rapport.

3.73. I maj 2022 lade kommissionen fram ett [förslag](#) till omarbetning av de finansiella reglerna för EU:s allmänna budget. I förslaget följde kommissionen rekommendationerna från vår särskilda rapport om svartlistning när det gäller att utesluta otillförlitliga motparter från finansiering och att utvidga systemet för tidig upptäckt och uteslutning till medel med *delad förvaltning*.

Uttalanden av Europaparlamentet och rådet

3.74. Ledamöter i Europaparlamentets budgetkontrollutskott utarbetade arbetsdokument om tre särskilda rapporter⁵², medan de två återstående rapporterna⁵³ hänvisades till andra utskott.

3.75. I Europaparlamentets resolution om ansvarsfrihet 2021 omnämndes två av de fem rapporterna⁵⁴. Till exempel när det gäller vår rapport om svartlistning uppmanade parlamentet kommissionen att samarbeta med parlamentet om omarbetningen av EU:s *budgetförordning* för att ytterligare förbättra systemet för tidig upptäckt och uteslutning i syfte att göra det till ett effektivt och ändamålsenligt verktyg. När det gäller vår rapport om externa konsulter krävde parlamentet att kommissionen vidareutvecklar sin ram för användningen av externa konsulter och bättre utnyttjar resultaten från externa konsulttjänster.

⁵² Särskilda rapporterna [11/2022](#), [17/2022](#) och [25/2022](#).

⁵³ Särskilda rapporterna [04/2022](#) och [26/2022](#).

⁵⁴ Särskilda rapporterna [11/2022](#) och [17/2022](#).

3.76. Rådet utarbetade slutsatser för tre⁵⁵ av våra fem särskilda rapporter på detta strategiska område. Rådet utarbetade inga slutsatser om rapporten om svartlistning eftersom diskussionerna om ett lagstiftningsförslag samtidigt pågick, och slutsatserna om rapporten om europeisk statistik är ännu under utarbetande. I dessa slutsatser fick våra rekommendationer på det hela taget stöd och de innehöll även ytterligare kommentarer, till exempel

- o uppmanade rådet i sina slutsatser om investeringsfonder kommissionen att fortsätta att övervaka marknadsutvecklingen på detta område och att regelbundet rapportera om eventuella hinder för en fördjupning av den inre marknaden för investeringsfonder,
- o uppmanade rådet i sina slutsatser om externa konsulter kommissionen att beakta budgetkonsekvenserna av en utkontraktering av verksamheter och processer mot att behålla dem som uppgifter för sin egen personal, samtidigt som man säkerställer att personalresurserna optimeras på nuvarande nivå och söker effektivitetsvinster.

⁵⁵ Särskilda rapporterna 04/2022, 17/2022 och 25/2022.

Del 2 – Uppföljning av rekommendationerna i vår rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019

3.77. Denna del innehåller information om uppföljningen av de rekommendationer som vi lämnade i vår rapport om EU-budgetens prestation budgetåret 2019. Uppföljningen är en viktig del av revisionsprocessen och förklaras närmare i punkt **3.81** i *del 3 – Uppföljning av rekommendationer*.

3.78. Rapporten innehöll fem rekommendationer, där den femte rekommendationen var uppdelad i fyra delrekommendationer. Alla rekommendationer och delrekommendationer var riktade till och godtogs av kommissionen.

3.79. Vi undersökte i vilken utsträckning kommissionen hade åtgärdat de identifierade bristerna. Resultaten av vårt arbete speglar situationen i början av april 2023. Vi klassificerade två rekommendationer som genomförda fullt ut och två som genomförda i vissa avseenden. När det gäller rekommendation 5 bedömer vi att två av de fyra delrekommendationerna har genomförts fullt ut och att de övriga två har genomförts i de flesta avseenden.

3.80. *Bilaga 3.1* innehåller en översikt över genomförandestatusen för de fem rekommendationerna.

Del 3 – Uppföljning av rekommendationerna i våra särskilda rapporter från 2019

Inledning

3.81. Varje år granskar vi i vilken utsträckning våra revisionsobjekt har vidtagit åtgärder med anledning av de rekommendationer vi lämnade tre år tidigare. Denna uppföljning av våra rekommendationer är ett viktigt steg i revisionscykeln. Den ger oss feedback om huruvida våra revisionsobjekt har genomfört de åtgärder som vi rekommenderat och huruvida de problem som vi påtalat har åtgärdats. Den ger även våra revisionsobjekt ett incitament att genomföra våra rekommendationer. Den är också viktig för utformningen och planeringen av vårt framtida revisionsarbete och för att hålla reda på risker.

3.82. I år analyserade vi rekommendationerna i 22 av de 25 särskilda rapporter som vi offentliggjorde 2019. Rekommendationerna i de tre återstående särskilda rapporterna⁵⁶ behandlas inte här eftersom vi har följt upp dem i separata revisioner eller kommer att göra det i en nära framtid.

3.83. Totalt följde vi upp 213 rekommendationer. Av dem var 179 riktade till Europeiska kommissionen. De resterande 34 rekommendationerna riktades till Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska rådet, *Europeiska unionens asylbyrå*, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (*Frontex*).

3.84. Vi genomförde uppföljningen med hjälp av dokumentgranskningar och intervjuer med revisionsobjekt. För att säkerställa en rättvis och balanserad granskning skickade vi våra iakttagelser till revisionsobjekten och beaktade deras svar i vår slutanalys. För att undvika dubbelräkning anges en rekommendation under det revisionsobjekt som rekommendationen främst riktades till (med undantag för [särskild](#)

⁵⁶ [Särskild rapport 01/2019 Kampen mot bedrägerier i samband med EU-utgifter: mer behöver göras](#), [särskild rapport 03/2019 Europeiska fonden för strategiska investeringar: åtgärder krävs för att Efsi ska bli verkligt framgångsrik](#) och [särskild rapport 12/2019 E-handel: uppbörden av moms och tullar är fortfarande problematisk i många avseenden](#).

rapport 13/2019 eftersom rekommendationerna riktades till alla de tre granskade institutionerna). Resultaten av vårt arbete speglar situationen i slutet av april 2023.

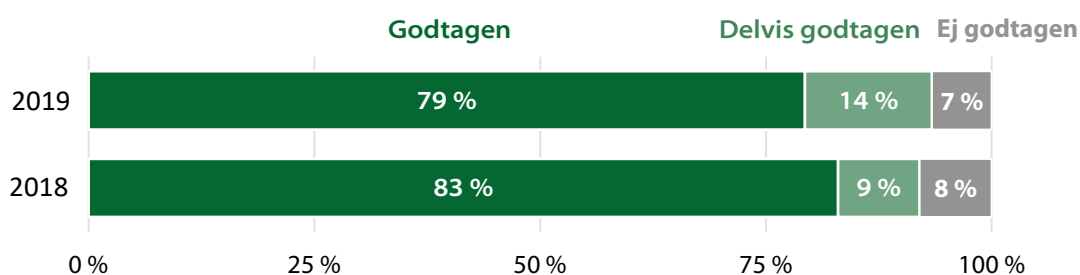
Iakttagelser

Andelen rekommendationer som godtagits fullt ut av våra revisionsobjekt har minskat något

3.85. Av de 213 rekommendationer som vi följde upp godtogs 199 (93 %) fullt ut eller delvis av våra revisionsobjekt, medan 14 (7 %) inte godtogs (se [figur 3.7](#)).

3.86. Jämfört med det föregående året minskade andelen rekommendationer som hade godtagits fullt ut från 83 % till 79 %.

Figur 3.7 – Revisionsobjektens godtagande av våra rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 och 2018

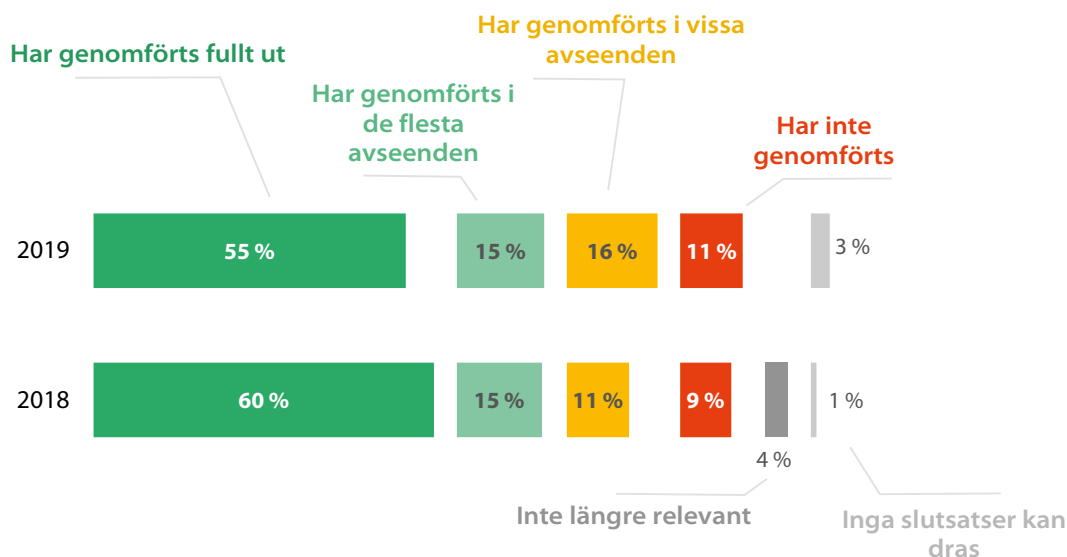
Källa: Revisionsrätten.

Andelen rekommendationer som har genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden har också minskat något

3.87. För fyra av de 213 rekommendationer som vi följde upp hade genomförandefristen ännu inte löpt ut vid tidpunkten för vår uppföljningsgranskning. Av de återstående 209 rekommendationerna hade våra revisionsobjekt genomfört 114 (55 %) fullt ut. Ytterligare 32 rekommendationer (15 %) hade de genomfört i de flesta avseenden (se [figur 3.8](#)).

3.88. Jämfört med det föregående året minskade andelen rekommendationer som hade godtagits fullt ut eller i de flesta avseenden från 75 % till 70 %. Den totala andelen rekommendationer som hade genomförts endast i vissa avseenden eller inte alls ökade från 20 % till 27 %. [Bilaga 3.2](#) och [bilaga 3.3](#) visar genomförandestatusen för rekommendationerna mer i detalj.

Figur 3.8 – Revisionsobjektens genomförande av våra rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 och 2018

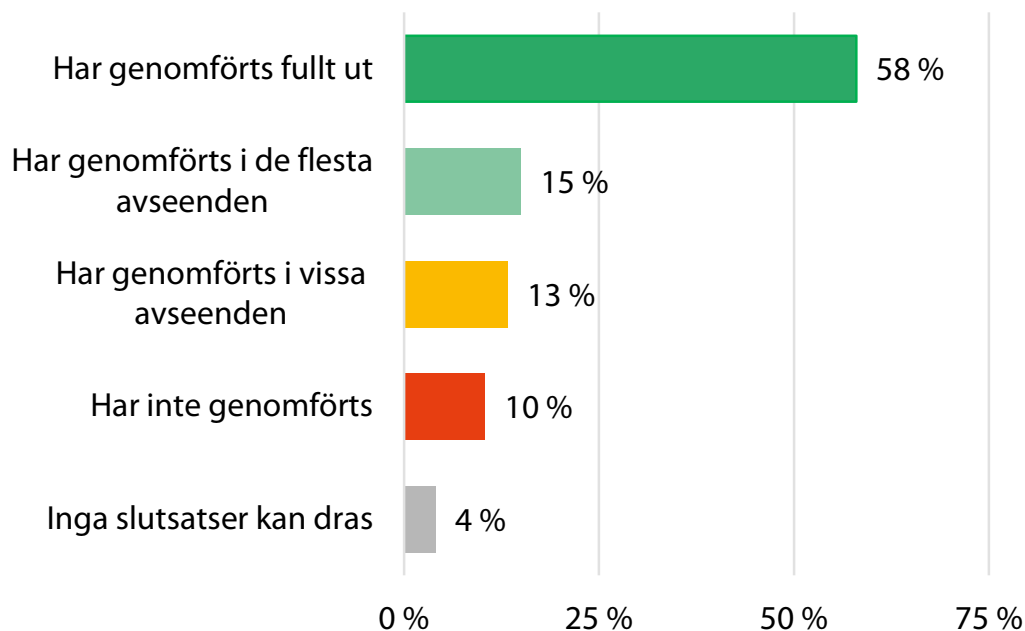
Källa: Revisionsrätten.

73 % av de rekommendationer som riktades till Europeiska kommissionen har genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden

3.89. Totalt riktades 205 rekommendationer till kommissionen. Av dessa kom 26 från tre särskilda rapporter (01/2019, 03/2019 och 12/2019), vilka behandlas i en separat uppföljning och därför inte ingår i denna rapport (se punkt 3.82).

3.90. För fyra av de 179 rekommendationer som vi följde upp hade genomförandefristen ännu inte löpt ut vid tidpunkten för vår uppföljningsgranskning. Av de återstående 175 rekommendationerna hade kommissionen genomfört 101 (58 %) fullt ut och ytterligare 26 (15 %) i de flesta avseenden. Dessutom hade kommissionen genomfört 24 (13 %) i vissa avseenden, medan 17 (10 %) inte hade genomförts alls (se figur 3.9). I de fall våra rekommendationer inte genomfördes berodde det oftast på att revisionsobjekten inte hade godtagit dem (se punkt 3.101). I sju fall (4 %) kunde vi inte dra några slutsatser (t.ex. för att det var för tidigt att bedöma i vilken grad rekommendationerna hade genomförts).

Figur 3.9 – Genomförande av våra rekommendationer till kommissionen i särskilda rapporter från 2019

Källa: Revisionsrätten.

3.91. *Bilaga 3.2* visar genomförandestatusen för rekommendationerna mer i detalj. Den innehåller även kortfattade beskrivningar av förbättringar och kvarstående brister när det till exempel gäller de rekommendationer som har genomförts i vissa avseenden.

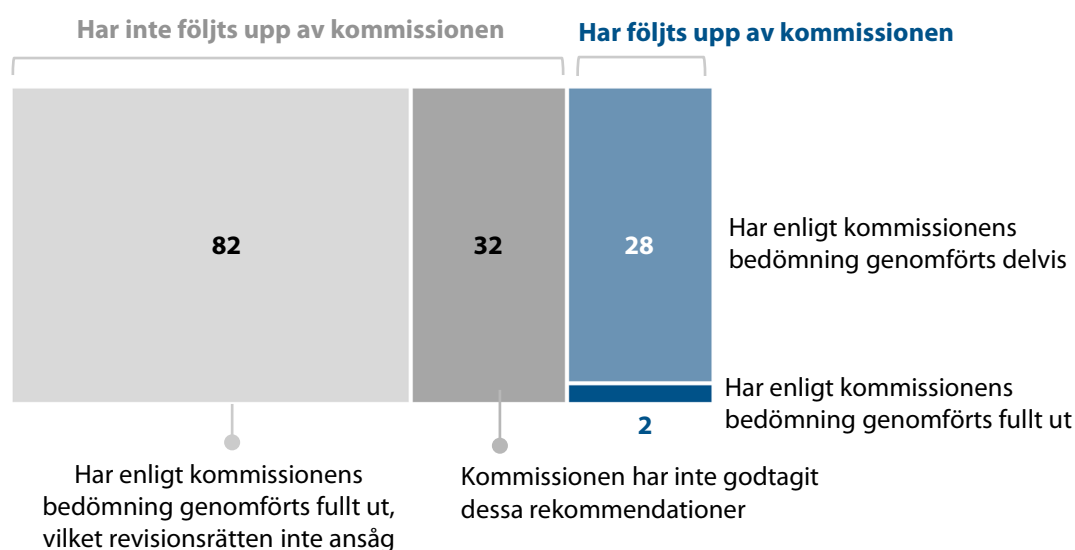
3.92. Vad beträffar nio av de 22 särskilda rapporterna (se *bilaga 3.4*) hade kommissionen genomfört alla rekommendationer som var riktade till den fullt ut eller i de flesta avseenden.

3.93. Kommissionen gör ibland en annan bedömning än revisionsrätten av huruvida och i vilken utsträckning rekommendationer har genomförts. Om kommissionen anser att en rekommendation har genomförts fullt ut slutar den vanligtvis att följa upp den, även om vi gör en annan bedömning av genomförandegraden.

3.94. I våra uppföljningar 2020 och 2021 bedömde vi att 47 rekommendationer i våra särskilda rapporter från 2017 och 97 rekommendationer i våra särskilda rapporter

från 2018 inte hade genomförts⁵⁷. I år hade 114 av de 144 rekommendationerna fortfarande inte genomförts, och de följdes inte längre upp av kommissionen (se [figur 3.10](#)). Kommissionen hade inte godtagit 32 av de 114 rekommendationerna i de särskilda rapporterna. Den ansåg att de återstående 82 rekommendationerna hade genomförts fullt ut vid tidpunkten för de två föregående årens uppföljningar, men vi gjorde en annan bedömning.

Figur 3.10 – Uppföljning av rekommendationer i särskilda rapporter från 2017 och 2018 som inte hade genomförts fullt ut av kommissionen vid de två föregående årens uppföljningar

Källa: Revisionsrätten.

3.95. Kommissionen har fortsatt att följa upp de återstående 30 rekommendationerna av de 144 rekommendationer som inte hade genomförts fullt ut. Kommissionen anser att den nu har slutfört genomförandet av två av dessa 30 rekommendationer. Med hjälp av den uppföljningsmetod för kvarstående rekommendationer som vi har använt i våra två senaste uppföljningar (avseende särskilda rapporter från 2017 och 2018) fortsätter vi att övervaka sådana fall genom att analysera uppgifter från kommissionen, men vi har inte granskat dem i detalj.

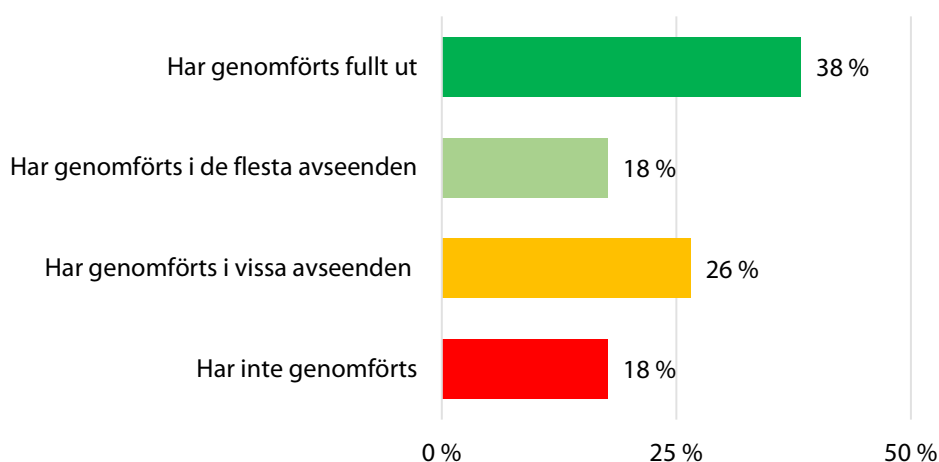
⁵⁷ Se punkterna 7.11–7.13 i vår [rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2020](#) och punkterna 3.13–3.15 i vår [rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2021](#).

56 % av de rekommendationer som riktades till andra revisionsobjekt har genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden

3.96. De särskilda rapporterna [10/2019](#), [13/2019](#) och [24/2019](#) innehöll totalt 34 rekommendationer till andra revisionsobjekt än Europeiska kommissionen (Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska rådet, Europeiska unionens asylbyrå, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex)).

3.97. Dessa revisionsobjekt hade genomfört 13 (38 %) av våra rekommendationer till dem fullt ut. Ytterligare sex rekommendationer (18 %) hade de genomfört i de flesta avseenden (se [figur 3.11](#)). Av de resterande rekommendationerna hade de genomfört nio (26 %) i vissa avseenden, medan sex (18 %) inte hade genomförts alls. I alla dessa sex fall hade revisionsobjektet antingen inte godtagit vår rekommendation eller endast gjort det delvis.

Figur 3.11 – Genomförande av våra rekommendationer till andra revisionsobjekt än kommissionen i särskilda rapporter från 2019

Källa: Revisionsrätten.

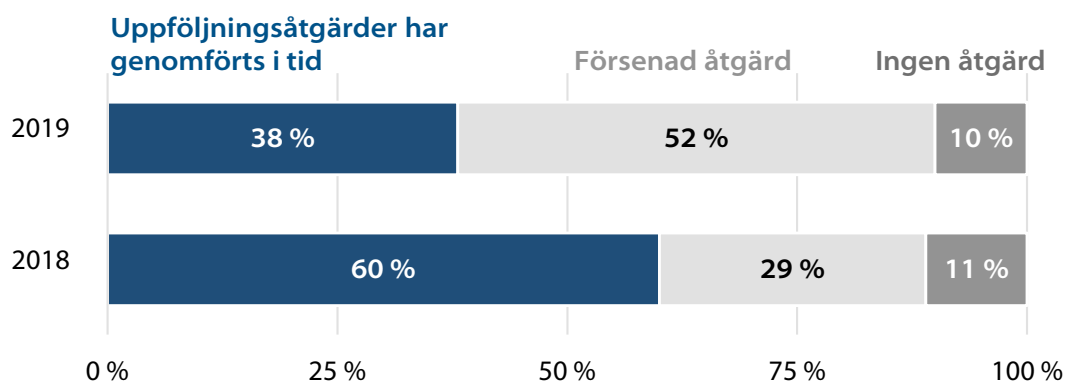
3.98. I [bilaga 3.3](#) finns en detaljerad översikt över genomförandestatusen för dessa rekommendationer riktade till andra revisionsobjekt än kommissionen. Den innehåller också kortfattade beskrivningar av gjorda förbättringar och kvarstående brister när det gäller de rekommendationer som har genomförts i vissa avseenden.

Andelen rekommendationer som har genomförts i tid har minskat

3.99. Under de senaste åren har vi i våra särskilda rapporter konsekvent angett en tidsram för genomförandet av rekommendationerna. Tidsramarna diskuteras och fastställs tillsammans med revisionsobjektet och preciseras i våra särskilda rapporter så att de är tydliga för alla berörda parter.

3.100. Jämfört med det föregående året minskade andelen rekommendationer som hade genomförts i tid från 60 % till 38 %, medan andelen rekommendationer där inga åtgärder hade vidtagits var relativt oförändrad (se [figur 3.12](#)). Revisionsobjekten angav covid-19-pandemin som skäl till förseningarna.

Figur 3.12 – Punktlighet i åtgärder som vidtagits av revisionsobjekten för att följa rekommendationerna i våra särskilda rapporter från 2019 och 2018

Anm.: Undantagna från beräkningen är rekommendationer där tidsfristen ännu inte har löpt ut (16 rekommendationer 2018 och fyra rekommendationer 2019), rekommendationer där vi inte kunde dra några slutsatser (tre rekommendationer 2018 och sju rekommendationer 2019) och rekommendationer som inte längre är relevanta (13 rekommendationer 2018).

Källa: Revisionsrätten.

Genomförandegraden korrelerar med revisionsobjektens godtagande av revisionsrekommendationerna

3.101. Vår analys visar att 105 (66 %) av de särskilda rapporternas 159 rekommendationer som godtagits fullt ut av revisionsobjekten hade genomförts fullt ut. Däremot hade endast en (8 %) av de särskilda rapporternas tolv rekommendationer som inte godtagits av revisionsobjekten genomförts fullt ut.

[Figur 3.13](#) presenterar genomförandegraden uppdelad efter olika godtagandenivåer och visar korrelationen med revisionsobjektens godtagande av revisionsrekommendationerna.

Figur 3.13 – Genomförandegrad uppdelad efter revisionsobjektens godtagandenivåer

Genomförandegrad	Godtagandenivå		
	Godtagen	Delvis godtagen	Ej godtagen
Har genomförts fullt ut	66 %	26 %	8 %
Har genomförts i de flesta avseenden	18 %	10 %	8 %
Har genomförts i vissa avseenden	13 %	39 %	0 %
Har inte genomförts	3 %	26 %	83 %

Anm.: De procentvärden som rör genomförandegraden hänför sig till respektive godtagandenivå. Undantagna från beräkningen är fyra fall där genomförandefristen ännu inte hade löpt ut vid tidpunkten för vår uppföljningsgranskning och sju fall där vi inte kunde dra några slutsatser. Siffrorna presenteras utan decimaler för bättre läsbarhet, vilket kan leda till avrundningsdifferenser.

Källa: Revisionsrätten.

Slutsats

3.102. Vår analys visar att godtagandet av våra rekommendationer i de särskilda rapporterna från 2019 minskade från 83 % till 79 % jämfört med det föregående året. Andelen rekommendationer som hade genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden minskade från 75 % till 70 %. På samma sätt minskade andelen rekommendationer som hade genomförts i tid från 60 % förra året till 38 % i år. Den vanligaste anledningen till förseningarna var covid-19-pandemin, enligt revisionsobjekten.

Bilagor

Bilaga 3.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer i Europeiska revisionsrättens rapport om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019

Godtagandenivå: godtagen, delvis godtagen, ej godtagen.

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

Punktlighet: i tid, försenad, tidsfristen har inte löpt ut, ingen uppföljningsåtgärd, ingen bedömning av punktligheten.

Revisionsrättens rekommendation	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
		Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
Rekommendation 1: Kommissionen bör fortsätta med sin rapportering om prestationen hos EU:s utgiftsprogram åtminstone så länge som betydande betalningar avseende en viss flerårig budgetram görs, det vill säga efter att den berörda fleråriga budgetramen har löpt ut. Under en viss tid efter att programmen inom ramen för nästa fleråriga budgetram har inletts bör kommissionen alltså rapportera om två programuppsättningsars prestationer parallellt.				

Revisionsrättens rekommendation	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
		Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
Rekommendation 2: Kommissionen bör förbättra tillförlitligheten hos den prestationsinformation som presenteras i programförklaringarna och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten (t. ex. genom kvalitetskontroller, utbyte av god praxis och stående instruktioner för programförklaringar) samt systematiskt ange om några problem har identifierats.			De riktlinjer som utfärdats av kommissionens centrala avdelningar till de generaldirektorat som genomför finansieringsprogram har uppdaterats och anger att problem som identifieras med tillförlitligheten hos indikatoruppgifter måste rapporteras i <i>programförklaringarna</i> . Men dessa riktlinjer bör även innehålla detaljerade uppgifter om kontroller som generaldirektoraten ska genomföra av de underliggande uppgifterna, och resultaten av dessa kontroller bör rapporteras i deras <i>årliga verksamhetsrapporter</i> .	
Rekommendation 3: Kommissionen bör säkerställa att lärdomar från den granskning som görs av nämnden för lagstiftningskontroll sprids, så att svagheter, i synnerhet sådana som rör utformning och metod, kan undvikas i framtida utvärderingar.				
Rekommendation 4: För att öka transparensen bör kommissionen i programförklaringarna förklara hur mål för indikatorer fastställs och varifrån underliggande uppgifter kommer.			Anvisningarna i budgetcirkuläret har uppdaterats och kräver att generaldirektoraten offentliggör den metod som de har använt för att fastställa mål för programindikatorer. Ett betydande antal metoder för att fastställa mål har dock ännu inte dokumenterats, och omkring en tredjedel av målen för programindikatorer har ännu inte fastställts.	

Revisionsrättens rekommendation	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
		Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
Rekommendation 5 a: Kommissionen bör inkludera följande i sina prestationsrapporter: a) Mer analys av programmens effektivitet och sparsamhet när information blir tillgänglig.				
Rekommendation 5 b: Kommissionen bör inkludera följande i sina prestationsrapporter: b) Mer systematisk analys av de betydande yttre faktorer som påverkar programmens prestation.				
Rekommendation 5 c: Kommissionen bör inkludera följande i sina prestationsrapporter: c) Tydliga bedömningar, för alla prestationsindikatorer som rapporteringen gäller, av huruvida de är på rätt spår mot att uppfylla sina mål.				
Rekommendation 5 d: Kommissionen bör inkludera följande i sina prestationsrapporter: d) Tydliga och balanserade prestationsbedömningar som omfattar alla programmål på lämplig detaljnivå.				

Bilaga 3.2 – Uppföljning av rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 – Europeiska kommissionen

Godtagandenivå: godtagen, delvis godtagen, ej godtagen.

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd, inga slutsatser kan dras.

Punktlighet: i tid, försenad, tidsfristen har inte löpt ut, ingen uppföljningsåtgärd, ingen bedömning av punktligheten.

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 02/2019 <i>Kemiska faror i våra livsmedel: EU:s politik för livsmedelssäkerhet skyddar oss, men står inför utmaningar</i>	1 a	73			Sedan 2019 har kommissionen gjort flera utvärderingar och <i>konsekvensbedömningar</i> av olika typer av lagstiftning. Kommissionen identifierade brister och började vidta åtgärder för att komma till rätta med en del av dem. Processen för att bedöma potentiella ändringar av lagstiftningen om kemiska faror pågår fortfarande. Kommissionen planerar att vara klar med sin bedömning till 2025. Kommissionen har inte gjort några allmänna överväganden om hur lagstiftningen ska utformas så att den kan tillämpas konsekvent.	
	1 b	73				
	2	75				
	3 a	76				
	3 b	76				

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 04/2019 Kontrollsystemet för ekologiska produkter har blivit bättre, men några utmaningar kvarstår	1 a	93	✓			
	1 b	93	✓			
	1 c	93	✓			
	2 a	97	✓			
	2 b	97	✓			
	2 c	97	✓		Kommissionen har vidtagit specifika åtgärder för att stärka kontrollerna av en rad olika importerade ekologiska produkter från flera länder utanför EU. Kommissionen har inte gett medlemsstaterna allmän vägledning om hur specifika kontroller av kontrollorganens tillsyn av importörer ska utföras.	
	3 a	98	✓		Under de senaste åren har kommissionen gjort ett begränsat antal spårbarhetstester. Det finns inga bevis för att deras resultat används för att rikta revisioner eller oannonserade kontroller av kontrollorgan och i länder utanför EU bättre.	
	3 b	98	✓		I juni och juli 2020 presenterade kommissionen resultaten av spårbarhetstesterna och medgav för kommittén för ekologisk produktion att brister förekommer. Kommissionen har ännu inte identifierat tänkbara korrigerande åtgärder tillsammans med de behöriga myndigheterna.	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	3 c	98	✓		År 2021 antog kommissionen lagbestämmelser för att förbättra den gränsöverskridande tillgången till data om ekologiska intyg och, senare, för att utvidga samma system till att även omfatta länder utanför EU. Arbetet med den operativa utveckling som krävs för att förbättra den gränsöverskridande tillgången pågår ännu.	
SR 05/2019 Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) ger värdefullt stöd, men hur den bidrar till att minska fattigdomen har ännu inte fastställts	1 a	61	✓			
	1 b	61	✓			
	1 c	61	✓		Förordningen om Europeiska socialfonden+ tar inte upp den särskilt viktiga frågan i rekommendationen, det vill säga om att kräva att medlemsstaterna fastställer de rekommenderade kvantifierade målen.	
	2 b	61	✓			
	3	61	✓		Vi drog slutsatsen att det var för tidigt att bedöma genomförandegraden för denna rekommendation.	
SR 06/2019 Bekämpning av bedrägeri i EU:s sammanhållningsutgifter: förvaltande myndigheter måste bli bättre på upptäckt,	1 b	80	✓		Vissa förvaltande myndigheter i de tio medlemsstater som inte har en nationell bedrägeribekämpningsstrategi (Bulgarien, Tjeckien, Grekland, Frankrike, Kroatien, Italien, Lettland, Ungern, Malta och Slovakien) har antagit formella strategier för bedrägeribekämpning, men sex medlemsstater har ännu inte vidtagit konkreta åtgärder (Irland, Cypern, Nederländerna, Polen, Slovenien och Finland).	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
<i>motåtgärder och samordning</i>	3 b	87			Kommissionen har vidtagit en del medvetandehöjande åtgärder, men vi anser att kunskapscentrumet för bedrägeribekämpning i viss mån duplicerar den spridning som redan förekommer på webbplatsen för det elektroniska systemet för datautbyte. De förslag till ändringar i omarbetningen av budgetförordningen som syftar till att göra datautvinningsverktyg obligatoriska har potential att utvidga möjligheten att tillämpa dataanalys på alla relevanta parter, inbegripet Europeiska revisionsrätten. Inga åtgärder har vidtagits för att förbättra främjandet av metoder för att upptäcka bedrägeri genom att regelbundet sprida specifika fall av bästa praxis, och kommissionen har ännu inte offentliggjort någon specifik vägledning för 2021–2027 om bedrägeribekämpningsåtgärder som medlemsstaternas myndigheter ska vidta.	
	3 c	87			Landsprofilerna för att bedöma medlemsstaternas upptäckts- och rapporteringskapacitet, som var planerade redan vid tidpunkten för revisionen, håller fortfarande på att tas fram, och genomförandet av dem har försenats.	
	4 a	89			Europeiska byrån för bedrägeribekämpning har uppdaterat systemet för hantering av oriktigheter för att möjliggöra rapportering av oriktigheter avseende programperioden 2021–2027, och tre medlemsstater har hittills redan rapporterat misstänkta eller konstaterade bedrägerifall, om än inte med koppling till sammanhållningspolitiken. Systemet inbegriper ett	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					inbyggt analysverktyg som erbjuder ett antal skräddarsydda analyser. Systemet för hantering av oriktigheter behöver anpassas ytterligare, och medlemsstaterna fortsätter att underrapportera antalet misstänkta bedrägerifall, vilket vårt arbete med <i>revisionsförklaringen</i> visar. Detta tyder på att fler åtgärder behövs.	
	4 b	89	✓		År 2019 och 2020 tog kommissionen de första stegen för att påminna <i>revisionsmyndigheterna</i> , men inte de förvaltande myndigheterna, om deras skyldighet att systematiskt bedöma de övergripande konsekvenserna av bedrägeri. År 2022 begärde kommissionen att de förvaltande myndigheterna skulle beakta upptäckta bedrägerifall i sina strategier för förvaltningskontroller. Men vår rekommendation var att de systematiskt skulle beakta de övergripande konsekvenserna av misstänkt eller konstaterat bedrägeri i alla andra potentiellt berörda insatser. Sedan 2020, och särskilt efter antagandet av den nya <i>förordningen om gemensamma bestämmelser</i> för programperioden 2021–2027, har inga nya åtgärder vidtagits för att kräva att de förvaltande myndigheterna gör denna bedömning.	
	4 c	89	✓			
	5	91	✓		Kommissionen uppmuntrade avdelningar som samordnar bedrägeribekämpningsåtgärder att utvidga sin roll så att den inte bara omfattar samordning med förvaltande myndigheter utan också med alla	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					nationella organ som ansvarar för utredning och eventuell lagföring av misstänkt bedrägeri. Kommissionen föreslog därefter inte något ytterligare förtydligande av funktionerna för avdelningar som samordnar bedrägeribekämpningsåtgärder, vilka fortfarande är otillräckligt definierade. Begränsningarna i definitionen av funktionerna och skyldigheterna för avdelningar som samordnar bedrägeribekämpningsåtgärder minskar ändamålsenligheten i denna uppföljningsåtgärd. Det enda sättet att råda bot på dessa begränsningar vore att kommissionen föreslog lagstiftning.	
SR 07/2019 EU:s åtgärder för gränsöverskridande hälso- och sjukvård: ambitionerna är höga, men förvaltningen måste bli bättre	1 a	68	✓			
	1 b	68	✓			
	1 c	68	✓			
	2 a	70	✓			
	2 b	70	✓			
	3 a	72	✓		Kommissionen har börjat utvärdera EU:s strategi för sällsynta sjukdomar. Den har ännu inte beslutat om strategin behöver ändras men planerar att göra det före utgången av 2023 efter samråd och reflektion.	
	3 b	72	✓			
	3 c	72	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 08/2019 <i>Vind- och solkraft för elproduktion: kraftfulla åtgärder måste vidtas om EU:s mål ska uppnås</i>	1	82	✓			
	2	83	✓			
	3 a	85	✓			
	3 b	85	✓			
	4	86	✓			
	5 a	87	✓		Förseningar i utvecklingen av nätinfrastuktur och sammanlänkningar påverkar utbyggnaden av förnybar energi. Kommissionen behöver identifiera de medlemsstater där nätet fortfarande begränsar en ytterligare utbyggnad av förnybar energi.	
	5 b	87	✓		Kommissionen behöver föreslå de medlemsstater där nätet förhindrar utbyggnaden av förnybar energi att vidta åtgärder för att komma till rätta med bristerna i nätet.	
	5 c	87	✓		I flera fall har kommissionen föreslagit att man ska använda de sammanhållningspolitiska fonderna när det gäller nätet och sammanlänkningar. Men alla dessa investeringsåtgärder vidtogs efter det måldatum för genomförande som vi föreslog i vår rekommendation. Avslutandet av programplaneringen för Europeiska regionala utvecklingsfonden och <i>Sammanhållningsfonden</i> för 2021–2027 kommer att ge ytterligare bevis för att sammanhållningspolitiska medel har använts för detta ändamål.	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	6	89	✓			
SR 09/2019 EU:s stöd till Marocko – begränsade resultat hittills	1 i	100	✓			
	1 ii	100	✓			
	1 iii	100	✓			
	2 i	101	✗			
	2 ii	101	✓			
	2 iii	101	✓			
	3 i	102	✓			
	3 ii	102	✓			
	3 iii	102	✓			
	4 i	103	✗		Kommissionen avvisade först vår rekommendation och hävdade att den kunde tillämpas från fall till fall. Den angav dock inga tydliga förfaranden till stöd för detta tillvägagångssätt. Därför kan vi inte dra några mer allmänna slutsatser om graden av genomförande utöver det enskilda fallet i fråga.	
	4 ii	103	✗		Kommissionen betalade inte ut medel om villkoren inte hade uppfyllts, vilket visar att utbetalningskontrollen fungerar som avsett. Men de	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					uppdaterade riktlinjerna föreskriver inte någon systematisk kontroll av de styrkande uppgifterna.	
	4 iii	103	✗		Kommissionen avvisade först vår rekommendation och hävdade att den kunde tillämpas från fall till fall. Den angav dock inga tydliga förfaranden till stöd för detta tillvägagångssätt. Därför kan vi inte dra några mer allmänna slutsatser om graden av genomförande utöver det enskilda fallet i fråga.	
	5 i	104	✓		Antalet fältbesök som gjordes före 2020 var begränsat (ett 2019 och ett 2021). Fältbesöken medgav inte korrigerande åtgärder under genomförandeperioden (före beslut om utbetalning). Kommissionen har inga metoder för att avgöra om fältbesök är nödvändiga.	
	5 ii	104	✓			
	5 iii	104	✓			
	6	106	✓		Kommissionen tog fram och genomförde en ingående handlingsplan om stöd till hälso- och sjukvårdssektorn med tre specifika kampanjer. Den fastställde även mål, särskilda medel för kommunikation och mätbara indikatorer. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten har inte infört någon skyldighet som innebär att utbetalningar kopplas till synlighet. Stödprogrammet i hälso- och sjukvårdssektorn (PASS III) var inte synligt för allmänheten.	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 10/2019 <i>EU-omfattande stresstest för banker: stora mängder information om banker har tagits fram men det behövs mer samordning och mer fokus på risker</i>	5	113	✓		Kommissionen uppmärksammade brister i de europeiska tillsynsmyndigheternas befintliga struktur i sin rapport (COM(2022) 228) och bad om intressenternas synpunkter. Kommissionen föreslog inga ändringar av den befintliga lagstiftningen för att avhjälpa de identifierade bristerna eftersom den ansåg att medlagstiftarna inte gav sitt stöd till ytterligare ändringar och att tidpunkten inte var lämplig.	
SR 11/2019 <i>EU:s lagstiftning om modernisering av flygledningstjänsten har gett mervärde – men mycket av finansieringen hade inte behövts</i>	1	72	✓			
	2	72	✓			
	3 a	73	✓			
	3 b	73	✓			
	4 a	74	✓			
	4 b	74	✓			
	5 a	75	✓			
	5 b	75	✓		Genomförandefristen för denna rekommendation hade ännu inte löpt ut vid tidpunkten för vår uppföljningsgranskning. De nya prestationsplanerna, inklusive motsvarande prestationsmål, behöver inte lämnas in förrän till den 1 oktober 2024.	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 13/2019 <i>EU-institutionernas etiska ramar: det finns utrymme för förbättringar</i>	1.1	88	✓			
	1.3	88	✓			
	1.4	88	✓			
	2.1	89	✓			
	2.2	89	✓			
	2.3	89	✓		Den 8 juni 2023 lade kommissionen fram ett förslag om att inrätta ett interinstitutionellt organ för etiska frågor (COM(2023) 311 final).	
	3	90	✓			
SR 14/2019 <i>"Kom med synpunkter!": kommissionens offentliga samråd engagerar medborgarna, men insatserna för att nå ut är otillräckliga</i>	1 (första punkt- satsen)	111	✓			
	1 (andra punkt- satsen)	111	✓			
	2 (första punkt- satsen)	113	✓			
	2 (andra punkt- satsen)	113	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	3 (första punkt-satsen)	114	✓			
	3 (andra punkt-satsen)	114	✓			
	4 (första punkt-satsen)	115	✓			
	4 (andra punkt-satsen)	115	✓			
	4 (tredje punkt-satsen)	115	✓			
	5 (första punkt-satsen)	117	✓			
	5 (andra punkt-satsen)	117	✓			
	6	118	✓			
	1.1	97	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 15/2019 Genomförandet av 2014 års paket med personalreformer vid kommissionen – stora besparingar, men inte utan konsekvenser för personalen	1.2	97	✓			
	2	97	✓			
	3	97	✓			
SR 16/2019 Europeiska miljöräkenskaper: användbarheten för beslutsfattare kan förbättras	1 a	58	✓			
	1 b	58	✓			
	1 c	58	✓			
	2 a	60	✓			
	2 b	60	✓		På grundval av diskussioner med nationella myndigheter om kostnader och nytta infördes tre nya moduler för de europeiska miljöräkenskaperna i förslaget om ändring av förordning (EU) nr 691/2011 från juli 2022 (COM(2022) 329). Det är oklart i vilken mån kommissionen bedömde de specifika behoven hos beslutsfattare vid dess berörda avdelningar när den föreslog dessa moduler.	
	3 a	62	✓			
	3 b	62	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	3 c	62				
SR 17/2019 EU:s centralt förvaltade riskkapitalinsatser: mer vägledning behövs	1 a	113			Kommissionen drog tillbaka sitt ursprungliga förslag om <i>InvestEU</i> -programmet från 2018 och lade fram ett nytt förslag i maj 2020 med anledning av covid-19-krisen (COM(2020) 403 final). Eftersom förslaget var brådskande gjorde kommissionen inte någon formell konsekvensbedömning av de delar som var nya jämfört med det ursprungliga förslaget från 2018. Vår rekommendation skulle genomföras innan garantiavtalet mellan Europeiska kommissionen, Europeiska investeringsbanken (EIB) och <i>Europeiska investeringsfonden</i> (EIF) undertecknades, vilket skedde i mars 2022. Trots den ursprungliga brådskan borde perioden på nästan två år från framläggandet av det ändrade lagförslaget till undertecknandet av avtalet ha varit tillräcklig för att senare göra en noggrann analys i enlighet med vår rekommendation.	
	1 b	113				
	1 c	113			Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	2 a	116			Investeringsriktlinjerna innehåller nu ett nytt mål avseende länder som är måttliga eller framväxande innovatörer. Den andel av den totala InvestEU-finansieringen som kan fördelas till vilken grupp som helst av tre medlemsstater har också begränsats. Även om dessa åtgärder är ett steg framåt är de blygsamma, och de kommer sannolikt inte att leda till	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					något större skifte till mindre utvecklade riskkapitalmarknader. I samband med denna rekommendation presenterade kommissionen ytterligare allmänna åtgärder såsom en översyn av förordningen om europeiska riskkapitalfonder. Dessa åtgärder rör hela marknaden och inte specifikt underutvecklade marknader.	
	2 b	116			Kommissionen förbättrade definitionen av lägsta tröskelvärden för privata investeringar för varje fond genom att inte längre betrakta utvecklingsbanker som privata, men den fastställde inga mål. När det gäller att på ett ändamålsenligt sätt dra till sig privata investerare kan lägsta tröskelvärden per fond inte ersätta mål, med hänsyn tagen till politiska mål, lokala riskkapitalmarknader och verksamhetssektorer.	
	2 c	116			Kommissionen hänvisade till bestämmelser om möjligheten att utträda genom <i>andrahandsförsäljning</i> . Andrahandsförsäljning kan främjas av gradvisa utträdesklausuler som anges i de aktuella avtalen, men hittills har garantiavtalen inte innehållit några bestämmelser som ålägger eller uppmuntrar genomförandepartnerna att införa utträdesklausuler. I avtalen förutses endast en möjlighet att införa utträdesklausuler, vilket inte fyller syftet med vår rekommendation. Vi gör därför bedömningen att rekommendationen inte har genomförts.	
	2 d	116			Investeringsriktlinjerna tillåter avvikelser från <i>likställdhetsprincipen</i> i händelse av särskild politisk	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					relevans, men vad det betyder förklaras inte närmare. Initiativet Escalar (den europeiska åtgärden för utveckling av företag med riskkapital), som nämns i avtalet mellan EU och Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden, kan inte anses asymmetriskt (förhållandet mellan risk och vinst upprätthålls i dessa ordningar) och är inte kopplat till ett akut marknadsmisslyckande. Eftersom det därför faller utanför tillämpningsområdet för vår rekommendation gör vi bedömningen att rekommendationen inte har genomförts.	
	3 a	121			Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	3 b	121			Vi kunde inte bedöma genomförandegraden för denna rekommendation på grund av brist på bevis.	
	3 c	121			Kommissionen godtog denna rekommendation, men de brister som vi nämnde i den särskilda rapporten kvarstår. Identifieringen av utträdesvägar spelade endast en underordnad roll i den inbjudan att anmäla intresse som publicerades av EIF.	
	3 d	121			Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	3 e	121				
SR 18/2019 EU:s växthusgasutsläpp:	1	70				
	2 a	75				

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
<i>rapporteringen är bra, men det behövs bättre underlag om framtida minskningar</i>	2 b	75	✓		I slutet av 2022 inledde vi en revision om strategiska GJP-planer som bör hjälpa oss att följa upp denna rekommendation. Granskningsrapporten ska offentliggöras under första halvåret 2024.	
	2 c	75	✓			
SR 19/2019 <i>Inea: fördelar har uppnåtts men brister som rör Fonden för ett sammanlänkat Europa behöver åtgärdas</i>	1 a	83	✓			
	1 b	83	✓			
	2 a	84	✓			
	2 b	84	✓		Kommissionen och Europeiska <i>genomförandeorganet</i> för klimat, infrastruktur och miljö har genomfört vår rekommendation om att använda sig av mer resultatorienterade mål och indikatorer i vissa avseenden. Vissa prestationsindikatorer, till exempel de som mäter tjänsters kvalitet och kundnöjdhet, infördes i den årliga rapporteringen 2021. Indikatorerna täcker inte centrala prestationsaspekter som programgenomförandet eller <i>utnyttjandet</i> av medlen.	
	3 a	85	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	3 b	85	✓			
	3 c	85	✓			
	4 a	88	✓			
	4 b	88	✓			
	4 c	88	✓			
	5 a	89	✓		Ett övervakningsverktyg har införts för att samla in information i syfte att rapportera om <i>outputindikatorer</i> . De indikatorer som infördes för <i>Fonden för ett sammanlänkat Europa 2021–2027</i> omfattar inte projektresultat.	
	5 b	89	✓		Vår rekommendation att precisera <i>resultatindikatorerna</i> i de mål som anges i ansökningsomgångarna, övervaka dem genom avtal och rapportera om dem har inte genomförts. Inga resultatbaserade indikatorer har införts.	
SR 20/2019 <i>EU:s informations-system till stöd för gränskontroll – ett kraftfullt verktyg, men mer fokus på aktuella och fullständiga uppgifter behövs</i>	1	85	✓			
	2 a	88	✓			
	2 b	88	✓			
	3	91	✓			
	4 a	94	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	4 b	94	✓			
	5 a	95	✓			
	5 b	95	✓			
SR 21/2019 Bekämpa antimikrobiell resistens: framsteg inom djursektorn, men detta hälsohot är fortfarande en utmaning för EU	1 a	68	✓			
	1 b	68	✓			
	1 c	68	✓			
	2	70	✓			
	3 a	75	✓		I december 2021 inledde kommissionen en studie för efterhandsutvärderingen av Horisont 2020, inbegripet programmets stöd till forskning om antimikrobiell resistens. Efterhandsutvärderingsrapporten ska enligt planerna offentliggöras 2023. Det har inte gjorts någon omfattande utvärdering av det stöd som kommissionen har gett till forskning om antimikrobiell resistens (inbegripet, men inte begränsat till, Horisont 2020-stöd) för att identifiera brister i finansierings-/bidragssystemet och föreslå hur dessa brister ska avhjälpas.	
	3 b	75	✓			
	3 c	75	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
SR 22/2019 EU:s krav på nationella budgetramverk: kraven behöver skärpas och tillämpningen övervakas bättre	1	100	✓			
	2	101	✓		Kommissionen gjorde en grundlig analys av de största bristerna i kraven för budgetramverk på medellång sikt och för oberoende finanspolitiska institutioner och kom med idéer till reformer. Förbättringar av dessa krav har ännu inte införts eftersom de inte har tagits med i den nuvarande lagstiftningen. Inte heller meddelandet om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning, som offentliggjordes den 9 november 2022, speglar dessa förbättringar. Kommissionen lade fram ett lagstiftningsförslag om reformen av den ekonomiska styrningen i april 2023. Detta förslag åtgärdar endast delvis vår rekommendation när det gäller stärkandet av oberoende finanspolitiska institutioner, men i mycket mindre omfattning när det gäller budgetramverk på medellång sikt.	
	3 a	102	✗		Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	3 b	102	✗		Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	4 a	105	✓			
	4 b	105	✓			
	4 c	105	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	4 d	105			Kommissionen har utarbetat en strategi för att övervaka hur de nationella budgetramverken fungerar. Strategin beskriver inte den strukturerade metod som används för att bedöma tillämpningen av direktiv 2011/85. Kommissionen lade inte fram tillräckliga bevis för den första bedömning som gjordes 2022 (inklusive eventuell uppföljning som krävdes) och inte heller för att strategin tillämpades regelbundet.	
SR 23/2019 Stabilisering av jordbrukarnas inkomster: uppsättningen av verktyg är bred, men lågt utnyttjande av instrument och överkompensation måste åtgärdas	1	86			I slutet av 2022 inledde vi en revision om strategiska GJP-planer som bör hjälpa oss att följa upp denna rekommendation. Granskningsrapporten ska offentliggöras under första halvåret 2024.	
	2 a	88			Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	2 b	88			Inom den nya GJP kommer kommissionen att samla in mer detaljerade uppgifter om användningen av de olika riskhanteringsverktygen än den gjorde tidigare. Kommissionen kommer fortfarande inte att kunna övervaka försäkrad areal och försäkrat kapital som omfattas av riskhanteringsverktygen.	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	3 a	90	✓		Kommissionen anger varför undantagsåtgärder vidtas i skälen till de motsvarande förordningarna. Kommissionen har vidhållit ståndpunkten att den avvisar den del av rekommendationen som kräver att objektiva marknadsparametrar och marknadskriterier samt ekonomiska parametrar och kriterier som utlöser undantagsåtgärder ska fastställas på förhand.	
	3 b	90	✗		Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	✗
	4 a	91	✗		Kommissionen har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	✗
	4 b	91	✓		Ändringen av kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/891 syftar till att förhindra överkompensation i frukt- och grönsakssektorn. Kommissionen har inte vidtagit åtgärder för att förhindra överkompensation i andra sektorer än frukt- och grönsakssektorn eller för att kräva betydande medfinansiering när medlemsstaterna spelar en stor roll i fastställandet av stödsystems centrala delar.	
SR 24/2019 Asyl, omplacering och återvändande när det gäller migranter: dags att intensifiera åtgärderna för att	1	152	✓			
	2 a	157	✓			
	2 b i	157	✓			
	2 b ii	157	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtagandenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
<i>få bukt med skillnaderna mellan mål och resultat</i>	2 b iii	157	✓			
	2 c	157	✓			
	5 a	163	✓			
	5 b	163	✓			
	5 c	163	✓			
	6 a	166	✓			
	6 b	166	✓			
	6 c	166	✓			
	6 d	166	✓			
SR 25/2019 <i>Uppgiftskvalitet vid budgetstöd: brister i några indikatorer och i kontrollen inför utbetalning av rörliga delbetalningar</i>	1	55	✓			
	2 a	56	✓			
	2 b	56	✓			
	3 a	57	✓			
	3 b	57	✓			
	4	58	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag- andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	5	59	✓			
	6 a	60	✓			
	6 b	60	✓			

Bilaga 3.3 – Uppföljning av rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 – andra revisionsobjekt

Godtagandenivå: godtagen, delvis godtagen, ej godtagen.

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

Punktlighet: i tid, försenad, tidsfristen har inte löpt ut, ingen uppföljningsåtgärd, ingen bedömning av punktligheten.

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
Europeiska bankmyndigheten (EBA)						
SR 10/2019 EU-omfattande stresstest för banker: stora mängder information om banker har tagits fram men det behövs mer samordning och mer fokus på risker	1.1	109			Europeiska bankmyndigheten (EBA) begär mer information från de behöriga myndigheterna om deras processer än den gjorde tidigare och sammanfattar den i en rapport. Den har inte planerat eller gjort några inspektioner på plats. Kontrollerna av de behöriga myndigheternas arbete är inriktade på väsentliga statistiska avvikande värden inom högriskområden och på datafel.	
	1.2	109				
	1.3	109				
	1.4	109				
	2	109			EBA har börjat arbetet med att utveckla stresstest uppifrån och ned. EBA:s tillsynsstyrelse beslutade att införa centraliserade delar i den framtida EU-omfattande ramen för stresstest och att bygga expertis i modellering	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					uppifrån och ned. EBA har börjat utveckla intern förmåga till stresstest uppifrån och ned, men de konkreta resultaten är begränsade hittills.	
	3	110	✓		EBA har ökat den övergripande urvalsstorleken med 20 banker och därigenom indirekt ökat den geografiska täckningen. Dess metod för att göra urval för stresstester är fortfarande inte riskbaserad eller landsspecifik, eftersom tillsynsstyrelsen inte ställde sig bakom en sådan metod. Stresstester omfattar eventuellt inte banker som är mindre och icke-systemviktiga men ändå utgör en hög risk, trots att det skulle kunna vara viktigt att inkludera sådana banker på grund av de potentiella spridningseffekterna.	
	4.1	112	✓			
	4.2	112	✓		Alternativet att ha flera olika scenarier övervägdes men genomfördes inte i slutändan. EBA anser att detta alternativ kan bli aktuellt om en uppifrån och ned-strategi så småningom används. Samma sak gäller landsspecifika risker och riskanalyser.	
	4.3	112	✓		EBA angav den allmänna allvarlighetsgraden, i termer av BNP och dess drivande faktorer, tydligt och tidigt i det negativa scenariot för stresstestet 2020. Tillsammans med Europeiska systemrisknämnden fastställde EBA ett allvarlighetsmått på förhand för varje land, med fokus på BNP som väsentlig drivande faktor. Scenarierna för stresstesten 2020 och 2021 byggde på en enda	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
					uppsättning identifierade risker. EBA utförde inga <i>landsspecifika chocker</i> eller känslighetsanalyser.	
	6.1	114			EBA:s rapporter innehåller nu bankspecifika kapitalkrav och presenterar i viss mån resultat per grupp och typ av bank. I rapporterna jämförs nu resultaten av stresstest med resultaten i tidigare rapporter. I det EU-omfattande stresstestet 2023 planerar EBA att ytterligare förbättra de interaktiva verktygen genom att tillhandahålla tabeller som inkluderar alla banker. Detta kommer att göra det möjligt att jämföra banker med avseende på inverkan, kapitalnivåer och andra viktiga parametrar samt även skapa olika grupperingsmöjligheter för analys syften. Det är fortfarande svårt för användare att jämföra nyckelindikatorer för banker med hjälp av interaktiva resultattavlor ("dashboards"). När resultaten förklaras görs det i rapporterna ingen koppling till den stressnivå som bankerna i fråga är exponerade för.	
	6.2	114			EBA redogör mer för vilka faktorer som påverkar motståndskraften. I sina rapporter redogör EBA för de drivande faktorerna (t.ex. kreditrisk eller marknadsrisk), men redogörelserna är ganska allmänt hållna. EBA redogör inte för vilka scenariodelar som är de viktigaste riskdrivande faktorerna. EBA gör inte heller några övergripande uttalanden om motståndskraften hos EU:s banksystem.	

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
Europaparlamentet						
SR 13/2019 EU-institutionernas etiska ramar: det finns utrymme för förbättringar	1.1	88			Europaparlamentet har utarbetat en samlad etikstrategi som även inkluderar framtida projekt på etikområdet. Men i december 2022 hade förslaget till samlad etikstrategi ännu inte antagits, och det beskriver inte detaljerade mål och prioriteringar som ska övervakas med hjälp av prestationsindikatorer.	
	1.2	88			Europaparlamentet har införlivat ett automatiserat arbetsflöde för behandling av etikrelaterade förfrågningar i sin portal för personaladministration. Det har ännu inte färdigställt och godkänt sina förfaranden för kontroller av personalens förklaringar.	
	1.3	88			Europaparlamentet har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	1.4	88				
	1.5	88			Europaparlamentet har varken godtagit eller genomfört rekommendationen.	
	1.6	88			Parlamentet har ännu inte vidtagit tillräckliga åtgärder för att stärka de bestämmelser som gäller efter ämbetstiden för parlamentsledamöterna.	
	2.1	89				
	2.2	89				
	2.3	89				

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
	3	90	✓			
Europeiska unionens råd och Europeiska rådet						
SR 13/2019 EU-institutionernas etiska ramar: det finns utrymme för förbättringar	1.1	88	✓			
	1.2	88	✓		Rådets generalsekretariat inrättade en etikinstans som ger personalen vägledning i frågor som rör intressekonflikter. Det finns inga skriftliga interna standardförfaranden för kontroll av personalens intresseförklaringar.	
	1.4	88	✓			
	2.1	89	✓			
	2.2	89	✓			
	2.3	89	✓			
	3	90	✓			
Europeiska unionens asylbyrå						
SR 24/2019 Asyl, omplacering och återvändande när det gäller migranter: dags att intensifiera åtgärderna för att	3 a	159	✓			
	3 b	159	✓			
	3 c	159	✓			

Rapportens (SR) nummer och titel	Nr	Punkt i SR	Godtag-andenivå	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg		
				Genomförandegrad	Kommentar	Punktlighet
<i>få bukt med skillnaderna mellan mål och resultat</i>						
Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå (Frontex)						
SR 24/2019 Asyl, omplacering och återvändande när det gäller migranter: dags att intensifiera åtgärderna för att få bukt med skillnaderna mellan mål och resultat	4 a	160	✓			
	4 b	160	✓			
	4 c	160	✓			

Bilaga 3.4 – Särskilda rapporter där alla rekommendationer till kommissionen hade genomförts fullt ut eller i de flesta avseenden

- Särskild rapport 07/2019 *EU:s åtgärder för gränsöverskridande hälso- och sjukvård: ambitionerna är höga, men förvaltningen måste bli bättre*
- Särskild rapport 09/2019 *EU:s stöd till Marocko – begränsade resultat hittills*
- Särskild rapport 11/2019 *EU:s lagstiftning om modernisering av flygledningstjänsten har gett mervärde – men mycket av finansieringen hade inte behövts*
- Särskild rapport 14/2019 *”Kom med synpunkter!”: kommissionens offentliga samråd engagerar medborgarna, men insatserna för att nå ut är otillräckliga*
- Särskild rapport 15/2019 *Genomförandet av 2014 års paket med personalreformer vid kommissionen – stora besparingar, men inte utan konsekvenser för personalen*
- Särskild rapport 16/2019 *Europeiska miljöräkenskaper: användbarheten för beslutsfattare kan förbättras*
- Särskild rapport 18/2019 *EU:s växthusgasutsläpp: rapporteringen är bra, men det behövs bättre underlag om framtida minskningar*
- Särskild rapport 24/2019 *Asyl, omplacering och återvändande när det gäller migranter: dags att intensifiera åtgärderna för att få bukt med skillnaderna mellan mål och resultat*
- Särskild rapport 25/2019 *Uppgiftskvalitet vid budgetstöd: brister i några indikatorer och i kontrollen inför utbetalning av rörliga delbetalningar*

Anm.: I listan ovan ingår inte de tre rekommendationer där genomförandefristen ännu inte hade löpt ut vid tidpunkten för vår uppföljningsgranskning och de två rekommendationer där vi inte kunde dra några slutsatser.

Kapitel 4

Intäkter

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	4.1.–4.6.
Kortfattad beskrivning	4.2.–4.3.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	4.4.–4.6.
Transaktionernas korrekthet	4.7.
Granskning av delar av internkontrollsystem	4.8.–4.28.
Brister kvarstår i medlemsstaternas redovisning och förvaltning av traditionella egna medel	4.9.–4.13.
Förseningar vid omprövning av fall där tullskulder avskrivits	4.14.–4.15.
Begränsad ökning av antalet momsreservationer och öppna punkter avseende traditionella egna medel samt fortsatta brister i förvaltningen av dem	4.16.–4.18.
Brister i hanteringen av momsreservationer som hör samman med att momsdirektivet inte har tillämpats	4.19.–4.20.
Risker i samband med sammanställningen av BNI-uppgifter beaktas i allmänhet väl, men åtgärderna skulle kunna prioriteras bättre	4.21.
Framsteg i åtgärdandet och hävandet av BNI-reservationer, men vissa förseningar observerades	4.22.–4.23.
Ytterligare förseningar i kommissionens åtgärder för att förbättra riskhanteringen av traditionella egna medel och minska tullgapet	4.24.–4.28.
Årliga verksamhetsrapporter	4.29.–4.31.
Slutsats och rekommendationer	4.32.–4.37.
Slutsats	4.32.–4.34.
Rekommendationer	4.35.–4.37.

Bilagor

Bilaga 4.1 – Processen för att upprätta redovisningar av traditionella egna medel i form av tullar (som uppburits och som ännu inte uppburits) och föra in dem i EU:s räkenskaper och budget

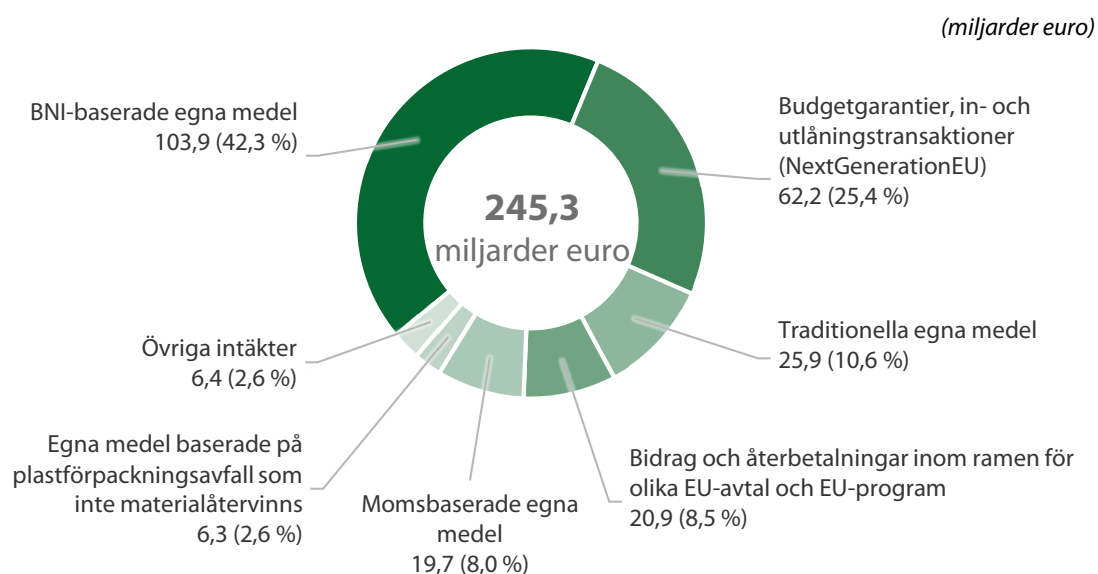
Bilaga 4.2 – Antal utestående reservationer avseende BNI och moms och öppna punkter avseende traditionella egna medel per medlemsstat per den 31 december 2022

Bilaga 4.3 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende ”intäkter”

Inledning

4.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet när det gäller intäkter. Dessa består av *egna medel*, *externa inkomster avsatta för särskilda ändamål*, som används för att finansiera utgifter inom *faciliteten för återhämtning och resiliens*¹, samt övriga intäkter. **Figur 4.1** visar intäkternas fördelning 2022.

Figur 4.1 – Intäkter – fördelning 2022^(*)

(*) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande *transaktioner* (se punkt 17 i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter). Det totala beloppet på 245,3 miljarder euro motsvarar de faktiska inkomsterna i EU:s budget. Beloppet på 171,2 miljarder euro som redovisas i resultaträkningen har beräknats baserat på *periodiserad redovisning*.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

¹ Detta inbegriper belopp som kommissionen lånat för att tillhandahålla icke återbetalningspliktigt ekonomiskt stöd till medlemsstaterna inom ramen för *NextGenerationEU*, som EU kommer att behöva betala tillbaka i framtiden.

Kortfattad beskrivning

4.2. Två tredjedelar (63,5 %) av EU:s intäkter 2022 kommer från de fyra kategorierna egna medel²:

- a) De **egna medel som baseras på bruttonationalinkomsten (BNI-baserade egna medel)** står för 42,3 % av EU:s intäkter och används till att balansera EU-budgeten när intäkterna från alla andra källor har beräknats. Varje medlemsstat bidrar i proportion till storleken på sin BNI.
- b) **Traditionella egna medel** står för 10,6 % av EU:s intäkter. De utgörs av tullar på import som medlemsstaterna uppbär. Av det totala beloppet går 75 % till EU-budgeten, medan medlemsstaterna behåller resterande 25 % för att täcka uppbördskostnader.
- c) De **egna medel som baseras på mervärdesskatt (momsbaserade egna medel)** står för 8,0 % av EU:s intäkter. Bidragen till dessa egna medel beräknas med hjälp av en enhetlig procentsats som tillämpas på det totala beloppet för medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter som uppbärs från alla beskattningsbara leveranser dividerat med den viktade genomsnittliga mervärdesskattesatsen.
- d) De **egna medel som baseras på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns** står för 2,6 % av EU:s intäkter. De infördes 2021 och beräknas genom tillämpning av en enhetlig procentsats på vikten av det plastförpackningsavfall som genereras i varje medlemsstat och som inte materialåtervinns.

4.3. Externa inkomster avsatta för särskilda ändamål, som framför allt avser belopp som lånats för att ge medlemsstaterna icke återbetalningspliktigt ekonomiskt stöd inom ramen för NextGenerationEU, står för 25,4 % av EU:s intäkter. Det finns även andra källor till EU:s intäkter. De viktigaste av dem är bidrag och återbetalningar inom ramen för olika EU-avtal och EU-program (8,5 % av EU:s intäkter), såsom intäkter från *kontrollen av överensstämmelse för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ)* och *Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)* samt bidrag från länder utanför EU till EU:s program och verksamhet.

² Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 om systemet för Europeiska unionens egna medel.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

4.4. Med tillämpning av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** uppnådde vi rimlig säkerhet för vårt revisionsuttalande om intäkterna genom att bedöma utvalda nyckelsystem och komplettera det med transaktionsgranskning. Vårt mål var att bidra till *revisionsförklaringen*, såsom beskrivs i ***bilaga 1.1***. Med avseende på intäkterna 2022 granskade vi följande:

- a) Ett urval om 65 *betalningskrav* från kommissionen, som ska vara representativt för alla intäktskällor (bl.a. tio transaktioner som avser externa inkomster avsatta för särskilda ändamål för bidrag från NextGenerationEU).
- b) Kommissionens system för att
 - i) se till att medlemsstaternas BNI- och momsuppgifter samt uppgifter om plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns utgör en lämplig grund för att beräkna och uppbära bidragen till de egna medlen; för BNI- och momsuppgifterna använde vi även resultaten av vår nyligen offentliggjorda särskilda rapport om BNI³,
 - ii) förvalta traditionella egna medel och se till att medlemsstaterna har ändamålsenliga system för att uppbära och rapportera de korrekta beloppen avseende traditionella egna medel och göra dem tillgängliga,
 - iii) beräkna de belopp som följer av korrigeringsmekanismer till egna medel,
 - iv) förvalta böter och påföljder.
- c) Systemen för redovisning och förvaltning av traditionella egna medel i tre medlemsstater (Belgien, Tyskland och Polen) som valts ut på grundval av både de tullar som de uppburit och vår riskbedömning. Vi följde också upp den rekommendation vi lämnade i årsrapporten för 2020 avseende tillförlitligheten i Nederländernas redovisning av traditionella egna medel⁴.
- d) Tillförlitligheten i informationen om *korrekthet* i *de årliga verksamhetsrapporterna* från GD Budget och Eurostat.

³ Särskild rapport 25/2022 *Kontroll av bruttonationalinkomsten för finansieringen av EU:s budget: riskerna i samband med uppgiftssammanställningen beaktas i allmänhet väl, men åtgärderna skulle kunna prioriteras bättre.*

⁴ Punkt 3.14 och rekommendation 3.3 i [årsrapporten för 2020](#).

4.5. Vår bedömning av kommissionens system för beräkning av bidragen från BNI- och momsbaseade egna medel grundades på de överenskomna BNI-uppgifterna och det harmoniserade *beräkningsunderlaget för mervärdesskatt* från medlemsstaterna. Vi utförde inte någon direkt granskning av den statistik och de uppgifter som kommissionen och medlemsstaterna har tagit fram. När det gäller egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns granskade vi processen för att sammanställa prognosuppgifter, eftersom medlemsstaterna kommer att tillhandahålla sina statistiska uppskattningar för första gången 2023. Vi granskade inte heller kommissionens system för upp- och utlåningstransaktioner i samband med NextGenerationEU. Kommissionens skuldförvaltningssystem har granskats närmare i en av våra särskilda rapporter⁵.

4.6. Det finns en risk för att importörer antingen inte deklarerar tullar eller deklarerar dem felaktigt för nationella tullmyndigheter. De faktiska importtullar som uppburits motsvarar därför inte det belopp som teoretiskt skulle ha uppburits. Denna skillnad kallas "*tullgapet*". Dessa undandragna belopp fångas inte upp i medlemsstaternas redovisningssystem för traditionella egna medel och ingår inte i vårt revisionsuttalande om intäkter. Men eftersom tullgapet kan påverka de tullbelopp som fastställs av medlemsstaterna bedömde vi för fjärde året i rad EU:s åtgärder för att minska gapet och reducera risken för att de traditionella egna medlen inte är fullständiga. I samband med detta granskade vi kommissionens framsteg med att genomföra utvalda åtgärder i dess handlingsplan för tullen⁶, vilka syftar till att ta itu med brister som vi belyst tidigare i våra rapporter⁷ och ska bidra till att minska tullgapet.

⁵ [Särskild rapport 16/2023](#) *Skuldförvaltningen av NextGenerationEU vid kommissionen: en lovande start men ytterligare anpassning till bästa praxis behövs.*

⁶ Meddelande från kommissionen *Handlingsplan för att ta tullunionen till nästa nivå* (COM(2020) 581), 28 september 2020.

⁷ Se särskilt punkt 3.18 i [årsrapporten för 2020](#), [särskild rapport 04/2021](#) *Tullkontroller: otillräcklig harmonisering skadar EU:s ekonomiska intressen* och [särskild rapport 12/2019](#) *E-handel: uppbörden av moms och tullar är fortfarande problematisk i många avseenden.*

Transaktionernas korrekthet

4.7. I detta avsnitt presenterar vi våra iakttagelser om intäktstransaktionernas korrekthet. Vår slutsats är baserad på vår granskning av korrektheten i de intäktstransaktioner som ligger till grund för EU:s räkenskaper och på vår bedömning av kommissionens system för att beräkna och uppbära intäkter. Vår granskning av ett urval om 65 betalningskrav visade att inget av dem innehöll något *kvantifierbart fel*.

Granskning av delar av internkontrollsystem

4.8. Vi granskade ett antal kontrollsystem (se punkt [4.4](#)). Iakttagelserna om dessa system påverkar inte vårt övergripande uttalande enligt standardutformningen om korrektheten i EU:s intäkter (se **kapitel 1**). De belyser dock brister i uppbörden av enskilda kategorier av egna medel. Dessutom konstaterade vi brister i EU:s åtgärder för att minska tullgapet och reducera risken för att de traditionella egna medlen är ofullständiga.

Brister kvarstår i medlemsstaternas redovisning och förvaltning av traditionella egna medel

4.9. Vi granskade hur tre medlemsstater (Belgien, Tyskland och Polen) hade upprättat sina redovisningar av traditionella egna medel (bestående av en rapport om tullar som uppburits och en rapport om fastställda tullar som ännu inte uppburits)⁸ samt deras förfaranden för att förvalta traditionella egna medel som ska betalas till EU:s budget (se [bilaga 4.1](#)).

4.10. Vi fann inga betydande problem med hur Tyskland och Polen förvaltade tullar som uppburits eller hur de hade upprättat sina redovisningar av traditionella egna medel. Vi noterade dock brister i Belgiens redovisning av traditionella egna medel och förvaltning av tullar (se [ruta 4.1](#)). Som vi rapporterade förra året⁹, bedömde kommissionen tillförlitligheten i redovisningarna av traditionella egna medel som delvis tillfredsställande i 15 medlemsstater och som inte tillfredsställande i en medlemsstat. Vi konstaterade att dessa medlemsstater ännu inte har åtgärdat alla brister som upptäckts.

⁸ Kommissionens genomförandebeslut (EU, Euratom) 2018/194.

⁹ Punkt 3.10 i årsrapporten för 2021.

Ruta 4.1

Betydande belopp saknades i Belgiens redovisning av traditionella egna medel, avseende tullar som uppburits, på grund av ett fel som upptäcktes för sent

Den belgiska tullens it-system behandlade inte finansiella uppgifter om importdeklarationer för varor med olika status vid beräkningen av tullsatser. Denna brist upptäcktes inte vid internkontroller på över två år. Det fick till följd att 440 miljoner euro inte togs upp i de månadsvisa redovisningarna av traditionella egna medel avseende tullar som uppburits (inkl. uppbörds-kostnader) från mitten av 2019 till början av 2022.

De belgiska myndigheterna identifierade och korrigerade felet för sent och tillhandahöll EU-budgeten motsvarande belopp traditionella egna medel, men vid tidpunkten för vår revision hade de varken gjort en bredare bedömning (granskning eller översyn) av it-systemet för redovisning eller tagit itu med bristerna i internkontrollen. Detta kan påverka tillförlitligheten i rapporterna om tullar som uppburits.

Efter vår revision informerade de belgiska myndigheterna oss om att de hade stärkt en del av sina internkontroller av sammanställningen av redovisningar av traditionella egna medel och att de planerar att centralisera behandlingen av månadstransaktioner.

4.11. Våra granskningar i medlemsstaterna ovan gav inte upphov till några betydande iakttagelser om deras sätt att upprätta sina redovisningar av traditionella egna medel med avseende på fastställda tullar som ännu inte uppburits. Liksom tidigare år¹⁰ fann vi dock flera brister i de nationella tullmyndigheternas hantering av dessa tullar. Vi noterade särskilt brister i Polens hantering av tullskulder, i synnerhet administrativa förseningar efter utförda *kontroller efter frigörande* (se [ruta 4.2](#)).

¹⁰ Se till exempel punkt 3.12 i [årsrapporten för 2021](#), punkt 3.16 i [årsrapporten för 2020](#) och punkt 3.9 i [årsrapporten för 2019](#).

Ruta 4.2

Administrativa förseningar i fastställandet av, underrättelsen om och uppbörden av tullskulder efter genomförande av kontroller efter frigörande i Polen

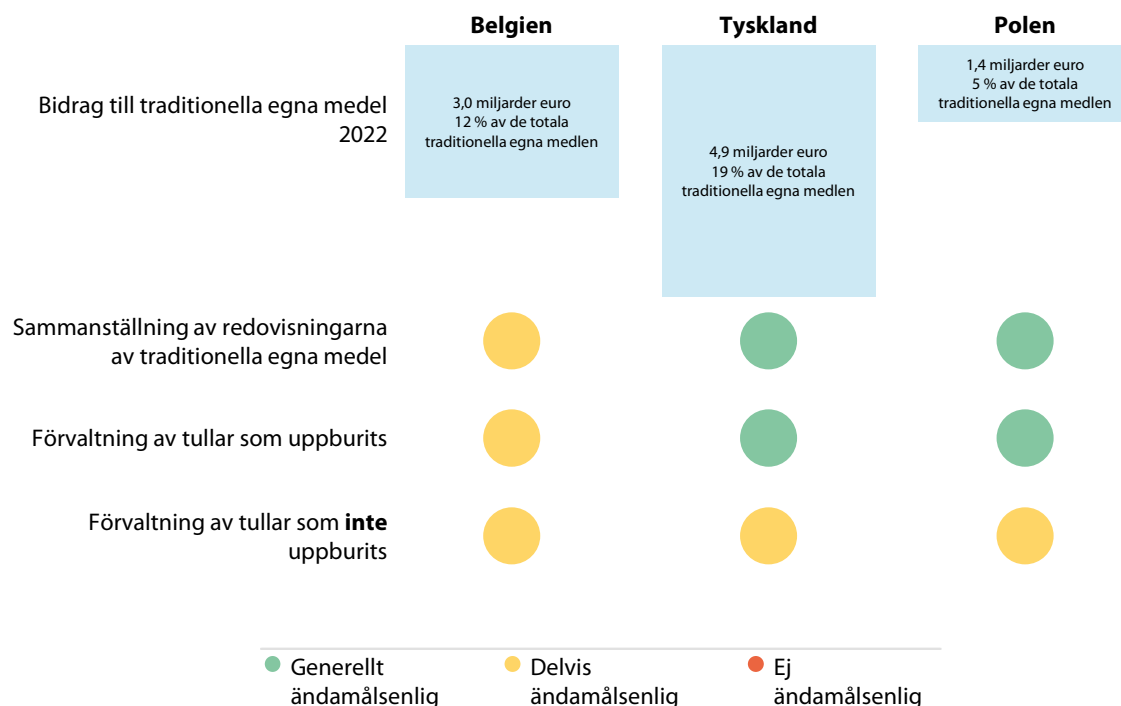
Polens administrativa förfaranden, som bygger på nationell lagstiftning, leder till onödig försening av fastställandet av, underrättelsen om och uppbörden av tullskulder efter utförda kontroller efter frigörande. Förfarandena är inte fullt anpassade till kraven i *unionens tullkodex*¹¹ eftersom de omfattar ytterligare steg utöver dem i tullkodexen avseende gäldenärens rätt att bli hörd och beräkningen av de slutliga skuldbeloppen. Den ytterligare tid det tar att fastställa tullskulderna kan innebära att beloppen inte kan uppbäras på ett ändamålsenligt sätt.

De polska myndigheterna informerade oss om att finansministeriet höll på att diskutera möjligheten att effektivisera de administrativa förfarandena.

4.12. Vi fann också fall i Belgien där tullskulder hade redovisats felaktigt, och i Tyskland där det inte hade gjorts avskrivningar i landets räkenskaper av tullar som är omöjliga att uppbära. Kommissionen fortsätter att upptäcka och rapportera liknande brister i förvaltningen av tullar som ännu inte uppburits i medlemsstaterna. Den följer också upp alla iakttagelser som vi rapporterar till nationella tullmyndigheter. Vår bedömning av medlemsstaternas system för nyckelinternkontroller av traditionella egna medel presenteras i [figur 4.2](#).

¹¹ Se särskilt artiklarna 22.6, 29 och 105.3 i [förordning \(EU\) nr 952/2013](#) om fastställande av en tullkodex för unionen.

Figur 4.2 – Bedömning av system för nyckelinternkontroller av traditionella egna medel i de utvalda medlemsstaterna

Källa: Revisionsrätten.

4.13. När det gäller vår rekommendation till Nederländerna i årsrapporten för 2020 granskade vi framstegen som gjorts mot att avhjälpa de brister i it-systemet som påverkade tillförlitligheten i redovisningarna av traditionella egna medel. Vi välkomnar de nederländska tullmyndigheternas betydande ansträngningar för att införa ett moderniserat it-system som gör det möjligt att sammanställa redovisningarna automatiskt. Vi noterar dock att det nya systemet började användas i december 2022 och att första kvartalet 2023 sågs som en övergångsperiod under vilken de nationella myndigheterna utförde ytterligare arbete för att bekräfta de sammanställda uppgifternas tillförlitlighet. Således hade rekommendationen gällande tillförlitligheten i Nederländernas redovisningar av traditionella egna medel genomförts endast i vissa avseenden när tidsfristen löpte ut i slutet av 2022 (se [bilaga 4.3](#)).

Förseningar vid omprövning av fall där tullskulder avskrivits

4.14. En tullskuld kan skrivas av och tas bort från medlemsstaternas räkenskaper för traditionella egna medel efter en viss tid, om beloppen visar sig vara omöjliga att uppbära antingen på grund av force majeure eller skäl som inte kan tillskrivas medlemsstaternas myndigheter. Innan avskrivning görs av sådana skulder som

överstiger 100 000 euro måste kommissionen bedöma om medlemsstaten ska befrias från skyldigheten att betala det berörda beloppet till EU-budgeten¹².

4.15. Vi granskade de kvarstående fallen av medlemsstaters avskrivningar som uppgick till 177,5 miljoner euro och av vilka kommissionen ännu inte hade slutfört sin bedömning i slutet av 2022. Vi noterade att 58 % av fallen (59 av 101) berodde på att begäran om omprövning hade gjorts av medlemsstater som hade invändningar mot kommissionens ursprungliga bedömning. I några fall hade medlemsstaterna väntat på svar från kommissionen sedan 2015. En bidragande faktor till detta var att det inte fanns någon lagstadgad tidsfrist. Detta kan leda till att fall kvarstår under lång tid och skapa osäkerhet för EU-budgeten. Vi noterade att det i maj 2022¹³ infördes en lagstadgad tidsfrist om tre månader för fall av avskrivningar där medlemsstater begärt omprövning inom sex månader från det ursprungliga beslutet.

Begränsad ökning av antalet momsreservationer och öppna punkter avseende traditionella egna medel samt fortsatta brister i förvaltningen av dem

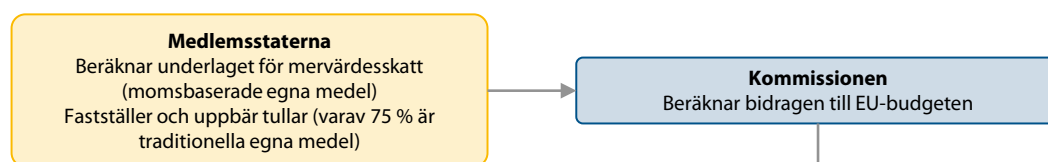
4.16. *Figur 4.3* visar den process som kommissionen använder för att kontrollera medlemsstaternas beräkning av underlaget för mervärdesskatt och av traditionella egna medel. Vi granskade den här processen och har sammanställt en översikt över de utestående reservationer och öppna punkter som kommissionen hade fastställt för upptäckta brister i slutet av 2022 (se *bilaga 4.2*). Jämfört med förra året minskade antalet *momsreservationer* något från 82 till 81 (1 %), och antalet *öppna punkter avseende traditionella egna medel* minskade från 304 till 283 (7 %). Under 2022 hävde kommissionen 30 % av de momsreservationer (25 av 82) och avslutade 27 % av de öppna punkter avseende traditionella egna medel (81 av 304) som fanns i början av året.

¹² Artikel 13 i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

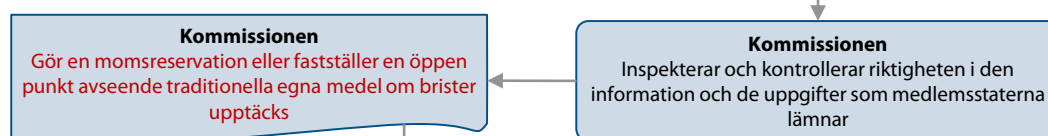
¹³ Förordning (EU, Euratom) nr 609/2014, ändrad genom förordning (EU, Euratom) 2022/615 där artikel 13b införts.

Figur 4.3 – Förfarandet för att kontrollera medlemsstaternas beräkningsunderlag för mervärdesskatt och traditionella egna medel

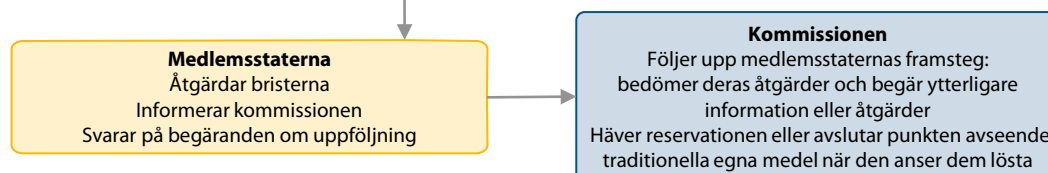
STEG 1: Beräkning

STEG 2: Kontroll

STEG 3: Uppföljning

Källa: Revisionsrätten, på grundval av data från kommissionen.

4.17. Vi noterade begränsade framsteg med att lösa sedan länge utestående momsreservationer som hade varit öppna i mer än fem år. Under 2022 kunde kommissionen häva endast en sedan länge utestående reservation, medan 14 fortfarande var öppna vid årets slut. Förra året¹⁴ rekommenderade vi kommissionen att förbättra hanteringen av momsreservationer.

4.18. Under 2022 införde kommissionen interna tidsfrister för sitt arbete med att följa upp öppna punkter avseende traditionella egna medel. Vi noterade dock fortsatta förseningar i kommunikationen mellan medlemsstaterna och kommissionen. Eftersom de öppna punkterna fortfarande inte prioriteras efter relevans står vi fast vid förra årets bedömning, nämligen att den rekommendation vi lämnade i årsrapporten för 2019 om behovet att förbättra hanteringen av öppna punkter avseende traditionella egna medel har genomförts i de flesta avseenden¹⁵.

¹⁴ Punkt 3.16 och rekommendation 3.2 i [årsrapporten för 2021](#).

¹⁵ *Ibidem*, punkt 3.17 och bilaga 3.3.

Brister i hanteringen av momsreservationer som hör samman med att momsdirektivet inte har tillämpats

4.19. Fyra av de sedan länge utestående momsreservationerna hör samman med brister i tillämpningen av EU-lagstiftningen. Vi konstaterade att en av dem är kopplad till att kommissionen 2009 inledde ett *överträdelseförfarande* mot en medlemsstat på grund av att den inte hade tillämpat momsdirektivet på offentliga och privata organs transaktioner¹⁶. Kommissionen gick inte vidare med alla steg i överträdelseförfarandet och vidtog inte heller några andra åtgärder för att komma till rätta med den bristande efterlevnaden i tid utan att behöva inleda ett verkställighetsförfarande. Medlemsstaten antog inte den lagändring som behövdes för att följa EU-lagstiftningen förrän i december 2021, och lagändringen träder i kraft i januari 2024. Det innebär att 15 år kommer att ha passerat innan medlemsstaten uppfyller EU-direktivet. I april 2023 bedömde kommissionen, efter en inspektion i medlemsstaten, att överträdelsen av EU-bestämmelserna inte hade någon finansiell inverkan.

4.20. Vi granskade en annan reservation där en medlemsstat hade tillämpat momsdirektivet felaktigt med avseende på en särskild ordning för mervärdesskatt för resebyråer¹⁷. Vi fann indikationer på att 13 medlemsstater inte hade genomfört ordningen i fråga i enlighet med EU-lagstiftningen. Kommissionen gjorde dock inga reservationer för de övriga berörda medlemsstaterna för att bedöma om de bröt mot EU:s lagstiftning. Förseningar i utfärdandet av reservationer ökar risken för preskription och kan resultera i att felaktiga bidrag betalas in till EU-budgeten.

Risker i samband med sammanställningen av BNI-uppgifter beaktas i allmänhet väl, men åtgärderna skulle kunna prioriteras bättre

4.21. I vår särskilda rapport¹⁸ från 2022 om BNI-kontrollcykeln 2016–2019 drog vi slutsatsen att kommissionen på det hela taget identifierade högriskproblem för medlemsstaternas sammanställning av nationalräkenskaperna på ett ändamålsenligt sätt men att den inte alltid tog itu med dem i rätt tid. Vi konstaterade att kommissionen kontrollerade många problem som visade sig ha liten inverkan på BNI

¹⁶ Artiklarna 2, 9.1, 13 och 132 i [rådets direktiv 2006/112/EG](#) om ett gemensamt system för mervärdesskatt ([momsdirektivet](#)).

¹⁷ Artiklarna 306.1 och 308 i [momsdirektivet](#).

¹⁸ [Särskild rapport 25/2022](#).

och att viss ineffektivitet förekom när det gäller de verktyg den använde för att dokumentera sina kontroller.

Framsteg i åtgärdandet och hävandet av BNI-reservationer, men vissa förseningar observerades

4.22. Vid utgången av 2022 hade kommissionen hävt 60 % av de transaktionsspecifika BNI-reservationer (96 av 160) och 47 % av de övergripande BNI-reservationer (66 av 140) som gjorts till följd av kontrollcykeln 2016–2019 (se [bilaga 4.2](#)). Vår analys av de BNI-reservationer som var utestående vid utgången av 2022 visade att medlemsstaterna hade tillhandahållit den information som behövdes för att åtgärda 21 transaktionsspecifika reservationer och åtta övergripande reservationer fram till tidsfristen i september 2021. Kommissionen uppfyllde dock inte sitt interna mål att häva dessa reservationer inom ett år från mottagandet av den information som skulle bedömas. Detta berodde i de flesta fall på att den behövde erhålla ytterligare förtydliganden från de berörda länderna och utföra ytterligare arbete. Vi noterade också att sju medlemsstater¹⁹ vid utgången av 2022 inte hade åtgärdat BNI-reservationerna eller endast gjort det delvis, och att tidsfristen för att göra det redan hade löpt ut. Förseningar i åtgärdandet och hävandet av BNI-reservationer ökar budgetosäkerheten i de nationella budgetarna och EU-budgeten när det gäller det BNI-baserade bidraget.

4.23. Kommissionen fortsatte sitt arbete med BNI-kontrollcykeln 2020–2024 genom att göra en riskbedömning av sammanställningen av nationalräkenskaperna, skrivbordsgranska BNI-förteckningar, som beskriver medlemsstaternas förfaranden för att sammanställa statistiska data, slutföra den första jämförelsen mellan länder och göra informationsbesök vid nationella statistikbyråer. Vid utgången av 2022 hade kommissionen hävt allmänna BNI-reservationer²⁰ för fyra medlemsstater²¹, som varit sena med att skicka in sina förteckningar till kommissionen, och lämnat en reservation öppen för Malta, som inte skickade in sin förteckning förrän i december 2022.

¹⁹ Bulgarien, Irland, Grekland, Kroatien, Luxemburg, Malta och Rumänien.

²⁰ Punkt 3.18 i [årsrapporten för 2021](#).

²¹ Grekland, Kroatien, Luxemburg och Rumänien.

Ytterligare förseningar i kommissionens åtgärder för att förbättra riskhanteringen av traditionella egna medel och minska tullgapet

4.24. Förra året²² granskade vi det övergripande genomförandet av kommissionens handlingsplan för tullen och rapporterade att otillräckliga framsteg hade gjorts inom ett antal åtgärder. Under 2022 granskade vi mer i detalj genomförandet av utvalda åtgärder som syftade till att förbättra kapaciteten att analysera importdata på EU-nivå, revidera strategin för tullriskhantering och göra ändringar i lagstiftningen för att åtgärda tullriskerna i samband med import via e-handel. Vår granskning visade på ytterligare förseningar.

4.25. Kommissionen gjorde en del framsteg genom att utveckla fem dataanalysprojekt som skulle förbättra kapaciteten att bedöma tullrisker på EU-nivå men hade endast slutfört ett av dem, och informerat medlemsstaterna om resultaten, vid utgången av 2022. I de tre medlemsstater vi granskade med avseende på traditionella egna medel (se punkt 4.9) användes inte det aktuella dataanalysverktyget i praktiken, eftersom tullmyndigheterna ansåg att deras nationella system lämpade sig bättre för riskhantering. Kommissionen har inte uppnått sitt interna delmål att genomföra alla de fem dataanalysprojekten före utgången av 2022. Den planerar nu att slutföra fyra av dem före utgången av 2023, vilket är den tidsfrist vi tidigare rekommenderat för utveckling och införande av en fullvärdig analys- och samordningsfunktion²³. I [ruta 4.3](#) beskrivs exempel på utmaningar i det återstående arbetet med analys av tulluppgifter på EU-nivå som vi identifierade.

²² Punkt 3.13 i [årsrapporten för 2021](#).

²³ Rekommendation 2 i [särskild rapport 04/2021](#).

Ruta 4.3

Exempel på utmaningar i samband med slutförandet av projekt för analys av tulluppgifter på EU-nivå

- Kommissionen har ingen formaliserad projektplanering för genomförandet av de fyra återstående dataanalysprojekten, vilket ökar risken för att de avsedda resultaten inte kommer att uppnås till slutet av 2023.
- De befintliga begränsningarna när det gäller sekretess och datadelning har ännu inte lösts, vilket kan begränsa nyttan med verktygen och dataanalysresultaten.
- Det går ännu inte att uppnå full dataanalytisk kapacitet på grund av att några medlemsstater är sena med att uppgradera sina it-system och rapportera in nödvändiga uppgifter till kommissionen²⁴.

4.26. I maj 2023 antog kommissionen ett lagstiftningsförslag om en betydande tullreform²⁵ med syftet att förbättra tullunionens funktion. Fastställandet av den nya strategin för tullriskhantering har skjutits upp från tredje kvartalet 2022 till dess att ändringen av unionens tullkodex har antagits. Kommissionen fortsatte därför att följa sin strategi från 2014, för vilken den slutliga genomföranderapporten presenterades för de viktigaste intressenterna under 2021. Det innebär att ingen ytterligare rapportering om genomförandet planeras från 2022 och fram till dess att den nya strategin har godkänts.

4.27. Det gällande regelverket för import via e-handel gör det inte möjligt för medlemsstaterna att göra en omfattande riskanalys, eftersom den information som finns tillgänglig inte är tillräcklig. Detta påverkar tullkontrollernas *ändamålsenlighet*. Den nya deklaration för e-handel som infördes i juli 2021 innehåller mer information, men de medlemsstater vi besökte för granskning med avseende på traditionella egna medel påpekade att deklarationen har sina begränsningar när det gäller fullständighet, kvalitet och tillförlitlighet och att det skulle behövas alternativa eller kompletterande uppgifter om de importerade varorna. Kommissionens lagstiftningsförslag²⁶ (se punkt 4.26) syftar till att åtgärda dessa problem. Kommissionen har dock ännu inte

²⁴ Kommissionens [genomförandebeslut \(EU\) 2023/237](#) beviljade ett undantag från tidsfristen i slutet av 2022 och ett senareläggande till utgången av 2023 av det fullständiga genomförandet av tullens it-system i 16 medlemsstater.

²⁵ Kommissionens förslag till EU:s tullreform, [COM\(2023\) 258](#).

²⁶ *Ibidem*.

antagit någon vägledning för medlemsstaterna om hur de ska ta itu med de nuvarande finansiella riskerna i samband med import via e-handel.

4.28. Vi noterade också att kommissionen ännu inte har bedömt effekten av riskerna med e-handel för uppbörden av tullar, trots att den bedömningen planerades vara avslutad före utgången av den förlängda tidsfristen fram till andra kvartalet 2022. I sin rapport från 2022²⁷ slog expertgruppen för reformen av unionens tullunion fast att de uppgifter som finns tillgängliga om import via e-handel inte gör det möjligt att uppskatta gapet i fråga om de intäkter som nationella tullmyndigheter uppbär.

²⁷ Rapport från expertgruppen för reformen av unionens tullunion, *Putting more union in the European Customs: Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe*, Bryssel, mars 2022.

Årliga verksamhetsrapporter

4.29. Informationen om korrekthet i GD Budgets och Eurostats årliga verksamhetsrapporter för 2022 bekräftade i regel våra iakttagelser och slutsatser.

4.30. GD Budget har hävt *reservationen* att de belopp avseende traditionella egna medel som överförts till EU:s budget är felaktiga på grund av undervärderad import av textilvaror och skor från Kina under perioden 2011 till 2017. Reservationen gjordes första gången 2016, när de förluster av traditionella egna medel som kunde tillskrivas Förenade kungariket kvantifierades, och utvidgades därefter till andra medlemsstater 2018 utan kvantifiering.

4.31. Mot bakgrund av Europeiska unionens domstols slutliga beslut av den 8 mars 2022²⁸ i kommissionens överträdelseförfarande mot Förenade kungariket gjorde kommissionen en ny beräkning av förlusterna av traditionella egna medel till EU-budgeten, som uppgick till 1,57 miljarder euro i kapitalbelopp och ytterligare 1,4 miljarder euro i ränta. Förenade kungariket har betalat de utestående beloppen²⁹. GD Budget har för avsikt att under 2023 på nytt beräkna förlusterna av traditionella egna medel för alla medlemsstater med hjälp av samma metod som användes för Förenade kungariket efter det beslut av domstolen som nämns ovan.

²⁸ Dom i mål [C-2013/19](#) *kommissionen mot Förenade kungariket*.

²⁹ Förenade kungariket betalade 0,7 miljarder euro i kapitalbelopp 2022 och återstående belopp 2023.

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

4.32. De samlade revisionsbevisen visar att felnivån i intäktstransaktionerna inte var väsentlig. De system för förvaltning av intäkter som vi granskade var i allmänhet ändamålsenliga. Men en del av de nyckelinternkontroller av traditionella egna medel som vi bedömde i vissa medlemsstater, hanteringen av avskrivningsärenden för traditionella egna medel och förvaltningen av momsreservationer och öppna punkter avseende traditionella egna medel vid kommissionen var endast delvis ändamålsenliga (se punkterna [4.9–4.12](#) och [4.16–4.20](#)).

4.33. Som vi angav i vår nyligen offentliggjorda särskilda rapport om BNI beaktades riskerna i samband med uppgiftssammanställningen i allmänhet väl vid kommissionens kontroller, men åtgärderna skulle kunna prioriteras bättre (se punkt [4.21](#)). I rapporten ges rekommendationer för att förbättra den BNI-kontrollcykel som inleds 2025.

4.34. Vi konstaterade också att genomförandet av utvalda åtgärder i kommissionens handlingsplan för tullen (se punkterna [4.24–4.28](#)) som ska bidra till att minska tullgapet har försenats ytterligare. Denna brist påverkar inte vårt revisionsuttalande om intäkterna, eftersom den inte rör de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna utan snarare risken för att de traditionella egna medlen är ofullständiga.

Rekommendationer

4.35. *Bilaga 4.3* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de två rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2019. Kommissionen har genomfört den ena rekommendationen i vissa avseenden medan den andra har genomförts i de flesta avseenden.

4.36. Vi följde också upp en rekommendation som vi riktade till Nederländerna i årsrapporten för 2020 där målet var genomförande före utgången av 2022 samt en rekommendation i årsrapporten för 2021 där målet var genomförande i enlighet med tidsfristerna i handlingsplanen för tullen. Båda rekommendationerna har genomförts i vissa avseenden.

4.37. Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi kommissionen att göra följande:

Rekommendation 4.1 – Förbättra hanteringen av ärenden som hör samman med att momsdirektivet inte har tillämpats

Se över sina förfaranden för att hantera ärenden där momsdirektivet inte har tillämpats och som kan påverka EU-budgeten, genom att

- a) systematiskt övervaka tidsplanerna för de olika stegen i såväl överträdelseförfarandet som andra verkställighetsåtgärder för att komma till rätta med bristande efterlevnad, och vidta åtgärder i tid för att undvika alltför stora förseningar,
- b) bedöma om den bristande efterlevnaden i fråga om momsbaserade egna medel som upptäckts i en medlemsstat är av gränsöverskridande natur och därför kan gälla även andra medlemsstater,
- c) vidta åtgärder i god tid och eventuellt göra övergripande reservationer för att säkerställa att de momsbaserade nationella bidrag som betalas till EU-budgeten är korrekta.

Måldatum för genomförande: Senast i mitten av 2024.

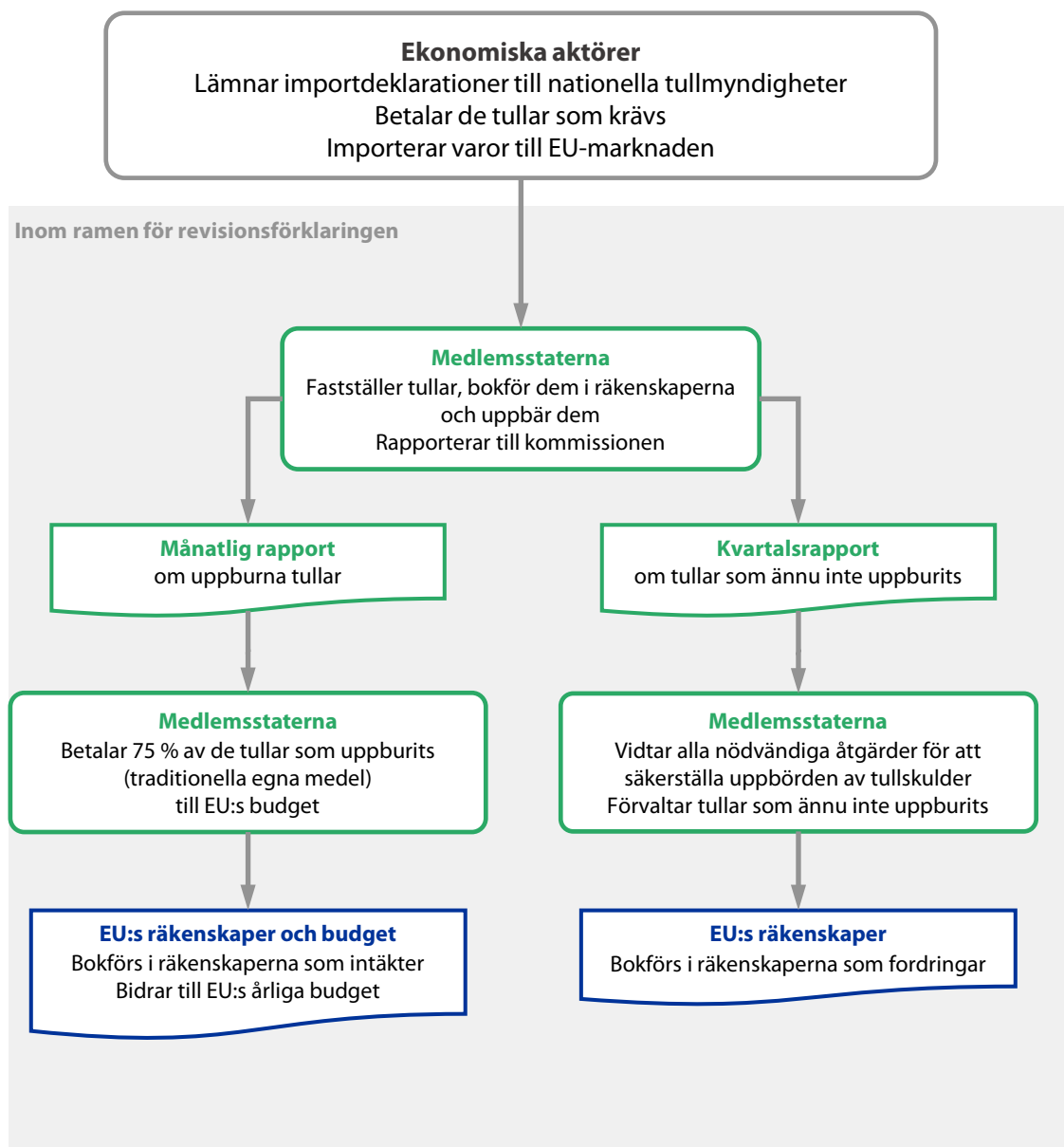
Rekommendation 4.2 – Slutför omprövningen av avskrivningsfall som inte omfattas av lagstadgade tidsfrister

Slutför, utan dröjsmål, omprövningar (från perioden före maj månad 2022 som inte omfattas av lagstadgade tidsfrister) som begärts av medlemsstater som hade invändningar mot kommissionens ursprungliga bedömning.

Måldatum för genomförande: Senast i mitten av 2024.

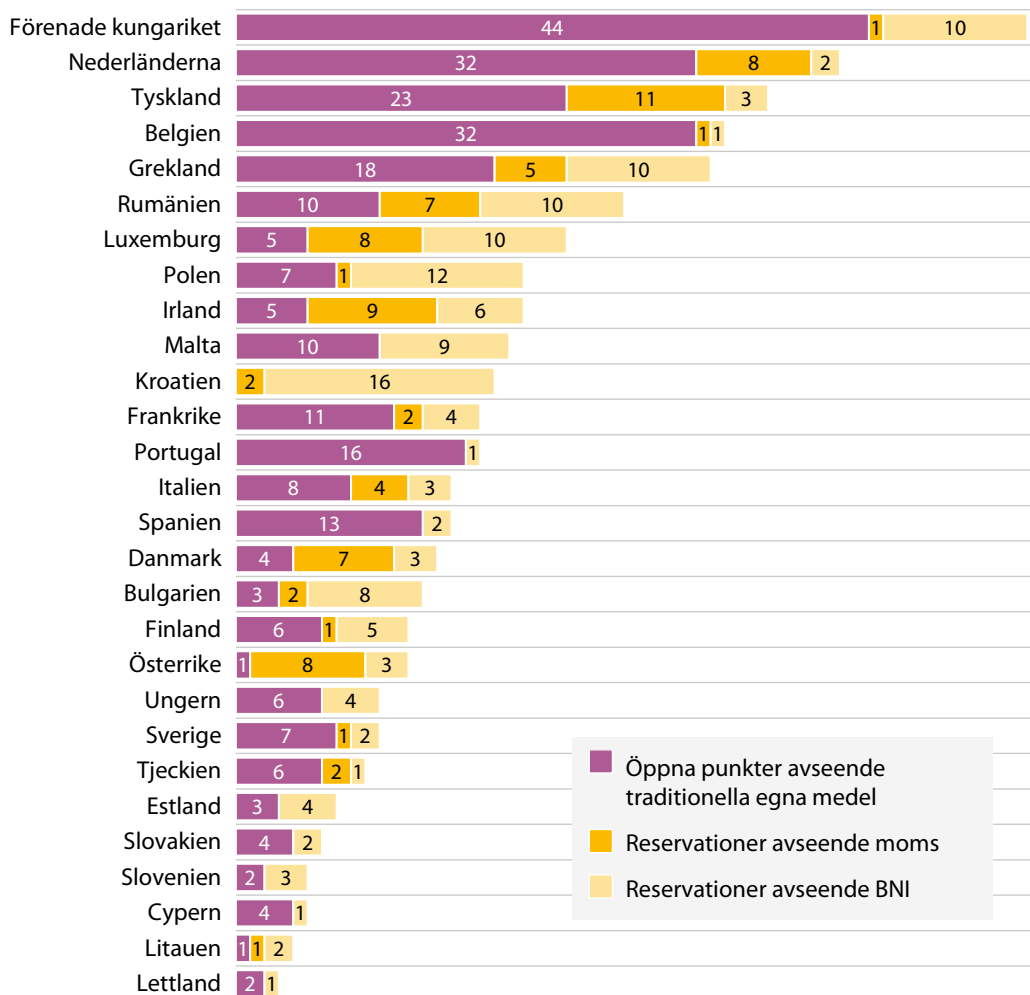
Bilagor

Bilaga 4.1 – Processen för att upprätta redovisningar av traditionella egna medel i form av tullar (som uppburits och som ännu inte uppburits) och föra in dem i EU:s räkenskaper och budget

Källa: Revisionsrätten, på grundval av EU:s nuvarande lagstiftning och bestämmelser.

Bilaga 4.2 – Antal utestående reservationer avseende BNI och moms och öppna punkter avseende traditionella egna medel per medlemsstat per den 31 december 2022

	Öppna punkter avseende traditionella egna medel	Reservationer avseende moms	Reservationer avseende BNI	
			Transaktions- specifika	Övergripande
TOTALT 31.12.2022	283	81	64	74
TOTALT 31.12.2021	304	82	121	140

Källa: Revisionsrätten, på grundval av data från kommissionen.

Bilaga 4.3 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende ”intäkter”

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
2019	Vi rekommenderade följande: Rekommendation 1: Kommissionen bör ge medlemsstaterna regelbundet stöd i urvalet av högriskimportörer för revisioner efter frigörande genom att a) samla in och analysera relevanta importuppgifter på EU-nivå och dela med sig av analysresultaten till medlemsstaterna (före utgången av 2021), b) tillhandahålla vägledning om hur uppgifter ska analyseras i det nya systemet ”Surveillance III” när det tas i drift (juni 2023).		När det gäller rekommendation 1a har kommissionen ännu inte tillhandahållit stöd till medlemsstaterna i arbetet med att välja ut högriskimportörer för revisioner efter frigörande genom att samla in och analysera relevanta importuppgifter och genom att dela med sig av analysresultaten till nationella tullmyndigheter. När det gäller rekommendation 1b har kommissionen inte tillhandahållit vägledning om hur de importörer som är förknippade med störst risk ska väljas ut för revisioner efter frigörande, då fullständiga uppgifter i Surveillance III ännu inte har gjorts tillgängliga av alla medlemsstater.
	Vi rekommenderade följande: Rekommendation 2: Kommissionen bör före utgången av 2021 se över sina förfaranden genom att		Se punkt 4.18 .

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
	a) inrätta ett system för övervakning av öppna punkter avseende traditionella egna medel baserat på kvantitativa och kvalitativa kriterier som rangordnar brister som upptäcks i medlemsstaterna i prioritetsordning, b) fastställa tidsfrister för medlemsstater inom vilka de ska åtgärda sådana brister, och för uppföljningsåtgärder, inbegripet beräkning av dröjsmålsränta och uppbörd av belopp som ska göras tillgängliga för EU:s budget.		
2020	Vi rekommenderade Nederländerna att göra följande: Rekommendation 3: Se till att dess månatliga och kvartalsvisa redovisningar av traditionella egna medel är tillförlitliga och åtgärdar de nuvarande bristerna i tullens it-system när det gäller avsaknaden av verifieringskedja, risken för dubbla bokföringsposter och den felaktiga fördelningen av delbetalningar (före utgången av 2022).		I december 2022 användes den nya automatiska sammanställningsprocessen för redovisningen av tullar som uppburits, och de flesta av de brister som vi tidigare hade identifierat åtgärdades. Den första redovisningen av tullar som fastställts men ännu inte uppburits sammanställdes dock inte med hjälp av det nya systemet förrän 2023. Se punkt 4.13.
2021	Vi rekommenderade kommissionen att göra följande: Rekommendation 3: Förbättra bedömningen av finansiella risker för traditionella egna medel genom att i tid genomföra de relevanta åtgärderna i handlingsplanen för tullen (i enlighet med de tidsfrister som fastställts i handlingsplanen för tullen).		Se punkt 4.34.

Källa: Revisionsrätten.

Kapitel 5

Inre marknaden, innovation och digitalisering

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	5.1.–5.6.
Kortfattad beskrivning	5.2.–5.5.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	5.6.
Transaktionernas korrekthet	5.7.–5.24.
När det gäller forskningskostnader är det främst personalkostnader som fortfarande innehåller flest fel	5.13.–5.20.
Felaktig beräkning av timkostnader	5.14.–5.16.
Brister i tidrapporteringen	5.17.
Överträdelser av den dubbla takregeln	5.18.–5.19.
Andra fel i personalkostnader	5.20.
Icke stödberättigande underentreprenad och andra direkta kostnader	5.21.–5.23.
Nya aktörer och små och medelstora företag är mer benägna att göra fel	5.24.
Granskning av kommissionens förfaranden för finansiering genom enhetsbelopp på forskningsområdet	5.25.–5.32.
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	5.33.–5.39.
Slutsats och rekommendationer	5.40.–5.44.
Slutsats	5.40.–5.42.
Rekommendationer	5.43.–5.44.
Bilagor	
Bilaga 5.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Inre marknaden, innovation och digitalisering	

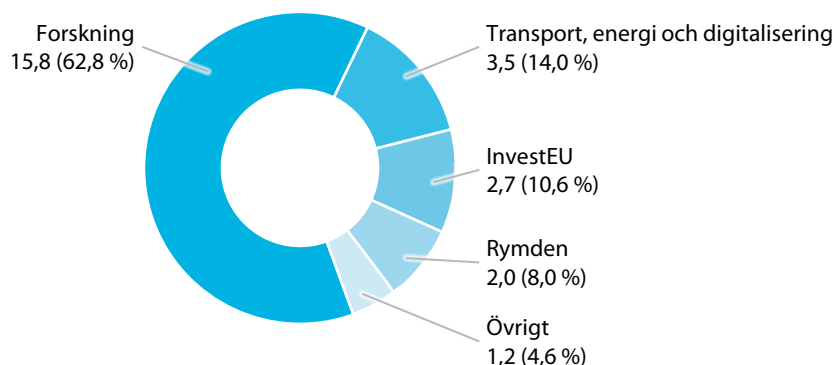
Inledning

5.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubrik 1 Inre marknaden, innovation och digitalisering i den fleråriga budgetramen. I **figur 5.1** finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2022.

Figur 5.1 – Betalningar och granskningspopulation

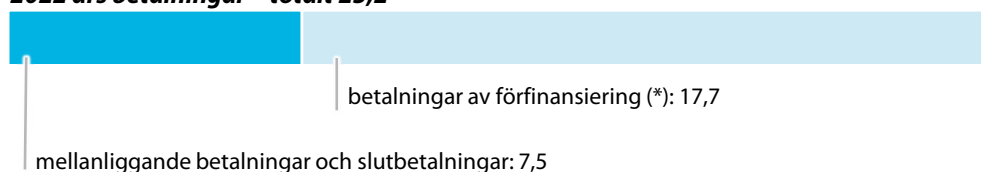

Fördelning 2022 av betalningar per fond

2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

2022 års betalningar – totalt 25,2

2022 års granskningspopulation – totalt 17,3

(*) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 18 i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

Kortfattad beskrivning

5.2. De *program* som finansieras inom Inre marknaden, innovation och digitalisering är av många olika slag och syftar till att finansiera projekt som bland annat bidrar till forskning och utveckling, utbyggnad av *transeuropeiska transportnät*, kommunikationer, energi, den digitala omvandlingen och den inre marknaden samt rymdpolitiken.

5.3. Det viktigaste programmet för forskning och utveckling är, liksom tidigare, *Horisont 2020*¹, eftersom dess efterföljare *Horisont Europa*² ännu endast står för en liten del av vår granskningspopulation för 2022. 2022 var det andra året som ramprogrammet Horisont Europa genomfördes. Dess start försenades av att förordningen antogs senare än planerat. Det skedde dock en betydande upphämtning, och i slutet av 2022 hade 5 059 *bidragsöverenskommelser* och två ramavtal undertecknats, även om merparten av betalningarna utgjordes av förfinansiering.

5.4. Rubrik 1 finansierar också stora infrastrukturprojekt, såsom *Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE)*, rymdprogrammen, såsom Galileo (EU:s globala satellitnavigeringssystem) och Egnos (European Geostationary Navigation Overlay Service) samt Copernicus, unionens jordobservations- och jordövervakningsprogram. Rubriken inbegriper också *InvestEU*-fonden som, tillsammans med Horisont Europa, också får ytterligare finansiering från NextGenerationEU.

5.5. Merparten av kostnaderna för dessa program förvaltas direkt av kommissionen, inbegripet genom *genomförandeorgan*, och utgörs av bidrag till offentliga eller privata stödmottagare som deltar i projekt. Kommissionen betalar ut förfinansiering till stödmottagare efter undertecknandet av en bidragsöverenskommelse och ersätter i ett senare skede de kostnader som EU finansierar, minus förfinansieringen. Rymdprogrammen förvaltas i regel indirekt på grundval av överenskommelser om medverkan som ingås mellan kommissionen och de särskilda organ som genomför programmen (såsom Europeiska rymdorganisationen och Europeiska unionens rymdprogrambyrå). InvestEU:s finansieringsinstrument genomförs i huvudsak av EIB eller EIF, som i sin tur använder finansiella intermediärer.

¹ Ramprogrammet för forskning och innovation 2014–2020.

² Ramprogrammet för forskning och innovation 2021–2027.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

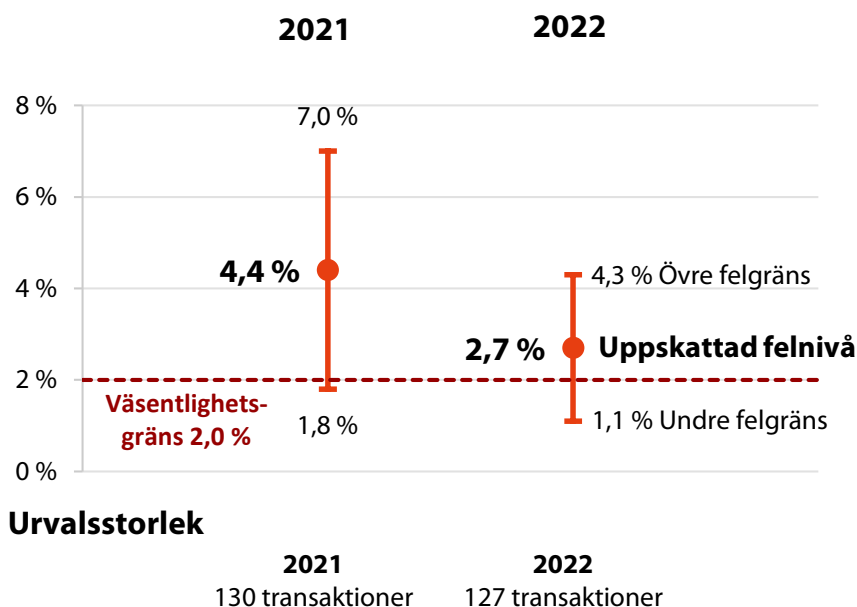
5.6. Med hjälp av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** undersökte vi följande för denna rubrik i den fleråriga budgetramen för 2022:

- a) *Ett statistiskt representativt urval* bestående av 127 *transaktioner* som omfattade alla typer av kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen. Det bestod av 92 transaktioner på området forskning och innovation (91 för Horisont 2020 och en för Horisont Europa) och 35 transaktioner inom andra program och aktiviteter, särskilt FSE, andra finansieringsinstrument och rymdprogram. Vi granskade stödmottagare i 17 medlemsstater och sex länder utanför EU. Vi beaktade även resultaten av våra årliga revisioner av byråer och *gemensamma företag*. Vårt mål var att uppskatta *felnivån* för denna rubrik i den fleråriga budgetramen och därigenom bidra till *revisionsförklaringen*.
- b) Kommissionens förfaranden för och vägledning om bidrag i form av *enhetsbelopp* på forskningsområdet.
- c) Informationen om korrekthet i de *årliga verksamhetsrapporterna* från generaldirektoratet för forskning och innovation (GD Forskning och innovation) och generaldirektoratet för försvarsindustri och rymdfrågor (GD Försvarsindustri och rymdfrågor) som därefter togs med i kommissionens *årliga förvaltnings- och resultatrapport*.

Transaktionernas korrekthet

5.7. Av de 127 transaktioner som vi granskade innehöll 43 (34 %) fel. Baserat på de 36 fel som vi kvantifierade uppskattar vi felnivån till 2,8 %³ (se [figur 5.2](#)). [Figur 5.3](#) visar hur felnivån är fördelad mellan olika feltyper enligt vår uppskattning för 2022, med åtskillnad mellan forskningstransaktioner och övriga transaktioner. [Figur 5.4](#) visar antalet transaktioner som granskats och antalet fel som upptäckts under de senaste fem åren.

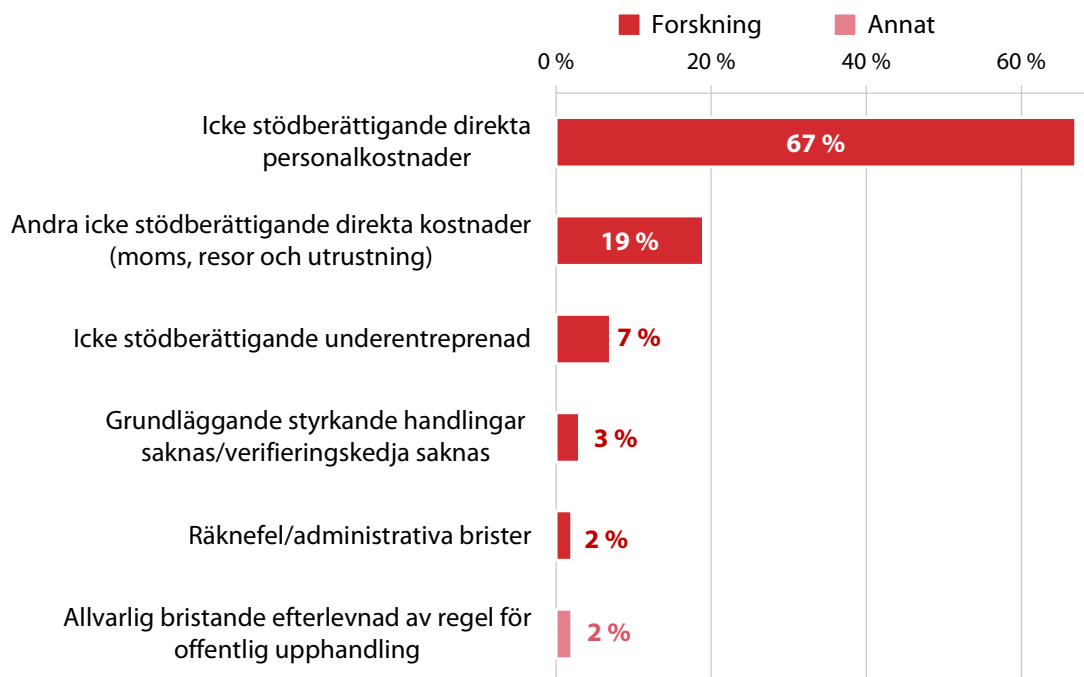
Figur 5.2 – Uppskattad *inverkan* av de *kvantifierbara* felen

Källa: Revisionsrätten.

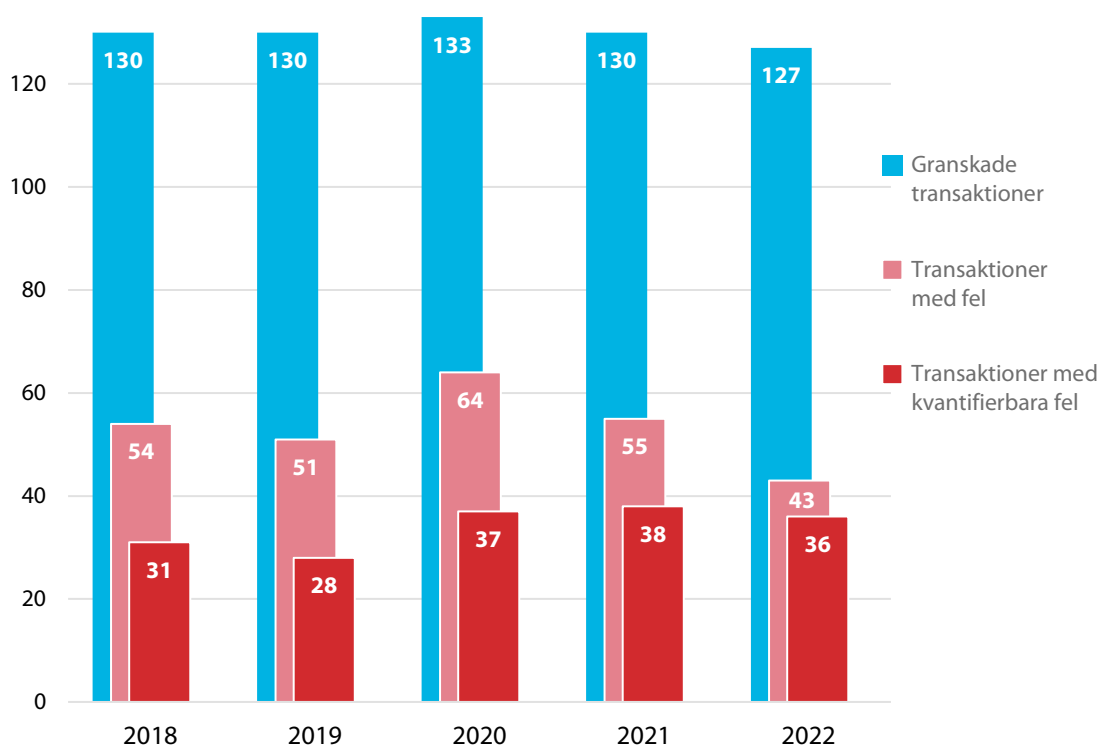
³ Vi baserar vår beräkning av fel på ett representativt urval. Den angivna siffran är den bästa uppskattningen. Vi bedömer att felprocenten i populationen med 95 % säkerhet ligger mellan 1,1 % och 4,3 % (den undre respektive övre felgränsen).

Figur 5.3 – Fördelning av den uppskattade felnivån per feltyp

Källa: Revisionsrätten.

Figur 5.4 – Transaktioner som innehöll fel 2018–2022

Källa: Revisionsrätten.

5.8. När det gäller Horisont 2020 har vi tidigare rapporterat om förbättringar i utformningen av programmet och kommissionens kontrollstrategi⁴. Vissa förenklingar, särskilt införandet av en schablonsats för *indirekta kostnader*, har minskat den administrativa bördan för stödmottagarna och kan minska risken för fel. Vårt revisionsarbete visar emellertid att den övergripande felprocenten ännu inte har minskat till under väsentlighetsgränsen på 2 %.

5.9. Kostnaderna inom Horisont 2020 är alltså förknippade med hög risk och är den viktigaste källan till de fel som vi upptäcker. Vi fann *kvantifierbara fel* som hängde samman med icke stödberättigande kostnader i 35 av de 92 transaktioner i urvalet som gällde forskning och innovation. Det motsvarar 98 % av vår *uppskattade felnivå* för denna rubrik 2022.

5.10. När det gäller övriga program och verksamheter upptäckte vi ett kvantifierbart fel i en av de 35 transaktionerna i urvalet. Det rörde sig om en *oriktighet* i upphandlingsförfarandet för ett FSE-projekt.

5.11. Kommissionen hade tillämpat korrigerande åtgärder som direkt påverkade åtta av transaktionerna i vårt urval. Åtgärderna var relevanta för våra beräkningar eftersom de minskade den felnivå som vi uppskattade för detta kapitel med 0,1 procentenheter. När det gällde fem kvantifierbara fel som hade begåtts av slutliga stödmottagare förhindrades eller upptäcktes och korrigerades inte felen genom de kontrollförfaranden som kommissionen hade infört innan kostnaderna godkändes. Om kommissionen, eller de revisorer som anlits av stödmottagarna (se punkt [5.12](#)), hade använt all den information som de hade tillgång till på ett korrekt sätt, skulle den uppskattade felnivån för detta kapitel ha varit 0,2 procentenheter lägre.

5.12. När det gäller forskningskostnader utgörs en del av kommissionens kontrollsystem av intyg om redovisningen utfärdade av revisorer som anlits av stödmottagarna. Dessa intyg ska hjälpa kommissionen att kontrollera om de kostnader som redovisas är stödberättigande. I tidigare årsrapporter har vi upprepade gånger rapporterat om brister i dessa intyg⁵. De revisorer som hade utfärdat intygen om redovisningen hade inte upptäckt de problem som vi rapporterade i de fem

⁴ Punkt 5.13 i [årsrapporten för 2018](#) samt [särskild rapport 28/2018](#) *De flesta förenklingsåtgärder som införts i Horisont 2020 har gjort livet lättare för stödmottagarna, men det finns fortfarande möjligheter till förbättringar.*

⁵ Punkt 5.15 i [årsrapporten för 2018](#), punkt 4.10 i [årsrapporten för 2019](#), punkt 4.11 i [årsrapporten för 2020](#) och punkt 4.11 i [årsrapporten för 2021](#).

ovannämnda fallen. Det är dock kommissionen som har det yttersta ansvaret för att sådana kontroller fungerar.

När det gäller forskningskostnader är det främst personalkostnader som fortfarande innehåller flest fel

5.13. Reglerna för att redovisa personalkostnader inom Horisont 2020 är fortfarande komplexa trots försök att förenkla dem, och beräkningen av dem är alltså en stor källa till fel i ersättningsanspråken. Som vi har rapporterat i våra tidigare årsrapporter⁶ har metoden för att beräkna personalkostnader blivit komplexare i vissa avseenden inom Horisont 2020 (se punkterna [5.14](#), [5.15](#) och [5.16](#)), vilket har ökat risken för fel. Av de 35 transaktioner som innehöll kvantifierbara fel i vårt urval av forskningstransaktioner handlade 25, det vill säga cirka 71 %, om felaktig användning av metoden för att beräkna personalkostnader.

Felaktig beräkning av timkostnader

5.14. Som vi har påpekat i tidigare årsrapporter⁷ kan användningen av regeln att den årliga timkostnaden beräknas utifrån det senaste, avslutade räkenskapsåret leda till fel. Vi fann bevis för detta också 2022.

5.15. Den felaktiga beräkningen av personalkostnader till följd av de minskade arbetstider som covid-19-pandemin förde med sig gjorde att icke stödberättigande personalkostnader redovisades. I flera medlemsstater infördes system för korttidsarbete för att skydda arbetstillfällena i företag med ekonomiska svårigheter. Många företag använde sig av sådana system, där de anställda arbetade färre timmar och en del av deras lön ersattes av staten. Stödmottagarna återspeglade inte alltid minskningen av arbetstiden och/eller ersättningen från staten på ett korrekt sätt i sina beräkningar av personalkostnader.

5.16. Vi konstaterade också att felaktiga timkostnader användes till följd av icke stödberättigande bonusar.

⁶ Punkt 5.34 i [årsrapporten för 2017](#), punkt 5.16 i [årsrapporten för 2018](#), punkt 4.11 i [årsrapporten för 2019](#), punkt 4.13 i [årsrapporten för 2020](#) och punkt 4.12 i [årsrapporten för 2021](#).

⁷ Punkt 4.15 i [årsrapporten för 2021](#), punkt 4.14 i [årsrapporten för 2020](#) och punkt 4.12 i [årsrapporten för 2019](#).

Brister i tidrapporteringen

5.17. Förutom den felaktiga tillämpningen av metoden för att beräkna personalkostnader identifierade vi tio fall där bristfällig tidrapportering resulterade i att icke stödberättigande personalkostnader redovisades. Dessa gällde huvudsakligen timmar som det begärts ersättning för vid frånvaro och på allmänna helgdagar och helger samt timmar som inte registrerats korrekt eller som inte styrkts av tidrapporter eller annan tidrapportering.

Överträdelser av den dubbla takregeln

5.18. Enligt den dubbla takregeln får det totala antal timmar som redovisas per person och år inte överstiga det antal produktiva timmar per år som används för att beräkna timkostnaden. Dessutom får det totala belopp för personalkostnader som redovisas (för ersättning som faktiska kostnader) per person och givet år inte överstiga de totala personalkostnader som bokförts i *stödmottagarens* räkenskaper för den berörda personen samma år.

5.19. Genom att inte följa denna bestämmelse kan stödmottagarna redovisa och få ersättning för personalkostnader som överstiger dem som faktiskt uppkommit under ett visst år, vilket strider mot principen om icke-vinst i EU:s *budgetförordning*. I [ruta 5.1](#) ger vi ett exempel på en sådan feltyp.

Ruta 5.1

Exempel på när den dubbla takregeln inte följts

En stödmottagare i ett projekt inom ramen för Horisont 2020 i Nederländerna mottog också två Eruf-bidrag med tidsramar som delvis överlappade tidsramarna för det Horisont 2020-projekt som granskades. En del av den personal som deltog i Horisont 2020-projektet deltog också i genomförandet av ett eller båda Eruf-projekten. Vid redovisningen av personalkostnaderna för det granskade Horisont 2020-projektet tog stödmottagaren inte hänsyn till de timmar som redan redovisats för Eruf-projekten och begärde därför ersättning för betydligt fler timmar än det högsta tillåtna antalet timmar (1 720 timmar eller motsvarande proportionell andel för personer som inte arbetar heltid). De överskjutande timmarna (dvs. totalt över 1 900 timmar för sex anställda) berättigade inte till stöd.

Andra fel i personalkostnader

5.20. Andra fel i personalkostnaderna var att icke stödberättigande månader hade redovisats för anställda som uteslutande arbetade med projektet (dvs. månader hade redovisats i sin helhet även när de anställda hade arbetat mindre än hälften av arbetsdagarna), att ersättning hade begärts för personalkostnader för personer som inte var anställda av stödmottagaren och att underentreprenad hade redovisats som personalkostnader. Vi fann även icke stödberättigande kostnader som rörde tre forskare som arbetade med en åtgärd för personalutbyte inom forskning och innovation, som ett led i programmet Marie Skłodowska-Curie, såsom beskrivs i [ruta 5.2](#).

Ruta 5.2

Exempel på icke stödberättigande kostnader som redovisats för en åtgärd för personalutbyte inom forskning och innovation, som ett led i programmet Marie Skłodowska-Curie

I de regler som styr åtgärderna för personalutbyte inom forskning och innovation, som är ett led i programmet Marie Skłodowska-Curie, fastställs att den stödberättigande kostnaden är en tilläggsersättning som uteslutande ska användas för att täcka en anställds kostnader för resor, logi och uppehälle under dennes utstationering. Löner (eller motsvarande ersättning) är inte stödberättigande kostnader, och stödmottagarna förväntas fortsätta att betala sin personal under utstationeringen utomlands.

En stödmottagare som deltog i ett projekt inom programmet i Grekland redovisade utstationeringskostnader för tre forskare. De redovisade kostnaderna avsåg dock den ersättning som betalades för deras arbete (dvs. det motsvarade en lön) och inte tilläggsersättningen. Stödmottagaren kunde inte lägga fram bevis för att den hade gjort ytterligare utbetalningar till forskarna (utöver den ersättning som betalats ut) för att täcka deras kostnader för resor, logi och/eller uppehälle. Kostnaderna ansågs därför icke stödberättigande.

Icke stödberättigande underentreprenad och andra *direkta kostnader*

5.21. Om det är nödvändigt för att genomföra en åtgärd får stödmottagarna köpa varor, byggentreprenader eller tjänster och tilldela underleverantörskontrakt. De måste då se till att det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet tilldelas kontraktet och undvika intressekonflikter vid sådana inköp och tilldelningar, och därmed följa de allmänna villkoren för stödberättigande kostnader, det vill säga kostnaderna måste vara rimliga och förenliga med principen om sund ekonomisk förvaltning. Vi fann flera fall där stödmottagarna inte kunde visa att de hade följt denna regel. Ett exempel beskrivs i [ruta 5.3](#).

Ruta 5.3

Exempel på när man vid tilldelning av underleverantörskontrakt inte hade valt det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet eller säkerställt frånvaro av intressekonflikt

Stödmottagaren, som är ett offentligt organ i Schweiz, hade uttryckligen uppgett att vissa delar av åtgärden skulle läggas ut på entreprenad och att man skulle se till att välja det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet genom att begära och jämföra minst tre anbud. Stödmottagaren tilldelade i slutändan underleverantörskontraktet direkt och hävdade att endast ett företag innehade patentet för det särskilda förfarande som behövdes för att genomföra åtgärden. Det patenterade förfarandet hade dock uppfunnits av de två projektledare som redan var anställda av stödmottagaren. Detta felaktiga förfarande ledde till en intressekonflikt när stödmottagaren tilldelade kontraktet till ett företag som hade grundats av en av projektledarna, som också var styrelseledamot. På grundval av detta anser vi att de tillhörande kostnaderna är icke stödberättigande.

5.22. Ett annat villkor för att kostnaderna ska vara stödberättigande är att de måste ha uppkommit i samband med åtgärden och att de är nödvändiga för dess genomförande. Vi har funnit fall där kostnader redovisats som inköpta förbrukningsvaror som inte använts för projektet, utrustning som endast delvis använts för projektet men för vilken ersättning begärts i sin helhet, och en prototyp som utvecklats för ett annat projekt, samt resekostnader som inte var nödvändiga för att genomföra projektet.

5.23. Andra *fel* som konstaterades i de övriga kostnadskategorierna var bland annat icke stödberättigande utrustningskostnader på grund av en felaktigt beräknad avskrivning, redovisad avdragsgill moms, icke stödberättigande internt fakturerade varor och tjänster, kostnader som inte uppkommit, avsaknad av styrkande handlingar och fel växelkurser.

Nya aktörer och *små och medelstora företag* är mer benägna att göra fel

5.24. En av strategierna för att stärka europeisk forskning är att öka den privata sektorns deltagande, särskilt nya aktörers och små och medelstora företags deltagande. Små och medelstora företag utgjorde 11 % av urvalet (14 av 127 transaktioner) men stod för 29 % av den uppskattade felprocenten. Dessutom stod de kvantifierbara fel som konstaterades i ersättningsanspråken från tre privata nya

aktörer (som deltog i ett enda EU-projekt) för nästan hälften av den uppskattade felprocenten. Resultaten tyder på att små och medelstora företag och nya aktörer är mer benägna att göra fel än andra stödmottagare, vilket även har bekräftats av kommissionens revisioner⁸ och våra tidigare årsrapporter⁹.

⁸ Punkt 4.16 i [årsrapporten för 2019](#).

⁹ Punkt 5.19 i [årsrapporten för 2018](#), punkt 4.16 i [årsrapporten för 2019](#) och punkt 4.20 i [årsrapporten för 2021](#).

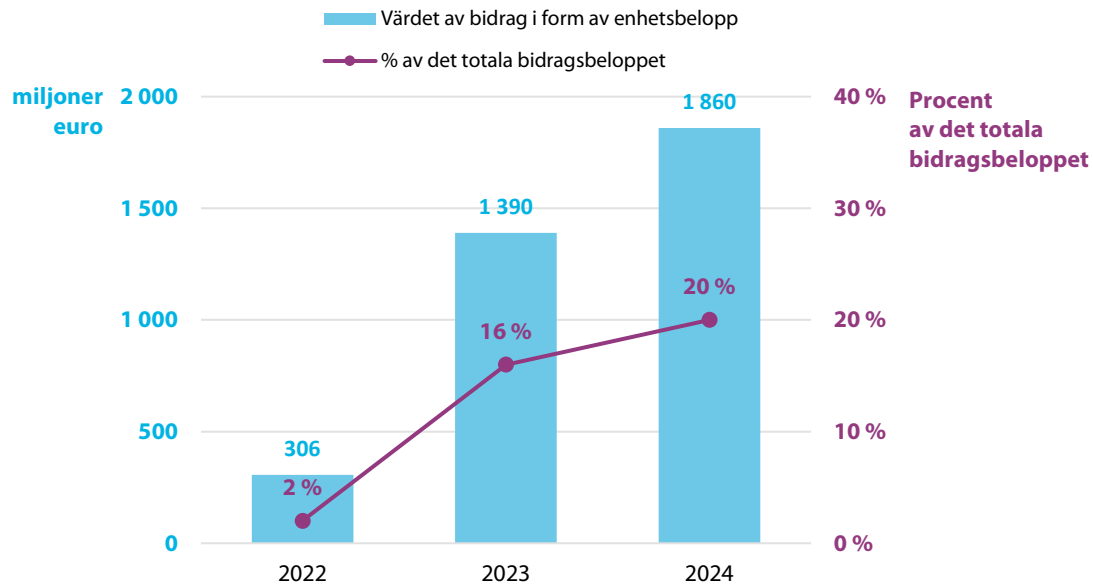
Granskning av kommissionens förfaranden för finansiering genom enhetsbelopp på forskningsområdet

5.25. Begreppet "ett enda enhetsbelopp" (som täcker samtliga stödberättigande kostnader för en åtgärd) definieras i budgetförordningen, som föreskriver att den metod som ska användas för att fastställa enskilda enhetsbelopp måste följa principen om sund ekonomisk förvaltning. Bidrag i form av enhetsbelopp testades mellan 2018 och 2020 inom ramen för Horisont 2020. Syftet med denna typ av finansiering är att minska den administrativa bördan för stödmottagarna och därmed även felprocenten. Betalningarna baseras inte längre på de kostnader som uppstått utan på den verksamhet som utförts (slutförandet av arbetspaketen), i enlighet med bidragsöverenskommelsen.

5.26. På grundval av erfarenheterna från pilotprojektets första år drog kommissionen slutsatsen att alla typer av Horisont Europa-åtgärder i princip lämpar sig för denna typ av finansiering, oavsett innehåll eller storlek, och införde gradvis finansiering genom enhetsbelopp. Denna bedömning grundades huvudsakligen på enkäter och inte på någon fullständig utvärdering av pilotprojektet som tog upp lämpligheten av sådana finansieringsformer med avseende på särdragen hos de olika åtgärder eller arbetsprogram som fick stöd, risken för oriktigheter och *bedrägerier* samt kostnaderna för kontroller.

5.27. I slutet av 2022 uppgick bidragen i form av enhetsbelopp inom ramen för Horisont Europa till 306 miljoner euro, vilket motsvarar 2 % av det totala bidragsbeloppet, och planen är att öka dem till 1,86 miljarder euro 2024. Detta kommer att motsvara ungefär 20 % av det totala värdet av Horisont Europa-bidragen (se [figur 5.5](#)).

Figur 5.5 – Utvecklingen av Horisont Europa-bidrag i form av enhetsbelopp 2022–2024

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från kommissionen.

5.28. Vi granskade kommissionens förfaranden och vägledning om bidrag i form av enhetsbelopp på forskningsområdet genom att gå igenom relevanta kommissionsdokument om bidrag i form av enhetsbelopp¹⁰, särskilt beslutet om enhetsbelopp. Vi valde också ut tio bidrag i form av enhetsbelopp med budgetar på mellan 0,5 miljoner euro och 11 miljoner euro och granskade det förfarande som användes för att fastställa den slutliga budgeten, med fokus på de externa utvärderarnas bedömningar. Syftet var att bekräfta om budgeten hade fastställts i enlighet med både bestämmelserna i budgetförordningen om användningen av förenklade kostnadsalternativ¹¹ och kommissionens respektive beslut, och om de uppskattade kostnaderna sålunda var motiverade.

5.29. Vi fann att beslutet om enhetsbelopp inte innehöll den motivering som krävs enligt artikel 181.4 a i budgetförordningen avseende risken för oriktigheter och bedrägerier.

¹⁰ *Decision authorising the use of lump sum contribution under the Horizon Europe programme* (nedan kallat *beslutet om enhetsbelopp*), arbetsprogrammet för Horisont Europa 2023–2024 och *modellen för bidragsöverenskommelse i form av enhetsbelopp*.

¹¹ Artiklarna 181.4 och 183.4 i *förordningen om finansiella regler* för unionens allmänna budget.

5.30. Det finns till exempel inga specifika regler för bidrag i form av enhetsbelopp som, under projektens genomförandefas, kräver att upphandlingsreglerna efterlevs. Beslutet om enhetsbelopp innehöll inte någon information om olika kontroller (t.ex. efterhandsrevisioner) av upphandlingar, trots att Olaf i sin årsrapport för 2021 uppgav att byrån ofta utredde fall av bedrägeri i samband med upphandlingar eller korruption i samband med *offentlig upphandling* som inbegriper EU-finansiering.

5.31. Att ett projekt genomförs korrekt är det enda villkoret för utbetalning i samband med enhetsbelopp, och det bedöms på grundval av slutförda arbetspaket. I bidragsöverenskommelserna anges visserligen mål, uppgifter, resultat och delmål för varje arbetspaket men inte vilken av dessa faktorer som måste uppfyllas som betalningsvillkor. Kommissionen gav inte tillräcklig vägledning om övervakning och bedömning av projekt.

5.32. Vid vår granskning av de tio utvalda projekt som finansierats genom enhetsbelopp konstaterade vi att kommissionens vägledning till expertutvärderare¹² inte tvingar dem att använda så kallade relevanta riktmärken i sina bedömningar av projektbudgetarna, i motsats till vad som krävs enligt beslutet om enhetsbelopp. Den dokumentation som finns till stöd för experternas bedömningar av budgetarna och hur budgetberäkningarna överensstämmer med budgetförordningens principer om *sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet* är också begränsad.

¹² Experter anlitas av kommissionen för att utvärdera bidragsförslagen och bedöma deras budget.

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

5.33. De årliga verksamhetsrapporter som vi granskade¹³ avspeglade den information som fanns tillgänglig vid respektive generaldirektorat och gav, utifrån den informationen, en rättvisande bild av respektive generaldirektorats ekonomiska förvaltning när det gällde de underliggande transaktionernas *korrekthet* i fråga om kostnader inom rubrik 1 i den fleråriga budgetramen.

5.34. När det gäller Horisont 2020 rapporterade GD Forskning och innovation en förväntad representativ felprocent på 2,71 % för samtliga generaldirektorat och andra EU-organ som förvaltar EU:s forskningsutgifter. *Procentsatsen för kvarstående fel* är, efter korrigerande åtgärder, 1,67 % (1,71 % enbart för GD Forskning och innovation). De efterhandsrevisioner som låg till grund för dessa felprocentsatser omfattade betalningar som gjorts under perioden 2014–2021. För att lösa det metodproblem som revisionsrätten tidigare har tagit upp och som ledde till en för lågt angiven felprocent¹⁴ beräknade kommissionens gemensamma revisionstjänst ett tillägg baserat på 1 937 revisioner som avslutades 2020–2022. Det resulterade i en ökning av felprocenten med 0,38 procentenheter, vilket redovisades i GD Forskning och innovations årliga verksamhetsrapport.

5.35. 2022 var det andra året då Horisont Europa genomfördes. Eftersom efterhandsrevisionen av detta ramprogram ska inledas i slutet av 2023 redovisade GD Forskning och innovation inte någon upptäckt felprocent för Horisont Europa 2022. Kommissionen har fastställt målet att Horisont Europas felprocent ska vara högst 2 % vid ramprogrammets slut.

5.36. I sin årliga verksamhetsrapport för 2022 redogjorde GD Forskning och innovation för 17 kvarvarande rekommendationer från tjänsten för internrevision (IAS). Fem av de kvarvarande rekommendationerna hade klassats som ”mycket viktiga” och en som ”kritisk”. Den ”kritiska” rekommendationen gällde revisionen av utformningen och det tidiga genomförandet av Europeiska innovationsrådet (EIC) vid GD Forskning och innovation, genomförandeorganet för Europeiska

¹³ GD Forskning och innovation och GD Försvarsindustri och rymdfrågor.

¹⁴ Felprocenten hade beräknats som en andel av alla godkända kostnader och inte av det belopp som faktiskt granskats. Det betydde att nämnaren i felberäkningen var högre och att felprocenten därmed var för lågt angiven, se punkt 5.34 i [årsrapporten för 2018](#).

innovationsrådet samt för små och medelstora företag (Eisma) och generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik (GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik). Det bör noteras att vi aldrig har granskat EIC i samband med våra genomgångar av de årliga verksamhetsrapporterna. Tjänsten för internrevision anser att utformningen av EIC-programmets styrningsram ännu inte har slutförts, och därför kan viktiga styrningsaspekter inte genomföras eller inte genomföras på ett tillfredsställande sätt. Enligt tjänsten för internrevision har förbindelserna mellan Eisma och dess ansvariga generaldirektorat ännu inte formaliserats och inga tydliga regler för åtskillnaden av funktioner har fastställts. Detta har lett till otydliga roller och ansvarsområden samt intressekonflikter.

5.37. Till följd av den ”kritiska” rekommendationen från tjänsten för internrevision gjordes en anseenderelaterad *reservation* avseende det sena genomförandet av och bristerna i styrnings- och kontrollsystemen för investeringskomponenten i EIC:s Accelerator-system.

5.38. GD Försvarsindustri och rymdfrågors viktigaste relevanta utgifter under rubrik 1 i den fleråriga budgetramen för 2022 avsåg EU:s rymdprogram, som till största delen förvaltas indirekt via Europeiska unionens rymdprogrambyrå (EUSPA), Europeiska rymdorganisationen (ESA) och andra anförtrödda enheter. De felprocentsatser som fastställdes vid efterhandsrevisionerna av de olika programmen är mycket låga (nära noll). Eftersom det granskade urvalet av transaktioner inte är statistiskt representativt beslutade GD Försvarsindustri och rymdfrågor att följa en försiktig strategi och rapportera en felprocent på 0,5 % för alla ogranskade organisationer och för dem där felprocenten var noll.

5.39. Vi granskade informationen i kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport för 2022 om den uppskattade risken vid betalning inom de politikområden som ingår i rubrik 1 i den fleråriga budgetramen. Kommissionen beräknade en felprocent på 1,5 % för rubrik 1 i den fleråriga budgetramen. Denna felprocent ligger i den lägre delen av vårt intervall för den uppskattade felnivån och under väsentlighetsgränsen.

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

5.40. De samlade revisionsbevis som vi har inhämtat och presenterat i det här kapitlet visar att felnivån i kostnaderna för Inre marknaden, innovation och digitalisering var väsentlig. Vår transaktionsgranskning för denna rubrik i den fleråriga budgetramen resulterade i en uppskattad övergripande felnivå på 2,7 %. Kostnaderna för forskning och innovation innehåller mest fel, särskilt när det gäller personalkostnader.

5.41. Införandet av ett enda enhetsbelopp för finansiering av forskningsbidrag grundades inte på någon *efterhandsutvärdering* utan på resultaten av enkäter. Till följd av detta saknas viktiga inslag, såsom kravet att experter ska använda relevanta riktmärken vid bedömningen av budgetar, skyldigheten att följa upphandlingsreglerna, tydliga krav för slutförandet av varje arbetspaket och fastställande av vilken omfattning efterhandsrevisioner ska ha.

5.42. Den uppskattade risk vid betalning som presenterades i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är 1,5 %. Denna felprocent ligger i den lägre delen av vårt intervall för den uppskattade felnivån och under väsentlighetsgränsen. Vi anser därför att felprocenten fortfarande är för lågt angiven, trots de åtgärder som kommissionen redan har vidtagit.

Rekommendationer

5.43. *Bilaga 5.1* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2020 och som skulle genomföras senast 2022¹⁵. Kommissionen har genomfört en rekommendation fullt ut, medan en inte har genomförts.

¹⁵ De rekommendationer som vi lämnade i [årsrapporten för 2019](#) krävde åtgärder före utgången av 2021. Vi följde därför upp dem i [årsrapporten för 2021](#). De rekommendationer som vi lämnade i [årsrapporten för 2021](#) krävde åtgärder tidigast i mitten av 2023, och de kommer därför att följas upp i nästa års årsrapport.

5.44. Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi att kommissionen gör följande:

Rekommendation 5.1 – Utvärdera finansieringen genom enhetsbelopp

- a) Inom ramen för halvtidsutvärderingen av Horisont Europa också utvärderar finansieringen genom enhetsbelopp för att bedöma om vissa typer av projekt (sett till innehåll, storlek osv.) inte lämpar sig för finansiering genom enhetsbelopp och då även beaktar risken för oriktigheter och bedrägerier.

Måldatum för genomförande: Halvtidsutvärderingen av Horisont Europa (slutet av 2025).

- b) Före nästa ansökningsomgång inom Horisont Europa bedömer lämpligheten i att använda bidrag som finansieras med enhetsbelopp för projekt med stor budget och fastställa ett högsta belopp för sådana bidrag.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

Rekommendation 5.2 – Förbättra experters utvärderingar av bidrag i form av enhetsbelopp

Ser till, när det gäller bidrag i form av enhetsbelopp, att expertutvärderingar av bidragsansökningar, särskilt budgetförslagen i dem, genomförs med vederbörlig hänsyn till relevanta riktmärken och dokumenteras ordentligt.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2023.

Rekommendation 5.3 – Fastställ tydligare krav för genomförandet av Horisont Europa-bidrag

Ytterligare specificerar, när det gäller bidrag i form av enhetsbelopp, kraven för ett korrekt genomförande, samt de delar i varje arbetspaket som utlöser betalning, och ger detaljerad vägledning till dem som deltar i bedömningen av projektens genomförande.

Måldatum för genomförande: Första kvartalet 2024.

Rekommendation 5.4 – Fastställ omfattningen av efterhandskontroller av bidrag i form av enhetsbelopp

Fastställer, när det gäller bidrag i form av enhetsbelopp, omfattningen av efterhandskontroller, som bör omfatta kontroller inom högriskområden, såsom upphandlingsregler, frånvaro av intressekonflikt och användning av de resurser som anges i bidragsöverenskommelsen.

Datum för genomförande: Mitten av 2024.

Bilagor

Bilaga 5.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Inre marknaden, innovation och digitalisering

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
2020	Vi rekommenderar att kommissionen senast i mitten av 2022 gör följande: Rekommendation 1: Utvidgar intygen om redovisningen till att omfatta kategorier för enhetskostnader för det nya ramprogrammet för forskning, Horisont Europa, så att fler fel i enhetskostnader upptäcks och korrigeras.		Trots att kommissionen godtog rekommendationen hade den relevanta förordningen redan antagits när årsrapporten för 2020 offentliggjordes, och den innehöll inte någon sådan bestämmelse.
	Rekommendation 3: Förbättrar kvaliteten på efterhandsrevisionerna ytterligare genom att åtgärda bristerna i urvalsförfarandena när det gäller kostnadsredovisningar och tillämpar korrigeringsarna på felberäkningsmetoden för Horisont Europa.		

Källa: Revisionsrätten.

Kapitel 6

Sammanhållning, resiliens och värden

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	6.1.–6.15.
Kortfattad beskrivning	6.2.–6.5.
Politiska mål och finansieringsinstrument	6.2.
Förvaltning av medel	6.3.–6.5.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	6.6.–6.15.
Transaktionernas korrekthet, årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	6.16.–6.76.
Resultat av vår granskning av transaktioner	6.16.–6.41.
Icke stödberättigande kostnader	6.21.–6.27.
Icke stödberättigande projekt	6.28.–6.29.
Överträdelser av reglerna för den inre marknaden: statligt stöd och offentlig upphandling	6.30.–6.35.
Avsaknad av grundläggande styrkande handlingar	6.36.–6.37.
Finansieringsinstrument	6.38.–6.40.
Sund ekonomisk förvaltning	6.41.
Vår bedömning av revisionsmyndigheternas arbete	6.42.–6.53.
De förvaltande myndigheterna utgör den "första försvarslinjen" mot oriktiga utgifter och revisionsmyndigheterna den "andra försvarslinjen"	6.42.–6.43.
Procentsatsen för kvarstående fel låg över väsentlighetsgränsen i mer än 60 % av de granskade garantipaketen för 2022, sett till deras värde	6.44.–6.46.
Andelen garantipaket där felnivån översteg väsentlighetsgränsen nådde en topp 2022	6.47.
Huvudsakliga brister som identifierats i revisionsmyndigheternas revisioner 2022	6.48.–6.53.

Åtgärder för att bekämpa bedrägerier mot EU:s budget	6.54.–6.62.
Revisionsmyndigheterna hanterar bedrägeririsken på ett otillräckligt sätt	6.55.–6.56.
Medlemsstaternas myndigheter rapporterar inte misstänkta fall av bedrägeri i IMS enligt kraven	6.57.–6.58.
Sent införande av nya it-verktyg för datautvinning och riskgradering	6.59.–6.61.
Uppföljning av vår särskilda rapport om bedrägeri i sammanhållningsutgifterna	6.62.
Kommissionens säkerhetsarbete och rapportering av procentsatser för kvarstående fel i sina årliga verksamhetsrapporter	6.63.–6.76.
Kommissionens kritiska prestationsindikator för korrekthet i årliga verksamhetsrapporter ligger under väsentlighetsgränsen, medan dess uppskattning av den högsta procentsatsen för fel ligger över	6.64.–6.67.
Kommissionen fortsätter att upptäcka oriktigheter genom sina regelefterlevnadsrevisioner, men de inneboende begränsningarna i skrivbordsgranskningarna kvarstår	6.68.–6.72.
Avslutandet av programperioden 2007–2013 pågår fortfarande	6.73.–6.75.
Rapportering om flera förfaranden gällande rättsstatsprincipen	6.76.
Slutsatser och rekommendationer	6.77.–6.85.
Slutsats	6.77.–6.82.
Rekommendationer	6.83.–6.85.
Bilagor	
Bilaga 6.1 – Fördelning av vårt urval av transaktioner och tillhörande granskningsresultat inför revisionsförklaringen för 2022	
Bilaga 6.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Sammanhållning, resiliens och värden	

Inledning

6.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubrik 2 Sammanhållning, resiliens och värden i *den fleråriga budgetramen*. **Figur 6.1** innehåller en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2022.

Figur 6.1 – Betalningar och granskningspopulation

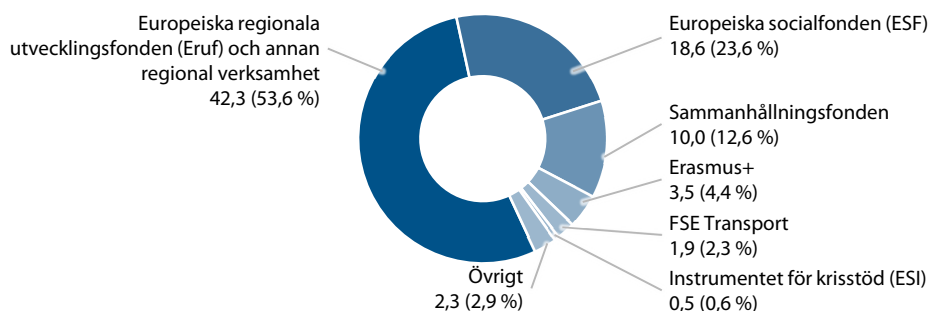

Sammanhållning, resiliens och värden
79,1 miljarder euro (40,4 % av EU:s budgetutgifter)

(miljarder euro)

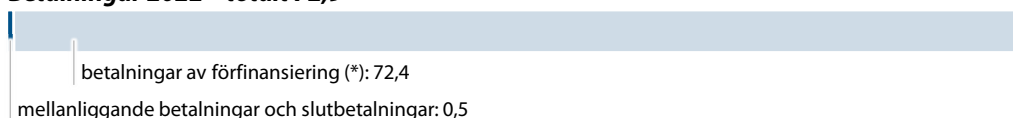
Fördelning 2022 av betalningar per fond

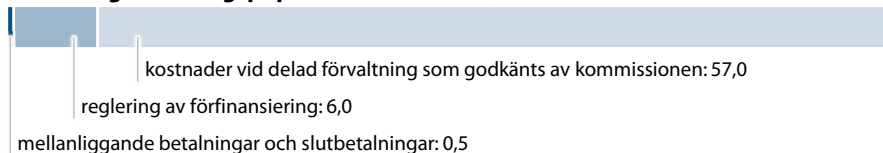
2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning (underrubrik 2a)

Betalningar 2022 – totalt 72,9

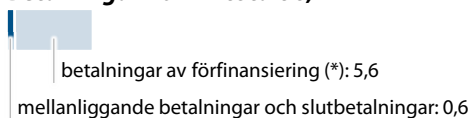

2022 års granskningspopulation – totalt 63,5

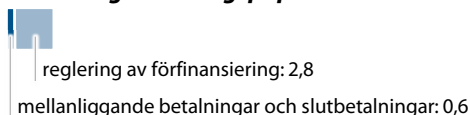

Resiliens och värden (underrubrik 2b)

Betalningar 2022 – totalt 6,2

2022 års granskningspopulation – totalt 3,4

(*) Utbetalningarna inom underrubrik 2a består av årliga förskott vid *delad förvaltning* och *mellanliggande betalningar* för *programperioden* 2014–2020 som inte hade godkänts av kommissionen 2022. I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande *transaktioner* (se punkterna **18** och **19** i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter) betraktas dessa betalningar som förfinansiering och ingick inte i vår granskningspopulation för årsrapporten för 2022.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

Kortfattad beskrivning

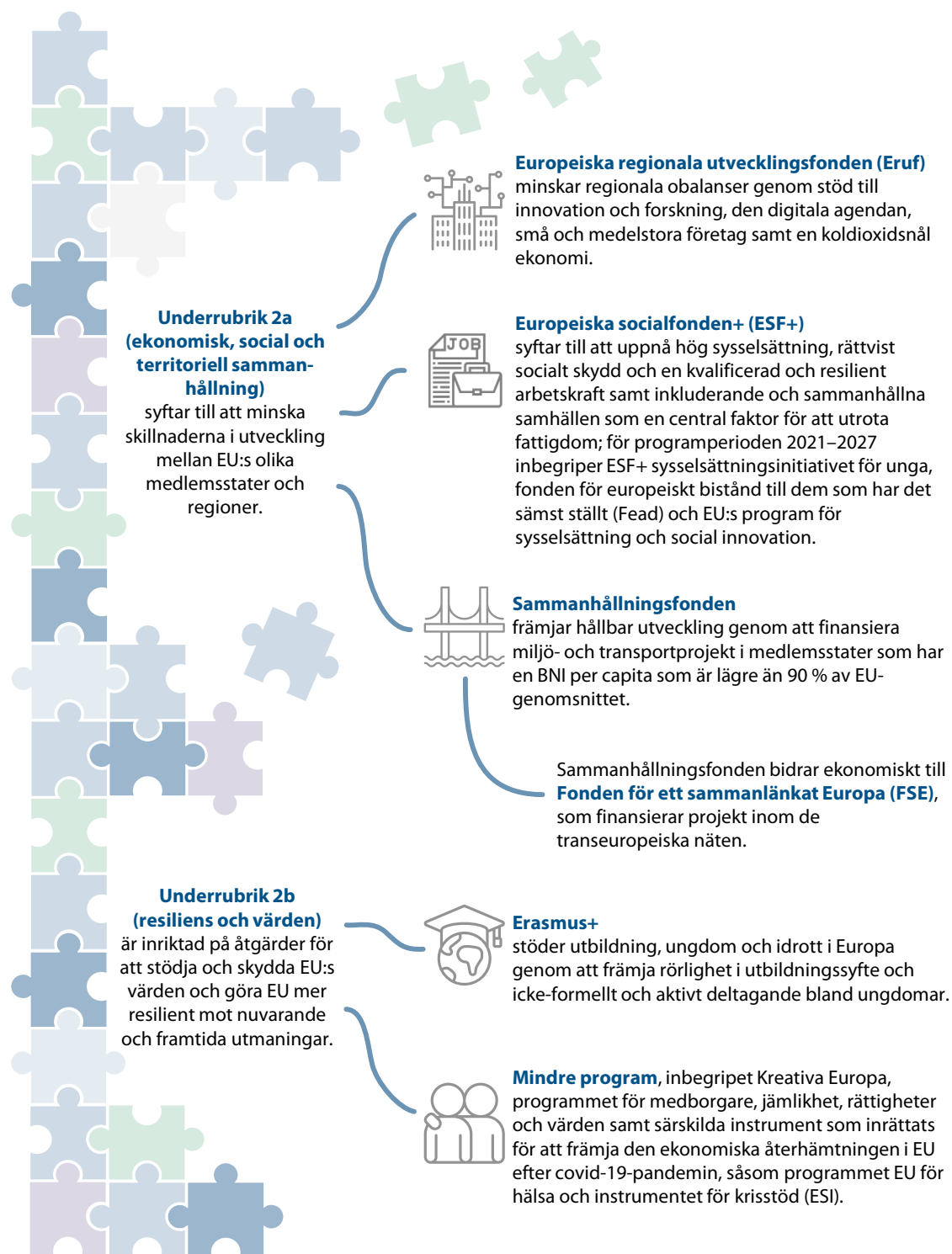
Politiska mål och finansieringsinstrument

6.2. Kostnaderna inom denna rubrik är inriktade på att minska skillnaderna i utveckling mellan EU:s olika medlemsstater och regioner (underrubrik 2a) samt på åtgärder för att stödja och skydda EU:s värden och för att göra EU mer resilient mot nuvarande och framtida utmaningar (underrubrik 2b). *Figur 6.2* visar utgiftsmålen under rubrik 2 Sammanhållning, resiliens och värden i den fleråriga budgetramen (underrubrik 2a¹ och underrubrik 2b) och tillhörande fonder och instrument².

¹ Se artiklarna 162 och 174–178 i [fördraget om Europeiska unionens funktionssätt](#) (s. 73 och 81–82).

² Vi rapporterar om kostnaderna inom *faciliteten för återhämtning och resiliens* 2022 i **kapitel 11**.

Figur 6.2 – Politiska mål

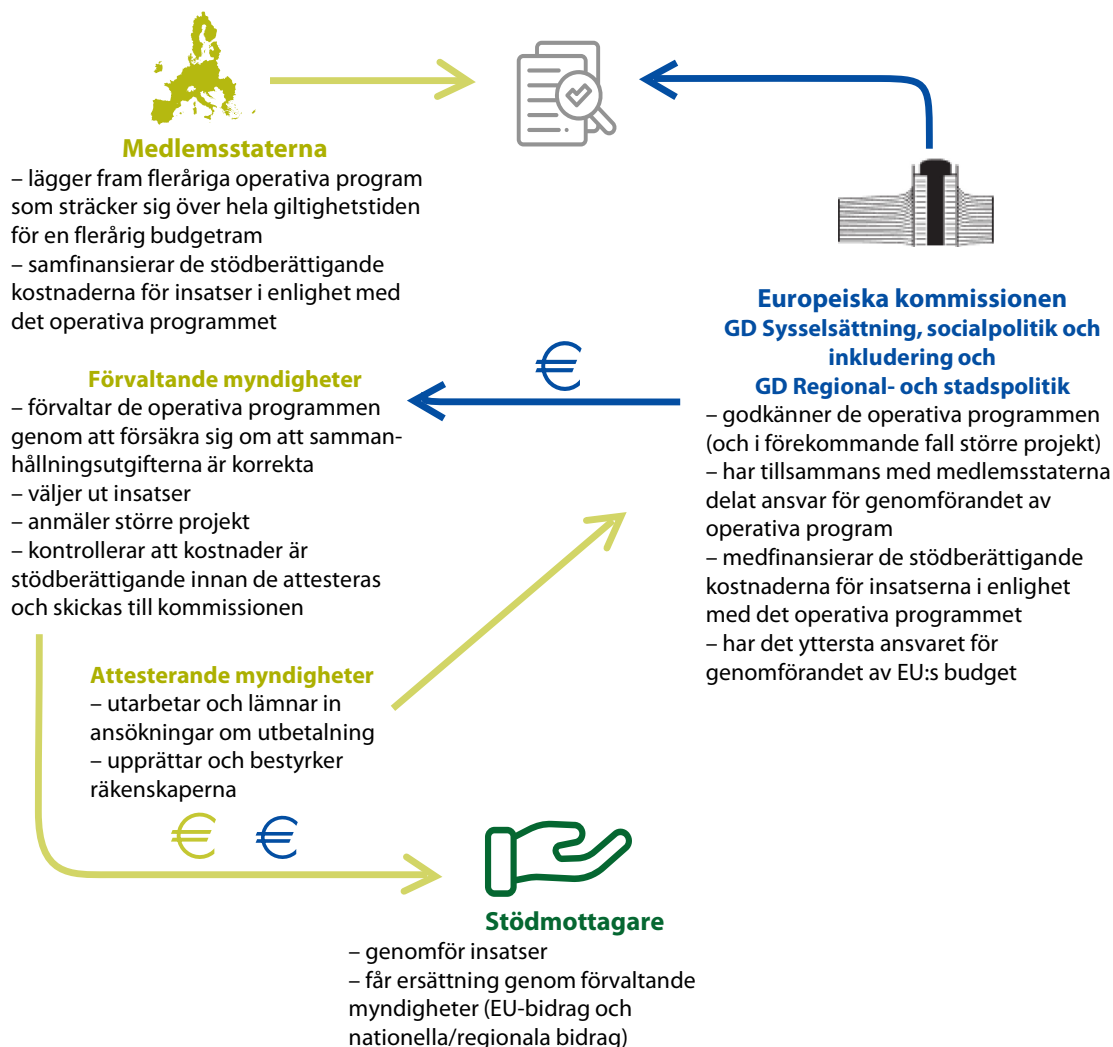
Källa: Revisionsrätten.

Förvaltning av medel

6.3. De sammanhållningspolitiska fonderna (*Eruf*, *ESF* och *Sammanhållningsfonden*) står för merparten av kostnaderna under rubrik 2 i den fleråriga budgetramen. Dessa

fonder genomförs genom delad förvaltning. I [figur 6.3](#) beskrivs denna process och de olika aktörernas roller och ansvarsområden.

Figur 6.3 – Roller och ansvarsområden vid delad förvaltning

Källa: Revisionsrätten.

6.4. *Revisionsmyndigheterna* har tillsammans med kommissionen en nyckelroll i kontroll- och garantiramen för utgifter med delad förvaltning 2014–2020³. De måste se till att *procentsatsen för kvarstående fel*⁴ i ett *operativt programs* årsredovisning ligger

³ Se punkterna 6.5–6.15 i vår [årsrapport för 2017](#) och figur 6.1 i [årsrapporten för 2018](#).

⁴ I sina årliga verksamhetsrapporter använder kommissionen begreppet "kvarstående riskprocent" när det gäller avslutandet av *programperioden* 2007–2013 och "sammanlagd återstående felprocent" när det gäller *programperioden* 2014–2020. I detta kapitel använder vi "procentsats(er) för kvarstående fel" för båda begreppen.

under *väsentlighetsgränsen*⁵ på 2 %. Efter de förvaltande myndigheternas kontroller, som utgör den första försvarslinjen, godkänner medlemsstaterna årsräkenskaperna för varje operativt program och rapporterar till kommissionen. Därför bygger processen för kontroll och revisionssäkerhet på de tre delar som visas i **figur 6.4**. En i många avseenden jämförbar process ledde fram till *avslutandet* av operativa program från *programperioden 2007–2013*.

Figur 6.4 – Kontroll- och garantiram

(*) Artikel 130 i [förordning \(EU\) nr 1303/2013](#) begränsar återbetalningen av mellanliggande betalningar till 90 %.

Källa: Revisionsrätten.

6.5. Den fleråriga budgetramens rubrik 2 Sammanhållning, resiliens och värden omfattar också EU-finansiering genom *program* eller åtgärder som förvaltas antingen direkt av kommissionens olika generaldirektorat⁶ eller indirekt med stöd av

⁵ Artikel 28.11 i [förordning \(EU\) nr 480/2014 om komplettering av förordning \(EU\) nr 1303/2013](#).

⁶ GD Utbildning, ungdom, idrott och kultur, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, Myndigheten för beredskap och insatser vid hälsokriser, GD Stöd för strukturreformer, GD Regional- och stadspolitik, GD Hälsa och livsmedelssäkerhet och Europeiska genomförandeorganet för klimat, infrastruktur och miljö (Cinea) under överinseende av GD Transport och rörlighet när det gäller kostnaderna i vår population för 2022.

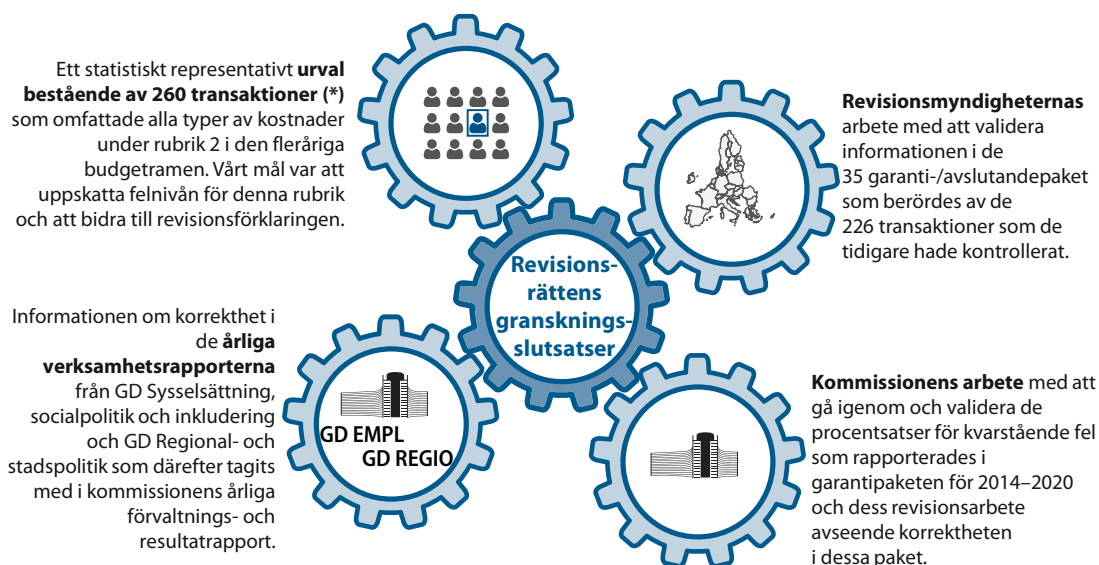
partnerorganisationer eller andra myndigheter⁷, detta gäller särskilt underrubrik 2b (se [figur 6.2](#)).

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

6.6. Vårt mål var att bidra till den samlade *revisionsförklaringen*, såsom beskrivs i **bilaga 1.1**, och göra en bedömning av *korrektheten* i kostnaderna både under den fleråriga budgetramens rubrik 2 som helhet och för de sammanhållningspolitiska fonderna (underrubrik 2a). Vi bedömde också tillförlitligheten i revisionsmyndigheternas och kommissionens revisionsarbete.

6.7. För att dra dessa granskningsslutsatser tillämpade vi, liksom tidigare år, samma metoder för revision av sammanhållningsutgifter som anges i **bilaga 1.1**, och granskade de delar som beskrivs i [figur 6.5](#).

Figur 6.5 – Delar som granskats enligt vår revisionsmetod

(*) För sammanhållningsfonderna bestod **urvalet** av 226 transaktioner vars kostnader hade attesterats i garanti- och avslutandepaket (och dessförinnan kontrollerats av en *revisionsmyndighet*) samt 15 *finansieringsinstrument* (underrubrik 2a). I urvalet ingick även 19 transaktioner som direkt eller indirekt förvaltades av kommissionen (fyra under underrubrik 2a och 15 under underrubrik 2b).

Källa: Revisionsrätten.

6.8. Vår granskningsskapspopulation (66,9 miljarder euro) bestod huvudsakligen av kostnader från perioden 2014–2020 som hade ingått i godkända räkenskaper som lämnats in i *garantipaket* för räkenskapsåret 2020/2021 (413 operativa program till ett

⁷ T.ex. nationella programkontor för Erasmus+.

totalt värde av 56,1 miljarder euro). Den omfattade även kostnader från perioden 2007–2013 inom de tre operativa program som kommissionen hade avslutat eller delvis avslutat⁸ 2022 (840 miljoner euro) och kostnader från perioden 2000–2006 inom ett operativt program (32 miljoner euro).

6.9. Under 2022 hade kommissionen endast gjort förskottsbetalningar för perioden 2021–2027. Dessa betalningar uppgick till 6,5 miljarder euro. När kostnader som betalats av stödmottagare ersätts, granskas av *programmyndigheterna* och tas med i betalningsansökningar som kommissionen betalar till medlemsstaterna blir de en del av vår granskningspopulation. Eftersom detta förfarande inte är tillämpligt på förskottsbetalningar ingick inga betalningar för perioden 2021–2027 i vår granskningspopulation för 2022⁹.

6.10. Från och med början av 2020 vidtog EU ett antal åtgärder för att ta itu med de utmaningar som covid-19-pandemin innebar (*CRII* och *CRII+*). Dessa åtgärder omfattade förenklade förfaranden för de sammanhållningspolitiska fonderna 2014–2020, inklusive möjligheten till EU-finansiering på 100 %. Vårt urval omfattade också projekt som utnyttjade denna möjlighet. Dessutom tillkom ytterligare finansiering genom initiativet *React-EU* som också hade en EU-medfinansieringsgrad på 100 %. Eftersom stödberättigandeperioden för kostnader under 2014–2020 löper ut den 31 december 2023 kan den ytterligare finansiering som tillhandahålls genom React-EU ha ökat pressen att använda pengarna¹⁰. Samtidigt har medfinansieringsgraden på 100 % gjort det möjligt för medlemsstaterna att snabbare utnyttja de tillgängliga medlen i programmen för 2014–2020.

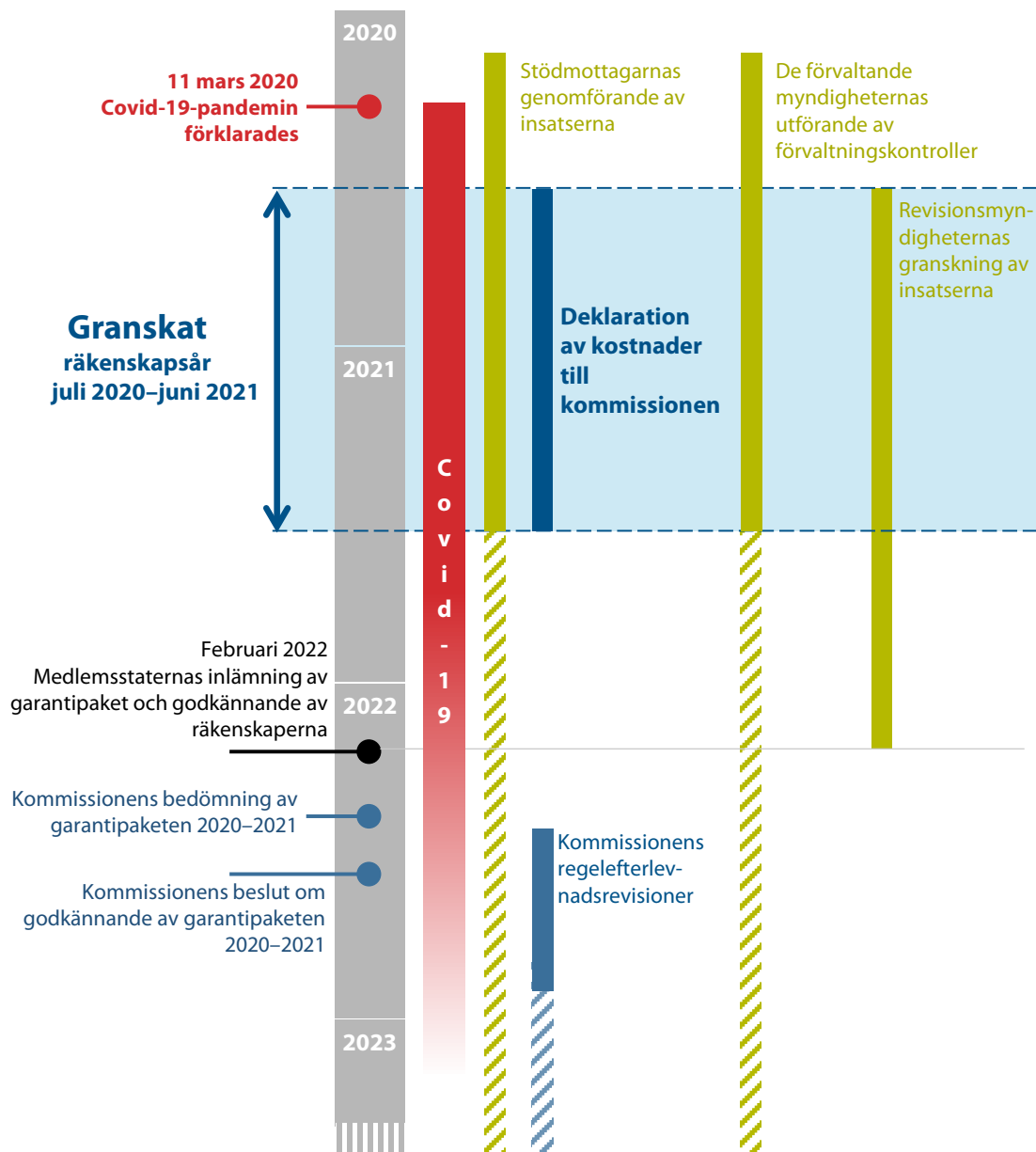
6.11. Kontroll- och garantiramen har inte förändrats till följd av dessa initiativ, och kommissionen tillämpade systemet 2022 på samma sätt som för kostnader före covid-19. Vår granskningspopulation omfattar de kostnader som deklarerats av de attesterande myndigheterna mellan den 1 juli 2020 och den 30 juni 2021. Revisionsmyndigheterna utförde sina kontroller främst under perioden för covid-19-pandemin (se [figur 6.6](#)).

⁸ Kommissionen betalar endast de oomtvistade beloppen, medan olösta frågor som har väsentlig inverkan kvarstår. Slutbetalning görs och det operativa programmet avslutas när alla utestående frågor har lösts.

⁹ I april 2023 hade kommissionen antagit 379 program inom ramen för Eruf, Sammanhållningsfonden och ESF+ för perioden 2021–2027.

¹⁰ [Särskild rapport 02/2023 Anpassning av reglerna för sammanhållningspolitiken för att hantera covid-19-pandemin](#).

Figur 6.6 – 2022 års process för att uppnå säkerhet angående årsredovisningen för 2020–2021 (avser kostnader som deklarerats under covid-19-pandemin)

Källa: Revisionsrätten.

6.12. Vårt urval om 226 transaktioner med attesterade kostnader i garanti- och avslutandepaket gjordes i två steg. Vi valde först ut 35 paket (34 från perioden 2014–2020 och ett från perioden 2007–2013) som omfattade 66 operativa program¹¹. Från dessa valde vi ut transaktioner som tidigare hade kontrollerats av

¹¹ Genom *stratifiering* valde vi slumpmässigt ut tre av de 34 garantipaketen från medlemsstater som vi inte hade granskat under tidigare år för att täcka in alla medlemsstater under vår revision av perioden 2014–2020.

revisionsmyndigheterna. För 2022 gjorde vi granskningsbesök på plats för 67 transaktioner, efter två års reserestriktioner på grund av covid-19-pandemin. Det gjorde att vi kunde få tillgång till originalhandlingar, intervjua revisionsobjektens personal på plats och kontrollera den faktiska förekomsten av EU-finansierad *output*.

6.13. Under räkenskapsåret 2020/2021 rapporterade medlemsstaterna utbetalningar via finansieringsinstrument inom ramen för 128 operativa program (5,5 miljarder euro). Vi gjorde ytterligare ett urval som bestod av 15 finansieringsinstrument från perioden 2014–2020 från vilka betalningar hade gjorts till *slutmottagare*. Totalt granskade vi 96 lån, 40 garantier, åtta *kapitalinvesteringar* och tre förvaltningsavgifter.

6.14. *Bilaga 6.1* innehåller en fördelning av vårt transaktionsurval och de transaktionsrelaterade granskningsresultat som vi konstaterade i de 27 medlemsstaterna och Förenade kungariket¹² när det gäller underrubrik 2a.

6.15. Under 2022 betalade eller reglerade kommissionen dessutom 4,3 miljarder euro för program under sin direkta eller *indirekta förvaltning*, inklusive 3,4 miljarder euro i kostnader under underrubrik 2b. Vi granskade ett urval om 19 transaktioner som finansierades genom Sammanhållningsfondens bidrag till *FSE*, Erufs bidrag till det europeiska grannskapsinitiativet, *ESI-fonderna*, *Erasmus+*, hälsoprogrammet med flera.

¹² Förenade kungarikets program för perioden 2014–2020 ingår fortfarande i kostnaderna under den fleråriga budgetramens rubrik 2.

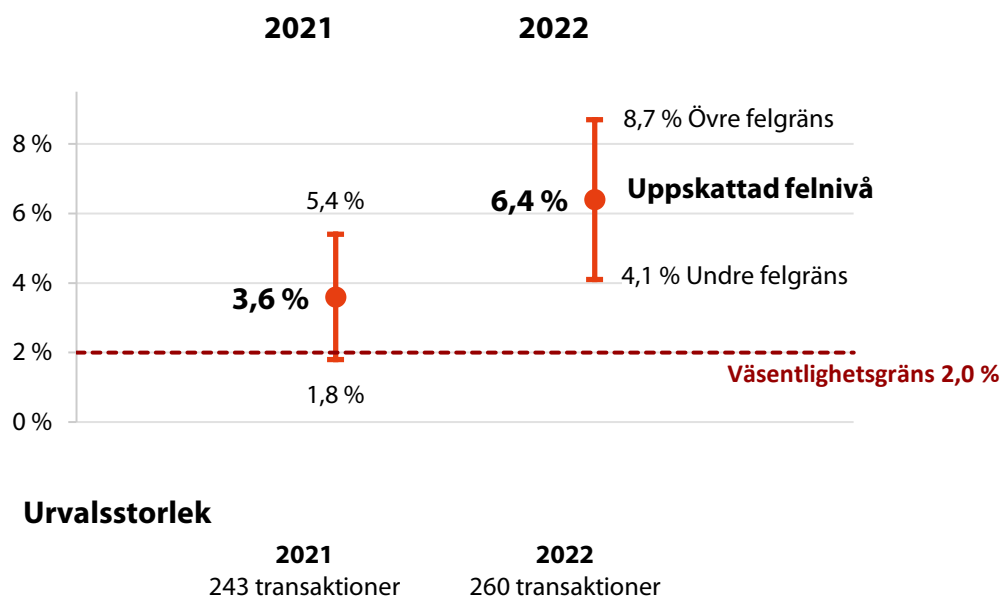
Transaktionernas korrekthet, årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

Resultat av vår granskning av transaktioner

6.16. För 2022 uppskattar vi felnivån för rubrik 2 i den fleråriga budgetramen till 6,4 %¹³ (se [figur 6.7](#)). Detta grundar sig dels på vår granskning av 260 transaktioner där vi identifierade och kvantifierade 50 fel, dels på granskningsresultat från revisionsmyndigheterna som rapporterade 58 sådana fel. Dessutom tog vi hänsyn till de korrigeringar till ett totalt värde av 618 miljoner euro som programmyndigheterna tillämpade. I artikel 287.2 i EUF-fördraget anges att "[r]evisionsrätten ska pröva om samtliga inkomster och utgifter varit lagliga och korrekta [...]. Därvid ska den särskilt [men inte enbart] rapportera om alla fall av *oriktigheter*". Vår uppskattade felnivå avser den andel av de deklarerade kostnaderna för vilken vi anser att betalningsvillkoren i *budgetförordningen, förordningen om gemensamma bestämmelser* och förordningen om skydd av EU:s ekonomiska intressen inte har följts fullt ut, vilket ger en direkt och mätbar ekonomisk inverkan på det aktuella godkända betalningsbeloppet från EU:s budget. Den ska inte tolkas som att den motsvarar det potentiella beloppet för *finansiella korrigeringar* som kommissionen kan utdöma i enlighet med tillämpliga regler.

¹³ Den uppskattade felnivån för enbart underrubrik 2a är 6,6 % (den undre felgränsen ligger på 4,2 % och den övre på 9,0 %). Den uppskattade felnivån för enbart sammanhållningsfonderna är 6,7 % (undre felgräns 4,2 %, övre felgräns 9,2 %).

Figur 6.7 – Uppskattad inverkan av de kvantifierbara felen

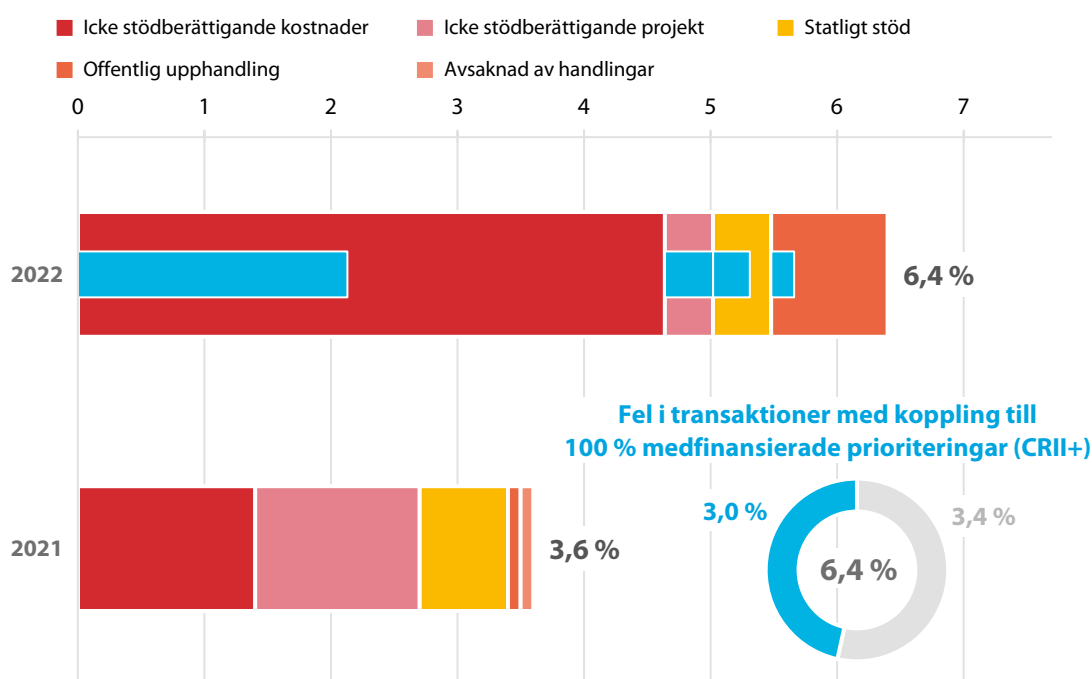

Källa: Revisionsrätten.

6.17. I år var både vår uppskattning av felnivån och antalet fel som vi konstaterade högre än tidigare år. Ökningarna följer inget geografiskt mönster. Men vi noterade en ökning av specifika typer av fel (såsom icke stödberättigande kostnader och bristande efterlevnad av regler för offentlig upphandling). Vi noterar också att vi närmar oss slutet av stödberättigandeperioden (31 december 2023) med en ökad press på att använda medlen. Dessutom har medlemsstaterna sedan 2020 getts stor flexibilitet när det gäller omfördelning av medel (inklusive ytterligare finansiering genom React-EU) och deklaration av kostnader (se punkt 6.10). Under covid-19-pandemin kan dessutom förvaltnings- och revisionsmyndigheterna ha haft svårare att genomföra ändamålsenliga kontroller. I [figur 6.8](#) gör vi en jämförelse med förra året av den uppskattade felnivån i procentenheter fördelat per kategori. I vår [årsrapport för 2020](#)¹⁴ lyfte vi fram risken att etablerade kontrollsystem kunde försvagas under covid-19-perioden vilket potentiellt skulle öka risken för fel och oriktigheter.

¹⁴ Se punkt 2.32 i [årsrapporten för 2020](#).

Figur 6.8 – Jämförelse av olika kategoriers bidrag till den uppskattade felnivån (i procentenheter)

Källa: Revisionsrätten.

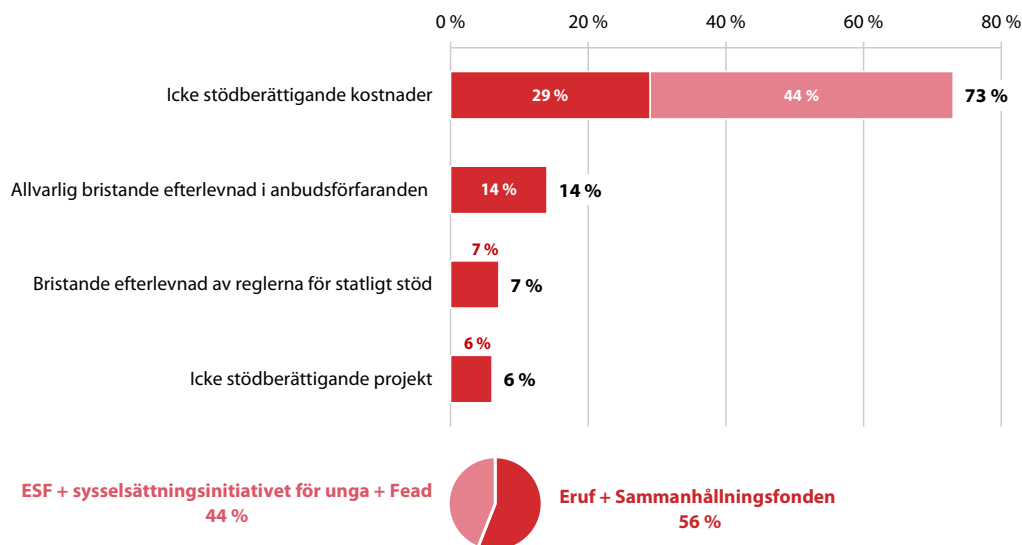
6.18. I de 260 transaktioner som vi granskade hade revisionsmyndigheterna rapporterat 58 *kvantifierbara fel*. Dessa gällde icke stödberättigande kostnader (31 fall), oriktigheter i förfaranden för *offentlig upphandling* (21 fall), avsaknad av styrkande handlingar (sex fall), redovisnings- och räknefel (tre fall) och överträdelser av reglerna för *statligt stöd* (två fall)¹⁵. Medlemsstaterna hade tillämpat *finansiella korrigeringar*, som vid behov extrapolerades, i syfte att få ner procentsatserna för kvarstående fel till eller under väsentlighetsgränsen på 2 %.

6.19. I *figur 6.9* visas hur de ytterligare 50 fel som vi fann var fördelade per kategori (utan hänsyn till finansiella korrigeringar). Icke stödberättigande kostnader och projekt och överträdelser av inremarknadsregler bidrog mest till den felnivå som vi uppskattade.

6.20. Punkterna 6.22–6.40 innehåller ytterligare information om felen.

¹⁵ En enskild transaktion kan påverkas av mer än en typ av fel.

Figur 6.9 – Bidrag från de fel som vi konstaterade till den övergripande felnivån

Källa: Revisionsrätten.

Icke stödberättigande kostnader

6.21. När medlemsstaternas myndigheter deklarerar kostnader till kommissionen i sina räkenskaper intygar de att kostnaderna har uppkommit i enlighet med tillämpliga EU-regler och nationella regler och att stöd har beviljats mottagare eller insatser som uppfyllt det operativa programmens stödkrav.

6.22. I vårt urval fann vi 37 fall av icke stödberättigande kostnader som inte hade upptäckts av revisionsmyndigheterna och två fall vid *direkt förvaltning*. De främsta orsakerna till icke stödberättigande var bristande efterlevnad av EU-regler eller nationella regler, kostnader som inte var kopplade till projektet, icke stödberättigade deltagare samt kostnader som inte hade uppkommit eller betalats av *stödmottagaren*. Dessa fall stod för 78 % av det totala antalet kvantifierbara fel som vi konstaterade och omkring 4,6 procentenheter av den uppskattade felnivån (dvs. deras bidrag till felnivån var 73 %).

6.23. I [ruta 6.1](#) ges ett exempel på icke stödberättigande kostnader.

Ruta 6.1

Icke stödberättigande kostnader för krisstöd i samband med covid-19-pandemin på grund av ofullständig deklaration av försäljningsintäkter

Syftet med en ESF-åtgärd som granskades i Slovakien var att mildra covid-19-pandemins inverkan på sysselsättningen och arbetsmarknaden genom att ge ekonomiskt stöd till arbetsgivare eller egenföretagare.

För att få stöd för 13 arbetstagare rapporterade den slutliga stödmottagaren en minskning av sin omsättning med 43,5 % vid en jämförelse mellan maj 2020 och maj 2019.

Denna minskning på 43,5 % var dock inte korrekt. Den återspeglade endast den minskade försäljningen i butik. Den tog ingen hänsyn till företagets försäljning via andra kanaler.

Om även annan försäljning än i butik tas med i beräkningen var företagets totala minskning av försäljningsintäkterna endast 9 %. Det är mindre än de 20 % i försäljningsminskning som krävs för att vara berättigad till stödet. Vi anser därför att stödet för maj månad inte var berättigat.

För två andra slutliga stödmottagare i samma åtgärd konstaterade vi att de fick mer stöd än vad som föreskrivs i de nationella reglerna, till följd av felaktig intäktsredovisning.

Vi konstaterade icke stödberättigande kostnader i samband med covid-19-åtgärder även i Grekland (som kommissionen delvis hade upptäckt redan), Italien och ett ytterligare fall i Slovakien.

6.24. Inom den rättsliga ramen för 2014–2020 är *större projekt* som finansieras genom Eruf eller Sammanhållningsfonden insatser som genomförs till stöd för en odelbar, definierad uppgift, vars värde överstiger 50 miljoner euro (75 miljoner euro för transportprojekt). De omfattas av särskilda godkännandeförfaranden. Under perioden 2014–2020 måste större projekt anmälas till kommissionen. Det är ett obligatoriskt krav för att kostnader kopplade till större projekt ska kunna ingå i betalningsansökningar till kommissionen¹⁶. För perioden 2021–2027 gäller inte denna regel längre¹⁷. Bestämmelsen fortsätter dock att gälla för insatser under perioden 2014–2020.

¹⁶ Se artikel 102.6 i [förordning \(EU\) nr 1303/2013](#).

¹⁷ Se artikel 117.1 i [förordning \(EU\) 2021/1060](#).

6.25. Vi fann två fall där kostnader hade tagits upp i räkenskaperna för insatser som översteg tröskelvärdena för större projekt men som inte hade anmälts till kommissionen (se [ruta 6.2](#)). Dessa fall står för 0,8 procentenheter av vår uppskattade felnivå.

Ruta 6.2

Kostnader som deklarerats utan att en anmälan om större projekt hade skickats till kommissionen

Förvaltande myndigheter måste underrätta kommissionen om de större projekt som de väljer ut för finansiering. Först efter att en sådan anmälan har gjorts kan medlemsstaterna ta upp kostnader som avser större projekt i betalningsansökningar till kommissionen.

I **Rumänien** granskade vi ett projekt för att skapa ett nationellt elektroniskt arkiv med vetenskapliga dokument. Enligt den lagstadgade definitionen av totala stödberättigande kostnader, som omfattar offentliga och privata bidrag, översteg kostnaderna för denna odelbara uppgift 50 miljoner euro. Därför skulle den *förvaltande myndigheten*, i enlighet med då gällande riktlinjer från kommissionen, ha anmält detta större projekt. Vi hade redan rapporterat om detta fel vid vår granskning inför revisionsförklaringen för 2020. Trots det fortsatte programmyndigheterna att deklarera kostnader som rörde detta projekt och tog med det i räkenskaperna för 2022.

I **Ungern** noterade vi ett projekt, som ursprungligen var en del av ett övergripande projekt, som inbegrep förvärv av 15 tåg för användning på olika järnvägslinjer i hela landet. Projektet delades sedan i två delar. Detta förklarades av trafikbehov och spårutveckling på specifika järnvägslinjer. Vi konstaterade dock att de inköpta tågen inte användes på de linjer som angetts i de separata projekten, utan omväxlande på olika järnvägslinjer i hela landet. Mot bakgrund av att den upphandlande myndigheten också tilldelade ett enda kontrakt inom ramen för ett offentligt upphandlingsförfarande anser vi att projektet utgjorde ett större projekt.

6.26. Icke stödberättigande kostnader är också en vanlig källa till fel när det inte handlar om delad förvaltning. Vi upptäckte icke stödberättigande personalkostnader i ett projekt som finansierades genom ett hälsoprogram med direkt förvaltning i Spanien. Dessutom fann vi ytterligare ett fall av icke stödberättigande kostnader i Polen. Kommissionen godtog granskningsresultatet och kommer att inleda återkravsförfaranden i båda fallen.

6.27. Inom sammanhållningspolitiken är *förenklade kostnadsalternativ* en viktig förenklingsåtgärd, men de används inte alltid som de borde. Stödmottagarna använde förenklade kostnadsalternativ för 77 transaktioner, eller 30 % av vårt urval, antingen schablonsatser, standardiserade skalor för enhetskostnader eller en kombination av båda. I år konstaterade vi fel i samband med användningen av förenklade kostnadsalternativ i fem transaktioner i tre medlemsstater – Tjeckien, Spanien och Slovakien. I [ruta 6.3](#) ges ett exempel.

Ruta 6.3

Icke stödberättigande kostnader på grund av oriktig beräkning av indirekta kostnader

I Tjeckien inledde den förvaltande myndigheten för ett *operativt program* inom ESF/Eruf en kompletterande ansökningsomgång för projekt som godkänts inom ramen för Horisont 2020-programmet.

Enligt reglerna för Horisont 2020 får avskrivningskostnader ingå i beräkningsunderlaget för de 25 % av de *indirekta kostnaderna* som man kan begära ersättning för.

Den förvaltande myndigheten har dock införlivat Horisont 2020-reglerna på ett felaktigt sätt i den nationella lagstiftningen. Detta ledde till att stödmottagarna kunde deklarera investeringskostnaderna som *direkta kostnader* och ta med en hypotetisk avskrivning av samma investering i beräkningsunderlaget för indirekta kostnader. Detta ledde till en systematisk överdeklaration för alla projekt som omfattas av samma nationella regler.

Icke stödberättigande projekt

6.28. Vi identifierade ett projekt i Slovakien som beviljats stöd trots att det inte uppfyllde villkoren för stödberättigande i den tillämpliga förordningen eller nationell lagstiftning och motsvarande operativa program (se [ruta 6.4](#)). Detta projekt stod för 2 % av alla kvantifierbara fel som vi upptäckte och omkring 0,4 procentenheter av den uppskattade felnivån (6 % bidrag till felnivån).

Ruta 6.4

Projektets omfattning överensstämde inte med urvalskriterierna

I Slovakien redovisade ett offentligt organ alla kostnader för återuppbyggnad och en fullständig renovering av inomhusutrymmen i en offentlig byggnad som stödberättigande kostnader inom ramen för ett Eruf-program.

I inbjudan att lämna projektförslag nämns dock endast energieffektivitetsåtgärder som stödberättigande verksamhet för medfinansiering. I urvalskriterierna angavs dessutom uttryckligen att projektet inte skulle vara berättigat till finansiering om mer än 25 % av kostnaderna i projektansökan ansågs vara icke stödberättigande vid projektutvärderingen.

Eftersom mer än 25 % av projektkostnaderna inte var direkt kopplade till energieffektivitetsåtgärder var redan projektansökan icke överensstämmande med urvalskriterierna och projektet borde därför inte ha valts ut. Stödmottagaren hade i synnerhet deklarerat kostnader för byggentreprenader som, enligt rekommendationerna från den föregående energibesiktningen, inte var nödvändiga (t.ex. ett nytt ventilationssystem) eller som inte avsåg energieffektivisering över huvud taget (t.ex. sanitetsutrustning och innerväggar).

Dessutom uppfyllde projektet inte andra anbudsvillkor som rörde klassificering av byggnaden, användning av byggnaden före och efter projektets genomförande och innehav av relevant bygglov.

6.29. I ytterligare två fall i Spanien fann vi betydande inkonsekvenser i insatsens omfattning som definierades i de dokument där stödvillkoren fastställdes.

Överträdelser av reglerna för den inre marknaden: statligt stöd och offentlig upphandling

Sju projekt bröt mot reglerna för statligt stöd

6.30. Artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska säkerställa att stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel inte snedvrider konkurrensen och påverkar handeln inom EU. Om stödet inte ligger under taket för *statligt stöd av mindre betydelse*¹⁸ måste medlemsstaterna anmäla stödet till kommissionen. Kommissionen måste därefter avgöra om stödet i fråga är förenligt med den inre marknaden och ge sitt uttryckliga godkännande.

¹⁸ Förordning (EU) nr 1407/2013 om stöd av mindre betydelse.

Medlemsstaterna får också bevilja statligt stöd om stödet omfattas av den *allmänna gruppundantagsförordningen* eller andra undantagsbestämmelser.

6.31. I år identifierade vi sju projekt som bröt mot EU:s regler för statligt stöd i fem medlemsstater – Tjeckien, Ungern, Malta, Polen och Rumänien. Vi anser att fyra av dem borde ha fått mindre offentlig finansiering eller ingen alls. Dessa projekt stod för 8 % av alla kvantifierbara fel som vi konstaterade och omkring 0,5 procentenheter av den uppskattade felnivån (2 % bidrag till felnivån). Vi har inte kvantifierat de övriga felen, eftersom de inte hade någon inverkan på den offentliga finansieringens storlek. Vi ger ett exempel på en överträdelse av reglerna för statligt stöd i [ruta 6.5](#).

Ruta 6.5

Felaktig tillämpning av EU:s regler om statligt stöd

I ett Eruf-finansierat projekt i Polen fick ett privat företag *bidrag* för FoU-verksamhet för att installera och testa en pilotproduktionslinje som skulle användas för att experimentera med och producera en rad innovativa kemiska ämnen. Efter en rad tester bekräftade företaget att produktionslinjen var lämplig för produktion av miljövänliga kemikalier. När projektet var avslutat började företaget använda linjen för kommersiella ändamål.

Under vårt revisionsarbete konstaterade vi att företaget hade deklarerat linjens hela investeringskostnad för medfinansiering. Detta strider mot artikel 25 i den allmänna gruppundantagsförordningen (stöd till forsknings- och utvecklingsprojekt), enligt vilken avskrivningskostnader är stödberättigande endast för den del av utrustningens livslängd då den används för projektet. Eftersom produktionslinjen fortsatte att användas efter det att projektet hade avslutats drog vi slutsatsen att en betydande del av det stöd som beviljats för detta projekt inte var förenligt med reglerna för statligt stöd.

Fyra fall av bristande efterlevnad av EU:s eller nationella regler för offentlig upphandling

6.32. Reglerna för offentlig upphandling är avgörande för att säkerställa att offentliga medel används sparsamt och effektivt samtidigt som principerna om öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering respekteras. Vid våra revisioner granskar vi, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser, efterlevnaden av EU:s och medlemsstaternas regler för offentlig upphandling.

6.33. I fyra förfaranden identifierade vi fall av bristande efterlevnad av EU:s eller nationella regler för offentlig upphandling som inte hade upptäckts av

revisionsmyndigheterna i Tjeckien, Spanien och Portugal, och vi kvantifierade tre av dessa fyra fall. Vi upptäckte också tre fall där medlemsstaternas myndigheter inte hade tillämpat kommissionens beslut om kvantifiering av fel vid offentlig upphandling korrekt i Tjeckien, Italien och Slovakien. I dessa fall tillämpade medlemsstaterna lägre procentsatser än de som vi anser lämpliga i enlighet med kommissionens riktlinjer. De sex fall som vi kvantifierade stod för 12 % av alla kvantifierbara fel som vi konstaterade, eller cirka 0,9 procentenheter av den uppskattade felnivån (14 % bidrag till felnivån).

6.34. Vi fann två allvarliga överträdelser som påverkade resultatet av den offentliga upphandlingen för två Eruf-projekt i Tjeckien. Ett fall beskrivs i [ruta 6.6](#) nedan.

Ruta 6.6

Inkorrekt upphandlingsförfarande på grund av oupptäckt intressekonflikt på entreprenörsnivå

I Tjeckien var den upphandlande myndigheten för det granskade Eruf-projektet ett offentligt företag som levererade värme till lokala bostäder. Ett av syftena med den granskade insatsen var att öka användningen av förnybara resurser genom att installera en modern panna för förbränning av biomassa. Enligt EU-lagstiftning och nationell lagstiftning måste upphandlande myndigheter undvika intressekonflikter när de genomför upphandlingsförfaranden.

Det granskade förfarandet låg under det tröskelvärde som anges i EU:s direktiv om offentlig upphandling, och därför var nationell lagstiftning tillämplig (artikel 44 i den nationella lagen om offentlig upphandling).

Vi konstaterade att den upphandlande myndigheten inte identifierade intressekonflikten och inte vidtog tillräckliga riskreducerande åtgärder när den valde ut ett anbud som lämnats in av ett företag som hade deltagit i utarbetandet av projektansökan och i utarbetandet av anbudsunderlaget. Den tekniska anbudsspecifikationen var skraddarsydd för företagets egen produkt och gjorde det i praktiken omöjligt att välja andra anbudsgivare med likvärdiga produkter. Två anbud lämnades in där samma produkt ingick. Det ena från företaget självt och det andra från en av dess distributörer.

Till skillnad från i ett liknande fall tog myndigheten för konkurrensskydd heller inte upp den uppenbara intressekonflikten på ett korrekt sätt och begärde inte några riskreducerande åtgärder såsom ett oberoende expertutlåtande om den upphandlande myndighetens anbuds-förfarande. Vi anser därför att det granskade kontraktet och tillhörande kostnader är oriktiga.

Revisionsmyndigheten upptäckte en annan oriktighet i samband med detta kontrakt och programmyndigheterna tillämpade en finansiell korrigering på 25 %. Varken den förvaltande myndighetens eller revisionsmyndighetens kontroller upptäckte dock intressekonflikten, för vilken en korrigering på 100 % skulle krävas.¹⁹

¹⁹ Den förvaltande myndighetens kategorisering av brister i tilldelningen av kontrakt med fastställande av bötesbelopp för bristande budgetdisciplin, som gäller från den 22 november 2017, och kommissionens beslut av den 14 maj 2019 om riktlinjer för fastställande av finansiella korrigeringar som ska tillämpas på utgifter som finansieras av unionen, i de fall som de tillämpliga bestämmelserna om *offentlig upphandling* inte har följts.

6.35. I [ruta 6.7](#) ges ett exempel på en överträdelse av reglerna för offentlig upphandling som avser en snabb tilldelning av kontrakt för en stor volym varor i samband med hanteringen av covid-19-pandemin.

Ruta 6.7

Inkonsekvent tillämpning av nödundantag i offentliga upphandlingsförfaranden för inköp av munskydd

I covid-19-pandemins tidiga skede var tillgången på medicinska förnödenheter och tillhörande tjänster otillräcklig. Vi granskade ett Eruf-finansierat projekt i Spanien som gällde inköp av munskydd som skulle levereras senast i april 2020.

Den upphandlande myndigheten tilldelade kontraktet direkt, utan föregående offentliggörande, genom ett brådskande förfarande i enlighet med spansk upphandlingslagstiftning²⁰, som tillåter avvikelser från det normala upphandlingsförfarandet i nödsituationer. I sådana situationer måste den upphandlande myndigheten visa att entreprenören är den enda som kan leverera de nödvändiga förnödenheterna på de tekniska villkor och inom den tid som den synnerligen brådskande situationen kräver²¹. Den upphandlande myndigheten dokumenterade emellertid inte valet av entreprenör. Dessutom borde den ha genomfört och dokumenterat vissa minimikontroller för att avgöra om några skäl för uteslutning var tillämpliga på entreprenören och för att kunna medge undantag från dessa.

För att kontrollera om det föreligger grunder för uteslutning av entreprenören krävs enligt spansk upphandlingslagstiftning åtminstone en egen försäkran²². I detta fall har den upphandlande myndigheten emellertid avvikit från sin egen praxis för liknande kontrakt och inte utfört några dokumenterade kontroller. Vår revision visade att en av uppdragstagarens handläggare tidigare hade dömts för brott.

Slutligen hade uppdragstagaren inte levererat munskydden i slutet av april, den tidsfrist som var själva skälet till att man använde sig av en direkt tilldelning av kontrakt utan att begära in anbud från andra leverantörer. Merparten av munskydden (76,5 %) levererades först i juli 2020.

²⁰ Artikel 120 i lag 9/2017 (den spanska upphandlingslagen).

²¹ Kommissionens meddelande *Vägledning från Europeiska kommissionen om användningen av reglerna om offentlig upphandling i nödsituationen i samband med covid-19-krisen* (2020/C 108 I/01).

²² Artikel 85 i lag 9/2017 (den spanska upphandlingslagen).

Avsaknad av grundläggande styrkande handlingar

6.36. Stödmottagare och programmyndigheter är skyldiga att ha system och förfaranden som säkerställer en lämplig *verifieringskedja*. I det ingår att föra dokumentregister.

6.37. Vi konstaterade att styrkande information eller dokumentation saknades i fyra av de transaktioner som vi granskade, men vi kvantifierade inte någon av dessa. I ett fall i Spanien utarbetade stödmottagaren de månatliga tidrapporter som krävdes enligt bidragsöverenskommelsen först när det tvååriga projektet hade slutförts och flera veckor efter det att ersättningsanspråket hade lämnats in, men innan utbetalningen till stödmottagaren gjordes. I ett annat fall, i Portugal, gav revisionsmyndigheten oss en bekräftelse från de deltagande universiteten angående registreringar och uppnådda studiepoäng, daterad efter vårt revisionsarbete på plats. Mot denna bakgrund beslutade vi att inte kvantifiera felet. Vi noterar att kommissionen avser att följa upp detta fall.

Finansieringsinstrument

6.38. Finansieringsinstrument, såsom lån, garantier och eget kapital, är en återbetalningsbar form av stöd. Utbetalningarna via finansieringsinstrument ökade från 2,1 miljarder euro under räkenskapsåret 2019/2020 till 5,5 miljarder euro under det granskade räkenskapsåret.

6.39. Vi fann sex kvantifierbara fall av utbetalningar där antingen slutmottagarna eller de verksamheter som fick stöd bevisligen inte var berättigade till stöd: ett fall i Italien (bristande efterlevnad av kriterierna för stödberättigande för unga som varken arbetar eller studerar), ett i Tjeckien (bristande efterlevnad av reglerna om statligt stöd) och fyra i Spanien (slutmottagarna var inte stödberättigade och lånen var inte stödberättigande). Dessa fall står för omkring 0,3 procentenheter av vår uppskattade felnivå.

6.40. Vi identifierade också 14 systembrister i finansieringsinstrument. I fyra av dessa 14 fall utgjorde de brister som vi identifierade betydande brister i den förvaltande myndighetens eller det förmedlande organets kontroller. Bristerna bestod bland annat i avsaknad av kontroller av huruvida slutmottagarna var föremål för intressekonflikter eller hade ett kriminellt förflutet samt underlåtenhet att kontrollera om förfarandet för att välja ut slutmottagare följde bestämmelserna i det operativa programmet.

Sund ekonomisk förvaltning

6.41. EU:s budget måste genomföras på ett lagligt och korrekt sätt i enlighet med principen om *sund ekonomisk förvaltning* där principerna om *sparsamhet*, *effektivitet* och *ändamålsenlighet* ingår. Enligt förordningen om gemensamma bestämmelser ska medlemsländerna respektera dessa principer när de genomför de sammanhållningspolitiska fonderna. I vårt arbete upptäckte vi elva fall i Tyskland, Kroatien, Italien, Litauen och Ungern där dessa principer inte hade följts (se [ruta 6.8](#)).

Ruta 6.8

Användning av förenklade kostnadsalternativ som resulterade i alltför stora ekonomiska fördelar för en medlemsstat

Vårt urval omfattade fyra insatser inom ett operativt program i Italien där förenklade kostnadsalternativ hade använts. Stödmottagarna i dessa fyra insatser hade korrekt deklarerat stödberättigande kostnader på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader som fastställts av den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 67 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Det belopp som den förvaltande myndigheten deklarerat till kommissionen hade dock beräknats på grundval av en annan modell, med användning av kommissionens standardiserade skalor för enhetskostnader (i enlighet med artikel 14.1 i ESF-förordningen).

Till följd av detta var de belopp som hade attesterats till kommissionen och betalats från EU-budgeten för varje insats mellan 16 % och 30 % högre än de belopp som överenskommits och betalats ut till stödmottagarna. Den EU-finansiering som en medlemsstat erhåller bör inte i grunden skilja sig från det belopp som betalas ut till stödmottagarna.

Vi hade redan rapporterat om flera sådana fall i vår [årsrapport för 2020](#)²³.

Ett renoverat kulturcentrum som inte är tillgängligt för allmänheten

I Italien konstaterade vi att ett kulturcentrum som finansierats genom Eruf fortfarande inte var öppet för allmänheten tre år efter det att renoveringsarbetena slutförts och utrustning och möbler levererats. Vid tidpunkten för vår revision fanns det ingen tillgänglig information om förekomsten av ett kulturcentrum annat än en affisch utanför byggnaden som fortfarande hänvisade till pågående arbeten. Den tekniska utrustningen till mediebiblioteket hade levererats 2019, men hade ännu inte packats upp. Ett fullt utrustat konferensrum hade aldrig använts.

Även om output hade levererats gav investeringen inte bra *valuta för pengarna*, eftersom målen att inrätta ett samhällsbibliotek, främja samhällsengagemang och stärka den kulturella sammanhållningen inte hade uppnåtts.

Först efter vårt revisionsbesök lanserade stödmottagaren en särskild webbplats för projektet, med en kalender över evenemang som skulle hållas under 2023.

²³ Se punkterna 5.24, 5.25 och 5.26.

Vår bedömning av revisionsmyndigheternas arbete

De förvaltande myndigheterna utgör den "första försvarslinjen" mot oriktiga utgifter och revisionsmyndigheterna den "andra försvarslinjen"

6.42. De förvaltande myndigheterna utgör den "första försvarslinjen".

Ändamålsenlig kontroll från deras sida är en nödvändighet för att säkerställa insatsernas överensstämmelse med den rättsliga ramen och deras *prestation*. Våra granskningsresultat de senaste sex åren visar att dessa kontroller ännu inte i tillräcklig utsträckning motverkar den höga inneboende risken för fel på sammanhållningsområdet.

6.43. Revisionsmyndigheterna är "den andra försvarslinjen" i kontroll- och garantiramen för kostnaderna. De kontrollerar, på urvalsbasis, korrektheten i de kostnader som de förvaltande myndigheterna deklarerar till kommissionen. De ska vara funktionellt oberoende av de förvaltande myndigheterna.

Procentsatsen för kvarstående fel låg över väsentlighetsgränsen i mer än 60 % av de granskade garantipaketen för 2022, sett till deras värde

6.44. Vi bedömde det arbete som utförts av 24 av 116 revisionsmyndigheter i 18 medlemsstater och i Förenade kungariket. Vårt urval bestod av 34 garantipaket och ett avslutandepaket. Förutom i tre fall hade revisionsmyndigheterna rapporterat en procentsats för kvarstående fel som var lika med eller under 2 %.

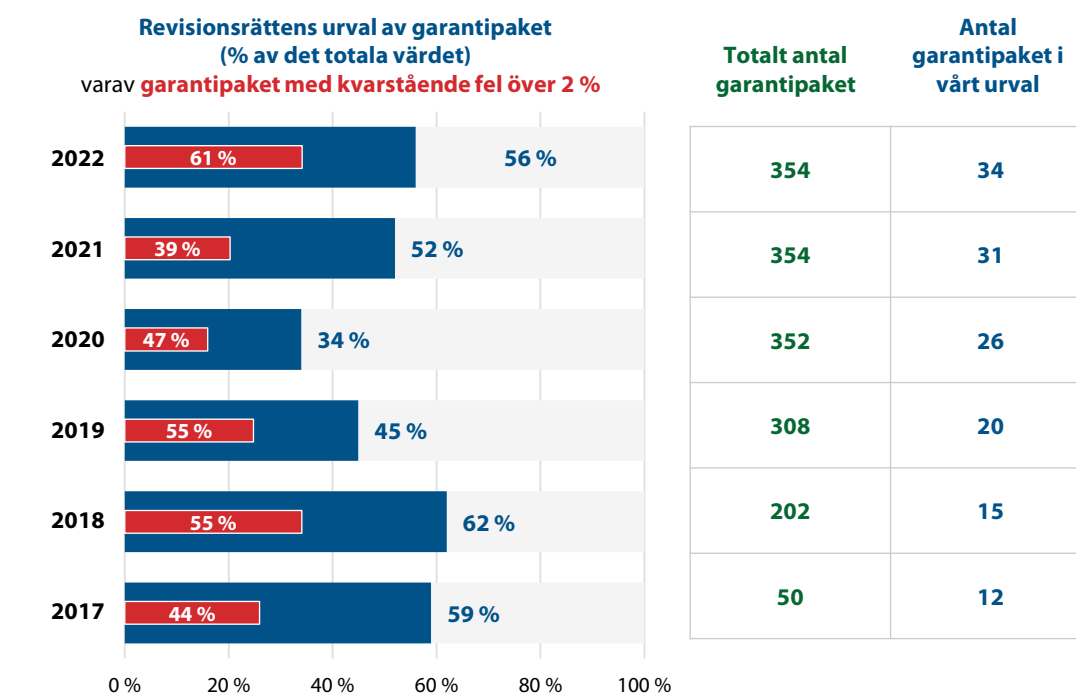
6.45. I sina *årliga verksamhetsrapporter* justerade kommissionen, med beaktande av sitt eget granskningsarbete och de preliminära resultaten av våra revisioner, procentsatsen för kvarstående fel för tio av de 34 garantipaketen i vårt urval till över 2 %. Häri ingår ett fall där kommissionen hade undantagit förskott för finansieringsinstrument som revisionsmyndigheten tidigare hade tagit med. Vi fann inga ytterligare fel i detta fall.

6.46. Med beaktande av de ytterligare fel som upptäcktes av kommissionen och våra egna granskningsresultat visar vårt arbete med årets urval att procentsatsen för kvarstående fel låg över 2 % i 16 av de 34 granskade garantipaketen.

Andelen garantipaket där felnivån översteg väsentlighetsgränsen nådde en topp 2022

6.47. Sedan 2017 har vi granskat 87 garantipaket, och minst en granskning har skett i var och en av de 27 medlemsstaterna och Förenade kungariket. Vår årliga urvalstäckning varierar mellan 34 % och 62 % av de kostnader som attesterats i årsräkenskaperna (se blå staplar i [figur 6.10](#)). Vi konstaterar att andelen garantipaket med procentsatser för kvarstående fel över 2 % inte hade minskat till under 39 % av kostnaderna i våra urval och nådde en topp på 61 % 2022 (se röda staplar i [figur 6.10](#)). Detta återspeglar de kvarstående bristerna i revisionsmyndigheternas arbete.

Figur 6.10 – Garantipaket med en procentsats för kvarstående fel på över 2 % (2017–2022)

Källa: Revisionsrätten.

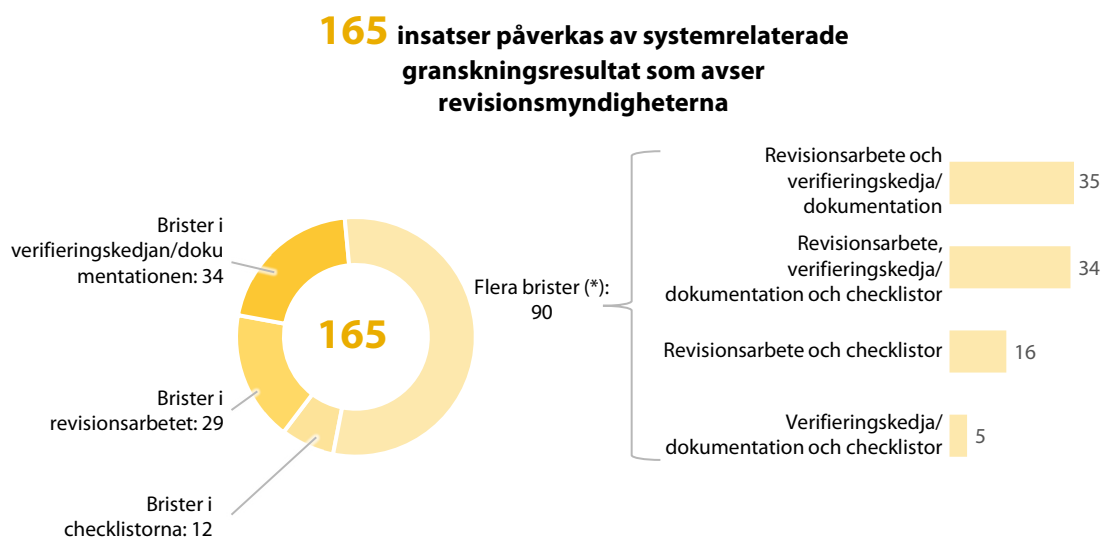
Huvudsakliga brister som identifierats i revisionsmyndigheternas revisioner 2022

6.48. Revisionsmyndigheternas arbete måste överensstämma med de rättsliga bestämmelserna²⁴ och måste ta hänsyn till de *internationella revisionsstandarderna*.

²⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014.

6.49. Vår revision 2022 har också visat på en markant ökning av brister i revisionsmyndigheternas arbete vad gäller omfattning, kvalitet och dokumentation. I 165 insatser (73 %) var vi tvungna att göra om motsvarande granskningsåtgärder (se [figur 6.11](#)). För 135 insatser (60 % av det totala antalet) var vi tvungna att kontakta de förvaltande myndigheterna, de förmedlande organen eller stödmottagarna för att få fram nödvändig revisionsdokumentation.

Figur 6.11 – Typer av brister som identifierats i fråga om revisionsmyndigheterna

(*) Antal transaktioner som påverkas av flera brister.

Källa: Revisionsrätten.

6.50. Vårt urval består främst av transaktioner som redan granskats av revisionsmyndigheterna (se punkt [6.12](#)). De ytterligare fel som vi konstaterade pekar på brister i revisionsmyndigheternas arbete som kommissionen inte alltid haft förmåga att åtgärda innan den godkände räkenskaperna. Bristerna förekommer på flera områden, exempelvis när det gäller revisionsmyndigheternas arbete med att kontrollera följande:

- Kostnadernas stödberättigande (t.ex. personalkostnader, förenklade kostnadsalternativ, större projekt och huruvida de kostnader som stödmottagare begär ersättning för faktiskt har uppkommit och betalats). Detta inbegriper fall där vi fann att revisionsmyndigheten inte utförde tillräckliga kontroller av information från stödmottagare eller där viktiga aspekter av ett välfungerande förvaltnings- och kontrollsystem inte fanns på plats (se [ruta 6.9](#)).
- Projektens stödberättigande.

- Efterlevnaden av reglerna för den inre marknaden (t.ex. om stödmottagaren har följt bestämmelserna om statligt stöd och upphandling).
- Risken för bedrägerier och intressekonflikter (t.ex. konstaterades ett fall i Österrike där den förvaltande myndighetens och den attesterande myndighetens uppgifter utfördes av samma person, utan åtskillnad av funktioner).
- Otillräcklig kvalitetsgranskning av det arbete som utförts av de externa revisorer som anlits på underentreprenad för kontrollerna av tre operativa program.

Ruta 6.9

Revisionsmyndigheterna kontrollerade inte stödmottagarnas egna försäkringar mot tillförlitliga och verifierade källor

I flera medlemsstater (Danmark, Grekland, Spanien, Kroatien, Malta, Portugal och Slovenien) konstaterade vi att revisionsmyndigheterna förlitade sig helt på stödmottagarnas egna försäkringar för att kontrollera kriterierna för stödberättigande och andra krav (såsom anbudsgivares tekniska kapacitet, status som *små och medelstora företag*, status som "UVAS" (unga som varken arbetar eller studerar), hushållens sammansättning, respekten för taket för stöd av mindre betydelse, avsaknaden av dubbelfinansiering och avsaknaden av intressekonflikter).

Vi konstaterade att revisionsmyndigheterna i fråga, inom ramen för sin revision av ett delurval av egenförsäkringar, inte hade begärt och kontrollerat några ytterligare styrkande bevis för att bekräfta tillförlitligheten hos den information som deklarerats. Sådana kontroller skulle bättre säkerställa skyddet av de ekonomiska intressena samtidigt som revisionsarbetet hålls inom rimliga gränser. Det skulle ha gjort det möjligt för revisionsmyndigheterna att identifiera felaktiga eller ofullständiga egenförsäkringar.

Brister i revisionsmyndigheternas kontroller av finansieringsinstrument

6.51. Vi identifierade också brister i revisionsmyndigheternas arbete i mer än hälften av de finansieringsinstrument som vi granskade (sju av 13). I Tjeckien hade revisionsmyndigheten i sin *årliga kontrollrapport* rapporterat att den hade granskat ett finansieringsinstrument som den i själva verket inte hade granskat alls.

Det faktum att insatser sträcker sig över flera år har inte beaktats vid fastställandet av finansiella korrigeringar

6.52. De sammanhållningspolitiska fonderna ger stöd, genom fleråriga program, till insatser vars kostnader kan attesteras under olika år allteftersom genomförandet

fortskrider. Därför kan fel som upptäcks i kostnaderna för en insats under ett visst år påverka kostnader som redan deklarerats under tidigare år.

6.53. När revisionsmyndigheterna upptäcker oriktigheter som också påverkar kostnader som attesterats under tidigare perioder bör de be de förvaltande och de attesterande myndigheterna att korrigera alla icke stödberättigande kostnader i räkenskaperna. I Italien fann vi en Eruf-insats där revisionsmyndigheten hade upptäckt en oriktighet som påverkade kostnader som attesterats under tidigare perioder. Medlemsstaten hade dock endast tillämpat en korrigering på de kostnader som ingick i det urval som revisionsmyndigheten hade kontrollerat.

Åtgärder för att bekämpa bedrägerier mot EU:s budget

6.54. Enligt EU-lagstiftningen måste kommissionen och medlemsstaterna skydda EU:s budget mot bedrägerier och oriktigheter²⁵. De är därför skyldiga att införa ändamålsenliga kontrollsystem. Se punkt **1.48** för de fall av misstänkta bedrägerier som vi identifierade under vårt revisionsarbete 2022 och rapporterade till Olaf och/eller Eppo.

Revisionsmyndigheterna hanterar bedrägeririsken på ett otillräckligt sätt

6.55. Vid vår granskning av revisionsmyndigheternas arbete bedömde vi om de på ett tillfredsställande sätt hade hanterat risken för bedrägeri, antingen genom särskilda avsnitt i sina checklistor för revisioner av insatser eller genom andra bedrägerispecifika granskningsåtgärder, såsom användningen av riskgraderingsverktyget *Arachne*²⁶.

6.56. Vi konstaterade att revisionsmyndigheterna uttryckligen hade hanterat bedrägeririsken i fråga om 65 % av de granskade insatserna under perioden 2014–2020 (145 av 222). Detta är en förbättring jämfört med de 38 % som vi konstaterade förra året²⁷, men fortfarande otillräckligt.

²⁵ Artikel 72 h i [förordning \(EU\) nr 1303/2013](#).

²⁶ Arachne är det särskilda datautvinningsverktyg som kommissionen erbjuder programmyndigheter inom sammanhållningsområdet för att hjälpa dem att identifiera projekt där det skulle kunna föreligga bedrägeririsk.

²⁷ Punkt 5.52 i [årsrapporten för 2021](#).

Medlemsstaternas myndigheter rapporterar inte misstänkta fall av bedrägeri i IMS enligt kraven

6.57. Enligt förordningen om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaternas myndigheter rapportera alla fall av misstänkta eller konstaterade bedrägerier i samband med EU-finansierade projekt som de upptäcker. De måste rapportera dessa fall även om de upptäcker dem innan de deklarerar kostnaderna till kommissionen. Denna skyldighet gäller alla utrednings- och åklagarmyndigheter i medlemsstaten, inte bara programmyndigheterna. Rapporteringen sker via systemet för hantering av oriktigheter, *Irregularity Management System* (IMS), som förvaltas av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

6.58. I vårt urval fann vi tre fall av pågående bedrägeriutredningar som inte hade rapporterats i IMS. Medlemsstaternas programmyndigheter var antingen omedvetna om utrednings- eller åklagarmyndighetens pågående utredning eller hade underlåtit att uppfylla sin lagstadgade rapporteringsskyldighet. Vi hänvisar också till rekommendation 5.2 i [årsrapporten för 2020](#), som kommissionen hittills har genomfört i de flesta avseenden (se [bilaga 6.2](#)).

Sent införande av nya it-verktyg för datautvinning och riskgradering

6.59. Den stadga som kommissionen och programmyndigheterna i de deltagande medlemsstaterna har enats om hindrar för närvarande uttryckligen Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) och revisionsrätten från att få tillgång till riskgraderingsverktyget Arachne.

6.60. Kommissionen föreslog 2022 en omarbetning av budgetförordningen²⁸ som föreskriver utveckling och obligatorisk användning av ett gemensamt integrerat it-verktyg för datautvinning och riskgradering. Detta verktyg skulle aggregera och använda uppgifter om de verkliga förmånstagarna av de EU-medel som tillhandahålls av medlemsstaterna. I vårt yttrande 06/2022 välkomnade vi förslaget att skapa ett sådant it-system och att ge utrednings- och kontrollorgan åtkomst till det, inbegripet Olaf, Eppo och revisionsrätten²⁹.

²⁸ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning), [COM\(2022\) 223](#).

²⁹ [Yttrande 06/2022](#) (i enlighet med artikel 322.1 i EUF-fördraget) över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning).

6.61. Kommissionen föreslog också att detta verktyg skulle göras tillgängligt senast 2028. Vi anser att det inte finns motiv för detta tidsperspektiv, eftersom den nuvarande rättsliga ramen för sammanhållningspolitiken redan föreskriver att medlemsstaterna är skyldiga att förse kommissionen med sådana uppgifter³⁰. Slutligen har kommissionen ännu inte vidtagit några lagstiftningsåtgärder för att ytterligare klargöra funktionerna och ansvarsområdena för medlemsstaternas samordningsmyndigheter för bedrägeribekämpning, vilket vi hade rekommenderat i vår särskilda rapport 06/2019³¹.

Uppföljning av vår särskilda rapport om bedrägeri i sammanhållningsutgifterna

6.62. Under vår uppföljning av rekommendationerna i vår särskilda rapport 06/2019 konstaterade vi att vissa brister som identifierats vid vår tidigare revision kvarstod. Framför allt kommer kommissionen inte att offentliggöra någon specifik vägledning för perioden 2021–2027 om bedrägeribekämpningsåtgärder och den hade inte vidtagit åtgärder för att regelbundet sprida bästa praxis. Slutligen har fem medlemsstater fortfarande inte antagit en nationell bedrägeribekämpningsstrategi. Dessutom har inte alla förvaltningsmyndigheter i dessa fem medlemsstater antagit bedrägeribekämpningspolicyer för sina program (se **bilaga 3.1**).

Kommissionens säkerhetsarbete och rapportering av procentsatser för kvarstående fel i sina årliga verksamhetsrapporter

6.63. De årliga verksamhetsrapporterna är det viktigaste redskap som kommissionens generaldirektorat har för att rapportera huruvida de har uppnått rimlig säkerhet om att kontrollförfarandena garanterar att kostnaderna är korrekta.

³⁰ Yttrande 06/2022 (i enlighet med artikel 322.1 i EUF-fördraget) över förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiella regler för unionens allmänna budget (omarbetning).

³¹ Särskild rapport 06/2019 *Bekämpning av bedrägeri i EU:s sammanhållningsutgifter: förvaltande myndigheter måste bli bättre på upptäckt, motåtgärder och samordning.*

Kommissionens kritiska prestationsindikator för korrekthet i årliga verksamhetsrapporter ligger under väsentlighetsgränsen, medan dess uppskattning av den högsta procentsatsen för fel ligger över

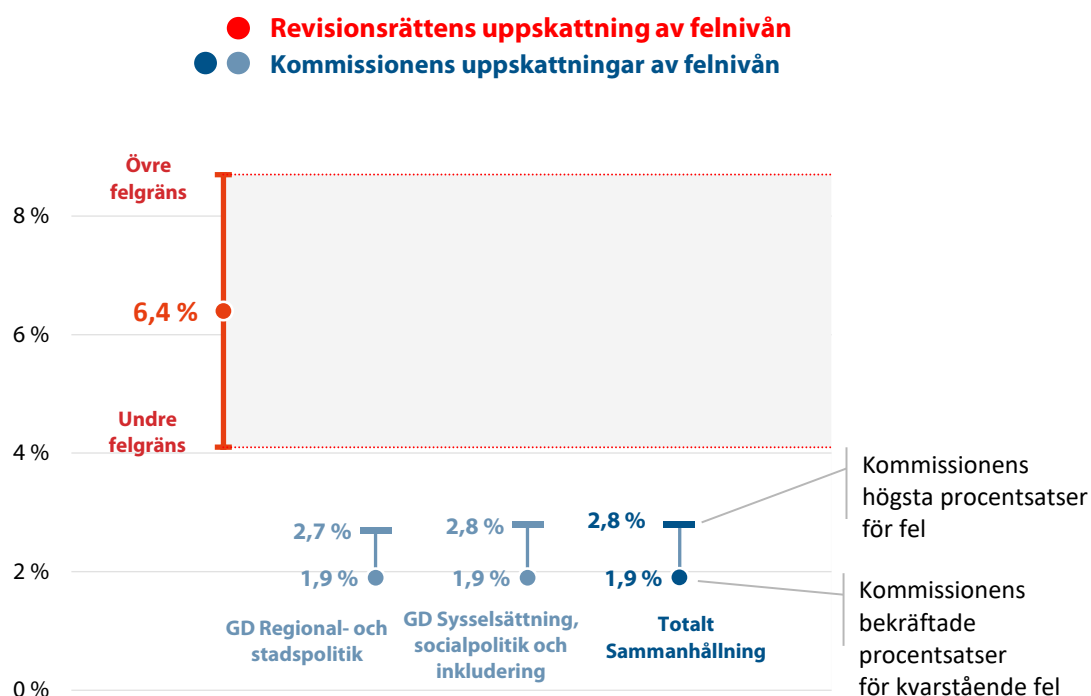
6.64. När det gäller sammanhållning använder kommissionen enskilda procentsatser för kvarstående fel som rapporterats av medlemsstaterna, resultaten av sitt eget arbete avseende korrekthet och annan tillgänglig information för att beräkna en viktad genomsnittlig felnivå. Den procentsatsen rapporterar kommissionen som en *kritisk prestationsindikator* (KPI) för *laglighet och korrekthet*. Liksom tidigare år har kommissionen vid beräkningen av denna KPI inte tagit hänsyn till effekten av förskott som betalats ut till finansieringsinstrument.

6.65. För räkenskapsåret 2020/2021 rapporterade GD Regional- och stadspolitik en KPI på 1,9 % och en "högsta procentsats" på 2,7 %. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderings procentsatser var 1,9 % för den kritiska prestationsindikatorn och 2,8 % för den högsta risken. För båda generaldirektoraten syftar den högsta procentsatsen till att hantera risken för fel som ligger utanför urvalet av transaktioner inom operativa program som granskats under året (antingen av kommissionen eller av oss). De högsta procentsatserna kan också omfatta ett tillägg eller en schablonsats för ogranskade operativa program³².

6.66. I [figur 6.12](#) ges en översikt över de kritiska prestationsindikatorer som kommissionen rapporterade i sina årliga verksamhetsrapporter för 2022. För räkenskapsåret 2020/2021 ligger dessa KPI:er för första gången utanför det felintervall som vi uppskattat.

³² Fotnot 65 i GD Regional- och stadspolitikens årliga verksamhetsrapport för 2022 och fotnot 71 i GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderings årliga verksamhetsrapport för 2022.

Figur 6.12 – Kommissionens kritiska prestationsindikatorer för sammanhållning jämfört med vår uppskattning av felnivån

Källa: Revisionsrätten.

6.67. På samma sätt ligger de indikatorer som kommissionen rapporterade i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022 utanför vårt felintervall (se även [figur 6.12](#)):

- För rubrik 2 i den fleråriga budgetramen som helhet rapporterar kommissionen en kombinerad risk vid betalning på mellan 1,8 % och 2,6 %³³, på grundval av de olika generaldirektoratens slutsatser om riskbeloppen.
- För underrubrik 2a om sammanhållning i den fleråriga budgetramen rapporterar kommissionen en kombinerad risk vid betalning på mellan 1,9 % och 2,7 %³⁴, återigen på grundval av generaldirektoratens uppskattningar för riskbelopp och deras kritiska prestationsindikatorer.

³³ Volym III av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022, bilaga 5, s. 15.

³⁴ Volym II av den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022, bilaga 2, s. 61.

Kommissionen fortsätter att upptäcka oriktigheter genom sina regelefterlevnadsrevisioner, men de inneboende begränsningarna i skrivbordsgranskningarna kvarstår

6.68. Tillförlitligheten hos den information om korrekthet som rapporteras i årliga verksamhetsrapporter beror i hög grad på kvaliteten på programmyndigheternas arbete. Kommissionen gör skrivbordsgranskningar och *regelefterlevnadsrevisioner* för att granska och bedöma revisionsmyndigheternas arbete. I sina skrivbordsgranskningar kontrollerar kommissionen att den information om korrekthet som ingår i garantipaketet är konsekvent. Kommissionens skrivbordsgranskningar har inneboende begränsningar när det gäller att bekräfta *procentsatsen för kvarstående fel*³⁵. Detta framgår av de ytterligare fel som vi upptäckte vid våra revisioner.

6.69. Syftet med regelefterlevnadsrevisioner är att uppnå rimlig säkerhet om att inga allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystem inte har upptäckts och rapporterats – och därmed inte korrigerats. Under 2022 genomförde kommissionen 27 regelefterlevnadsrevisioner. De omfattade ofta program inom Eruf/Sammanhållningsfonden och ESF/sysselsättningsinitiativet för unga. Kommissionen konstaterade i 15 av dessa granskningar att de procentsatser för kvarstående fel som hade rapporterats i revisionsmyndigheternas årliga kontrollrapporter för räkenskapsåret 2020/2021 var underskattade och höjde dem därför. I tio fall innebar höjningen att procentsatsen för kvarstående fel hamnade över väsentlighetsgränsen på 2 %.

6.70. I vår *årsrapport för 2021*³⁶ noterade vi att kommissionen hade förbättrat sin metod för att uppskatta den högsta risken genom att inkludera ett tillägg för ogranskade operativa program. Vi konstaterade att två brister fortfarande kvarstår: kommissionen tillämpar inte sådana tillägg när det gäller operativa program som granskats under tidigare räkenskapsår, och i vissa fall kan nivån på tilläggsbeloppen vara otillräcklig för att ta hänsyn till fel som kommissionen inte har upptäckt genom sina regelefterlevnadsrevisioner. Dessa brister påverkar också kommissionens risk vid avslutandet, eftersom kommissionen kanske inte alltid gör de korrigeringar som krävs för att få ner procentsatsen för kvarstående fel under väsentlighetsgränsen.

³⁵ *Särskild rapport 26/2021 Utgifternas korrekthet inom EU:s sammanhållningspolitik: kommissionen redovisar varje år en lägsta uppskattad felnivå som inte är slutgiltig.*

³⁶ Se punkterna 5.59–5.62.

Kommissionen har ännu inte tillämpat några finansiella nettokorrigeringar

6.71. De rättsliga bestämmelser som infördes för perioden 2014–2020 gav kommissionen större befogenheter att säkerställa att oriktiga kostnader inte ersätts från EU-budgeten, genom möjligheten att tillämpa finansiella nettokorrigeringar. I fall där medlemsstaterna inte har upptäckt allvarliga brister ska kommissionen tillämpa sådana korrigeringar enligt de villkor som anges i artikel 145.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser. I slutet av november 2022 hade kommissionen ännu inte tillämpat någon finansiell nettokorrigering.

6.72. Vi undersökte om kommissionen (GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och GD Regional- och stadspolitik) i slutet av 2022 hade redovisat någon information om pågående finansiella nettokorrigeringar. GD Regional- och stadspolitik rapporterade att de ännu inte hade tillämpat några finansiella nettokorrigeringar. Enligt GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderingens årliga verksamhetsrapport föreföll villkoren för att tillämpa finansiella nettokorrigeringar ha varit uppfyllda i ett fall, och ett förfarande kan komma att inledas under 2023.

Avslutandet av programperioden 2007–2013 pågår fortfarande

6.73. Den 31 mars 2017 gick medlemsstaternas tidsfrist ut för att lämna in avslutandedokumentet för 2007–2013. Kommissionen ska sedan lämna sina synpunkter inom fem månader från mottagandet av avslutandedokumentet³⁷. Det finns dock ingen lagstadgad tidsfrist inom vilken medlemsstaten ska svara på dessa synpunkter. Därför har kommissionen i sina riktlinjer för avslutande angett en tidsfrist på två månader för detta, som kan förlängas på begäran. Om ytterligare revisionsarbete behövs kan tidsfristen förlängas så länge som anses nödvändigt för att slutföra det arbetet. Dessa riktlinjer är dock endast bindande för kommissionen, inte för medlemsstaterna. I särskild rapport 36/2016³⁸ betonade vi att avsaknaden av lagstadgade tidsfrister kan innebära en risk för att avslutandet inte genomförs i tid.

6.74. Vid utgången av 2022 hade GD Regional- och stadspolitik avslutat 276 av 322 operativa program för perioden 2007–2013. För ytterligare 44 operativa program har GD Regional- och stadspolitik gjort en betalning inför avslutandet som endast omfattar de oomtvistade beloppen, medan en rad olösta frågor (såsom pågående

³⁷ Artikel 89 i rådets förordning (EG) nr 1083/2006.

³⁸ Särskild rapport 36/2016 *En bedömning av arrangemangen för avslutande av sammanhållnings- och landsbygdsutvecklingsprogrammen 2007–2013*.

utredningar, oavslutade granskningsresultat och pågående återkrav) återstår. GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering har avslutat 101 av 117 operativa program och preliminärt avslutat 13 operativa program. Sex program (GD Regional- och stadspolitik: två, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering: fyra) är fortfarande helt oavslutade på grund av olösta frågor. Eftersom den rättsliga ramen inte innehåller någon slutlig tidsfrist för avslutande går det inte att förutse hur lång tid som kommer att behövas för att avsluta alla operativa program för 2007–2013.

6.75. För perioden 2014–2020 kommer det slutliga avslutandet av programmen endast att baseras på de dokument som avser det sista räkenskapsåret och den slutliga genomföranderapporten. Men programmyndigheterna måste fortfarande göra en slutbedömning av stödberättigandet i de kostnader som deklarerats för vissa insatser, särskilt för insatser som rör investeringar via finansieringsinstrument, reglering av statligt stöd som betalats i förskott, slutlig bedömning av inkomstgenererande insatser och behandling av insatser som inte fungerar. Detta kan kräva ytterligare finansiella korrigeringar, med risk för att avslutandet försenas ytterligare.

Rapportering om flera förfaranden gällande rättsstatsprincipen

6.76. Till följd av rekommendationen i förra årets årsrapport har kommissionen (GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering) i sina årliga verksamhetsrapporter tagit med en sammanfattning av läget när det gäller kommissionens genomförande av förordning (EU, Euratom) 2020/2092 om en generell villkorlighetsordning för skydd av unionsbudgeten. I slutet av 2022 hade alla 27 medlemsstater mottagit förfinansieringen för sina program under 2021–2027. I enlighet med artikel 15 i förordning (EU) 2021/1060 omfattar detta Ungern (468 miljoner euro) och Polen (1,7 miljarder euro), även om ersättningen av dessa medlemsstaters betalningsansökningar förhindras eftersom de ännu inte uppfyller det övergripande nödvändiga villkoret om respekt för EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Slutsatser och rekommendationer

Slutsats

6.77. De revisionsbevis som vi har inhämtat och presenterat i det här kapitlet visar att felnivån i kostnaderna för Sammanhållning, resiliens och värden var väsentlig. För rubrik 2 i den fleråriga budgetramen resulterade vår transaktionsgranskning i en uppskattad övergripande felnivå på 6,4 %.

6.78. Nästan alla fel som vi har kvantifierat i detta kapitel gäller kostnader under underrubrik 2a för vilken vår uppskattning av den övergripande felnivån är 6,6 %.

6.79. Kontroll- och garantiramen för sammanhållningsutgifter under perioden 2014–2020 utformades för att säkerställa att de årliga procentsatserna för kvarstående fel skulle ligga under väsentlighetsgränsen. Både de nationella programmyndigheternas och kommissionens tillämpning av ramen behöver förbättras ytterligare.

6.80. Våra granskningsresultat tyder på att de förvaltande myndigheternas kontroller inte alltid på ett ändamålsenligt sätt förebygger eller upptäcker oriktigheter i de kostnader som stödmottagarna deklarerat. Dessutom fann vi betydande brister i det arbete som utförts av flera revisionsmyndigheter som ingick i vårt urval (se punkterna [6.44–6.58](#)). Det begränsar den tillförlitlighet som kan tillskrivas deras arbete. Den omräknade felnivån låg över väsentlighetsgränsen på 2 % i 16 av 34 garantipaket för perioden 2014–2020. Kommissionen justerade procentsatserna för kvarstående fel för tio av dessa paket till en siffra över 2 %. När kommissionen gjorde detta tog den även hänsyn till vårt revisionsarbete.

6.81. Sedan 2017 har garantipaketen i våra årliga urval omfattat över en tredjedel av de kostnader som godkänts av kommissionen. Andelen kostnader som omfattas av garantipaket med en procentsats för kvarstående fel på över 2 % har ökat från 44 % år 2017 till 61 % år 2022 (se [figur 6.10](#)).

6.82. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022 liksom i de årliga verksamhetsrapporterna instämmer kommissionen i vårt övergripande uttalande att felnivån i sammanhållningsutgifterna är väsentlig. Samtidigt är kommissionens uppskattningar av felnivån betydligt lägre än våra (se [figur 6.12](#)).

Rekommendationer

6.83. *Bilaga 6.2* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de två rekommendationer som vi lämnade i *årsrapporten för 2019*. Av dessa hade kommissionen genomfört en i de flesta avseenden och en i vissa avseenden.

6.84. Vi granskade också rekommendationer från *årsrapporterna för 2020 och 2021* som krävde omedelbara åtgärder eller hade måldatum för genomförande under 2022 eller fram till april 2023. Vi granskade också rekommendationer från *årsrapporterna för 2017 och 2018* som ännu inte hade genomförts fullt ut men som fortfarande är relevanta.

6.85. Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi kommissionen att göra följande:

Rekommendation 6.1 – Åtgärder för att begränsa återkommande fel

Stärka de åtgärder som är avsedda att åtgärda återkommande fel, särskilt när det gäller icke stödberättigande kostnader och projekt, se till att det egna granskningsarbetet är tillräckligt och omfattar alla revisionsmyndigheter och sprida resultaten för att minska förekomsten och effekterna av oriktiga kostnader.

Måldatum för genomförande: December 2025.

Rekommendation 6.2 – Anmälningar om större projekt

Vid avslutandet av programmen för 2014–2020 kontrollera att kostnader kopplade till större projekt har godkänts endast om projekten har anmälts i förväg, med särskild hänsyn till den situation som upptäckts i år.

Måldatum för genomförande: Senast i mars 2025.

Rekommendation 6.3 – Tematiska revisioner av intressekonflikter

Planera och genomföra tematiska revisioner med fokus på intressekonflikter för programmen 2021–2027, på grundval av kommissionens egen riskbedömning och mot bakgrund av de brister som konstaterats.

Måldatum för genomförande: December 2024.

Rekommendation 6.4 – Riktade kontroller av finansiella korrigeringar i samband med avslutandet av fleråriga insatser

Utföra särskilda riktade kontroller i sina revisioner inför avslutandet för 2014–2020 för att säkerställa att medlemsstaterna har tillämpat nödvändiga finansiella korrigeringar för fel som upptäckts under ett räkenskapsår och som också påverkar kostnader under andra redovisningsperioder.

Måldatum för genomförande: Från februari 2025 till dess att alla operativa program för 2014–2020 har avslutats.

Rekommendation 6.5 – Tillförlitligheten i egenförsäkringar

Se till att revisionsmyndigheterna har lämpliga metoder för att kontrollera egenförsäkringars giltighet och tillförlitlighet och utbyta god praxis, med särskild hänsyn till den situation som upptäckts detta år.

Måldatum för genomförande: December 2023.

Rekommendation 6.6 – Öka medvetenheten om bedrägeririsker för att säkerställa en ändamålsenligare rapportering av misstänkta bedrägerier

- a) Planera och genomföra tematiska revisioner med fokus på de förvaltande myndigheternas riskmedvetenhet och användningen av datautvinnings- och riskgraderingsverktyg för programmen 2021–2027.
- b) Ange minimikrav på att revisionsmyndigheterna ska ta med risken för bedrägeri i sina checklistor och sitt revisionsarbete.
- c) Påminna medlemsstaterna om deras skyldigheter när det gäller att rapportera bedrägerier.

Måldatum för genomförande: För rekommendation 6.6 a senast i december 2025, för rekommendationerna 6.6 b och 6.6 c senast i december 2023.

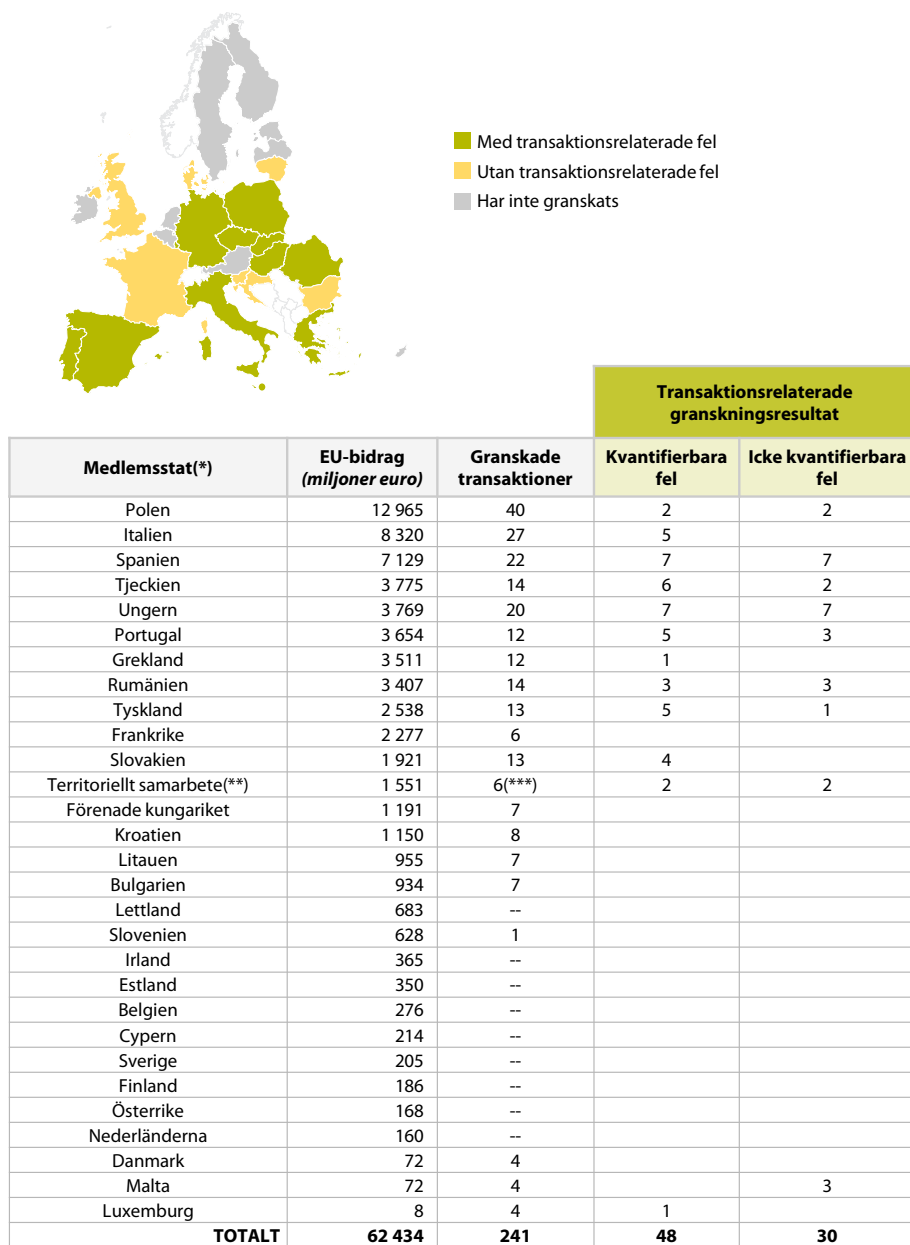
Rekommendation 6.7 – Införande av datautvinnings- och riskgraderingsverktyg

Tidigarelägga datumet för införande av det gemensamma integrerade it-verktyget för datautvinning och riskgradering, från 2028 till 2025, det första året då betydande kostnadsbelopp för 2021–2027 förväntas redovisas. Fram till dess, se till att Olaf, Eppo och revisionsrätten har tillgång till Arachne.

Måldatum för genomförande: December 2025.

Bilagor

Bilaga 6.1 – Fördelning av vårt urval av transaktioner och tillhörande granskningsresultat inför revisionsförklaringen för 2022

(*) Vårt urval är inte utformat för att dra slutsatser på medlemsstatsnivå.

(**) Bidrag till territoriellt samarbete omfattar Alpområdet (Österrike, Tyskland, Frankrike, Italien, Slovenien) och Centraleuropa (Österrike, Kroatien, Tjeckien, Ungern, Polen, Slovakien, Slovenien, åtta delstater i Tyskland och nio regioner i Italien). Dessa bidrag är transnationella och ingår inte i denna illustration.

(***) Granskade partner från Österrike, Polen, Tyskland, Italien (2) och Slovenien.

Källa: Revisionsrätten.

Bilaga 6.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Sammanhållning, resiliens och värden

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
2017	Vi lämnar följande rekommendationer till kommissionen: Rekommendation 1: Se till att revisionsarrangemangen för de finansieringsinstrument som förvaltas av EIF är lämpliga när det gäller finansiella intermediärer. När EIB/EIF använder förfaranden som överenskommits med externa revisorer bör kommissionen fastställa minimikraven för sådana kontrakt med tanke på behovet av att lämna en försäkran, och då särskilt kravet på att tillräckligt omfattande revisionsarbete utförs på medlemsstatsnivå. (Datum för genomförande: Omedelbart.)		Genom omnibusförordningen infördes ett krav på att revisionsmyndigheter ska göra systemrevisioner och revisioner av insatser inom finansieringsinstrument hos finansiella intermediärer. Detta gäller även finansieringsinstrument som förvaltas av EIB-gruppen men inte program inom SMF-initiativet som inrättades före den 2 augusti 2018. Kommissionen har vidtagit ytterligare åtgärder genom att i revisionsmetoden för finansieringsinstrument inkludera en rekommendation om att revisionsmyndigheterna ska granska finansiella intermediärer för instrument som genomförs av EIB-gruppen, oavsett när de inrättades. Metoden kan dock inte utvidga revisionsmyndigheternas rättsliga mandat. Kommissionen tillhandahöll bevis för att revisionsmyndigheterna i en del medlemsstater redan utför kontroller hos finansiella intermediärer. Våra revisioner 2020 och 2022 (SMF-initiativet, Spanien) visade dock att dessa kontroller ännu inte görs på ett enhetligt sätt (i den medlemsstat som vi granskade utförde varken den externa revisorn eller revisionsmyndigheterna någon revision hos finansiella intermediärer). Inga nya uppgifter lämnades som visade att detta hade korrigerats under 2022.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
	Rekommendation 3: Åtgärda de brister som vi har funnit i kontrollen av revisionsmyndigheternas arbete i samband med kommissionens revisioner av korrekthet. (Datum för genomförande: Omedelbart.)		Se punkterna 6.58–6.64 i årsrapporten för 2018, punkterna 5.48–5.62 i årsrapporten för 2019, punkterna 5.43 och 5.44 i årsrapporten för 2020, punkterna 5.40–5.43 i årsrapporten för 2021 och punkt 6.47 i årsrapporten för 2022. Trots att kommissionen har ökat sitt arbete med regelefterlevnadsrevisioner upptäcker vi fortfarande brister i revisionsmyndigheternas arbete.
	Rekommendation 4: Åtgärda komplexiteten hos den information om kontroll- och garantiramen 2014–2020 som presenteras i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering genom att [...] (iii) redovisa en övergripande kvarstående felprocent för rubrik 1b i den fleråriga budgetramen för varje räkenskapsår. (Datum för genomförande: juni 2019.)		Led iii har genomförts i de flesta avseenden eftersom kommissionen i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten tillhandahåller en övergripande uppskattning för underrubrik 2a i den fleråriga budgetramen. Men i de fall ett generaldirektorat ansvarar för genomförandet av budgeten under flera rubriker i den fleråriga budgetramen fördelas kostnaderna till en enda rubrik i den fleråriga budgetramen. Det gör att beräkningen inte fullt ut återspeglar de underliggande kostnaderna.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
	Rekommendation 5: Se till att revisionsarrangemangen ändras i enlighet med kommissionens förslag om finansieringsinstrument inom den rättsliga ramen för efter 2020 så att endast de medel som faktiskt har utnyttjats av slutmottagare används för beräkningen av procentsatser för kvarstående fel. (Datum för genomförande: Innan den rättsliga ramen för perioden efter 2020 börjar genomföras.)		I den nya <i>förordningen om gemensamma bestämmelser</i> för perioden 2021–2027 (förordning (EU) 2021/1060) anges att en enda förskottsbetalning för finansieringsinstrument ska ingå i den första betalningsansökan. I sina svar vid uppföljningen av årsrapporten för 2020 uppgav kommissionen att den avsåg att anta en delegerad akt om krav på att revisionsmyndigheter undantar detta förskott från granskningspopulationen. Kommissionen har nu omprövat denna ståndpunkt och förklarat att det inledande förskottet fortsatt kommer att ingå i den granskade populationen för det aktuella räkenskapsåret.
	Rekommendation 6: Gör tillräckligt många kontroller av korrekthet för att kunna dra slutsatser om ändamålsenligheten i revisionsmyndigheternas arbete och få rimlig säkerhet om kostnadernas korrekthet, vilket senast ska redovisas i de årliga verksamhetsrapporter som kommissionen offentliggör året efter att ha godkänt räkenskaperna. (Datum för genomförande: Omedelbart.)		Se punkt 5.64 i årsrapporten för 2021.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
2018	Vi rekommenderar att kommissionen gör följande: Rekommendation 6.1 – Revisionsarrangemang för program inom SMF-initiativet Ser till att - regelbundna kontroller, som bygger på ett representativt urval av utbetalningar till slutmottagare, görs hos finansiella intermediärer, antingen av revisionsmyndigheten eller en revisor som utses av EIB-gruppen, - om dessa kontroller är otillräckliga, lämpliga kontrollåtgärder utformas och genomförs för att förhindra att det finns väsentligt oriktiga kostnader vid avslutandet. (Datum för genomförande: Omedelbart.)		Våra tidigare revisioner har bekräftat att EIF redan har förbättrat eller håller på att förbättra sina övervaknings- och kontrollsystem och frivilligt har utvidgat användningen av rapporter om rimlig säkerhet till program inom SMF-initiativet. Vi är medvetna om att en del revisionsmyndigheter redan har utfört kontroller hos finansiella intermediärer, men det är ännu för tidigt att fullt ut bedöma dessa åtgärders ändamålsenlighet. Vi pekar som exempel på resultaten av den granskning av SMF-initiativet i Spanien som gjordes inför 2022 års <i>revisionsförklaring</i>.
2019	Vi rekommenderar att kommissionen gör följande: Rekommendation 5.1 – Projektens stöd villkor Förtydligar vad som avses med insatser som "fysiskt har avslutats" och/eller "fullt ut genomförts". Det skulle underlätta medlemsstaternas kontroll av att insatser överensstämmer med artikel 65.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser och göra att icke stödberättigande insatser upptäcks. Det ska klargöras att detta villkor endast gäller arbete eller verksamhet som krävs för att insatsens output ska uppnås, och inte finansiella eller administrativa aspekter. (Tidsram: Omgående.)		Vi noterar de åtgärder som kommissionen redan har vidtagit för att klargöra begreppen när det gäller insatser som "fysiskt har avslutats"/"fullt ut genomförts", inbegripet förslaget att ändra "feltypologin" för programperioden 2021–2027 för att kunna hantera den separata kategorin "retroaktiva projekt". Kommissionen hade dock inte spridit dessa förtydliganden eller den ändrade feltypologin till alla medlemsstater.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
	Rekommendation 5.2 – Åtgärd för att öka tillförlitligheten i de procentsatser för kvarstående fel som revisionsmyndigheterna rapporterar Analyserar de största källorna till upptäckta fel och vidtar tillsammans med revisionsmyndigheterna de åtgärder som behövs för att förbättra tillförlitligheten i rapporterade procentsatser för kvarstående fel. (Tidsram: juni 2021.)		Trots kommissionens ansträngningar enligt vad som redovisas i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik (2019: s. 25, 2020: s. 41–43 och 2021: s. 32–33) och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering (2019: s. 37, 2020: s. 43–44 och 2021: s. 49) visade inte vårt revisionsarbete avseende 2020 på någon betydande förbättring i detta sammanhang (se t.ex. punkt 5.38 i årsrapporten för 2020, punkterna 5.40 och 5.41 i årsrapporten för 2021 och punkterna 6.48, 6.49 och 6.50 i årsrapporten för 2022). Kommissionen hade genomfört analysen av de viktigaste källorna till upptäckta fel.
2020	Vi rekommenderar att kommissionen gör följande: Rekommendation 5.2 – Övervaka risken för bedrägeri i revisionsmyndigheternas revisioner av insatser Tydligt uppmantrar revisionsmyndigheterna att införa specifika frågor i sina checklistor om bedrägeririsker och dokumentera de åtgärder som vidtagits för att hantera sådana risker som upptäcks under en revision. Revisionsmyndigheterna bör arbeta tillsammans med nationella sambandscentraler för bedrägeribekämpning och ta hänsyn till fall av misstänkta eller konstaterade bedrägerier som rapporteras till kommissionen genom systemet för hantering av oriktigheter (IMS). Vi hänvisar också till våra rekommendationer i särskild rapport 06/2019. (Tidsram: juni 2022.)		

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
	Rekommendation 5.3 – Uppföljning av belopp inom ramen för en pågående granskning Ber att medlemsstaterna tillhandahåller tillräcklig information i den årliga sammanfattningen om slutsatser och uppföljning av insatser för vilka de har dragit tillbaka belopp från räkenskaperna inom ramen för en pågående granskning. Detta skulle öka öppenheten kring programmyndigheternas sätt att övervaka dessa belopp. (Tidsram: 2022.)		
2021	Vi rekommenderar att kommissionen gör följande: Rekommendation 5.1 – Metod för att ersätta stödmottagare när förenklade kostnadsalternativ tillämpas för att fastställa EU-bidrag till ett program Upprepar för de förvaltande myndigheterna vilka krav som är kopplade till ersättningen av stödmottagare med hjälp av en metod som skiljer sig från de förenklade kostnadsalternativ som används för att beräkna utbetalningar till medlemsstater från EU-budgeten, särskilt med beaktande av de förhållanden som upptäcktes i år och som rörde ett operativt program inom ESF i Irland. (Måldatum för genomförande: december 2022)		

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
	Rekommendation 5.2 – Nationella ordningars bidrag till ESF:s mål Ser till, vad gäller operativa program som utgår från befintliga nationella system, att den insats som genomförs på ett ändamålsenligt sätt bidrar till programmets mål, särskilt med beaktande av de förhållanden som upptäcktes i år och som rörde deltagande unga som varken arbetar eller studerar i operativa program inom ESF/sysselsättningsinitiativet för unga i Spanien. (Måldatum för genomförande: november 2022.)		
	Rekommendation 5.3 – Programmyndigheters kontroll av deltagares status som unga som varken arbetar eller studerar Upprepar för programmyndigheterna att de måste bekräfta deltagares status som unga som varken arbetar eller studerar innan de lämnar in kostnadsredovisningar för program inom ESF/sysselsättningsinitiativet för unga från perioden 2014–2020. Dessa kontroller av stödberättigande bör göras på grundval av tillförlitliga och verifierade källor, särskilt med beaktande av de förhållanden som upptäcktes i år och som rörde operativa program inom ESF/sysselsättningsinitiativet för unga i Frankrike och Irland. (Måldatum för genomförande: december 2022)		

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförande-grad	Kommentar
	Rekommendation 5.5 – Verifieringskedja för revisionsmyndigheternas urval Upprepar för revisionsmyndigheterna att den rättsliga ramen kräver att de fastställer en verifieringskedja med vars hjälp kommissionen kan kontrollera att deras urvalsförfaranden är oberoende, objektiva och opartiska. (Måldatum för genomförande: december 2022)		
	Rekommendation 5.6 – Rättsstatsprincipen Lämnar information i sina <i>årliga verksamhetsrapporter</i> om pågående förfaranden gällande rättsstatsprincipen mot medlemsstater och hur dessa kan påverka den säkerhet som kommissionen kan uppnå om kostnadernas korrekthet från de berörda ländernas system för säkerhet och kontroll. (Måldatum för genomförande: april 2023 (nästa års årliga verksamhetsrapporter).)		Se punkt 6.76 i årsrapporten för 2022.

Källa: Revisionsrätten.

Kapitel 7

Naturresurser och miljö

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	7.1.–7.14.
Kortfattad beskrivning	7.2.–7.12.
Politiska mål och politikområden	7.2.–7.4.
Finansieringsinstrument	7.5.–7.12.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	7.13.–7.14.
Transaktionernas korrekthet	7.15.–7.27.
Resultat av transaktionsgranskningen	7.15.–7.25.
Direktstöd	7.19.
Landsbygdsutveckling, marknadsåtgärder och andra stöd	7.20.–7.25.
Kontroller av samstämmigheten i medlemsstaternas kontrollstatistik och betalningsuppgifter	7.26.–7.27.
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	7.28.–7.33.
GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings och GD Havsfrågor och fiskes rapportering om kostnadernas korrekthet	7.28.–7.32.
Kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport	7.33.
Slutsats och rekommendationer	7.34.–7.37.
Slutsats	7.34.–7.35.
Rekommendationer	7.36.–7.37.
Bilagor	
Bilaga 7.1 – Information om EU-åtgärder i medlemsstaterna och Förenade kungariket	

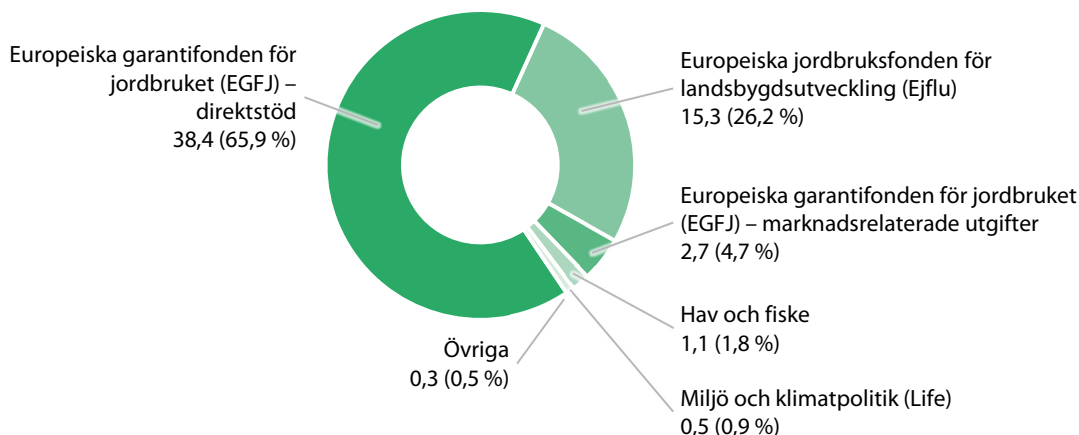
Inledning

7.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubrik 3 Naturresurser och miljö i den fleråriga budgetramen. I **figur 7.1** finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största utgifterna under denna rubrik 2022.

Figur 7.1 – Betalningar och granskningspopulation

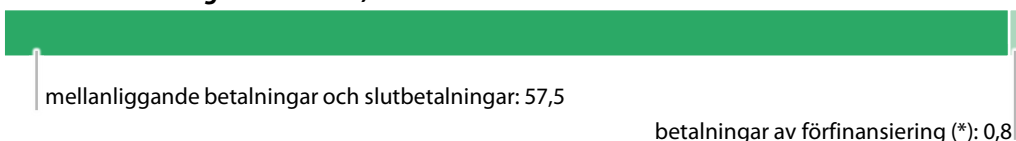

Fördelning 2022 av betalningar per fond

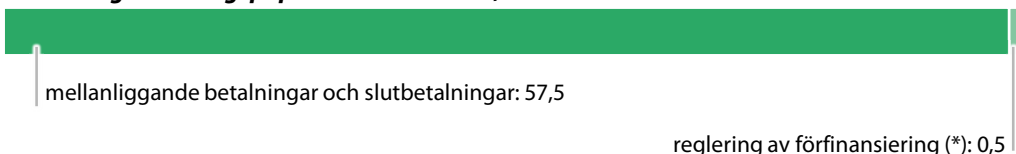

2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

2022 års betalningar – totalt 58,3

2022 års granskningspopulation – totalt 58,0

(*) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 18 i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

Kortfattad beskrivning

Politiska mål och politikområden

7.2. Jordbruk och landsbygdsutveckling står för 97 % av EU:s utgifter inom Naturresurser och miljö och genomförs genom den *gemensamma jordbrukspolitiken* (GJP). GJP har följande tre allmänna mål¹:

- Hållbar livsmedelsproduktion, med fokus på jordbruksinkomster, jordbrukets produktivitet och prisstabilitet.
- Hållbar förvaltning av naturresurser och klimatåtgärder, med fokus på utsläpp av växthusgaser, biologisk mångfald, mark och vatten.
- Balanserad territoriell utveckling.

7.3. Europeiska kommissionen, särskilt generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling (GD Jordbruk och landsbygdsutveckling), har det slutliga ansvaret för GJP, men delar förvaltningen med *utbetalande organ* i medlemsstaterna. Sedan 2015 uttalar sig oberoende *attesterande organ* i medlemsstaterna årligen om *lagligheten och korrektheten* i kostnaderna.

7.4. Den här rubriken i den fleråriga budgetramen innefattar även EU:s utgifter för havs- och fiskeripolitiken som finansieras av *Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF)*, som generaldirektoratet för havsfrågor och fiske (GD Havsfrågor och fiske) ansvarar för, och *Life-programmet* för miljö och klimatpolitik, som generaldirektoraten för miljö (GD Miljö) och klimatpolitik (GD Klimatpolitik) ansvarar för. För första gången genomför också generaldirektoratet för energi (GD Energi) delar av Life-programmet inom den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

Finansieringsinstrument

7.5. De främsta finansieringsinstrumenten för GJP är följande:

- *Direktstöd* till jordbrukare, som finansieras fullt ut av EU:s budget.

¹ Artikel 110.2 i [förordning \(EU\) nr 1306/2013](#) om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken.

- Medlemsstaternas nationella och regionala *program för landsbygdsutveckling*, som medfinansieras av EU-budgeten och medlemsstaterna.
- *Marknadsåtgärder* inom jordbruket, som finansieras fullt ut av EU:s budget, med undantag för vissa åtgärder, såsom säljfrämjande åtgärder för jordbruksrelaterade livsmedel, som medfinansieras av medlemsstaterna.

7.6. Direktstöd står för 66 % av utgifterna inom rubrik 3 i den fleråriga budgetramen (38,4 miljarder euro för 2022). De viktigaste ordningarna är följande:

- *Ordningen för grundstöd* (14,9 miljarder euro) och *systemet för enhetlig arealersättning* (4,1 miljarder euro), som tillhandahåller inkomststöd baserat på jordbrukarnas deklarerade jordbruksareal.
- *Miljöanpassningsstöd* (11,0 miljarder euro) för att stödja jordbruksmetoder som gynnar klimatet och miljön.
- *Frivilligt kopplat stöd* (4,1 miljarder euro) för specifika typer av jordbruksprodukter (t.ex. nöt- och kalvkött, mjölk eller proteingrödor).

7.7. Direktstödet till jordbrukare är stödrättighetsbaserat, det vill säga man måste uppfylla vissa villkor för att få det. Sådant stöd innebär en lägre risk för *fel* än ersättningsbaserat stöd, om de tillhörande villkoren inte är komplexa (se punkt **1.18**). Direktstödet förvaltas genom *det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IACS)*, som kopplar samman databaser över jordbruksföretag, stödansökningar, djurregister och jordbruksarealer. De utbetalande organen använder IACS, som inbegriper *systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS)* som är ett geografiskt informationssystem som bygger på ett flertal källor. LPIS hjälper jordbrukare när de fyller i arealrelaterade stödansökningar och utbetalande organ att kontrollera dem efteråt. Det ger dem möjlighet att korrigera vissa fel i stödansökningar och minska risken för fel.

7.8. Landsbygdsutveckling utgör 26 % av utgifterna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen och kan delas in i följande två huvudkategorier:

- Utbetalningar till jordbrukare grundade på miljö- och klimatrelaterade kriterier som tillämpas på jordbruksarealen eller på antalet djur på företaget ("areal-/djurrelaterade").
- Stöd till investeringsprojekt avsedda att stödja social och ekonomisk utveckling i landsbygdsområden ("icke arealbaserat"). I [ruta 7.1](#) ges ett exempel på ett investeringsprojekt på landsbygden.

Ruta 7.1

Ett investeringsprojekt i ett landsbygdsområde

En privat *stödmottagare* i Spanien fick stöd inom ramen för åtgärd 19 (Leader) för att öka den ekonomiska aktiviteten i mindre gynnade landsbygdsområden och samtidigt upprätthålla och skapa sysselsättning efter att ha deltagit i en ansökningsomgång för utveckling av företag i området. Syftet med detta projekt var att renovera ett nedlagt lager och bevara arbetstillfällena i ett distributionsföretag som ett led i den lokala aktionsgruppens strategi för att återuppliva ett tidigare industriområde. Vår revision bekräftade att byggentreprenaderna hade slutförts och att stödvillkoren hade uppfyllts. Fotona nedan visar lagerlokalerna före och efter projektet.

7.9. Medlemsstaterna genomför EU:s utgifter inom ramen för nationella och regionala landsbygdsutvecklingsprogram. Kommissionen godkände 118 landsbygdsutvecklingsprogram i medlemsstaterna för perioden 2014–2020, bestående av 20 åtgärder. Till följd av förseningar i antagandet av lagstiftningen om GJP efter 2020 har samtliga program förlängts till slutet av 2022². Ytterligare åtgärder

² Enligt Förenade kungarikets utträdesavtal kommer den tidigare medlemsstatens program för landsbygdsutveckling att fortsätta löpa fram till slutet av 2023 och avslutas 2024.

infördes för att ge exceptionellt tillfälligt stöd för att hantera covid-19-utbrottet 2021³ och effekterna av Rysslands invasion av Ukraina 2022⁴.

7.10. Marknadsåtgärder inom jordbruket, som står för 4,7 % av utgifterna inom rubrik 3 i den fleråriga budgetramen, omfattar ett antal olika ordningar (för t.ex. producentorganisationer inom frukt och grönsaker och omstrukturering av vingårdar) som alla har sina egna stödvillkor. I [ruta 7.2](#) ges ett exempel på en marknadsåtgärd.

³ [Förordning \(EU\) 2020/872](#) om ändring av förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller en särskild åtgärd för att ge exceptionellt tillfälligt stöd inom ramen för *Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)* för att hantera covid-19-utbrottet.

⁴ [Förordning \(EU\) 2022/1033](#) om ändring av förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller en särskild åtgärd för att ge exceptionellt tillfälligt stöd inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) för att hantera effekterna av Rysslands invasion av Ukraina.

Ruta 7.2

Exempel på en marknadsåtgärd

En producentorganisation i Italien fick EU-stöd för att modernisera sina anläggningar för frukthantering i syfte att öka produktiviteten. Vid vårt besök på plats konstaterade vi att investeringen hade gjorts i enlighet med organisationens godkända operativa program och att utrustningen fanns på plats och var i drift. På fotona nedan ses en avancerad gaffeltruck och högprecisionsmaskiner för sortering, vägning och förpackning av frukt.

7.11. De återstående 3 % av utgifterna inom rubrik 3 i den fleråriga budgetramen, främst inom ramen för *EHFF* och Life-programmen, omfattar också en rad olika urvalskriterier, stödkrav och utbetalningsmetoder.

7.12. De flesta utgifter för landsbygdsutveckling och marknadsåtgärder samt andra politikområden än GJP inom rubrik 3 i den fleråriga budgetramen omfattas av mer komplexa stödvillkor än direktstöd, och risken för fel är högre (se punkt **1.18**).

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

7.13. Vårt mål var att uppskatta felnivån för denna rubrik i den fleråriga budgetramen och att bidra till *revisionsförklaringen*. Med hjälp av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** undersökte vi följande för rubrik 3 i den fleråriga budgetramen för 2022:

- a) Ett statistiskt representativt urval bestående av 218 *transaktioner* som utformats för att uppskatta felprocenten för denna rubrik i den fleråriga budgetramen och som omfattar följande:
 - i) 88 utbetalningar av direktstöd som tillsammans täckte de huvudsakliga ordningarna,
 - ii) 56 areal- och djurrelaterade transaktioner inom landsbygdsutvecklingsprogram,
 - iii) 52 icke arealbaserade transaktioner inom landsbygdsutveckling,
 - iv) 14 transaktioner kopplade till marknadsåtgärder,
 - v) Åtta transaktioner inom andra utgiftsområden än GJP, fyra inom ramen för EHFF, tre inom ramen för Life-programmet och en inom ramen för ett *partnerskapsavtal* om hållbart fiske.
- b) Samstämmigheten i den gemensamma jordbrukspolitikens kontrollstatistik och de betalningsuppgifter som de utvalda utbetalande organen hade lämnat in till kommissionen.
- c) Den information om korrekthet som GD Jordbruk och landsbygdsutveckling och GD Havsfrågor och fiske lämnat i sina *årliga verksamhetsrapporter* och som sedan tagits med i kommissionens *årliga förvaltnings- och resultatrapport*.

7.14. De 218 transaktioner som vi granskade omfattade 17 medlemsstater⁵ och Förenade kungariket. Vi granskade direktstöd i 13 medlemsstater, och vår granskning av transaktioner inom landsbygdsutveckling omfattade 20 nationella och regionala program i 16 medlemsstater och Förenade kungariket.

⁵ Bulgarien, Tyskland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Lettland, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Finland och Sverige.

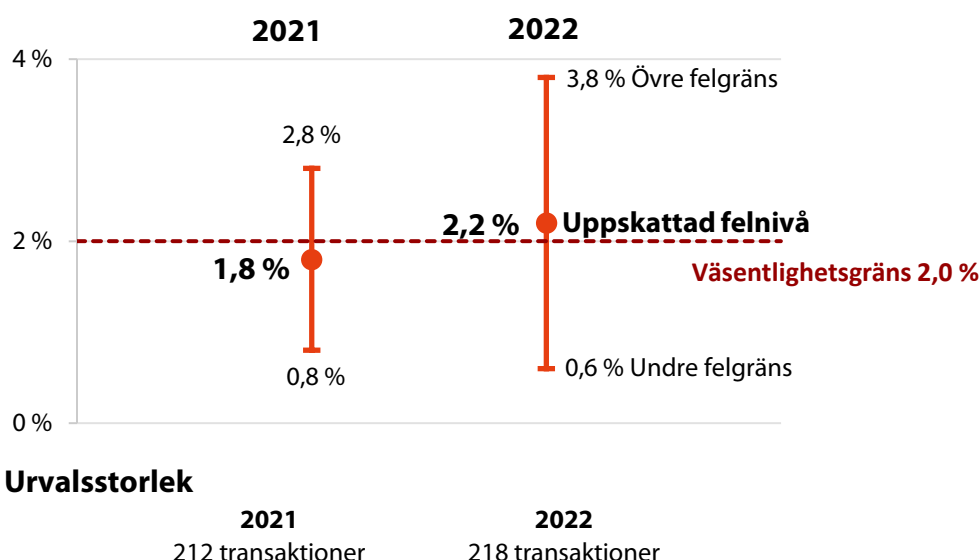
Transaktionernas korrekthet

Resultat av transaktionsgranskningen

7.15. Av de 218 transaktioner som vi granskade innehöll 46 (21 %) fel. Baserat på de 32 fel som vi kvantifierade uppskattar vi felnivån för rubrik 3 i den fleråriga budgetramen till 2,2 % (se [figur 7.2](#)).

Figur 7.2 – Resultatet av transaktionsgranskningen

Uppskattad inverkan av de kvantifierbara felen

Källa: Revisionsrätten.

7.16. Majoriteten av de kvantifierade fel som vi upptäckte påverkade transaktioner inom landsbygdsutveckling (21). Vi fann sju *kvantifierbara fel* som gällde direktstöd, två som gällde marknadsåtgärder och två som gällde utgifter som inte omfattades av GJP. Vi fann också 15 efterlevnadsproblem utan inverkan på felprocenten. Vi fann till exempel ett fall där en *förvaltande myndighet* inte i tillräcklig utsträckning hade kontrollerat rimligheten i kostnaderna för tjänster som närstående parter tillhandahållit en stödmottagare. I [bilaga 7.1](#) ges en översikt över betalningarna inom rubrik 3 i den fleråriga budgetramen samt resultaten av vår transaktionsgranskning per medlemsstat.

7.17. [Figur 7.3](#) visar hur den av oss uppskattade *felnivån* är fördelad för 2022, per felkategori.

Figur 7.3 – En stor del av den uppskattade felnivån beror på att felaktig information om arealer eller antal djur har lämnats

Källa: Revisionsrätten.

7.18. Medlemsstaternas myndigheter och kommissionen hade tillämpat korrigerande åtgärder som direkt påverkade 49 av transaktionerna i vårt urval. Åtgärderna var relevanta för våra beräkningar eftersom de minskade den felnivå som vi uppskattade för detta kapitel med 0,9 procentenheter. När det gällde 19 *kvantifierbara fel* hade medlemsstaternas myndigheter och kommissionen tillräckligt med information för att förhindra eller upptäcka och korrigera felen innan de godkände kostnaderna. Om medlemsstaternas myndigheter och kommissionen hade använt all den information som de hade tillgång till på ett korrekt sätt, skulle den uppskattade felnivån för detta kapitel ha varit 1,3 procentenheter lägre.

Direktstöd

7.19. I de 88 direktstödstransaktioner som vi granskade fann vi sex mindre, kvantifierbara fel, som berodde på att jordbrukare hade överdeklarerat den stödberättigande arealen jordbruksmark. Vi fann även ett större kvantifierbart fel där den deklarerade jordbruksverksamheten inte hade bedrivits (se [ruta 7.3](#)).

Ruta 7.3

Exempel på felaktigt redovisad jordbruksverksamhet

En jordbrukare i Italien fick *direktstöd* för att bevara en permanent gröda (citronträd) på en stor del av sitt jordbruksföretag (markerad i blått). Flygfoton visade inte trädrader som de på de angränsande jordbruksskiftena. Vid vårt besök på plats konstaterades det att det inte fanns några citronträd på den deklarerade arealen och att den inte hade hållits i god hävd under flera år. De nationella myndigheterna identifierade inte detta fel.

Källa: Det italienska utbetalande organet [AGEA](#).

Landsbygdsutveckling, marknadsåtgärder och andra stöd

Areal-/djurrelaterade kostnader inom landsbygdsutveckling

7.20. Vi granskade 56 transaktioner inom landsbygdsutveckling baserade på den areal eller det antal djur som jordbrukarna hade deklarerat. Dessa omfattade betalningar för fullgörande av specifika *åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk*, kompensationsstöd för ekologiskt jordbruk och stöd till jordbrukare i områden med naturliga begränsningar.

7.21. Av de 56 areal- eller djurrelaterade transaktioner inom landsbygdsutveckling som vi granskade innehöll 15 fel. Vi fann 13 kvantifierbara fel, varav nio rörde överdeklarationer av den stödberättigande arealen. Felen i de fyra återstående iakttagelserna gällde en icke stödberättigad stödmottagare, överträdelser av åtaganden om miljö- och klimativänligt jordbruk, bristande efterlevnad av åtaganden om djurs välbefinnande och en deklaration av en vingård för vilken stödmottagaren inte hade planteringsrätter.

Investeringsprojekt

7.22. Vi granskade 52 betalningar till investeringsprojekt inom landsbygdsutveckling, såsom investeringar i fysiska tillgångar, jordbruks- och affärsutveckling (inklusive nyetableringsstöd till unga jordbrukare) och riskhantering (försäkring).

7.23. Vi kvantifierade fel i åtta betalningar som hade uppstått till följd av att stödmottagare hade deklarerat kostnader eller verksamheter som inte uppfyllde stöd villkoren (varav två fel på över 20 %). Till exempel hade i ett fall en stödmottagare i Frankrike fått nyetableringsstöd till unga jordbrukare, trots att vederbörande varit ansvarig för ett jordbruksföretag i mer än tio år.

Marknadsåtgärder

7.24. Bland de 14 granskade transaktionerna inom marknadsåtgärder fann vi två fall där utbetalande organ hade ersatt icke stödberättigande kostnader (i ett fall över 20 %).

Hav, fiske, miljö och klimatåtgärder

7.25. På områdena hav, fiske, miljö och klimatåtgärder granskade vi åtta transaktioner. Vi fann två kvantifierbara fel i transaktioner inom *direkt förvaltning*.

Kontroller av samstämmigheten i medlemsstaternas kontrollstatistik och betalningsuppgifter

7.26. Varje år lämnar medlemsstaterna uppgifter till kommissionen om sina kontroller av stödbetalningar (kontrollstatistik) samt uppgifter om de betalningar som gjorts till stödmottagare. Dessa uppgifter ligger till grund för kommissionens återbetalning av EU-medel till medlemsstaterna. För budgetåret 2022 granskade vi kvaliteten på och samstämmigheten i kontrollstatistiken samt de betalningsuppgifter

som rapporterats av de sex utbetalande organ som ingick i vårt urval av direktstöd. Vi gjorde detta första gången för budgetåret 2020 och har sedan dess granskat 23 utbetalande organs kontrollstatistik och betalningsuppgifter.

7.27. Vi fann några fall av bristande överensstämmelse mellan kontrolluppgifterna och betalningsuppgifterna, vilka till stor del berodde på att de två datamängderna hade olika tidsplaner för när de skulle uppdateras. Kontrolluppgifterna är statiska och tas fram den 15 juli varje år, medan betalningsuppgifterna uppdateras kontinuerligt under budgetåret av de utbetalande organen. Uppdateringarna baseras på förändringar hos stödmottagaren (t.ex. företagsöverlåtelser) eller hos det utbetalande organet (till följd av dess kontroller). Trots dessa inkonsekvenser konstaterade vi att de utvalda utbetalande organens system beräknade stödbetalningarna på ett tillförlitligt sätt och tog korrekt hänsyn till justeringar till följd av kontrolluppgifterna.

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings och GD Havsfrågor och fiskes rapportering om kostnadernas korrekthet

7.28. Chefen för vart och ett av de utbetalande organen lämnar en årlig förvaltningsförklaring till GD Jordbruk och landsbygdsutveckling om *ändamålsenligheten* hos sina förvaltnings- och kontrollsystem samt lagligheten och korrektheten i sina kostnader. Dessutom rapporterar medlemsstaterna årligen om sina administrativa kontroller och kontroller på plats (kontrollstatistik).

7.29. För att tillhandahålla ytterligare säkerhet har de attesterande organen sedan 2015 varit skyldiga att varje år och för varje utbetalande organ avge ett utlåtande om lagligheten och korrektheten i de kostnader som medlemsstaterna har begärt ersättning för.

7.30. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling använder de felprocentsatser som rapporterats i kontrollstatistiken och gör justeringar baserat på resultaten av de attesterande organens revisioner och sina egna revisioner av de utbetalande organens system och kostnader i syfte att beräkna en siffra för "risken vid betalning" när det gäller direktstöd, landsbygdsutveckling och marknadsåtgärder. De justeringar som görs till följd av GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings egen analys resulterar i korrigeringar. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling drar av sin uppskattning av framtida *finansiella korrigeringar* och återkrav från "risken vid betalning" för att uppskatta det "slutliga riskbeloppet".

7.31. Den kontrollstatistik som de utbetalande organen rapporterat tydde på en felnivå motsvarande 1,1 % av GJP-utgifterna som helhet. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling tog hänsyn till de attesterande organens arbete och sina egna revisioner och beräknade det "uppskattade riskbeloppet vid betalning" till 996 miljoner euro, det vill säga omkring 1,8 % av de totala GJP-utgifterna 2022. GD Jordbruk och landsbygdsutveckling uppskattade en risk vid betalning (justerad felprocent) på omkring 1,3 % för direktstöd, 2,7 % för landsbygdsutveckling och 2,9 % för marknadsåtgärder.

7.32. Vi genomförde också en begränsad granskning av informationen om korrekthet i GD Havsfrågor och fiskes årliga verksamhetsrapport. Vi noterade att metoden för att beräkna den slutliga risken vid betalning (eller *avslutande*) för GD Jordbruk och landsbygdsutveckling och GD Havsfrågor och fiske stämde överens med kommissionens riktlinjer.

Kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport

7.33. Kommissionens uppskattning av risken vid betalning för Naturresurser och miljö i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten ligger på 1,8 %.

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

7.34. De samlade revisionsbevis som vi har inhämtat och presenterar i det här kapitlet visar att felnivån i utgifterna för Naturresurser och miljö som helhet var väsentlig (se punkt [7.15](#)). Vår transaktionsgranskning för denna rubrik i den fleråriga budgetramen resulterade i en uppskattad övergripande felnivå på 2,2 %.

7.35. Våra resultat visar att felnivån inte var väsentlig för direktstöd, som utgör 66 % av utgifterna inom denna rubrik i den fleråriga budgetramen, men att den var väsentlig för andra utgiftsområden (landsbygdsutveckling, marknadsåtgärder samt hav, fiske, miljö och klimatåtgärder), som utgör 34 % av utgifterna. Dessutom noterar vi att antalet små överdeklarerationer av arealer, både för direktstöd och landsbygdsutvecklingsåtgärder, ökade från fyra fel 2021 till 16 fel 2022, vilket kan tyda på specifika brister i vissa medlemsstaters förvaltning av systemet för identifiering av jordbruksskiften.

Rekommendationer

7.36. Vi granskade de rekommendationer som vi lämnade i våra tre senaste årsrapporter. Det finns inga rekommendationer i dessa årsrapporter där målet för genomförande var år 2022. Alla rekommendationer i årsrapporterna för 2019–2021 har antingen genomförts och rapporterats i en tidigare årsrapport⁶ eller så har de ett måldatum för genomförande efter år 2022⁷.

7.37. Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi att kommissionen gör följande:

⁶ Rekommendation 6.1 i årsrapporten för 2019 som vi rapporterade som genomförd i vissa avseenden i årsrapporten för 2021.

⁷ Rekommendationerna 6.1 och 6.2 i årsrapporten för 2021 med måldatum för genomförande 2023 och 2025.

Rekommendation 7.1 – Övervakning av kvaliteten på uppgifter om jordbruksarealer

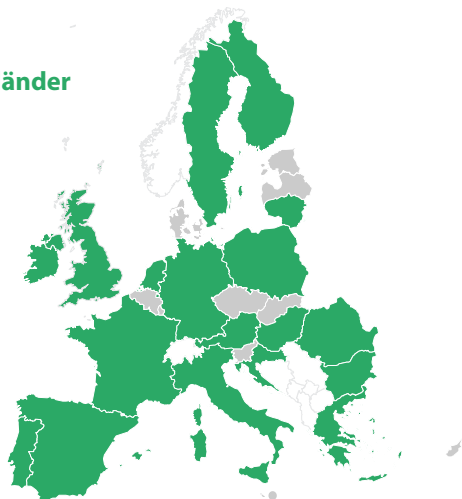
Kommissionen bör, med tanke på att jordbruksareal kommer att ligga till grund för prestationsindikatorer inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken 2023–2027, fortsätta att övervaka att medlemsstaterna gör exakta bedömningar av den stödberättigande arealen i systemet för identifiering av jordbruksskiften.

Måldatum för genomförande: 2024.

Bilagor

Bilaga 7.1 – Information om EU-åtgärder i medlemsstaterna och Förenade kungariket

Granskade länder

Medlemsstat/ land	EU-bidrag (miljoner euro)	Granskade transaktioner	Kvantifierbara fel	Icke kvantifierbara fel
GJP-utgifter	56 079	210	30	10
Frankrike	9 450	32	8	4
Spanien	6 992	24	1	0
Tyskland	6 371	22	1	2
Italien	5 914	22	4	1
Polen	4 787	20	3	1
Rumänien	2 992	12	0	0
Grekland	2 880	12	1	0
Ungern	1 983	8	1	0
Irland	1 579	4	2	1
Portugal	1 458	10	1	0
Österrike	1 339	4	2	1
Bulgarien	1 055	8	1	0
Sverige	1 008	10	1	0
Finland	997	4	1	0
Nederländerna	835	9	1	0
Litauen	823	4	0	0
Kroatien	759	8	1	0
Förenade kungariket	291	4	1	0
Medlemsstater som inte granskades	4 567	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift
Andra utgifter	2 197	8	2	5
TOTALT	58 276	218	32	15

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från kommissionen.

Kapitel 8

Migration och gränsförvaltning
Säkerhet och försvar

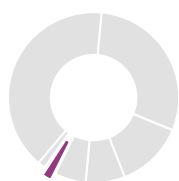
Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	8.1.–8.9.
Kortfattad beskrivning	8.2.–8.8.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	8.9.
Transaktionernas korrekthet	8.10.–8.11.
Granskning av delar av internkontrollsystem	8.12.–8.15.
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	8.16.–8.18.
Slutsats och rekommendationer	8.19.–8.21.
Slutsats	8.19.
Rekommendationer	8.20.–8.21.
Bilagor	
Bilaga 8.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Migration och gränsförvaltning samt Säkerhet och försvar	

Inledning

8.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubrik 4 Migration och gränsförvaltning samt rubrik 5 Säkerhet och försvar i den *fleråriga budgetramen*. I den föregående fleråriga budgetramen budgeterades och bokfördes dessa rubriker huvudsakligen inom samma rubrik, rubrik 3 Säkerhet och medborgarskap. I [figur 8.1](#) och [figur 8.2](#) ges en översikt över de viktigaste verksamheterna och största utgifterna under dessa rubriker 2022.

Figur 8.1 – Betalningar och granskningspopulation – Migration och gränsförvaltning

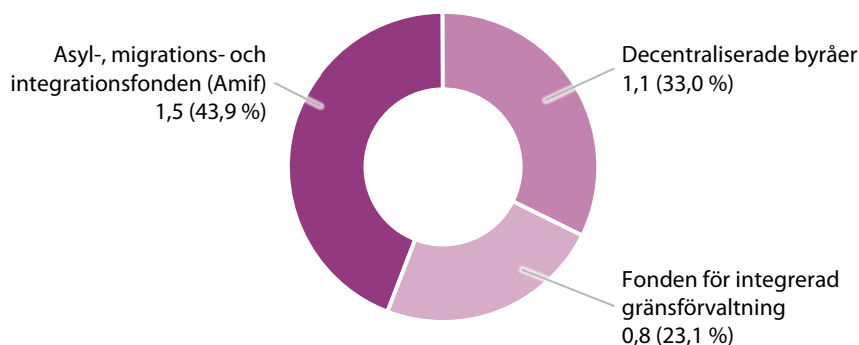

Migration och gränsförvaltning
3,4 miljarder euro (1,7 % av EU:s budgetutgifter)

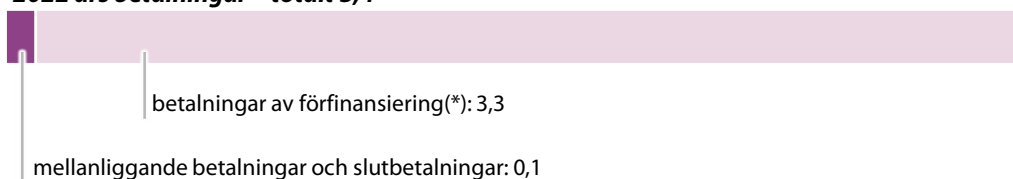
(miljarder euro)

Fördelning 2022 av betalningar per fond

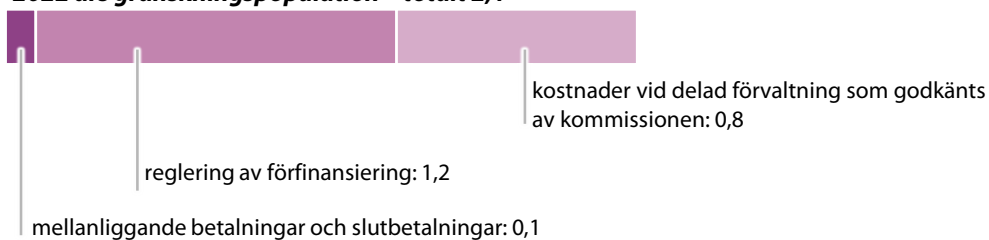

2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

2022 års betalningar – totalt 3,4

2022 års granskningspopulation – totalt 2,1

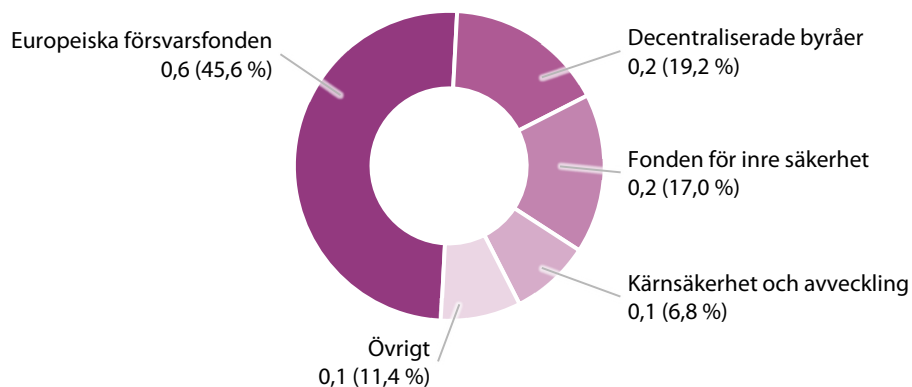
(*) Förfinansiering inbegriper även årliga förskott vid *delad förvaltning*. I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande *transaktioner* ingår inte *förfinansiering* som betalats ut 2022 men som inte *reglerats* det året i granskningspopulationen (se punkt 18 i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

Figur 8.2 – Betalningar och granskningspopulation – Säkerhet och försvar

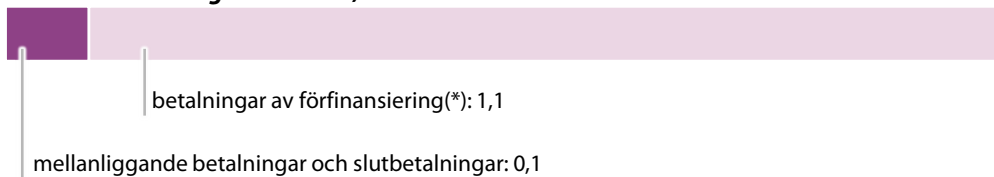

Fördelning 2022 av betalningar per fond

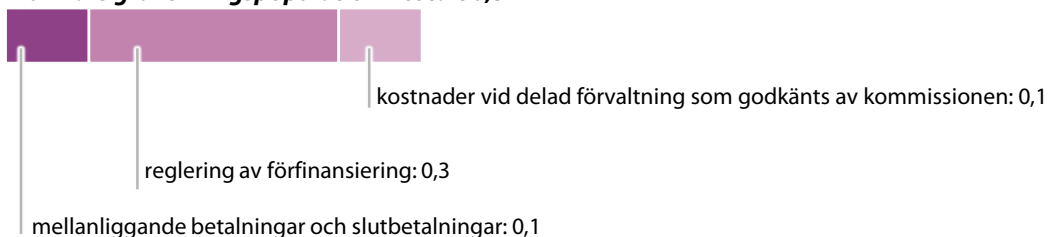

2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

2022 års betalningar – totalt 1,2

2022 års granskningspopulation – totalt 0,5

(*) Förfinansiering inbegriper även årliga förskott vid delad förvaltning. I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner ingår inte förfinansiering som betalats ut 2022 men som inte reglerats det året i granskningspopulationen (se punkt 18 i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens konsoliderade årsredovisning för 2022.

Kortfattad beskrivning

8.2. Eftersom migration och gränsförvaltning har fått en allt större betydelse de senaste åren har Europeiska unionen fastställt rubrik 4 i den fleråriga budgetramen 2021–2027 specifikt för dessa politikområden, såsom framgår av [figur 8.1](#). En betydande del av utgifterna inom detta område 2022 avsåg fortfarande slutförandet av utestående projekt och program från den fleråriga budgetramen 2014–2020. Största delen av vår granskningspopulation härrör således från avvecklingen av *Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif)*¹ för 2014–2020 och slutförandet av finansiering från *Fonden för inre säkerhet – gränser och visering (ISF – gränser och visering)*². Målet med Amif för 2014–2020 var att bidra till en ändamålsenlig hantering av migrationsströmmar och få till stånd en gemensam EU-strategi för *asyl-* och invandringsfrågor. Syftet med ISF – gränser och visering var att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i EU och samtidigt underlätta lagligt resande, genom en enhetlig och hög nivå på kontrollen av de *yttre gränserna* och en ändamålsenlig handläggning av Schengenvisum.

8.3. Dessa fonder från den fleråriga budgetramen 2014–2020 har för perioden 2021–2027 ersatts av nya Amif³ respektive *instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik*⁴ inom *Fonden för integrerad gränsförvaltning*. Målet med Amif för 2021–2027 är att bidra till en effektiv hantering av migrationsströmmar och till genomförandet, stärkandet och utvecklingen av den gemensamma asyl- och immigrationspolitiken. Målet med instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik är att stödja en stark och effektiv integrerad gränsförvaltning vid unionens yttre gränser, säkerställa en hög nivå av säkerhet samt skydda den fria rörligheten för personer inom unionens territorium.

8.4. Ett annat viktigt utgiftsområde inom rubrik 4 i den fleråriga budgetramen är finansieringen av tre *decentraliserade byråer* ([Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån \(Frontex\)](#), [Europeiska unionens asylbyrå \(EUAA\)](#) och [Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet,](#)

¹ [Förordning \(EU\) nr 516/2014](#) om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden.

² [Förordning \(EU\) nr 515/2014](#) om inrättande av ett instrument för ekonomiskt stöd för yttre gränser och visering.

³ [Förordning \(EU\) 2021/1147](#) om inrättande av Asyl-, migrations- och integrationsfonden.

⁴ [Förordning \(EU\) 2021/1148](#) om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

säkerhet och rättvisa (*eu-Lisa*)) som deltar i genomförandet av viktiga EU-prioriteringar inom områdena migration och gränsförvaltning. Vi rapporterar separat om byråerna i våra särskilda årsrapporter.

8.5. Rubrik 5 i den fleråriga budgetramen för 2021–2027 avser säkerhet och försvar, såsom framgår av [figur 8.2](#). "Säkerhetsdelen" innefattar finansiering från Fonden för inre säkerhet 2021–2027⁵, slutförande av finansiering från polisdelen i Fonden för inre säkerhet 2014–2020⁶, finansiering för kärnkraftsavveckling (ekonomiskt stöd från EU för avveckling av kärnkraftsanläggningar i Bulgarien, Litauen och Slovakien) samt finansiering till tre decentraliserade EU-byråer inom säkerhetsområdet ([Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk](#) (ECNN), [Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning](#) (Europol) och [Europeiska unionens byrå för utbildning av tjänstemän inom brottsbekämpning](#) (Cepol)). "Försvarsdelen" innefattar Europeiska försvarsfonden⁷, som stöder försvarssamarbetsprojekt i alla forsknings- och utvecklingsskeden.

8.6. Fonden för inre säkerhet (ISF) har ett snävare tillämpningsområde för 2021–2027 än tidigare (eftersom målen för ISF – gränser och visering för 2014–2020 har flyttats till ett annat instrument), och den är nu öronmärkt för de mål som avsåg polisdelen i Fonden för inre säkerhet 2014–2020. Syftet är att bidra till att säkerställa en hög säkerhetsnivå i EU, i synnerhet genom att förebygga och bekämpa terrorism och radikaliserad brottslighet och it-brottslighet, genom att bistå och skydda brottsoffer och genom att ha beredskap för, skydda emot och effektivt hantera säkerhetsrelaterade incidenter, risker och kriser. En betydande del av utgifterna inom detta område 2022 avsåg slutförandet av utestående projekt från den fleråriga budgetramen 2014–2020.

8.7. Förvaltningen av merparten av Amifs och Fonden för inre säkerhets medel för 2014–2020, och merparten av Amifs, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och Fonden för inre säkerhets medel för 2021–2027, delas mellan medlemsstaterna (eller de Schengenassocierade länderna) och kommissionens generaldirektorat för migration och inrikes frågor (GD Migration

⁵ [Förordning \(EU\) 2021/1149](#) om inrättande av Fonden för inre säkerhet.

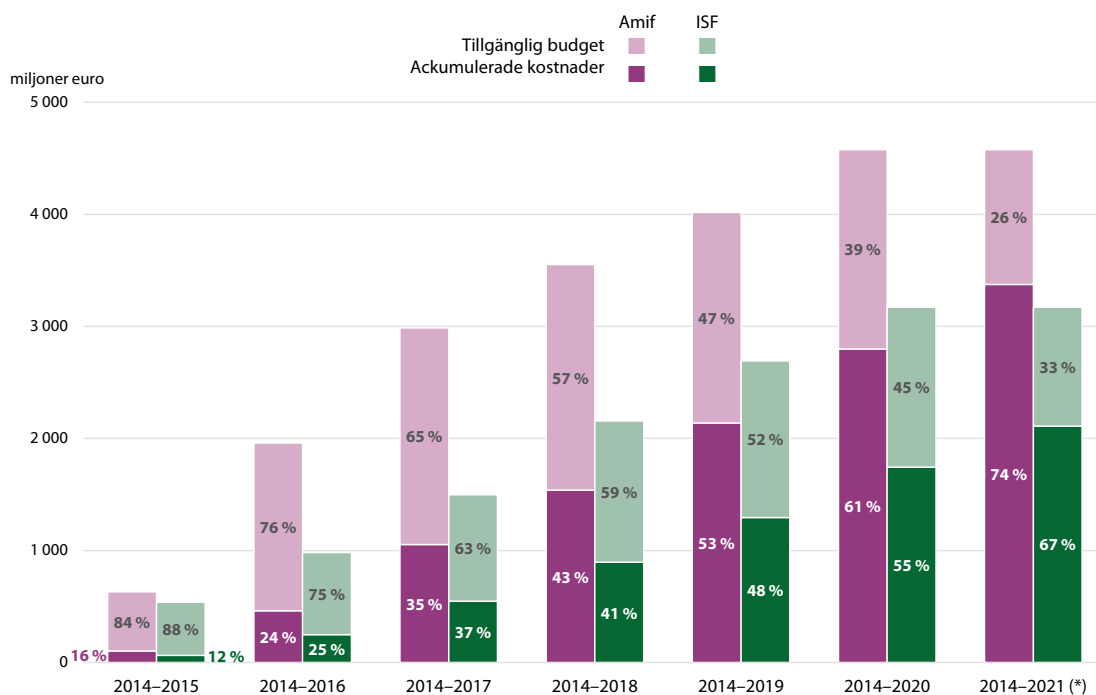
⁶ [Förordning \(EU\) nr 513/2014](#) om inrättande, som en del av fonden för inre säkerhet, av ett instrument för ekonomiskt stöd till polissamarbete, förebyggande och bekämpande av brottslighet samt krishantering.

⁷ [Förordning \(EU\) 2021/697](#) om inrättande av Europeiska försvarsfonden.

och inrikes frågor). Enligt detta arrangemang genomför medlemsstaterna fleråriga nationella program som kommissionen har godkänt.

8.8. Sedan 2019 har medlemsstaterna intensifierat genomförandet av sina nationella Amif- och ISF-program för 2014–2020. Betydande belopp har dock ännu inte betalats ut (26 % för Amif och 33 % för Fonden för inre säkerhet i slutet av 2022), trots att medlen för 2014–2020 måste betalas ut före utgången av juni 2024⁸. I **figur 8.3** beskrivs de kostnader som medlemsstaterna har rapporterat till kommissionen för ersättning sedan början av *programperioden* 2014–2020.

Figur 8.3 – Utvecklingen för nationella program inom Amif och Fonden för inre säkerhet (ISF) för 2014–2020

(*) Kostnaderna inom Amif/ISF i medlemsstaterna redovisas till och godkänns av kommissionen året efter det att de har uppkommit. Kommissionens räkenskaper för 2022 visar således dessa kostnader för 2021.

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från kommissionen (nationella program och beslut om avslutande av räkenskaperna fram till utgången av 2022).

⁸ Förordning (EU) 2022/585 om ändring av förordningarna (EU) nr 514/2014, (EU) nr 516/2014 och (EU) 2021/1147.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

8.9. Med hjälp av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** undersökte vi följande för dessa rubriker i den fleråriga budgetramen för 2022:

- a) Ett urval bestående av 23 transaktioner som bidrar till vår samlade *revisionsförklaring* men som inte är representativt för utgifterna under dessa rubriker i den fleråriga budgetramen. Vi kan därför inte ge någon *uppskattning av felprocenten* för dessa rubriker. Urvalet bestod av följande:
 - 14 transaktioner med delad förvaltning med medlemsstater (två transaktioner per medlemsstat: Tyskland, Lettland, Rumänien, Spanien och Förenade kungariket för rubrik 4 i den fleråriga budgetramen samt Kroatien och Tjeckien för rubrik 5 i den fleråriga budgetramen).
 - Sju transaktioner med *direkt förvaltning* av kommissionen (fem för rubrik 4 i den fleråriga budgetramen och två för rubrik 5 i den fleråriga budgetramen) och två med *indirekt förvaltning* av kommissionen (en för rubrik 4 i den fleråriga budgetramen och en för rubrik 5 i den fleråriga budgetramen).

Vi beaktade även resultaten av våra *regelefterlevnadsrevisioner* av byråer.

- b) Den information om *korrekthet* som GD Migration och inrikes frågor lämnat i sin *årliga verksamhetsrapport* och som sedan tagits med i kommissionens *årliga förvaltnings- och resultatrapport*.
- c) Utvalda system, som gällde hur *revisionsmyndigheter* i sex medlemsstater (Tyskland, Spanien och Rumänien för Amif, Lettland för instrumentet för gränsförvaltning och visering samt Tjeckien och Kroatien för Fonden för inre säkerhet) förbereder sig för Amif, instrumentet för gränsförvaltning och visering och Fonden för inre säkerhet för 2021–2027.

Transaktionernas korrekthet

8.10. Av de 23 transaktioner som vi granskade innehöll 11 (48 %) *fel*. Vi har kvantifierat nio fel som påverkade de belopp som belastade EU:s budget. Dessa fel gällde icke stödberättigande kostnader (t.ex. vissa kostnader för personal eller utrustning och *mervärdesskatt*) och problem rörande *offentlig upphandling*. I [ruta 8.1](#) ges exempel på fel som vi har kvantifierat.

Ruta 8.1

Kostnader för personal och utrustning som inte var stödberättigande

Vi granskade ett Amif-projekt som förvaltades direkt av GD Migration och inrikes frågor inom ramen för *unionsåtgärder*. Det bestod i att ge flyktingar utbildning i it-färdigheter för att underlätta deras integration på arbetsmarknaden. Fem medstödmottagare genomförde projektet. Vi granskade ett urval bestående av tio poster som ingick i ersättningsanspråket.

För tre poster fann vi icke stödberättigande personalkostnader. I ett fall ersattes projektledarens anställningsavtal med ett tjänstekontrakt under projektets gång. Det gjorde att personalkostnaderna ökade kraftigt för den personen. Vi ansåg inte att den ökade kostnaden var stödberättigande, eftersom någon motsvarande förändring inte kunde ses i de tilldelade uppgifterna. I ett annat fall var de redovisade personalkostnaderna för en person inom ramen för ett tjänstekontrakt betydligt högre än för två andra anställda med anställningskontrakt som utförde liknande uppgifter (42 % respektive 34 %). I ett tredje fall var det dagliga arvodet som debiterats projektet för en konsult mer än dubbelt så högt som det dagliga arvode som man kommit överens om i konsultavtalet.

För två andra poster fann vi icke stödberättigande kostnader för utrustning i samband med förvärv av datorer. Enligt bidragsöverenskommelsen begränsades de stödberättigande kostnaderna för utrustning till avskrivningar under projektets genomförandeperiod, men GD Migration och inrikes frågor hade i själva verket godkänt hela anskaffningskostnaden som en stödberättigande kostnad.

Sammantaget ansåg vi att 19,4 % av de godkända kostnaderna (sammanlagt 706 592,15 euro) inte berättigade till EU-finansiering. Några medstödmottagare lämnade in revisionsintyg för att styrka sina ersättningsanspråk, men inget av de fel som beskrivs ovan hade rapporterats av de externa revisorerna. GD Migration och inrikes frågor upptäckte inte heller felen vid sina förhandskontroller före betalning.

Redovisade boendekostnader som inte var stödberättigande på grund av oriktigheter i samband med upphandlingsförfaranden

Vi granskade ett Amif-projekt med delad förvaltning med Spanien. Projektet genomfördes av en ideell organisation (nedan kallad *stödmottagaren*) och rörde huvudsakligen tillhandahållande av logi (inklusive måltider) till personer som ansöker om internationellt skydd. Vi använde oss av den slutliga rapport om projektgenomförandet som stödmottagaren lämnat till den spanska ansvariga myndigheten i november 2021 när vi granskade ett urval bestående av tio poster som ingick i ersättningsanspråket, varav åtta var fakturor för hyrda rum och måltider.

Vi granskade ett upphandlingsförfarande som hade legat till grund för ingåendet av ett kontrakt med en resebyrå om logi och måltider. Värdet av de tjänster som tillhandahölls inom ramen för detta kontrakt under projektgenomförandet uppgick till sammanlagt 2 400 492,85 euro. Vi fann att stödmottagaren inte hade uppfyllt de tillämpliga kraven avseende offentliggörande av meddelandet om upphandling. I enlighet med förfrågningsunderlaget skulle den vinnande anbudsgivaren dessutom ställa en garanti efter att ha tilldelats kontraktet. Beräkningsunderlaget för garantin hade ändrats strax innan tidsfristen för anbud löpte ut. Denna ändring hade lett till en betydande minskning av garantibeloppet men hade inte meddelats potentiella anbudsgivare på vederbörligt sätt. Garantin utgjorde därför ett hinder för konkurrensen, eftersom det ursprungliga högre garantibeloppet kan ha avskräckt vissa potentiella anbudsgivare från att ansöka. Dessutom hade stödmottagaren inte fastställt någon metod för att bedöma anbuden på ett objektivet sätt gentemot tilldelningskriterierna. Vi ansåg att dessa *oriktigheter* tillsammans innebar att det saknades insyn i förfarandet och att motiveringen till varför resebyrån tilldelats kontraktet var otillräcklig.

Vi granskade också ett upphandlingsförfarande som hade legat till grund för ingåendet av ett kontrakt med ett hotell till ett värde om högst 417 240 euro. Eftersom stödmottagaren genomförde upphandlingsförfarandet med hjälp av muntlig kommunikation och inte kunde tillhandahålla några skriftliga bevis som utfärdats vid den tidpunkten, kunde vi inte kontrollera om ett upphandlingsförfarande faktiskt hade genomförts. Denna avsaknad av bevis ledde oss till slutsatsen att kontraktet hade tilldelats hotellet direkt. Vi ansåg därför att 100 % av de redovisade kostnaderna i samband med detta upphandlingsförfarande inte var stödberättigande.

Sammantaget ansåg vi att 40,7 % av de granskade kostnaderna för detta Amif-projekt inte berättigade till EU-finansiering.

8.11. Vi konstaterade också fyra fall av bristande efterlevnad av rättsliga och finansiella bestämmelser (men som inte påverkade EU-budgeten). Dessa gällde till exempel en otillräcklig *verifieringskedja* för att kontrollera fakturerade belopp.

Granskning av delar av internkontrollsystem

8.12. När det gäller Amif, instrumentet för gränsförvaltning och visering och Fonden för inre säkerhet 2021–2027 bedömde vi det arbete som utförts av sex revisionsmyndigheter i medlemsstaterna (Tyskland, Spanien och Rumänien för Amif, Lettland för instrumentet för gränsförvaltning och visering samt Tjeckien och Kroatien för Fonden för inre säkerhet) enligt följande:

- a) Hur genomförandet av den nya *förordningen om gemensamma bestämmelser*⁹ påverkade dessa revisionsmyndigheter.
- b) Hur de tog hänsyn till de särskilda kraven i förordningen om gemensamma bestämmelser när det gäller Amif, instrumentet för gränsförvaltning och visering och Fonden för inre säkerhet.
- c) Huruvida kunskapsöverföringen mellan revisionsmyndigheterna hade organiserats på rätt sätt (för de medlemsstater där revisionsmyndigheterna för Amif och Fonden för inre säkerhet 2014–2020 inte var desamma som för 2021–2027).

8.13. Varje medlemsstat ska senast den 30 juni 2023 ha en beskrivning av sina förvaltnings- och kontrollsystem på plats, vilket är en förutsättning för att fastställa deras revisionsstrategi för systemrevisioner och revisioner av insatser. Överlag hade de sex revisionsmyndigheterna redan en tydlig bild av de viktigaste förändringar som behövde göras i revisionsstrategin, systemrevisionerna och revisionerna av insatser jämfört med programperioden 2014–2020. Men eftersom ingen av de sex medlemsstaterna hade färdigställt beskrivningen av sina förvaltnings- och kontrollsystem vid tidpunkten för våra besök (som ägde rum mellan september 2022 och februari 2023) kunde de ännu inte godkänna sin revisionsstrategi, vilket är en förutsättning för att lämna in ett så kallat *garantipaket* till kommissionen. Enligt artikel 98 i förordningen om gemensamma bestämmelser ska medlemsstaterna senast den 15 februari varje år lämna in ett så kallat garantipaket till kommissionen som

⁹ [Förordning \(EU\) 2021/1060](#) om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

omfattar årsräkenskaper för det föregående räkenskapsåret som reviderats av de utsedda revisionsmyndigheterna. De sex medlemsstater som vi besökte kommer att lämna in sina första årsräkenskaper för Amif, instrumentet för gränsförvaltning och visering och Fonden för inre säkerhet till kommissionen tidigast 2024.

8.14. Vi granskade också de resurser som revisionsmyndigheterna hade till sitt förfogande, särskilt personal och it-system. Där så krävs har medlemsländerna börjat rekrytera ytterligare resurser till sina revisionsmyndigheter. Varje revisionsmyndighet i de sex medlemsstaterna ska också ha skrivskyddad åtkomst till den *förvaltande myndighetens* it-system där den information och dokumentation som de behöver för sina revisioner lagras av projektstödmottagare och förvaltande myndigheter. När vi besökte de berörda medlemsstaterna höll dessa system antingen på att utvecklas eller så måste de fortfarande utvecklas.

8.15. Överlag noterade vi att de sex revisionsmyndigheterna gjorde framsteg i sina förberedelser för Amif, instrumentet för gränsförvaltning och visering och Fonden för inre säkerhet för 2021–2027, trots att deras revisionsstrategier ännu inte hade antagits.

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

8.16. För budgetåret 2022 granskade vi GD Migration och inrikes frågor årliga verksamhetsrapport. Vår analys var inriktad på huruvida GD Migration och inrikes frågor hade presenterat informationen om korrekthet i sin årliga verksamhetsrapport i enlighet med kommissionens anvisningar och om denna information stämde överens med den kunskap som vi hade inhämtat under våra revisioner. Vi fann ingen information som skulle kunna motsäga våra granskningsresultat.

8.17. Vi granskade de uppskattningar som GD Migration och inrikes frågor hade gjort av riskerna vid betalning och vid avslutandet. Vi fann att de hade beräknats i enlighet med interna metoder och rapporterats korrekt i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten. Av de totala kostnaderna för 2022 (2 479 miljoner euro) uppskattade GD Migration och inrikes frågor det totala riskbeloppet vid betalningstillfället till 34 miljoner euro (1,4 %) och ett belopp på 3 miljoner euro för korrigeringar till följd av sina kontroller under kommande år.

8.18. Generaldirektören för GD Migration och inrikes frågor förklarade att hon hade uppnått rimlig säkerhet om att de resurser som hade tilldelats de verksamheter som beskrivs i den årliga verksamhetsrapporten hade använts för avsedda ändamål och i enlighet med principerna för en sund ekonomisk förvaltning, men med vissa *reservationer*. Eftersom våra kontroller av 22 transaktioner endast avser en liten del av de transaktioner som GD Migration och inrikes frågor ansvarar för, kan vi inte styrka detta påstående med våra granskningsresultat.

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

8.19. Vår transaktionsgranskning visar att utgifterna omfattas av problem rörande stödberättigande och upphandling. Vi granskade inte tillräckligt många transaktioner för att kunna uppskatta felnivån för dessa rubriker i den fleråriga budgetramen (se punkt **8.9**), men våra granskningsresultat indikerar att det är ett högriskområde. Resultatet av transaktionsgranskningen ger underlag till vår revisionsförklaring.

Rekommendationer

8.20. *Bilaga 8.1* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av den rekommendation som vi lämnade i vår årsrapport för 2020 och där målet var genomförande före utgången av 2022. Denna rekommendation gällde vägledning till de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för genomförandet av de fonder som förvaltas av GD Migration och inrikes frågor i de fleråriga budgetramarna för både 2014–2020 och 2021–2027. Den hänvisade till dokumenteringen av tjänsters fullständighet och kvalitet när finansieringen baseras på *standardiserade enhetskostnader*. Vi anser att denna rekommendation har genomförts fullt ut eftersom GD Migration och inrikes frågor har utfärdat vägledning och en handbok om användning av *förenklade kostnadsalternativ*.

8.21. Utifrån våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi att kommissionen gör följande:

Rekommendation 8.1 – Mer riktade kontroller av projektkostnaders stödberättigande när det gäller unionsåtgärder som förvaltas direkt av GD Migration och inrikes frågor

Genomför mer riktade förhandskontroller av kostnadernas stödberättigande när det gäller unionsåtgärder, med särskilt fokus på de potentiella riskerna avseende exempelvis typen av kostnader (t.ex. personalkostnader, utrustning och upphandling) eller typen av stödmottagare.

När kommissionen utarbetar sin riskbedömning bör den ta hänsyn till att det finns begränsningar med revisionsintyg för att styrka stödmottagarnas betalningsansökningar.

Måldatum för genomförande: Före utgången av 2024.

Bilagor

Bilaga 8.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Migration och gränsförvaltning samt Säkerhet och försvar

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
2020	Vi rekommenderar att kommissionen gör följande: Rekommendation 2: Tillhandahåller vägledning till de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för genomförandet av de fonder som förvaltas av GD Migration och inrikes frågor i de fleråriga budgetramarna för 2014–2020 och 2021–2027 i fråga om dokumenteringen av tjänsters fullständighet och kvalitet när finansieringen baseras på standardiserade enhetskostnader.		

Källa: Revisionsrätten.

Kapitel 9

Grannskapet och omvärlden

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	9.1.
Kortfattad beskrivning	9.2.–9.6.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	9.7.
Transaktionernas korrekthet	9.8.–9.14.
Granskning av delar av internkontrollsystem	9.15.–9.17.
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	9.18.–9.26.
Slutsats och rekommendationer	9.27.–9.34.
Slutsats	9.27.
Rekommendationer	9.28.–9.34.
Bilagor	
Bilaga 9.1 – Betalningar som gjorts av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar och GD Internationella partnerskap, per delegation	
Bilaga 9.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Grannskapet och omvärlden	

Inledning

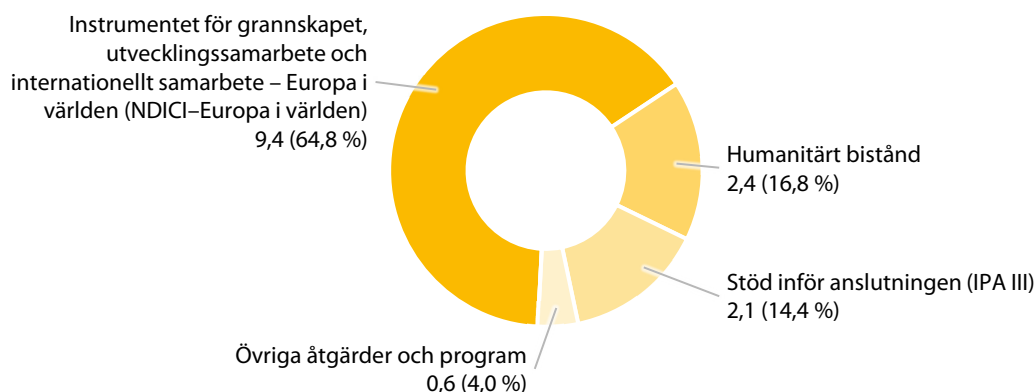
9.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubrik 6 Grannskapet och omvärlden i den *fleråriga budgetramen*. I [figur 9.1](#) finns en översikt över de viktigaste verksamheterna och största kostnaderna under denna rubrik 2022.

Figur 9.1 – Betalningar och granskningspopulation

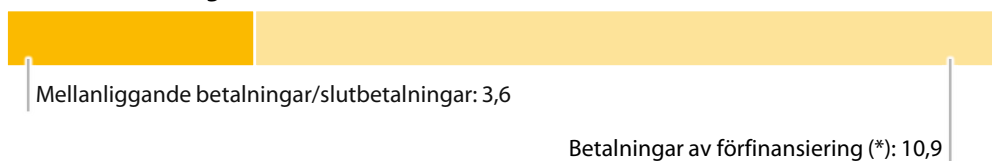
Fördelning 2022 av betalningar per fond

(miljarder euro)

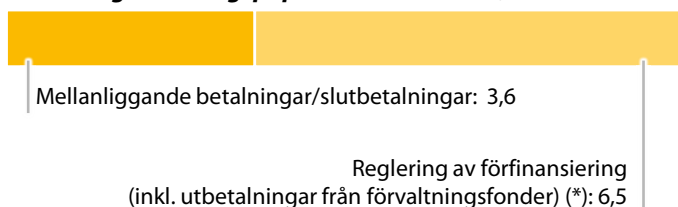

2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

2022 års betalningar – totalt 14,5

2022 års granskningspopulation – totalt 10,1

(*) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt **18** i ***bilaga 1.1*** för närmare uppgifter).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

Kortfattad beskrivning

9.2. Utgiftsområdet omfattar flera finansieringsinstrument, framför allt *instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen* ("instrumentet Europa i världen")¹ och instrumentet för stöd inför anslutningen². Det omfattar även budgeten för humanitärt bistånd.

9.3. Det allmänna målet med instrumentet Europa i världen är att slå vakt om och främja EU:s värden, principer och grundläggande intressen i hela världen samt att bidra till multilateralism och starkare partnerskap med länder utanför EU. Jämfört med den fleråriga budgetramen 2014–2020 återspeglar instrumentet Europa i världen följande två stora förändringar av hur EU finansierar *yttre åtgärder* (utrikespolitik):

- a) Samarbetet med partnerländerna i Afrika, Karibien och Stilla-havsområdet, som tidigare finansierades genom Europeiska utvecklingsfonden, ingår nu i EU:s allmänna budget.
- b) Detta samarbete finansieras nu inom ramen för samma instrument som EU:s grannskapspolitik, samtidigt som de båda stödtyperna har kvar sina olika särdrag.

9.4. Det allmänna målet med föranslutningsstödet är att hjälpa mottagarländerna att anta och genomföra de reformer som krävs för att anpassa sig till EU:s värden inför ett medlemskap och därigenom bidra till deras stabilitet, säkerhet och välbefinnande.

9.5. De generaldirektorat och avdelningar som främst deltar i genomförandet av EU:s yttre åtgärder är generaldirektoratet för grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar, generaldirektoratet för internationella partnerskap, generaldirektoratet för europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo) och tjänsten för utrikespolitiska instrument (FPI).

9.6. År 2022 uppgick betalningarna för Grannskapet och omvärlden till 14,5 miljarder euro (i form av *förfinansiering, mellanliggande betalningar* och *slutbetalningar*) som kanaliserades med hjälp av flera olika instrument (se [figur 9.1](#)) och genomförandemetoder, såsom finansiering av kontrakt om bygg- och

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/947 om inrättande av instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen.

² Förordning (EU) nr 2021/1529 om inrättande av instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA III).

anläggningsarbeten/varor/tjänster, *bidrag*, särskilda lån, lånegarantier samt ekonomiskt stöd, *budgetstöd* och andra särskilda former av budgetstöd i länder utanför EU (se *[bilaga 9.1](#)*). De sammanlagda betalningarna under denna rubrik ökade från 10,9 miljarder euro 2021 till 14,5 miljarder euro 2022. Betalningarna ökade främst inom instrumentet Europa i världen – från 5,8 miljarder euro 2021 till 9,4 miljarder euro 2022 – och berodde på betalningar av förfinansiering.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

9.7. Med hjälp av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** undersökte vi följande för denna rubrik i den fleråriga budgetramen för 2022:

- a) Ett urval om 72 transaktioner som bidrar till vår samlade revisionsförklaring men som inte är representativt för kostnaderna under denna rubrik i den fleråriga budgetramen. Vi kan därför inte ge någon uppskattning av felprocenten för denna rubrik. Vårt urval bestod av 35 transaktioner från GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar, 17 transaktioner från GD Internationella partnerskap, 14 transaktioner från GD Europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo) och sex transaktioner från tjänsten för utrikespolitiska instrument (FPI).
- b) Den information om korrekthet som GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar lämnat i sin *årliga verksamhetsrapport* och som sedan tagits med i kommissionens *årliga förvaltnings- och resultatrapport*.
- c) Utvalda system inom fyra EU-delegationer, däribland deras system för
 - i) revision, kontroll och uppföljning – vi bedömde om de årliga revisions- och kontrollplanerna genomfördes på ett lämpligt sätt enligt gällande regler och riktlinjer,
 - ii) förebyggande av *bedrägeri* samt etik – vi bedömde om personalen fick lämplig utbildning om förebyggande av bedrägeri och om etik samt kände till förfarandena och skyldigheterna vid misstänkta fall av bedrägeri.

Transaktionernas korrekthet

9.8. Av de 72 transaktioner som vi granskade innehöll 34 (47 %) *fel*. Trots den begränsade urvalsstorleken visar våra granskningsresultat att risken för fel under denna rubrik i den fleråriga budgetramen är hög. Vi har kvantifierat 25 fel som hade ekonomisk inverkan på de belopp som belastade EU:s budget. Felen gällde icke stödberättigande kostnader, avsaknad av styrkande handlingar, offentlig upphandling och kostnader som inte uppkommit. I [ruta 9.1](#) ges exempel på fel som vi har kvantifierat.

Ruta 9.1

Allvarlig underlåtenhet att tillämpa reglerna för tilldelning av bidrag

GD Internationella partnerskap

Vi granskade en faktura på 728 221 euro inom ramen för en bidragsöverenskommelse med icke-statliga organisationer. Projektet syftade till att stärka allmänhetens deltagande i samråd med de lokala myndigheterna i ett afrikanskt land. Kostnaderna för åtgärden uppskattades till 993 304 euro, varav 75 % finansierades av EU. Ett av stödberättigandekraven i upphandlingsförfarandet var att huvudsökanden skulle vara direkt ansvarig för förvaltningen av åtgärden och inte enbart fungera som mellanhand.

Ansökan skickades in av en internationell icke-statlig organisation som var registrerad i en EU-medlemsstat och stod som huvudsökande. När kommissionen höll på att utarbeta kontraktet upptäckte den att det inte var huvudsökanden som skulle genomföra åtgärden utan en närstående afrikansk enhet vars namn inte ursprungligen fanns med bland de ansökande enheterna.

Utvärderingskommittén godkände dock förslaget, trots att huvudsökanden inte uppfyllde urvalskriteriet om att vara direkt ansvarig för förvaltningen av åtgärden. Dessutom lade kommissionen till den afrikanska enheten i kontraktet och tillät därmed en ändring av den ursprungliga ansökan vilket inte är tillåtet enligt reglerna. Vi ansåg därför att utfallet av upphandlingsförfarandet var felaktigt och att de redovisade kostnaderna inte berättigade till EU-finansiering.

Icke stödberättigande kostnader i ersättningsanspråk

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Vi granskade regleringen av en transaktion på 3,79 miljoner euro inom ramen för en *överenskommelse om medverkan med indirekt förvaltning* som finansierades genom ett investeringsinstrument för grannskapspolitiken. Transaktionen avsåg

ett projekt som genomfördes av en utvecklingsbyrå och som skulle främja hållbar användning av naturresurser i syfte att stödja Palestinas* övergång till en ”grön” ekonomi.

Projektet finansierades inom ramen för en åtgärd bestående av en lånefacilitet, med en total budget på 35,7 miljoner euro (inkl. ett EU-bidrag på 10,7 miljoner euro), och en incitamentskomponent på 5 miljoner euro som helt och hållet finansierades av EU. Incitamentskomponenten var avsedd för små och medelstora företag i form av bidrag till ”gröna” projekt inom energieffektivitet, förnybar energi och föroreningsbekämpning. Stödet betalades ut till de slutliga mottagarna via en partnerbank.

Under andra halvan av 2020 rapporterade utvecklingsbyrån till kommissionen att den hade godkänt ett bidrag på 190 500 euro till en slutlig stödmottagare. Godkännandet gjordes utifrån information från partnerbanken, som samtidigt erbjöd den slutliga stödmottagaren lån från lånefaciliteten. Stödmottagaren tog dock aldrig emot finansieringen och genomförde inte projektet.

I slutet av 2021 rapporterade utvecklingsbyrån fortfarande till kommissionen i sina lägesrapporter att projektet fick finansiering, trots att det aldrig hade genomförts. Kommissionen betraktade projektet som uppkomna kostnader mot bakgrund av den finansiella information som utvecklingsbyrån lämnade. Varken utvecklingsbyrån eller kommissionen hade utfört kontroller av den finansiella informationen. Med sådana kontroller hade bankens felaktiga rapportering kunnat upptäckas.

*Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.

9.9. Vi fann också 17 fall av bristande efterlevnad av rättsliga och finansiella bestämmelser (som dock inte hade någon ekonomisk inverkan på EU-budgeten). Dessa gällde till exempel obligatoriska förfaranden som inte hade följts, otillräckliga bevis, otydlig fördelning av kostnader och avsaknad av verifieringskedja. I [ruta 9.2](#) ges ett exempel på ett fel som vi inte har kvantifierat.

Ruta 9.2

Obligatorisk riskbedömning utfördes inte

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Vi granskade slutbetalningen för ett projekt som gick ut på att leverera och installera kommunikationsutrustning till en statlig myndighet i mottagarlandet. Kontraktet tecknades med en lokal leverantör och uppgick till sammanlagt

255 492 euro. När kontraktet undertecknades gjorde kommissionen en utbetalning av förfinansiering på 102 197 euro, vilket motsvarade 40 % av den överenskomna kontraktssumman.

Enligt förfarandemanualen ska kommissionen utföra riskbedömningar för att försäkra sig om att utbetalningar av förfinansiering på mellan 60 000 och 300 000 euro där det saknas bankgaranti endast görs om risken bedöms som låg. I det här fallet krävdes en riskbedömning eftersom förfinansieringsbeloppet var 102 197 euro. Kommissionen gjorde dock utbetalningen utan att utföra någon riskbedömning och utan att erhålla en bankgaranti.

9.10. Vi identifierade två utgiftsområden där det i allmänhet förekommer färre fel i transaktionerna på grund av specifika betalningsvillkor. Dessa områden är i) budgetstöd och ii) projekt som omfattas av den så kallade *hypotetiska strategin* och genomförs av internationella organisationer. Under 2022 granskade vi tre budgetstödtransaktioner och fem transaktioner enligt den hypotetiska strategin.

9.11. Budgetstöd är ett bidrag till en stats allmänna budget eller dess budget för en särskild politik eller ett särskilt mål. År 2022 uppgick de budgetstödbetalningar som finansierades av EU:s allmänna budget till 1,7 miljarder euro. Vi granskade huruvida kommissionen hade uppfyllt villkoren för utbetalning av budgetstöd till partnerländer och kontrollerat att dessa länder uppfyllde stöd villkoren (t.ex. tillfredsställande förbättringar i förvaltningen av den offentliga sektorns finanser). Vår granskning av korrektheten kan inte omfatta det som sker efter det att kommissionen betalar ut stöd till mottagarlandet, eftersom dessa medel då införlivas med landets egna budgetmedel.

9.12. När den "hypotetiska strategin" tillämpas och kommissionens bidrag till projekt med flera givare slås ihop med andra givares bidrag och inte öronmärks för specifika, identifierbara kostnadsposter, förutsätter kommissionen att dessa kostnader är förenliga med EU:s stödregler så länge det sammanslagna totalbeloppet innefattar tillräckligt med stödberättigande kostnader för att täcka EU:s bidrag. Vi tog hänsyn till detta tillvägagångssätt i våra substansgranskningar. År 2022 uppgick betalningarna till internationella organisationer från EU:s allmänna budget till 4,7 miljarder euro. Vi kan inte ange på hur stor del av det beloppet som den "hypotetiska strategin" tillämpas eftersom kommissionen inte övervakar det separat. Vi upptäckte fem *icke kvantifierbara fel* i transaktioner enligt den hypotetiska strategin.

9.13. När vi granskade transaktionernas korrekthet noterade vi också exempel på ändamålsenliga kontroller som kommissionen utfört. Ett sådant exempel ges i [ruta 9.3](#).

Ruta 9.3

Icke stödberättigande kostnader som identifierats i kontrollrapporten

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Kommissionen finansierade via en bidragsöverenskommelse en åtgärd med en budget på 210 miljoner euro som skulle förbättra hälso- och sjukvården för flyktingar i deras värdland.

När vi granskade de kostnader för vilka ersättning hade begärts inom ramen för bidragsöverenskommelsen konstaterade vi att kommissionen efter sin kostnadskontroll hade gjort rätt när den avvisade 2,27 miljoner euro (6,67 %) av ett fakturabelopp på 34 miljoner euro. De icke stödberättigande kostnaderna avsåg framför allt användning av felaktiga upphandlingsförfaranden för inköp av tjänster och inkludering av icke stödberättigande *moms* i de kostnader som det begärdes ersättning för.

9.14. Liksom tidigare år drabbades vi av förseningar i mottagandet av begärd dokumentation från vissa internationella organisationer och följaktligen i utförandet av vårt arbete. Dessa organisationer gav endast begränsad tillgång till handlingar (t.ex. i skrivskyddat format), vilket hindrade planeringen och utförandet av vår revision samt kvalitetskontrollen i samband med den. Dessa svårigheter kvarstod trots kommissionens försök att lösa dem genom kontinuerlig kommunikation med de berörda internationella organisationerna.

Granskning av delar av internkontrollsystem

9.15. Vi besökte fyra EU-delegationer i länder utanför EU (Bosnien och Hercegovina, Nordmakedonien, Rwanda och Serbien) och undersökte följande delar i deras system för intern kontroll:

- a) Huruvida delegationerna utarbetade sina årliga revisions- och kontrollplaner i enlighet med gängse metoder.
- b) Huruvida de gjorde riskbedömningar av projekt i enlighet med gällande riktlinjer.
- c) Huruvida de lade ut revisioner och kostnadskontroller på entreprenad i tid och hur de hanterade dessa.
- d) Huruvida de följde upp resultaten av dessa revisioner och kostnadskontroller.
- e) Hur de tog itu med eventuella kritiska iakttagelser.

9.16. Vi bedömde också verksamheten för att öka delegationspersonalens medvetenhet när det gäller förebyggande av bedrägerier samt etik och integritet. Vi undersökte framför allt

- a) huruvida delegationspersonalen kände till sina skyldigheter vid eventuella misstänkta fall av bedrägeri,
- b) huruvida personalen regelbundet deltog i utbildning inom dessa områden,
- c) hur ofta sådan utbildning ägde rum och vilka som var tvungna att delta.

9.17. Vi upptäckte en del brister när det gällde funktionen hos de delar av internkontrollsystemen som vi granskade. Bristerna gällde kostnadskontroller, utbildning om förebyggande av bedrägerier och kommissionens it-system Opsys. I [ruta 9.4](#) ges exempel på sådana brister.

Ruta 9.4

Kostnadskontrollrapport togs emot efter att slutbetalning redan hade gjorts

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Kommissionen kräver vanligtvis att stödmottagarna ska anlita en entreprenör som kontrollerar deras hittills uppkomna kostnader och utarbetar en kostnadskontrollrapport som de sedan måste skicka till EU-delegationen innan de kan erhålla ytterligare förfinansiering eller slutbetalningar. En EU-delegation som vi granskade anlidade leverantörer direkt som skulle kontrollera stödmottagarnas kostnader.

Vi granskade tre kostnadskontrollrapporter som EU-delegationen hade mottagit. I ett fall hade delegationen, för att respektera tidsfristen i bidragsöverenskommelsen, redan gjort slutbetalningen till stödmottagaren innan kostnadskontrollrapporten togs emot.

En del av delegationspersonalen hade inte fått utbildning i förebyggande av bedrägerier de senaste fem åren

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar och GD Internationella partnerskap

Under våra besök hos fyra EU-delegationer intervjuade vi fyra anställda som hade valts ut av respektive delegation. Vi noterade att en anställd i en av delegationerna och två anställda i en annan delegation inte hade deltagit i utbildning i förebyggande av bedrägerier under de senaste fem åren.

It-systemet Opsys var inte i full drift

GD Internationella partnerskap, GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar samt FPI inrättade för flera år sedan ett storskaligt verksamhets- och it-omvandlingsprogram, Opsys, för förvaltningen av alla EU:s yttre åtgärder.

Under våra besök till EU-delegationer rapporterade personalen problem med Opsys som hade lett till förseningar, störningar som innebar att delegationens arbete inte fungerade smidigt och ökad resursförbrukning.

I sin årliga verksamhetsrapport rapporterade GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar svårigheter med genomförandet av Opsys och betonade att det nya it-verktyget ibland var instabilt, inte levde upp till användarnas förväntningar och ofta krävde insatser från GD Internationella partnerskaps och GD Informationstekniks supportteam. Detta kan leda till otillförlitliga uppgifter och ofullständig förvaltningsinformation.

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport

9.18. Vi granskade GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport för budgetåret 2022. Vi inriktade oss på huruvida GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar hade presenterat informationen om korrekthet i sin årliga verksamhetsrapport i enlighet med kommissionens anvisningar och tillämpat metoden för att uppskatta framtida korrigeringar och återvinningar på ett konsekvent sätt.

9.19. På grundval av instruktioner som kommissionens generaldirektorat för budget (GD Budget) tagit fram om utarbetandet av årliga verksamhetsrapporter uppskattar generaldirektoraten sin risk vid betalning med hjälp av de uppgifter de förfogar över. För risken vid betalning använder de ett värde för den *korrigerande kapaciteten* som motsvarar det historiska medelvärdet för återvinningar och korrigeringar som GD Budget tillhandahåller och som generaldirektoraten anpassar efter behov för att beräkna sin risk vid avslutande. Risken vid avslutande är en viktig indikator för att visa hur ändamålsenlig ett generaldirektorats internkontroll är.

9.20. Den risk vid avslutandet som GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar rapporterar i sin årliga verksamhetsrapport härrör från en studie som en extern entreprenör genomfört på generaldirektoratets vägar, den så kallade undersökningen av *procentsatsen för kvarstående fel*. Avsikten med denna undersökning är att uppskatta andelen fel som inte upptäckts i generaldirektoratets alla förvaltningskontroller för att förebygga, upptäcka och korrigera fel inom hela dess ansvarsområde, och syftet är att dra slutsatser om kontrollernas ändamålsenlighet. Undersökningen utgör ett viktigt underlag för generaldirektörens *förklaring* och bidrar till den information om korrekthet inom området yttre åtgärder som lämnas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

9.21. Undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel utgör inte ett *bestyrkandeuppdrag* eller en revision. Vi har redan i tidigare årsrapporter³ beskrivit begränsningar i undersökningen som kan bidra till att procentsatsen för kvarstående

³ Årsrapporterna för 2017, 2018, 2019, 2020 och 2021.

fel underskattas. Närmare bestämt har vi tidigare år bland annat konstaterat att entreprenören ibland har förlitat sig helt på resultaten av tidigare kontroller. I de fall där de tidigare kontrollerna har utförts enligt det *ekonomiska och administrativa ramavtalet (Fafa)* mellan Europeiska kommissionen och Förenta nationerna kan entreprenören inte alltid utföra ytterligare substansgranskning eftersom Fafa begränsar kommissionens kontrollrättigheter.

9.22. I undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel uppskattades för 2022 en övergripande procentsats för kvarstående fel för generaldirektoratet som helhet, det som i den årliga verksamhetsrapporten kallas för generaldirektoratets övergripande felprocent ("global (DG derived) error rate"), till 1,00 %, vilket är under kommissionens *väsentlighetsgräns* på 2 %. Undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel gjordes med hjälp av ett urval bestående av 256 transaktioner inom ramen för kontrakt som avslutats under referensperioden (september 2021– augusti 2022). Undersökningen omfattar också en uppskattning av procentsatsen för kvarstående fel för bidrag inom *direkt förvaltning*. Denna procentsats tas dock inte med vid beräkningen av generaldirektoratets övergripande procentsats för kvarstående fel.

9.23. Mot bakgrund av den övergripande procentsatsen för kvarstående fel på 1,00 % förklarade generaldirektören för GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar att generaldirektoratets finansiella exponering låg under väsentlighetsgränsen på 2 %. Eftersom vi inte har ett representativt urval som gör att vi kan uppskatta en felprocent för budgetramens rubrik 6 Grannskapet och omvärlden kan vi inte kontrollera detta uttalande mot resultatet av vårt revisionsarbete.

9.24. Baserat på den övergripande procentsatsen för kvarstående fel uppskattade GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar en risk vid avslutandet på 44 miljoner euro. Generaldirektoratet gjorde sedan en beräkning i omvänd ordning för att utifrån risken vid avslutandet få fram den uppskattade risken vid betalning. Det innebar bland annat att man lade till uppskattade framtida korrigeringar till följd av betalningskrav för felaktigt utbetalda belopp som generaldirektoratet hade upptäckt vid sina efterhandskontroller⁴. GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar uppskattade dessa framtida korrigeringar till 4,2 miljoner euro⁵. Man kom således fram till en risk vid betalning på 46,99 miljoner euro (0,91 %) för 2022 års kostnader.

⁴ Fotnot 6 i bilaga 9 till GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport.

⁵ Ibidem.

9.25. Vidare konstaterade vi att siffran för GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars korrigerande kapacitet för 2022 hade redovisats för högt på grund av oupptäckta fel, nämligen att betalningskrav för outnyttjad förfinansiering hade inkluderats i beräkningen. Vi granskade elva betalningskrav och konstaterade att tre av dem, på totalt 0,7 miljoner euro, var felaktiga.

GD Internationella partnerskaps årliga verksamhetsrapport

9.26. Vårt arbete gällande GD Internationella partnerskaps årliga verksamhetsrapport för 2022 presenteras närmare i vår årsrapport om nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

9.27. Vår granskning av transaktioner och system visade på fyra områden där det finns utrymme för förbättringar. Vi granskade inte tillräckligt många transaktioner för att kunna uppskatta felnivån för denna rubrik i den fleråriga budgetramen (se punkt [9.7](#)), men våra granskningsresultat indikerar att det är ett högriskområde. Resultatet av transaktionsgranskningen ger underlag till vår revisionsförklaring.

Rekommendationer

9.28. *Bilaga 9.2* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de tre rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2019. Kommissionen hade genomfört två rekommendationer fullt ut, medan inga åtgärder hade vidtagits för en av rekommendationerna.

9.29. Vi anser att rekommendation 1 – att kommissionen skulle upplysa om begränsningarna hos undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel i GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport för 2020 och i framtida årliga verksamhetsrapporter – har genomförts. Detta återspeglar vår bedömning att upplysningar om dessa begränsningar hade lämnats i den årliga verksamhetsrapporten för 2020 och i alla efterföljande årliga verksamhetsrapporter.

9.30. Vi anser att rekommendation 3 – att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar, GD Internationellt samarbete och utveckling, Echo, GD Klimatpolitik samt FPI skulle stärka sina kontroller genom att identifiera och förhindra återkommande fel – har genomförts. Dessa generaldirektorat har stärkt sina kontroller och vidtagit åtgärder för att förhindra återkommande fel. Bland annat har de utfärdat ny vägledning till personalen, ökat sin utbildning och medvetandehöjande verksamhet för såväl den egna personalen som stödmottagarna samt stärkt sin finansiella övervakning och sina kontroller.

9.31. Vi granskade också rekommendationer från årsrapporterna för 2020 och 2021 som krävde omedelbara åtgärder eller där målet var genomförande under 2022. Kommissionen hade genomfört två rekommendationer fullt ut, en i de flesta avseenden och en i vissa avseenden (se *bilaga 9.2*).

9.32. Vi anser att rekommendation 2 i vår årsrapport för 2020 – att Echo skulle inrätta ett förfarande för att se till att partnerorganisationer baserar sin fördelning av delade kostnader på faktiska utgifter – har genomförts⁶.

9.33. Vi anser att rekommendation 3 i vår årsrapport för 2020 – att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar skulle fastställa skyldigheter för den entreprenör som uppskattar procentsatsen för kvarstående fel att rapportera till kommissionen om alla misstänkta bedrägerier mot EU:s budget som den upptäcker under sitt arbete med undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel – har genomförts. GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars metod för att uppskatta procentsatsen för kvarstående fel omfattar ett nytt förfarande för entreprenörens rapportering av misstankar om bedrägerier liksom om sexuellt utnyttjande, sexuella övergrepp och sexuella trakasserier.

9.34. Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi att kommissionen gör följande:

Rekommendation 9.1 – Förhindra oriktiga ändringar av förslag i samband med ingåendet av kontrakt

Stärk kontrollerna för att förhindra oriktiga ändringar av förslag i samband med ingåendet av kontrakt när bidrag tilldelas på grundval av förslagsinfordringar.

Måldatum för genomförande: Juni 2024.

Rekommendation 9.2 – Vidta åtgärder så att personalen gör en riskbedömning innan förfinansiering betalas ut om det saknas bankgaranti

Utför riskbedömningar i enlighet med kraven i förfarandemanualen för att säkerställa att utbetalningar av förfinansiering på mellan 60 000 och 300 000 euro där det saknas bankgaranti endast görs om risken bedöms som låg.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

⁶ Punkt 8.32 i årsrapporten för 2021.

Rekommendation 9.3 – Fastställ en lämplig tidsram när entreprenörer anlitas direkt för kostnadskontroller

Fastställ en lämplig tidsram så att kostnadskontrollrapporter från entreprenörer för bidragskontrakt finns tillgängliga innan betalningar genomförs eller kostnader regleras.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2025.

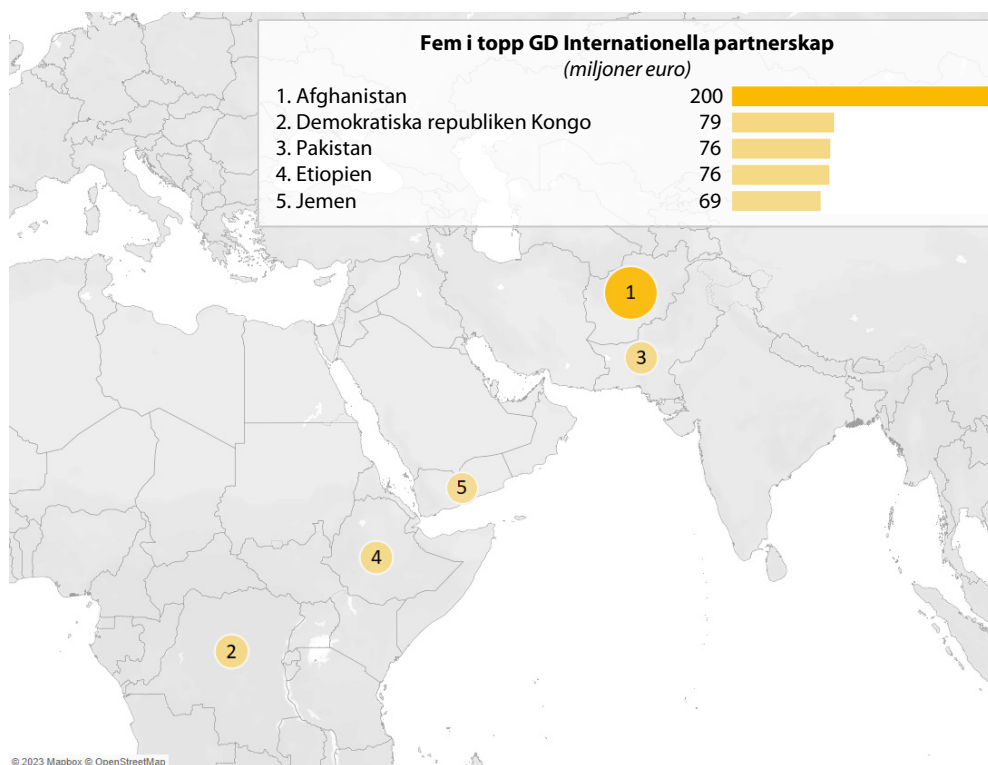
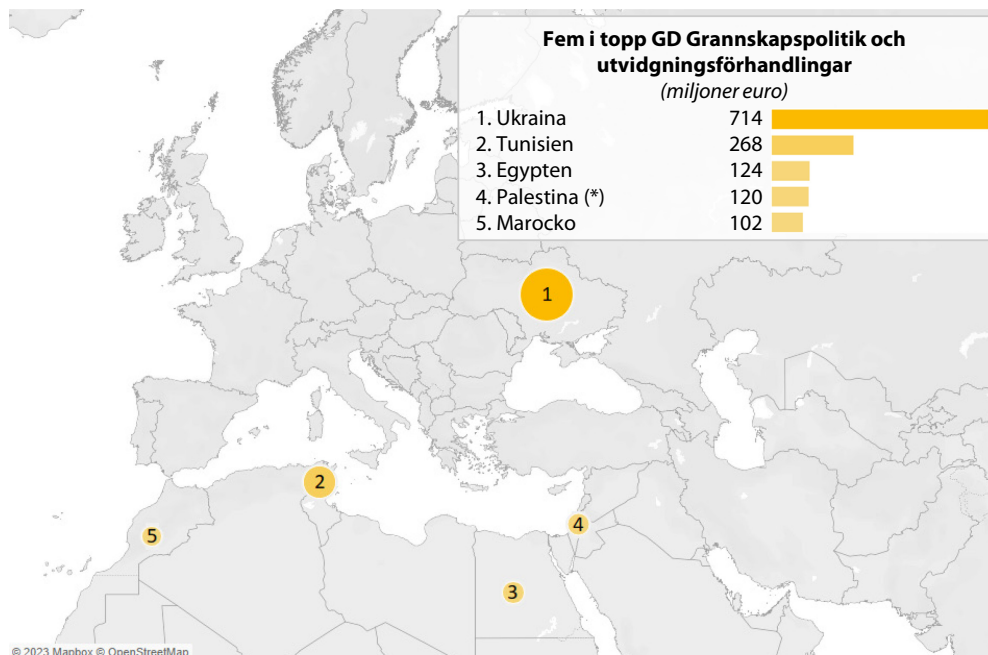
Rekommendation 9.4 – Stärk kontrollerna för att exkludera betalningskrav för outnyttjad förfinansiering vid beräkningen av den korrigerande kapaciteten

Stärk kontrollerna för att exkludera betalningskrav för outnyttjad förfinansiering vid beräkningen av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars korrigerande kapacitet.

Måldatum för genomförande: Från och med den årliga verksamhetsrapporten för 2023.

Bilagor

Bilaga 9.1 – Betalningar som gjorts av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar och GD Internationella partnerskap, per delegation

(*) Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.

Källa: Skapad av revisionsrätten med hjälp av "Tableau", kartbakgrund © Mapbox och © OpenStreetMap på licens genom Creative Commons Erkännande-DelaLika 2.0 (CC BY-SA).

Bilaga 9.2 – Uppföljning av tidigare rekommendationer avseende Grannskapet och omvärlden

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
2019	Vi rekommenderade att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar Rekommendation 1: upplyser om begränsningarna hos undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel i GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport för 2020 och i framtida årliga verksamhetsrapporter. Tidsram: När nästa årliga verksamhetsrapport offentliggörs första kvartalet 2021.		
	Vi rekommenderade att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar Rekommendation 2: höjer den konfidensnivå som GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar använder i sin metod för att beräkna felprocenten för bidrag till samma nivå som tillämpas på resten av populationen i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel, så att den högre risk som direkt förvaltning är förknippad med återspeglas mer exakt. Tidsram: Före utgången av 2021.		GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar godtog inte denna rekommendation.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
	Vi rekommenderade GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar, GD Internationellt samarbete och utveckling, Echo, GD Klimatpolitik samt tjänsten för utrikespolitiska instrument att Rekommendation 3: stärka de kontroller som görs genom att identifiera och förhindra återkommande fel (t.ex. att det saknas tidsregistreringssystem eller att icke stödberättigande moms debiteras EU-finansierade projekt). Tidsram: Före utgången av 2021.		
2020	Vi rekommenderade kommissionen att Rekommendation 1: vidta åtgärder så att internationella organisationer ger revisionsrätten fullständig, obegränsad och snabb tillgång till de handlingar som den behöver för att utföra sin uppgift i enlighet med EUF-fördraget, och inte bara i skrivskyddat format. Tidsram: Före utgången av 2021.		Kommissionen intensifierade kommunikationen med internationella organisationer om vår tillgång till handlingar. Vissa FN-organisationer, såsom Internationella organisationen för migration (IOM), FN:s barnfond (Unicef), FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar (UNRWA) och FN:s utvecklingsprogram (UNDP), lämnar fortfarande bara ut styrkande handlingar i skrivskyddat format eller lämnar inte ut alla styrkande handlingar som vi begär.
	Vi rekommenderade Echo att Rekommendation 2: inrätta ett förfarande för att se till att partnerorganisationer baserar sin fördelning av delade kostnader på faktiska utgifter. Tidsram: Före utgången av 2021.		

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
	Vi rekommenderade att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar Rekommendation 3: fastställer skyldigheter för den entreprenör som uppskattar procentsatsen för kvarstående fel att rapportera till kommissionen om alla misstänkta bedrägerier mot EU:s budget som den upptäcker under sitt arbete med undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Tidsram: Före utgången av 2022.		
2021	Vi rekommenderade att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar Rekommendation 3: redovisar vilken typ av kontrakt som inte ingår i granskningspopulationen för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel samt värdet på dessa kontrakt i den årliga verksamhetsrapporten för 2022 och framtida årliga verksamhetsrapporter. Måldatum för genomförande: I den årliga verksamhetsrapporten för 2022.		I sin årliga verksamhetsrapport för 2022 lämnade GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar information om vilken typ av kontrakt som inte ingick i granskningspopulationen för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Kontraktens värde angavs dock inte.

Källa: Revisionsrätten.

Kapitel 10

Europeisk offentlig förvaltning

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	10.1.–10.2.
Kortfattad beskrivning	10.3.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	10.4.–10.5.
Transaktionernas korrekthet	10.6.–10.15.
Iakttagelser om de granskade transaktionerna	10.7.–10.14.
Europaparlamentet	10.8.–10.12.
Europeiska kommissionen	10.13.
Europeiska utrikestjänsten	10.14.
Iakttagelser om systemen för övervakning och kontroll	10.15.
Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg	10.16.
Slutsats och rekommendationer	10.17.–10.19.
Slutsats	10.17.
Rekommendationer	10.18.–10.19.
Bilagor	
Bilaga 10.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – Europeisk offentlig förvaltning	

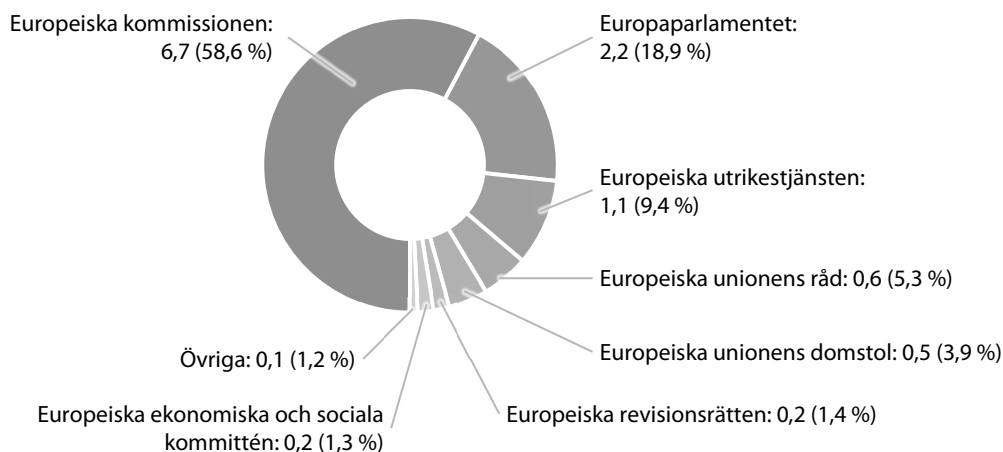
Inledning

10.1. I detta kapitel redovisar vi granskningsresultatet för rubrik 7 Europeisk offentlig förvaltning i *den fleråriga budgetramen*. **Figur 10.1** innehåller en översikt över kostnaderna per EU-institution och EU-organ under denna rubrik 2022.

Figur 10.1 – Betalningar och granskad population

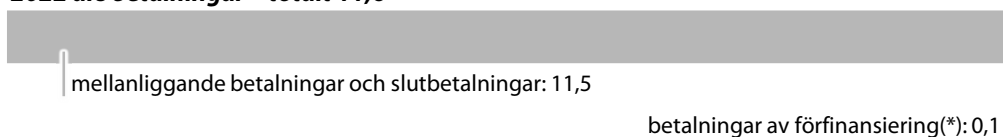

Fördelning 2022 av betalningar per institution

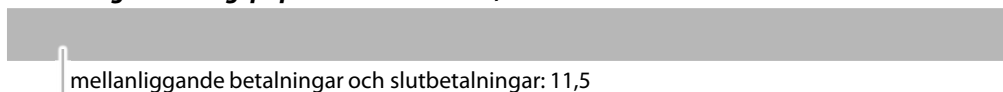

2022 års granskningspopulation i förhållande till betalningar

2022 års betalningar – totalt 11,6

2022 års granskningspopulation – totalt 11,5

(*) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 18 i **bilaga 1.1**).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från Europeiska unionens *konsoliderade årsredovisning* för 2022.

10.2. Vi redovisar vår bedömning av EU:s byråer och andra organ samt Europaskolorna separat. Våra särskilda årsrapporter om dessa organ offentliggörs på vår [webbplats](#). I vårt mandat ingår inte finansiell revision av Europeiska centralbanken.

Kortfattad beskrivning

10.3. I de administrativa kostnaderna ingår personalkostnader, inklusive pensioner, som 2022 utgjorde cirka 70 % av de totala kostnaderna, samt kostnader för byggnader, utrustning, energi, kommunikation och it. Vårt arbete har under många år visat att dessa kostnader på det stora hela är förknippade med låg risk.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

10.4. Med hjälp av den revisionsmetod som anges i ***bilaga 1.1*** undersökte vi följande för denna rubrik i den fleråriga budgetramen för 2022:

- a) Ett statistiskt representativt urval bestående av 60 *transaktioner* som omfattade alla typer av kostnader under denna rubrik i den fleråriga budgetramen. Vi valde ut transaktioner från alla EU-institutioner och EU-organ. Vårt mål var att uppskatta felnivån för denna rubrik i den fleråriga budgetramen och att bidra till *revisionsförklaringen*.
- b) Domstolens system för övervakning och kontroll, särskilt tillämpningen av normer för intern kontroll, riskhanteringen och funktionen hos nyckelkontroller som fastställs i *budgetförordningen*, inbegripet för- och efterhandskontroller av betalningar.
- c) Informationen om *korrekthet* i de *årliga verksamhetsrapporterna* från alla institutioner och organ, bland annat från de av Europeiska kommissionens generaldirektorat och kontor som primärt ansvarar för administrativa kostnader¹, som sedan tas med i kommissionens *årliga förvaltnings- och resultatrapport*.

10.5. Våra egna kostnader granskas av en extern firma². Resultatet av den firmans revision av vår årsredovisning för det budgetår som slutade den 31 december 2022 redovisas i punkt **10.7**.

¹ Generaldirektoratet för personal och säkerhet, Byrån för löneadministration och individuella ersättningar, infrastruktur- och logistikbyråerna i Bryssel och Luxemburg samt generaldirektoratet för informationsteknik.

² ACG Auditing & Consulting Group S.r.l.

Transaktionernas korrekthet

10.6. Av de 60 transaktioner som vi granskade innehöll 14 (23 %) fel. Baserat på de fem fel som vi har kvantifierat uppskattar vi att felnivån ligger under *väsentlighetsgränsen*.

Iakttagelser om de granskade transaktionerna

10.7. Våra iakttagelser, som vi beskriver i de följande punkterna, gäller Europaparlamentet, Europeiska kommissionen och Europeiska utrikestjänsten. Vi fann inga specifika problem när det gällde Europeiska unionens råd, Europeiska unionens domstol, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Europeiska regionkommittén, Europeiska ombudsmannen eller Europeiska datatillsynsmannen. Vår externa revisor rapporterade inte några specifika problem på grundval av sitt arbete.

Europaparlamentet

10.8. Av de 13 transaktionerna i vårt urval avseende Europaparlamentet gällde tre transaktioner betalningar till Europaparlamentets politiska grupper och en transaktion en betalning till en europeisk politisk stiftelse. Vi granskade urval av de kostnader som varje utvald politisk grupp och stiftelse hade redovisat när det gällde dessa betalningar. I tre av dessa fyra transaktioner konstaterade vi *kvantifierbara fel* i mer än en tredjedel av kostnaderna i urvalet (se punkterna [10.9](#), [10.10](#) och [10.12](#)).

10.9. Vi konstaterade att bestämmelserna om *offentlig upphandling* i Europaparlamentets interna regler³ för de politiska gruppernas förvaltning av *anslag* fortfarande inte följer budgetförordningen. Enligt budgetförordningen ska *öppna* eller *selektiva upphandlingsförfaranden* användas för kontrakt av högt värde (dvs. kontrakt vars värde uppgår till över 139 000 euro). Men enligt de interna regler som Europaparlamentets presidium har antagit och som dessa grupper måste följa ska *förhandlade upphandlingsförfaranden* användas. Dessa interna regler begränsar konkurrensen, eftersom de gör det möjligt att på förhand välja ut möjliga anbudsgivare för kontrakt av högt värde och inte kräver att ett meddelande om upphandling offentliggörs. I årsrapporten för 2021⁴ rekommenderade vi att Europaparlamentets

³ Presidiets beslut om ibruktagande av anslag från budgetpunkt 400, senast ändrat den 4 juli 2022.

⁴ Se punkt 9.8 och rekommendation 9.1 i [årsrapporten för 2021](#).

administration skulle se över sina riktlinjer för hur de politiska grupperna ska tillämpa reglerna om offentlig upphandling. Vi rekommenderade också att den skulle föreslå att parlamentets presidium ändrar dessa regler och anpassar dem bättre till budgetförordningen. Tidsfristen för dessa rekommendationer är före utgången av 2023.

10.10. Vidare konstaterade vi att

- a) två av de tre politiska grupperna inte fullt ut hade följt bestämmelserna om offentlig upphandling i Europaparlamentets interna regler om förvaltning av anslag⁵ eftersom de inte hade tagit in tillräckligt många anbud; detta uppmärksammade vi även i vår årsrapport för 2021,
- b) en av de politiska grupperna inte hade giltiga kontrakt med tjänsteleverantören när det gällde två kostnader i urvalet, vilket innebar att vi inte kunde kontrollera om kontraktsvillkoren var uppfyllda eller om de betalade beloppen var motiverade,
- c) en av de politiska grupperna redovisade *återbetalningsbar moms* för vissa av sina stödberättigade inköp men återkrävde därefter inte *momsen*, vilket resulterade i en förlust för EU-budgeten; samma grupp använde en schablonsats för att ersätta personalens resekostnader som var högre än de faktiska kostnaderna; dessutom anser vi att gruppen betalade för tjänster och ersatte kostnader som inte uttryckligen nämndes i det ingångna kontraktet.

10.11. Vi konstaterade också fall där politiska grupper inte hade följt upphandlingsregler men som inte hade någon direkt ekonomisk inverkan på EU-budgeten. Exempel på detta är att de politiska grupperna inte på ett tillfredsställande sätt hade dokumenterat vilka kriterier de använt för att tilldela kontrakt, att de inte hade utarbetat utvärderingsrapporter för att motivera tilldelningsbeslutet eller att de hade använt diskriminerande urvalskriterier som kan ha begränsat konkurrensen. På det hela taget identifierade vi betydande brister i upphandlingsförfarandena när det gällde de transaktioner som vi granskade avseende politiska grupper.

⁵ Presidiets beslut om ibruktagande av anslag från budgetpunkt 400, senast ändrat den 4 juli 2022.

10.12. Vi rapporterade ett kvantifierbart fel i en betalning till en europeisk politisk stiftelse. För en faktura hade stiftelsen begärt och fått ersättning två gånger, vilket tyder på en brist i systemet för intern kontroll, och vissa av de tjänster som förvärvats omfattades inte av ett giltigt kontrakt med en tjänsteleverantör.

Europeiska kommissionen

10.13. Vi identifierade inte några kvantifierbara fel i kommissionens betalningar, men för två av de åtta pensionsbetalningar som vi granskade saknades ett aktuellt levnadsintyg bland pensionshandlingarna. Ett levnadsintyg krävs för att styrka en persons fortsatta rätt till pension och andra ersättningar. Kommissionen fick dessa levnadsintyg efter vår revision.

Europeiska utrikestjänsten

10.14. Vi fann två kvantifierbara fel i betalningar som gjorts av Europeiska utrikestjänsten. Det ena gällde avsaknaden av ett giltigt underliggande kontrakt för säkerhetstjänster som förvärvats av en EU-delegation. Det andra gällde barntillägg som en anställd hade fått från andra källor men som inte hade dragits av från lönen. Förra året⁶ konstaterade vi liknande fel när det gällde familjetillägg som betalats av kommissionen och också när det gällde avsaknad av ett giltigt kontrakt för tjänster som förvärvats av en annan EU-delegation.

Iakttagelser om systemen för övervakning och kontroll

10.15. Vi fann inga större problem med de övervaknings- och kontrollsystem som vi granskade vid domstolen (se punkt [10.7](#)).

⁶ Se punkt 9.11 i [årsrapporten för 2021](#).

Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

10.16. I de årliga verksamhetsrapporter som vi granskade identifierades inga väsentliga felnivåer, något som överensstämmer med våra granskningsresultat (se punkt [10.6](#)).

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

10.17. De samlade revisionsbevis som vi har inhämtat och presenterar i det här kapitlet visar att felnivån i utgifterna för Europeisk offentlig förvaltning inte var väsentlig.

Rekommendationer

10.18. *Bilaga 10.1* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av den rekommendation som vi lämnade till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén i vår årsrapport för 2019. Vi anser att denna rekommendation har genomförts i vissa avseenden.

10.19. På grundval av vårt revisionsarbete rekommenderar vi följande:

Rekommendation 10.1 – Europaparlamentet

Europaparlamentets administration bör stärka sin vägledning om de politiska gruppernas genomförande av budgetanslag och föreslå för parlamentets presidium att det vidtar åtgärder och kräver att de politiska grupperna tillämpar de interna reglerna ändamålsenligt och ser till att upphandlingsförfaranden följs (se punkterna **10.10** och **10.11**).

Måldatum för genomförande: Före utgången av 2024.

Bilagor

Bilaga 10.1 – Uppföljning av tidigare rekommendationer – Europeisk offentlig förvaltning

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg	
		Genomförandegrad	Kommentar
2019	Vi rekommenderar att Rekommendation 1: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén bör införa riktlinjer för hantering av känsliga befattningar baserade på en samlad riskbedömning som utmynnar i identifiering av begränsningskontroller som är anpassade till kommitténs storlek och karaktären på dess verksamhet.		Europeiska ekonomiska och sociala kommittén har sedan dess vidtagit åtgärder och planerar att uppdatera sin politik för personalens rörlighet.

Källa: Årsrapporten för 2019.

Kapitel 11

Faciliteten för återhämtning och resiliens

Innehållsförteckning

	Punkt
Inledning	11.1.–11.18.
Kortfattad beskrivning	11.2.–11.15.
Politiska mål	11.2.–11.3.
Förvaltnings- och kontrollramen för faciliteten för återhämtning och resiliens	11.4.–11.15.
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	11.16.–11.18.
Transaktionernas korrekthet	11.19.–11.37.
Utgiftsmodellen för faciliteten för återhämtning och resiliens kräver en annan inriktning och omfattning på revisionen	11.20.–11.21.
Delmål och mål som inte har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt	11.22.–11.23.
Åtgärder som inletts före stödberättigandeperioden eller finansiering från faciliteten av återkommande nationella budgetutgifter	11.24.–11.26.
Dubbel finansiering	11.27.–11.30.
Reversering av en åtgärd	11.31.–11.33.
Andra problem som vi konstaterade vid vår granskning av transaktionernas korrekthet	11.34.–11.37.
Vår bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll	11.38.–11.55.
Kommissionens förhandsbedömningar omfattar inte systematiskt överensstämmelsen med alla villkor för stödberättigande	11.39.–11.41.
Kommissionens efterhandsrevisioner av delmål och mål används inte till sin fulla potential	11.42.–11.46.
Brister kvarstår i hur medlemsstaternas system inrättas och fungerar	11.47.–11.55.

**Årliga verksamhetsrapporter och den årliga
förvaltnings- och resultatrapporten** 11.56.–11.62.

Slutsatser och rekommendationer 11.63.–11.65.

Slutsatser 11.63.–11.64.

Rekommendationer 11.65.

Bilagor

Bilaga 11.1 – Revisionsmetod

**Bilaga 11.2 – Resultat av granskningen av transaktionernas
korrekthet**

Bilaga 11.3 – Uppföljning av tidigare rekommendationer

Inledning

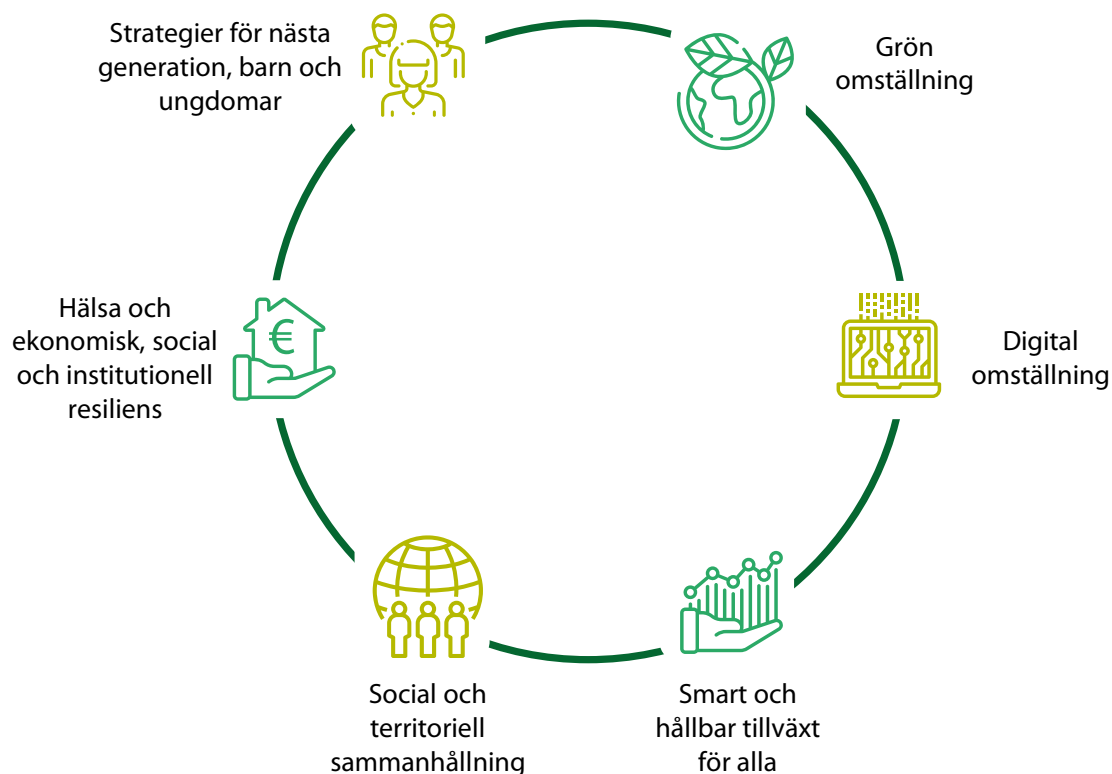
11.1. Faciliteten för återhämtning och resiliens inrättades genom [förordning \(EU\) 2021/241](#) (nedan kallad *förordningen*) som trädde i kraft den 19 februari 2021. Den stöder reformer och investeringsprojekt i medlemsstaterna sedan pandemins början i februari 2020 och fram till den 31 december 2026. Faciliteten omfattar finansiering på 723,8 miljarder euro (i löpande priser) i form av lån (385,8 miljarder euro) och icke återbetalningspliktiga ekonomiska *bidrag* (338 miljarder euro).

Kortfattad beskrivning

Politiska mål

11.2. Huvudsyftet med faciliteten för återhämtning och resiliens är att mildra covid-19-pandemins ekonomiska och sociala konsekvenser och samtidigt göra Europas ekonomier och samhällen mer resilienta och bättre förberedda på framtida utmaningar samt påskynda den gröna och digitala omställningen. Medlemsstaterna kan använda faciliteten för återhämtning och resiliens inom sex politikområden (se [figur 11.1](#)).

Figur 11.1 – Politikområden som omfattas av faciliteten för återhämtning och resiliens (sex pelare)

Källa: Revisionsrätten.

11.3. Planen *REPowerEU*, som är EU:s svar på de störningar på den globala energimarknaden som Rysslands anfallskrig mot Ukraina orsakat, presenterades av kommissionen i maj 2022. Det främsta målet med *REPowerEU* är att bryta EU:s beroende av ryska fossila bränslen genom att omvandla EU:s energisystem. I februari 2023 antog Europaparlamentet och rådet ändringar till förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens som innebär att medlemsstaterna kan lägga till ett särskilt "REPowerEU-kapitel" i sina planer för återhämtning och resiliens. Dessa bör omfatta nya reformer och investeringar som har inletts tidigast den 1 februari 2022, vilka bidrar till *REPowerEU*-målen¹.

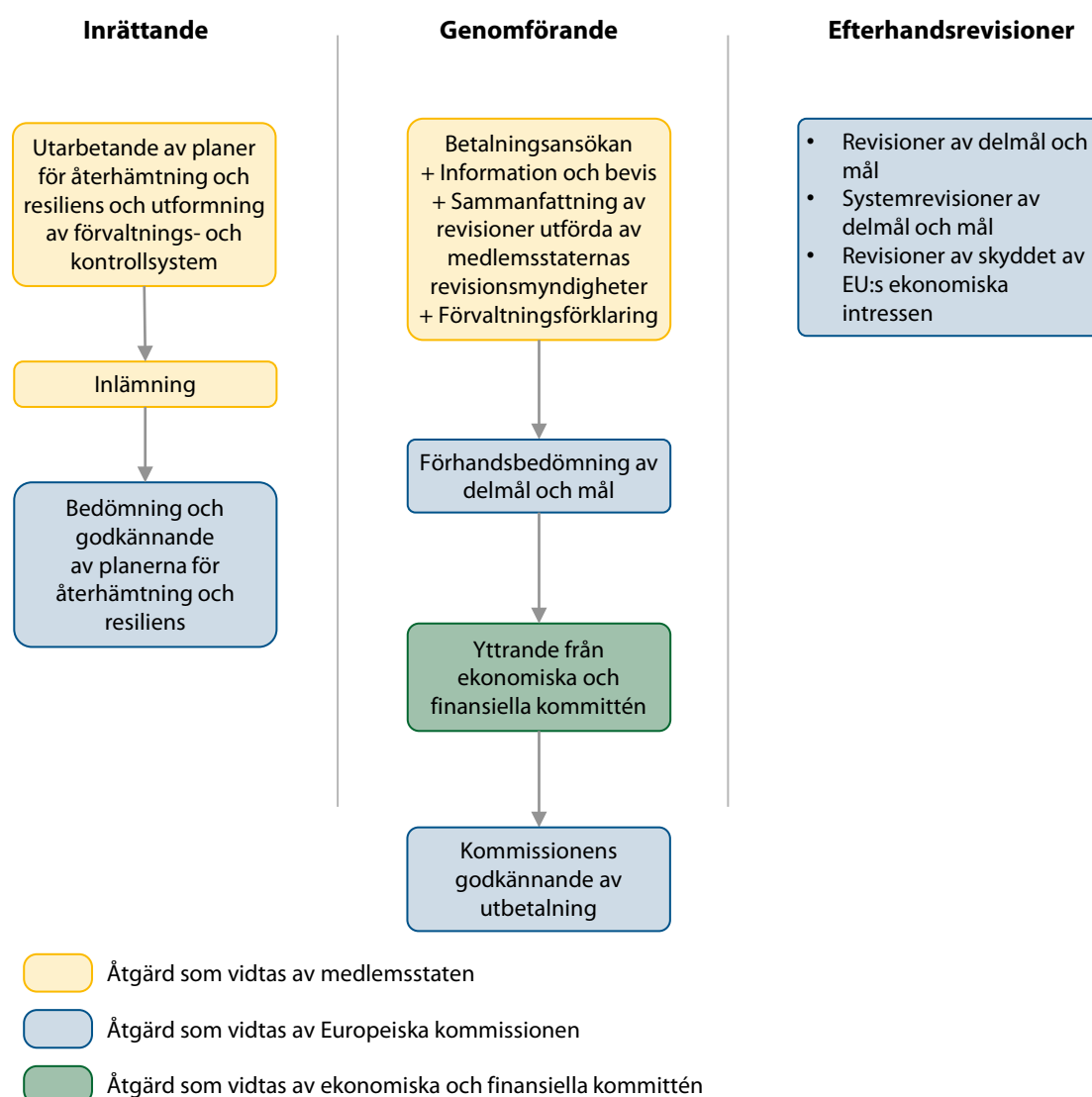
¹ Förordning (EU) 2023/435.

Förvaltnings- och kontrollramen för faciliteten för återhämtning och resiliens

11.4. Faciliteten för återhämtning och resiliens genomförs genom *direkt förvaltning* av kommissionen. Denna typ av förvaltning innebär att kommissionen är direkt ansvarig för ett *programs* genomförande.

11.5. I *förordningen* anges kommissionens och medlemsstaternas roller och ansvarsområden i förvaltningen och kontrollen av faciliteten när de bedömer planerna för återhämtning och resiliens ("inrättande"), godkänner betalningsansökningar ("genomförande") och gör kontroller efter det att utbetalningarna har gjorts ("efterhandsrevisioner") (se *figur 11.2*).

Figur 11.2 – Förvaltnings- och kontrollramen för faciliteten för återhämtning och resiliens

Källa: Revisionsrätten.

Inrättande

11.6. Medlemsstaterna måste utarbeta planer för återhämtning och resiliens och utforma lämpliga förvaltnings- och kontrollsystem. Planerna för återhämtning och resiliens ska omfatta ett enhetligt paket med offentliga investeringar och reformer ("åtgärder") grupperade i olika delar. Medlemsstaterna måste fastställa delmål och/eller mål för varje åtgärd och – för målen – lämna detaljerade uppgifter om det aktuella utgångsläget.

11.7. De måste också inrätta system för att samla in uppgifter om *slutmottagarna* av medel och för att säkerställa tillgången till dessa uppgifter². De kan använda befintliga nationella förvaltnings- och kontrollsystem eller andra system som används för liknande ändamål, till exempel sådana som används för att förvalta andra EU-medel. Medlemsstaterna kan också använda kommissionens datautvinnings- och riskgraderingsverktyg. Medlemsstaternas planer för återhämtning och resiliens måste i detalj beskriva vilka nationella organ som deltar.

11.8. Kommissionen bedömer de planer för återhämtning och resiliens som medlemsstaterna lämnat in med avseende på deras relevans, *ändamålsenlighet*, *effektivitet* och enhetlighet innan någon utbetalning görs. I denna bedömning ingår också att kontrollera lämpligheten i de kontrollsystem som medlemsstaterna har beskrivit i sina planer för återhämtning och resiliens. Rådet godkänner den positiva bedömningen av planerna baserat på ett förslag från kommissionen.

Genomförande

11.9. Efter rådets godkännande av planerna kan medlemsstaterna begära förfinansiering på upp till 13 % av det ekonomiska bidraget. Förfinansieringen regleras därefter proportionellt genom de efterföljande utbetalningarna. Vid utgången av 2022 hade alla 27 medlemsstaters planer för återhämtning och resiliens godkänts av rådet, och 21 medlemsstater hade fått förfinansiering. Medlemsstaterna hade lämnat in 27 betalningsansökningar till kommissionen, och kommissionen hade gjort 14 utbetalningar (en år 2021 och 13 år 2022) (se [tabell 11.1](#)).

² Artikel 22.2 d i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

Tabell 11.1 – Bidragsutbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens till medlemsstaterna per den 31 december 2022

(miljoner
euro)

Medlemsstat	2021			2022		
	Förfinansiering	Utbetalning	Reglering	Förfinansiering	Utbetalning	Reglering
Belgien	770					
Bulgarien					1 369	
Tjeckien	915					
Danmark	202					
Tyskland	2 250					
Estland	126					
Irland						
Grekland	3 965				1 718	257
Spanien	9 037	10 000	1 494		12 000	1 793
Frankrike	5 118				7 400	1 106
Kroatien	818				1 400	209
Italien	24 893				20 000	2 989
Cypern	157				85	13
Lettland	237				201	30
Litauen	289					
Luxemburg	12					
Ungern						
Malta	41					
Nederländerna						
Österrike	450					
Polen						
Portugal	2 159				553	83
Rumänien	3 794				1 772	265
Slovenien	231					
Slovakien	823				399	60
Finland				271		
Sverige						
Totalt	56 286	10 000	1 494	271	46 897	6 803

Källa: Revisionsrätten.

11.10. Tillsammans med varje betalningsansökan måste medlemsstaterna lämna in följande:

- a) Information och bevis som bekräftar att de delmål och mål som anges i bilagorna till rådets genomförandebeslut har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.
- b) En sammanfattning av de revisioner som medlemsstatens myndigheter genomfört, inklusive detaljerade uppgifter om eventuella brister som konstaterats och eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits³.
- c) En förvaltningsförklaring⁴ om att
 - i) medlen har använts för avsett ändamål,
 - ii) de uppgifter som lämnats tillsammans med begäran om utbetalning är fullständiga, korrekta och tillförlitliga,
 - iii) de kontrollsystem som införts ger tillräckliga garantier för att medlen har förvaltats i enlighet med alla tillämpliga regler, särskilt de regler som syftar till att förhindra intressekonflikter, *bedrägerier*, korruption och dubbel finansiering.

11.11. Utbetalningar från faciliteten görs på villkor att medlemsstaterna på ett tillfredsställande sätt har uppnått de delmål och mål som anges i rådets genomförandebeslut som godkänner deras planer för återhämtning och resiliens. Ytterligare krav som ska respekteras är att mål och delmål som tidigare har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt av en medlemsstat inte får ha reverserats (dvs. det får inte ha skett en tillbakagång i den utveckling som ledde fram till att målen ansågs uppnådda) och att inga överträdelser av principen om dubbel finansiering får förekomma. De villkor för stödberättigande som fastställs i [förordningen](#) omfattar att stödberättigandeperioden respekteras, att principen om att inte orsaka betydande skada följs och att stödet inte ersätter återkommande nationella budgetutgifter.

11.12. Genom sina preliminära bedömningar bedömer kommissionen huruvida de delmål och mål som ligger till grund för betalningsansökningarna har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. På grundval av detta arbete överlämnar kommissionen sin preliminära bedömning till ekonomiska och finansiella kommittén, begär att den yttrar

³ *Ibidem*, artikel 22.2 c.

⁴ *Ibidem*.

sig och fattar ett slutgiltigt beslut om huruvida utbetalningen av medel ska godkännas, vilket granskas av en kommitté bestående av experter från medlemsstaterna.

11.13. Om kommissionen under sin preliminära bedömning konstaterar att ett delmål eller mål inte har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt ska utbetalningen av hela eller delar av det ekonomiska bidraget hållas inne under högst sex månader. Innehållanden kan upphävas endast om medlemsstaten lämnar bevis till kommissionen på att delmålen eller målen har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Om den inte gör detta inom sex månader måste kommissionen minska beloppet för det ekonomiska bidraget proportionellt⁵.

Efterhandsrevisioner

11.14. Efter det att utbetalningar har gjorts utför kommissionen kompletterande efterhandsrevisioner av delmål och mål. Den utför även tillhörande systemrevisioner och revisioner som fokuserar på skyddet av EU:s ekonomiska intressen.

11.15. Kommissionen kan återkräva belopp som betalats (minska stödet eller återkräva redan utbetalda medel) om den under sina efterhandsrevisioner konstaterar

- a) allvarliga oriktigheter som påverkar EU:s ekonomiska intressen och som inte har korrigerats av medlemsstaten,
- b) allvarligt åsidosättande av villkoren i finansierings- eller låneavtal⁶.

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

11.16. Syftet med vår revision var att den skulle bidra till revisionsförklaringen och ligga till grund för vårt uttalande om korrektheten i 2022 års kostnader inom faciliteten för återhämtning och resiliens.

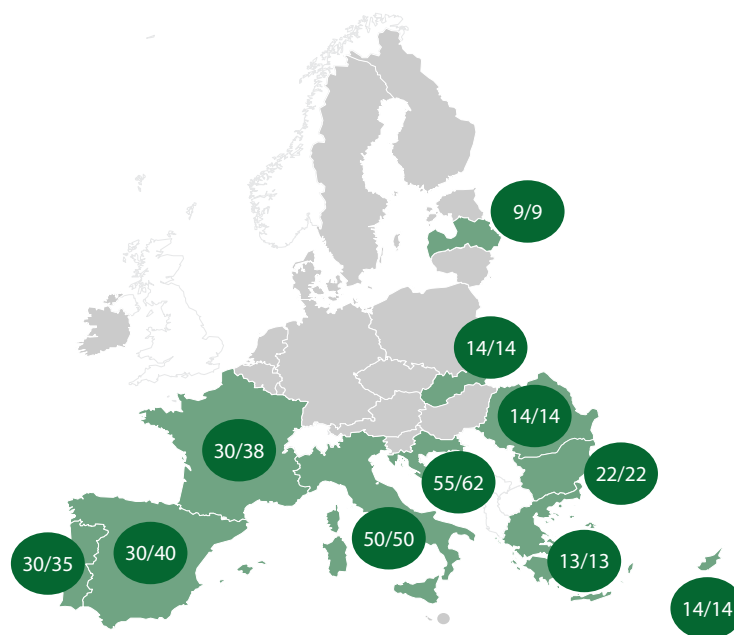
11.17. Vår granskningspopulation för 2022 motsvarade ett totalbelopp på 53,7 miljarder euro och omfattade alla 13 bidragsutbetalningar som uppgick till 46,9 miljarder euro samt *regleringen* av den tillhörande förfinansieringen på 6,8 miljarder euro (se [tabell 11.1](#)). Dessa 13 bidragsutbetalningar och regleringarna av förfinansiering ("kostnader inom faciliteten för återhämtning och resiliens") gjordes till

⁵ *Ibidem*, artikel 24.6–24.8.

⁶ *Ibidem*, artikel 22.5.

elva medlemsstater och avsåg uppnåendet av 274 delmål och 37 mål (se [figur 11.3](#)). Vår revision omfattar inte facilitetens lånedel.

Figur 11.3 – Antal granskade delmål och mål respektive totalt antal delmål och mål som låg till grund för bidragsutbetalningarna från faciliteten för återhämtning och resiliens 2022

Medlemsstat	Antal granskade delmål	Antal granskade mål	Totalt antal delmål	Totalt antal mål
Spanien	21	9	31	9
Italien (*)	48	2	48	2
Frankrike	16	14	24	14
Rumänien	12	2	12	2
Grekland	13	0	13	0
Bulgarien	21	1	21	1
Kroatien (*)	50	5	57	5
Portugal	26	4	31	4
Slovakien	14	0	14	0
Lettland	9	0	9	0
Cypern	14	0	14	0
Totalt	244	37	274	37

(*) Italien och Kroatien mottog två betalningar vardera 2022.

Källa: Revisionsrätten.

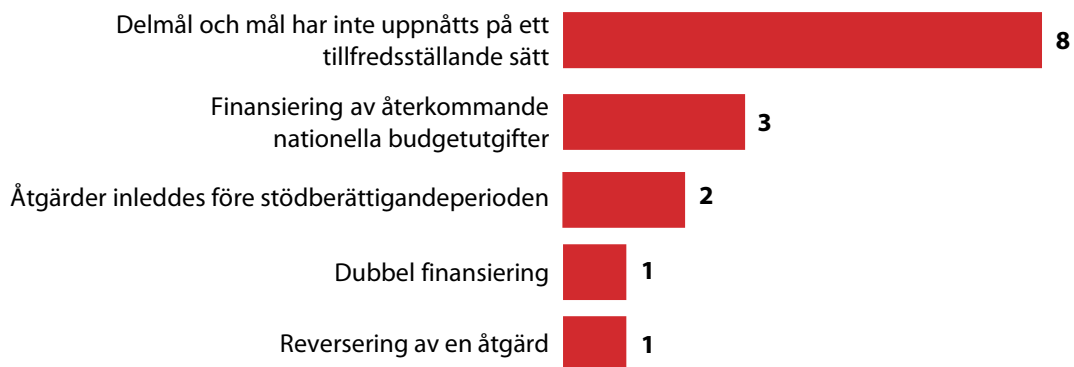
11.18. Med hjälp av den revisionsmetod som anges i *[bilaga 11.1](#)* undersökte vi följande för vårt uttalande om korrektheten i kostnaderna för faciliteten för återhämtning och resiliens för 2022:

- a) Huruvida 244 av de 274 delmålen och alla 37 målen i de 13 bidragsutbetalningar som gjordes 2022 hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.
- b) 20 mål på plats i fem medlemsstater (Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien och Rumänien).
- c) Huruvida delmål och mål kopplade till medlemsstaternas revisions- och kontrollsystem, inbegripet system för att samla in uppgifter om slutmottagare, hade uppnåtts.
- d) Kommissionens preliminära bedömning av de 281 delmålen och målen. Avsikten var att avgöra huruvida bedömningen hade dokumenterats ordentligt, omfattade alla nödvändiga delar av delmålen eller målen, byggde på tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis och i linje med dessa bevis hade lett fram till en slutsats om huruvida målen hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.
- e) Fem av kommissionens *efterhandsrevisioner* (Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien och Portugal) för att bedöma om de hade utförts på ett ändamålsenligt sätt och tillhandahållit viss säkerhet utöver de preliminära bedömningarna.
- f) GD Ekonomi och finans rapportering om korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens 2022 i sin *årliga verksamhetsrapport* och hur denna information presenteras i den *årliga förvaltnings- och resultatrapporten*.

Transaktionernas korrekthet

11.19. Vi konstaterade att problem avseende korrektheten förekom i fråga om 15 av de 281 delmålen och målen (se [bilaga 11.2](#)). Dessa gällde 11 av de 13 utbetalningarna från faciliteten för återhämtning och resiliens (och tillhörande regleringar av förfinansiering). De delmål och mål som påverkades av sådana problem hade antingen inte uppnåtts på ett tillfredsställande sätt eller så var villkoren för stödberättigande inte uppfyllda. Med hänsyn till karaktären hos utgiftsmodellen för faciliteten för återhämtning och resiliens, och med tanke på att kommissionens metod för innehållande av betalningar⁷ bygger på många bedömningar som ska göras och som kan leda till olika tolkningar, anger vi inte någon felprocent som går att jämföra med andra av EU:s utgiftsområden (se [bilaga 11.1](#)). Med beaktande av dessa begränsningar uppskattar vi att den minsta ekonomiska inverkan av dessa iakttagelser ligger nära vår *väsentlighetsgräns*. I [figur 11.4](#) presenteras en fördelning av våra iakttagelser.

Figur 11.4 – Fördelning av iakttagelser

Källa: Revisionsrätten.

Utgiftsmodellen för faciliteten för återhämtning och resiliens kräver en annan inriktning och omfattning på revisionen

11.20. Utgiftsmodellen för faciliteten för återhämtning och resiliens bygger på "finansiering som inte är kopplad till kostnaderna" med medlemsstaterna som stödmottagare. Sådan finansiering villkoras av uppnåendet av *resultat* som mäts utifrån på förhand fastställda delmål eller *prestationsindikatorer*, eller av uppfyllandet

⁷ Bilaga 2 till kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet *Två år av faciliteten för återhämtning och resiliens: ett unikt verktyg i centrum för EU:s gröna och digitala omställning* (COM(2023) 99).

av kvantitativa och kvalitativa villkor, till skillnad från finansiering som baseras på ersättning av uppkomna kostnader och/eller överensstämmelse med stödberättigandevillkor⁸. Det huvudsakliga villkoret för utbetalningar inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens är således att förutbestämda delmål eller mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Enskilda delbetalningar till medlemsstater är varken baserade på den uppskattade kostnaden för de aktuella investeringarna eller reformerna eller på slutmottagarnas faktiska kostnader. Enligt förordningen är medlemsstaterna inte skyldiga att i sina betalningsansökningar ange vilka belopp slutmottagare har erhållit från faciliteten för återhämtning och resiliens eller vilka kostnader som uppstått när delmålen eller målen genomfördes.

11.21. Eftersom delmålen och målen fastställs på medlemsstatsnivå, är vår granskning av korrektheten i de *transaktioner* inom faciliteten för återhämtning och resiliens som ligger till grund för EU:s räkenskaper, det vill säga bidragsutbetalningar från faciliteten till medlemsstaterna, framför allt inriktad på huruvida de relevanta villkoren för utbetalning och stödberättigande⁹ var uppfyllda. Eftersom det inte är ett villkor för utbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens att de kostnader som uppkommit för slutmottagare ska följa EU:s regler och nationella regler, omfattar inte vår granskning av korrektheten någon systematisk bedömning av denna aspekt.

Delmål och mål som inte har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt

11.22. Förordningen föreskriver inga närmare kriterier för hur ordet "tillfredsställande" ska tolkas, vilket ger kommissionen stort bedömningsutrymme. Den 21 februari 2023 offentliggjorde kommissionen ett meddelande där den presenterade ramen för att bedöma om delmålen och målen har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt¹⁰. "Tillfredsställande" uppnående betyder att kraven – med undantag för minimala avvikelser – har uppfyllts. Icke tillfredsställande uppnående av delmål och mål betyder att det finns en risk för att syftena med en viss reform eller investering inte kommer att uppnås fullt ut (se punkt (10) i *bilaga 11.1*).

11.23. Vid våra kontroller identifierade vi åtta delmål och mål i åtta utbetalningar där vi drog slutsatsen att kraven inte hade uppfyllts på ett tillfredsställande sätt. Vi

⁸ Artikel 125.1 a ii i *budgetförordningen*.

⁹ Artiklarna 5, 9, 17.2 och 24.3 i *förordning (EU) 2021/241*.

¹⁰ COM(2023) 99, bilaga 1.

konstaterade att inte alla delar som krävdes enligt delmålet eller målet hade uppnåtts och att detta inte kunde anses vara en minimal avvikelse (se exempel i [ruta 11.1](#)).

Ruta 11.1

Exempel på delmål som inte har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt

Greklands delmål 42 – Laddningsstationer för elfordon – ikraftträdandet av den rättsliga ramen

Beskrivning av delmålet i genomförandebeslutet för Grekland:

”Ikraftträdande av alla ministerbeslut som föreskrivs i lag 4710/2020 och som undertecknats av miljö- och energiministern, infrastruktur- och transportministern, inrikesministern och finansministern, som organiserar marknaden för elfordon, med fokus på marknaden för laddningstjänster och tillhandahållandet av skattebaserade incitament för inköp av elfordon och installation av laddningsinfrastruktur för elfordon.”

I primärlagstiftningen föreskrevs att tolv ministerbeslut som var nödvändiga för organisationen av marknaden för elfordon skulle träda i kraft. Vi konstaterade att delmålet inte hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt eftersom tre ministerbeslut (om sanktioner för marknadsaktörer, krav på laddningsstationer i traditionella samhällen och utbildning av elfordonstekniker) inte hade trätt i kraft när utbetalningen gjordes.

Rumäniens delmål 142 – Arbetsgrupp för att genomföra och övervaka reformer och investeringar i digital omvandling som inrättats och gjorts operationell

Beskrivning av delmålet i genomförandebeslutet för Rumänien:

”Operationaliseringen av en tillfällig arbetsgrupp för digital omvandling som under genomförandeperioden för återhämtnings- och resiliensplanen ska inrätta sjutton högt specialiserade kontraktstjänster inom området digital teknik och projektförvaltningsspecialister. Enhetens huvuduppgifter är följande: [...]”.

Vi konstaterade att anställningskontrakt hade slutits med endast fyra av de planerade 17 arbetsgruppsmedlemmarna när betalningsansökan gjordes (31 maj 2022). Vid tidpunkten för kommissionens utbetalning, den 24 oktober 2022, var endast elva medlemmar anställda såsom avsett i genomförandebeslutet. Dessutom borde arbetsbeskrivningarna, för att tjäna delmålets syften, ha innehållit krav på yrkeserfarenhet eller utbildningsbakgrund på området digital teknik och projektförvaltning. Vi konstaterade att detta krav inte var uppfyllt i fyra fall, vilket innebar att delmålet inte hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt när utbetalningen gjordes.

Åtgärder som inletts före stödberättigandeperioden eller finansiering från faciliteten av återkommande nationella budgetutgifter

11.24. I förordningen fastställs villkor för stödberättigande som anger tidpunkten för och typen av åtgärder som är stödberättigande inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Framför allt anges följande:

- a) Endast åtgärder som inletts efter den 1 februari 2020 är berättigade till finansiering från faciliteten för återhämtning och resiliens¹¹.
- b) Dessutom får medel från faciliteten för återhämtning och resiliens inte ersätta återkommande nationella budgetutgifter, förutom i vederbörligen motiverade fall¹².

11.25. Detta innebär att faciliteten för återhämtning och resiliens endast ska finansiera åtgärder som inte är av återkommande karaktär och som vidtas inom stödberättigandeperioden. Till exempel ska personal- och driftskostnader för offentliga enheter inte finansieras genom faciliteten för återhämtning och resiliens, eftersom dessa utgör återkommande nationella budgetutgifter. Faciliteten kan däremot finansiera offentliga investeringar såsom byggandet av sjukhus eller installation av solpaneler förutsatt att dessa investeringar har inletts efter den 1 februari 2020.

11.26. I en utbetalning konstaterade vi att två investeringsmål var en fortsättning på ett befintligt projekt som inleddes före februari 2020. I en annan utbetalning identifierade vi tre reformmål som ersatte återkommande nationella budgetutgifter (se exempel i [ruta 11.2](#)).

¹¹ Artikel 17.2 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

¹² *Ibidem*, artikel 5.1.

Ruta 11.2

Exempel på finansiering från faciliteten för återhämtning och resiliens av en återkommande nationell budgetutgift

Spaniens mål 384 – Samarbetsmodell – transparensrapporter

Beskrivning av målet i genomförandebeslutet för Spanien:

”Skatteverket ska under 2021 genomföra ett projekt som ska uppmuntra multinationella företag att lämna ut information om sin verksamhet. Dessa upplysningar kan få konsekvenser för beskattningen av dessa företag. Målet ska vara 20 transparensrapporter som lämnas in 2021.”

Vi konstaterade att åtgärden hade varit en återkommande verksamhet som finansierats genom nationella budgetutgifter sedan 2017, då de första transparensrapporterna för budgetåret 2016 hade lämnats in. Sedan 2017 hade antalet inlämnade transparensrapporter alltid legat på över 20, och uppgick till 38 år 2020. Eftersom medlemsstaten fick finansiering från faciliteten för återhämtning och resiliens för att uppnå detta mål anser vi att det är en ersättning för återkommande nationella budgetutgifter.

Dubbel finansiering

11.27. En princip när det gäller berättigande till EU-stöd är att dubbel finansiering inte får förekomma¹³. Enligt denna princip kan finansiering från olika EU-instrument kombineras i ett enda projekt så länge som samma kostnad inte finansieras två gånger från olika EU-finansieringsflöden.

11.28. Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens förbjuder uttryckligen dubbel finansiering av samma kostnader från faciliteten och med andra EU-medel¹⁴. Dessutom föreskrivs i förordningen att medlemsstaterna ska tillhandahålla kostnadsuppskattningar för de reformer och investeringar som ingår i planerna¹⁵.

11.29. Även om utbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens görs utifrån att delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, och faciliteten

¹³ Artikel 191.3 i [budgetförordningen](#).

¹⁴ Artikel 9 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

¹⁵ *Ibidem*, artikel 18.4 k.

därmed inte är ett finansieringsinstrument som bygger på ersättning av kostnader, tillhandahåll medlemsstaterna kostnadsuppskattningar för åtgärderna i återhämtnings- och resiliensplanerna. På grundval av dessa kostnadsuppskattningar bedömde kommissionen rimligheten i det totala beloppet för finansiering från faciliteten för återhämtning och resiliens per medlemsstat. Vissa åtgärder betraktades av medlemsstaterna som ”kostnadsfria”. Detta innebär dock inte att dubbelfinansiering mellan sådana åtgärder och andra EU-medel kan uteslutas eftersom betalningarna från faciliteten görs när delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. I sak får samma resultat inte finansieras två gånger från EU-budgeten, vare sig genom ett kostnadsbaserat eller ett icke kostnadsbaserat finansieringsinstrument.

11.30. Vi fann ett fall av dubbel finansiering i Slovakien. Delmålet bestod i att upprätta en investeringsplan för järnvägsinfrastrukturprojekt. Vi konstaterade att delmålet avseende denna investeringsplan finansierades av Europeiska socialfonden. Även om delmålet var en del av en åtgärd vars uppskattade kostnader var noll, anser vi att detta är dubbel finansiering eftersom delmålet uppnåddes med stöd från Europeiska socialfonden och medlemsstaten även mottog medel från faciliteten för återhämtning och resiliens efter det att delmålet hade uppnåtts.

Reversering av en åtgärd

11.31. Enligt förordningen får åtgärder avseende delmål och mål som tidigare har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt inte ha upphävts, eller reverserats¹⁶. Medlemsstaterna är skyldiga att bekräfta att detta verkligen är fallet i den förvaltningsförklaring som åtföljer betalningsansökan.

11.32. I vår [särskilda rapport](#) om kommissionens kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens¹⁷ uppmärksammade vi bristen på vägledning från kommissionen om hur reverseringar av tidigare uppfyllda delmål och mål ska identifieras och hur man ska bedöma deras ekonomiska inverkan på tidigare och

¹⁶ *Ibidem*, artikel 24.3.

¹⁷ [Särskild rapport 07/2023](#) *Utformningen av kommissionens kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens: frågetecken kring revisionssäkerhet och ansvarsutkrävande på EU-nivå i den nya genomförandemodellen, trots planer på omfattande kontrollarbete.*

aktuella betalningsansökningar. Vi rekommenderade kommissionen att utarbeta vägledning¹⁸ på detta område, men den har ännu inte gjort det.

11.33. Vi konstaterade ett fall där ett mål avseende den första utbetalningen till Italien hade reverserats (se exempel i [ruta 11.3](#)).

Ruta 11.3

Reversering av ett mål

Italiens mål M1C1-54 – Avslutad rekrytering av experter för genomförandet av den italienska planen för återhämtning och resiliens

Beskrivning av målet i genomförandebeslutet för Italien:

”Slutföra rekryteringsförfarandena för den reserv på 1 000 experter som ska utplaceras under tre år för att stödja förvaltningarna i förvaltningen av de nya förfarandena för tillhandahållande av tekniskt bistånd.”

I december 2021, i samband med den första betalningsansökan, rapporterade de italienska myndigheterna att 1 000 experter hade rekryterats per den 30 december 2021. Kommissionen bedömde att målet hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt och gjorde utbetalningen den 13 april 2022. Vår granskning av denna utbetalning bekräftade kommissionens bedömning.

Kommissionen utförde en efterhandsrevision i maj–juni 2022 och konstaterade att expertpoolen hade minskat till 935 i juni 2022. Men den rapporterade inte detta som en reversering av det mål som tidigare hade uppnåtts.

Kommissionen slutförde sin bedömning av den andra betalningsansökan den 27 september 2022 och gjorde den andra utbetalningen den 8 november 2022. Vid denna tidpunkt fanns det endast 924 experter i poolen. Vid tidpunkten för den andra utbetalningen till Italien höll kommissionen följaktligen inte inne betalningen för att det tidigare uppnådda målet hade reverserats.

Under vårt besök på plats i februari 2023 konstaterade vi att expertpoolen hade minskat ytterligare till 920. Vi är medvetna om att antalet anställda kan variera inom ett rimligt intervall och att medlemsstaten inledde förfaranden för att tillsätta de lediga tjänsterna, men i detta fall noterade vi en konstant nedåtgående trend som inte korrigerades på nästan ett år.

¹⁸ *Ibidem*, punkterna 66–70 och rekommendation 2.

Andra problem som vi konstaterade vid vår granskning av transaktionernas korrekthet

11.34. Vi identifierade elva fall där tillförlitligheten kunde ifrågasättas i de uppgifter som medlemsstaternas myndigheter hade lämnat i sina förvaltningsförklaringar för fem utbetalningar. Syftet med dessa förklaringar är att ge garantier för att de uppgifter som lämnats tillsammans med begäran om utbetalning är fullständiga, korrekta och tillförlitliga¹⁹ (se [bilaga 11.2](#)).

11.35. Medlemsstaterna ska inte lämna in betalningsansökningar till kommissionen förrän de relevanta delmålen och målen har uppnåtts²⁰. I de elva fall som vi identifierade hade medlemsstaternas myndigheter lämnat in betalningsansökningar trots att inte alla delmål och mål hade uppnåtts. I sina förvaltningsförklaringar kan medlemsstaterna göra *reservationer* och uppmärksamma kommissionen på bevis som saknas. Men ingen av medlemsstaterna hade gjort en sådan reservation. Även om kommissionen bedömde att de relevanta delmålen och målen hade uppnåtts innan den gjorde utbetalningen, väcker dessa brister tvivel om tillförlitligheten i de uppgifter som lämnas i förvaltningsförklaringarna.

11.36. Vid vår bedömning av de 281 delmålen och målen identifierade vi även sex fall där åtgärderna och de underliggande delmålen och målen hade utformats på ett bristfälligt sätt. Brister i utformningen kan leda till en situation där inte alla delar av en åtgärd genomförs, eller där den förväntade *outputen* eller det förväntade utfallet inte uppnås, även om målen och delmålen har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.

11.37. Förutom när det gäller kvantitativa delar måste flera bedömningar göras för att avgöra om uppnåendet är tillfredsställande, vilket möjliggör olika tolkningar. Detta är en särskild risk när delmålen eller målen är vagt formulerade. I vår [särskilda rapport](#) om kommissionens bedömning av nationella planer för återhämtning och resiliens²¹ och i [årsrapporten för 2021](#)²², påpekade vi att om delmål och mål inte är tydliga finns det en risk för att uppnåendet är svårt att bedöma eller att den ursprungliga målsättningen eventuellt inte uppnås. Inför framtida bedömningar rekommenderade vi kommissionen att se till att delmål och mål definieras på lämpligt sätt och att de är tillräckligt tydliga.

¹⁹ Artikel 22.2 c i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

²⁰ *Ibidem*, artikel 24.2.

²¹ [Särskild rapport 21/2022: Kommissionens bedömning av nationella planer för återhämtning och resiliens: lämplig på det hela taget, men genomföranderisker kvarstår](#), punkt 82.

²² Punkt 10.29 i [årsrapporten för 2021](#).

Vår bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll

11.38. Denna del av kapitlet innehåller resultaten av vår bedömning av utvalda övervaknings- och kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens vid kommissionen och i medlemsstaterna.

Kommissionens förhandsbedömningar omfattar inte systematiskt överensstämelsen med alla villkor för stödberättigande

11.39. I vår särskilda rapport om kommissionens kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens²³ bedömde vi utformningen av de preliminära bedömningarna och drog slutsatsen att kommissionen på det hela taget hade utformat en omfattande process för sin preliminära bedömning av uppnåendet av delmål och mål. Vissa problem kvarstod dock, framför allt när det gällde dokumentation och specificering av de olika parternas bidrag till de olika stadierna i bedömningsprocessen. Vidare noterade vi att förhandsbedömningen var begränsad till huruvida mål och delmål hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt och inte omfattade övergripande villkor för stödberättigande, till exempel att stödet inte får ersätta återkommande nationella utgifter²⁴.

11.40. Vår granskning av kommissionens preliminära bedömningar av 281 delmål och mål bekräftar dessa begränsningar. I sju fall upptäckte inte kommissionen vid sin preliminära bedömning att åtgärder som motsvarade delmål eller mål inte var stödberättigande på grund av en överträdelse av stödberättigandeperioden, regeln om att inte ersätta återkommande nationella budgetutgifter eller principen om dubbel finansiering, eller på grund av att en åtgärd hade reverserats.

11.41. Vi identifierade även olika mindre brister där kommissionen hade förlitat sig på medlemsstaternas egna försäkringar eller kontroller utan att själv göra ytterligare kontroller eller där den hade använt ofullständiga och/eller felaktiga uppgifter när den gjorde sin bedömning.

²³ Punkterna 40–53 i [särskild rapport 07/2023](#).

²⁴ Artikel 5 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

Kommissionens efterhandsrevisioner av delmål och mål används inte till sin fulla potential

11.42. Enligt *budgetförordningen*²⁵, och de finansieringsavtal som ingås med medlemsstaterna, syftar efterhandsrevisioner till att upptäcka och korrigera fel i fråga om transaktioner efter att de har godkänts. Kommissionen utför två typer av efterhandsrevisioner av delmål och mål:

- a) Revisioner som syftar till att kontrollera att delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.
- b) Revisioner som fokuserar på kvaliteten och tillförlitligheten hos de system som inrättats. Syftet med dem är inte bara att bedöma datahantering och system för att samla in, lagra, sammanställa och rapportera om delmål och mål utan också att kontrollera tillförlitligheten i rapporterade uppgifter.

11.43. År 2022 utförde kommissionen efterhandsrevisioner av 23 delmål och mål i Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Portugal och Rumänien.

11.44. Eftersom slutrapporter fanns tillgängliga endast för Frankrike och Spanien vid tidpunkten för vår revision, baserade vi våra iakttagelser om andra medlemsstater på de preliminära revisionsrapporterna. Genom vårt arbete bedömde vi efterhandsrevisionerna av 15 mål (fem för Spanien, fem för Frankrike, tre för Portugal, ett för Kroatien och ett för Italien).

11.45. Kommissionen drog slutsatsen att alla 23 delmål och mål hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Men kommissionen redovisade flera iakttagelser som framför allt rörde

- a) icke stödberättigande målelement (kvantitativa indikatorer) som inte hade någon inverkan på huruvida målet hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt eftersom de låg inom den högsta tillåtna avvikelsen på 5 %,
- b) avvikelser mellan rapporterade och faktiska uppgifter om delmål och mål,
- c) brister i medlemsstaternas kontroll- och rapporteringssystem, vilket resulterade i otillräckliga kontroller av villkor för stödberättigande och bristande kvalitet på uppgifter som lämnats till kommissionen.

²⁵ Artikel 74.6 i [budgetförordningen](#).

11.46. Kommissionen genomförde på det stora hela sin plan för efterhandsrevisioner på ett ändamålsenligt sätt. Vi konstaterade dock att det i förfarandena för efterhandsrevision inte föreskrivs några kontroller av att mål som tidigare bedömts vara uppnådda inte har reverserats efter bedömningen inför utbetalningen och att principen om att åtgärderna inte ska ersätta återkommande nationella budgetutgifter har följts. Vi konstaterade också att kommissionen i sina efterhandsrevisioner i tre fall hade dragit slutsatsen att ett mål hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, medan vårt revisionsarbete föranledde oss att dra en annan slutsats (se [tabell 11.2](#)).

Tabell 11.2 – Resultat av efterhandsrevisioner och revisionsrättens motsvarande resultat

Medlemsstat	Kommissionen			Revisionsrätten		
	Delmål som omfattats av efterhandsrevision	Mål som omfattats av efterhandsrevision	Delmål och mål som inte bedömts ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt	Mål som omfattats av efterhandsrevision och granskats av revisionsrätten	Delmål och mål som inte bedömts ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt	Mål med problem med stödberättigandet
Frankrike	2	8	0	5	1	0
Italien	0	1	0	1	0	1
Spanien	0	5	0	5	1	2
Portugal	0	3	0	3	1	0
Kroatien	1	1	0	1	0	0
Rumänien	0	2	0	0	0	0
Totalt	3	20	0	15	3	3

Källa: Revisionsrätten.

Brister kvarstår i hur medlemsstaternas system inrättas och fungerar

11.47. Att medlemsstaternas föreslagna övervaknings- och kontrollsystem var lämpliga var ett villkor för att planerna för återhämtning och resiliens skulle godkännas. När kommissionen bedömde planerna fann den brister i vissa medlemsstaters system. Kommissionen krävde därför att 16 medlemsstater (Belgien, Tjeckien, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Finland) skulle inkludera särskilda och ytterligare reformer och delmål (kontrolldelmål) för att avhjälpa de

kvarstående bristerna. Dessa kontroldelmål skulle medlemsstaterna ha uppnått innan de kunde begära den första utbetalningen.

11.48. Utbetalningarna från faciliteten för återhämtning och resiliens 2022 gällde 16 kontroldelmål i åtta medlemsstater (Bulgarien, Grekland, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Rumänien och Slovakien). Vi granskade kommissionens förhandsbedömning av alla 16 kontroldelmål. För åtta kontroldelmål gjorde vi dessutom besök på plats i fyra medlemsstater (Frankrike, Kroatien, Italien och Rumänien).

11.49. Generellt sett anser vi att införandet av kontroldelmål betyder att medlemsstaternas system inte var fullt fungerande när planerna började genomföras. Detta medför en risk när det gäller korrektheten i utbetalningarna från faciliteten och skyddet av EU:s ekonomiska intressen. Denna risk är ännu större för reformer och investeringar som inleddes den 1 februari 2020, det vill säga innan planerna godkändes²⁶.

11.50. Vi konstaterade att kontroldelmålen skiljer sig åt betydligt vad gäller krav och detaljnivå. Till exempel kräver kontroldelmålet för Frankrike endast att premiärministern ska underteckna ett cirkulär som ska ange de berörda organens roller och ansvarsområden samt en rapport om kontrollstrategin, medan det för Grekland kräver att ett revisions- och kontrollsystem ska inrättas. För en del andra medlemsstater (Bulgarien, Kroatien, Italien, Rumänien och Slovakien) är kravet ännu strängare, nämligen att ett databassystem för övervakning av genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens ska finnas på plats och vara i drift. Det är inte motiverat att kräva att vissa medlemsstater bara ska ha utformat systemet, medan andra ska ha ett system som är i drift.

11.51. För en medlemsstat (Kroatien) hade ett kontroldelmål inkluderats i den andra betalningsansökan. Kommissionen identifierade denna brist i utformningen av rådets genomförandebeslut och utförde bedömningen av kontroldelmålet i samband med den första betalningsansökan.

11.52. Under sitt arbete med förhandskontroller ansåg kommissionen att alla kontroldelmål hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Under sina systemrevisioner i efterhand konstaterade dock kommissionen brister i rapporterings- och kontrollsystemet i sex medlemsstater, såsom

²⁶ Punkterna 102 och 103 i [särskild rapport 21/2022](#).

- brist på personal och lämplig utbildning av personal som arbetar med faciliteten,
- brister i insamlingen av de uppgifter som förtecknas i artikel 22.2 d i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens och bristande tillförlitlighet i de uppgifter som ska visa att målen har uppnåtts,
- avsaknad av planer och metoder för förvaltningskontroller på plats, brister i utformningen av riskbedömningsstrategin och i processen för uppgiftskontroll,
- begränsad användning av it-system inom faciliteten för återhämtning och resiliens och brister i övervakningsfunktionen,
- begränsningar i kontrollerna av intressekonflikter och risken för dubbel finansiering.

11.53. Vi identifierade brister i kontrolldelmålen för två medlemsstater (Italien och Kroatien). Bristerna gällde vissa funktioner som inte fanns tillgängliga i it-systemet när betalningsansökan gjordes. Eftersom systemet kunde samla in uppgifter på alternativa sätt drog vi slutsatsen att dessa brister inte påverkade huruvida kontrolldelmålet hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt (se exempel i [ruta 11.4](#)).

Ruta 11.4

Kvarstående brister i det italienska databassystemet

Italiens kontrolldelmål krävde att ett databassystem för övervakning av genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens skulle finnas på plats och vara i drift. Systemet måste minst omfatta följande funktioner:

- a) Insamling av uppgifter och övervakning av uppnåendet av delmål och mål.
- b) Insamling, lagring och säkerställande av tillgång till de uppgifter som krävs enligt artikel 22.2 d i–iii i förordningen.

Vi konstaterade att genomförandeorganen ännu inte hade direkt tillgång till systemet vid tidpunkten för Italiens första betalningsansökan (april 2022), varför samordningsorganet använde de Excel-filer som det hade fått från genomförandeorganen för att föra in uppgifterna till stöd för delmålen och målen. Detta innebär en risk för att uppgifterna inte var korrekta och fullständiga, eftersom systemet inte kan utföra automatiserade kontroller.

11.54. Vi konstaterade också att datahanteringssystemet för Frankrikes plan för återhämtning och resiliens inte kunde samla in och lagra fullständiga uppgifter om slutmottagare. Dessa brister resulterade i att de franska myndigheterna inte kunde tillhandahålla fullständiga styrkande handlingar för tre mål i vårt urval. Bristerna upptäcktes och rapporterades delvis av revisionsmyndigheten i den sammanfattning av revisioner som åtföljde den första betalningsansökan. Genom sina efterhandsrevisioner identifierade även kommissionen problem med insamlingen och sammanställningen av uppgifter när det gällde ett mål. Även om bristerna inte är direkt kopplade till kontrollmålet för Frankrike, utgör de en överträdelse av kraven i artikel 22 i förordningen och leder därmed till att kontrollsystemet för att skydda EU:s ekonomiska intressen fungerar mindre ändamålsenligt.

11.55. Vi konstaterade en övergripande brist i fem medlemsstater (Italien, Grekland, Kroatien, Rumänien och Bulgarien) – men med potentiella konsekvenser för alla medlemsstaters system – som gällde insamlingen av uppgifter om de verkliga huvudmännen för utländska företag. Dessa uppgifter samlas in på grundval av bilaterala avtal, eftersom det inte finns någon central EU-databas med fullständiga uppgifter om alla verkliga huvudmän för företag som är registrerade i EU. En lösning på detta problem är att införa systemet för sammanlänkning av register med uppgifter om verkligt huvudmannaskap, vilket skulle göra det möjligt att koppla samman register över verkliga huvudmän som upprättats i medlemsstaterna²⁷. I sin dom av den 22 november 2022 slog domstolen fast att bestämmelsen om att registren över verkligt huvudmannaskap för företag i EU ska vara offentligt tillgängliga är ogiltig²⁸. Det är följaktligen oklart när frågan om tillgång till fullständiga uppgifter om verkliga huvudmän för utländska företag kommer att tas upp.

²⁷ I enlighet med direktiv (EU) 2015/849.

²⁸ Domstolens dom i de förenade målen C-37/20 och C-601/20.

Årliga verksamhetsrapporter och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten

11.56. De årliga verksamhetsrapporterna är det viktigaste redskap som kommissionens generaldirektorat har för att rapportera huruvida de har uppnått rimlig säkerhet om att kontrollförfarandena garanterar att kostnaderna är korrekta.

11.57. När det gäller skyddet av EU:s ekonomiska intressen konstaterade vi i vår [särskilda rapport](#) om utformningen av kommissionens kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens²⁹ att förklaringen i GD Ekonomi och finans årliga verksamhetsrapport för 2021 var begränsad. Den omfattade endast ansvaret att återkräva alla belopp som ska betalas till unionens budget i händelse av bedrägerier, korruption och intressekonflikter, om inte medlemsstaten har gjort detta, eller i händelse av ett konstaterat allvarligt åsidosättande av finansierings- eller låneavtal. I sitt beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av budgeten för budgetåret 2021 uppmanade Europaparlamentet kommissionen att se över utformningen av *förklaringen* från GD Ekonomi och finans³⁰.

11.58. Kommissionen har ändrat sin förklaring avseende faciliteten för återhämtning och resiliens för 2022. Förklaringen för 2022 från generaldirektören för GD Ekonomi och finans har nu anpassats till förklaringarna från andra generaldirektörer vid kommissionen. Det har resulterat i att generaldirektören för GD Ekonomi och finans i sin förklaring nu intygar att de kontrollrutiner som används är tillräckliga för att garantera de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet. I avsnitt 3 i den årliga verksamhetsrapporten om faciliteten för återhämtning och resiliens förklarar GD Ekonomi och finans dessutom att man i förklaringen har tagit hänsyn till följande:

- a) Att medlemsstaterna, vad beträffar *statligt stöd* och *offentlig upphandling*, regelbundet kontrollerar att finansiering från faciliteten för återhämtning och resiliens har använts i enlighet med alla tillämpliga regler och att åtgärderna för

²⁹ Särskild rapport 07/2023.

³⁰ Europaparlamentets beslut om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2021, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorgan (2022/2081(DEC)).

att genomföra reformer och investeringsprojekt har följt alla tillämpliga regler, särskilt i fråga om förebyggande, upptäckt och korrigerande av bedrägerier, korruption och intressekonflikter³¹. Vi konstaterar att ett sådant uttalande är otydligt i fråga om huruvida de regelbundna kontroller som medlemsstaterna utför ger rimlig säkerhet om att deras kontrollsystem säkerställer att tillämpliga regler för statligt stöd och offentlig upphandling följs. Vi utför för närvarande en revision av medlemsstaternas kontrollsystem som ska säkerställa att investeringar som finansieras av faciliteten för återhämtning och resiliens följer reglerna för statligt stöd och offentlig upphandling. I den revisionen kommer vi att bedöma den säkerhet som kan uppnås genom medlemsstaternas kontroller.

- b) Att stödet inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens minskas proportionellt och att alla belopp som ska betalas till EU:s budget återkrävs eller att förtidsåterbetalning av lån begärs vid bedrägeri, korruption eller intressekonflikt som påverkar EU:s ekonomiska intressen och som inte har åtgärdats av medlemsstaten, eller vid allvarligt åsidosättande av en skyldighet som följer av finansieringsavtalet³².

11.59. Liksom i den årliga verksamhetsrapporten för 2021 uppskattar inte kommissionen en betalningsrelaterad risk för kostnaderna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens med motiveringen att en meningsfull felprocent inte kan fastställas på grund av instrumentets karaktär. För varje utbetalning inom faciliteten gör kommissionen i stället en riskbedömning (låg, medelhög eller hög risk) baserad på resultaten av sina förhands- och efterhandskontroller.

11.60. Eftersom kommissionen inte bedömde att några av de delmål och mål som låg till grund för kostnaderna inom faciliteten för 2022 inte hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, är den övergripande slutsatsen att betalningarna inom faciliteten 2022 är förenade med låg risk. Följaktligen innehåller inte förklaringen någon reservation baserad på kommissionens väsentlighetskriterier, och den överensstämmer inte med våra iakttagelser.

11.61. Liksom föregående år ingår inte 2022 års kostnader inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens i den samlade risken vid betalning för de kostnader inom den fleråriga budgetramen som redovisas i kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport för 2022. När det gäller faciliteten för återhämtning och resiliens bekräftar kommissionen, på grundval av de kontrollresultat och den

³¹ Artikel 22.2 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

³² *Ibidem*, artikel 22.5.

försäkran som ges i GD Ekonomi och finans årliga verksamhetsrapport, att den har rimlig säkerhet om de tre delar som lyfts fram av GD Ekonomi och finans.

11.62. Vi noterar att kommissionens tjänst för internrevision har lämnat en upplysning av särskild betydelse om genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens i sitt övergripande revisionsuttalande i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten³³. I upplysningen av särskild betydelse hänvisas till behovet av att ytterligare stärka åtgärderna för att skydda EU:s budget genom att

- se över och vid behov ytterligare förbättra utformningen och genomförandet av ekonomiförvaltningssystemen och revisions- och kontrollstrategierna för att säkerställa att de är lämpliga,
- på ändamålsenligt sätt tillämpa kommissionens ram för bedömning av delmål och mål liksom kommissionens metod för innehållande av betalningar, och det understryks att dessa kan behöva ses över eller ändras allteftersom kommissionen får mer erfarenhet av tillämpningen.

³³ Den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022, bilaga 6 i volym III.

Slutsatser och rekommendationer

Slutsatser

11.63. De samlade revisionsbevisen från vårt arbete som vi har presenterat i det här kapitlet visar följande:

- a) 15 delmål och mål påverkades av problem avseende korrektheten som hade ekonomisk inverkan (se punkt [11.19](#)).
- b) I några fall hade åtgärder och underliggande delmål eller mål utformats på ett bristfälligt sätt (se punkterna [11.36](#) och [11.37](#)).
- c) Det fanns problem med tillförlitligheten i de uppgifter som medlemsstaterna hade lämnat i sina förvaltningsförklaringar (se punkterna [11.34](#) och [11.35](#)).
- d) Kommissionens preliminära bedömningar och efterhandsrevisioner omfattar inte systematiskt viktiga villkor för utbetalning, såsom att stödberättigandeperioden måste respekteras och att stödet inte får ersätta återkommande nationella budgetutgifter. Förfarandena för efterhandsrevisioner omfattar inte kontroll av att de granskade mål som tidigare bedömts vara uppnådda inte har reverserats efter utbetalningen (se punkterna [11.40](#) och [11.46](#)).
- e) Införandet av kontrolldelmål innebär att de berörda systemen i medlemsstaterna inte var fullt fungerande när planerna började genomföras, vilket utgjorde en risk med avseende på korrektheten i utgifterna från faciliteten för återhämtning och resiliens och skyddet av EU:s ekonomiska intressen. Vi konstaterade också att kontrolldelmålen skiljer sig betydligt åt vad gäller detaljnivå och krav, dock utan någon giltig motivering (se punkterna [11.49](#) och [11.50](#)).
- f) Brister kvarstår i medlemsstaternas rapporterings- och kontrollsystem. Dessutom identifierade vi ett övergripande problem kopplat till begränsningar i tillgången till uppgifter om de verkliga huvudmännen för utländska företag. Detta beror på att det inte finns någon central EU-databas med fullständiga uppgifter om alla verkliga huvudmän för företag som är registrerade i EU (se punkterna [11.53](#)–[11.55](#)).

11.64. Våra iakttagelser och slutsatser överensstämmer inte med förklaringen från *utanordnaren* vid GD Ekonomi och finans.

Rekommendationer

11.65. *Bilaga 11.3* visar resultaten av vår uppföljningsgranskning av de tre rekommendationer som vi lämnade i *årsrapporten för 2021*. Rekommendation 2 hade genomförts fullt ut, men för rekommendationerna 1 och 3 var det för tidigt att bedöma genomförandet eftersom ingen preliminär bedömning som omfattades av revisionen hade inletts efter datumet för vår rekommendation. Utifrån vår granskning av de rekommendationer vi lämnade 2021 och våra iakttagelser och slutsatser för 2022 rekommenderar vi kommissionen att göra följande:

Rekommendation 11.1 – Förbättra de preliminära bedömningarna och efterhandsrevisionerna

- a) I sina preliminära bedömningar och efterhandsrevisioner kontrollera att stödberättigandeperioden respekteras och att principen om att inte ersätta återkommande nationella budgetutgifter följs.
- b) Se över sina förfaranden för efterhandsrevisioner så att de omfattar kontroll av att de granskade mål som tidigare bedömts vara uppfyllda inte har reverserats efter utbetalningen.

Måldatum för genomförande: Omedelbart.

Rekommendation 11.2 – Kontrollera att alla delmål och mål är tydligt definierade när planerna granskas

Utifrån de erfarenheter som gjorts under genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens kontrollera att de granskade planerna tydligt fastställer alla delmål och mål och att alla väsentliga delar av en åtgärd omfattas av delmål och mål.

Måldatum för genomförande: Omedelbart.

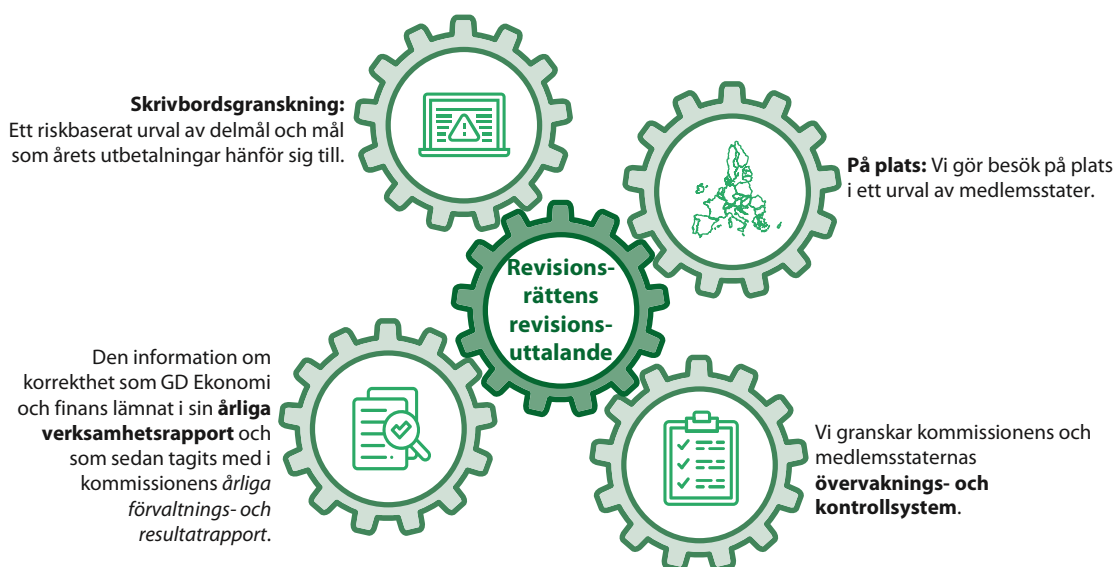
Bilagor

Bilaga 11.1 – Revisionsmetod

Allmänt

1. I denna bilaga beskriver vi vår revisionsmetod för revisionsförklaringen om korrektheten i kostnaderna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.
2. Vi gör ett separat uttalande om korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens som en del av vår revisionsförklaring om EU-budgeten. Skälet till det är att vi anser att modellen för att genomföra faciliteten för återhämtning och resiliens är annorlunda och att det handlar om ett tillfälligt instrument. Vårt syfte med detta uttalande är att tillhandahålla rimlig säkerhet om betalningarna och att utifrån det lämna detaljerad information i revisionsförklaringen.
3. Merparten av säkerheten uppnår vi genom substansgranskning och bedömning av systemen för övervakning och kontroll. Vår säkerhet kompletteras av kommissionens årliga verksamhetsrapporter och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten samt rapporterna från tjänsten för internrevision. Se [figur 11.5](#).

Figur 11.5 – Revisionsuttalande

Källa: Revisionsrätten.

4. Vårt arbete följer internationella revisionsstandards och säkerställer att våra revisionsuttalanden är underbyggda med tillräckliga och lämpliga revisionsbevis.
5. Vad beträffar våra granskningsåtgärder när det gäller bedrägeri följer vi det tillvägagångssätt som beskrivs i del 3 i ***bilaga 1.1***.

Transaktionernas korrekthet

Hur vi definierar och granskar underliggande transaktioner

6. De underliggande transaktioner som är av betydelse för arbetet med revisionsförklaringen om faciliteten för återhämtning och resiliens är bidragsutbetalningar till medlemsstater och/eller regleringar av tidigare förfinansiering. Till skillnad från merparten av kostnaderna inom den fleråriga budgetramen bygger inte betalningsansökningar inom faciliteten för återhämtning och resiliens på uppkomna kostnader utan på bestyrkande av att delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Eftersom lån inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens inte bokförs som kostnader i EU:s räkenskaper, ingår de inte i vår revision.
7. Vår substansgranskning består huvudsakligen i att vi bedömer huruvida utbetalningarna inom faciliteten har gjorts i enlighet med de villkor för utbetalning som anges i [förordningen](#)³⁴. När så är möjligt kontrollerar vi även att tidigare genomförda åtgärder inte har reverserats och att ingen dubbel finansiering förekommer. Vi bedömer även om andra villkor för stödberättigande har uppfyllts, till exempel om stödberättigandeperioden har respekterats, om principen om att inte orsaka betydande skada har följts och om dubbel finansiering har undvikits³⁵.
8. För att komma fram till en slutsats använde vi först ett riskbaserat urval för att granska huruvida kommissionen under sina preliminära bedömningar hade samlat tillräckliga och lämpliga bevis till stöd för bedömningen av huruvida mål och delmål hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Om vi anser att de bevis som finns tillgängliga i kommissionens akter inte är tillräckliga för att vi ska kunna dra en slutsats ber vi medlemsstaten direkt att tillhandahålla kompletterande bevis. Vi gör också besök på plats i ett urval av stater.

³⁴ Artikel 24.3 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

³⁵ *Ibidem*, artiklarna 5, 9 och 17.2.

9. Vi gör ett riskbaserat urval av enskilda delmål och mål som ska granskas. Först väljer vi ut kontrolldelmål och delmål med anknytning till den *generella villkorlighetsordningen* för skydd av unionsbudgeten³⁶. Därefter tillämpar vi ett antal riskkriterier för att göra det resterande urvalet.
10. För vår bedömning av huruvida enskilda delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt använder vi kommissionens ram³⁷. Om delmålets karaktär (och, i förekommande fall, målets karaktär) inte möjliggör en bedömning baserad på kvantitativa faktorer godtar vi i enlighet med denna ram minimala avvikelser i fråga om sakinnehåll, formkrav och tidpunkt. När det gäller delmål och mål där det går att göra en bedömning baserad på kvantitativa faktorer godtar vi avvikelser under 5 %.
11. Vi kan upptäcka fall av bedrägerier, korruption, intressekonflikter, dubbel finansiering eller överträdelser av finansieringsavtalet (t.ex. att uppgifter om slutmottagare och om finansiering från andra EU-fonder saknas). I dessa fall bedömer vi (om möjligt) hur dessa "allvarliga oriktigheter" påverkar lagligheten och korrektheten i kostnaderna inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens.

Hur vi utvärderar resultatet av transaktionsgranskningen

12. Vi fastställer varje iakttagelses typ.
13. Kvantitativa iakttagelser har en ekonomisk inverkan på beloppet för kommissionens utbetalning och handlar om fall av bristande överensstämmelse med de villkor för utbetalning och stödberättigande som fastställs i [förordningen](#). Det kan handla om att delmål och mål inte har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, att tidigare uppnådda delmål och mål har reverserats, att stödberättigandeperioden inte har respekterats, att principen om att inte orsaka betydande skada inte har följts eller att dubbel finansiering inte har undvikits.

Enligt revisionsstandarderna ska revisorn använda befintliga kriterier³⁸. För att kvantifiera den ekonomiska inverkan av dessa iakttagelser utgår vi därför från kommissionens metod för innehållande av betalningar³⁹. Denna metod omfattar följande tre steg för att komma fram till det belopp som ska hållas inne:

³⁶ Förordning (EU, Euratom) 2020/2092.

³⁷ COM(2023) 99.

³⁸ Issai 4000.

³⁹ COM(2023) 99, bilaga 2.

- i) Fastställande av enhetsvärdet för ett delmål eller mål som ingår i en plan.
- ii) Korrigering av enhetsvärden med hjälp av en koefficient.
- iii) Justering av de korrigerade enhetsvärdena.

Vi gör ingen uppskattning av den ekonomiska inverkan när delmålet eller målet har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt inom sex månader⁴⁰ efter utbetalningen och inom det granskade året.

- 14. Iakttagelser kopplade till misstanke om bedrägeri, korruption och intressekonflikter kvantifieras endast om det finns tillräckliga bevis för att de påverkar uppnåendet av ett delmål eller mål (dvs. bedrägerifall där varornas existens kan ifrågasättas eller när ett upphandlingsförfarande helt saknas).
- 15. Iakttagelser utan ekonomisk inverkan är kvalitativa iakttagelser.

Bedömning av system för övervakning och kontroll

- 16. Vår bedömning av systemen för övervakning och kontroll kan identifiera
 - a) brister i kommissionens och medlemsstaternas kontroll- och granskningsverksamhet som ska säkerställa att kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens är korrekta och att EU:s ekonomiska intressen skyddas,
 - b) brister i tillgången till listan över slutmottagare, entreprenörer, underentreprenörer och verkliga huvudmän,
 - c) brister i tillgången till uppgifter om åtgärder och den totala offentliga finansieringen,
 - d) brister i dokumentationen.
- 17. Sådana brister kan påverka korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens på medlemsstatsnivå och resultera i ett återkrav (dvs. en minskning av det totala beloppet i planen) efter kommissionens utbetalning till medlemsstaten. I finansieringsavtalen föreskrivs schablonkorrigeringar för allvarliga överträdelser, med hänsyn tagen till hur ofta och i vilken omfattning de

⁴⁰ Artikel 24.8 i [förordning \(EU\) 2021/241](#).

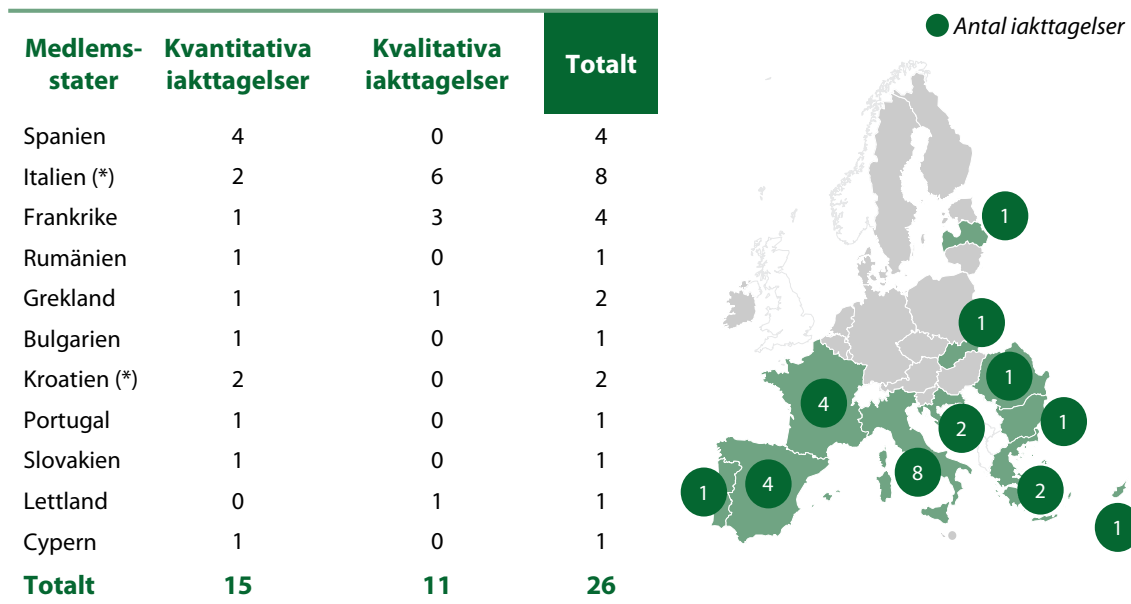
förekommer. I vår bedömning betraktar vi systembrister och överträdelser av finansieringsavtalen som kvalitativa iakttagelser.

18. Vi bedömer även kommissionens efterhandsrevisioner. Vid dessa revisioner kan delmål och mål identifieras som inte har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Om möjligt använder vi de iakttagelser som inte har korrigerats under året för utbetalningen för att formulera vårt uttalande.

Formulering av vårt revisionsuttalande

19. Väsentlighet är ett grundläggande begrepp som anger den avvikelansenivå som vi anser sannolikt påverkar våra intressenters beslut.
20. Vi fastställer väsentlighet både i kvantitativt och kvalitativt avseende.
21. I analogi med andra revisioner använder vi en väsentlighetsgräns på 2 % för vårt uttalande, och vi tar även hänsyn till felens karaktär, deras belopp och sammanhang som de förekommer i samt annan tillgänglig information.
22. De kvantitativa iakttagelserna är en viktig del av underlaget för vår slutsats. För att bedöma korrektheten i kostnaderna inom faciliteten för återhämtning och resiliens drar vi en slutsats, baserat på de kvantitativa iakttagelserna, om hur det uppskattade felbeloppet förhåller sig till väsentlighetsgränsen. För att beräkna de kvantitativa iakttagelsernas övergripande inverkan (inklusive dem som först identifierades vid kommissionens efterhandskontroller) utgår vi från kommissionens metod för innehållande av betalningar.
23. Vi tar även hänsyn till de kvalitativa iakttagelsernas och systembristernas inverkan.
24. I vårt revisionsuttalande redovisar vi inte något felbelopp eller någon felprocent. På grund av utgiftsmodellen för faciliteten för återhämtning och resiliens går det inte att fastställa en felprocent som är jämförbar med de felprocentsatser som redovisas i övriga kapitel och som avser den fleråriga budgetramen. Det beror på att det inte finns någon koppling mellan utbetalningarna inom faciliteten och de kostnader som uppkommer för slutmottagarna. Delmålen och målen karaktär och det riskbaserade urvalet gör dessutom att våra resultat inte kan extrapoleras. Därför är resultatet av vår granskning endast en uppskattning av det lägsta felbeloppet.

Bilaga 11.2 – Resultat av granskningen av transaktionernas korrekthet

(*) Italien och Kroatien mottog två betalningar vardera 2022.

Vi har uppskattat den ekonomiska inverkan för 15 kvantitativa iakttagelser (se punkt [11.19](#)).

Källa: Revisionsrätten.

Bilaga 11.3 – Uppföljning av tidigare rekommendationer

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförandegrad	Kommentar
2021	Rekommendation 1: På ett tydligt och transparent sätt motivera de delar i de operativa arrangemangen och rådets genomförandebeslut som enligt dessa inte anses vara relevanta för uppnåendet av delmål och mål på ett tillfredsställande sätt.	–	För rekommendationerna 1 och 3 var det för tidigt att bedöma genomförandet eftersom ingen preliminär bedömning som omfattades av revisionen hade inletts efter datumet för vår rekommendation.
	Rekommendation 2: Utveckla en metod för att fastställa det belopp som ska hållas inne i enlighet med artikel 24.6 och 24.8 i förordningen.		I februari 2023 offentliggjorde kommissionen sin metod för att hålla inne betalningar.
	Rekommendation 3: Förbättra dokumentationen av bedömningen av delmål och mål genom att fullt ut dokumentera alla delar som granskats under förhandsarbetet.	–	Se rekommendation 1.

Källa: Revisionsrätten.

**Institutionernas svar på årsrapporten
om genomförandet av EU:s budget
för budgetåret 2022**

Innehåll

		Sida
Kapitel 1	Revisionsförklaring och information till stöd för den	
	Europeiska kommissionens svar	385
Kapitel 2	Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen	
	Europeiska kommissionens svar	394
Kapitel 3	EU-budgeten: att uppnå resultat	
	Europeiska kommissionens svar	400
	Europeiska bankmyndighetens (EBA) svar	414
	Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns (Frontex) svar	415
Kapitel 4	Intäkter	
	Europeiska kommissionens svar	416
	Nederländernas svar	421
Kapitel 5	Inre marknaden, innovation och digitalisering	
	Europeiska kommissionens svar	422
Kapitel 6	Sammanhållning, resiliens och värden	
	Europeiska kommissionens svar	432
Kapitel 7	Naturresurser och miljö	
	Europeiska kommissionens svar	453
Kapitel 8	Migration och gränsförvaltning Säkerhet och försvar	
	Europeiska kommissionens svar	456
Kapitel 9	Grannskapet och omvärlden	
	Europeiska kommissionens svar	460

Kapitel 10	Europeisk offentlig förvaltning	
	Europaparlamentets svar	467
Kapitel 11	Faciliteten för återhämtning och resiliens	
	Europeiska kommissionens svar	468

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 1: REVISIONSFÖRKLARING OCH INFORMATION TILL STÖD FÖR DEN

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Samtidigt som den globala ekonomin 2022 började återhämta sig från covid-19-pandemin inledde Ryssland den 24 februari ett **anfallskrig mot Ukraina**, vilket ledde till en lång rad humanitära kriser, liksom en ökning av energi- och livsmedelspriserna och en ny makroekonomisk miljö med en kraftig höjning av räntorna och ökning av inflationen.

I detta sammanhang har **EU i sin budget** anslagit avgörande politiskt, humanitärt och ekonomiskt stöd till Ukraina, och budgetstödet har också hjälpt dem som drabbats av de socioekonomiska konsekvenserna av kriget i och utanför EU.

Även i dessa exempellösa tider fortsatte **kommissionen att fästa stor vikt vid att se till att EU:s budget användes på ett ansvarsfullt och korrekt sätt** samt att samarbeta med alla berörda parter, inklusive medlemsstaterna, för att säkerställa att budgeten ger konkreta resultat på fältet.

Genomförandet av EU:s budget innebär att man hanterar miljontals transaktioner och hundratusentals kontroller inom alla program och förvaltningsformer. Kommissionen och medlemsstaternas myndigheter med delad förvaltning har infört robusta fleråriga kontrollstrategier som är utformade för att förebygga och upptäcka brister och korrigera konstaterade brister. Vid behov anpassar, utvecklar och förbättrar kommissionen dessa strategier ytterligare och strävar oavbrutet efter ytterligare förenklingar av programmen. Tack vare dessa kontroller, och baserat på deras resultat, **är kommissionen övertygad om att den information om riskerna vid betalning (1,9 % 2022) som presenteras i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten är representativ för felnivån vid tidpunkten för betalning**. Stabiliteten för risken vid betalning är förenlig med det faktum att merparten av kostnaderna under 2022 fortfarande avser programperioden 2014–2020 och att regler, system och genomförandeorgan har förblivit stabila.

Kommissionen noterar också att den inte delar Europeiska revisionsrättens slutsatser om särskilda utgiftsområden.

För 2022 är **skillnaden mellan kommissionens uppskattade risk vid betalning och revisionsrättens uppskattade felnivå** betydande för området "Sammanhållning, resiliens och värden". Kommissionen noterar den ökning av felprocenten som revisionsrätten uppskattade i år, jämfört med en relativt stabil felnivå som rapporterats för de senaste fem åren. Kommissionen noterar att den risk vid betalning som redovisades i de årliga verksamhetsrapporterna för 2022 förblev jämförbar med tidigare år. Kommissionen tillskriver skillnaden det faktum att revisionsrätten rapporterar fel i samband med alla överträdelser av tillämpliga regler. Kommissionen anser inte nödvändigtvis att de tillhörande kostnaderna inte är stödberättigande. För att programmyndigheterna och kommissionen ska kunna införa finansiella korrigeringar måste ett fel vara en oriktighet i den mening som avses i förordningen om gemensamma bestämmelser. Alla fel som rapporterats av revisionsrätten ingår inte i denna kategori.

För andra budgetrubriker ligger kommissionens uppskattningar inom intervallet för revisionsrättens uppskattade felnivåer.

Kommissionen anser dessutom att den felprocent som bäst motsvarar alla insatser som gjorts både av medlemsstaterna och av kommissionens avdelningar är **risk** vid avslutande som mäter den felnivå som återstår när alla efterhandskontroller och ytterligare korrigeringar har gjorts. För 2022 uppskattas den övergripande risken vid avslutande till 0,9 %, vilket är en bra bit under väsentlighetsgränsen på 2 % och ligger i linje med föregående års nivåer (0,9 % 2020 och 0,8 % 2021). När det gäller sammanhållningspolitiken har kommissionen bevis för perioden 2007–2013 och de första åren under 2014–2020 som bekräftar att den faktiska risken vid avslutandet nu ligger långt under 2 %.

Kommissionen strävar sålunda efter att **hitta rätt balans mellan en låg felnivå, snabba betalningar och rimliga kontrollkostnader**.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Granskningsresultat

Räkenskapernas tillförlitlighet

Kommissionen välkomnar att EU:s räkenskaper inte anses innehålla några väsentliga felaktigheter för det 16:e året i rad.

Transaktionernas korrekthet

Fel i specifika typer av utgifter

När det gäller **EU-budgetens intäktssida** (punkt 1.14 a) välkomnar kommissionen än en gång att revisionsrätten anser att intäkterna inte innehöll väsentliga fel och att systemen för förvaltning av intäkter i allmänhet var ändamålsenliga. Kommissionen kommer att följa upp de frågor som revisionsrätten identifierat i vissa medlemsstater likadant som den gör med sina egna resultat.

Kommissionen kommer också att fortsätta att intensifiera uppföljningen av sedan länge öppna punkter avseende traditionella egna medel och häva momsreservationerna där så är möjligt.

I maj 2023 tog kommissionen dessutom ett stort steg framåt genom att föreslå den mest ambitiösa reformen av tullunionen sedan den inrättades. Att stärka EU:s riskhanterings- och dataanalyskapacitet är ett av de viktigaste målen för reformen och lagförslaget är direkt inriktat på revisionsrättens rekommendationer.

När det gäller **kostnadernas korrekthet** (punkt 1.14 b) förblev kommissionens egen uppskattning – på grundval av de många revisioner och kontroller som utförts – av **risk** vid betalning, dvs. den återstående felnivån vid tidpunkten för betalning, efter de förebyggande kontrollerna, stabil på **1,9 %** av de relevanta kostnaderna, dvs. på samma nivå som 2020 och 2021.

Med tanke på att **kostnaderna och de differentierade kontrollstrategierna är fleråriga** gör kommissionen, tillsammans med medlemsstaterna genom delad förvaltning, stora insatser för att utföra kontroller efter betalningarna och fortsätta med korrigeringar. Dessa insatser återspeglas i **riskerna vid avslutandet av programmet, som beräknas till totalt 0,9 %** (0,8 % 2021). Detta är en bra bit under väsentlighetsgränsen på 2 % och ligger i linje både med de nivåer som uppnåtts sedan 2016 och med kommissionens mål.

När det gäller den rapporterade ökningen av felprocenten under rubrik 2 i den fleråriga budgetramen (Sammanhållning, resiliens och värden) ([punkt 1.16](#)) instämmer kommissionen inte i 18 av de 48 kvantifierbara fel som rapporterats av revisionsrätten. För 13 av dessa fel anser kommissionen, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser, att den inte kunde fastställa en oriktighet som ledde till icke stödberättigande kostnader. I 5 fall kan kommissionen inte tillämpa den kvantifieringsnivå som revisionsrätten använder. I dessa 18 fall har kommissionen bedömt att den inte skulle ha rättslig grund att införa finansiella korrigeringar (eller mer omfattande korrigeringar än de som redan tillämpats). Dessutom delar kommissionen inte revisionsrättens åsikt att det **närmande slutet på stödberättigandeperioden för program 2014–2020** skulle kunna spela en roll i den rapporterade ökningen av felprocenten för det granskade året (2021–2022): **Ytterligare tre räkenskapsår står fortfarande till medlemsstaternas förfogande** för att deklarerat utgifter före avslutandet 2025 (sista slutbetalningen i juli 2024). Kommissionen bedömer vidare att inverkan på den totala beräknade felprocenten av de kvantifierbara felen i samband med åtgärderna inom **investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset** och **investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus**, eller på insatser som omfattas av en tillfällig ökning av EU:s medfinansiering på 100 %, liknar inverkan av fel som identifierats i andra typer av insatser.

När det gäller ändamålsenligheten hos de förvaltande myndigheternas och revisionsmyndigheternas kontroller ([punkt 1.16](#)), var **kontrollrapporternas kvalitet och de felnivåer som rapporterades i dem** som mottogs av kommissionen i februari 2022 (för räkenskapsåret 1 juli 2020–30 juni 2021) **liknande de för tidigare år**. Dessutom ser kommissionen ingen anledning till varför covid-19-pandemin skulle ha påverkat kontrollsystemet för sammanhållningspolitiken mer än andra utgiftsprogram enligt samma eller andra förvaltningsformer.

När det gäller den uppskattade felnivån för rubrik 3 i den fleråriga budgetramen ("Naturresurser och miljö") ([punkt 1.17](#)) noterar kommissionen den felnivå på 2,2 % som revisionsrätten uppskattat. Kommissionens egen uppskattning av risken vid betalning på 1,7 % är fortfarande förenlig med kommissionens och revisionsrättens resultat de senaste åren. Detta är i linje med att utgifterna under 2022 avser programperioden 2014–2020 och att regler, system och myndigheter har förblivit stabila. När det gäller de små överdeklarationerna av områden noterar kommissionen att antalet fortfarande ligger **i linje med de nivåer som revisionsrätten upptäckte för 2020 och tidigare år**. Systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS) utgör grunden för ansökan om geospatialt stöd, men överdeklarationer kan också bero på fel som har begåtts av jordbrukarna. Kommissionen anser därför att de små överdeklarationerna inte nödvändigtvis tyder på särskilda brister i medlemsstaternas förvaltning av LPIS. Kommissionen hänvisar också till sitt svar på [punkt 7.35](#).

Reglernas påverkan och det sätt som EU-medel betalas ut på påverkar risken för fel

Kommissionen delar revisionsrättens uppfattning att det sätt som **medel betalas ut på påverkar risken för fel** ([punkt 1.19](#)), och särskilt att risken för fel är lägre för kostnader som omfattas av förenklade regler (främst i stödrättighetsbaserade betalningar) ([punkt 1.18](#)).

I linje med kraven från Europaparlamentet¹ har kommissionen därför strävat efter att i största möjliga utsträckning **fullfölja sina förenklingsinsatser** vid utformningen av programmen för 2021–2027, särskilt inom forskning och innovation samt sammanhållningspolitiken, genom att främja användningen av förenklade kostnadsalternativ samt finansiering som inte är kopplad till kostnadssystem, och med den nya genomförandemodellen för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP).

På grundval av de detaljerade uppgifter som kommissionen förfogar över anser kommissionen dock samtidigt att **riskerna vid betalning inte är lika väsentliga för ersättningsbaserade betalningar**. Riskexponeringen kan variera inom samma politikområde och även inom samma utgiftsprogram.

Tack vare den omfattande information som erhållits genom kontroller och kommissionens detaljerade analys, inklusive medlemsstaternas kontrollresultat, kan kommissionen **dela upp de relevanta kostnaderna**² mellan

- **kostnader med lägre risk**, med en risk vid betalning under 2 %, som utgör **63 %** av de totala kostnaderna,
- **kostnader med medelhög risk**, med en risk vid betalning på mellan 2 % och 2,5 %, som utgör **12 %** av de totala kostnaderna,
- **kostnader med högre risk**, med en risk vid betalning på över 2,5 %, som utgör **25 %** av de totala kostnaderna för 2022³.

När det gäller de regionala fonderna⁴ anser kommissionen till exempel att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar bra eller tillräckligt bra för 259 program som täcker 93 % av de utgifter som attesterats i räkenskaperna för 2021–2022, men uppvisar allvarliga brister för 36 program. På samma sätt kan kommissionen rapportera att revisionsmyndigheterna för regionala fonder fungerar väl och tillhandahåller övergripande tillförlitliga revisionsuttalanden, med undantag för sju revisionsmyndigheter för vilka kommissionens revisioner fastställde allvarliga brister. Dessa sju myndigheter ansvarar för att granska mindre än 2 % av utgifterna från de regionala fonderna.

Kommissionen vidtar **riktade korrigerande åtgärder** särskilt vad gäller kategorierna med medelhög och högre risk. Dessa åtgärder omfattar att öka stödmottagarnas och genomförandepartnerns medvetenhet om tillämpliga EU-regler och om återkommande problem, att vid behov anpassa kontrollstrategierna till risknivåerna, att tillämpa de lärdomar som dragits på framtida program och att förenkla reglerna när så är möjligt.

Samtidigt kan komplexa villkor och regler för stödberättigande ibland behövas när det är nödvändigt att rikta stödet för att uppnå ambitiösa politiska mål eller för att ta hänsyn till den inre marknadens grundläggande principer (regler om offentlig upphandling eller statligt stöd).

¹ Europaparlamentets resolution av den 10 maj 2023 med de iakttagelser som utgör en del av besluten om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2021, avsnitt III – kommissionen och genomförandeorgan (2022/2081(DEC)) – se särskilt punkterna 14, 87, 92a, 92f, 109f, 124a och 146g.

² Mer information finns i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten 2022, volym II, s. 57.

³ När det gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden har risknivån också ansetts vara hög, oavsett riskbeloppet vid utbetalning, när revisionsutlåtandet i de årliga verksamhetsrapporterna om lednings- och kontrollsystemets funktion och om programmens laglighet och korrekthet var antingen negativt eller innehöll reservationer.

⁴ Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden.

Laglighet och korrekthet måste därför **balanseras mot att de politiska målen ska uppnås**, samtidigt som administrations- och kontrollkostnaderna inte får glömmas bort.

Högriskkostnader

När det gäller **revisionsrättens slutsatser om de kostnader som den anser ha hög risk** (punkterna 1.21–1.29) påminner kommissionen om att dess egen uppskattning är att risken vid betalning är över 2 % för 37 % av kostnaderna. Detta gäller vissa operativa program för sammanhållning, dvs. endast de som uppvisar allvarliga brister och/eller har en procentsats för kvarstående fel på över 2 %, bidragen till forskningsprogrammet Horisont 2020 och andra komplexa bidrag under samma rubrik i den fleråriga budgetramen, enskilda utbetalande organ inom den gemensamma jordbrukspolitiken för direktstöd och landsbygdsutveckling samt vissa medlemsstater för marknadsåtgärder där felprocenten överstiger 2 %.

Därvidlag gäller följande:

- På politikområdet **”Sammanhållning, resiliens och värden”** (punkt 1.22) rapporterade revisionsmyndigheterna under det räkenskapsår som analyserades en total felprocent på över 2 % för omkring en femtedel av programmen, vilket visar deras förmåga att upptäcka fel.
På grundval av en allmän indelning identifierade kommissionen och revisionsmyndigheterna följande kategorier som de huvudsakliga orsakerna till oriktigheter: icke stödberättigande utgifter, offentlig upphandling, verifieringskedjan och statligt stöd. Detta är i linje med revisionsrättens egna slutsatser.
När det gäller de fall av fel avseende stödberättigande som revisionsrätten identifierat och kvantifierat i fonder inom ramen för sammanhållningspolitiken (punkt 1.27) anser kommissionen, för åtskilliga av dessa fall, att de överträdelser av regler som revisionsrätten rapporterat inte gör det möjligt för kommissionen att beteckna fel som oriktigheter som ska korrigeras i enlighet med definitionen i artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Medlemsstaten eller kommissionen kan därför inte fullfölja förfaranden för finansiella korrigeringar, och sådana fel skulle inte ingå i kommissionens uppskattning av risken vid betalning. Dessutom noterar kommissionen att revisionsrätten i vissa fall inte gjorde samma bedömning av fakta eller samma tolkning av tillämpliga nationella eller programspecifika regler. Kommissionen hänvisar också till sina svar på punkterna 6.16, 6.17, 6.21 och 6.77.
- När det gäller politikområdet **”Naturresurser och miljö”** (punkt 1.23) ser kommissionen, liksom revisionsrätten, en större risk för fel på områdena marknadsåtgärder och landsbygdsutveckling. Enligt den rättsliga ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken för 2014–2022 gäller komplexa villkor och regler för stödberättigande när det är nödvändigt att rikta stödet för att uppnå ambitiösa politiska mål. Det är därför nödvändigt att avväga lagligheten och korrektheten mot uppnåendet av de politiska målen, samtidigt som kontrollkostnaderna beaktas. För perioden 2023–2027 åtgärdar kommissionen detta genom att främja användningen av förenklade kostnadsalternativ och genom att förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken.

När det gäller området **”Inre marknaden, innovation och digitalisering”** (punkt 1.24) noterar kommissionen den felnivå som beräknats av revisionsrätten och minskningen av felnivån jämfört med året innan. Kommissionens egen uppskattning av risken vid betalning för denna rubrik i den fleråriga budgetramen ligger på 1,5 %, och således under väsentlighetsnivån. För Horisont 2020 uppskattar kommissionen risken vid betalning till 2,7 %, i linje med revisionsrättens felprocent för programmet. Kommissionen inser att finansiering som baseras på faktiska kostnader fortfarande är relativt komplex och

felbenägen, särskilt för vissa typer av stödmottagare, trots kommissionens ansträngningar att ge vägledning till alla deltagare. Som alternativ till finansiering baserad på faktiska kostnader ökar kommissionen dessutom användningen av enhetsbelopp och ett system för enhetskostnader för personalkostnader som finns tillgängligt i alla bidrag, där icke stödberättigande personalkostnader är en stor källa till fel.

- Med hänvisning till **"Grannskapet och omvärlden"** (punkt 1.25) anser kommissionen att kostnader med lägre risk i detta kapitel inte är begränsade till enbart utbetalningar av budgetstöd och administrativa kostnader, utan även omfattar andra kostnader inom segment för direkt och indirekt förvaltning med låg eller medelhög risk vid betalning. Därav risken vid betalning för denna rubrik på 1,1 %, långt under väsentlighetsnivån på 2 %.

Kommissionen kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att genomföra förenklade kostnadsalternativ och förbättra effektiviteten i förhands- och efterhandskontroller. Slutligen, såsom anges i svaren på punkterna 6.16, 6.17, 6.21, 6.24, 6.28 och 6.32, instämmer kommissionen inte i revisionsrättens bedömning i ett antal fall.

Lågriskkostnader

Kommissionen välkomnar revisionsrättens slutsats att **direktstödet till jordbrukare** (punkt 1.30) fortfarande inte innehåller några väsentliga fel, vilket bekräftar den viktiga roll som det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IAKS), inklusive LPIS, spelar för att förebygga och minska felnivån.

Kommissionens information om korrekthet

Kommissionens uppskattning av felprocenten

Kommissionens mål är att fastställa var problemen finns, så att de kan lösas på ett lämpligt och målinriktat sätt. För att göra detta har kommissionen byggt upp säkerhet nedifrån och upp och på en detaljerad nivå, dvs. per program eller annat relevant kostnadssegment, eftersom genomförandet skiljer sig mellan program och medlemsstater.

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten använder kommissionen de risker vid betalning som redovisas av kommissionens avdelningar i respektive årliga verksamhetsrapport. Dessa risker vid betalning motsvarar avdelningarnas bästa uppskattning, baserade på hundratusentals kontroller som utförs varje år av kommissionen och medlemsstaterna, i enlighet med noggrant fastställda kontrollstrategier som är anpassade till utgiftsprogrammens särdrag.

Kommissionen övervakar noga risken vid betalning och risken vid avslutande, i syfte att hålla risken vid avslutande under väsentlighetsgränsen på 2 %.

Kommissionens tillvägagångssätt, i egenskap av förvaltare av EU:s budget, skiljer sig från det som revisionsrätten följer i sin roll som extern revisor. Detta kan leda till skillnader mellan de två institutionernas uppskattning av felnivån.

Kommissionen delar dessutom inte alltid revisionsrättens bedömning av enskilda fel. Kommissionen noterar dock att dess **uppskattningar av risken vid betalning ligger inom intervallet för revisionsrättens uppskattade felnivåer för alla budgetrubriker, utom för första gången på tio år när det gäller "Sammanhållning, resiliens och värden"**.

För detta område ligger det högsta värdet av kommissionens risk vid betalning (2,6 % 2022), som beaktas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten vid beräkningen av kommissionens totala

risk vid betalning, under revisionsrättens uppskattade felnivå. På det hela taget rapporterar kommissionen en **väsentlig risk vid betalning för sammanhållning**, som omfattar en situation som skiljer sig på programnivå. Kommissionen noterar att dess uppskattning återspeglar oriktigheter som gör att de underliggande kostnaderna inte är stödberättigande och för vilka kommissionen (och medlemsstaterna) effektivt kan tillämpa finansiella korrigeringar, medan revisionsrättens uppskattning återspeglar eventuella överträdelser av tillämpliga regler, även om dessa inte leder till oriktigheter enligt definitionen i artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Kommissionens riskbedömning

Kommissionen fortsätter att vidta **åtgärder för att effektivisera efterhandskontrollerna**. Kommissionen påminner dock om att kontrollerna måste vara riktade och riskbaserade för att förbli kostnadseffektiva.

När det gäller **”Forskning och innovation”** avser kommissionen att använda den gemensamma revisionstjänstens resurser så effektivt som möjligt för att garantera att dess mål uppnås på ett ändamålsenligt sätt, samtidigt som en lämplig balans upprätthålls mellan förtroende och kontroll och hänsyn tas till administrativa och andra kostnader för kontroller på alla nivåer, även för stödmottagare. Detta är i linje med erfarenheterna från Horisont 2020, enligt vilka det planeras att högst 7 % av antalet stödmottagare ska kunna granskas. Samtidigt har kommissionen ordnat ytterligare utbildning och utåtriktad verksamhet, särskilt med inriktning på felbenägna stödmottagare, t.ex. små och medelstora företag och nya deltagare.

När det gäller **sammanhållningspolitiken** anser kommissionen att det på det hela taget går att förlita sig på revisionsmyndigheternas och deras kontrollorgans arbete, förutom för ett begränsat antal som tydligt rapporteras i de årliga verksamhetsrapporterna. I vissa fall är ytterligare fel som upptäcks tillfälliga och tyder inte på någon systembrist inom revisionsmyndigheten. Under 2022 fortsatte kommissionen att i stor utsträckning samarbeta med medlemsstaternas revisionsmyndigheter för att säkerställa en konsekvent och robust ram för säkerhet och kontroll.

När det gäller revisionsrättens iakttagelser om skrivbordsgranskningar inom sammanhållningsprogrammen ([punkt 1.37](#)) är kommissionen övertygad om att dess **detaljerade bedömning som grundas på en kombination av skrivbordsgranskningar och revisioner på plats** som täcker de olika individuella programmen och garantipaketen, beroende på de risker som tillskrivs dem, gör att kommissionen kan fastställa en rimlig och rättvis uppskattning av felprocenten för varje program, varje år, och kumulativt för de sammanhållningspolitiska fonderna. Kommissionen anser att dess systematiska skrivbordsgranskningar utgör en **effektiv och proportionell strategi** för program som på ett tillförlitligt sätt rapporterar låga felprocentsatser år efter år. För mer riskfyllda program genomförs revisionerna på nytt eller så kompletteras skrivbordsgranskningen med undersökningsresor.

För de garantipaket som mottogs 2022 räknade kommissionen om den rapporterade procentsatsen för kvarstående fel i de årliga verksamhetsrapporterna för generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering och för generaldirektoratet för regional- och stadspolitik för 35 respektive 79 program, över 2 % i 12 fall, baserat endast på skrivbordsgranskningarna. Detta visar tydligt mervärdet med denna strategi. Slutligen har kommissionen, för att ta hänsyn till revisionsrättens rekommendation i särskild rapport 26/2021, inkluderat ett tillägg för program som inte granskats på plats i sin metod för att beräkna den maximala risk som rapporteras i de årliga verksamhetsrapporterna.

På politikområdet **”Grannskapet och omvärlden”** anser kommissionen att undersökningen om procentsatsen för kvarstående fel – som varken är ett garantiuppdrag eller en revision – är ändamålsenlig och inte omfattas av begränsningar som kan bidra till en underskattning av fel, utan

snarare till en överskattning; när man helt eller delvis förlitar sig på tidigare kontroller som utförts av kommissionens uppdragstagare eller på revisionsrättens revisioner. Detta är skälet till att metoden med procentsatsen för kvarstående fel gör det möjligt att förlita sig på tidigare kontrollarbete enligt strikta villkor och kriterier och att kommissionen begränsar antalet fall av fullt förtroende som förblir i linje med det historiska genomsnittet.

Kommissionens rapportering om finansiella korrigeringar och återkrav

Korrigeringar är en viktig del av kommissionens kontrollsystem. I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för budgetåret 2022 har kommissionen fortsatt att tillhandahålla en **fullständig och transparent bild** av alla åtgärder, såväl förebyggande som korrigerande, som har genomförts under budgetåret av både kommissionen och medlemsstaterna. Korrigerande **åtgärder** uppgick till **1,8 miljarder euro, varav finansiella nettokorrigeringar uppgick till 734 miljoner euro** – en ökning jämfört med 2021 (523 miljoner euro). Dessa gäller i synnerhet fonder med delad förvaltning (den gemensamma jordbrukspolitiken samt avslutade programperioder inom sammanhållningspolitiken). Tillämpningen av finansiella nettokorrigeringar säkerställer att oriktiga utgifter inte ersätts från EU-budgeten.

När det gäller **sammanhållningspolitiken** har dessutom **14,5 miljarder euro** tillfälligt eller slutgiltigt dragits tillbaka av medlemsstaterna från årliga attesterade belopp, innan de överlämnades till kommissionen, sedan 2014. Kommissionen anser att detta betydande antal tillbakadraganden är kopplat till den avskräckande effekten av att kommissionen enligt förordningen om gemensamma bestämmelser kan tillämpa **finansiella nettokorrigeringar** om medlemsstaterna inte godtar korrigerande åtgärder, vilket stärker kommissionens tillsynsroll. Dessutom påminner kommissionen om att medlagstiftaren har fastställt strikta kriterier i den rättsliga ramen för 2014–2020 för att kommissionen ska kunna genomföra finansiella nettokorrigeringar, som omfattas av kumulativa krav som begränsar deras tillämpningsområde och i praktiken leder till betydande utmaningar vid tillämpningen. Detta förklarar avsaknaden av nettokorrigeringar hittills och illustrerar **medlagstiftarens vilja att endast utnyttja denna möjlighet i fall där allvarliga brister påvisas**.

Kommissionen påminner slutligen om att det inte finns någon tidsfrist för att fortsätta att skydda EU-budgeten. Korrigeringar kan fortfarande göras många år efter programperiodens slut eller vid avslutandet av ett program.

Rapportering om förfaranden gällande rättsstatsprincipen

Den 16 februari 2022 bekräftade EU-domstolen till fullo villkorlighetsförordningens giltighet, och den 2 mars 2022 utfärdade kommissionen vägledning om dess tillämpning. **Alla berörda avdelningar hänvisade till genomförandet av villkorlighetsförordningen i sina årliga verksamhetsrapporter för 2022.**

2. Rapportering av misstänkta bedrägerier

När det gäller risken för bedrägeri vid **beslut om enhetsbelopp** (punkt 1.50) noterar kommissionen att det enligt artikel 181.4 a i budgetförordningen inte krävs att dokumentera en sådan risk i beslut om godkännande. I punkt 2.2 i beslutet om enhetsbelopp för Horisont Europa beskrivs emellertid de kontroller och översyner som ska utföras för att minimera risken för oriktigheter eller bedrägerier. Kommissionen anser att detta på ett adekvat sätt uppfyller kraven i budgetförordningen. Kommissionen kommer dock att göra en ny bedömning av innehållet i detta beslut för att överväga om aspekterna avseende risk skulle kunna beskrivas tydligare. Kommissionen hänvisar också till sitt svar på punkt 5.29.

När det gäller revisionsmyndigheternas arbete för att hantera risken för bedrägerier på **sammanhållningspolitikens** område ([punkt 1.50](#)) påminner kommissionen om att revisionsmyndigheterna, som en del av sina systemrevisioner, **kontrollerar effektiviteten hos de proportionella bedrägeribekämpningsåtgärder** som tillämpas, med hjälp av särskilda kontrollistor som utvecklats tillsammans med kommissionen. När det gäller revisioner av insatser välkomnar kommissionen revisionsmyndigheternas ökade antal kontrollistor som gör det möjligt att dokumentera de åtgärder de vidtar för att identifiera eventuella varningstecken för bedrägliga handlingar enligt revisionsrättens rapport i [punkt 6.56](#). Kommissionen kommer att fortsätta att påminna de återstående revisionsmyndigheterna om att även på lämpligt sätt dokumentera deras arbete.

Dessutom har kommissionen, inom ramen för **handlingsplanen för kommissionens strategi för bedrägeribekämpning**, planerat flera åtgärder för att påminna medlemsstaternas myndigheter om deras skyldigheter att rapportera misstänkt bedrägeri i Olafs system för hantering av oriktigheter. Kommissionen har också hjälpt medlemsstaterna att anta och uppdatera strategier för bedrägeribekämpning genom särskilda riktlinjer som fortsätter att gälla för programperioden 2021–2027. Samtidigt utvecklas användningen av kommissionens **verktyg Arachne för datautvinning och riskbedömning** – som erbjuds medlemsstaterna att stärka deras kapacitet att identifiera och förebygga bedrägerier och korruption och som nyligen berikats med nya moduler – positivt med allt fler kontakter och aktiva användare.

Förhandlingarna om omarbetningen av budgetförordningen, med ett förslag om att göra användningen av ett datautvinningsverktyg obligatoriskt från och med 2027, har återupptagit diskussionen om frivillig användning av det nuvarande verktyget i ett antal hittills motvilliga medlemsstater. Kommissionen hänvisar också till sitt svar på [punkterna 6.58–6.63](#).

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ SLUTSATSERNA

Kommissionen är fortfarande övertygad om att den information om riskerna vid betalning (1,9 %) som presenterades i 2022 års årliga förvaltnings- och resultatrapport är representativ för felnivån vid tidpunkten för betalning. Detta är i linje med de nivåer som rapporterats under tidigare år⁵. Stabiliteten för risken vid betalning är förenlig med det faktum att merparten av kostnaderna under 2022 fortfarande avser programperioden 2014–2020 och att regler, system och genomförandeorgan har förblivit stabila.

När det gäller revisionsrättens slutsats att kommissionens uppskattning av risk vid betalning ligger betydligt under revisionsrättens intervall ([punkt 1.55](#)) noterar kommissionen att detta beror på sammanhållningspolitiken, för vilken kommissionen inte delar revisionsrättens bedömning av 18 enskilda fel.

⁵ Kommissionens risk vid betalning låg på 1,9 % 2021 och 2020.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 2: BUDGETFÖRVALTNINGEN OCH DEN EKONOMISKA FÖRVALTNINGEN

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Kommissionen vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett **fullständigt och effektivt genomförande av EU:s budget** i enlighet med den befintliga finansiella och rättsliga ramen. Kommissionen övervakar löpande genomförandet av budgeten och utvecklingen av de utestående åtagandena, liksom de bakomliggande faktorerna. Kommissionen informerar rådet och Europaparlamentet regelbundet om de förväntade behoven (för ett visst år och för de följande åren) och om de potentiella riskerna för framtiden och presenterar och förklarar regelbundet det aktuella läget när det gäller genomförandet av budgeten. De viktigaste handlingarna i detta avseende är följande: Arbetsdokument V som bifogas budgetförslaget, årsrapporten om den långsiktiga prognosen för framtida in- och utflöden i EU:s budget, som ingår i den integrerade finansiella rapporteringen och redovisningsrapporteringen, samt underlag till interinstitutionella möten om betalningar.

2022 var det andra året i genomförandet av EU:s budget inom ramen för den fleråriga budgetramen 2021–2027. Till följd av det sena antagandet av förordningen om den fleråriga budgetramen (den 17 december 2020) antogs rättsakterna för den nya generationen program först under 2021. De långvariga effekterna av covid-19-krisen och kriget i Ukraina krävde dessutom att genomförandet av brådskande räddnings- och återhämtningsåtgärder prioriterades. Den bredare krissituationen påverkade inledandet av vissa verksamheter och genomförandesteg (ansökningsomgångar, urval, kontraktstilldelning) och följaktligen betalningarna. Kommissionen övervakade aktivt budgetgenomförandet och presenterade lämpliga ändringar eller förslag under 2022, vilket i huvudsak säkerställde ett fullständigt genomförande av de godkända anslagen, dvs. 99,3 % för åtaganden¹ och 99,9 % för betalningar, med beaktande av både automatiska och icke-automatiska överföringar¹. För att uppnå dessa resultat lade kommissionen fram förslag till ändringsbudgetar (totalt fem, varav tre som ändrar utgiftssidan i budgeten), 23 förslag till budgetöverföringar och ett stort antal autonoma överföringar.

De totala **utestående åtagandena** uppgick till 452,2 miljarder euro i slutet av 2022 och ökade, som förväntat, jämfört med föregående år (341,6 miljarder euro i slutet av 2021). Den främsta orsaken till denna ökning var genomförandet av den icke återbetalningspliktiga delen av NextGenerationEU, som bidrog med 189,1 miljarder euro (42 %) till de totala utestående åtagandena i slutet av 2022. NextGenerationEU:s inkomster avsatta för särskilda ändamål kommer att fortsätta att bidra till en tillfällig ökning av utestående åtaganden, eftersom åtagandena ska göras fram till slutet av 2023 och betalningarna fram till 2026. Kommissionen kommer att fortsätta att föreslå nivåer för betalningsbemyndiganden som på ett adekvat sätt tillgodoser betalningsbehoven under de årliga budgetförfarandena. Den kommer att sträva efter att på bästa sätt utnyttja vissa långtgående förenklingsåtgärder som antagits i förordningen om gemensamma bestämmelser (dvs. en bredare användning av förenklade kostnadsalternativ) samt de många åtgärder som vidtagits för att samordna genomförandet av faciliteten för återhämtnings- och resiliens och de sammanhållningspolitiska fonderna.

¹ I enlighet med artikel 12 i budgetförordningen och/eller de nya rättsliga grunderna.

När det gäller de ökade **riskerna och utmaningarna** för EU-budgeten med avseende på framtida finansiella skyldigheter i samband med de extraordinära händelserna under covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina noterar kommissionen att ansvarsförbindelserna har ökat under de senaste åren, främst på grund av budgetgarantier till olika genomförandepartner för att mobilisera externa medel och öka effekterna av EU:s budget. Kommissionen är helt transparent och behandlar ansvarsförbindelser i linje med internationella redovisningsstandarder. Ansvarsförbindelserna redovisas i EU:s årsredovisning och bedöms regelbundet. Tack vare sin robusta ram för riskhantering och rapportering säkerställer kommissionen en effektiv övervakning av förvaltningen av skulder, tillgångar och ansvarsförbindelser i syfte att säkerställa EU-budgetens hållbarhet.

Kommissionen övervakar löpande **inflationens inverkan på EU:s budget**. När det gäller risken för EU-budgeten i samband med den höga inflationsnivån är kommissionen medveten om att den aldrig tidigare skådade ökningen av inflationen under 2022 påverkar olika typer av utgifter och program på olika sätt. Den totala effekten kommer dock att bero på det faktiska inflationsutfallet, vilket för närvarande är svårt att uppskatta med tanke på den förväntade volatiliteten. När det gäller administrativa utgifter har kommissionen fortsatt att respektera gränsen på 2 % för icke lönerelaterade utgifter, på grundval av vilken programplaneringen i den nuvarande fleråriga budgetramen sker, genom omprioritering, och har uppmanat alla andra institutioner att tillämpa samma metod. När det gäller ersättningar bekräftas de faktiska uppdaterade belopp som ska tillämpas under ett visst budgetår i slutet av oktober, och precis som 2022 kommer kommissionen att se över de begärda beloppen för budgeten och budgetförslaget i linje med denna slutliga siffra och i nära samarbete med alla institutioner.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONS- RÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen 2022

Genomförandet av EU:s budget – åtaganden och betalningar

Användning av åtagandebemyndiganden och betalningsbemyndiganden

När kommissionen analyserar den slutliga genomförandegraden för EU:s budget påminner den om att det utöver de aspekter som behandlas i rapporten i punkt 2.3 finns en möjlighet att överföra anslag som inte utnyttjats vid årets slut till påföljande år, i de fall som tillåts enligt budgetförordningen och/eller de nya rättsliga grunderna. Kommissionen överförde 1,5 miljarder euro i åtaganden och 1,9 miljarder euro i betalningar till 2023 (inklusive särskilda instrument).

Inledande av medlemsstaternas genomförande av fonderna med delad förvaltning för 2021–2027 enligt förordningen om gemensamma bestämmelser

När det gäller genomförandet av de sammanhållningspolitiska programmen för 2021–2027 (punkterna 2.10–2.12) samarbetar kommissionen kontinuerligt med medlemsstaterna och övervakar noga framstegen i genomförandet av EU:s fonder. Regelbundna möten i övervakningskommittéerna äger rum minst en gång per år och en prestationsöversyn görs årligen. Dessutom äger mer formella evenemang, tekniska möten, skriftväxling och annan informell

kommunikation rum vid behov. Om flaskhalsar upptäcks har kommissionen ett nära samarbete med de berörda myndigheterna för att lösa dem, med hjälp av olika tekniska stödverktyg.

Särskild uppmärksamhet ägnas åt genomförandet av Fonden för en rättvis omställning (FRO) på grund av tidsramen för att använda medel från NextGenerationEU före utgången av 2026. Ett stort antal åtgärder har därför föreslagits för att påskynda genomförandet av FRO utöver de befintliga stödverktygen.

Användning av ESI-fonderna för att reagera på covid-19-pandemin och Rysslands krig mot Ukraina

När det gäller dess olika beredskapsinitiativ ([punkterna 2.3–2.17](#)) erinrar kommissionen om att de senaste tre åren har präglats av en rad pågående kriser – från covid-19-pandemin till kriget i Ukraina och dess bredare inverkan på energipriserna. Som svar på detta har lagstiftningsramen för sammanhållningspolitiken reviderats flera gånger. Varje ändring (genom investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus [Crie+], React-EU, Care+, Fast-Care och programmet med syfte att förbättra arbetarskyddet, särskilt i små och medelstora företag) skapade mer flexibilitet i sammanhållningspolitikens regler, gav medlemsstaterna och regionerna större likviditet för att snabbt kunna finansiera brådskande projekt och skapade förenklingar som gjorde det möjligt för fonderna att snabbare nå de mest behövande och bidra till att undvika ännu mer negativa effekter på människors liv och ekonomierna i medlemsstaterna och regionerna, i linje med det strategiska målet för sammanhållningsfinansiering att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.

Över 600 programändringar har genomförts för sammanhållningspolitiska program, vilket hittills har lett till ny finansiering (50,6 miljarder euro inom React-EU), större likviditet (nästan 30,6 miljarder euro²) samt omfördelning (24 miljarder euro inom Crie/Crie+ och omkring 1,3 miljarder euro inom Care). En ytterligare ökning av förfinansieringsgraden från perioden 2021–2027 ledde till att ytterligare 3,5 miljarder euro betalades ut (på grund av den ökade förfinansieringen för alla sammanhållningspolitiska program inom ramen för målet Investering för sysselsättning och tillväxt med 0,5 % under 2022 och 2023 inom ramen för Fast-Care). Detta har haft en positiv effekt på utnyttjandet för 2014–2020.

Genomförande av NextGenerationEU och faciliteten för återhämtning och resiliens

När det gäller framstegen i genomförandet av NextGenerationEU ([punkterna 2.18–2.22](#)) är förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens i kraft sedan februari 2021 och de första nationella återhämtnings- och resiliensplanerna godkändes av rådet i juli 2021. Sedan dess har kommissionen fram till slutet av 2022 betalat ut totalt 138,7 miljarder euro inom ramen för faciliteten, både i form av bidrag (93,5 miljarder euro) och lån (45,2 miljarder euro). Dessa medel hjälper medlemsstaterna att genomföra reformer och investeringar och både främja återhämtningen från pandemin och bygga upp motståndskraft mot framtida kriser. Genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens och NextGenerationEU ligger generellt i linje med förväntningarna med beaktande av de datum då rådets olika genomförandebeslut antagits.

Utestående åtaganden

När det gäller nivån av utestående åtaganden ([punkterna 2.23–2.26](#)) är förekomsten av utestående åtaganden ett naturligt resultat av de genomförandebestämmelser som den lagstiftande

² Bestående av: 7,6 miljarder euro i oåtervunnen förfinansiering (Crie) + 12,9 miljarder euro från 100 % samfinansiering 2020–2021 (Crie+) + 6,6 miljarder euro från 100 % samfinansiering 2021–2022 (Care) + 3,5 miljarder euro i ökad förfinansiering från React-EU (Care+).

myndigheten har antagit för varje politikområde. Ökningen av nivån av utestående åtaganden under 2022 jämfört med 2021 var väntad på grund av genomförandet av NextGenerationEU (den icke återbetalningspliktiga delen), som bidrog med 42 % till de totala utestående åtagandena. Kommissionen övervakar utvecklingen när det gäller nivån av utestående åtaganden. Den långsiktiga betalningsprognosen från juni 2023 innehåller en uppdatering, i absoluta tal, av beloppet för utestående betalningar och, framför allt, i förhållande till den förväntade utvecklingen av bruttonationalinkomsten (BNI) under de kommande åren.

2. Risker och utmaningar

EU-budgetens exponering 2022

Kommissionen instämmer i revisionsrättens presentation av EU-budgetens totala exponering i slutet av 2022 och situationen för den gemensamma avsättningsfonden per den 31 december 2022. Kommissionen offentliggör årligen EU-budgetens totala årliga exponering för ansvarsförbindelser i samband med finansiellt stöd till medlemsstaterna i enlighet med artikel 250 i budgetförordningen.

Finansiella risker i samband med Rysslands anfallskrig mot Ukraina

När det gäller de avsättningskrav som är kopplade till instrumentet för makroekonomiskt stöd+ (MFA+) för att täcka risken för fallissemang ([punkt 2.44](#)) understryker kommissionen att det i budgetförordningen (artikel 211.2) föreskrivs en möjlighet att i en grundläggande akt fastställa en särskild metod för avsättning eller på annat sätt stödja en finansiell förpliktelse. Dessutom bör vederbörlig hänsyn tas till de mycket förmånliga lånevillkoren med långa återbetalningsperioder för MFA+-lån (upp till 35 år; jfr artikel 16.2 i förordning (EU) 2022/2463), till att återbetalningen av kapitalbeloppet inleds tidigast 2033, till de subventionerade räntekostnaderna samt till det faktum att EU tillhandahåller MFA+-lån till Ukraina i dess egenskap av kandidatland för EU-medlemskap. Under särskilda och begränsade omständigheter utgör användningen av marginalen en effektiv metod för att stödja MFA+-lån med tanke på deras särdrag (inklusive det totala beloppet). Den stöder hela beloppet för relaterade finansiella förpliktelser, där EU:s medlemsstater är skyldiga att täcka eventuella förluster upp till taket för egna medel. Denna metod är smidig i administrativt och förfarandemässigt hänseende jämfört med den alternativa användningen av medlemsstaternas garantier.

Risker och utmaningar kopplade till inflationen

Kommissionen instämmer i revisionsrättens iakttagelse ([punkterna 2.50–2.57](#)) att inflation över 2 % inverkar negativt på EU-budgetens köpkraft. Den understryker dock att den totala effekten kommer att bero på hur olika typer av utgifter påverkas.

Kommissionen medger också att stigande priser tenderar att leda till högre intäkter från traditionella egna medel och momsbaseade egna medel. Huruvida och i vilken utsträckning denna effekt uppstår beror emellertid också på utvecklingen av handelsvolymerna och konsumenternas beteende, vilket också måste beaktas i en tillförlitlig prognos.

III. KOMMISSIONENS REKOMMENDATIONERNA

SVAR

PÅ

Rekommendation 2.1 – Minska nivån av utestående åtaganden betydligt

Mot bakgrund av den höga nivån av utestående åtaganden som väntar på betalning från framtida EU-budgetar bör kommissionen identifiera sätt att hjälpa medlemsstaterna att påskynda utnyttjandet av EU-medel, särskilt fonderna med delad förvaltning enligt förordningen om gemensamma bestämmelser, samtidigt som en sund ekonomisk förvaltning respekteras.

(Måldatum för genomförande: Slutet av 2026)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Kommissionen övervakar redan genomförandet av budgeten och hur den övergripande nivån av utestående åtaganden utvecklas liksom de bakomliggande faktorerna. Kommissionen informerar regelbundet rådet och Europaparlamentet om förväntade behov och potentiella framtida risker. Denna information ingår särskilt i årsrapporten om den långsiktiga prognosen för framtida in- och utflöden inom ramen för EU:s budget, som är en del av den integrerade finansiella rapporteringen och redovisningsrapporteringen enligt artikel 247 i budgetförordningen.

Kommissionen kommer att fortsätta föreslå lämpliga nivåer av betalningsbemyndiganden inom ramen för de årliga budgetförfarandena för att tillgodose betalningsbehoven, inklusive mot bakgrund av genomförandebestämmelserna för särskilda program och fonder som antagits av medlagstiftarna. Kommissionen påminner om att antagandet av budgeten i slutändan faller inom budgetmyndighetens ansvarsområde.

Rekommendation 2.2 – Bedöm effekten av hög inflation under flera år på EU-budgeten

Kommissionen bör bedöma hur den höga inflationen under flera år påverkar EU-budgeten och identifiera verktyg för att minska de betydande risker som det medför. Kommissionen bör härvidlag skydda EU-budgetens förmåga att uppfylla sina rättsliga och avtalsenliga förpliktelser, såsom stigande finansieringskostnader.

(Måldatum för genomförande: Slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Kommissionen kommer att bedöma inflationens inverkan på EU:s budget i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen. I detta sammanhang kommer kommissionen att försöka identifiera särskilda verktyg för att minska relaterade risker, särskilt de som härrör från stigande finansieringskostnader, och noterar att EU-budgeten redan har de garantier som krävs för att uppfylla sina rättsliga och avtalsenliga förpliktelser.

Rekommendation 2.3 – Hållbar exponering för EU-budgeten

Med hänsyn till EU-budgetens ökande exponering till följd av upplåning för att täcka nya betalningsbehov, bland annat på grund av covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot

Ukraina, och till följd av budgetgarantier, bör kommissionen vidta lämpliga åtgärder som kan vara nödvändiga för att se till att dess riskreduceringsverktyg, till exempel den gemensamma avsättningsfonden, har tillräcklig kapacitet, och offentliggöra sin uppskattning av den årliga exponeringen.

(Måldatum för genomförande: Slutet av 2025)

Kommissionen **godtar delvis** rekommendationen.

Kommissionen betonar att den, mot bakgrund av den ökande betydelsen av budgetgarantier och finansiella stödprogram för genomförandet av EU:s politik, under de senaste åren har förbättrat sina riskhanteringsverktyg för att hantera ansvarsförbindelser. Den har i synnerhet inrättat en generell kommissionsövergripande ram för genomförande och övervakning av sådana program, med styrkommittén för ansvarsförbindelser i centrum. Det slutgiltiga målet är att till fullo skydda EU:s budget mot oförutsedd realisering av förluster som härrör från budgetgarantier eller låneprogram som täcks av avsättningar.

Kommissionen tillhandahåller årligen en bedömning av budgetens hållbarhet för både ansvarsförbindelser som täcks av avsättningar och ansvarsförbindelser utan avsättningar i samband med rapporter som utarbetas i enlighet med artiklarna 41.5 och 250 i budgetförordningen. I det förstnämnda fallet bedömer kommissionen redan varje år om utrymmet är tillräckligt för att hantera den årliga exponeringen av risker som inte täcks av avsättningar. I det senare fallet bedömer kommissionen redan om den har tillräckliga avsättningar för avsättningsbara exponeringar och om avsättningsnivåerna fortfarande är tillräckliga. För exponeringar som täcks av avsättningar anser kommissionen att detta är den relevanta analysen för att övervaka riskerna. Detta tillvägagångssätt är i linje med budgetförordningen och kommissionen kommer därför inte att offentliggöra den totala årliga exponeringen.

Kommissionen kommer att fortsätta bedöma om dess riskhanteringssystem är lämpligt för den framtida utvecklingen av riskprofilen och beloppet för både ansvarsförbindelser som täcks av avsättningar och ansvarsförbindelser utan avsättningar.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022 KAPITEL 3: EU-BUDGETEN: ATT UPPNÅ RESULTAT

Del 1 – Resultat av revisionsrättens effektivitetsrevisioner

Slutsatserna i del 1 i kapitel 3 härrör från revisionsrättens särskilda rapporter som offentliggjordes 2022. Dessa särskilda rapporter var föremål för omfattande avräkningsförfaranden och kontradiktoriska förfaranden, i enlighet med kraven i budgetförordningen. Kommissionens detaljerade svar återspeglar dess ståndpunkt om de särskilda rapporterna och tillhörande rekommendationer och har offentliggjorts tillsammans med rapporterna och finns tillgängliga för allmänheten.

Kommissionen tar del av revisionsrättens sammanfattningar av Europaparlamentets och rådets uttalanden som tillkännagavs efter offentliggörandet av de särskilda rapporter som utfärdades 2022 och förtecknas i del 1 i kapitel 3.

Kommissionen understryker att den **andel av revisionsrättens rekommendationer som har godtagits**, vilket återspeglas i del 1 ([punkt 3.7](#)), i **allmänhet är mycket hög**, något som visar på kommissionens konstruktiva strategi för att ta itu med de problem som revisionsrätten har konstaterat. Det var endast 3 % av rekommendationerna som kommissionen inte godtog.

Kommissionen vill uttryckligen uppmärksamma dess ståndpunkt om flera av de särskilda rapporter som revisionsrätten hänvisar till i del 1 i kapitel 3.

När det gäller revisionsrättens särskilda rapport 19/2022 om EU:s **upphandling** av covid-19-vaccin ([punkt 3.14](#)) betonade kommissionen i sina svar att Europas befolkning har sett nyttan av solidaritet inom EU på hälsoområdet, särskilt i samband med den strategi för vacciner som tillämpades för att bekämpa covid-19-pandemin. EU:s strategi för vacciner mot covid-19, som kommissionen offentliggjorde den 17 juni 2020, syftade till att påskynda utvecklingen, tillverkningen och användningen av covid-19-vacciner. Genom att samarbeta med medlemsstaterna kunde kommissionen säkra världens bredaste utbud av vaccin och se till att alla medlemsstater – oavsett storlek – fick vaccinerna samtidigt. Vissa länder var visserligen något snabbare i början eftersom de verkade i ett annat rättsligt sammanhang, men EU nådde denna framgång med bibehållen öppenhet genom att dela vacciner med andra delar av världen. **Kommissionen godtog båda rekommendationerna** om att utarbeta riktlinjer för upphandling under pandemier utifrån de lärdomar som dragits och om att stresstesta EU:s system för upphandling av medicinska motåtgärder.

När det gäller revisionsrättens särskilda rapport 21/2022 om **kommissionens bedömning av nationella planer för återhämtning och resiliens** ([punkt 3.15](#)) påminde kommissionen om att den aktivt samarbetat med alla parter, särskilt med medlemsstaterna, för att säkerställa en snabb och ambitiös reform- och investeringsagenda i hela EU. Kommissionen påbörjade omedelbart efter offentliggörandet av dess förslag till förordning om faciliteten för återhämtning och resiliens ett arbete med medlemsstaterna, både för att förklara och diskutera de rättsliga bestämmelserna och för att vägleda dem i utarbetandet av deras planer för återhämtning och resiliens. Kommissionen svarade också särskilt på revisionsrättens särskilda rapport avseende hur utbetalningsprofilerna fastställdes och hur delmålen och målen bedömdes. I februari 2023 offentliggjorde kommissionen en ram för bedömning av delmål och mål samt metoder för innehållande av utbetalningar enligt

förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. **Kommissionen godtog fullt ut de sex rekommendationer** som revisionsrätten utfärdade, med undantag för **delrekommendation 4 b, som den delvis godtog**.

När det gäller revisionsrättens särskilda rapport 09/2022 om **klimatutgifterna i EU:s budget för 2014–2020 (punkt 3.58)** noterade kommissionen i sina svar att den inte delar revisionsrättens åsikt att klimatrapporeringen är otillförlitlig, även om kommissionen medger att den klimatspårningsmetod som användes för den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ger ett uppskattat värde. Integrering av klimatåtgärder i EU-fonder är ett viktigt verktyg i uppnåendet av EU:s klimatmål och lyfts fram som en av EU:s främsta prioriteringar i den europeiska gröna given. Kommissionen har investerat betydande resurser för att ta fram en solid metod för spårning av och rapportering om klimatutgifter i EU-budgeten, i nära samarbete med Europaparlamentet och rådet. Kommissionen försöker ständigt förbättra metoden, vilket också framgår av meddelandet om resultatramen för EU:s budget från juni 2021. Många brister har rättats till genom att kommissionen har gått över till en "effektbaserad" metod för den fleråriga budgetramen 2021–2027 jämfört med den "avsiktsbaserade" metod som användes för den fleråriga budgetramen 2014–2020. Detta säkerställer en större konsekvens i tillskrivningen av klimatrelevans mellan olika program. Kommissionen **godtog de tre rekommendationerna** om jordbruksfinansieringens klimatrelevans, bättre klimatrapporering och koppling av EU:s budget till klimat- och energimålen. Kommissionen arbetar för närvarande med att genomföra dessa rekommendationer.

Del 2 – Revisionsrättens uppföljning av rekommendationerna i rapporten om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019

Kommissionen noterar att revisionsrätten bedömer tre av de fem rekommendationerna i årsrapporten om EU-budgetens prestation – situationen vid utgången av 2019 som genomförda fullt ut eller genomförda i de flesta avseenden. För de två rekommendationer som bedöms vara genomförda i vissa avseenden vill kommissionen notera följande:

När det gäller **rekommendation 4 om presentationen i programförklaringarna för mål för indikatorer** vill kommissionen påpeka att det har skett en tydlig förbättring av antalet indikatorer för vilka den har kunnat presentera mål (och tillhörande metoder) i den pågående rapporteringscykeln (kopplad till den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för 2022 och budgetförslaget för 2024). Detta återspeglar främst fastställandet av målen för de program för vilka antagandet av de grundläggande akterna hade försenats (främst inom ramen för delad förvaltning, inklusive regionalpolitik, Europeiska socialfonden+ och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden). Kommissionen uppskattar att det för närvarande finns fastställda mål för nästan 70 % av nyckelprestationsindikatorerna för programmen 2021–2027. Denna procentandel är högre (närmare 80 %) om man från den relevanta gruppen utesluter indikatorerna för de program som har inletts under den fleråriga budgetramen (t.ex. den gemensamma jordbrukspolitiken, som inleddes 2023, och programmet EU för hälsa), som naturligtvis behöver mer tid, och de indikatorer (t.ex. för InvestEU) som har fastställts främst i övervakningssyfte och för vilka det inte är lämpligt att sätta ett mål med tanke på instrumentens efterfrågestyrda karaktär.

När det gäller **rekommendation 2 om tillförlitligheten hos den prestationsinformation som presenteras i programförklaringarna och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten** har kommissionen alltid medgett att en förbättring av kvaliteten på prestationsinformationen är en ständigt pågående process. När det gäller de särskilda iakttagelser som gjorts har kommissionen

upprättat en handlingsplan för att ta sig an rekommendationerna från tjänsten för internrevision¹ vilka kommer att säkerställa förbättringar både när det gäller kontrollramen och rapporteringen från och med nästa rapporteringscykel. Vissa andra förbättringar har redan införts i den pågående rapporteringscykeln. Kommissionen har till exempel effektiviserat rapporteringen till ett enda dokument för varje program (en programprestandaförklaring som ersätter programförklaringen och översikten över programresultaten), för att öka samstämmigheten, läsbarheten och tillgängligheten i rapporteringen. Kommissionen har också investerat betydande resurser i att inrätta en ny it-plattform, baserad på ett övervakningsverktyg (SAP-BPC), som kontrollerar data som har kodats av generaldirektoraten för central rapportering mot en samling affärsregler, och således minimerar oavsiktliga inmatnings-/kodningsfel.

Del 3 – Revisionsrättens uppföljning av rekommendationerna i särskilda rapporter från 2019

När det gäller Europeiska revisionsrättens rekommendationer till kommissionen ([punkterna 3.89–3.93](#)) **fäster kommissionen största vikt vid genomförandet av alla godtagna rekommendationer**. Kommissionen följer upp genomförandet av de åtgärder som den har åtagit sig att genomföra och som ligger inom dess ansvarsområde. Det kan emellertid inte uteslutas att revisionsrätten bedömer att vissa rekommendationer endast delvis har genomförts medan kommissionen anser att de har genomförts fullt ut.

I proportion till fullt ut godtagna rekommendationer ([punkterna 3.85–3.88](#)) är andelen rekommendationer som kommissionen inte godtog 2019 stabil jämfört med 2018 (omkring 7 % av de utfärdade rekommendationerna). **När det handlar om att inte godta eller delvis godta rekommendationer** kan detta ha flera skäl. Dessa omfattar t.ex. i) gränserna för det befintliga regelverket och/eller svårigheten i att förekomma framtida EU-lagstiftning, ii) ansvarsområden med roller och befogenheter (inklusive redovisnings- och ansvarsfördelning) mellan olika EU-institutioner, organ, medlemsstater och intressenter, iii) komplementariteten hos politik, lagstiftning och program, iv) kommissionens bedömning av rekommendationernas genomförbarhet och/eller resurser samt tidsmässiga konsekvenser.

När det gäller **sambandet mellan genomförandenivån och revisionsobjektens godtagande** ([punkt 3.101](#)) lämnade kommissionen motiveringar i sina officiella svar, som offentliggjordes tillsammans med revisionsrättens motsvarande rapporter, för alla fall där den ansåg att den inte kunde åta sig att genomföra specifika rekommendationer eller delar av dem. Därför är det förståeligt att de flesta rekommendationer som kommissionen till en början inte kunde godta i slutändan inte heller har genomförts (83 %, se figur 3.13). Eftersom andelen delvis godtagna rekommendationer ökade för 2019 jämfört med 2018 (figurerna 3.7 och 3.13) kommer detta i regel att leda till en ökning av revisionsrättens bedömning "genomförd i vissa avseenden" ([punkt 3.90](#)). Revisionsrätten bedömer genomförandegraden i förhållande till den rekommendation som den har utfärdat, oberoende av om rekommendationen har godtagits fullt ut av kommissionen eller inte. Kommissionen bedömer å andra sidan genomförandegraden i förhållande till det åtagande den gjort i sina svar på särskilda rapporter. Kommissionen noterar dessutom att det fullständiga genomförandet av rekommendationer i vissa fall även kan vara beroende av åtgärder som ligger inom andra enheters ansvarsområde.

När det gäller ett **genomförande av rekommendationerna i tid** ([punkterna 3.99–3.100](#)) ska uppföljningsåtgärdernas punktlighet också ses i samband med godtagandet av revisionsrättens rekommendationer. Kommissionen är fast besluten att genomföra alla godtagna

¹ Revisionsrapporten från tjänsten för internrevision om kommissionens kontrollsystem avseende tillförlitligheten hos prestationsinformation om EU:s finansiella program.

rekommendationer inom de tidsramar som anges i revisionsrättens särskilda rapporter. Detsamma gäller dock inte rekommendationer som kommissionen inte har godtagit. Skälen anges i de offentliggjorda svaren på den berörda särskilda rapporten.

På grund av åtgärdernas komplexitet, ny lagstiftning eller politik, begränsade resurser, yttre faktorer eller behovet av att samarbeta med andra institutioner eller enheter kan uppföljningsåtgärderna i vissa fall dessutom kräva mer tid än beräknat. Att en viss rekommendation inte genomförts fullt ut fram till den förväntade tidpunkten innebär inte att rekommendationen inte kommer att genomföras senare. Ändrade omständigheter, eller förändringar i politiken eller det politiska sammanhanget, kan normalt leda till en omprioritering av åtgärderna. I detta sammanhang har covid-pandemin lett till att många av kommissionens avdelningar har omdefinierat och anpassat prioriteringarna under 2020 och 2021.

Bilaga – Uppföljning av rekommendationer i särskilda rapporter från 2019 – Europeiska kommissionen

Särskild rapport 02/2019: Kemiska faror i våra livsmedel: EU:s politik för livsmedelssäkerhet skyddar oss, men står inför utmaningar

Svar på rekommendation 1 a, punkt 73: Revisionsrättens rekommendation att bedöma möjliga ändringar av lagstiftningen om kemiska faror mot bakgrund av kapaciteten att tillämpa den konsekvent genomfördes fullt ut av kommissionen genom Refit-utvärderingen och från jord till bord-strategin. För att visa att rekommendationen inte bara genomförs med en engångsåtgärd utan även med kontinuerliga insatser och övervakning visar kommissionens generaldirektorat för hälsa och livsmedelssäkerhet (GD Hälsa och livsmedelssäkerhet) på bekämpningsmedel och material som kommer i kontakt med livsmedel som exempel. Den fullständiga förteckningen över pågående och planerade utvärderingar och kontroller av ändamålsenligheten uppdateras årligen i GD Hälsa och livsmedelssäkerhets förvaltningsplan.

Särskild rapport 04/2019: Kontrollsystemet för ekologiska produkter har blivit bättre, men några utmaningar kvarstår

Svar på rekommendation 2 c, punkt 97: Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts fullt ut. Kommissionen har diskuterat ett arbetsdokument (12.6.2023) med medlemsstaterna som ger vägledning om fysiska kontroller, särskilt provtagning och laboratorieanalys av sändningar från tredjeländer innan de övergår till fri omsättning i Europeiska unionen. Den slutliga versionen med mottagna synpunkter kommer att spridas under juni månad 2023.

Svar på rekommendation 3 a, punkt 98: Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts fullt ut. Kommissionen gör systematiska spårbarhetstester av produkter som certifierats av kontrollorgan i olika medlemsstater, ofta med ingredienser som producerats i tredjeländer. Denna spårbarhetsövning använder kommissionen främst som ett verktyg för att utföra sina kontrolluppgifter. Uteslutandet av fem centralbanker i Indien och en i Argentina visar att kommissionen använder spårbarhetsövningar effektivt för att utföra sina kontrolluppgifter gentemot centralbanker. Dessutom utför kommissionens generaldirektorat för hälsa och livsmedelssäkerhet sådana övningar i samband med revisioner för att kontrollera om medlemsstaterna, tredjelandet eller centralbanken upprätthåller kontroll över hela kedjan. Resultaten av spårbarhetsövningarna kommer också att integreras i revisionsplanen för att bättre rikta in sig på centralbanker och fokusera på deras eventuella brister.

Svar på rekommendation 3 b, punkt 98: Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts fullt ut. Kommissionen planerar att under 2023 fortsätta att i nära samarbete med medlemsstaterna analysera resultaten av spårbarhetstester och ägna sig åt att fastställa och genomföra korrigerande åtgärder.

Svar på rekommendation 3 c, punkt 98: Genomförandet av rekommendationen pågår. Systemet har fungerat effektivt i medlemsstaterna sedan januari 2023 och kommer att utvidgas till tredjeländer från och med 2024.

Särskild rapport 05/2019: Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt: ger värdefullt stöd, men hur den bidrar till att minska fattigdomen har ännu inte fastställts

Svar på rekommendation 1 c, punkt 61: Kommissionen godtog delvis denna rekommendation, dvs. den del som rör att ange interventionslogiken. Kommissionen anser att denna del har genomförts, vilket revisionsrätten har bekräftat i sin analys. Kommissionen ansåg inte att det skulle vara meningsfullt att fastställa kvantifierade mål i de berörda åtgärdsprogrammen. Kommissionen ansåg att medlemsstaterna bör ha den flexibilitet som krävs för att rikta in sig på olika målgrupper eller komplettera nationell politik genom olika instrument över en längre tid. Att fastställa sådana gemensamma mål kan också anses vara oproportionellt med tanke på de insatser som skulle krävas av stödmottagare som arbetar med volontärer, och av respekt för slutmottagarnas värdighet.

Särskild rapport 06/2019 Bekämpning av bedrägeri i EU:s sammanhållningsutgifter: förvaltande myndigheter måste bli bättre på upptäckt, motåtgärder och samordning.

Svar på rekommendation 1 b, punkt 80: Kommissionen noterar att revisionsrättens rekommendation inte fastställer någon skyldighet för kommissionen att uppnå ett visst resultat (för alla förvaltande myndigheter/medlemsstater att ha en bedrägeribekämpningsstrategi) utan rekommenderar att åtgärder vidtas för att kräva att medlemsstaternas myndigheter antar sådana strategier. Kommissionen vidtog ett antal sådana åtgärder (t.ex. Olafs rekommendation i den 30:e och efterföljande årsrapporter om skyddet av EU:s ekonomiska intressen, om att medlemsstaterna bör anta en nationell strategi för bedrägeribekämpning, en workshop om strategier för bedrägeribekämpning och regionerna den 13 oktober 2020 där bland annat Transparency International EU och Europaparlamentets ledamöter deltog, och kommissionens rekommendationer om att anta bedrägeribekämpningspolitik i samband med förhandlingarna om de nya programmen för programperioden 2021–2027). Vidare har kommissionen föreslagit att nationella strategier för bedrägeribekämpning ska bli obligatoriska inom ramen för den nuvarande omarbetningen av budgetförordningen. Kommissionen anser därför att den har genomfört revisionsrättens rekommendation i de flesta avseenden.

Svar på rekommendation 3 b, punkt 87: Kommissionen betonar att kunskapscentrumet för bedrägeribekämpning (EU Funds Anti-Fraud Knowledge & Resource Centre) inte begränsas till innehållet i det elektroniska systemet för datautbyte. Det innehåller i synnerhet exempel på god praxis och fallstudier och åtta videomoduler som riktar sig till yrkespersoner och är fokuserade på att förebygga och upptäcka bedrägerier och korruption inom EU-fonder. Dessutom anordnar kommissionen regelbundet fyradagarsutbildningar i bedrägeribekämpning som riktar sig till de nationella myndigheter som förvaltar sammanhållningspolitiska medel. Kommissionen har också regelbundet börjat hålla kurser om integritetspakter. Utbildningen omfattar uppdaterade presentationer, fallstudier och god praxis som tillhandahålls av GD Regionalpolitik, och dessa offentliggörs även på webbplatsen ec.europa.eu. Kommissionens *Vägledning om undvikande och hantering av intressekonflikter enligt budgetförordningen* av den 9 april 2021 bygger också på fallstudier och god praxis.

Kommissionen informerade medlemsstaterna om att de vägledningar som utfärdats för programperioden 2014–2020 ska anses vara tillämpliga även under programperioden 2021–2027. Kommissionen anser således att denna rekommendation har genomförts fullt ut.

Svar på rekommendation 3 c, punkt 87: Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) har slutfört sin analys av rapporteringsgraden för oriktigheter (bedrägeri och icke-bedrägeri) för alla medlemsstater på den operativa programnivån. Analysen ger en ny inblick i de oriktigheter som upptäckts och rapporterats av medlemsstaterna. Faktabladen om landsprofiler i 2022 års rapport om skyddet av Europeiska unionens ekonomiska intressen och bedrägeribekämpning har dessutom uppdaterats till att omfatta en översikt över alla myndigheter som arbetar med skyddet av EU:s ekonomiska intressen på ESI-fondernas område utanför dess förvaltnings- och kontrollsystem. Dessa nya "produkter" representerar landsprofilerna. Kommissionen anser att rekommendation 3 c har genomförts fullt ut.

Svar på rekommendation 4 a, punkt 89: Olaf övervakar genomförandet av rapporteringsskyldigheterna. Den 31:a och 32:a rapporten om skyddet av Europeiska unionens ekonomiska intressen innehåller särskilda rekommendationer och analyser i detta avseende. Olaf tar upp särskilda rapporteringsproblem (inklusive misstänkta bedrägerier) bilateralt och kommer att i samarbete med medlemsstaternas experter inleda en riktad översyn av *Handbook on irregularities reporting* (handbok om rapportering av oriktigheter) under sista kvartalet 2023. När det gäller rapportering av misstankar om bedrägerier finns det ett systemproblem kopplat till kommunikationen mellan åklagarmyndigheter och rapporterande myndigheter i medlemsstaterna. I förordning (EU) 2021/1060 (punkt 1.5 i bilaga XII) om rapporteringsskyldigheter fastställs följande: "Om utredningar omfattas av sekretess enligt nationella bestämmelser får information endast rapporteras med tillstånd från den behöriga tribunalen eller domstolen eller annat behörigt organ i enlighet med nationella regler."

Trots dessa problem har andelen upptäckta bedrägerier med koppling till sammanhållningspolitiken som rapporterats i den senaste rapporten om skyddet av Europeiska unionens intressen ökat jämfört med programperioden 2007–2013, även om detta främst beror på ett begränsat antal medlemsstater.

Kommissionen tar också upp frågor om rapporteringens fullständighet och kvalitet inom ramen för 2023 års serie av årliga samordningsmöten. Systemet för hantering av oriktigheter har utvecklats fullt ut för rapportering av oriktigheter kopplade till perioden 2021–2027 och behöver inte anpassas ytterligare i detta avseende. Systemet ska dock utvecklas ytterligare för att upprätthålla prestandan och förbättra användarupplevelsen. Denna utveckling har ingen direkt inverkan på medlemsstaternas rapporteringsskyldighet. Kommissionen anser att denna rekommendation har genomförts fullt ut.

Svar på rekommendation 4 b, punkt 89: Kommissionen har vid upprepade tillfällen uppmuntrat medlemsstaternas myndigheter att systematiskt bedöma de övergripande konsekvenserna av misstänkta bedrägerifall på programnivå, enligt avsnitt 4.4 i vägledningen om bedömning av risken för bedrägerier.

Kommissionen informerade alla revisionsmyndigheter om detta krav under det tekniska trepartsmötet 2019 och alla medlemsstaternas delegationer vid mötet i expertgruppen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna 2020. Dessutom har kommissionen infört en punkt om riskbedömning av bedrägerier på standardagendan för alla årliga samordningsmöten med revisionsmyndigheterna som äger rum 2022. Slutligen hänvisar kommissionen också till de förklaringar som nyligen lämnats till programmyndigheterna om hur riskbaserade förvaltningskontroller ska genomföras under perioden 2021–2027. Förvaltningsmyndigheterna uppmanas att vid granskning av riskbedömningen systematiskt reflektera över de risker som kartlagts och beakta dem vid genomförandet av sina förvaltnings- och kontrollsystem och vid sina förvaltningskontroller. Detta innebär en betydande förändring av det nuvarande tillvägagångssättet med systematiska kontroller som till sin natur inte är inriktade på några särskilda kartlagda risker. Med alla dessa åtgärder anser kommissionen att den har genomfört rekommendation 4 b fullt ut.

Svar på rekommendation 5, punkt 91: Kommissionen har uppmuntrat sambandscentralerna att utvidga sin roll som samordnare av förvaltande myndigheter och att vara en länk till alla nationella organ som har till uppgift att utreda och lagföra misstänkt bedrägeri. Kommissionen anser således att denna rekommendation har genomförts fullt ut. Ytterligare klargöranden om sambandscentralernas funktioner sträcker sig längre än den ursprungliga rekommendationen och därför längre än kommissionens åtagande att genomföra den.

Särskild rapport 07/2019: EU:s åtgärder för gränsöverskridande hälso- och sjukvård: ambitionerna är höga, men förvaltningen måste bli bättre

Svar på rekommendation 3, punkt 72: Ett antal resultat som förväntas till slutet av 2023 ska bidra till samråds- och reflektionsprocessen, som kan inledas i slutet av 2023, och de uppfyller måldatumet för genomförande.

Särskild rapport 08/2019: Vind- och solkraft för elproduktion: kraftfulla åtgärder måste vidtas om EU:s mål ska uppnås

Svar på rekommendation 5 a, punkt 87: Kommissionen vidtog åtgärder inom ramen för styrningen av energunionen i förhållande till de nationella energi- och klimatplanerna. I detta avseende anser kommissionen att den vidtagit de åtgärder som den förbundit sig till och menar därför att rekommendationen har genomförts i den utsträckning som den godtagits.

Bedömningen av infrastrukturluckor görs på nationell nivå genom de nationella planerna för infrastrukturutveckling och centraliserat på EU-nivå vid tidpunkten för tioårsplanen för nätutveckling för alla medlemsstater. Detta arbete ligger också till grund för de bedömningar som används inom ramen för styrningsförordningen (integrerade nationella energi- och klimatplaner) och den europeiska planeringsterminen, där samverkan med intressenter gör det möjligt att identifiera specifika frågor i fråga om nätförstärkning. Kommissionen noterar att alla medlemsstater står inför denna fråga, på grund av behovet av en massiv utbyggnad av förnybar energi. Dessutom innehåller den reviderade förordningen om transeuropeiska energinät numera särskilt artikel 13 om analys av infrastrukturluckor.

Svar på rekommendation 5 a, punkt 87: Kommissionen vidtog åtgärder inom den vidare ramen för styrningen av energunionen. Kommissionen samverkar med medlemsstaterna och ger råd genom högnivågrupperna och de regionala grupperna för transeuropeiska energinät. Detta är ett komplement till den europeiska planeringsterminen och de nationella energi- och klimatplanerna. Kommissionen har intensifierat kontakter och stöd till medlemsstaterna efter Repower EU-planen och inrättat en plattform för nationella behöriga myndigheter med ansvar för tillståndsgivning.

Svar på rekommendation 5 c, punkt 87: Kommissionen framhöll de olika alternativen till finansiering av nätet och sammanlänkningsför medlemsstaterna i flertalet fall. För programperioden 2021–2027 planeras att medlemsstaterna ska investera 4,3 miljarder euro från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och Sammanhållningsfonden i smarta energisystem och tillhörande lagring, vilket inbegriper elnät och sammanlänkningsför. Detta är en betydande ökning från programperioden 2014–2020, då 1,9 miljarder euro investerades i elnät och lagring. Kommissionen anser således att denna rekommendation genomförs i de flesta avseenden, om än med en försenad uppföljningsåtgärd.

Särskild rapport 09/2019: EU:s stöd till Marocko – begränsade resultat hittills

Svar på rekommendation 2 ii och 2 iii, punkt 101: Kommissionen vill betona att revisionsrätten före pandemin fastställde tidsfristen för genomförandet av åtgärderna till slutet av 2020. Hälso krisen har i hög grad påverkat genomförandet av handlingsplanen, trots kommissionens insatser för att genomföra alla åtgärder som rör de godtagna rekommendationerna.

Svar på rekommendation 4 i och iii, punkt 103: Kommissionen godtog inte rekommendationen ursprungligen och följde därför inte upp den.

Svar på rekommendation 4 ii, punkt 103: Kommissionen godtog inte denna rekommendation, eftersom den ansåg att medlen hade betalats ut på grundval av tillförlitliga bevis för att målvärdet hade uppnåtts, i enlighet med praxis. Under revisionen bestämdes inte att riktlinjerna för budgetstöd skulle uppdateras. Kommissionen tillägger att mallarna för åtgärdsdokument och bilagan till budgetstöd har uppdaterats, vilket återspeglar vissa metodologiska kommentarer (dvs. ökad uppmärksamhet på verifieringskällornas tillförlitlighet). Med utgångspunkt i utbildningar och

vägledningsmaterial som uppdaterades 2021 granskar kommissionen de underliggande bevisen till stöd för de uppgifter om prestanda som partnerländerna lämnat och ser till att ytterligare kontroller utförs vid behov.

Svar på rekommendation 5 i, punkt 104: Denna rekommendation godtogs delvis av kommissionen. Med tanke på den exceptionella covid-19-krisen och begränsningar i rörelsefriheten både på nationell och internationell nivå övervägde kommissionen noggrant vikten av fältbesök utifrån (ofta) växlande förhållanden. Det ledde till att fältbesök endast genomfördes när det var möjligt. Kommissionen anser att den godtaga delen av rekommendationen har genomförts fullt ut.

Svar på rekommendation 6, punkt 106: Kommissionen godtog delvis denna rekommendation. Kommissionen strävar efter att följa en strategi för kommunikation, med fokus på vissa specifika sektorer som nämns ovan. Kommissionen anser att den godtaga delen av rekommendationen har genomförts fullt ut.

Särskild rapport 10/2019: EU-omfattande stresstest för banker: stora mängder information om banker har tagits fram men det behövs mer samordning och mer fokus på risker

Svar på rekommendation 5, punkt 113: I det ursprungliga svaret på den särskilda rapporten 10/2019 åtog sig kommissionen att än en gång se över de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet och ta ställning till om ytterligare förbättringar av styrningen av Europeiska bankmyndigheten (EBA) är motiverade, utifrån resultatet av den översynen. Under 2022 såg kommissionen över de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet (COM(2022) 228 final), men drog slutsatsen att det inte hade gått tillräckligt lång tid sedan de senaste ändringarna började tillämpas i praktiken för att man skulle kunna avgöra om ytterligare ändringar var motiverade. Återkopplingen från samrådet visade tydligt att intressenterna generellt sett inte stödde ytterligare lagstiftningsändringar. Efter 2022 års översyn av de europeiska tillsynsmyndigheternas inrättandeförordningar avstod kommissionen därför från att föreslå ytterligare ändringar.

Kommissionen anser att rekommendationen har genomförts i de flesta avseenden och definitivt i den utsträckning som kommissionen ursprungligen åtog sig att göra. Dessutom har de stresstester som EBA utfört kännetecknats av en ökad skärpa i testparametrarna och därmed ökat testresultatets tillförlitlighet.

Styrningsstrukturen kommer även fortsättningsvis att omfattas av eventuella framtida översyner av de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet. På grundval av resultatet av dessa framtida översyner kommer kommissionen att avgöra om ytterligare förbättringar av styrningen av EBA är motiverade.

Särskild rapport 13/2019: EU-institutionernas etiska ramar: det finns utrymme för förbättringar

Svar på rekommendation 2.3, punkt 89: Kommissionen lade den 8 juni 2023 fram ett förslag² till en överenskommelse mellan alla institutioner och rådgivande organ som förtecknas i artikel 13 i EU-fördraget om inrättande av ett interinstitutionellt EU-organ för etiska frågor som ska utarbeta gemensamma standarder för bland annat redovisning av intressen och tillgångar hos medlemmarna i alla institutioner och rådgivande organ (se artikel 7.2 och 7.3 i det föreslagna avtalet).

² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/IP_23_3106.

Kommissionen har således formellt erbjudit de andra institutionerna att samarbeta i denna fråga. Nu är det upp till de andra institutionerna (inklusive revisionsrätten) att acceptera att sådana förhandlingar inleds för att en överenskommelse sedan ska kunna uppnås om förslaget.

Kommissionen har således genomfört rekommendationen genom att lägga fram ett formellt förslag till alla institutioner om att inrätta ett organ som ska utveckla gemensamma standarder för sådana redovisningar samt för förfarandena med att kontrollera dessa redovisningar. **Särskild rapport 16/2019: Europeiska miljöräkenskaper: användbarheten för beslutsfattare kan förbättras**

Svar på rekommendation 2 b, punkt 60: Det förberedande arbetet med kommissionens förslag (COM(2022) 329 final) ägde rum mellan januari 2020 och mars 2022. Europeiska unionens statistikkontor (Eurostat) ledde detta initiativ från kommissionen och samrådde med kommissionens berörda avdelningar om deras specifika behov av politisk information under hela förberedelseprocessen och på flera nivåer, däribland de årliga strategiska diskussionerna på högre ledningsnivå (*hearings*) mellan Eurostat, GD Miljö och GD Klimatpolitik som ägde rum 2020 och 2021, bilaterala samråd på teknisk nivå, generaldirektoratens deltagande i Eurostats expertgruppsmöten med medlemsstaterna 2020 och 2021 samt kommissionens formella samråd mellan avdelningar i mars 2022.

Särskild rapport 17/2019: EU:s centralt förvaltade riskkapitalinsatser: mer vägledning behövs

Svar på rekommendation 1 a, punkt 113: Kommissionen anser att alla delar som kommissionen godtagit har genomförts fullt ut. Kommissionen visar i detta avseende på i) det relevanta lagstiftningsförslaget (COM(2020) 403 final), inklusive den tillhörande konsekvensbedömningen, med detaljer om finansieringsgap för InvestEU:s olika målsektorer, ibland även delsektorer, uppdelade per instrument, ii) den information som regelbundet tillhandahålls av EIB och EIF samt internt insamlade uppgifter och undersökningar samt iii) konsekvenserna av att tillhandahålla omfattande marknadsanalyser i resultattavlor på varje projektnivå. Konsekvensbedömningen utförs på förhand av kommissionen innan ett lagstiftningsförslag antas, utom i brådskande fall, inte i efterhand.

Svar på rekommendation 2 a, punkt 116: Kommissionen anser att alla delar som kommissionen godtagit har genomförts fullt ut. Revisionsrättens uppföljning var endast inriktad på InvestEU, medan kommissionen har vidtagit flera åtgärder för att stödja mindre utvecklade riskkapitalmarknader, även inom ramen för andra initiativ och strategier, precis enligt kommissionens ursprungliga svar på rekommendationen. Revisionsrätten uppmanades därför att överväga alla relevanta lagstiftningsåtgärder och finansiella åtgärder (även inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens, kapitalmarknadsunionen och sammanhållningspolitiken) som stöder mindre utvecklade riskkapitalmarknader, även utanför InvestEU-programmet.

Svar på rekommendation 2 b, punkt 116: Kommissionen anser att alla delar som kommissionen godtagit har genomförts fullt ut. En nyckelprestations- och övervakningsindikator är summan av den privata finansiering som mobiliserats av InvestEU-fonden. I detta avseende har det skett en positiv förändring, eftersom offentliga finansinstituts deltagande i finansieringsrundor med eget kapital inte längre kan betraktas som en privat investering. Dessutom innehåller de garantiavtal som ingåtts för att genomföra InvestEU-fonden bestämmelser om multiplikatoreffekt och hävstångseffekt samt om den privata finansiering som mobiliserats för att övervaka de uppnådda resultaten.

Svar på rekommendation 2 c, punkt 116: Kommissionen anser att den har genomfört denna rekommendation. InvestEU:s garantiavtal innehåller bestämmelser om sekundär försäljning av investeringar i aktiefonder.

Svar på rekommendation 2 d, punkt 116: Kommissionen anser att den har genomfört denna rekommendation. Kommissionen motsäger revisionsrättens slutsats genom att påpeka att den europeiska åtgärden för utveckling av företag med riskkapital (Escalar) faktiskt föreskriver asymmetrisk riskdelning, eftersom Escalar-aktierna ersätts med en så kallad tröskelnivå då fonden presterar väl, och överskjutande vinster gynnar de privata investerarna. I detta fall kommer de privata investerarnas vinster därför inte att stå i proportion till deras risker.

Svar på rekommendation 3 b, punkt 121: Kommissionen anser att den har genomfört denna rekommendation. Som kommission har påpekat i sitt svar på rekommendationen samarbetade kommissionen med Europeiska investeringsfonden (EIF) som presenterade sin avtalstilldelningspolitik, och rekommendationen var därför redan genomförd när revisionsrättens rapport offentliggjordes. Särskilt inom ramen för InvestEU ska EIF enligt garantiavtalet tillämpa EIF:s tilldelningspolitik på InvestEU-transaktioner.

Svar på rekommendation 3 c, punkt 121: Kommissionen anser att den har genomfört denna rekommendation. I den inbjudan att anmäla intresse som offentliggjorts av EIF avseende InvestEU:s aktiekapital hänvisas till fastställandet av lämpliga och tillgängliga utträdesmöjligheter för riktade investeringar som en post att beakta i EIF:s kommersiella bedömning av mellanhandernas ansökan. Vid tidpunkten för investeringen kan och bör utträdesmöjligheter inte fastställas i förväg. Potentiella utträdesmöjligheter bör bedömas, men resultatet bör inte fastställas, eftersom det beror på investeringens avkastning, affärstillväxt och marknadsvillkor vid tidpunkten för utträdet.

Särskild rapport 19/2019 Inea: fördelar har uppnåtts men brister som rör Fonden för ett sammanlänkat Europa behöver åtgärdas

Svar på rekommendation 2 b, punkt 84: Kommissionen gör en tydlig åtskillnad mellan de kritiska prestationsindikatorerna för byråns prestation (fastställda efter diskussioner mellan byrån och dess överordnade generaldirektorat) och de prestationsindikatorer som mäter programmets resultat. De senare inkluderar indikatorer som genomförande och utnyttjande av medel och bör inte användas som kritiska prestationsindikatorer för byrån eftersom de redan rapporteras i programförklaringar, i utvärderingen av de delegerade EU-programmen och ibland i de årliga verksamhetsberättelserna för de överordnade generaldirektoraten.

Svar på rekommendation 5 a, punkt 89: I del I i bilagan till förordningen fastställs en resultatram för att noga övervaka programmet och särskilt mäta i vilken utsträckning programmets allmänna och specifika mål har uppnåtts. Dessutom håller man för närvarande på att utveckla en sektoriell interventionslogik för att stärka denna ram.

Svar på rekommendation 5 b, punkt 89: Transeuropeiska nätinfrastrukturprojekt är ofta globala projekt där endast vissa element stöds av Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE). Andra delar finansieras på annat sätt. Resultatindikatorer för sådana projekt (t.ex. minskade koldioxidutsläpp eller kortare restider) kan endast mätas på lång sikt efter det att projektet har slutförts. Kommissionen planerar att samla in dessa resultat genom särskilda efterhandsbedömningar.

Särskild rapport 21/2019: Bekämpa antimikrobiell resistens: framsteg inom djursektorn, men detta hälsohot är fortfarande en utmaning för EU

Svar på rekommendation 3 a, punkt 75: Kommissionen genomförde en fallstudie om antimikrobiell resistens under tredje kvartalet 2022. Fallstudien innehåller element och riktlinjer för att fortsätta arbetet på detta område.

Särskild rapport 22/2019: EU:s krav på nationella budgetramverk: kraven behöver skärpas och tillämpningen övervakas bättre

Svar på rekommendation 2, punkt 101: Under tiden har kommissionen lagt fram lagstiftningsförslag för att reformera den ekonomiska styrningen (den 26 april 2023). De föreslagna ändringarna av direktivet utgör ett paket med ett förslag till ny förordning om den förebyggande delen och föreslagna ändringar av förordningen om den korrigerande delen, vilka tillsammans stärker de internationella finansieringsinstitutionerna avsevärt (inklusive avseende revisionsrättens slutsatser i punkt 36 i den mån detta kan regleras i ett direktiv) och budgeteringen på medellång sikt i EU, särskilt när det gäller förpliktigande, övervakning och eventuella uppdateringar. Den föreslagna nya lagstiftningen stärker i synnerhet oberoende skatteinstitutioner genom artikel 22 i den förebyggande delen, artiklarna 2, 3 och 10 i den korrigerande delen samt den nya artikel 8 i direktivet och inriktningen på medellång sikt, främst genom artiklarna 9–12 i förordningen om den förebyggande delen och artiklarna 9 och 10 i det ändrade direktivet. Kommissionen anser att denna rekommendation är genomförd.

Svar på rekommendation 4 d, punkt 105: Kommissionen har utarbetat ett meddelande om genomförandekontroller av budgetramverk på medellång sikt som vidtogs 2022. En del av resultaten kommer också att offentliggöras i ett diskussionsunderlag från GD Ekonomi och finans. Under 2023 inleddes genomförandekontroller av internationella finansieringsinstitutioner.

**Särskild rapport 23/2019: Stabilisering av jordbrukarnas inkomster:
uppsättningen av verktyg är bred, men lågt utnyttjande av instrument och
överkompensation måste åtgärdas**

Svar på rekommendation 2 b, punkt 88: Kommissionen anser att den fullt ut har genomfört den del av rekommendationen som den godtog. Kommissionen godtog inte den del av rekommendationen om att samla in information om särskilda indikatorer såsom försäkrad areal och försäkrat kapital. På grund av medlemsstaternas starka reservationer om den potentiella administrativa bördan i samband med detta är kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/1475 begränsad till variabler som är strikt relaterade till förvaltningen av GJP-betalningar. Utvärderingar kan göra det möjligt att tillhandahålla mer information om riskhanteringsverktyg som genomförs av medlemsstaterna.

Svar på rekommendation 3 a, punkt 90: Kommissionen anser att den fullt ut har genomfört den del av rekommendationen som den godtog. Kommissionen godtog inte den del av rekommendationen om att på förhand fastställa objektiva marknadsparametrar och marknadskriterier samt ekonomiska parametrar och kriterier för när undantagsåtgärder ska vidtas, eftersom det skulle strida mot det centrala i åtgärden genom att försämma dess syfte: att hantera katastrofrisker som ofta kommer plötsligt och oförutsett.

Svar på rekommendation 4 b, punkt 91: Kommissionen anser att den fullt ut har genomfört denna rekommendation. När det gäller användningen av undantagsåtgärder och med tanke på att revisionen var inriktad på dessa i frukt- och grönsakssektorn efter det ryska förbudet har kommissionen vidtagit uppföljningsåtgärder inom denna ram. Kommissionen har först och främst bedömt den praktiska möjligheten att fastställa stödsatser under 100 % och kräva betydande medfinansiering när medlemsstaterna spelar en stor roll i fastställandet av stödsystems centrala delar. Bedömningen visade att kommissionen inte har fått befogenhet av medlagstiftarna att avvika från det 100-procentiga stödet till stödberättigande kostnader för gratis distribution inom frukt- och grönsakssektorn eftersom detta kriterium fastställs i förordningarna (EU) 1308/2013 och (EU) 2021/2115 (medan det totala stödet är begränsat till 5 % av värdet av producentorganisationens saluförda produktion). Kommissionen har inte heller fått befogenhet att fastställa en medfinansieringsgrad för medlemsstaterna för dessa sektorsprogram där det offentliga stödet till 100 % finansieras av EU. Som ett andra steg ändrade kommissionen sekundärlagstiftningen inom frukt- och grönsakssektorn. För att undvika risken för överkompensation har kommissionen antagit förordningarna (EU) 2020/743, (EU) 2022/1863 och

(EU) 2022/2513 vad gäller regler som är tillämpliga på den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaderna för stödordningen för frukt och grönsaker samt förordningarna (EU) 2022/126 och (EU) 2023/330 vad gäller regler som är tillämpliga på sektorsspecifika interventioner inom frukt- och grönsakssektorn enligt strategiska GJP-planer. Enligt förordning (EU) 2021/2115 ska denna metod dessutom tillämpas på sektorn för olivolja och bordsoliver och andra sektorer som avses i artikel 42 f i samma förordning, eftersom erkända producentorganisationer inom dessa sektorer genomför godkända operativa program, t.ex. inom frukt- och grönsakssektorn.

SVAR FRÅN **EUROPEISKA BANKMYNDIGHETEN** PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT
FÖR 2022 BILAGA 3.3: Uppföljning av rekommendationerna i den särskilda rapporten för 2019 –
andra revisionsobjekt

Rekommendation 1.1

Myndigheten vill tillägga att den genomför kvalitetssäkringssamtal och inhämtar återkoppling om kvalitetssäkring i två separata cykler. Myndigheten rapporterar till sin tillsynsstyrelse om resultaten av kvalitetssäkringsverksamheten.

Rekommendation 2

EBA vill påpeka att vissa uppfifrån och ned-inslag redan har införts i det EU-omfattande stresstestet för 2023. Prognoserna för nettointäkter och provisionsintäkter beräknas nu till exempel enligt en uppfifrån och ned-modell.

Rekommendation 3

Myndigheten anser att rekommendationen har genomförts ”i de flesta avseenden” med beaktande av att täckningen av banker ökade från 50 till 70 (från 70 % till 75 % i fråga om EU:s banktillgångar). Vi skulle vilja tillägga att denna ökning av täckningen av banktillgångar med 5 procentenheter krävde en ökning av urvalet med 40 %, vilket medför en betydande ytterligare börda för alla intressenter och förtjänar vederbörlig hänsyn ur ett proportionalitetsperspektiv. Kriterierna för att inkludera banker i urvalet bygger på objektiva kriterier och omfattar de länder som revisionsrätten uppfattar som sårbara.

Rekommendation 6.1

Det är myndighetens uppfattning att rekommendationen har genomförts ”i de flesta avseenden”. EBA har inkluderat bankernas institutspecifika minimikapitalkrav i den information myndigheten offentliggör, och presenterar resultaten på ett sätt som gör det möjligt för användarna att sätta dem i ett perspektiv (till exempel genom att resultaten grupperas efter land, indirekt efter den stressnivå bankerna exponerades för samt efter bankernas typ och storlek).

Rekommendation 6.2

Det är myndighetens uppfattning att rekommendationen har genomförts ”i de flesta avseenden”. EBA har gjort uttalanden om motståndskraften hos EU:s finansiella system som helhet jämfört med det tidigare stresstestet och anger i enlighet med rekommendationen de viktigaste faktorerna som påverkar motståndskraften.

FRONTEX SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022, KAPITEL 3: EU-BUDGETEN: ATT UPPNÅ RESULTAT

Bilaga 3.3. Byrån skulle vilja meddela att rekommendation 6a i särskild rapport nr 24/2019, i de delar som Frontex ansvarade för, har genomförts fullt ut och i rätt tid av Frontex.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 4: INTÄKTER

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Kommissionen välkomnar att Europeiska revisionsrätten anser att intäkterna fortfarande **inte innehåller några väsentliga fel** och att de **intäktsrelaterade system** som granskades **generellt sett var ändamålsenliga**. Kommissionen kommer att följa upp de frågor som identifierats av revisionsrätten.

När det gäller **egna medel som baseras på mervärdesskatt (momsbaserade egna medel)** kommer kommissionen att inkludera rekommendationerna i den pågående översynen av de administrativa förfarandena för inspektionsarbetet för dessa egna medel. Översynen behövs också eftersom den rättsliga ramen för momsbaserade egna medel har ändrats och lett till avsevärt förenklade förfaranden som tillämpas från och med budgetåret 2021. Kommissionen har för avsikt att slutföra detta arbete senast i mitten av 2024.

När det gäller **traditionella egna medel** kommer kommissionen att fortsätta övervakningen av öppna punkter avseende traditionella egna medel och omprövningen av avskrivningsärenden som inte omfattas av en rättslig tidsfrist. Dessutom kommer kommissionen att göra en ny beräkning av förlusterna av traditionella egna medel som kan tillskrivas alla medlemsstater i enlighet med Europeiska unionens domstols dom i målet C-213/19, kommissionen mot Förenade kungariket.

När det gäller **uppgifter om bruttonationalinkomst (BNI)** som används för egna medel välkomnar kommissionen revisionsrättens senaste särskilda rapport (nr 25/2022), som omfattade BNI-kontrollcykeln 2016–2019 och som revisionsrätten hänvisar till i årsrapporten, och slutsatserna att BNI-kontrollprocessen överlag var ändamålsenlig. Eurostat har utarbetat en handlingsplan för att ta itu med revisionsrättens rekommendationer, inklusive ytterligare prioritering och dokumentation av dess kontroller, i syfte att genomföra rekommendationerna senast 2025 i början av den kontrollcykel som följer på cykeln 2020–2024.

Kommissionen fäster också stor vikt vid den noggranna övervakningen av medlemsstaternas inlämning i tid av reservationer avseende BNI. Kommissionen har infört ett system för övervakning av medlemsstaternas efterlevnad av de rättsliga kraven. Att ta itu med och kontrollera reservationer avseende BNI är en komplex och tidskrävande process som inbegriper intensivt informationsutbyte, och i vissa fall kan det interna målet att häva reservationerna inom ett år överskridas.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Granskning av delar av internkontrollsystem

Svar på ruta 4.1

Betydande belopp saknades i Belgiens redovisning av traditionella egna medel för tullar på grund av ett fel som upptäcktes för sent

Kommissionen kommer att följa upp de brister som revisionsrätten identifierat i de belgiska tullmyndigheternas it-system och interna kontroller av "globaliserade" importdeklarationer, som rör det specifika fall som de belgiska myndigheterna själva upptäckt. Kommissionens första skrivelse skickades till de belgiska myndigheterna den 17 maj 2023. Kommissionen kommer att övervaka situationen ytterligare inom ramen för framtida inspektioner av traditionella egna medel i Belgien.

Svar på ruta 4.2

Administrativa förseningar i fastställandet av, underrättelsen om och uppbörden av tullskulder efter genomförande av kontroller efter frigörande i Polen

Kommissionen kommer att följa upp revisionsrättens iakttagelser om administrativa förseningar när det gäller fastställandet av, underrättelsen om och uppbörden av tullskulder efter genomförande av kontroller efter frigörande i Polen i specifika fall, och om den relaterade effektiviseringen av de administrativa förfarandena. Kommissionen kommer att övervaka situationen ytterligare inom ramen för framtida inspektioner av traditionella egna medel till Polen.

När det gäller tillförlitligheten i redovisningarna av traditionella egna medel i Nederländerna ([punkt 4.13](#)) kommer kommissionen att följa upp revisionsrättens iakttagelser. En särskild inspektion av traditionella egna medel kommer att genomföras i Nederländerna i juni 2023 för att analysera det nya it-systemet i syfte att säkerställa en automatisk sammanställning av redovisningarna av traditionella egna medel.

Fall där tullskulder avskrivits

I fall där tullskulder avskrivits ([punkt 4.15](#)), när det gäller kvarstående fall av medlemsstaternas avskrivningar och av vilka kommissionen ännu inte hade slutfört sin bedömning i slutet av 2022, har antalet 59 utestående begäranden om förnyad bedömning som revisionsrätten hänvisar till, vilka inte omfattas av någon rättslig tidsfrist, redan minskats till 13 (situationen den 1 juni 2023).

Momsreservationer och öppna punkter avseende traditionella egna medel

När det gäller uppföljningen av öppna punkter avseende traditionella egna medel ([punkt 4.18](#)) förstår kommissionen revisionsrättens ståndpunkt om prioriteringen av öppna punkter avseende traditionella egna medel efter relevans. Kommissionen informerade dock redan 2019 revisionsrätten om att de rätta beloppen i de allra flesta fall inte kan fastställas direkt utan det behövs ytterligare information från medlemsstaterna. Trots detta upprepar kommissionen sitt åtagande att i god tid följa upp alla iakttagelser – oavsett deras kvalitativa och kvantitativa karaktär.

Momsreservationer som hör samman med att momsdirektivet inte har tillämpats

När det gäller överträdelseförfaranden ([punkterna 4.19 och 4.20](#)) fäster kommissionen stor vikt vid att de hanteras i god tid, inbegripet överträdelseförfaranden som rör felaktig tillämpning av momsdirektivet. Kommissionen har infört tydliga regler för hanteringen av alla

överträdelseförfaranden. Dessa omfattar interna riktmärken för att mäta den tid det tar att hantera överträdelseförfaranden, vilket syftar till att säkerställa en ändamålsenlig och snabb hantering. Kommissionen står fast vid sitt åtagande att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av momsdirektivet.

När det gäller det särskilda fall som revisionsrätten nämnde i [punkt 4.19](#) bör det noteras att medlemsstaten nu har lämnat förklaringar till metoderna, källorna och kompensationsberäkningarna och även besvarat de återstående frågor som togs upp vid den tidigare inspektionen. Landet lämnade in beräkningar för åren 2009–2021 där samma metod använts. De nationella myndigheterna tillhandahöll styrkande handlingar som visade att det inte hade förekommit någon negativ inverkan på de momsbaserade egna medlen under perioden i fråga. Den utestående reservationen har hävts i den senaste inspektionsrapporten.

När det gäller [punkt 4.20](#) grundar revisionsrätten sin bedömning på ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggjordes första gången 2016. Kommissionen inledde inte något överträdelseförfarande på grundval av informationen däri. Kommissionen fastställer en reservation om ett överträdelseförfarande har inletts eller efter det att frågan har undersökts tillsammans med medlemsstaten och en oenighet har konstaterats.

Sammanställningen av BNI-uppgifter

När det gäller revisionsrättens särskilda rapport om BNI-kontrollcykeln 2016–2019 ([punkt 4.21](#)) välkomnar kommissionen rapporten och slutsatserna att BNI-kontrollprocessen överlag var ändamålsenlig. Eurostat har utarbetat en handlingsplan för att ta itu med revisionsrättens rekommendationer, inbegripet ytterligare prioritering och dokumentation av dess kontroller, i syfte att genomföra rekommendationerna senast 2025 i början av den kontrollcykel som följer på cykeln 2020–2024.

BNI-reservationer

När det gäller övervakningen av BNI-reservationer ([punkterna 4.22 och 4.23](#)) fäster kommissionen stor vikt vid den noggranna övervakningen av när medlemsstaterna lämnar in sina BNI-reservationer. Kommissionen har inrättat ett system för att övervaka medlemsstaternas efterlevnad av de rättsliga kraven och informerar berörda parter om statusen för reservationerna på ett öppet sätt. Kommissionen upprepar att den kontinuerligt följer upp arbetet med BNI-reservationer och skickar påminnelser och brev om bristande efterlevnad vid behov. Att ta itu med och kontrollera BNI-reservationer är en komplex process som inbegriper intensivt informationsutbyte. Därför är det inte alltid möjligt att uppfylla det interna målet att häva reservationerna inom ett år från mottagandet av informationen.

Kommissionens åtgärder för att förbättra riskhanteringen av traditionella egna medel och minska tullgapet

När det gäller slutförandet av dataanalysprojekt inom ramen för kommissionens handlingsplan för tullen ([punkterna 4.24 och 4.25](#)) anser kommissionen att man är på god väg att hålla den tidsfrist för 2023 som överenskommits med revisionsrätten i den särskilda rapporten 04/2021 om tullkontroller. Dessutom föreslog kommissionen i maj 2023 den mest ambitiösa reformen av tullunionen sedan dess inrättande. Att stärka EU:s riskhanterings- och dataanalytiskapacitet är ett av de viktigaste målen för reformen, och i lagförslaget hänvisas direkt till revisionsrättens rekommendationer i 2021 års särskilda rapport om tullkontroller.

2. Årliga verksamhetsrapporter

När det gäller den nya beräkningen av förluster av traditionella egna medel ([punkt 4.31](#)) har kommissionen begärt att alla medlemsstater lämnar de uppgifter som krävs för att omräkna de förluster av traditionella egna medel som kan tillskrivas dem i enlighet med EU-domstolens dom av den 8 mars 2022 (C-213/19).

När det gäller beräkningen för Förenade kungariket räknade kommissionen om förlusterna av traditionella egna medel till EU:s budget på 1,57 miljarder euro i kapitalbelopp och ytterligare 1,4 miljarder euro i ränta. Förenade kungariket betalade i februari 2023 alla utestående belopp i detta ärende, och kommissionen avslutade överträdelseförfarandet.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REKOMMENDATIONERNA

Uppföljning av föregående års rekommendationer

När det gäller den första rekommendationen i revisionsrättens årsrapport för 2019, som också anges av revisionsrätten i ruta 4.3, är fullständig användning av uppgifter i systemet Surveillance III på EU-nivå för mer riktade och detaljerade analyser beroende av medlemsstaternas förmåga att tillhandahålla den fullständiga uppsättningen uppgifter avseende unionens tullkodex via sina nationella it-system till kommissionen, och i detta avseende råder det fortfarande förseningar i många medlemsstater. Under 2022 och 2023 utvecklade kommissionen verktyg för handelsflödesanalys, försåg medlemsstaterna med dessa verktyg och tillhandahöll vägledning om hur de skulle användas. Kommissionen anser att rekommendation 1 b har genomförts med avseende på dessa analysverktyg.

När det gäller rekommendation 2 a i revisionsrättens årsrapport för 2019 upprepar kommissionen att de rätta beloppen som det rör sig om i de allra flesta fall inte kan fastställas direkt utan det behövs ytterligare information från medlemsstaterna. Kommissionen står fast vid sitt åtagande att i god tid följa upp alla iakttagelser – oavsett deras kvalitativa och kvantitativa karaktär (se även [punkt 4.18](#)). Kommissionen anser därför att denna rekommendation i sin helhet har genomförts. När det gäller den tredje rekommendationen i revisionsrättens årsrapport för 2020 kommer kommissionen att följa upp revisionsrättens iakttagelser om tillförlitligheten i redovisningarna av traditionella egna medel för Nederländerna. En särskild inspektion av traditionella egna medel kommer att genomföras i Nederländerna i juni 2023 för att analysera det nya it-systemet i syfte att säkerställa en automatisk sammanställning av redovisningarna av traditionella egna medel. (Se även kommissionens svar på [punkt 4.13](#)).

Rekommendation 4.1 – Förbättra hanteringen av ärenden som hör samman med att momsdirektivet inte har tillämpats

Se över sina förfaranden för att hantera ärenden där momsdirektivet inte har tillämpats och som kan påverka EU-budgeten genom att

- (a) **systematiskt övervaka tidsplanerna för de olika stegen i såväl överträdelseförfarandet som andra åtgärder för att komma till rätta med den bristande efterlevnaden och vidta lämpliga åtgärder i rätt tid för att undvika alltför stora förseningar,**

- (b) bedöma om bristande efterlevnad som identifierats i en medlemsstat är av övergripande karaktär och kan gälla även för andra medlemsstater,
- (c) vidta åtgärder i god tid och eventuellt göra övergripande reservationer för att säkerställa att de momsbaseade nationella bidrag som betalas till EU-budgeten är korrekta.

(Måldatum för genomförande: senast i mitten av 2024)

Kommissionen **godtar** underrekommendationerna 4.1 a, b och c.

4.1 a) Kommissionen har inrättat en intern ram för att övervaka förvaltningen av sina verkställighetsåtgärder, inklusive överträdelseförfaranden i syfte att säkerställa att de hanteras i tid. I meddelandet från 2022 *Verkställande av EU-rätten för ett EU som levererar* (COM(2022) 518 final) meddelade kommissionen att en inventering pågår inom kommissionen och med medlemsstaterna. I detta arbete ingår framför allt en utvärdering av huruvida den nuvarande metoden för hantering av klagomål, EU Pilot-förfaranden och överträdelser fortfarande är ändamålsenlig. Ett antal förbättringar av efterlevnadsverksamheten övervägs redan som en del av denna analys.

4.1 b) Arbete pågår för att se över de interna förfarandena för momsbaseade egna medel.

4.1 c) Kommissionen har för avsikt att ta med denna aspekt i översynen av de interna förfarandena för momsbaseade egna medel.

Rekommendation 4.2 – Slutföra omprövningen av avskrivningsärenden för traditionella egna medel som inte omfattas av lagstadgade gränser

Utan dröjsmål slutföra omprövningen av begäranden från medlemsstater (som inkommit före maj 2022 och inte omfattas av lagstadgade gränser) med invändningar mot kommissionens inledande bedömning av avskrivningar av traditionella egna medel.

(Måldatum för genomförande: senast i mitten av 2024)

Kommissionen **godtar** rekommendation 4.2 och kommer att behandla återstående begäranden om omprövning senast i mitten av 2024.

**NEDERLÄNDERNAS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR
2022, KAPITEL 4 – INTÄKTER**

Automatiseringen av förvaltningen av överföringar var en långsiktig process, där december 2022 var en viktig milstolpe för att uppnå den automatiska sammanställningen av uppgifter om uppburna tullar, som åtgärdade bristerna i det tidigare it-systemet. Under de första månaderna 2023 har de nederländska tullmyndigheterna fortsatt att förbättra it-systemet, och de kvartalsvisa redovisningarna över fastställda men ännu inte uppburna tullar är nu också helt automatiserade.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 5: INRE MARKNADEN, INNOVATION OCH DIGITALISERING

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Betalningar under rubrik 1 "Inre marknaden, innovation och digitalisering" i den fleråriga budgetramen omfattar flera program, t.ex. **Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), Horisont 2020 och Horisont Europa**.

Kommissionen noterar den **felnivå** som beräknats av Europeiska revisionsrätten (punkt 5.7) och dess betydande minskning jämfört med förra året.

Horisont Europa är EU:s största forsknings- och innovationsprogram med en budget på 95,5 miljarder euro. Detta program bygger på erfarenheterna från Horisont 2020.

Horisont Europa har en **standardmodell för bidragsöverenskommelse** för alla EU-finansieringsprogram, använder i stor utsträckning förenklade kostnadsalternativ (enhetskostnader, schablonatser och enhetsbelopp), tillämpar enklare kostnadsersättningsystem på lämpliga områden och genomför ett rationaliserat revisionssystem.

Särskilt **användningen av enhetsbelopp** i Horisont Europa har genomförts försiktigt, efter positiva bedömningar av kommissionen och i en studie som beställts av Europaparlamentet. Det är också helt i linje med kommissionens övergripande mål att förenkla EU-finansieringen och minska den administrativa bördan, särskilt för stödmottagarna.

Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka bidrag i form av enhetsbelopp och vid behov förbättra tillvägagångssättet. För programmet kommer risken för fel att vara mindre bl.a. tack vare den ökande användningen och den pågående utvecklingen av en frivillig enhetskostnad (en enda dagskostnad per stödmottagare) för att ersätta alla beräkningar av personalkostnader.

När det gäller kontroller och efterhandsrevisioner arbetar kommissionen för närvarande med **kontrollstrategin för Horisont Europa**. I detta sammanhang förväntas revisionsstrategin inledas i slutet av 2023. Kommissionens mål är att den kvarstående felprocenten inom Horisont Europa ska vara högst 2 % i slutet av ramprogrammet. Kommissionen kommer att försöka hitta rätt balans för att uppnå den säkerhet som krävs med kostnadseffektiva åtgärder som inte i onödan belastar stödmottagarna och respekterar bestämmelserna i budgetförordningen om efterhandskontroller av enhetsbelopp.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Transaktionernas korrekthet

Kommissionen noterar att den felnivå som beräknats av revisionsrätten ([punkt 5.7](#)) är 2,7 %, vilket motsvarar en minskning med 1,7 % jämfört med 2021. Kommissionen kommer att följa upp de frågor som revisionsrätten identifierat (se [punkterna 5.7–5.22](#) i revisionsrättens rapport) i enlighet med avsnitten nedan.

När det gäller EU-utgifternas laglighet och korrekthet beräknar revisionsrätten en uppskattad procentsats på årsbasis. Samtidigt genomför kommissionen en flerårig strategi för efterhandsrevisioner för varje enskilt ramprogram. Till följd av detta beräknar kommissionen en kvarstående felprocent, som tar hänsyn till återkrav, korrigeringar och effekterna av alla kontroller och revisioner under programmets genomförande.

När det gäller de typer av fel som identifierats ([punkterna 5.8 och 5.9](#)) är det viktigt att förenkla de tillämpliga reglerna för att undvika fel från stödmottagarnas sida när de beräknar sina kostnader för ersättning, eftersom ramprogrammen för forskning och innovation främst bygger på ersättning av stödberättigande kostnader.

Kommissionen har förenklat reglerna för Horisont Europa jämfört med dess föregångare Horisont 2020 och fortsätter att göra det. Som exempel kan nämnas att systemet med enhetskostnader för personalkostnader i Horisont Europa, som för närvarande håller på att utvecklas, har en enorm potential eftersom personalkostnader utgör mer än 60 % av budgeten för ett genomsnittligt bidrag och är den överlägset största källan till fel. Dessutom ger kommissionen stöd till de sökande inom Horisont Europa genom kommunikationskampanjer och workshoppar som riktar sig till mer "felbenägna" stödmottagare, t.ex. små och medelstora företag och nya deltagare. Dessutom använder kommissionen i större utsträckning finansiering med enhetsbelopp (se även avsnittet nedan i svaren), vilket förenklar stödmottagarnas administrativa börda.

När det gäller det fel som konstaterats för projektet inom Fonden för ett sammanlänkat Europa ([punkt 5.10](#)) gällde ärendet en oriktighet i ett upphandlingsförfarande och en situation där en nationell domstol hade förklarat ett upphandlingsförfarande olagligt utan att ogiltigförklara kontraktet. Eftersom kontraktet fortfarande var i kraft och arbetena faktiskt utfördes, var kommissionen tvungen att betrakta kostnaderna som stödberättigande och göra motsvarande utbetalningar.

Kommissionen noterar att de korrigerande åtgärder som den hade vidtagit som en del av sina kontrollsystem har lett till ett minskat uppskattat fel för kapitlet ([punkt 5.11](#)). Dessutom noterar kommissionen de fall av kvantifierbara fel som revisionsrätten rapporterat för ytterligare åtgärder.

När det gäller de fall där de revisorer som anlitats av stödmottagarna för att utfärda intyg om redovisningen inte upptäckte de fel som revisionsrätten funnit ([punkt 5.12](#)), bör det noteras att de intyg om redovisningen som utfärdats av revisionsorganets revisorer täcker det bidragsbelopp som en deltagare begär ersättning för och de på förhand intyggar att ersättningsanspråk som ersätts av kommissionen är stödberättigande. För att ytterligare förbättra kvaliteten och tillförlitligheten i

revisionsberättelserna anordnar kommissionen riktade webbseminarier för revisorer som utfärdar intyg om redovisningen för att öka medvetenheten om de vanligaste felen som upptäcks vid revisioner (t.ex. personalkostnader, underleverantörer och andra direkta kostnader osv.). Utöver den självförklarande mallen för revisionsintyg för Horisont 2020 ger kommissionen återkoppling till revisorerna när fel i intygen om redovisningen identifieras genom finansiella efterhandsrevisioner. Slutligen ger Research Enquiry Service (en särskild tjänst för upplysningar om EU:s forskningsprogram) vägledning till revisorerna genom onlineförfrågningar.

Personalkostnader

Kommissionen medger att även om Horisont 2020 var ett steg framåt i förenklingen och harmoniseringen av reglerna för ersättning av uppkomna kostnader, har personalkostnaderna fortfarande varit den främsta källan till fel ([punkt 5.13](#)). Detta verkar åtminstone delvis vara en logisk konsekvens av det faktum att personalkostnader står för den största andelen av de totala kostnader som redovisas av mottagare av stöd från Horisont 2020.

Kommissionen har ytterligare intensifierat sin utbildning och utåtriktade verksamhet, särskilt med inriktning på felbenägna stödmottagare, t.ex. små och medelstora företag och nystartade företag. Kommissionen fortsatte att anordna webinarier om hur man undviker fel i redovisningen av personalkostnader i samband med Horisont 2020-bidrag. Under dessa evenemang, som fortsatte att äga rum varannan månad under 2022, uppmuntrar kommissionen till användning av personalkostnadsguiden.

Dessutom har kommissionen anordnat ett webbseminarium riktat till projektansvariga och ekonomiansvariga där kommissionen ökade medvetenheten om vikten av att minska felprocenten i Horisont 2020. Evenemanget innehöll en uttömmande presentation av de tillgängliga verktygen (it-verktyg, vägledning, utbildningar och webbseminarier) för att utföra förhandskontroller.

Slutligen har kommissionen inrättat en företagsmodell för bidragsöverenskommelsen, som också är tillämplig på Horisont Europa¹, som tillhandahåller en enkel metod för att debitera personalkostnader, baserat på en beräkning av dagligt belopp, som ersätter de felbenägna metoder som används i Horisont 2020.

Beräkning av timkostnader

Beräkningen av timkostnader ([punkterna 5.14 och 5.16](#)) är fortfarande föremål för utåtriktad verksamhet som kommissionen regelbundet anordnar (se ovan). En bred användning av personalkostnadsguiden (utarbetad av kommissionen) skulle också hjälpa stödmottagarna att redovisa sina personalkostnader korrekt. Dessutom uppmuntras stödmottagarna att använda sig av tjänsten för upplysningar på forskningsområdet för att direkt begära förtydliganden i praktiska frågor som rör bidragsförvaltningen, inklusive praktiska exempel på bonusars berättigande.

Tidrapportering

Kommissionen är medveten om brister i tidsregistrering och rapportering och har förenklat förfarandena för Horisont 2020 genom att införa en deklaration för personer som uteslutande arbetar med åtgärden.

I Horisont Europa har kommissionen ytterligare förenklat de formella kraven på tidsregistrering genom att införa en förenklad metod för beräkning av dagskostnader för personalkostnader. I detta sammanhang har olika vägledningsdokument gjorts tillgängliga, med fokus på att det är

¹ https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/common/agr-contr/general-mga_horizon-atom_en.pdf.

obligatoriskt att registrera timmar som ägnas åt genomförandet av åtgärden. De revisorer som anlitas av stödmottagarna (för intyg om redovisningen) har också fått i uppdrag att kontrollera att det finns ett korrekt system för bokföring när de utfärdar intyget.

Regeln om dubbelt tak

Regeln om dubbelt tak är viktig för att säkerställa respekten för den icke-vinstdrivande princip som ligger till grund för kostnadsersättningar inom ramen för EU-program. Kommissionen ger stödmottagarna all nödvändig information för att korrekt kunna begära ersättning för personalkostnader i den kommenterade modellen för bidragsöverenskommelsen² (som innehåller praktiska exempel rörande dubbelt tak, åtgärderna för personalutbyte inom forskning och innovation som ett led i programmet Marie Skłodowska-Curie osv.), Research Enquiry Service (tjänst för upplysningar på forskningsområdet) eller den utåtriktade kommunikationsverksamheten.

Svar på ruta 5.1

Exempel på överträdelse av regeln om dubbelt tak

Uppföljningen av den överträdelse av regeln om dubbelt tak som revisionsrätten hänvisar till i ruta 5.1 pågår redan. Kommissionen fastställer det slutliga skuldbeloppet på grundval av EU-bidragets procentandel.

Andra fel i personalkostnader

Svar på ruta 5.2

Exempel på icke stödberättigande kostnader som redovisats för en åtgärd för personalutbyte inom forskning och innovation som ett led i programmet Marie Skłodowska-Curie

Uppföljningen av exemplet med de icke stödberättigande kostnader som redovisats för en åtgärd för personalutbyte inom forskning och innovation som ett led i programmet Marie Skłodowska-Curie som revisionsrätten hänvisar till i ruta 5.2 pågår.

Underentreprenad

Horisontstödmottagare får vid behov tilldela underleverantörsavtal för att genomföra en åtgärd. De evenemang för utåtriktad kommunikation som anges ovan, den kommenterade modellen för bidragsöverenskommelsen och Research Enquiry Service (tjänst för upplysningar på forskningsområdet) är källor till förklaringar, förtydliganden och praktiska exempel på underleverantörsavtal för att informera stödmottagarna och säkerställa att relaterade principer och krav följs. Dessutom täcker alla tre informationskällorna frågor som rör förbrukningsvaror, utrustning, prototyper och resekostnader. På liknande sätt behandlar de också frågor som rör mervärdesskatt, internt fakturerade varor och tjänster, växelkurser osv. (punkterna 5.21–5.23).

Svar på ruta 5.3

Exempel på när principerna om mest värde för pengarna och avsaknad av intressekonflikter vid tilldelning av ett underleverantörsavtal inte säkerställs

² https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/common/guidance/aga_en.pdf.

Kommissionen instämmer i revisionsrättens iakttagelse i ruta 3, som gällde **ett fall där mest värde för pengarna och avsaknad av intressekonflikter vid tilldelning av ett underleverantörsavtal inte säkerställs**. Detta fel kunde endast upptäckas genom en efterhandsrevision. Alla felaktigt utbetalda belopp kommer att återkrävas.

Små och medelstora företag

Kommissionen delar revisionsrättens bedömning att små och medelstora företag (och nystartade företag) är de mest felbenägna stödmottagarna (punkt 5.24). Deras deltagande, som är avgörande för programmets framgång, uppmuntras dock på alla nivåer.

För att minska risken för fel ger kommissionen stöd till sökande inom Horisont Europa genom informations- och kommunikationskampanjer online och workshoppar om hur man undviker fel vid redovisning av kostnader. Dessa åtgärder riktar sig till "felbenägna" stödmottagare, t.ex. små och medelstora företag och nystartade företag. Den ökade användningen av enhetsbelopp inom ramen för Horisont Europa minskar dessutom stödmottagarnas administrativa börda och förväntas ytterligare minska felprocenten. (Se även svarsavsnittet nedan).

2. Granskning av kommissionens förfaranden för finansiering genom enhetsbelopp på forskningsområdet

Införandet av förenklade kostnadsalternativ

I budgetförordningen anges flera förenklade kostnadsalternativ, t.ex. enhetskostnader och enhetsbelopp, som håller på att bli ett allt vanligare sätt att tillhandahålla finansiering genom EU-bidrag i allmänhet, utöver ramprogrammet för forskning. Förenklade kostnadsalternativ har en enorm potential att minska den administrativa bördan, hjälpa stödmottagarna att fokusera mer på resultaten av EU-finansierade projekt och är avgörande för att minska felprocenten.

Kommissionen testade finansiering genom enhetsbelopp i Horisont 2020, i enlighet med en rekommendation från revisionsrätten om att testa enhetsbelopp i större skala i ramprogrammet för forskning och innovation (revisionsrättens särskilda rapport nr 28/2018).

Pilotprojektet inom Horisont 2020 analyserades i en studie av Europeiska kommissionen³, där man drog slutsatsen att utformningen av enhetsbelopp i allmänhet var lämplig för en bredare användning. På grundval av detta beslutade kommissionen att öka användningen av finansiering genom enhetsbelopp inom Horisont Europa. I enlighet med resultaten när det gäller projektens storlek används finansiering genom enhetsbelopp främst för små och medelstora bidrag, men användningen är inte utesluten för större projekt heller. Beslutet att utöka användningen av enhetsbelopp var också förenligt med en studie som beställts av Europaparlamentet⁴, som visade att enhetsbelopp var populära bland användarna.

De befintliga studierna kunde inte täcka hela livscykeln för finansiering genom enhetsbelopp eftersom de flesta bidrag fortfarande pågick. Att vänta på en bedömning av det slutförda

³ European Commission assessment of lump sum funding (oktober 2021) (inte översatt till svenska) https://ec.europa.eu/info/news/lump-sum-funding-works-practice-assessment-pilot-horizon-2020-2021-oct-06_en.

⁴ Europaparlamentets (Stoa) studie om enhetsbelopp inom Horisont 2020 (maj 2022) (inte översatt till svenska) [https://www.europarl.europa.eu/stoa/en/document/EPRS_STU\(2022\)697218](https://www.europarl.europa.eu/stoa/en/document/EPRS_STU(2022)697218), dokumentets innehåll är upphovsmannens eller författarnas eget ansvar, och de åsikter som framförs här bör inte anses utgöra en officiell ståndpunkt från parlamentet.

pilotprojektet (punkt 5.26) skulle ha inneburit att införandet av enhetsbelopp skjutits upp till slutet av Horisont Europa eller till nästa fleråriga budgetram. Detta skulle ha stridit mot kommissionens mål och inneburit att potentialen för enhetsbelopp att minska administrationen, förenkla finansieringsreglerna och fokusera mer på resultat skulle ha lämnats outnyttjad.

I linje med många berörda parter förväntningar valde kommissionen ett försiktigt och gradvis införande av detta förenklade kostnadsalternativ. Kommissionen utnyttjade denna tid för att förbättra respektive vägledning och stöd, och följde upp de viktigaste rekommendationerna från pilotstudierna.

Med början i Horisont Europas arbetsprogram för 2023–2024 kommer enhetsbelopp att användas i stor utsträckning i Horisont Europa för första gången, vilket förväntas täcka 20 % av ansökningsomgångens budget 2024. Eftersom de är nya för många deltagare kommer kommissionen att fortsätta att tillhandahålla intensivutbildning om och stöd för enhetsbelopp, noga övervaka relaterade bidrag och vid behov anpassa metoden.

Bidrag finansierade genom enhetsbelopp

Kommissionen välkomnar revisionsrättens metodiska granskning av bidrag i form av enhetsbelopp för forskningsutgifter.

I punkt 2.2 i beslutet om enhetsbelopp för Horisont Europa beskrivs de kontroller och översyner som ska utföras för att minimera risken för oriktigheter eller bedrägerier. Kommissionen anser att detta på ett adekvat sätt uppfyller kraven i budgetförordningen (punkt 5.29). Kommissionen kommer dock att göra en ny bedömning av innehållet i detta beslut för att överväga om detta skulle kunna göras tydligare.

Kommissionen anser att det finns regler om efterlevnad av upphandlingsreglerna (punkt 5.30). I artikel 11 om standardmodellen för bidragsöverenskommelse i form av enhetsbelopp⁵ anges till exempel att stödmottagaren ska genomföra åtgärden i enlighet med överenskommelsen och alla rättsliga skyldigheter enligt tillämplig EU-lagstiftning, internationell och nationell lagstiftning (som inbegriper tillämpliga regler om upphandling). Dessutom innehåller beslutet om enhetsbelopp ingen särskild information om kontroller av upphandling, eftersom detta inte krävs enligt budgetförordningen.

Bedrägeririsker, som liknar alla andra typer av risker, beaktas i kommissionens riskbedömning.

Enligt modellen för bidragsöverenskommelse i form av enhetsbelopp krävs för utbetalning att arbetspaketen är slutförda och att arbetet genomförts korrekt på det sätt som beskrivs i avtalet, oavsett vilka mål som uppnåtts. Syftet med vägledningen om enhetsbelopp var att klargöra betalningsvillkoren för Horisont Europa. Kommissionen kommer att ytterligare förbättra sin vägledning för sökande för att hjälpa dem att bättre beskriva den föreslagna verksamheten, särskilt genom att ytterligare harmonisera terminologin.

Slutligen är den befintliga vägledningen om övervakning av projekt tillämplig på alla Horisont Europa-bidrag, inklusive bidrag i form av enhetsbelopp. De förväntade standarderna för projektgenomförandet är desamma, oberoende av vilken typ av finansiering som används (t.ex. faktiska kostnader, enhetskostnader eller enhetsbelopp) (punkt 5.31).

När det gäller vägledning till expertutvärderare (punkt 5.32) ger kommissionen dem detaljerad information om hur de ska utföra sina uppgifter, även när det gäller förslag till enhetsbelopp. Detta omfattar bedömningen av budgeten för enhetsbelopp och, från och med slutet av 2022, användningen av "Horisonts resultattavla för utvärdering av enhetsbelopp", som är det riktmärke

⁵ https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/common/agr-contr/ls-mga_en.pdf.

som kommissionen tillhandahåller för personalkostnader. I praktiken har utvärderingen av enhetsbelopp systematiskt använt detta riktmärke sedan det blev tillgängligt. Vid översynen av vägledningen kommer användningen av riktmärken att göras obligatorisk.

Förslag till enhetsbelopp innehåller detaljerade kostnadsberäkningar, och experterna får i uppdrag att kontrollera om dessa kostnader är nödvändiga för den föreslagna verksamheten på grundval av deras expertutlåtanden. Andra förslag innehåller mycket färre budgetdetaljer, vilket innebär att granskningsnivån i fråga om sparsamhet, effektivitet och ändamålsenlighet är högre vid utvärderingen av förslag till enhetsbelopp.

3. Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

Kommissionen välkomnar revisionsrättens iakttagelse att GD Forskning och innovations och GD Försvarsindustri och rymdfrågors årliga verksamhetsrapporter ger en rättvisande bild av den ekonomiska förvaltningen när det gäller de underliggande transaktionernas korrekthet ([punkt 5.33](#)).

När det gäller den felnivå som rapporterades i den årliga verksamhetsrapporten ([punkt 5.34](#)) rapporterar GD Forskning och innovation en sammanlagd representativ felprocent för Horisont 2020 på 2,71 % och en kvarstående felprocent på 1,67 %. Båda felprocentsatserna beräknas på grundval av resultaten av kommissionens revisioner av Horisont 2020 (2014–2021) för den representativa felprocenten och resultatet av de korrigeringar som gjorts för den kvarstående felprocenten.

För att lösa det metodproblem som revisionsrätten tidigare tagit upp (årligt respektive flerårigt urval) beräknade den gemensamma revisionstjänsten ett tillägg på 0,38 %. Trots detta är kommissionen oförändrat säker på resultatet av den felprocent som den har beräknat i enlighet med sin metod.

När det gäller efterhandsrevisionskampanjen för det nya ramprogrammet Horisont Europa ([punkt 5.35](#)) arbetar kommissionen för närvarande med kontrollstrategin för Horisont Europa. I detta sammanhang förväntas revisionsstrategin inledas i slutet av 2023. Kommissionens mål är att den kvarstående felprocenten inom Horisont Europa ska vara högst 2 % i slutet av ramprogrammet.

För närvarande är merparten av de betalningar som görs för Horisont Europa förfinansiering. Därför finns det för närvarande ingen grund för en bedömning av felprocenten för detta ramprogram.

När det gäller de 17 rekommendationer från tjänsten för internrevision som riktades till GD Forskning och innovation och som kvarstod i slutet av 2022 ([punkt 5.36](#)) har de beaktats vid bedömningen av GD Forskning och innovations interna kontrollsystem. Handlingsplaner för alla rekommendationer har utarbetats och håller på att genomföras. Detta innebär den kritiska rekommendationen om styrningsramen för Europeiska innovationsrådets (EIC) program, för vilket en gemensam handlingsplan utarbetades i samordning med Eismea och GD Kommunikationsnät, innehåll och teknik. Behovet av att omstrukturera EIC-fonden i enlighet med bestämmelserna i lagstiftningen om Horisont Europa ledde till betydande förseningar i genomförandet av EIC:s Accelerator-system, med operativa konsekvenser för stödmottagarna eftersom enskilda investeringsbeslut och betalningar måste skjutas upp. Kommissionen håller dock gradvis på att absorbera eftersläpningen av investeringsbeslut. Parallellt med detta har en interimslösning införts i samband med slutförandet av förhandlingarna med Europeiska investeringsbanken om genomförandet av indirekt förvaltning, som förväntas slutföras under 2023.

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten (punkt 5.39) använder kommissionen de risker vid utbetalning som generaldirektoraten redovisar i sina årliga verksamhetsrapporter och som motsvarar deras bästa beräkning och som genomgick en noggrann och strukturerad kvalitetsgranskning.

På grundval av det arbete som utförts anser kommissionen att den risk vid betalning som redovisas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för rubrik 1 i den fleråriga budgetramen är representativ och ger en sann och rättvis bild för felnivån. Denna uppskattning bygger på en metod som gör det möjligt för kommissionen, i egenskap av förvaltare av kommissionens budget, att identifiera och skilja mellan områden med hög, medelhög och låg risk och därmed inrikta sina ansträngningar på att minska risken.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REKOMMENDATIONERNA

Rekommendation 5.1 – Utvärdera finansiering genom enhetsbelopp

- (a) Inom ramen för halvtidsutvärderingen av Horisont Europa inkludera en utvärdering av finansiering genom enhetsbelopp för att bedöma om vissa typer av projekt (i fråga om innehåll, storlek osv.) inte lämpar sig för finansiering genom enhetsbelopp samt behandla risken för oriktigheter och bedrägerier.

Måldatum för genomförande: Halvtidsutvärdering av Horisont Europa (slutet av 2025)

- (b) Före de kommande ansökningsomgångarna för Horisont Europa bedöma om det är lämpligt att använda bidrag som finansieras genom enhetsbelopp för projekt med stor budget och fastställa ett högsta belopp för sådana bidrag.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** delrekommendationerna 5.1a och 5.1b.

5.1a Halvtidsutvärderingen av Horisont Europa kommer att analysera de förenklingsåtgärder som införts för programmet, inbegripet användningen av enhetsbelopp.

5.1b På grundval av pilotprojektet i Horisont 2020 fann kommissionen att finansiering genom enhetsbelopp för forskning fungerar bäst för små och medelstora projekt.

Kommissionen kommer att bedöma om införandet av en sådan gräns specifikt för bidrag i form av enhetsbelopp inom ramen för Horisont Europa skulle bidra till att minska riskerna och om det är lämpligt med tanke på de resultat som ska uppnås inom ramen för programmet, i enlighet med budgetförordningen.

Rekommendation 5.2 – Förbättra experters utvärderingar av bidrag i form av enhetsbelopp

När det gäller bidrag i form av enhetsbelopp, se till att expertutvärderingar av bidragsansökningar, särskilt budgetförslagen i dessa, genomförs med vederbörlig hänsyn till relevanta riktmärken och dokumenteras korrekt.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2023)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Kommissionen håller med om att relevanta riktmärken är en användbar referens som ska användas vid utvärderingen av budgeten med enhetsbelopp och att bedömningen bör dokumenteras korrekt. Relevant vägledning och expertinformation kommer att ses över för att ytterligare klargöra detta.

Rekommendation 5.3 – Fastställ tydligare krav för genomförandet av Horisont Europa-bidrag

För bidrag i form av enhetsbelopp specificera kraven för korrekt genomförande, inbegripet de delar av varje arbetspaket som kommer att utlösa betalning, samt ge detaljerad vägledning till dem som deltar i bedömningen av genomförandet av projekt.

(Måldatum för genomförande: kvartal 1 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Kommissionen kommer att se över 1) all relevant vägledning för att säkerställa en harmoniserad terminologi i detta avseende (t.ex. verksamhet kontra uppgifter kontra utfört arbete) och 2) kraven i förslagsmallen för utarbetande av den tekniska bilagan till projekten.

Rekommendation 5.4 – Fastställ omfattningen av efterhandskontroller av bidrag som finansieras genom enhetsbelopp

När det gäller bidrag i form av enhetsbelopp, fastställa omfattningen av efterhandskontroller, som bör omfatta kontroller av högriskområden, t.ex. upphandlingsregler, avsaknad av intressekonflikter och användningen av de resurser som anges i bidragsavtalet.

(Måldatum för genomförande: mitten av 2024)

Kommissionen **godtar delvis** denna rekommendation.

Kommissionen håller på att utarbeta en strategi för efterhandskontroller av bidrag från Horisont Europa (inbegripet bidrag i form av enhetsbelopp) på grundval av bestämmelserna i budgetförordningen. Tekniska efterhandsöversyner kommer att vara en viktig del av kontrollen av att de genomförs korrekt i enlighet med tillämpliga regler, samtidigt som man ökar inriktningen på innehåll.

Kommissionen kommer att fortsätta att göra tillförlitliga riskbedömningar och kommer att inrikta sina kontrollresurser på högriskområden. Kommissionen godtar inte den del av rekommendationen som rör efterhandskontroller av resursanvändningen, eftersom de budgeterade medlen

systematiskt kontrolleras i förväg. Även om kommissionen inte på förhand kan fastställa högriskområden konstaterar kommissionen att ytterligare kontroller av resursanvändningen skulle kräva finansiella kontroller (särskilt av tidrapporter för personal som arbetar med åtgärden), vilket skulle göra det omöjligt att förenkla användningen av enhetsbelopp.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 6: SAMMANHÅLLNING, RESILIENS OCH VÄRDEN

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

De medel som avsatts för ekonomisk, social och territoriell sammanhållning används genom ett system med delad förvaltning mellan Europeiska kommissionen och nationella myndigheter.

Medlemsstaterna är i första hand ansvariga för att införa stabila förvaltnings- och kontrollsystem som gör det möjligt att genomföra de överenskomna målen genom insatser och förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter i relaterade utgifter, när så är nödvändigt och rättsligt genomförbart. Kommissionen övervakar att dessa förvaltnings- och kontrollsystem fungerar ändamålsenligt och lämnar rekommendationer om eventuella förbättringar, söker rimlig säkerhet om att den årliga felprocenten för varje program ligger under 2 % och gör vid behov ytterligare finansiella korrigeringar.

Kommissionens strategi för samordnad granskning av sammanhållningspolitiken syftar till att uppnå en sådan rimlig säkerhet genom en kombination av granskning och upprepning av programmyndigheternas arbete. Målet är att se till att inga allvarliga brister förblir upptäckta eller okorrigerade av medlemsstaterna i de räkenskaper som lämnas in varje år med garantipaket. Revisionsmetoden kompletteras också med kapacitetsuppbyggande åtgärder som omfattar fastställande av gemensamma metoder som ska tillämpas, rekommenderade korrigeringar åtgärder och återkoppling om upptäckta fel som gör det möjligt för programmyndigheterna att förbättra sitt arbete när så anses nödvändigt.

På grundval av alla tillgängliga revisionsresultat från nationella myndigheter och kommissionen och av programmyndigheternas kontinuerliga insatser för att förbättra sitt arbete på grundval av revisionsrekommendationer, konstaterade generaldirektoratet för regional- och stadspolitik (REGIO) och generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering (EMPL) i sina årliga verksamhetsrapporter att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar väl (eller tillräckligt väl) för nästan 90 % av programmen. För de återstående programmen kvarstår brister främst hos de förvaltande myndigheterna eller deras förmedlande organ (brister i förvaltningskontroller, kontrollerna på primär nivå). Dessutom upptäcktes vissa fel fortfarande inte av vissa revisionsmyndigheter, även om tillförlitligheten i det utförda revisionsarbetet i de flesta fall inte ifrågasattes.

Mot denna bakgrund har kommissionen och programrevisionsmyndigheterna inte upptäckt och rapporterat någon övergripande försämring av funktionen i förhållande till föregående år hos de flesta förvaltnings- och kontrollsystem under det räkenskapsår som revisionsrätten granskade (2020/2021). I samtliga fall där brister eller oriktigheter upptäcktes begärde kommissionen korrigeringar åtgärder för att undvika att felen upprepas i framtiden och korrigera tidigare påverkade utgifter, och avbröt EU-betalningarna så länge som sådana korrigeringar åtgärder inte hade vidtagits, i enlighet med de regleringsverktyg som står till dess förfogande.

Under de exceptionella omständigheterna kring och konsekvenserna av covid-pandemin har kommissionen vidtagit nödvändiga åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna så snabbt som möjligt. Den flexibilitet som beviljades vid användningen av ännu outnyttjade sammanhållningspolitiska medel (åtgärderna i samband med investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset och investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus) och ytterligare finansiering som gjorts

tillgänglig (React-EU) ledde till den största och snabbaste omprogrammeringen av perioden 2014–2020 för att säkerställa att medlen bidrar till att motverka pandemins socioekonomiska effekter. Revisionsrätten rapporterade om denna utmanande period i sin [särskilda rapport nr 02/2023: Anpassning av reglerna för sammanhållningspolitiken för att hantera covid-19-pandemin](#).

Sedan covid-19-pandemin bröt ut har kommissionen uppmanat programmyndigheterna att ägna särskild uppmärksamhet åt nya risker i samband med den ytterligare finansiering som gjorts tillgänglig inom ramen för återhämtningsinstrumentet (Next Generation EU), särskilt risken för dubbelfinansiering, intressekonflikter, bedrägeri eller korruption, och den flexibilitet som införts genom ändringarna av investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset och investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus, särskilt risken för omotiverad användning av förfaranden för offentlig upphandling i nödsituationer. I sin bedömning av de årliga kontrollrapporterna för varje program uppmärksammade kommissionen om sådana risker hade identifierats och, om så var fallet, om lämpliga korrigerande åtgärder hade vidtagits. Transparent rapportering om konstaterade överträdelser av tillämpliga regler gjordes i respektive årliga verksamhetsrapporter från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Kommissionen och medlemsstaterna samarbetade nära under denna period för att säkerställa att kontroll- och garantiramen fortsatte att effektivt hantera de identifierade riskerna, med beaktande av den flexibilitet som införts för att möjliggöra en lämplig reaktion i krissituationen och som enhälligt antagits av medlagstiftarna.

De relaterade utgifterna började endast ersättas av kommissionen i räkenskaperna för 2020/2021, vilket återspeglas i det urval som granskades av revisionsrätten. Revisionsverksamheten avseende räkenskaperna för 2020/2021 gick gradvis tillbaka till det normala i de flesta fall och i februari 2022 mottog kommissionen samma årliga kvalitetskontrollrapporter som en del av garantipaketen, med liknande rapporterade felnivåer som tidigare år. De risker vid betalning som rapporterats i de båda årliga verksamhetsrapporterna överensstämmer därför med tidigare år och motsvarar kommissionens bästa uppskattning av felnivån i de attesterade utgifterna, efter en noggrann och strukturerad kvalitetsgranskning av rapporterade resultat. Med tanke på dess detaljerade segmentering av utgifter i enlighet med riskprofiler och kontrollsystem, kan kommissionen, när fel hittas, och med hänsyn till revisionsrättens arbete, identifiera den specifika del av programpopulationen som mest sannolikt kommer att påverkas. Detta tillvägagångssätt gör det möjligt att tydligt identifiera de områden där förbättringar behövs, tillämpa proportionella finansiella korrigeringar när så är lämpligt och rättsligt möjligt och ge en differentierad bild av felnivån för de betalningar som gjorts.

II. KOMMISSIONENS REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

SVAR PÅ VIKTIGASTE

Transaktionernas korrekthet, årliga verksamhetsrapporter och andra styrformer

Resultat av revisionsrättens transaktionsgranskning

Kommissionen noterar ökningen i revisionsrättens uppskattning av felprocenten för detta år ([punkt 6.16](#)), jämfört med en relativt stabil felnivå som rapporterats för de senaste fem åren. Den risk vid betalning som kommissionen redovisade i de årliga verksamhetsrapporterna för 2022 var fortfarande jämförbar med tidigare år.

Kommissionen anser att skillnaden beror på att revisionsrätten rapporterar fel i samband med alla överträdelser av tillämpliga regler. Kommissionen anser inte nödvändigtvis att de därmed sammanhängande utgifterna är icke stödberättigande. För att programmyndigheterna och kommissionen ska göra finansiella korrigeringar måste ett fel vara en oriktighet i den mening som avses i artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Inte alla fel som revisionsrätten har rapporterat ingår i denna kategori.

Kommissionens egen rapporterade risk vid utbetalning motsvarar således en andel oriktigheter som leder till finansiella korrigeringar på grundval av tillämpliga bestämmelser, efter kontradiktoriska förfaranden med de berörda programmyndigheterna.

Av de 48 fel som revisionsrätten rapporterade och kvantifierade 2022 för sammanhållningspolitiska fonder håller kommissionen dessutom inte med om bedömningen av 18 fel.

För 13 av dessa fel anser kommissionen att den, i enlighet med ovannämnda bestämmelser i förordningen om gemensamma bestämmelser, inte kunde dra några slutsatser om en oriktighet som ledde till icke stödberättigande utgifter. Detta inbegriper två transaktioner som revisionsrätten bedömt vara större projekt som inte anmälts till kommissionen. Kommissionen håller inte med om att de relaterade insatserna motsvarar definitionen av större projekt i förordningen om gemensamma bestämmelser (se närmare uppgifter i kommissionens svar på punkterna 6.24 och 6.25).

I fem fall kan kommissionen inte heller tillämpa den kvantifieringsnivå som revisionsrätten använder. Detta inbegriper två offentliga upphandlingar där kommissionen anser att den korrigeringsnivå som programmyndigheterna tillämpar motiveras av den typ av överträdelser som revisionsmyndigheten eller kommissionen har identifierat (se kommissionens svar på punkterna 6.32 och 6.33 nedan).

För dessa 18 fall har kommissionen sammantaget bedömt att den inte skulle ha någon rättslig grund för att införa finansiella korrigeringar (eller större korrigeringar än dem som redan tillämpats), vilket beskrivs närmare i kommissionens svar på punkterna nedan.

Kommissionen kommer att följa upp alla andra ärenden på vederbörligt sätt och begära finansiella korrigeringar när så är lämpligt. Kommissionen kommer också att rekommendera korrigeringar åtgärder till de berörda programmyndigheterna för att ytterligare förbättra förvaltnings- och kontrollsystemen vid behov.

Kommissionen delar inte revisionsrättens bedömning ([punkt 6.17](#)) om alla rapporterade fel (se svaret på punkt 6.16) och inte heller åsikten att den ökade flexibiliteten i användningen av sammanhållningspolitiska medel under covid-pandemin kan förklara ökningen av den felprocent som rapporteras av revisionsrätten. Kommissionen noterar att dess egna kontrollresultat på det hela taget visar att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerade väl under perioden, med undantag för ett begränsat antal program (se svaret på punkt 6.42). Kommissionen bedömer vidare att inverkan på den övergripande beräknade felprocenten av de 17 kvantifierbara felen i åtgärderna i samband med investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset och investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus eller med insatser som omfattas av en tillfällig ökning av EU:s medfinansiering till 100 % liknar inverkan av de fel som identifierats i andra typer av insatser.

När det gäller det annalkande slutet på stödberättigandeperioden för programperioden 2014–2020 och ett eventuellt utnyttjandetryck erinrar kommissionen också om att programmyndigheterna efter det granskade året (2021–2022) fortfarande hade tillgång till ytterligare tre räkenskapsår för att deklarerat utgifter före avslutandet 2025 (den sista slutbetalningen i juli 2024).

När det gäller kvantifierbara fel som rapporterats vid den nationella revisionen ([punkt 6.18](#)) spelar revisionsmyndigheterna en viktig roll för att upptäcka fel som ledde till betydande finansiella korrigeringar och tillbakadraganden innan programräkenskaperna lämnades in till kommissionen. Såsom rapporterats i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2022 har medlemsstaterna sedan början av perioden 2014–2020 kumulativt dragit av 2,5 miljarder euro från programräkenskaperna i definitiva finansiella korrigeringar för Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Sammanhållningsfonden, Europeiska socialfonden (ESF) eller sysselsättningsinitiativet för unga som ett resultat av revisionsmyndigheternas arbete. Dessa belopp innebar att den kvarstående felprocenten sjönk till under 2 % i förekommande fall.

Under det räkenskapsår som analyseras rapporterade revisionsmyndigheterna en total felprocent på över 2 % för omkring en femtedel av programmen, vilket visar deras kapacitet att upptäcka fel.

Kommissionen håller dock med om att vissa fel förblev oupptäckta eller inte beaktades på rätt sätt i beräkningarna av den rapporterade felprocenten i enskilda fall. GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering justerade därför den risk vid betalning och nyckelutförandeindikator för laglighet och korrekthet som de angav i sina respektive årliga verksamhetsrapporter, efter en bedömning program för program.

När det gäller feltyper ([punkt 6.19](#)) identifierade kommissionen och revisionsmyndigheterna på grundval av sin gemensamma typologi i allmänhet samma kategorier av oriktigheter som revisionsrätten inom ramen för sammanhållningspolitiken: icke stödberättigande utgifter, offentlig upphandling, verifieringskedjan och statligt stöd.

Kommissionen ämnar följa upp alla rapporterade fel som den godtog och i förekommande fall tillämpa finansiella korrigeringar när så är rättsligt möjligt.

Stödberättigande kostnader

Förvaltningskontroller bör utformas för att förebygga och upptäcka fel, särskilt icke stödberättigande kostnader (punkterna [6.21](#) och [6.22](#)).

Kommissionen riktade en uppdaterad vägledning till medlemsstaterna för programperioden 2014–2020, som tillsammans med den ökade användningen av förenklade kostnadsalternativ syftar till att ytterligare effektivisera förvaltningskontrollerna för att upptäcka icke stödberättigande kostnader och insatser. Kontrollernas effektivitet beror dock på hur många anställda som finns tillgängliga i de berörda förvaltningarna för sådana kontroller samt vilken utbildning de har fått och vilka erfarenheter de har.

Kommissionen har vidtagit förebyggande och korrigerande åtgärder och begär att nödvändiga åtgärder vidtas så fort brister upptäcks i kontrollerna på primär nivå. Detta innebär förbättring av metodologiska verktyg, rekrytering av ytterligare personal, däribland experter, utbildning i nyligen utvecklade verktyg och om korrekt tolkning av de vanligaste felen samt förbättring av urvalsförfarandena. Under perioden 2021–2027 har förvaltningskontrollerna blivit riskbaserade för att bättre fokusera de tillgängliga administrativa resurserna på de utvalda grundorsakerna till fel, inbegripet icke stödberättigande utgifter.

När det gäller tio av de 37 fel avseende stödberättigande som identifierades och kvantifierades av revisionsrätten delar kommissionen inte heller revisionsrättens bedömning av de faktiska omständigheterna eller dess tolkning av tillämpliga nationella eller programspecifika bestämmelser och anser att den inte har någon anledning att införa finansiella korrigeringar.

Svar på ruta 6.1

Icke stödberättigande utgifter för krisstöd i samband med covid-19 på grund av ofullständig deklaration av försäljningsintäkter

De icke stödberättigande kostnader som revisionsrätten fann i samband med covid-19-åtgärder i Grekland (ruta 6.1) hade redan delvis identifierats vid en revision utförd av kommissionen och till stor del redan korrigerats av medlemsstaten. I Italien var det rapporterade felet inte heller ett fel vid tidpunkten för EU-betalningen och revisionsmyndighetens revision, och detta fel kunde därför inte ha upptäckts och sedan korrigerats genom att förutse huruvida villkoret för att öka bidraget skulle vara uppfyllt eller inte i mars 2023. Detta fel kommer att korrigeras under innevarande räkenskapsår och kommissionen anser att det inte påverkar det granskade räkenskapsåret.

När det gäller de två slovakiska fallen kommer kommissionen att vederbörligen följa upp de fel som konstaterats.

Svar på ruta 6.2

Utgifter som deklarerats utan att en anmälan om större projekt skickats till kommissionen

När det gäller de två insatser som revisionsrätten rapporterat och som anses ingå i större projekt (punkt 6.24, punkt 6.25 och ruta 6.2) håller kommissionen med medlemsstaterna om att dessa insatser uppfyller kravet i förordningen om gemensamma bestämmelser på att vara tekniskt och ekonomiskt delbara och att de var genomförbara, funktionella och användbara oberoende av varandra.

I det rumänska fallet ligger dessutom den totala offentliga stödberättigande kostnaden för projektet under tröskelvärdena i förordningen om gemensamma bestämmelser enligt grunden för beräkningen av stödberättigande utgifter inom programmet.

Kommissionen instämmer inte heller i revisionsrättens ståndpunkt att utgifter i samband med större projekt som inte skulle anmälas till kommissionen blir icke stödberättigande. När en förvaltande myndighet utövar sina befogenheter som offentlig myndighet, leder dess underlåtenhet att lämna in/anmäla ett större projekt i enlighet med artikel 102 i förordningen om gemensamma bestämmelser inte till en oriktighet i den mening som avses i artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Det innebär därför inte att de utgifter som deklarerats till kommissionen för detta större projekt inte är stödberättigande. Avsaknaden av anmälan leder inte heller till någon faktisk eller potentiell skada för Europeiska unionens budget, eftersom programmyndigheterna när som helst kan anmäla det större projektet och bekräfta att utgifterna är helt stödberättigande. Denna möjlighet att återinföra utgifter kopplade till större projekt som inte anmälts enligt artikel 102 i förordningen om gemensamma bestämmelser erbjuds inte för oriktigheter (t.ex. icke stödberättigande utgifter) enligt artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Kommissionen drar därför slutsatsen att de utgifter som deklarerats för dessa två insatser var stödberättigande.

När det gäller förenklade kostnadsalternativ ([punkt 6.27](#)) har kommissionen, sedan de infördes, aktivt arbetat för att successivt utvidga deras användning och konstaterar att detta arbete redan har gett positiva resultat och en betydande förenkling och minskning av den administrativa bördan. Kommissionen finner det därför uppmuntrande att över en fjärdedel av de utgifter som granskades i revisionsrättens urval deklarerades som förenklade kostnadsalternativ. I enlighet med revisionsrättens tidigare rekommendationer kommer kommissionen fortsatt att aktivt främja användningen av förenklade kostnadsalternativ baserat på de förstärkta bestämmelserna om förenklade kostnadsalternativ i förordningen om gemensamma bestämmelser 2021–2027, i syfte att minska stödmottagarnas administrativa börda, främja resultatorientering och ytterligare minska risken för fel.

Kommissionen kommer att följa upp de problem som identifierats.

Projekts stödberättigande

Svar på ruta 6.4

Projektets omfattning överensstämde inte med urvalskriterierna

När det gäller iakttagelserna i rapporten i samband med icke stödberättigande projekt ([punkt 6.28](#) och ruta 6.4) håller kommissionen med om att vissa utgifter för detta projekt inte var stödberättigande, men den instämmer inte i kvantifieringsnivån för felet. Kommissionen anser att en del av de byggkostnader som revisionsrätten avvisat i praktiken kan kopplas till energieffektivitetsåtgärder och att det tröskelvärde på 25 % som skulle ha gjort projektet icke stödberättigande därför inte uppnåddes – se kommissionens svar på [punkt 6.16](#).

Kommissionen noterade de efterlevnadsproblem som avses i [punkt 6.29](#) men som inte ledde till en kvantifiering av felet och kommer att följa upp med programförvaltningsmyndigheten för att se till att de dokument som fastställer stödvillkoret för den berörda offentliga stödmottagaren blir tydligare i framtiden.

Regler för den inre marknaden: Statligt stöd och offentlig upphandling

När det gäller reglerna för statligt stöd noterar kommissionen de fel som revisionsrätten upptäckt och som avses i punkterna [6.30](#) och [6.31](#) och kommer att följa upp dem med de berörda programmyndigheterna. Kommissionen noterar dock vidare att fel i samband med statligt stöd under de senaste åren står för en mindre andel av alla fel som identifierats, vilket även framgår av revisionsrättens resultat. För det senaste räkenskapsåret 2020/2021 utgjorde statligt stöd endast 2,6 % eller 10 % av de resultat från Eruf/Sammanhållningsfonden som identifierats av medlemsstaterna respektive kommissionen (se den årliga verksamhetsrapporten 2022 från GD Regional- och stadspolitik).

Kommissionen kommer att fortsätta att genomföra de åtgärder som utformats inom ramen för dess handlingsplan för statligt stöd för att identifiera och sprida god praxis och erbjuda utbildning till alla intressenter inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (*ESI-fonderna*) för att säkerställa god förståelse och korrekt tillämpning av bestämmelserna om statligt stöd.

När det gäller offentlig upphandling ([punkterna 6.32–6.34](#)) kännetecknas den av komplexa nationella regler och EU-regler och är fortsatt en viktig felkälla som dock upptäcks och rapporteras

bättre av revisionsmyndigheterna i dag. Detta är ett tecken på att de åtgärder för administrativ kapacitet som genomförs inom ramen för kommissionens handlingsplan för offentlig upphandling ger resultat. Detta återspeglas också i det relativt begränsade antal fel vid offentlig upphandling som rapporterats av revisionsrätten under de senaste åren.

Kommissionens beslut om finansiella korrigeringar för fel vid offentlig upphandling som uppdaterades i maj 2019 (beslut C (2019) 3452) bidrar till detta förtydligande av den tillämpliga rättsliga ramen. Denna harmoniserade strategi gör det möjligt för programmyndigheterna att bättre upptäcka och hantera eventuella överträdelser av lagstiftningen om offentlig upphandling.

Kommissionen instämmer inte i kvantifieringen i sex av de sju fall som revisionsrätten rapporterat. Kommissionen anser att de berörda myndigheterna i tre fall har lämnat tillräckliga och godtagbara styrkande bevis för att godkänna utgifterna i samband med de offentliga kontrakt som de har deklarerat som stödberättigande (se även svaret på ruta 6.6). I tre fall anser kommissionen dessutom att den korrigering som programmyndigheterna tillämpade stod i proportion till den oriktighet som inträffade och att den överensstämde med kommissionens riktlinjer.

I det återstående fallet håller kommissionen med revisionsrätten. Kommissionen noterar dock att det fanns riskreducerande åtgärder för att möjliggöra konkurrens i enlighet med direktivet, även om revisionsrätten ansåg att dessa inte var tillräckliga i förhållande till nationell praxis (se ruta 6.6).

Svar på ruta 6.7

Inkonsekvent tillämpning av undantag för nödsituationer i offentliga upphandlingsförfaranden för inköp av munskydd

Kommissionen noterar att det fall som avses i ruta 6.7 om tillhandahållande av munskydd i mars 2020 i Spanien genomfördes i enlighet med tillämpliga nödförfaranden. Covid-19-utbrottet hade gett upphov till en aldrig tidigare skådad nödsituation som krävde exceptionella åtgärder för att skydda folkhälsan.

Trots den extremt svåra situationen för att få tag på munskydd på världsmarknaden vid den tidpunkten (Kina, som i praktiken var den största leverantören, hade begränsat sina exportregler i april/maj 2020), säkerställde entreprenören ett effektivt tillhandahållande av 150 miljoner munskydd av erforderlig kvalitet och till det fastställda priset, även om det skedde med en fördröjning på 3,5 månader under hälsokrisen, som fortfarande var extremt akut i Spanien under leveransperioden.

Kommissionen håller med de spanska myndigheterna om att ovanstående omständigheter inte gjorde det möjligt att ifrågasätta om de relaterade utgifterna var stödberättigande i detta icke kvantifierade fall. Kommissionen kommer att fortsätta att vara uppmärksam på all utveckling, i nära samarbete med de spanska myndigheterna.

Styrkande handlingar

När det gäller det spanska ärendet (punkterna 6.36 och 6.37) noterar kommissionen att stödmottagaren hade lämnat de bevis som krävs för att de berörda utgifterna är stödberättigande (deltagarnas tidrapporter) innan utbetalningen gjordes, i enlighet med de tillämpliga reglerna i inbjudan att lämna projektförslag och instruktionerna till stödmottagare. Kommissionen kommer dock att påminna programmyndigheterna om att se till att lämpliga tidrapporter till stöd för utgiftsdeklarationen undertecknas av ESF-stödmottagarna i god tid.

I det portugisiska fallet anser kommissionen att det system som universiteten har infört för att besluta om stipendier för studenter bygger på en bedömning av skatteintäkterna från de berörda hushållen, enligt de egna försäkringar som de berörda studenterna lämnat in och som dubbelkontrollerats mot skattesystemet, och på studenternas akademiska meriter, som finns tillgängliga online och som senare bekräftats av universiteten efter revisionsrättens granskning. När det finns risker i de egna försäkringarna kallas eleverna till ingående intervjuer för att förtydliga sin ansökan, som sedan godkänns eller avslås. Även om kommissionen inte identifierade några oriktiga stipendier i revisionsmyndighetens urval som granskats av revisionsrätten kommer kommissionen att diskutera med programmyndigheterna om ytterligare systemförbättringar fortfarande behövs för att undvika eventuella risker för felaktig beräkning av de beviljade stipendiebeloppen.

Finansieringsinstrument

När det gäller de sex fall som revisionsrätten rapporterat (punkterna 6.38–6.40) anser kommissionen att myndigheterna har lämnat tillräckliga styrkande bevis som visar att slutmottagarna eller de verksamheter som får stöd är stödberättigande.

Kommissionen noterar vidare att det i förordningen om gemensamma bestämmelser föreskrivs att stödberättigandet för underliggande transaktioner och utgifter för finansieringsinstrument ska fastställas vid avslutandet (artikel 42 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Alla oriktigheter som upptäcks hos slutmottagarna av finansieringsinstrument kan därför fortfarande korrigeras och ersättas med stödberättigande utgifter inom ramen för det respekterade finansieringsinstrumentet vid avslutandet (2025). I kommissionens och revisionsmyndigheternas revisionsstrategier planeras riktade förberedelser inför avslutningsrevisioner för att fastställa stödberättigandet för utgifter som deklarerats inom ramen för finansieringsinstrument fram till avslutandet. Inom denna ram kommer kommissionen vid behov att följa upp de brister i systemet som revisionsrätten rapporterat.

Sund ekonomisk förvaltning

Svar på ruta 6.8

Användning av förenklade kostnadsalternativ som resulterade i alltför stora ekonomiska fördelar för en medlemsstat

Kommissionen noterar att de förenklade kostnadsalternativ som använts inom ramen för det italienska utbildningsprogram som avses i ruta 6.8, på EU- och stödmottagarnivå, omfattar olika resultat (praktikanter/studenters framgång efter deras deltagande i utbildning i förenklade kostnadsalternativ på EU-nivå och utbildningskostnaderna i det nationella förenklade kostnadsalternativet). Det förväntas därför att de kostnader som ersätts skiljer sig åt mellan de två systemen. Enligt förordningarna och särskilt artikel 14.1 i ESF-förordningen finns det inte heller något direkt samband mellan de metoder som tillämpas på nationell nivå för att fastställa de stödberättigande kostnaderna för de specifika insatserna och de beräkningsmetoder som tillämpas mellan medlemsstaten och kommissionen för att fastställa EU-ersättningen. Båda metoderna gör en uppskattning av de verkliga kostnaderna, och enligt artikel 14.1 ska eventuella skillnader mellan dessa beräkningsmetoder inte anses vara icke stödberättigande. Kommissionen kommer att fortsätta att följa med programmyndigheterna att den justeringsmetod för det förenklade kostnadsalternativet som uttryckligen föreskrivs i artikel 14.1 tillämpas vid behov.

När det gäller det renoverade kulturcentrumet i Italien påminde kommissionen programmyndigheterna om att insatsen måste vara fysiskt slutförd senast den 1 mars 2025.

Frågor som rör insatsernas faktiska användning och bidrag till programmets mål understryks tydligt i den uppdaterade versionen av kommissionens riktlinjer för avslutande som gjorts tillgängliga för medlemsstaterna (kommissionens tillkännagivande (2022/C 474/01) av den 14 december 2022) och kommer att övervakas vederbörligen i samband med avslutandet av programmen.

Revisionsmyndigheternas arbete

Förvaltande myndigheter och revisionsmyndigheter

Vid delad förvaltning är programmyndigheterna i första hand ansvariga för att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter i de utgifter som stödmottagarna deklarerat (punkterna 6.42 och 6.43), genom förvaltningskontroller som utförs av den förvaltande myndigheten (när den godkänner utgifter som deklarerats av stödmottagare) och revisioner av representativa urval av utgifter som utförs av revisionsmyndigheterna (sekundär nivå för att bedöma huruvida den primära nivån var ändamålsenlig när det gäller att säkerställa att de deklarerade utgifterna var lagliga och korrekta innan utgifterna attesterades i programmets årsredovisning).

Kommissionen har under 2022 fortsatt sitt omfattande samarbete med programmyndigheterna för att säkerställa en konsekvent och stabil kontroll- och garantiram, även efter de praktiska begränsningarna under pandemin.

Såsom rapporterats i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering har kommissionen identifierat brister för och begärt förbättringar från 52 förvaltande myndigheter för Eruf/Sammanhållningsfonden/ESF och tio revisionsmyndigheter eller deras kontrollorgan (vilka ansvarar för revision av 2,1 % och 8,5 % av utgifterna för Eruf/Sammanhållningsfonden och ESF respektive sysselsättningsinitiativet för unga och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead)) av de totalt 116 revisionsmyndigheterna för sammanhållningspolitiken.

Kommissionen bedömer ändamålsenligheten och tillförlitligheten i en revisionsmyndighets arbete utifrån olika aspekter, där felprocenten endast är en av aspekterna. Vissa ytterligare fel som kommissionen upptäcker är mer tillfälliga: även om de i hög grad påverkar felprocenten tyder de inte nödvändigtvis på en systembrist hos revisionsmyndigheten.

Kvarstående felprocentsatser

För de räkenskaper som godkändes 2022 (punkterna 6.44–6.47) bekräftade kommissionen en kvarstående felprocent

- under väsentlighetsgränsen (i vissa fall även efter justeringar utan väsentlig inverkan) för 278 program inom Eruf/Sammanhållningsfonden/instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA)/det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) (87 %) och 193 program inom ESF/sysselsättningsinitiativet för unga/Fead (90 %), och

- över väsentlighetsgränsen för 41 program inom Eruf/Sammanhållningsfonden/IPA/ENI (13 %) respektive 22 program inom ESF/sysselsättningsinitiativet för unga/Fead (10 %). Under 2022 utgjorde dessa program med en kvarstående procentsats över väsentlighetsgränsen 12 % av alla sammanhållningspolitiska program. Under de senaste åren har denna andel varit stabil för program inom Eruf/Sammanhållningsfonden (cirka 13 %) och till och med minskat för program inom ESF/sysselsättningsinitiativet för unga/Fead (från 40 % 2017 till 10 % 2022).

Kommissionen anser att de fall med kvarstående felprocentsatser som räknats om av revisionsrätten till över 2 % i de garantipaket som granskades 2022 delvis beror på skillnader i bedömningen av enskilda fall eller tolkningen av tillämpliga regler, som kan skilja sig åt mellan revisionsrätten och kommissionen och/eller de berörda revisionsmyndigheterna.

I detta avseende hänvisar kommissionen till sina svar på punkterna 6.16, 6.17, 6.21, 6.24, 6.28 och 6.32, där den angav skälen till att den inte höll med om ett antal fel som rapporterats av revisionsrätten och som bidrar till dessa omräkningar av kvarstående felprocentsatser till över 2 % för ett antal program. Av de 16 fall av garantipaket som revisionsrätten räknade om till över 2 % hade kommissionen redan justerat tio till över 2 %. På grundval av sin bedömning av rapporterade omständigheter och tillämpliga regler (som borde ha föranlett revisionsmyndigheterna att på ett ändamålsenligt sätt upptäcka och kvantifiera de ytterligare felen i de berörda fallen) anser kommissionen att endast fyra av de återstående sex garantipaket som rapporteras av revisionsrätten bör räknas om till över 2 %.

Dessutom bedömer kommissionen revisionsmyndigheternas tillförlitlighet inte enbart på grundval av de omräknade felprocentsatserna (som kan påverkas av enskilda fel med stor statistisk effekt), utan även enligt ett antal kriterier som, om de inte bedöms på ett tillfredsställande sätt, återspeglar förekomsten av systembrister i revisionsmyndigheternas arbete.

Med beaktande av dessa kriterier, de revisionsbevis som kommissionen har samlat in och revisionsrättens resultat i år bedömer kommissionen att ändamålsenligheten i revisionsmyndigheternas arbete liknar den som rapporterats under tidigare år.

Kommissionen hänvisar också till sitt gemensamma svar på punkterna 6.48–6.51 nedan.

Revisionsmyndigheternas revisioner 2022

Kommissionen anser att den har rimliga garantier vad gäller de flesta revisionsmyndigheternas arbete (punkterna 6.48–6.51), med undantag för ett begränsat antal (tio) som avsevärt behöver förbättra sin revisionskapacitet för att åtgärda de brister som har konstaterats (se kommissionens gemensamma svar på punkterna 6.43 och 6.44 ovan).

Riktade korrigerande åtgärder som rekommenderats i flera fall gjorde det möjligt att åtgärda de identifierade bristerna och ledde till konkreta förbättringar (t.ex. den bulgariska revisionsmyndigheten, där inga fel har konstaterats under de senaste åren, efter de senaste årens systembrister i kvantifieringen av fel vid offentlig upphandling).

Utöver rekommendationer för att förbättra de utvalda brister som identifierats för vissa revisionsmyndigheter har kommissionen etablerat ett starkt fortsatt samarbete med revisionsgemenskapen. Detta inbegriper utbyte av gemensamma revisionsverktyg och god praxis i linje med stadgan om god praxis som främjas av revisionsgemenskapen vid revision av ESI-fonderna.

Kommissionen påminner också kontinuerligt revisionsmyndigheterna om att ha en tillfredsställande verifieringskedja för sitt revisionsarbete, i linje med det diskussionsunderlag om revisionsdokumentation som utarbetats gemensamt av företrädare för revisionsmyndigheterna och kommissionen (se revisionsrättens årsrapport för 2020).

När det gäller de brister som revisionsrätten anser har uppstått i revisionsmyndigheternas arbete med att kontrollera ett antal problem hänvisar kommissionen också till sitt svar på punkt 6.16 och påpekar att revisionsmyndigheterna inte skulle ha någon grund för att överväga och rapportera vissa av de fel som kvantifierats av revisionsrätten, på grund av skillnaderna i tillvägagångssätt och tolkning av tillämpliga regler.

Svar på ruta 6.9

Revisionsmyndigheterna kontrollerade inte stödmottagarnas egna försäkringar mot tillförlitliga och verifierade källor

I allmänhet anser kommissionen att egna försäkringar är ett användbart verktyg för att uppnå säkerhet när det skulle vara svårt eller administrativt alltför kostsamt för stödmottagare, projektansvariga eller deltagare att ta fram alternativa styrkande bevis. Frågor som rör den allmänna dataskyddsförordningen kan också uppstå. Därför krävs en viss grad av proportionalitet vid kontrollen av sådana försäkringar. Kommissionen kommer att fortsätta att arbeta tillsammans med revisionsmyndigheterna för att främja en proaktiv revisionsmetod när så är möjligt (så som den gjorde till exempel vid kontrollen av statusen ”unga som varken arbetar eller studerar” (UVAS) i Frankrike i enlighet med revisionsrättens rekommendation i årsrapporten för 2021).

Brister i revisionsmyndigheternas kontroller av finansieringsinstrument (punkt 6.51)

Kommissionen hänvisar till sina svar på punkterna 6.38–6.40.

Det faktum att insatser sträcker sig över flera år ska beaktas vid fastställandet av finansiella korrigeringar

Begäran om att genomföra finansiella korrigeringar för alla tidigare utgifter, oberoende av räkenskapsår, när en brist eller oriktighet upptäcks, är normal praxis för kommissionen och för revisionsmyndigheterna (punkterna 6.52 och 6.53). Detta brukar till exempel vara fallet vid överträdelser av fel vid offentlig upphandling som påverkar alla utgifter som dittills deklarerats för insatsen (samt alla framtida utgifter som ska deklarerats enligt det berörda kontraktet). Med detta sagt kommer kommissionen genom sina revisioner att fortsätta att se till att alla oriktigheter som upptäcks vid nationella revisioner eller EU-revisioner av en insats korrigeras för alla tidigare berörda utgifter.

Åtgärder för att bekämpa och rapportera bedrägerier mot EU:s budget

Kommissionen har nolltolerans mot bedrägerier (punkterna 6.54–6.56). Förvaltnings- och kontrollsystemen i förordningen om gemensamma bestämmelser omfattar också införande av ”effektiva och proportionella åtgärder” i förhållande till de risker som identifierats för varje program (centralt krav 7, artikel 125.4 c och bilaga IV till förordning (EG) nr 480/2014 i dess ändrade lydelse). Som en del av revisionsmyndigheternas revisionsstrategier, vilka kommissionen övervakar och kontrollerar, utför revisionsmyndigheterna systemrevisioner av det faktiska genomförandet av det centrala kravet 7 för varje program.

I enlighet med revisionsrättens rekommendation nr 5.2 i årsrapporten för 2020 uppmanade kommissionen dessutom revisionsmyndigheterna att förbättra dokumentationen av sitt arbete med att upptäcka bedrägerivarningar (se kommissionens svar på punkt 5.55 i revisionsrättens årsrapport för 2020). Revisionsrättens resultat i år återspeglar förbättringar jämfört med tidigare år i detta avseende, vilket visar på en stadig förbättring av dokumentationen av denna del av revisionsmyndigheternas arbete.

Kommissionens strategi för bedrägeribekämpning och den sammanhållningspolitiska särskilda gemensamma strategin för bedrägeribekämpning omfattar också flera andra bedrägeribekämpningsåtgärder som genomfördes under 2022 (se de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering, s. 52 respektive 78).

Detta inbegriper kommissionens fortsatta uppmuntran till programmyndigheter, inklusive revisionsmyndigheter, att i sitt arbete systematiskt använda kommissionens datautvinnings- och riskbedömningsverktyg Arachne för att stärka sin kapacitet att identifiera och förebygga bedrägerier och korruption som påverkar sammanhållningsfonderna (se kommissionens svar på punkterna 6.60–6.62).

Medlemsstaternas rapportering av misstänkta fall av bedrägeri i IMS

Kommissionen har planerat flera åtgärder inom ramen för handlingsplanen för kommissionens strategi för bedrägeribekämpning (som för närvarande håller på att uppdateras) för att påminna medlemsstaternas myndigheter om deras skyldighet att rapportera misstänkta bedrägerier i Olafs system för hantering av oriktigheter (*Irregularity Management System, IMS*) (punkterna 6.57 och 6.58): utbildning, medvetandehöjande åtgärder vid regelbundna möten, till exempel med sambandscentraler för bedrägeribekämpning (Afcos) eller programmyndigheter, och en uppdatering av vägledningen om rapportering (IMS-handboken). Som en del av sina systemrevisioner säkerställer revisionsmyndigheterna också en särskild kontroll av ändamålsenligheten i de befintliga bedrägeribekämpningsåtgärderna (centralt krav 7) med hjälp av särskilda checklistor som tagits fram tillsammans med kommissionen. GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering lade också 2021 till en tydlig hänvisning till rapporteringen i IMS i revisionschecklistor, i syfte att säkerställa tydliga rapporteringsmekanismer för både misstankar om bedrägerier och brister i kontrollen.

I två av de tre fall som revisionsrätten hänvisar till har de berörda myndigheterna under tiden rättat till sina ursprungliga misstag och rapporterat om fallen av oriktigheter och möjliga bedrägerier i IMS. Det sista fallet uppfyllde inte kriterierna för rapportering när räkenskaperna lämnades in, eftersom de nationella myndigheterna inte kände till att någon utredning hade inletts vid den tidpunkten.

Dessutom anges följande i avsnitt 1.5 i bilaga XII till förordningen om gemensamma bestämmelser: "Om utredningar omfattas av sekretess enligt nationella bestämmelser får information endast rapporteras med tillstånd från den behöriga tribunalen eller domstolen eller annat behörigt organ i enlighet med nationella regler." Utredningssekretessen kan därför förklara den försenade rapporteringen eller avsaknaden av rapportering av vissa fall

Nya it-verktyg för datautvinning och riskgradering

Sedan 2010 har kommissionen utvecklat sitt datautvinnings- och riskbedömningsverktyg Arachne och erbjudit medlemsstaterna att systematiskt och kostnadsfritt använda verktyget i sitt arbete för att stärka sin kapacitet att identifiera och förebygga bedrägerier och korruption som påverkar de sammanhållningspolitiska fonderna (punkterna 6.59–6.61). Den nyligen offentliggjorda förhandsmodulen gör det möjligt att använda verktyget i förebyggande syfte under projekturvals- och tilldelningsfasen, utöver efterhandskontroller för att kontrollera genomförandet av projekt. Medlemsstaternas användning av Arachne utvecklas positivt (ständigt ökande antal anslutningar och aktiva användare). Dessutom har förhandlingarna om omarbetningen av budgetförordningen, med ett förslag om att göra det obligatoriskt att använda ett datautvinningsverktyg efter 2027, blåst nytt liv i debatten om frivillig användning av det nuvarande verktyget i ett antal hittills motvilliga medlemsstater (Sverige anslöt sig till verktyget för ett pilotprojekt om ett antal program).

Tillämpningen av de nya bestämmelserna endast på program som antas inom ramen för och finansieras från och med den fleråriga budgetramen efter 2027 är tänkt att ge tillräckligt med tid för den nödvändiga anpassningen av elektroniska datasystem samt för vägledning och utbildning. Frivillig tillämpning (med obligatorisk överföring av uppgifter till systemet) kommer att fortsätta att vara möjlig och uppmuntras under denna övergångsperiod.

Den frivilliga användningen av verktyget bygger på en gemensamt överenskommen stadga om rättigheter och skyldigheter där det föreskrivs begränsningar för externa parter användning av de uppgifter från medlemsstaterna som överförs till verktyget. Hittills har kommissionen normalt sett gett tillgång till de avsedda resultaten i Arachne i specifika fall när en begäran görs av Olaf, revisionsrätten eller Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) för att tillgodose behoven i deras verksamhet. En riktad elektronisk åtkomstmodul för dessa tredjepartskontrollorgan håller också på att utvecklas för att möjliggöra direkt, specifik tillgång (i stället för allmän tillgång, i linje med ovannämnda stadga) till den information som krävs i verktyget.

Uppföljning av revisionsrättens särskilda rapport om bedrägeri i sammanhållningsutgifterna (punkt 6.62)

Kommissionen åtog sig att inte utfärda riktlinjer under programperioden 2021–2027 för att förenkla reglerna för programorgan och stödmottagare. Vägledningen för 2014–2020 till medlemsstaterna om hur proportionella bedrägeribekämpningsåtgärder ska utformas och det bifogade riskbedömningsverktyget fortsätter i stället att tillämpas analogt för medlemsstaterna, som är vana vid dessa dokument.

Kommissionen har vidtagit flera åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna att anta och uppdatera formella strategier för bedrägeribekämpning. Riktlinjer för nationella bedrägeribekämpningsstrategier för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna) utfärdades och spreds 2014. Dokumentet fortsätter att vara tillämpligt under programperioden 2021–2027. Dessutom inhämtade kommissionen bevis för att vissa förvaltande myndigheter i de fem medlemsstater som revisionsrätten nämner har antagit formella strategier eller uttalanden för bedrägeribekämpning för sina program för 2021–2027 eller förstärkt sina bedrägeribekämpningsåtgärder inom ramen för det tekniska stöd som tillhandahålls genom EU-medel.

Kommissionens säkerhetsarbete och rapportering av procentsatser för kvarstående fel i sina årliga verksamhetsrapporter

Kommissionens kritiska prestationsindikator för korrekthet i årliga verksamhetsrapporter (punkterna 6.64–6.67)

Kommissionen har utformat sitt säkerhetssystem så att generaldirektoraten kan tillhandahålla säkerhet för vart och ett av de 416 enskilda programmen inom ramen för sammanhållningspolitiken, i linje med deras skyldighet som delegerade utanordnare. I de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering drog kommissionen slutsatsen att det generellt sett finns en väsentlig andel kvarstående oriktiga utgifter i de godkända räkenskaperna, trots de kontrollnivåer och korrigeringar som redan tillämpas på medlemsstatsnivå. På grundval av alla revisionsbevis som kommissionen förfogar över är kommissionen dock förvissad om den uppskattade risk vid betalning som rapporteras i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, uttryckt som högst 2,6 % av de relevanta utgifterna. I de årliga verksamhetsrapporterna rapporterade kommissionen i detalj om de program för vilka alla revisionsresultat pekar på ett behov av eventuella ytterligare finansiella korrigeringar, på grundval av en grundlig och robust metod som tillämpas för varje program. Kommissionen hänvisar också till sitt svar om den säkerhet som den fått om revisionsmyndigheternas arbete i punkterna 6.49–6.51 ovan.

Dessutom rapporteras den aggregerade kritiska prestationsindikatorn i de årliga verksamhetsrapporterna som ett vägt genomsnitt av alla bekräftade felprocentsatser, inbegripet med beaktande av granskningsresultat som är motstridiga vid tidpunkten för denna bedömning. Kommissionen redovisar även en maxnivå för denna kritiska prestationsindikator (värsta tänkbara

scenario), med beaktande av all information som fortfarande håller på att verifieras. Sedan förra året omfattar denna övre gräns ett "risktillägg" för program som aldrig har granskats av kommissionen själv eller för vilka tidigare revisioner har avslöjat vissa oriktigheter som kan upprepas i icke granskade program.

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten använder kommissionen de risker vid betalning som generaldirektoraten redovisar i sina årliga verksamhetsrapporter och som motsvarar deras bästa uppskattning av felnivån i de attesterade utgifterna, efter en noggrann och strukturerad kvalitetsbedömning av rapporterade resultat för varje program. Med tanke på denna detaljerade segmentering av utgifter, i enlighet med riskprofiler och kontrollsystem, kan kommissionen, med hänsyn till revisionsrättens arbete, identifiera den specifika delen av programpopulationen som mest sannolikt kommer att påverkas när fel hittas. Detta tillvägagångssätt gör det möjligt att tydligt identifiera de områden där förbättringar behövs, tillämpa finansiella korrigeringar när så är motiverat och rättsligt möjligt och ge en differentierad bild av felnivån för de betalningar som gjorts.

Dessutom får nationella myndigheter och kommissionen utföra granskningar och genomföra eventuella ytterligare nödvändiga finansiella korrigeringar under en flerårsperiod (inklusive upp till tre år efter det år som räkenskaperna godkänts). Den här möjligheten, som erbjuds av medlagstiftarna, är viktig för att kommissionen ska kunna fullgöra sina skyldigheter vad gäller genomförandet av EU-budgeten med avseende på fleråriga program.

För att återspegla dessa fleråriga åtgärder fastställer kommissionen en risk vid avslutandet, som står för den kvarstående risken för fel i utgifterna efter det att alla kontroller och korrigeringar har gjorts. För 2022 har risken vid avslutande uppskattats till 1,3 % för underrubrik 2a i den fleråriga budgetramen, i likhet med tidigare år. På grundval av det ytterligare revisionsarbete som utförts och ytterligare finansiella korrigeringar som faktiskt genomförts för föregående räkenskapsår räknade kommissionen om sammanhållningsrisken vid avslutandet för föregående rapporteringar och drog slutsatsen att den nu låg långt under 2 %, vilket hade förutsetts. Av de skäl som förklaras i kommissionens svar på punkterna 6.16, 6.17, 6.21, 6.24, 6.28 och 6.32 anser kommissionen att den på ett ändamålsenligt sätt kan tillämpa finansiella korrigeringar för 30 av de 48 fel som revisionsrätten rapporterat, efter ett eget vederbörligt kontradiktoriskt förfarande med de berörda programmyndigheterna.

Kommissionens regelefterlevnadsrevisioner och skrivbordsgranskningar kvarstår

Kommissionen anser att de skrivbordsgranskningar (punkterna 6.68–6.70) som den genomför för varje program varje år är en effektiv och proportionerlig metod för program som regelbundet rapporterar låga felprocentsatser år efter år.

Kommissionens skrivbordsbedömning tar hänsyn till all ackumulerad kunskap och alla revisionsresultat i förhållande till tidigare revisionsarbete som utförts av den berörda revisionsmyndigheten och det berörda programmet (inklusive kommissionens, revisionsrättens och de nationella revisionerna) för att kritiskt granska revisionsslutsatserna i den årliga kontrollrapporten. Kommissionen samarbetar med revisionsmyndigheterna när den behöver förtydliganden. För mer riskfyllda program kompletteras skrivbordsgranskningen med undersökningsresor eller revisioner utförs på nytt.

År 2022 gjorde GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering och GD Regional- och stadspolitik på grundval av skrivbordsgranskningar en ny beräkning av den rapporterade kvarstående felprocenten för 35 respektive 79 program, och kom fram till över 2 % i tolv fall. Detta visar tydligt mervärdet av detta tillvägagångssätt.

När det gäller uppskattningen av felprocenten i de årliga verksamhetsrapporterna har kommissionen, för att ta hänsyn till revisionsrättens rekommendationer i sin [särskilda rapport nr 26/2021](#) (se fotnot 26 i revisionsrättens text), kompletterat sin beräkning av den maximala risken med ett tillägg, fastställt som schablonmässigt, för icke granskade program. I sin beräkning tar kommissionen också hänsyn till revisionsrättens granskningsresultat som rapporterats innan den årliga verksamhetsrapporten undertecknades. Tillägg (maximala risker) är fortfarande en uppskattning baserad på kommissionens bästa yrkesmässiga bedömning som kan bekräftas eller inte genom ytterligare revisionsarbete. Denna metod gör det möjligt att fastställa den bästa uppskattningen av risken vid betalning vid tidpunkten för undertecknandet av de årliga verksamhetsrapporterna, eftersom kommissionen inte granskar (och inte kan granska) varje enskilt program på plats varje år.

När skrivbordsgranskningen är klar gör kommissionen sin riskbedömning för att fastställa vilka program som ska granskas på plats. Kommissionen rapporterade till fullo resultaten av sina revisioner i de årliga verksamhetsrapporterna.

Kommissionen hänvisar också till att den motsätter sig arton fel som ingår i revisionsrättens uppskattade felprocent (se kommissionens svar på punkterna 6.16, 6.17, 6.21, 6.24, 6.28 och 6.32).

Finansiella nettokorrigeringar (punkterna [6.71](#) och [6.72](#))

Medlagstiftaren har fastställt strikta kriterier i den rättsliga ramen för att kommissionen ska kunna genomföra finansiella nettokorrigeringar som omfattas av strikta kumulativa krav som avsevärt begränsar deras tillämpningsområde och i praktiken leder till stora utmaningar vid tillämpningen av sådana nettokorrigeringar. Detta förklarar avsaknaden av sådana beslut hittills och visar medlagstiftarens vilja att endast utnyttja denna möjlighet om allvarliga brister konstateras, efter det att medlemsstaterna har fått alla möjligheter att korrigera de berörda utgifterna.

Kommissionen noterar dock att enbart förekomsten av denna rättsliga bestämmelse, som stärker kommissionens tillsynsroll, i praktiken har haft en avskräckande effekt och bidragit till att öka de korrigerande åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna jämfört med tidigare programperioder, vilket minskar kommissionens behov av att ingripa genom formella beslut om finansiella nettokorrigeringar. Detta illustreras av de betydande ackumulerade belopp som tillfälligt eller definitivt dragits tillbaka av medlemsstaterna från årliga attesterade belopp (totalt 14,5 miljarder euro sedan 2014), enligt vad som rapporterades i de årliga verksamhetsrapporterna från GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering för 2022.

Avslutande av programperioden 2007–2013

Kommissionen noterar att avslutandet 2007–2013 (punkterna [6.73–6.75](#)) nu är nästan avslutat, och att endast sex program fortfarande är helt öppna för alla fonder på grund av kvarstående allvarliga problem. Kommissionen kommer inte att göra slutbetalningen på 5 % för dessa återstående program förrän alla problem har lösts, bland annat genom att kommissionen vid behov antar ett beslut om finansiell korrigering för att minska programfinansieringen (nettokorrigeringar). För alla program för 2007–2013 som avslutats hittills, till följd av de betydande ytterligare finansiella korrigeringar som genomförts fram till och under avslutandet, rapporterade GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering en kvarstående risk vid avslutandet på 0,3 % respektive 0,6 % i sina årliga verksamhetsrapporter för 2022.

Det finns ingen lagstadgad tidsfrist för att fortsätta att skydda EU:s budget. Korrigeringar (ofta netto) kan fortfarande göras många år efter programperiodens slut eller avslutandet av ett program, vilket rapporteras i de årliga verksamhetsrapporterna.

Under 2021 utfärdade kommissionen tidig vägledning till medlemsstaterna för att säkerställa förberedelserna inför avslutandet av programmen för 2014–2020 (planerat till 2025). Avslutandet kommer att förenklas på grund av det årliga godkännandet av räkenskaperna och (partiellt) avslutande av frågor om laglighet och korrekthet för tidigare räkenskapsår, men kommer fortfarande att innebära ett antal viktiga kontroller av insatsernas och utgifternas slutliga stödberättigande, vilket revisionsrätten anger. Eftersom förordningen skiljer den finansiella regleringen för varje räkenskapsår från bedömningen av laglighet och korrekthet, kommer en sådan bedömning av det sista utgiftsblocket att gå utöver avslutandet av programmet (definieras som den finansiella regleringen för det senaste räkenskapsåret och godkännandet av den senaste genomföranderapporten). Tidpunkten för att så småningom lösa alla olösta frågor om laglighet och korrekthet kommer att bero på hur allvarliga de identifierade problemen är och behovet av kontradiktoriska förfaranden i den fråga som de berörda medlemsstaterna bestrider. För program med låg och medelhög risk 2014–2020 kan dock alla tre aspekter (redovisning, genomföranderapport och bedömning av de underliggande utgifternas laglighet och korrekthet) avslutas i slutet av 2025, enligt bästa uppskattningar.

Kommissionen kommer att rapportera till den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten om framstegen med avslutandet för 2014–2020 i de årliga verksamhetsrapporterna, på samma sätt som vid avslutandet av den föregående programperioden.

Rapportering om flera förfaranden gällande rättsstatsprincipen (punkt 6.76)

De delegerade utanordnarna för generaldirektoraten för regional- och stadspolitik och för sysselsättning, socialpolitik och inkludering kommer dock i sin riskbedömning att ta hänsyn till alla relevanta faktorer som kan förekomma i samband med förfarandet enligt villkorlighetsförordningen och på vilka de har möjlighet att agera enligt den sektorsspecifika rättsliga grunden.

Förfinansiering förutsätter inte att nödvändiga villkor är uppfyllda. Den enda följden av att ett nödvändigt villkor inte uppfylls är att utgifter för insatser som är kopplade till det berörda särskilda målet, även om de kan ingå i betalningsansökningar, inte ska ersättas av kommissionen förrän kommissionen har informerat medlemsstaten om att det nödvändiga villkoret är uppfyllt (artikel 15.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Kommissionen har därför i de årliga verksamhetsrapporterna för 2022 och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten rapporterat att inga mellanliggande betalningar till ungerska och polska program kan återbetalas så länge som det övergripande nödvändiga villkoret i stadgan om de grundläggande rättigheterna inte bedöms vara uppfyllt.

III. KOMMISSIONENS REKOMMENDATIONERNA

SVAR

PÅ

Slutsats

Kommissionen noterar ökningen i revisionsrättens uppskattning av felprocenten i år (punkterna 6.77 och 6.78), jämfört med en relativt stabil felnivå som rapporterats för de senaste fem åren. Kommissionens risk vid betalning som redovisas i de årliga verksamhetsrapporterna för 2022 är fortfarande jämförbar med tidigare års.

Kommissionen anser att skillnaden beror på att revisionsrätten rapporterar fel i samband med alla överträdelser av tillämpliga regler. Kommissionen anser inte nödvändigtvis att de därmed

sammanhängande utgifterna är icke stödberättigande. För att programmyndigheterna och kommissionen ska kunna göra finansiella korrigeringar måste ett fel vara en oriktighet i den mening som avses i artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Inte alla fel som revisionsrätten har rapporterat ingår i denna kategori.

Av de 48 fel som revisionsrätten rapporterade och kvantifierade 2022 för sammanhållningspolitiska fonder håller kommissionen inte med om bedömningen av arton fel.

För tretton av dessa fel anser kommissionen att den, i enlighet med ovannämnda bestämmelser i förordningen om gemensamma bestämmelser, inte kunde dra några slutsatser om en oriktighet som ledde till icke stödberättigande utgifter. Detta innebär två transaktioner som revisionsrätten bedömt vara större projekt som inte anmälts till kommissionen. Kommissionen håller inte med om att de relaterade insatserna motsvarar definitionen av större projekt i förordningen om gemensamma bestämmelser (se närmare uppgifter i kommissionens svar på punkterna 6.24 och 6.25).

I fem fall kan kommissionen inte heller tillämpa den kvantifieringsnivå som revisionsrätten använder. Detta innebär två offentliga upphandlingar där kommissionen anser att den korrigeringsnivå som programmyndigheterna tillämpar motiveras av den typ av överträdelser som revisionsmyndigheten eller kommissionen har identifierat (se svar på punkterna 6.32 och 6.33 nedan). För dessa arton fall har kommissionen sammantaget bedömt att den inte skulle ha någon rättslig grund för att införa finansiella korrigeringar (eller större korrigeringar än de som redan tillämpats).

Kommissionen kommer att följa upp alla andra ärenden på vederbörligt sätt och begära finansiella korrigeringar när så är lämpligt. Kommissionen kommer också att rekommendera korrigeringar åtgärder till de berörda programmyndigheterna för att vid behov ytterligare förbättra förvaltnings- och kontrollsystemen.

Målet för den nuvarande garantimodellen (punkt 6.79) inom sammanhållningspolitiken är att ha en kvarstående felprocent på under 2 % för varje enskilt program, varje år. Om så inte är fallet har kommissionen verktyg för att upptäcka de enskilda programmen i fråga och tillämpa de nödvändiga kompletterande finansiella korrigeringarna, när de enskilda kvarstående felen ligger över 2 %.

Förvaltningskontroller (punkt 6.80) är första försvarslinjen mot fel och dessa kontroller bör på ett mer ändamålsenligt sätt förebygga och upptäcka fel redan i första kontrollinstans för ett antal program (se kommissionens svar på punkt 6.42).

Kommissionen rapporterar om ändamålsenligheten i förvaltnings- och kontrollsystemens funktion i de årliga verksamhetsrapporterna för GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering (sid. 43 respektive 69), och drog slutsatsen baserat på alla tillgängliga ackumulerade revisionsbevis att förvaltnings- och kontrollsystemen hade förbättrats med tiden och nu fungerade väl eller tillräckligt väl för 88 % av sammanhållningsprogrammen.

Kommissionen anser att revisionsmyndigheternas och deras kontrollorgans arbete i det stora hela är tillförlitligt (punkt 6.81), utom i tio fall som tydligt har rapporterats i de årliga verksamhetsrapporterna. I övriga fall är ytterligare fel som upptäcks tillfälliga och tyder inte på någon systembrist inom revisionsmyndigheten.

Det faktum att en kvarstående felprocent konstateras vara över 2 % under ett visst år, trots att revisionsmyndigheten har rapporterat en procentsats under 2 %, tyder inte nödvändigtvis på en allvarlig eller systematisk brist i revisionsmyndighetens arbete. Enskilda fel som passerat

upptäckta, vissa av dem ibland komplexa, är kanske inte alltid representativa för det arbete som utförts av revisionsmyndigheten och kan bero på olika tolkningar av den tillämpliga lagstiftningen.

Dessutom bedömer kommissionen revisionsmyndigheternas arbete med beaktande av olika parametrar, bl.a. resultaten från systemrevisionerna, utöver de omräknade felprocentsatserna.

Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med de förvaltande myndigheterna och revisionsmyndigheterna för de berörda programmen, för att följa upp de slutsatser som man enats om och över tid uppnå en procentsats för kvarstående fel som ligger under 2 % i alla program, med hjälp av regleringsinstrument för att tillämpa ytterligare finansiella korrigeringar när dessa anses nödvändiga.

Kommissionen vidtar granskningsåtgärder för att uppnå rimlig säkerhet för varje program huruvida de felprocentsatser som rapporteras varje år av de olika revisionsmyndigheterna är godtagbara eller om det finns indikationer eller bevis på att väsentliga felnivåer kvarstår (punkt 6.82).

Kommissionen anser att dess detaljerade bedömningar leder till en nyanserad och differentierad slutsats för varje program och kumulativt för sammanhållningsfonderna. Revisionsbevis som är tillgängliga för kommissionen och som rapporteras i respektive årliga verksamhetsrapporter tyder inte på en ökning av dess uppskattning av den felnivå (kritisk prestationsindikator) som redovisas i de årliga verksamhetsrapporterna, till skillnad från den som revisionsrätten rapporterade i år.

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten använder kommissionen de risker vid betalning som redovisats av generaldirektoraten i deras årliga verksamhetsrapporter efter en noggrann och strukturerad kvalitetsgranskning. Mot bakgrund av dess detaljerade segmentering av utgifter, i enlighet med riskprofiler och kontrollsystem, när fel upptäcks, och även med hänsyn till revisionsrättens arbete, kan kommissionen identifiera den specifika del av programmen som mest sannolikt kommer att påverkas. Kommissionen kan därmed ge en differentierad bild av felnivån för alla betalningar som genomförts och tydligt identifiera vilka områden som är i behov av förbättringar.

Rekommendationer

När det gäller de rekommendationer som revisionsrätten granskade i årsrapporterna för 2020 och 2021 (6.84) noterar kommissionen att rekommendation 5.6 om rapportering av förfaranden gällande rättsstatsprincipen mot medlemsstater, som utfärdades i årsrapporten för 2021, inte godtogs.

Rekommendation 6.1 – Åtgärder för att minska återkommande fel

Stärka de åtgärder som är avsedda att åtgärda återkommande fel, särskilt när det gäller icke stödberättigande kostnader och projekt, säkerställa tillräcklig omfattning på det egna granskningsarbetet för alla revisionsmyndigheter och sprida resultaten för att minska förekomsten och effekterna av oriktiga kostnader.

(Måldatum för genomförande: december 2025.)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Pågående fortsatta åtgärder tillsammans med revisionsmyndigheterna syftar till att förbättra deras kapacitet att upptäcka fel och säkerställa en tillräcklig omfattning av deras revisionsarbete genom kommissionens revisionsplan. Kommissionen ger i synnerhet regelbunden återkoppling till programmyndigheterna om fel som fortfarande inte upptäcktes av förvaltnings- och/eller

revisionsmyndigheterna. Den kontinuerliga övervakningen och analysen av de bakomliggande orsakerna till sådana upptäckta fel ligger till grund för kommissionens årliga riskbedömning för urval av program inför efterföljande riskbaserade revisioner.

Kommissionen fortsätter alla nödvändiga ansträngningar för att uppnå målet att säkerställa efterlevnad och en kvarstående risk under väsentlighetsgränsen för alla program, helst varje år och med alla medel över tiden.

Rekommendation 6.2 – Anmälningar om större projekt

Vid avslutandet av programmen för 2014–2020 kontrollera att endast utgifter kopplade till anmälda större projekt har godkänts, med särskild hänsyn till den situation som upptäckts i år.

(Måldatum för genomförande: Senast i mars 2025.)

Även om kommissionen inte håller med om enskilda insatser som revisionsrätten rapporterat som påstådda större projekt i år **godtar** kommissionen rekommendationen att göra lämpliga kontroller vid avslutandet.

Kommissionen övervakar större projekt genom förteckningen över sådana projekt i de operativa programmen, som utvecklas på grundval av kontinuerliga diskussioner med medlemsstaterna.

Vid avslutandet kommer medlemsstaterna att uppmanas att bekräfta att utgifter som deklarerats enligt gällande regler för större projekt är stödberättigande. Kommissionen anser dock att avsaknaden av anmälan av ett större projekt inte rättsligt kan tolkas som en oriktighet enligt bestämmelserna i artikel 2.36 i förordningen om gemensamma bestämmelser som skulle göra hela den relaterade utgiften och insatsen icke stödberättigande.

Rekommendation 6.3 – Tematiska revisioner av intressekonflikter

Planera och genomföra tematiska revisioner med fokus på intressekonflikter för programmen 2021–2027, på grundval av kommissionens egen riskbedömning och mot bakgrund av de brister som konstaterats.

(Måldatum för genomförande: december 2024.)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

I linje med sin strategi för samordnad granskning 2021–2027 har kommissionen för avsikt att genomföra olika tematiska revisioner, bland annat av befintliga åtgärder för att förebygga och minska risken för intressekonflikter, på grundval av sin egen riskbedömning. För detta ändamål kommer kommissionen också att utgå från den metod och de erfarenheter som utvecklats genom sådana tematiska revisioner av intressekonflikter som genomförts under perioden 2014–2020.

Rekommendation 6.4 – Riktade kontroller av finansiella korrigeringar i samband med avslutandet av fleråriga insatser

Utföra särskilda riktade kontroller i sina avslutsrevisioner för 2014–2020 för att säkerställa att medlemsstaterna har tillämpat nödvändiga finansiella korrigeringar för fel som upptäckts under ett räkenskapsår och som också påverkar utgifter under andra redovisningsperioder.

(Måldatum för genomförande: Från februari 2025 till dess att alla operativa program för 2014–2020 har avslutats.)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Kommissionen kommer att uppmana revisionsmyndigheterna att bekräfta att alla korrigeringar har genomförts korrekt, senast i den senaste årliga kontrollrapporten, till följd av de revisioner av räkenskaper som revisionsmyndigheterna måste genomföra varje år.

Kommissionen har planerat ett antal tematiska revisioner av förberedelserna inför programmets avslutningsprocess, bland annat av den rekommenderade aspekten.

Rekommendation 6.5 – Tillförlitlighet i egna försäkringar

Se till att revisionsmyndigheterna har lämpliga metoder för att kontrollera giltighet och tillförlitlighet i stödmottagares egna försäkringar och utbyta god praxis, med särskild hänsyn till den situation som upptäckts detta år.

(Måldatum för genomförande: december 2023.)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Kommissionen är beredd att samla in och dela med sig av identifierad god praxis om hur man kontrollerar egna försäkringar.

Kommissionen påminner dock om att egna försäkringar är en alternativ källa till säkerhet för programmyndigheterna, när tillförlitliga och verifierade källor inte är lätt och direkt tillgängliga. Egna försäkringar kan kontrolleras enligt en lämplig metod mot andra informationskällor om de finns tillgängliga, men de måste bedömas från fall till fall.

Rekommendation 6.6 – Öka medvetenheten om bedrägeririsker för att säkerställa en ändamålsenligare rapportering av misstänkta bedrägerier

- (a) Planera och genomföra tematiska revisioner med fokus på de förvaltande myndigheternas riskmedvetenhet och användningen av datautvinnings- och riskgraderingsverktyg för programmen 2021–2027.**
- (b) Ange minimikrav på att revisionsmyndigheterna ska ta med risken för bedrägeri i sina checklistor och sitt revisionsarbete.**
- (c) Påminn medlemsstaterna om deras skyldigheter när det gäller att rapportera bedrägerier.**

(Måldatum för genomförande: För rekommendation 6.6 a senast i december 2025, för rekommendationerna 6.6 b och 6.6 c i december 2023.)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

- a) Tematiska revisioner av genomförandet av effektiva åtgärder mot bedrägerier ingår i strategin för bedrägeribekämpning och den gemensamma revisionsstrategin för programmen 2021–2027. Dessutom erbjuds programmyndigheterna särskilt metodstöd för förvaltningskontroller baserade på risker, inklusive workshoppar och tidiga förebyggande

systemrevisioner. Kommissionen främjar och uppmuntrar systematiskt användningen av datautvinnings- och riskbedömningsverktyg och säkerställer en noggrann övervakning av användningen av Arachne.

- b) Ett ändamålsenligt genomförande av proportionella bedrägeribekämpningsåtgärder är en del av de systemkrav som revisionsmyndigheterna måste beakta i sin bedömning av hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar. Särskilda områden integrerades i kommissionens uppdaterade checklistor för revisioner av insatser och system som har delats med revisionsmyndigheterna som en uppföljning av revisionsrättens särskilda rapport nr 6/2019 *Bekämpning av bedrägeri i EU:s sammanhållningsutgifter: förvaltande myndigheter måste bli bättre på upptäckt, motåtgärder och samordning*. Kommissionen kommer att fortsätta att se till att revisionsmyndigheterna i sina checklistor på lämpligt sätt dokumenterar hur de har hanterat risken för bedrägerier under sina revisioner av insatser.
- c) I sina revisioner avser kommissionens revisorer att införa ytterligare en kontroll av huruvida programmyndigheternas rapportering i systemet för hantering av oriktigheter (IMS) korrekt återspeglar upptäckta fel och oriktigheter. Kommissionens avdelningar, tillsammans med Olaf, kommer att fortsätta att påminna medlemsstaterna om deras skyldigheter när det gäller rapportering av bedrägerier. Olaf avser också att inleda en översyn av handboken för rapportering av oriktigheter vid delad förvaltning före utgången av 2023. I denna process kommer experter från andra avdelningar inom kommissionen och medlemsstaterna att delta.

Rekommendation 6.7 – Införande av datautvinnings- och riskgraderingsverktyg

Tidigarelägg datumet för införande av det gemensamma integrerade it-systemet för datautvinning och riskgradering, från 2028 till 2025, det första året då ett betydande utgiftsbelopp för 2021–2027 förväntas redovisas. Fram till dess, se till att Olaf, Eppo och revisionsrätten har tillgång till Arachne.

(Måldatum för genomförande: december 2025.)

Kommissionen **godtar delvis** rekommendationen.

Kommissionen kan inte godta den första delen av rekommendationen som syftar till att tidigarelägga datumet för införandet av det gemensamma integrerade it-verktyget för datautvinning och riskvärdering från 2028 till 2025. Ett kommissionsförslag om omarbetning av budgetförordningen diskuteras för närvarande av medlagstiftaren, som i slutändan kommer att besluta om och när användningen av datautvinningsverktyget ska vara obligatorisk. Revisionsrättens rekommendation kommer därför för sent i lagstiftningsprocessen. Dessutom är det tekniskt omöjligt att tidigarelägga användningen av ett sådant verktyg till 2025 på grund av behovet av att utvidga det befintliga verktyget för organisationsanvändning, införliva avancerade funktioner och ny teknik.

Kommissionen godtar den andra delen av rekommendationen som syftar till att säkerställa att Olaf, Eppo och revisionsrätten under tiden har tillgång till Arachne från fall till fall. För revisionsrättens del kommer denna direkta tillgång att omfatta enheter som deltar i insatser som är föremål för pågående revisioner. Inom ramen för den befintliga stadgan om rättigheter och skyldigheter för kommissionen och medlemsstaterna när det gäller användningen av Arachne håller man på att utveckla denna typ av direkt tillgång.

KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022, KAPITEL 7: NATURRESURSER OCH MILJÖ

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Rubrik 3 Naturresurser och miljö i den fleråriga budgetramen omfattar EU:s utgifter för den gemensamma jordbrukspolitiken, havs- och fiskeripolitiken och Life-programmet för miljö och klimatpolitik.

Den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP), som står för den största delen av utgifterna under denna rubrik, är ett genuint europeiskt politikområde eftersom medlemsstaterna slår samman sina resurser för att bedriva en samlad EU-politik med en enda EU-budget. GJP-målen innebär enligt fördraget och GJP-förordningarna att öka jordbrukets produktivitet, tillförsäkra jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard, stabilisera marknaderna, trygga försörjningen och tillförsäkra konsumenterna tillgång till varor till skäliga priser.

GJP räknar 6,3 miljoner stödmottagare och utgifterna genomförs via Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) genom delad förvaltning med hjälp av ett omfattande förvaltnings- och kontrollsystem som har utformats för att säkerställa att de bakomliggande transaktionerna avseende de slutliga stödmottagarna är lagliga och korrekta. GJP:s stabila säkerhetsmodell omfattar de utbetalande organens kontroller på den första nivån, de oberoende attesterande organens revisionsarbete och kommissionens eget arbete genom avslutandet av räkenskaperna.

Denna säkerhetsmodell som inrättats för GJP och omfattningen och detaljnivån på den information som kommissionen har tillgång till om hur förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar vid varje utbetalande organ bidrar till att så exakt som möjligt uppskatta felnivån i den gemensamma jordbrukspolitiken, såsom den presenteras i GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings årliga verksamhetsrapport.

Kommissionen välkomnar revisionsrättens slutsats att direktstödet fortsatt inte innehåller några väsentliga fel. Detta bekräftar den viktiga roll som det integrerade administrations- och kontrollsystemet (IAKS), inbegripet systemet för identifiering av jordbruksskiften (LPIS), har för att förebygga och minska felnivån. Kommissionen noterar den felnivå som revisionsrätten uppskattar för rubrik 3 i den fleråriga budgetramen som helhet och felnivån för landsbygdsutveckling och marknadsåtgärder, som fortfarande är väsentlig, i linje med kommissionens egen bedömning ([§7.35](#)).

På grundval av sin robusta säkerhetsram och sin detaljerade bedömning anser kommissionen att dess egen uppskattning av risken vid betalning, som presenteras i GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings årliga verksamhetsrapport, fortfarande överensstämmer med de resultat som kommissionen och revisionsrätten har uppnått under de senaste åren. Detta överensstämmer med det faktum att utgifterna under 2022 hänför sig till programperioden 2014–2020 och att regler, system och myndigheter har varit stabila.

När det gäller den ökning som revisionsrätten upptäckt när det gäller antalet små överdeklarerationer av arealer jämfört med 2021 noterar kommissionen att antalet små överdeklarerationer under 2022, om man tittar på situationen under flera år, fortfarande ligger i linje med de nivåer som revisionsrätten upptäckte för 2020 och tidigare år. Även om LPIS ligger till

grund för den geospatiala stödansökan, kan överdeklarationer också bero på fel som jordbrukarna gjort. Följaktligen anser kommissionen att de små överdeklarationerna inte nödvändigtvis tyder på specifika brister i medlemsstaternas förvaltning av LPIS.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Transaktionernas korrekthet

Resultat av transaktionsgranskningen

Kommissionen noterar den felnivå som revisionsrätten uppskattar till 2,2 % för rubrik 3 i den fleråriga budgetramen.

Kontroller av samstämmigheten i medlemsstaternas kontrollstatistik och betalningsuppgifter

Kommissionen välkomnar revisionsrättens bedömning att de utbetalande organens system på det hela taget är tillförlitliga och beräknar stödbeloppen korrekt ([punkt 7.27](#)). Kommissionen gör sin egen analys i form av årliga kvalitetsgranskningar av de betalnings- och kontrolluppgifter som de utbetalande organen lämnar in och genom dataintegritetsgranskningar av de utbetalande organens informationssystem. Revisionsrättens bedömning bekräftas av dessa granskningar.

2. Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings och GD Havsfrågor och fiskes rapportering om kostnadernas korrekthet (punkterna 7.28–7.32)

De attesterande organen har avgett ett yttrande om utgifternas laglighet och korrekthet i åtta år nu. Tack vare kommissionens åtgärder för kapacitetsuppbyggnad (utfärdande av riktlinjer och regelbundna expertgruppsmöten) innehåller deras rapporter sund, väsentlig och värdefull information om utgifternas laglighet och korrekthet. Dessa uppgifter granskades i detalj av GD Jordbruk och landsbygdsutveckling och låg till grund för GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings justerade felprocentsats för räkenskapsåret 2022. Kommissionen betonar vidare att det slutliga riskbeloppet (riskbeloppet vid avslutande) för GJP, till följd av alla korrigerande åtgärder (som uppskattas till 1,5 %), är beräknat till 0,35 % för 2022, enligt GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings årliga verksamhetsrapport för 2022.

Kommissionen välkomnar revisionsrättens iakttagelse att GD Jordbruk och landsbygdsutvecklings och GD Havsfrågor och fiskes metod för beräkning av den slutliga risken vid betalning (eller vid avslutande) överensstämmer med kommissionens riktlinjer.

Kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport (punkt 7.33)

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten använder kommissionen de risker vid betalning som generaldirektoraten redovisar i sina årliga verksamhetsrapporter och som motsvarar deras bästa

uppskattning av felnivån i de verkställda utgifterna, efter en noggrann och strukturerad kvalitetsgranskning.

Sammantaget rapporterar kommissionen en icke-väsentlig risk vid betalning för rubrik 3 Naturresurser och miljö, som bygger på hundratusentals kontroller som utförs varje år av medlemsstaterna och revisioner som utförs av kommissionen, i enlighet med deras noggrant fastställda kontrollstrategier som är anpassade till fondernas särdrag. Med sin detaljerade metod kan kommissionen identifiera de specifika delar av programpopulationen som mest sannolikt kommer att påverkas av fel, tydligt identifiera de områden där förbättringar behövs, tillämpa finansiella korrigeringar när så är lämpligt och ge en differentierad bild av felnivån för de betalningar som gjorts. På grundval av det arbete som utförts anser kommissionen att den risk vid betalning som presenteras i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för rubrik 3 Naturresurser och miljö är representativ för felnivån.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

Rekommendation 7.1 – Övervakning av kvaliteten på uppgifter om jordbruksarealer

Med tanke på att jordbruksarealen kommer att ligga till grund för prestationsindikatorer inom ramen för den nya gemensamma jordbrukspolitiken 2023–2027, borde kommissionen fortsätta att övervaka hur korrekt medlemsstaterna bedömer den stödberättigande arealen i systemet för identifiering av jordbruksskiften.

(Måldatum för genomförande: 2024).

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och hänvisar till det rättsliga kravet på kvalitetsbedömning av LPIS enligt artikel 68 i förordning (EU) 2021/2116 och skäl 59 i den förordningen om medlemsstaternas skyldighet att rapportera om kvaliteten på sina LPIS. Kommissionen fortsätter därför sin årliga utvärdering av medlemsstaternas kvalitetsbedömningar av LPIS. Kommissionen anser därför att rekommendationen kommer att genomföras i samband med nästa övervakning av kvalitetsbedömningarna av LPIS.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022 KAPITEL 8 MIGRATION OCH GRÄNSFÖRVALTNING, SÄKERHET OCH FÖRSVAR

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Kommissionen välkomnar revisionsrättens iakttagelser, godtar rekommendationen i kapitlet, som redan är under genomförande och åtar sig att ta itu med de områden där det behövs förbättringar i syfte att minska antalet fel i framtiden.

Förvaltningen av merparten av medlen från asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och fonden för inre säkerhet för perioden 2014–2020 och merparten av medlen från Amif, instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och finansieringen från fonden för inre säkerhet för perioden 2021–2027 delas med medlemsstaterna (eller de Schengenassocierade länderna). Kommissionen välkomnar erkännandet av att de medlemsstaters revisionsmyndigheter som granskats av revisionsrätten gör framsteg i sina förberedelser för perioden 2021–2027 och kommer att noga övervaka den pågående utvecklingen och vid behov ge vägledning. Eftersom generaldirektoratet för migration och inrikes frågor tillämpar förordningen om gemensamma bestämmelser, liksom generaldirektoraten för regional- och sysselsättningspolitik (GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering), deltar revisionsmyndigheterna i de tekniska möten som anordnas av det gemensamma revisionsdirektoratet för sammanhållning vid GD Regional- och stadspolitik och GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering.

Kommissionen anser att migration, gränsförvaltning, säkerhet och försvar är ett utgiftsområde med låg risk. Med hänvisning till punkt 8.19 anser kommissionen att den har detaljerade och solida bevis för att det föreligger en risk vid betalning under 2 % när det gäller utgifterna för migration och gränsförvaltning samt för säkerhet och försvar. Kommissionens uppskattning bygger på alla kontroller och revisioner som genomförts med en revisionstäckning för programperioden 2014–2020 som uppgick till 21,7 % av utgifterna från och med den 31 december 2022¹.

¹ Bedömningen av risknivåerna görs enligt kommissionens metod och redovisas i kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport för 2022 (den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, volym I, s. 18 eller volym II, bilaga 2, avsnitt 2.1.3, rubrik 4 och 5).

II. KOMMISSIONENS REVISIONSRÄTTENS IAKTTAGELSER

SVAR PÅ VIKTIGASTE

1. Transaktionernas korrekthet

När det gäller de granskade transaktioner som innehöll fel (punkt 8.10) åtar sig kommissionen att ta itu med de problem som identifierats och vid behov förstärka vägledningen för att minska antalet fel i framtiden.

Kommissionen betonar dock att i ett fall i ruta 8.1 (boendekostnader på grund av oriktigheter i samband med upphandlingsförfaranden) hade medlemsstatens verifieringskontroller inte slutförts vid tidpunkten för revisionsrättens revision.

Svar på ruta 8.1

Kostnader för personal och utrustning som inte var stödberättigande

Kommissionen noterar revisionsrättens anmärkningar.

När det gäller de exempel som ges med avseende på icke stödberättigande personalkostnader vill kommissionen påpeka att bidragsavtalet, med tanke på de olika nationella skatte- och socialförsäkringsreglerna, och mot bakgrund av arbetsmarknadens särdrag, inte fastställer några nominella lönegränser för anställning av personer med tjänstekontrakt jämfört med anställningsavtal, vilket ger utrymme för utanordnaren att göra en bedömning.

När det gäller fallen med icke stödberättigande kostnader för utrustning deklarerades anskaffningskostnaden för datorerna, medan endast avskrivningskostnaderna för utrustningen var stödberättigande enligt bidragsavtalet. Kommissionen vill påpeka att datorerna i båda fallen redan hade använts och därefter renoverats, och att priset på de enskilda datorerna var cirka 300–350 euro.

Redovisade boendekostnader som inte var stödberättigande på grund av oriktigheter i samband med upphandlingsförfaranden

Vid tidpunkten för revisionsrättens revision hade motsvarande verifieringskontroller före slutbetalning inte slutförts av de ansvariga myndigheterna och revisionsmyndigheterna med avseende på Amif-projektet med delad förvaltning med Spanien. Den transaktion som revisionsrätten valde ut var en betalning som de spanska myndigheterna hade gjort till stödmottagaren och som redovisats som en förskottsbetalning till kommissionen, för vilken alla krav på laglighet och korrekthet var uppfyllda (dvs. det krävs ingen kostnadsredovisning i det skedet).

I enlighet med bestämmelserna i den rättsliga grunden ska medlemsstaterna dra av alla oriktigheter som upptäcks vid de slutliga verifieringskontrollerna av räkenskaperna. Kommissionen övervakar de slutbetalningar som görs av medlemsstaternas myndigheter och de belopp som dragits av från räkenskaperna.

2. Granskning av delar av internkontrollsystem

Kommissionen välkomnar att systemrevisionerna av de sex medlemsstaternas revisionsmyndigheter avslutades utan några iakttagelser.

Garantipaketet måste tillhandahållas för "varje räkenskapsår för vilket betalningsansökningar har lämnats in" (artikel 98.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Eftersom inga betalningsansökningar har lämnats in under räkenskapsåret 2022 har ingen medlemsstat lagt fram något garantipaket i februari 2023.

3. Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

När det gäller granskningen av den årliga verksamhetsrapporten (punkt 8.18) påminner kommissionen om att generaldirektörens revisionsförklaring bygger på en granskning av flera uppgifter från många olika källor (självbedömning, efterhandskontroller samt rapporter från tjänsten för internrevision och revisionsrätten) som säkerställer dess tillförlitlighet.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

Rekommendation 8.1 – Mer riktade kontroller av projektkostnaders stödberättigande när det gäller unionsåtgärder som förvaltas direkt av GD Migration och inrikes frågor

Genomföra bättre riktade förhandskontroller av utgifternas stödberättigande när det gäller unionsåtgärder, med särskilt fokus på de potentiella riskerna avseende exempelvis typen av utgifter (t.ex. personalkostnader, utrustning och upphandling) eller typen av stödmottagare.

När kommissionen utarbetar sin riskbedömning bör den ta hänsyn till att revisionsintyg som ligger till grund för stödmottagarnas betalningsansökningar har sina begränsningar.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och anser att den redan är genomförd.

Det finns redan en sund och målinriktad metod för analys av de slutliga betalningsansökningarna inom ramen för unionens åtgärder, och kommissionen täcker med sin förhandskontroll 100 % av transaktionerna. Särskilda checklistor har redan förstärkts i samband med genomförandet av rekommendationerna i revisionsrättens årsrapport för 2018. Innan de slutliga utbetalningarna görs tillämpas förhandskontroller vid behov.

I syfte att upprätthålla kostnadseffektiviteten i kontrollsystemet använder kommissionen ett stort antal förebyggande åtgärder, med fokus på stödberättigande kostnader i alla skeden av

projektcykeln, med beaktande av de olika typerna av utgifter och genom att förbättra vägledningen till stödmottagare, särskilt nykomlingar, bland annat genom upptaktsmöten.

Kommissionen gör redan en ny bedömning av metoden för förhandskontroll för att ta hänsyn till olika ändringar av mallen för bidragsavtal för den fleråriga budgetramen 2021–2027. I enlighet med revisionsrättens rekommendation kommer kommissionen att se till att metoden för förhandskontroll inriktas särskilt på kontroller av typen av stödmottagare och de bakomliggande orsakerna till fel som identifierats vid alla revisioner.

I mallen för bidragsavtal fastställs kraven för intyg om redovisningen och den revisionsmetod som revisorerna ska tillämpa.

Revisionsintyget utgör endast en del av kommissionens förhandsförsäkran vid genomförandet av unionens åtgärder. Innan de slutliga utbetalningarna görs tillämpas andra förhandskontroller vid behov.

Kommissionen noterar revisionsrättens slutsatser för detta kapitel och är fast besluten att vid behov vidta lämpliga korrigerande åtgärder. Som svar på vissa iakttagelser i samband med den undersökning av procentsatsen för kvarstående fel som utförts på uppdrag av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar lämnar kommissionen förtydliganden om undersökningens egenskaper och dess bidrag till utarbetandet av den årliga revisionsförklaringen, tillsammans med de övriga delarna av ramen för intern kontroll. På samma sätt ges svar och förtydliganden som svar på vissa synpunkter som rör den årliga verksamhetsrapporten från GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar.

Kommissionen förtydligar vidare att den delar upp utgifter i segment med olika risknivåer: lägre (under 2 %), medelhög (mellan 2 % och 2,5 %) och högre (över 2,5 %). För 2022 bedöms endast det segment som motsvarar direkta förvaltningsbidrag ha "medelhög risk" i utgifterna under rubriken "Grannskapet och omvärlden" i den fleråriga budgetramen. Övriga segment bedöms ligga på lägre risknivåer. Bedömningen av risknivåerna görs enligt kommissionens metod och offentliggörs i kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapport för 2022. [Årliga förvaltnings- och resultatrapporter \(europa.eu\)](#).

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

När det gäller de fel som rapporterats som utgifter som inte uppkommit ([punkt 9.8](#) och ruta 9.1) noterar kommissionen att de omfattar fel på grund av **alltför stor avräkning**, dvs. en praxis där utgifter som inte har uppkommit ingår i räkenskaperna som uppkomna utgifter. Kommissionen anser att dess fel är tillfälliga eftersom de inte längre kommer att föreligga efter de slutliga avräkningarna. Kommissionen har vidtagit flera åtgärder, bland annat har den ombett sina partner att se över sina rapporteringsmallar för att möjliggöra enklare identifiering av uppkomna utgifter, och kommer att öka sina insatser i detta avseende. Kommissionen förväntar sig positiva resultat under de kommande åren.

Svar på ruta 9.1

Allvarlig underlåtenhet att tillämpa reglerna för tilldelning av bidrag

GD Internationella partnerskap

Kommissionen håller med om revisionsrättens konstaterande med avseende på tillämpningen av reglerna för tilldelning av bidrag och understryker att de nuvarande bestämmelserna är mycket stränga och inte lämnar något utrymme för ändring av förslag i upphandlingsskedet.

Kommissionen erkänner att förfarandena skulle kunna stärkas för att undvika ytterligare fall som liknar det som upptäcktes i Rwanda. I detta avseende kommer den befintliga vägledningen om utarbetande och undertecknande av kontrakt att stärkas genom att förtydliga den upphandlande myndighetens skyldigheter, bl.a. att respektera behörighetskraven i riktlinjerna vid utarbetandet av kontraktet och inte tillåta några ändringar av inlämnade förslag.

Icke stödberättigande utgifter i ersättningsanspråket

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Vid en revision av hållbar användning av naturresurser i Palestina* konstaterade revisionsrätten att ett utvecklingsorgan i sin lägesrapportering i slutet av 2021 fortfarande rapporterade till kommissionen att projektet erhöll finansiering trots att det inte genomfördes. Revisionsrätten drar slutsatsen att kommissionen betraktade projektet som uppkomna utgifter.

Kommissionen godkände beloppet på grundval av rapporterade uppkomna kostnader, en förvaltningsförklaring och utvecklingsorganets revisionsuttalande. Kommissionen anser att en interimsavräkning inte motsvarar ett slutligt godkännande av kostnaden, som kommer att ske först efter mottagandet av slutrapporten och den slutliga avräkningen av de totala utgifterna inom ramen för projektet. Kommissionen kunde inte upptäcka felet på grundval av den finansiella information som erhöles från utvecklingsorganet.

Utvecklingsorganet anser att de medel som överförts till bankerna har anslagits och att endast de medel som överförts till den slutliga stödmottagaren kan räknas som uppkomna utgifter. I det här fallet orsakade ett missförstånd från utvecklingsorganets lokala avdelnings sida en felaktig interimsrapport.

** Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.*

Svar på ruta 9.2

Obligatorisk riskbedömning utfördes inte

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Revisionsrätten konstaterade att kommissionen gjorde en utbetalning av förfinansiering utan att utföra den obligatoriska riskbedömningen och utan att erhålla en bankgaranti.

Kommissionen instämmer i denna slutsats men påpekar att det rör sig om en enskild händelse och att de tillämpliga förfarandena är tydliga och tillgängliga för personalen. Eftersom det finns

relevanta kontroller på plats men dessa inte tillämpades korrekt i detta fall kommer den korrigerande åtgärden att bestå av en påminnelse till alla delegationer om reglerna avseende riskbedömningar.

När det gäller korrektheten för de transaktioner som nämns i punkt 9.8 anser kommissionen att vissa fel vid upphandlingen inte har någon finansiell inverkan och att det därför inte finns någon rättslig grund för att återkräva medlen.

När den hypotetiska strategin tillämpas uppfylls EU:s krav för att en kostnad ska vara stödberättigande så länge åtgärden omfattar ett belopp för stödberättigande kostnader enligt EU:s regler som motsvarar EU:s bidrag och det belopp som andra givare bidrar med är tillräckligt för att täcka de kostnader som inte är stödberättigande enligt EU:s regler (artikel 155.5 i budgetförordningen). Detta gör det möjligt för EU att bidra till åtgärder med flera givare utan öronmärkning av medel (dvs. medfinansierade åtgärder). Kommissionen har inga rättsliga skyldigheter att rapportera separat om hur stor andel av de medel som anförtratts genomförandepartner som omfattas av den hypotetiska strategin.

2. Granskning av delar av internkontrollsystem

Svar på ruta 9.4

Utgiftskontrollrapport togs emot efter att slutbetalning redan hade gjorts

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar

Kommissionen kräver vanligtvis att stödmottagarna anlitar en entreprenör som kontrollerar deras aktuella uppgifter om utgifter och utarbetar en utgiftskontrollrapport. Revisionsrätten konstaterade att en EU-delegation redan hade gjort slutbetalningen till stödmottagaren innan utgiftskontrollrapporten togs emot.

Kommissionen anser inte att det finns några brister i hur EU-delegationens internkontrollsystem fungerar eftersom olika nivåer av kontroll (inte nödvändigtvis kumulativa) tillåts. Kommissionen anser att en utgiftskontrollrapport inte behövs om EU-delegationen har utfört kontrollen själv, enligt artikel 15.7¹ i de allmänna villkoren och artikel 5.2 i de särskilda villkoren i bidragsavtalet. I just detta fall utförde EU-delegationen kontrollerna före betalningen.

Som en allmän regel utför EU-delegationerna skrivbordsanalyser och besök på plats före slutbetalningar för bidragsavtal med eller utan utgiftskontrollrapporten, i enlighet med gällande kontrollmetod.

Delegationspersonal hade inte fått utbildning i förebyggande av bedrägerier de senaste fem åren

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar och GD Internationella partnerskap

¹Rapporten för utgiftskontroll ska inte tillhandahållas av samordnaren om kontrollen görs direkt av den upphandlande myndighetens personal, kommissionen eller ett organ med tillstånd att utföra den för deras räkning enligt artikel 5.2 i de särskilda villkoren.

Enligt artikel 5.2 ska de utgiftskontroller som avses i artikel 15.7 i bilaga II utföras av den upphandlande myndigheten eller av ett externt organ som godkänts av den upphandlande myndigheten.

Vissa anställda vid de granskade EU-delegationerna hade inte deltagit i utbildning om förebyggande av bedrägerier under de senaste fem åren (ruta 9.4). Deltagande i utbildning om förebyggande av bedrägerier är bara ett av de verktyg som finns tillgängliga för att öka personalens medvetenhet om förebyggande av bedrägerier i en modern organisation. Lärandemålet för strategierna för bedrägeribekämpning är därför att stärka den interna medvetenheten om bedrägerirelaterade frågor och innebär inte att målsättningen är att hela personalen ska delta i utbildning om förebyggande av bedrägerier vart femte år.

All personal inom yttre förbindelser har tillgång till en rad relevanta utbildningsmöjligheter. Dessutom tillhandahåller kommissionen en bred uppsättning verktyg och resurser för att säkerställa obegränsad tillgång, oberoende av tid och plats, till erforderad information om förebyggande av bedrägerier. Kommissionen erbjuder i själva verket flera olika typer av ytterligare verksamhet och vägledning för att täcka bedrägerirelaterade frågor, bland annat ett nätverk för bedrägeribekämpning med utsedda kontaktpunkter för bedrägeribekämpning, presentationer under relevanta seminarier och möten, meddelanden till personalen, handledningar och vägledningar, intranätssidor, undersökningar, nyhetsbrev, övervakningsuppdrag osv.

It-systemet Opsys var inte i full drift

Under revisionsrättens besök till EU-delegationer rapporterade personalen problem med it-programmet Opsys som hade lett till förseningar, störningar som innebar att delegationens arbete inte fungerade smidigt och ökad resursförbrukning. Revisionsrätten konstaterade att GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar rapporterade svårigheter med genomförandet av Opsys i sin årliga verksamhetsrapport.

Kommissionen anser dock inte att dessa svårigheter medförde otillförlitliga uppgifter eller ofullständig förvaltningsinformation. Införandet av Opsys medförde oundvikligen betydande utmaningar för EU-delegationerna under övergångsperioden på grund av vissa tekniska brister, särskilt under prognosarbetet. Kommissionen var dock medveten om dessa problem under övergångsperioden och vidtog åtgärder för att begränsa de tillhörande riskerna, i synnerhet genom att åtgärda de mest problematiska bristerna i slutet av processen (validering av prognosen).

3. Årliga verksamhetsrapporter och andra förvaltningsverktyg

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport och undersökning av procentsatsen för kvarstående fel

Kommissionen anser inte att undersökningen är föremål för begränsningar som kan leda till att procentsatsen för kvarstående fel underskattas. Snarare kan det röra sig om överskattningar. Extrapoleringen av felet till de oprövade transaktionerna kan i själva verket leda till att felprocenten överskattas, eftersom det fel som identifierats i en viss budgetrubrik i den finansiella rapport som lämnas in av en stödmottagare inte nödvändigtvis återfinns i andra budgetrubriker.

När det gäller beroendet av andras arbete erinrar kommissionen om att uppdragstagaren, i linje med beräkningsmetoden för procentsatsen för kvarstående fel, helt eller delvis kan förlita sig på resultaten av de utgiftskontroller som utförts av oberoende revisorer för GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar och på revisionsrättens revisioner. Det är viktigt att förtydliga att det finns en skillnad mellan att helt eller delvis förlita sig på andra aktörers resultat och att arbetet alltid kräver en uppsättning teststeg. Kommissionen begränsar antalet fall där man förlitar sig helt

på andra aktörers resultat i undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel, som förblir i linje med det historiska genomsnittet (14 % i GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel för 2021 och 2022).

I GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport påminns också om att undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel inte är ett bestyrkandeuppdrag eller en revision. Undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel bygger på en särskild metod som tjänar ett specifikt syfte: att mäta kontrollsystemets övergripande resultat genom att beräkna en representativ procentsats för kvarstående fel.

GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars övergripande procentsats för fel bygger på de fel som konstaterats i alla utgiftssegment, inklusive bidrag inom direkt förvaltning, vilket är det utgiftssegment som kommissionen anser vara av "medelhög risk". Ytterligare kontroller av bidrag görs dock för att beräkna en specifik procentsats för fel för detta utgiftssegment som anses vara av "medelhög risk". Dessa kontroller ger bekräftande information, vilket är viktigt för GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar eftersom denna information kompletterar den bidragsrelaterade informationen från den huvudsakliga procentsatsen för fel som omfattar vissa bidrag.

När det gäller de fel som revisionsrätten identifierade i uppskattningen av den korrigerande kapaciteten i GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars årliga verksamhetsrapport påpekar kommissionen att tre betalningskrav felaktigt inkluderades i den uppskattning av risken vid betalning som gjordes av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar, trots genomförda kontroller av 298 betalningskrav. Det totala värdet för dessa tre betalningskrav uppgår till 745 285 euro. Felet ledde till en skillnad på 840 000 euro i beräkningen av risken vid betalning: 46,99 miljoner euro i stället för 46,15 miljoner euro av de totala relevanta utgifterna på 5,14 miljarder euro.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REKOMMENDATIONERNA

Uppföljning av föregående års rekommendationer

När det gäller rekommendation 2 i revisionsrättens årsrapport för 2019 erinrar kommissionen om att den inte godtog rekommendationen, och kommissionen klargjorde därför i svaren på årsrapporten för 2019 att den inte skulle genomföra rekommendationen.

När det gäller rekommendation 1 i revisionsrättens årsrapport för 2020 intensifierade kommissionen kommunikationen med internationella organisationer om revisionsrättens tillgång till handlingar. Kommissionen arbetar aktivt tillsammans med de berörda internationella organisationer vars transaktioner bidrog till procentsatsen för fel, genom både praktiska lösningar och högnivådialoger.

Frågan om att ge revisionsrätten tillgång till handlingar har också diskuterats vid den senaste tidens möten i EU:s och FN:s arbetsgrupp för Fafa och vid bilaterala möten mellan kommissionen och internationella organisationer. Frågan har också systematiskt inkluderats i den regelbundna dialogen med kommissionens partner, t.ex. FN:s organisationer. Kommissionen har också underlättat tekniska diskussioner mellan FN och revisionsrätten för att säkerställa en ömsesidig förståelse av alla parter begränsningar och fastställa konkreta och praktiska steg för att säkerställa smidig tillgång till handlingar. Gemensamma utbildningar med FN-personal återupptogs

2023 och kommissionen har även kommit överens med FN om att inrätta gemensamma referensgrupper för att regelbundet diskutera revisions- och kontrollfrågor.

För vissa internationella organisationer, särskilt inom FN, strider det dock mot interna regler att ge mer än bara läsbehörighet.

Kommissionen kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att hitta praktiska och långsiktiga lösningar på dessa problem.

Rekommendation 9.1 – Förhindra oriktiga ändringar av förslag i samband med ingåendet av kontrakt

Stärk kontrollerna för att förhindra oriktiga ändringar av förslag i samband med ingåendet av kontrakt när bidrag tilldelas på grundval av förslagsinfordringar.

(Måldatum för genomförande: juni 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och kommer att stärka den relevanta vägledningen.

Rekommendation 9.2 – Vidta åtgärder så att personalen kan göra en riskbedömning innan förfinansiering betalas ut om det saknas bankgaranti

Utför riskbedömningar i enlighet kraven i förfarandemanualen för att säkerställa att utbetalningar av förfinansiering på mellan 60 000 och 300 000 euro där det saknas bankgaranti endast görs om risken bedöms som låg.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och kommer att påminna personalen om de befintliga bestämmelserna.

Rekommendation 9.3 – Fastställ en lämplig tidsram när uppdragstagare anlitas direkt för utgiftskontroller

Fastställ en lämplig tidsram så att utgiftskontrollrapporter från uppdragstagare för bidragskontrakt finns tillgängliga innan betalningar genomförs eller utgifter avräknas.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2025)

Kommissionen **godtar inte** denna rekommendation. Kommissionen anser att det gällande förfarandet redan fastställer en lämplig tidsram. När särskilda omständigheter så kräver kan kommissionen enligt avtalsbestämmelserna hantera en betalning på grundval av kontroller utförda av dess personal.

Rekommendation 9.4 – Förbättra kontrollerna för att exkludera betalningskrav för outnyttjad förfinansiering vid beräkningen av den korrigerande kapaciteten

Förbättra kontrollerna för att exkludera betalningskrav för outnyttjad förfinansiering vid beräkningen av GD Grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingars korrigerande kapacitet.

(Måldatum för genomförande: från och med den årliga verksamhetsrapporten för 2023)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation.

Европейски парламент Parlamento Europeo Evropský parlament Europa-Parlamentet Europäisches Parlament
Euroopa Parlament Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο European Parliament Parlement européen Parlaimint na hEorpa
Europski parlament Parlamento europeo Eiropas Parlaments Europos Parlamentas Európai Parlament
Parlament Ewropew Europees Parlement Parlament Europejski Parlamento Europeu Parlamentul European
Európsky parlament Evropski parlament Euroopan parlamentti Europaparlamentet

EUROPAPARLAMENTETS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 10: Europeisk offentlig förvaltning

- 10.9. I enlighet med artikel 1 i bestämmelserna om utnyttjande av anslag från budgetpunkt 400 ska de politiska grupperna förvalta de medel som de tilldelas i enlighet med principen om indirekt förvaltning av medel, i analog tillämpning av artikel 62.1 c i budgetförordningen. Dessa bestämmelser ersätter "överenskommelser om medverkan" (som avses i artikel 155.6 i budgetförordningen).

Parlamentets administration omfattas av budgetförordningen och dess upphandlingsregler. För de politiska grupperna, och endast för dem, har presidiet dock antagit bestämmelserna om utnyttjande av anslag från budgetpunkt 400, som innehåller ett antal särskilda bestämmelser för upphandlingsförfaranden som tar hänsyn till de politiska gruppernas administrativa kapacitet.

Parlamentet noterar revisionsrättens iakttagelser. Enligt artikel 1.4 i bestämmelserna är de politiska grupperna ansvariga gentemot institutionen för förvaltningen av anslagen i enlighet med de befogenheter som de tilldelats av presidiet för att tillämpa dessa bestämmelser. De ska se till att anslagen förvaltas med iakttagande av föreliggande bestämmelser och ska vidta de åtgärder som behövs för att förhindra utgifter som inte är förenliga med bestämmelserna.

Parlamentets administration har tidigare visat att den anstränger sig för att bistå de politiska grupperna i syfte att förbättra deras interna ekonomiska förvaltning. Den kommer att öka vägledningen till de politiska grupperna avsevärt.

- 10.10. Parlamentet noterar revisionsrättens iakttagelser.

- 10.11. Parlamentet noterar revisionsrättens iakttagelser.

- 10.12. Parlamentet instämmer i revisionsrättens slutsats och kommer att föreslå att motsvarande belopp dras av från de stödberättigande kostnaderna under det kommande avslutandeförfarandet.

Rekommendation 10.1 – Europaparlamentet

Parlamentets administration samtycker till att öka sin vägledning till de politiska grupperna om en korrekt förvaltning av medlen enligt bestämmelserna om utnyttjande av anslag från budgetpunkt 400, och till att bistå de politiska grupperna i syfte att förbättra deras interna ekonomiska förvaltning. Den kommer särskilt att ytterligare förtydliga riktlinjerna för de politiska gruppernas upphandling och föreslå en bättre anpassning av bestämmelserna om utnyttjande av anslag från budgetpunkt 400 till budgetförordningen.

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS ÅRSRAPPORT FÖR 2022

KAPITEL 11: FACILITETEN FÖR ÅTERHÄMTNING OCH RESILIENS

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Kommissionen bekräftar revisionsrättens kapitel 11 som särskilt rör faciliteten för återhämtning och resiliens med sin unika finansieringsmodell.

Av 311 delmål och mål för vilka betalningar gjordes för icke återbetalningspliktigt stöd under 2022 har revisionsrätten granskat 281 och konstaterat problem avseende korrektheten för 15. Efter en noggrann bedömning av dessa fall vidhåller kommissionen att den anser att den ursprungliga bedömningen ”uppfyllts på ett tillfredsställande sätt” är korrekt och påpekar att revisionsrättens slutsatser om att några delmål och mål ”inte uppfyllts på ett tillfredsställande sätt” främst beror på **skillnader i tolkningen av de rättsliga kraven eller skillnader i den kvalitativa bedömningen**.

I ett specifikt fall konstaterar revisionsrätten att *dubbel finansiering* har skett, trots att åtgärden i fråga inte har någon kostnad inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Kommissionen framhåller att enligt ordalydelsen i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens är begreppet dubbel finansiering uttryckligen kopplat till kostnader. Om, per definition, medlemsstaten har förutsett att åtgärden skulle finansieras helt från andra källor och därför inte har angett några beräknade kostnader i sin plan för återhämtning och resiliens,¹ täcker faciliteten för återhämtning och resiliens inte några kostnader för genomförandet av åtgärden, vilket innebär att ”dubbel finansiering” inte kan förekomma. Kommissionen betonar att reformer är ett grundläggande kriterium för att den ska avge en positiv bedömning av planerna för återhämtning och resiliens. Inkludering av reformer utan kostnader ökar inte det finansiella anslaget. Genom att inkludera sådana reformer i planen säkerställer man dock att de genomförs på ett ändamålsenligt sätt och i god tid.

Andra iakttagelser som revisionsrätten gjort rör frågan om huruvida de åtgärder som fastställts av rådet är *berättigade* till finansiering. Kommissionen instämmer inte i revisionsrättens politiska bedömning rörande någon av dessa iakttagelser, och vidhåller att det inte föreligger några skäl att anse att dessa åtgärder inte är stödberättigande. Enligt kommissionens åsikt har dessa iakttagelser inte heller något samband med betalningarnas laglighet och korrekthet. Enligt artikel 24 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens² ska kommissionen bedöma de delmål och mål som anges i rådets genomförandebeslut och inte återigen bedöma huruvida de åtgärder som anges i rådets antagna genomförandebeslut är *berättigande*. Om de delmål och mål som rådet

¹ Inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens uppmanas medlemsstaterna att lägga fram en kostnadsberäkning för varje åtgärd som de inkluderar i sin plan för återhämtning och resiliens. Kostnadsberäkningen kan också vara 0 euro om kostnaderna finansieras helt från andra källor. Kostnadsberäkningen ligger till grund för det totala anslaget till medlemsstaten. Kostnadsberäkningen är det enda steg där medlemsstaterna lämnar uppgifter om kostnader till kommissionen, eftersom senare utbetalningar endast baseras på *resultat*, inte på kostnader som uppstått.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241 av den 12 februari 2021 om inrättande av faciliteten för återhämtning och resiliens.

fastställer i sitt genomförandebeslut har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt måste kommissionen betala.

För att kvantifiera den ekonomiska inverkan av sina iakttagelser och fastställa väsentlighetsnivån utgår revisionsrätten från kommissionens offentliggjorda metod för delvist innehållande av betalningar. Även om kommissionen fortfarande anser att bedömningen att delmålen och målen uppnåtts på ett tillfredsställande sätt var korrekt, noterar den att revisionsrätten anser att de minsta finansiella effekterna av iakttagelserna ligger nära revisionsrättens väsentlighetsgräns. Denna iakttagelse av revisionsrätten bygger på ett riskbaserat urval av 281 delmål och mål av 311 för att nå denna slutsats (bilaga 11.1, punkt 8).

Kommissionen konstaterar vidare att den enligt denna metod skulle ha tillämpat justeringar annorlunda för att fullt ut ta hänsyn till framstegen i genomförandet och/eller åtgärdens betydelse, vilket skulle leda till ett betydligt lägre värde som skulle anses felaktigt.

Mot bakgrund av detta anser kommissionen inte att det gjorts felaktiga utbetalningar för några delmål och mål, och i linje med GD ECFIN:s årliga verksamhetsrapport³ anser kommissionen att risknivån var låg i 2022 års utbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens.

Kommissionen tillstår dock att ytterligare förbättringar kan göras av dess förfaranden för bedömning av delmål och mål i framtiden och håller på att införa ändringar för att bemöta dessa iakttagelser. I detta avseende **godtar kommissionen i stort de rekommendationer som revisionsrätten har gjort i detta kapitel.**

Kommissionen välkomnar revisionsrättens bekräftelse att kommissionen på det stora hela genomförde sin plan för efterhandsgranskningar på ett ändamålsenligt sätt och noterar att revisionsrätten inte tog upp några frågor som rör tillfredsställande uppfyllande av de delmål för revision och kontroll som utvärderades under 2022.

Slutligen vill kommissionen framhålla att GD ECFIN:s årliga verksamhetsrapport⁴ klargör kommissionens arbete för att uppnå rimlig säkerhet att medlemsstaternas kontrollsystem uppfyller deras skyldigheter, bland annat när det gäller statligt stöd och offentlig upphandling. Till följd av revisionsrättens och Europaparlamentets rekommendationer har kommissionen ökat sitt arbete på detta område. GD ECFIN:s årliga verksamhetsrapport innehåller en detaljerad beskrivning av det arbete som kommissionens egna revisorer utför, inklusive revisionsarbete om organ som är gemensamma för faciliteten för återhämtning och resiliens och för sammanhållningspolitikens fonder, samt om hur kommissionen har övervägt revisionsarbete som utförs av nationella revisionsorgan.

³ https://commission.europa.eu/publications/annual-activity-report-2022-economic-and-financial-affairs_sv

⁴ https://commission.europa.eu/publications/annual-activity-report-2022-economic-and-financial-affairs_sv

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Transaktionernas korrekthet

Tillfredsställande uppfyllande av delmål och mål

Kommissionen konstaterar att revisionsrätten bekräftar att förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens ger kommissionen ett stort bedömningsutrymme när den bedömer om delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt (punkt 11.22). Kommissionen använder detta bedömningsutrymme när den tekniska bedömningen av tillfredsställande uppfyllande genomförs i enlighet med kraven i rådets relevanta genomförandebeslut och i linje med förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Kommissionen har utformat utövandet av detta bedömningsutrymme på ett öppet sätt genom att informera Europaparlamentet, medlemsstaterna, revisionsrätten och allmänheten om en ram för bedömning av om delmål och mål har uppfyllts på ett tillfredsställande sätt⁵. Alla betalningar bedöms mot denna ram, vilket säkerställer öppenhet och likabehandling. I enlighet med tillämpningen av principen om stöd av mindre betydelse och allmänt tillämpliga tolkningsmetoder kan minimala avvikelser från de fastställda kraven i rådets genomförandebeslut godtas under särskilda omständigheter, vilket förklaras i ramen. Kommissionen erinrar om det obligatoriska deltagandet av ekonomiska och finansiella kommittén, som omfattar alla medlemsstater och som avger ett yttrande om tillfredsställande uppfyllande och därför utvärderar hur kommissionen har använt detta bedömningsutrymme i varje enskilt fall. I enlighet med en tidigare rekommendation från revisionsrätten⁶ rapporterar kommissionen på ett mer öppet sätt om all användning av detta bedömningsutrymme. Detta gör det möjligt för medlemsstaterna att uttrycka en positiv eller negativ åsikt om kommissionens strategi för varje delmål och mål. Kommissionen erinrar vidare om att varje beslut om utbetalning granskas av en kommitté bestående av experter från medlemsstaterna inom ramen för kommittéförfarandet. Kommissionens tjänst för internrevision har, inom ramen för utarbetandet av sitt övergripande yttrande från 2022, genomfört ett särskilt uppdrag som omfattar ett urval av de utbetalningar från faciliteten för återhämtning och resiliens som revisionsrätten granskade 2022. Under detta uppdrag analyserade tjänsten den viktigaste dokumentation som ligger till grund för revisionsrättens arbete samt kommissionsavdelningarnas ståndpunkt.

På grundval av sin ram för att bedöma om delmål och mål har uppfyllts på ett tillfredsställande sätt instämmer kommissionen inte i revisionsrättens bedömning att kraven i rådets genomförandebeslut inte hade uppfyllts på ett tillfredsställande sätt för åtta delmål och mål (punkt 11.23). I de flesta fall ifrågasätter revisionsrätten antingen tolkningen av de krav som rådet fastställt och som kommissionen och medlemsstaterna tillämpade vid bedömningen av delmålet eller målet, eller så gör den en annan kvalitativ bedömning. Kommissionen har på ett öppet sätt offentliggjort sin bedömning i varje enskilt fall och har motiverat sin tolkning i enlighet med den tillämpliga ramen. Den har fått ett positivt yttrande om sin strategi och tolkning av varje enskilt fall från både

⁵ COM(2023) 99 final, bilaga I.

⁶ Europeiska revisionsrätten, årsrapport för 2021, kapitel 10 "Faciliteten för återhämtning och resiliens", rekommendation 1.

ekonomiska och finansiella kommittén och kommittén inom kommittéförfarandet med experter från medlemsstaterna. Kommissionen framhåller att skillnaderna mellan kommissionens och revisionsrättens bedömning i varje enskilt fall är specifika för fallet i fråga.

Kommissionen noterar fall där revisionsrätten lämnar sin egen, annorlunda rättsliga tolkning av delmålet eller målet och på denna grundval fastställer att en viss del, som revisionsrätten anser vara ett krav, inte är uppfyllt. Det första exemplet i [ruta 11.1 – punkt 11.23 \(Greklands delmål 42\)](#) är ett sådant fall: Revisionsrätten och kommissionen har olika uppfattningar om vilka av de ministerbeslut som föreskrivs i lag 4710/2020 som krävs för att organisera marknaden för elfordon. Av de arton sekundära rättsakter som nämns i primärrätten är kommissionen och revisionsrätten överens om att sex av dessa inte är relevanta och inte behöver uppfyllas. Ytterligare nio är relevanta för båda institutionerna och har antagits. Slutligen är institutionerna oeniga om de återstående tre sekundära rättsakterna: kommissionen anser att de inte är nödvändiga, medan revisionsrätten anser att de är nödvändiga men inte var i kraft vid tidpunkten för betalningen och drar därmed slutsatsen att delmålet inte är uppfyllt. Kommissionen hade tydligt klargjort i sin bedömning att sådana akter inte förelåg, men inte var nödvändiga för att organisera marknaden, eftersom det redan fanns rättsliga bestämmelser som omfattade samtliga tre delar. Medlemsstaterna avgav ett positivt yttrande om denna ståndpunkt. Trots detta anser revisionsrätten att delmålet inte hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Detta omfattar till exempel det sätt som laddningsstationer ska installeras i traditionella bosättningar (såsom arkeologiska platser och kulturarvsplatser). Kommissionen anser att marknaden för elfordon i Grekland kan organiseras utan sådana delar och att delmålet på grundval av detta korrekt ansågs ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt.

Det andra exemplet i [ruta 11.1 – punkt 11.23 \(Rumäniens delmål 142\)](#) är ett annat fall där revisionsrätten har en annorlunda rättslig tolkning av kraven än kommissionen och medlemsstaterna. Revisionsrätten anser inte att en arbetsgrupp var operativ eftersom endast 11 av 17 medlemmar var anställda vid tidpunkten för utbetalningen och att arbetsbeskrivningen för fyra personer inte innehöll krav på yrkeserfarenhet eller utbildningsbakgrund inom ett område som revisionsrätten anser vara ett krav. Kommissionen⁷ instämmer inte i detta tillvägagångssätt, dvs. att arbetsgruppen måste vara operativ enligt delmålet, och anser inte att full personal krävs för att uppnå detta mål.

Åtgärdernas stödberättigande

Förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens innehåller ett antal olika villkor för stödberättigande som måste följas i bedömningen av planerna för återhämtning och resiliens. Ett sådant villkor för stödberättigande är att åtgärderna måste ha inletts från och med den 1 februari 2020⁸. I samband med covid-19-pandemin tillhandahöll medlagstiftarna en **"klausul om retroaktivitet"** för att göra det möjligt för medlemsstaterna att omedelbart vidta åtgärder för att hantera pandemin, bygga upp resiliens och stödja Europas återhämtning, redan innan förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens trädde i kraft. Som ett helt separat villkor kräver förordningen att faciliteten inte, förutom i vederbörligen motiverade fall, ska ersätta **återkommande nationella budgetutgifter**. I stället för tidpunkten när kostnaderna uppstår föreskriver denna bestämmelse att faciliteten inte kan täcka regelbundna årliga eller månatliga utgifter som

⁷ Europeiska kommissionens preliminära bedömning av Rumäniens första betalningsansökan, 14 september 2022.

⁸ Artikel 17.2 i förordning (EU) 2021/241: "Åtgärder som inleddes från och med den 1 februari 2020 ska vara berättigade till finansiering, under förutsättning att de uppfyller kraven i denna förordning."

medlemsstaten skulle ha även utan faciliteten. Ett tredje separat villkor för stödberättigande är **begreppet "additionalitet" som fastställs i artikel 9 i förordningen och är specifikt för faciliteten**. "Stöd inom faciliteten ska ges utöver det stöd som ges inom andra unionsprogram och -instrument. Reformer och investeringsprojekt kan få stöd från andra unionsprogram och unionsinstrument, under förutsättning att sådant stöd inte täcker samma kostnad."⁹ Denna bestämmelse garanterar att det inte förekommer dubbel finansiering mellan faciliteten och andra EU-fonder. Den påverkar dock inte finansiering på nationell nivå: när bidraget från faciliteten betalas ut *blir* det nationell finansiering. Det kan således aldrig förekomma "dubbel finansiering" från faciliteten och nationella medel på medlemsstatsnivå. Additionalitet inom faciliteten rör därför endast additionalitet mellan faciliteten och andra EU-fonder.

Kommissionen och revisionsrätten tolkar dessa bestämmelser och bedömningstidpunkter på olika sätt, vilket oundvikligen leder till olika slutsatser. Vad gäller exemplet i [ruta 11.2 – punkt 11.26](#) noterar revisionsrätten att Spanien tidigare hade genomfört en sådan *typ* av verksamhet som mäts i förhållande till målet. På grundval av detta, inte den underliggande åtgärden i sig, utan endast med hänsyn till det specifika målet, drar revisionsrätten slutsatsen att den åtgärd som inkluderats i planen för återhämtning och resiliens är en fortsättning på en återkommande verksamhet och förklarar att den är icke stödberättigande eftersom den ersätter återkommande nationella budgetutgifter, trots att medlemsstaten inte har deklarerat några kostnader för åtgärden som ska täckas inom ramen för planen för återhämtning och resiliens. Revisionsrätten använder detta tillvägagångssätt i ett antal fall för att förklara åtgärder (eller delar av åtgärder) icke stödberättigande. Kommissionen noterar standpunkten, men erinrar om att det inte finns någon grund för den i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Innan faciliteten fanns vidtog medlemsstaterna standardåtgärder och återkommande åtgärder för vilka en ökad nivå eller förbättring av åtgärderna senare inkluderades i planerna för återhämtning och resiliens. Kommissionen erinrar dessutom om att det i förordningen uttryckligen föreskrivs att sådana återkommande nationella budgetutgifter får inkluderas i planerna för återhämtning och resiliens om detta är vederbörligen motiverat. I takt med att omständigheterna förändras, särskilt i samband med de allvarliga ekonomiska och sociala störningar som covid-19-pandemin orsakade, kan tidigare åtgärder även ha upphört utan att inkluderas i planerna för återhämtning och resiliens.

Kommissionen erinrar dessutom om att rådet, efter att ha bedömt huruvida åtgärder är stödberättigande vid bedömningen av planerna för återhämtning och resiliens, beslutar genom rådets genomförandebeslut huruvida en åtgärd är stödberättigande eller inte. I betalningsskedet kan kommissionen inte gå emot rådet och besluta att en viss åtgärd inte bör betalas inom ramen för faciliteten. Så länge delmålen och målen i rådets genomförandebeslut uppfylls på ett tillfredsställande sätt kan betalningen från kommissionen i detta avseende inte påverkas av ett fel.

Dubbel finansiering

Faciliteten för återhämtning och resiliens är ett resultatbaserat instrument, vilket innebär att betalningen inte görs baserat på kostnader utan snarare utifrån de resultat som uppnåtts, vilka mäts i förhållande till delmål och mål. Det enda tillfälle då "kostnader" beaktas inom ramen för faciliteten är när medlemsstaten ursprungligen lämnar in sin plan för återhämtning och resiliens. Denna

⁹ Det görs även en hänvisning i artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/241: "Stöd från faciliteten ska inte, förutom i vederbörligen motiverade fall, ersätta återkommande nationella budgetutgifter och ska respektera additionalitetsprincipen för unionsfinansiering som avses i artikel 9."

"kostnadsberäkning" syftar till att fastställa det totala anslaget av finansiering till medlemsstaten. För att säkerställa ett effektivt och komplementärt genomförande av unionsfonderna föreskriver förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens uttryckligen att investeringar och reformer kan stödjas av både faciliteten och andra unionsfonder, "under förutsättning att sådant stöd inte täcker samma kostnad". Kommissionen beaktade denna bestämmelse vid bedömningen av planerna för återhämtning och resiliens och de särskilda investeringar och reformer som medlemsstaterna anmält. När medlemsstaterna lämnade in sina kostnadsberäkningar för åtgärder inom ramen för faciliteten angav de "beräknade kostnader för vilka det begärs medel från faciliteten för återhämtning och resiliens" och "finansiering från andra källor" (inklusive finansiering från andra EU-program) för vilka finansiering från faciliteten inte begärdes. Detta gjorde det möjligt för kommissionen att systematiskt se till att faciliteten inte täcker samma kostnader i de fall där investeringar eller reformer stöds av andra unionsinstrument.

Faciliteten är ett resultatbaserat instrument där betalningar endast görs om delmålen och målen har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt (förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 24.1). Kommissionen vill klargöra att, i enlighet med artikel 5, är "ingen överträdelse av principen om dubbel finansiering" en övergripande princip som måste respekteras vid genomförandet av faciliteten. Eventuella faktiska fall av dubbel finansiering kan leda till ett allvarligt åsidosättande av en skyldighet enligt facilitetens finansieringsavtal. Enligt förordningen har kommissionen under sådana omständigheter rätt att minska och återkräva belopp (förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 22.5). Kommissionen anser därför inte att "ingen överträdelse av principen om dubbel finansiering" är en förutsättning för utbetalning av medel från faciliteten, så som anges i punkt 11.11 i revisionsrättens rapport, som skulle påverka utbetalningarnas korrekthet (punkt 11.19). Den ovannämnda åtskillnaden mellan tillfredsställande uppfyllande av delmål och mål och åtgärder för att undvika dubbel finansiering är inte bara ett krav i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens utan är också inneboende i naturen hos delmål och mål. Kommissionen instämmer fullständigt i revisionsrättens påstående att samma produkt inte kan finansieras två gånger från EU:s budget, vare sig det sker genom ett kostnadsbaserat eller ett icke-kostnadsbaserat finansieringsinstrument. Kommissionen erinrar dock om att faciliteten inte "finansierar" delmål eller mål, vilka utgör "mått på framsteg när det gäller att genomföra en reform eller en investering" (förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, artikel 2.4) och inte utgör finansierbara åtgärder i sig. Att en viss del nämns (eller krävs) som ett inslag i ett delmål eller mål, till exempel en lags ikraftträdande eller myndigheternas skatteutredningar, kan inte på något rättsligt eller praktiskt sätt tolkas som att detta "finansieras" av faciliteten. Såsom nämns ovan fastställs finansieringen från faciliteten utifrån beräknade kostnader.

När det gäller en slovakisk reform för upprättande av transportinvesteringsprojekt tillstår revisionsrätten att noll kostnader inkluderades i den plan för återhämtning och resiliens som den berörda medlemsstaten anmälde. Revisionsrätten drar dock slutsatsen att dubbel finansiering har förekommit, eftersom en särskild rapport om delmålet utarbetades med stöd från en annan unionsfond (punkt 11.30). Kommissionen ser inga bevis för dubbel finansiering av denna rapport och framhåller att revisionsrättens tillvägagångssätt i detta fall strider mot texten i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, där det föreskrivs att unionsstödet för en viss åtgärd kan komma från flera instrument, förutsatt att de inte täcker samma kostnader. Om, per definition, medlemsstaten anger att en viss reform eller investering skulle finansieras helt utan bidrag från faciliteten kan "dubbel finansiering" inte förekomma även om genomförandet delvis eller fullständigt finansieras via en annan fond, eftersom faciliteten inte har täckt några kostnader. Förutom rättsliga överväganden skulle detta innebära att det inte kan finnas någon komplementaritet mellan faciliteten

och andra unionsinstrument, vilket är tillåtet enligt förordningen¹⁰, och det skulle minska effekterna av unionens budgetutgifter, vilket kommissionen skulle finna djupt beklagligt. Det faktum att en plan för återhämtning och resiliens kan innehålla mål eller delmål som är kopplade till åtgärder med noll kostnad innebär inte att faciliteten täcker kostnader i samband med dessa åtgärder.

Upphävande av en åtgärd

Eftersom medlemsstaterna fortsätter att genomföra sina planer för återhämtning och resiliens är det absolut nödvändigt att de inte upphäver delmål eller mål som tidigare uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. Kommissionen håller med revisionsrätten om att det är viktigt att ge tydlig vägledning och den håller på att utforma interna riktlinjer och förfaranden för fall där en medlemsstat upphäver ett delmål eller mål för vilket en utbetalning redan har gjorts (t.ex. genom att upphäva en reform).

Kommissionen anser att ett tillvägagångssätt som den skulle följa vid ett eventuellt upphävande av ett delmål eller mål som har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt och för vilket tillhörande betalningar har gjorts bör ingå i de rättsliga krav som följer av förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. Detta inbegriper situationer där delmålen och målen "inte ha[r] upphävts av den berörda medlemsstaten" (artikel 24.3). Om ett delmål eller mål inte upphävs av den berörda medlemsstaten (t.ex. om en naturkatastrof förstör en investering som har genomförts) anser kommissionen inte att ett "upphävande" i den mening som avses i förordningen föreligger.

När det gäller det specifika fallet i [ruta 11.3 – punkt 11.33 \(Italiens mål M1C1-54\)](#) rörande ett mål för antalet slutförda rekryteringsförfaranden för experter, bekräftar revisionsrätten kommissionens bedömning att målet hade uppnåtts vid den första betalningsansökan. Revisionsrätten informerade dock kommissionen om att den anser att rådets genomförandebeslut uttryckligen kräver att experterna ska vara utplacerade i tre år samt, eftersom nivån 1 000 inte bibehölls fullt ut, drar slutsatsen att målet hade upphävts vid tidpunkten för den andra utbetalningen till Italien. Kommissionen anser att det specifika målet rörde rekryteringsförfaranden, inte en permanent personalnivå, och att medlemsstaten, även om man antar revisionsrättens åsikt att en viss personalnivå är avsedd, inte kan förhindra vissa variationer i personalnivån, t.ex. för att enskilda experter byter befattningar. Kommissionen anser därför inte att medlemsstaten har "upphävt" detta mål på grund av en tillfällig minskning av antalet anställda. Medlemsstaten vidtog dessutom snabbt åtgärder för att ersätta de personer som hade slutat genom att rekrytera ny personal, vilket revisionsrätten bekräftar. I ett allmänt perspektiv skulle införandet av ett krav på att händelser utanför medlemsstatens kontroll skulle utgöra ett upphävande, trots att medlemsstaten vidtar åtgärder för att hantera situationen, gå längre än kraven i lagstiftningen.

Övriga frågor

Kommissionen vill påminna om att förvaltningsförklaringens kvalitet och fullständighet är medlemsstaternas ansvar. Kommissionen bekräftar samtidigt att inte alla medlemsstater inkluderade reservationer i sina förvaltningsförklaringar ([punkt 11.35](#)) när det uppstod små förseningar i ett tillfredsställande uppfyllande av delmålen och målen eller när bevisning lämnades in först efter det att betalningsansökan gjorts. Kommissionen kommer att följa upp sådana fall och

¹⁰ Komplementaritet är ett uttryckligt krav enligt artiklarna 9 och 28 i förordning (EU) 2021/241.

håller med revisionsrätten om att detta inte har påverkat uppnåendet av de aktuella delmålen och målen.

2. Revisionsrättens bedömning av utvalda system för övervakning och kontroll

Kommissionens förhandskontroller

Kommissionen erinrar om att den vid bedömningen av planer för återhämtning och resiliens, i enlighet med kraven i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens, har kontrollerat att alla åtgärder (investeringar och reformer) som ingår i planerna är stödberättigande. Enligt förordningen görs bedömningen av stödberättigande för varje åtgärd under godkännandet av planerna för återhämtning och resiliens, eftersom varje investering eller reform kan ha flera delmål och mål som spårar genomförandet. Revisionsrätten anser att kommissionens förhandskontroller har begränsningar och att den inte upptäckte fall av "icke stödberättigande" åtgärder (punkterna 11.38–11.39). Kommissionen hänvisar till sina påpekanden i avsnitt 1, särskilt om att rådet fastställer åtgärderna efter en bedömning av stödberättigande när planerna för återhämtning och resiliens anmäls. Kommissionen delar därför inte revisionsrättens uppfattning eftersom det skulle leda till att kommissionen ifrågasätter rådets genomförandebeslut. Det finns inte heller någon rättslig grund eller skyldighet att upprepa bedömningen av huruvida varje åtgärd är stödberättigande flera gånger vid bedömningen av varje delmål och mål. Att upprepa bedömningen varje gång skulle också leda till ett ineffektivt resursutnyttjande.

Revisionsrätten anser också att det är en begränsning att kommissionen under sin förhandskontroll inte upptäckte vad revisionsrätten anser vara ett upphävande. Kommissionen hänvisar till sin förklaring ovan och håller inte med om att ett upphävande har skett.

Kommissionens efterhandsgranskningar

Kommissionen välkomnar revisionsrättens bekräftelse av att kommissionen på det stora hela genomförde sin plan för efterhandsgranskningar på ett ändamålsenligt sätt.

När det gäller kommissionens efterhandsgranskningar av delmål och mål drog revisionsrätten slutsatser att delmål och mål som även granskats av kommissionen inte hade uppnåtts på ett tillfredsställande sätt, och anser därför att kommissionen borde ha identifierat samma problem. Som en grundläggande regel beaktar kommissionen de olika rättsliga grunderna i sina revisioner, dvs. rådets genomförandebeslut om godkännande av planerna och kommissionens beslut om godkännande av utbetalningarna. Kommissionen delar inte revisionsrättens uppfattning att dessa delmål och mål inte uppnåddes på ett tillfredsställande sätt vid den ursprungliga bedömningen och anser därför inte heller att sådana problem borde ha upptäckts i efterhandsgranskningarna eller att detta utgör en brist i efterhandskontrollerna.

När det gäller användning av efterhandsgranskningar för att övervaka upphävanden har kommissionen i praktiken genomfört riskbaserade kontroller av huruvida granskade mål som enligt tidigare bedömningar anses ha uppnåtts på ett tillfredsställande sätt inte har upphävts efter utbetalningen. Kommissionen godtar dock att detta inte har kodifierats i dess förfaranden för efterhandsgranskningar. Kommissionen noterar också att revisionsrätten anser att den vid efterhandsgranskningar av delmål och mål bör kontrollera villkoren för stödberättigande i förhållande

till de underliggande åtgärderna. Enligt ovan (se avsnittet Stödberättigande åtgärder) kan kommissionen inte godta denna punkt.

Hur medlemsstaternas system inrättas och fungerar

Artikel 19 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens föreskriver uttryckligen att planer för återhämtning och resiliens ska bedömas på förhand, inklusive övervaknings- och kontrollsystem. I samband med bedömningen av planerna för återhämtning och resiliens åtog sig medlemsstaterna att vid behov vidta ytterligare åtgärder och införa särskilda delmål för revision och kontroll, för att säkerställa att systemen är fullt tillräckliga för att skydda unionens ekonomiska intressen. Det faktiska genomförandet av dessa system följer logiskt sett systemens ursprungliga utformning och bedömning. I förordningen anges en rättslig grund för att införa sådana delmål¹¹. Revisionsrätten anser att införandet av kontroldelmål medför ”en risk när det gäller korrektheten i utbetalningarna från faciliteten och skyddet av EU:s ekonomiska intressen” (punkt 11.49). Kommissionen påpekar att revisionsrätten redan tog upp samma problem i sin särskilda rapport 07/2023. Kommissionen har lämnat skriftliga svar som behandlar denna punkt¹². Kommissionen erinrar vidare om att kraven på förhandskontroll och retroaktivitet i faciliteten innebär att kontrollsystemen inte kan vara helt på plats vid den tidpunkt då planerna börjar genomföras.

Varje delmål måste vara unikt i förhållande till medlemsstaten och dess kontrollsystem. Kommissionen instämmer därför inte i revisionsrättens åsikt om att det ”inte [är] motiverat” att dessa delmål skiljer sig åt (punkt 11.50). Kommissionen erinrar vidare om att dess bedömning av planer för återhämtning och resiliens, inklusive införandet av sådana delmål, i stor utsträckning har tagits upp i tidigare rapporter från revisionsrätten, till exempel den särskilda rapporten 21/2022 (*Kommissionens bedömning av nationella planer för återhämtning och resiliens*) och att revisionsrätten fann att ”kommissionen hanterade utvärderingsprocessen på ett ändamålsenligt sätt”¹³.

Kommissionen noterar att revisionsrätten inte tog upp några frågor som rörde tillfredsställande uppfyllande av de delmål för revision och kontroll som utvärderades under 2022. Kommissionen välkomnar detta och anser att sådana delmål är viktiga steg i genomförandet av facilitetens kontrollsystem.

Det är inte ovanligt att det finns skillnader mellan den ursprungliga utformningen och det faktiska genomförandet av system. I detta syfte och för att bekräfta att de system som genomförs är lämpliga system utför kommissionen systemrevisioner för varje medlemsstat och ytterligare riskbaserat revisionsarbete för att kontrollera att systemen uppfyller kraven i lagstiftningen. Vid utgången av 2022 hade kommissionen genomfört 16 systemrevisioner som omfattade 64 ministerier och byråer. I förekommande fall har kommissionen utfärdat rekommendationer om förbättringar och den följer aktivt upp att dessa rekommendationer genomförs på ett ändamålsenligt sätt.

Vad gäller Frankrikes datainsamlingssystem (punkt 11.53) påpekar kommissionen att de franska myndigheterna har agerat för att åtgärda de brister som identifierats av nationella revisorer och

¹¹ Artikel 20.5 e i förordning (EU) nr 2021/241

¹² Svaren på revisionsrättens särskilda rapport 07/2023 finns på revisionsrättens webbplats, se avsnitt II.1: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECARepplies/COM-Replies-SR-2023-07/COM-Replies-SR-23-07_SV.pdf

¹³ Punkt 113 revisionsrättens särskilda rapport 21/2022.

kommissionens revisorer. Kommissionen noterar också att revisionsrätten inte har fått de begärda uppgifterna för vissa av dess informationsförfrågningar till de franska myndigheterna.

3. Årliga verksamhetsrapporter och den årliga förvaltnings- och resultatrapporten

Kommissionen har agerat med anledning av farhågor som revisionsrätten¹⁴ och Europaparlamentet har gett uttryck för¹⁵ genom att a) anpassa ordalydelsen i revisionsförklaringen från GD ECFIN:s generaldirektör till den som används av alla andra generaldirektörer vid kommissionen och b) ange närmare uppgifter om kommissionens arbete i GD ECFIN:s årliga verksamhetsrapport, särskilt när det gäller skyddet av unionens ekonomiska intressen. Den årliga verksamhetsrapporten innehåller en detaljerad beskrivning det arbete som kommissionens egna revisorer utför, inklusive revisionsarbete med organ som är gemensamma för faciliteten för återhämtning och resiliens och sammanhållningspolitikens fonder, samt hur kommissionen har övervägt revisionsarbete som utförs av nationella revisionsorgan. I detta avseende, och såsom är fallet med alla revisionsförklaringar som lämnas av samtliga generaldirektörer vid kommissionen, ska revisionsförklaringen från GD ECFIN:s generaldirektör läsas tillsammans med den årliga verksamhetsrapporten i sin helhet. Därför offentliggörs revisionsförklaringen som en del av den årliga verksamhetsrapporten.

Revisionsrätten uppmärksammar vissa delar i den revisionsförklaring som härrör direkt från förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens. I den årliga verksamhetsrapporten beskrivs tydligt och utförligt det arbete som kommissionen har gjort för att få rimlig säkerhet om att medlemsstaternas kontrollsystem uppfyller deras skyldigheter, bland annat vad gäller statligt stöd och offentlig upphandling.

I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för faciliteten använder kommissionen den risknivå som GD ECFIN redovisat i sin årliga verksamhetsrapport, som genomgick en noggrann och strukturerad kvalitetsgranskning. Utifrån det arbete som utförts anser kommissionen att den låga risknivå som anges i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för faciliteten är representativ. Denna uppskattning bygger på en metod som gör det möjligt för kommissionen, i egenskap av förvaltare av unionens budget, att identifiera och skilja mellan områden med hög, medelhög och låg risk och därmed inrikta sina ansträngningar på att minska riskerna.

4. Slutsatser och väsentliga fel

Kommissionen konstaterar att revisionsrätten inte anger någon felprocent men anser att de ”minsta finansiella effekterna” av dess iakttagelser ligger nära dess väsentlighetsgräns på två procent. Kommissionen konstaterar dessutom att revisionsrätten granskade 281 delmål och mål av 311, där 281 valdes på riskbasis (bilaga 11.1, punkt 8). Kommissionen välkomnar att revisionsrätten vid beräkningen av de finansiella effekterna tillämpar kommissionens metod för innehållande av

¹⁴ Revisionsrättens särskilda rapport 07/2023 – *Utformningen av kommissionens kontrollsystem för faciliteten för återhämtning och resiliens*, antagen 8 mars 2023

¹⁵ Europaparlamentets resolution av den 10 maj 2023 med de iakttagelser som utgör en del av beslutet om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2021.

betalningar¹⁶ och att kvantifieringen diskuterades med kommissionen. Kommissionen instämmer dock inte i vissa punkter när det gäller hur revisionsrätten har tillämpat kommissionens metod för innehållande av betalningar i syfte att fastställa de finansiella effekterna. Kommissionen anser fortfarande att delmålen och målen korrekt bedömdes som tillfredsställande uppnådda. Om den skulle ha tillämpat denna metod i dessa fall skulle den fortfarande ha bekräftat den delegerade utanordnarens slutsats i GD ECFIN:s årliga verksamhetsrapport om att risknivån för utbetalningarna av icke återbetalningspliktigt stöd från faciliteten 2022 var låg.

Utöver meningsskiljaktigheter om slutsatser som, vilket redan har nämnts i föregående avsnitt, huvudsakligen beror på skillnader i tolkning eller bedömning, konstaterar kommissionen följande:

När det gäller iakttagelserna om delmål och mål som "inte har uppfyllts" och "har upphävts" förstår kommissionen att revisionsrätten inte tillämpar metoden på samma sätt som kommissionen skulle ha gjort. Enligt det bedömningsutrymme som kommissionen ges enligt förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens för sin bedömning av tillfredsställande uppnående föreskriver metoden ett bedömningsutrymme för kommissionen att tillämpa både upp- och nedkoefficienter och upp- och nedjusteringar. Sådana justeringar tillämpas till exempel för att ange att en reform är av mindre betydelse och/eller att medlemsstaten har gjort väsentliga framsteg för att uppnå det övergripande målet med reformen. Beroende på hur koefficienterna och justeringarna används kan den beräknade ekonomiska effekten uppskattas på olika sätt för samma iakttagelser.

Vad gäller iakttagelserna om icke stödberättigande åtgärder anser kommissionen att sådana "icke stödberättigande åtgärder", om de faktiskt bekräftas, skulle behöva korrigeras genom att dessa åtgärder stryks i rådets genomförandebeslut. Eftersom alla åtgärder som berörs av denna typ av iakttagelse inte har någon kostnad för faciliteten för återhämtning och resiliens skulle den ekonomiska effekten bli 0 euro.

När det gäller konstaterandet av "dubbel finansiering" hävdar kommissionen att faciliteten inte "finansierar" delmål eller mål, som är "mått på framsteg när det gäller att genomföra en reform eller en investering" (artikel 2.4 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens) och inte utgör finansierbara åtgärder i sig. Kommissionen anser därför inte att en "nollkostnadsåtgärd" kan innebära "dubbel finansiering" från faciliteten och en annan unionsfond. Den ekonomiska effekten av dubbel finansiering skulle innebära en korrigerig av de medel som betalats ut dubbelt, vilket i ett sådant fall skulle uppgå till 0 euro.

Sammanfattningsvis anser kommissionen att endast iakttagelser av de två första typerna (ej tillfredsställande uppfyllda och upphävda) under alla omständigheter kan anses påverka väsentlighetsnivån. Kommissionen anser dessutom att även om de underliggande iakttagelserna godtogs skulle effekterna ligga långt under väsentlighetsnivån.

¹⁶ COM(2023) 99 final, BILAGA II – Kommissionens metoder för fastställande av huruvida utbetalningar ska hållas inne enligt förordningen om faciliteten

III. KOMMISSIONENS REKOMMENDATIONERNA

SVAR

PÅ

Rekommendation 11.1 – Förbättra förhandskontrollerna och efterhandsgranskningarna

Kommissionen bör

- a) utvidga förhandskontrollerna och efterhandsgranskningarna så att de systematiskt omfattar iakttagande av stödperioden och icke ersättande av återkommande nationella budgetutgifter
- b) och se över sina förfaranden för efterhandsgranskningar så att de möjliggör kontroller för att kontrollera om de granskade mål som tidigare bedömts vara uppfyllda inte upphävdes efter betalningen.

(Måldatum för genomförande: omedelbart)

Kommissionen **godtar delvis** denna rekommendation för framtida inkommande betalningsansökningar.

Kommissionen erinrar för det första om att enligt artikel 24 i förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens baseras lagligheten och korrektheten av utbetalningar från faciliteten endast på att delmål och mål har uppnåtts på ett tillfredsställande sätt. En rekommendation om att "utvidga" tillämpningsområdet utanför detta sammanhang går utöver vad som föreskrivs i den rättsliga grunden.

Kommissionen **godtar** att i sitt förhandsarbete inbegripa kontroller av huruvida de bevis som lämnas in för att uppfylla ett delmål eller ett mål inte omfattas av stödberättigandeperioden. Kommissionen anser att kontroller av om de bevis som en medlemsstat lämnat inte omfattar stödberättigandeperioden redan ingår i dess efterhandsgranskningar.

Kommissionen **godtar** också rekommendationen att se över sina förfaranden för efterhandsgranskningar så att de möjliggör kontroller för att kontrollera om de granskade mål som tidigare bedömts vara uppfyllda inte upphävdes efter betalningen.

Kommissionen **godtar dock inte** att inom ramen för arbetet med lagliga och korrekta *betalningar* göra en ny bedömning av krav på att förordningen är tillämplig på den inledande bedömningen av planen för återhämtning och resiliens. Kommissionen har ingen rättslig grund för detta och kan därför inte förväntas göra en ny bedömning av stödberättigandet hos de åtgärder i planen för återhämtning och resiliens som anges och anses vara stödberättigande i rådets genomförandebeslut. Kommissionen godtar därför inte att för varje utbetalning, både under förhands- och efterhandsarbetet, återigen ifrågasätta huruvida principen om att återkommande nationella budgetutgifter inte ersätts är uppfylld.

Rekommendation 11.2 – Kontrollera att alla delmål och mål är tydligt definierade när planerna granskas

Utifrån de erfarenheter som gjorts under genomförandet av faciliteten för återhämtning och resiliens kontrollera att de granskade planerna tydligt fastställer alla delmål och mål och att alla väsentliga delar av en åtgärd omfattas av delmål och mål.

(Måldatum för genomförande: omedelbart)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation för kommande revisioner av planer för återhämtning och resiliens.

Kommissionen påpekar att det krävs en rättslig motivering för sådana ändringar för att kunna lägga fram ett förslag om ändring av delar av ett rådsgenomförandebeslut. Kommissionen går följaktligen med på att se över definitionerna av måttbeskrivningar och krav för delmål och mål för nya åtgärder och, i förekommande fall, befintliga åtgärder för vilka en medlemsstat har lagt fram en ändrad eller reviderad plan och för vilka en rättslig grund motiverar ändringar av måttet som en del av en särskild granskning av en plan för återhämtning och resiliens.

**Årsrapport om den verksamhet som
finansieras genom nionde, tionde och
elfte Europeiska utvecklingsfonden
(EUF) för budgetåret 2022**

Innehåll

	Sida
Årsrapport om den verksamhet som finansieras genom nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) för budgetåret 2022	481
Europeiska kommissionens svar	517

Innehållsförteckning

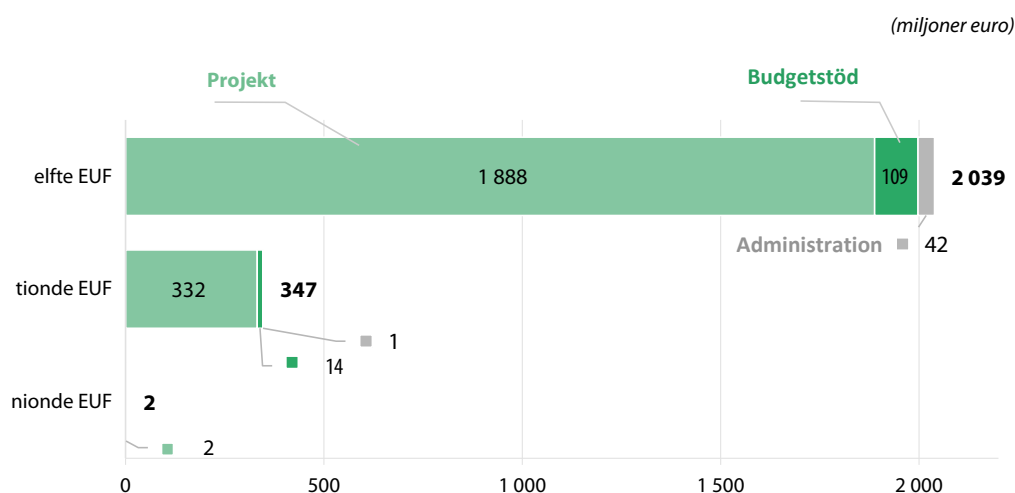
	Punkt
Inledning	01–07
Kort beskrivning av EUF	02–07
Det finansiella genomförandet av nionde, tionde och elfte EUF	08–11
Revisionsförklaring avseende EUF	I.–38
Revisionsrättens <i>revisionsförklaring</i> avseende nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) till Europaparlamentet och rådet	I.–XXI.
Information till stöd för revisionsförklaringen	12–38
Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod	12–16
Räkenskapernas tillförlitlighet	17–19
Transaktionernas korrekthet	20–38
Slutsats och rekommendationer	39–44
Slutsats	39–40
Rekommendationer	41–44
Bedömning av prestationsindikatorer för projekt under våra granskningsbesök	45–46
Bilagor	
Bilaga I – EUF-betalningar under 2022 uppdelade per de största regionerna	
Bilaga II – Status för genomförandet av handlingsplanerna	
Bilaga III – Uppföljning av tidigare rekommendationer	

Inledning

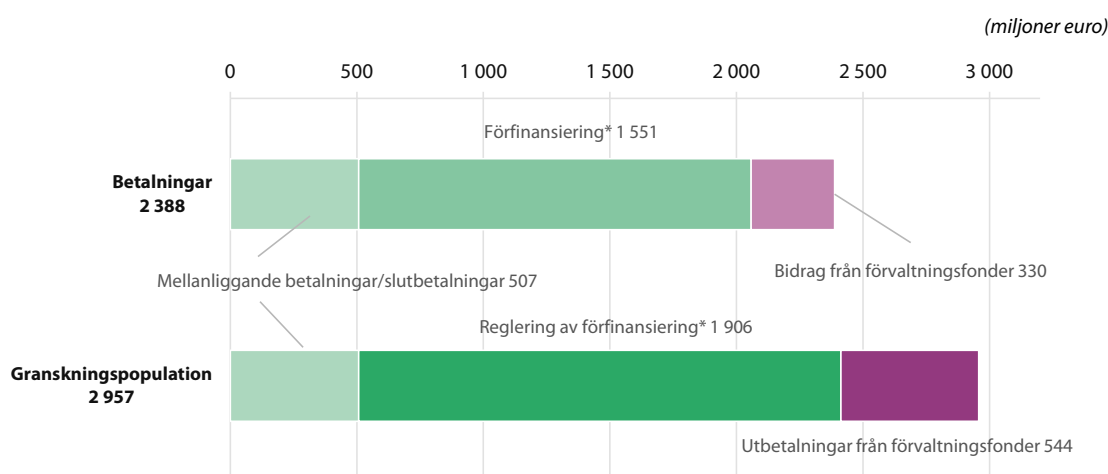
01 I denna årsrapport redovisar vi våra granskningsresultat avseende nionde, tionde och elfte¹ Europeiska utvecklingsfonden (EUF). I **figur 1** finns en översikt över verksamheterna och kostnaderna inom detta område 2022.

Figur 1 – Europeiska utvecklingsfonden – finansiell översikt 2022

EUF-betalningar per budgetpost och typ

EUF-betalningar och granskningspopulation

(*) I linje med den harmoniserade definitionen av underliggande transaktioner (se punkt 18 i **bilaga 1.1** för närmare uppgifter).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av årsredovisningen för 2022 för nionde, tionde och elfte EUF.

¹ Budgetförordningen för elfte EUF.

Kort beskrivning av EUF

02 EUF inrättades 1959 och var det främsta instrumentet utanför EU:s allmänna budget genom vilket Europeiska unionen (EU) finansierade utvecklingssamarbete med länder och regioner i Afrika (söder om Sahara), Karibien och Stillehavsområdet (AKS) och med *utomeuropeiska länder och territorier (ULT)* fram till slutet av 2020. Den elfte EUF² omfattar den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Ramen för EU:s förbindelser med AKS-länderna och utomeuropeiska länder och territorier utgjordes av ett *partnerskapsavtal* som undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 för en period på 20 år (nedan kallat *Cotonouavtalet*). Tillämpningen av bestämmelserna i avtalet har förlängts till och med den 30 juni 2023. Det främsta målet med EUF är att minska och på sikt utrota fattigdomen, i enlighet med det främsta målet för unionens utvecklingssamarbete, som fastställs i artikel 208 i *fördraget om Europeiska unionens funktionssätt* (EUF-fördraget).

03 Vad beträffar den fleråriga budgetramen 2021–2027 omfattas utvecklingssamarbetet med AKS-länderna av *instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen*, medan samarbetet med utomeuropeiska länder och territorier (ULT) har införlivats i *ULT-beslutet, som även inbegriper Grönland*. Nionde, tionde och elfte EUF har däremot inte införlivats i EU:s allmänna budget utan fortsätter att genomföras separat och vara föremål för separat rapportering tills de avslutas.

04 År 2019 avslutade kommissionen de utestående *transaktioner* som återstod för projekt inom åttonde EUF. Alla saldon och *tillbakadragna åtaganden* överfördes till nionde EUF. År 2021 meddelade kommissionen att åttonde EUF hade avslutats i ekonomiskt och operativt hänseende, och att alla kontrakt och finansiella beslut i EUF:s räkenskaper hade avslutats.

05 EUF har följande särdrag:

- a) Den finansieras direkt genom medlemsstaternas och Storbritanniens bidrag baserat på kvoter eller "fördelningsnycklar" som fastställts av medlemsstaternas regeringar i Europeiska unionens råd i efterföljande interna avtal mellan medlemsstaternas företrädare, församlade i rådet.
- b) Den förvaltas av kommissionen, utanför ramen för EU:s allmänna budget, och Europeiska investeringsbanken (EIB).

² *Ibidem*.

- c) På grund av EUF:s mellanstatliga karaktär har Europaparlament en mer begränsad roll i dess tillämpning än det har i fråga om de instrument för utvecklingssamarbete som finansieras genom EU:s allmänna budget. Framför allt deltar inte parlamentet när EUF:s resurser fastställs och fördelas. Men Europaparlamentet är den myndighet som *beviljar ansvarsfrihet*, utom när det gäller det investeringsanslag som förvaltas av EIB och därför inte ingår i vår revision³. Ett trepartsavtal som ingicks 2012 mellan EIB, kommissionen och revisionsrätten (artikel 134 i [förordning \(EG\) nr 215/2008](#) med budgetförordning för tionde Europeiska utvecklingsfonden) reglerar revisionsrättens revision av denna verksamhet.
- d) Principen om *ettårighet* gäller inte EUF. EUF-överenskommelser ingicks i allmänhet för en *åtagandeperiod* på fem till sju år, och betalningarna kan göras under en mycket längre tidsperiod.

06 EUF förvaltas nästan helt av kommissionens generaldirektorat för internationella partnerskap (GD Internationella partnerskap). En liten del av EUF:s betalningar 2022 (5 %) förvaltades av generaldirektoratet för europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder (Echo).

07 De kostnader som behandlas i denna rapport verkställs i 78 länder (se [bilaga I](#)) genom en mängd olika metoder, såsom byggentreprenad-, varu- och tjänstekontrakt, *bidrag*, *budgetstöd*, *programkostnadsförslag* och *överenskommelser om medverkan* som ingåtts med enheter som bedöms inom *pelarbedömningen* (t.ex. internationella organisationer).

³ Artiklarna 38, 42–44 och 52 i [förordning \(EU\) 2018/1877](#) med budgetförordning för elfte Europeiska utvecklingsfonden.

Det finansiella genomförandet av nionde, tionde och elfte EUF

08 Budgeten för nionde EUF (2000–2007) uppgick till 13,8 miljarder euro, och budgeten för tionde EUF (2008–2013) uppgick till 22,7 miljarder euro.

09 Det [interna avtalet om inrättande av elfte EUF \(2015–2020\)](#) trädde i kraft den 1 mars 2015. Mellan 2013 och 2015 anslogs medel via en *övergångsfacilitet* för att säkerställa kontinuitet i väntan på att elfte EUF skulle ratificeras. Elfte EUF tillhandahåller 30,5 miljarder euro, varav 29,1 miljarder euro har avsatts till AKS-länder, 0,4 miljarder euro till ULT-länder och 1 miljard euro till administrativa kostnader.

10 [Figur 2](#) visar utnyttjandet av EUF-medlen under 2022 och det ackumulerade utnyttjandet för nionde, tionde och elfte EUF.

Figur 2 – Utnyttjandet av EUF-medel per den 31 december 2022*

(miljoner euro)

	Läget vid utgången av 2021		Budgetgenomförandet under budgetåret 2022 (nettolopp) ⁶				Läget vid utgången av 2022				
	Totalt belopp	Genomförande- grad ²	Nionde EUF ³	Tionde EUF	Elfte EUF ³	Totalt belopp	Nionde EUF	Tionde EUF	Elfte EUF	Totalt belopp	Genomförande- grad ²
A – MEDEL¹	66 092		-20	337	-721	-404	15 245	21 284	29 157	65 686	
B – UTNYTTJANDE											
1. Övergripande åtaganden ⁴	65 348	98,9 %	-5	356	-18	333	15 245	21 162	29 275	65 682	100,0 %
2. Enskilda åtaganden ⁵	63 040	95,4 %	-1	241	611	851	15 244	20 841	27 806	63 891	97,3 %
3. Betalningar	55 046	83,3 %	2	347	2 039	2 388	15 218	20 302	21 912	57 432	87,4 %
C – Utestående åtaganden (B1 – B3)	10 302	15,6 %					27	860	7 363	8 250	12,6 %
D – Disponibelt belopp (A – B1)⁷	744	1,1 %					0	122	-118	4	0,0 %

* Avrundade belopp.

¹ Innefattar ursprungliga anslag till nionde, tionde och elfte EUF, medfinansiering, räntor, övriga medel och medel som förts över från tidigare EUF.

² I procent av medlen.

³ Negativa belopp motsvarar anslag som dragits tillbaka.

⁴ Övergripande åtaganden avser kommissionens finansieringsbeslut.

⁵ Enskilda åtaganden avser enskilda kontrakt med projektstödmottagare.

⁶ Nettoåtaganden efter tillbakadraganden. Nettobetalningar efter återkrav.

⁷ Det disponibla beloppet omfattar "reserven som inte kan tas i anspråk" (kan inte utnyttjas utan enhälligt beslut av rådet).

Källa: Revisionsrätten, på grundval av årsredovisningen för 2022 för nionde, tionde och elfte EUF. De siffror som presenteras omfattar inte den del av EUF som förvaltas av EIB.

11 Varje år fastställer GD Internationella partnerskap *kritiska prestationsindikatorer* (KPI:er) och tillhörande målvärden för *sund ekonomisk förvaltning* och effektiv resursanvändning. Indikatorerna och tillhörande mål spänner över GD Internationella partnerskaps hela ansvarsområde, som omfattar EU:s allmänna budget, EUF och EU:s förvaltningsfonder. För 2022 uppnådde GD Internationella partnerskap sina mål om att minska ”gammal” förfinansiering (dvs. förfinansiering som inte har reglerats efter två år) med 40 % jämfört med 2021 och att hålla andelen oavslutade kontrakt som löpt ut (dvs. kontrakt som inte avslutats efter att deras operativa verksamhet avslutats) under 13 % i sin portfölj. När det gäller den kritiska prestationsindikatorn för att minska outnyttjade åtaganden låg resultatet marginellt under målet – se [ruta 1](#).

Ruta 1

Kritiska prestationsindikatorer för att minska gammal förfinansiering, gamla outnyttjade åtaganden och andelen oavslutade kontrakt som löpt ut

2022 beslutade GD Internationella partnerskap att ange ett nytt mål för den kritiska prestationsindikatorn för att minska gammal förfinansiering (KPI 10) och höjde det från 35 % till 40 %. Målet uppnåddes med råge då de outnyttjade åtagandena minskade med 54,31 % för EUF och med 52,51 % för hela GD Internationella partnerskaps ansvarsområde. Denna kritiska prestationsindikator tar hänsyn till beloppet för varje förfinansieringstransaktion, men inte till antalet år som den har varit oavslutad. GD Internationella partnerskaps uppnående av denna kritiska prestationsindikator återspeglade därför inte de svårigheter man hade stött på när det gällde att *reglera* äldre förfinansieringstransaktioner, varav vissa hade varit oavslutade i upp till 12 år (se punkt [19](#)). På liknande sätt angav GD Internationella partnerskap ett nytt mål för den kritiska prestationsindikatorn om den maximala andelen oavslutade kontrakt som löpt ut i dess portfölj (KPI 11) och minskade det från 15 % till 13 %. Återigen nådde man längre än målet, både för EUF (10,56 %) och för EU:s allmänna budget (8,39 %).

GD Internationella partnerskap behöll det föregående årets mål på 35 % för sin kritiska prestationsindikator för minskning av outnyttjade åtaganden. Detta mål uppnåddes för EUF (36,83 %), men inte för EU:s allmänna budget (34,85 %) på grund av tekniska problem med it-systemet Opsys⁴.

⁴ Se [ruta 4](#) i [kapitel 9](#) för närmare information om de tekniska problemen med Opsys.

Revisionsförklaring avseende EUF

Revisionsrättens *revisionsförklaring* avseende nionde, tionde och elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) till Europaparlamentet och rådet

Uttalande

I. Vi har granskat

- a) årsredovisningen för nionde, tionde och elfte EUF som består av balansräkningen, resultaträkningen, kassaflödesanalysen, sammanställningen av förändringar i nettotillgångarna och rapporten om det finansiella genomförandet för det budgetår som slutade den 31 december 2022 och som godkänts,
- b) lagligheten och korrektheten i de underliggande transaktionerna, för vilka kommissionen sköter det finansiella genomförandet⁵.

Räkenskapernas tillförlitlighet

Uttalande om räkenskapernas tillförlitlighet

II. Vi anser att årsredovisningarna för nionde, tionde och elfte EUF för det år som slutade den 31 december 2022 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning per den 31 december 2022, det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringarna i nettotillgångarna för året i enlighet med EUF:s budgetförordning och med internationellt erkända redovisningsstandarder för den offentliga sektorn.

⁵ I enlighet med artiklarna 43, 48–50 och 58 i budgetförordningen för elfte EUF innebär detta att revisionsförklaringen inte omfattar de EUF-medel som förvaltas av EIB.

Lagligheten och korrektheten i de transaktioner som ligger till grund för räkenskaperna

Intäkter

Uttalande om intäkternas laglighet och korrekthet

III. Vi anser att de intäkter som ligger till grund för räkenskaperna för det år som slutade den 31 december 2022 i alla väsentliga avseenden är lagliga och korrekta.

Kostnader

Uttalande med avvikande mening om kostnadernas laglighet och korrekthet

IV. På grund av betydelsen av det förhållande som beskrivs under rubriken Grund för ett uttalande med avvikande mening om kostnadernas laglighet och korrekthet anser vi att de kostnader som godkänts i räkenskaperna för det budgetår som slutade den 31 december 2021 innehåller väsentliga fel.

Grund för uttalandet

V. Vi utförde vår revision i enlighet med de internationella revisionsstandarder (ISA) och etiska riktlinjer som fastställts av IFAC och de internationella standarder för högre revisionsorgan (Issai) som fastställts av Intosai. I avsnittet om revisorns ansvar nedan beskrivs mer ingående vilket ansvar vi har enligt dessa standarder och riktlinjer. Vi uppfyllde även kraven på oberoende och våra etiska skyldigheter enligt International Ethics Standards Board for Accountants (IESBA) och dess etiska riktlinjer för yrkesverksamma revisorer. Vi anser att vi har inhämtat tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande.

Grund för ett uttalande med avvikande mening om kostnadernas laglighet och korrekthet

VI. De kostnader som bokförts för 2022 inom nionde, tionde och elfte EUF innehåller väsentliga fel. Vår uppskattade felnivå för kostnader som godkänts i räkenskaperna är 7,1 %.

Områden av särskild betydelse för revisionen

VII. Områden av särskild betydelse för revisionen är de områden som enligt vår professionella bedömning var av störst betydelse vid vår revision av räkenskaperna för den aktuella perioden. Områdena behandlades inom ramen för vår revision av räkenskaperna som helhet, och när vi bildade oss en uppfattning om dem, men vi gör inte ett separat uttalande om dessa områden.

Upplupna kostnader

VIII. Vi bedömde de upplupna kostnader som redovisas i årsredovisningen, vilka i hög grad bygger på en uppskattning. Vid utgången av 2022 uppskattade kommissionen att de stödberättigande kostnader som stödmottagarna hade haft men ännu inte rapporterat uppgick till 5 427 miljoner euro (vid utgången av 2021: 5 381 miljoner euro).

IX. Vi granskade den beräkning som låg till grund för uppskattningen av upplupna kostnader och gick igenom ett urval av 30 enskilda förhandsfinansieringar och 28 fakturor i steg 1 för att bedöma risken för att de upplupna kostnaderna redovisades felaktigt. Utifrån vår granskning drog vi slutsatsen att de upplupna kostnader som redovisades i årsredovisningen var riktiga.

Potentiell effekt på EUF:s årsredovisning för 2022 av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen

X. Den 1 februari 2020 upphörde Förenade kungariket att vara en EU-medlemsstat. Efter de båda parternas undertecknande av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen ("utträdesavtalet") åtog sig Förenade kungariket att fortsätta delta i EUF till dess att elfte EUF och alla andra tidigare oavslutade EUF har avslutats. Förenade kungariket kommer att åta sig samma skyldigheter som de medlemsstater som ingick den interna överenskommelse genom vilken elfte EUF bildades, och även de uppkomna skyldigheterna från tidigare EUF tills de har avslutats.

XI. I utträdesavtalet anges också att Förenade kungarikets andel av belopp från projekt inom tionde EUF eller från tidigare EUF inte ska återanvändas om det inte har gjorts åtaganden för dessa belopp eller om åtagandena har dragits tillbaka vid det datum då överenskommelsen träder i kraft. Detta gäller även för Förenade kungarikets andel av belopp som det inte har gjorts åtaganden för, eller där åtagandena har dragits tillbaka, inom elfte EUF efter den 31 december 2022.

XII. Mot denna bakgrund finns det ingen ekonomisk inverkan på EUF:s årsredovisning för 2022 att rapportera. Vi drar slutsatsen att EUF:s räkenskaper per den 31 december 2022 korrekt återspeglar läget i utträdesprocessen det datumet.

Ledningens ansvar

XIII. I enlighet med artiklarna 310–325 i EUF-fördraget och budgetförordningen för elfte EUF ansvarar ledningen för att upprätta och lägga fram EUF:s

årsredovisning på grundval av internationellt vedertagna redovisningsstandarder för den offentliga sektorn och för att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta. I ledningens ansvar ingår att utforma, införa och upprätthålla den internkontroll som behövs för att upprätta och lägga fram årsredovisningar som inte innehåller väsentliga felaktigheter, vare sig detta beror på *oegentligheter* eller på misstag. Kommissionen har det slutliga ansvaret för att de transaktioner som ligger till grund för EUF:s räkenskaper är lagliga och korrekta.

XIV. När EUF:s räkenskaper upprättas är det kommissionens ansvar att bedöma EUF:s förmåga att fortsätta verksamheten, upplysa om relevanta förhållanden och använda antagandet om fortsatt drift som grund för räkenskaperna, såvida den inte har för avsikt att antingen avveckla EUF eller att upphöra med verksamheten eller om den inte har något annat realistiskt alternativ än att göra något av detta.

XV. Kommissionen ansvarar för tillsynen över EUF:s process för finansiell rapportering.

Revisorns ansvar för revisionen av EUF:s räkenskaper och de underliggande transaktionerna

XVI. Vårt mål är att uppnå rimlig säkerhet om huruvida EUF:s räkenskaper innehåller väsentliga felaktigheter och huruvida de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta samt att på grundval av revisionen lämna en revisionsförklaring om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet till Europaparlamentet och rådet. Rimlig säkerhet är en hög grad av säkerhet men ingen garanti för att väsentliga felaktigheter eller bristande efterlevnad alltid upptäcks vid revisionen. Dessa kan ha sin grund i *oegentligheter* eller misstag och betraktas som väsentliga om de enskilt eller tillsammans rimligen kan förväntas påverka eventuella ekonomiska beslut som fattas med grund i dessa EUF-räkenskaper.

XVII. När det gäller intäkter granskar vi alla bidrag från medlemsstaterna och ett urval av andra typer av intäktstransaktioner.

XVIII. När det gäller kostnader granskar vi betalningstransaktioner när kostnaderna har uppkommit, bokförts och godkänts. Revisionen omfattar alla betalningar (som inte är förskott) vid den tidpunkt de görs. Förskott granskas när *mottagaren* av medel har lämnat bevis som visar att de använts på rätt sätt och institutionen eller organet har godkänt bevisen genom att reglera förskottsbetalningen, vilket kanske inte sker förrän ett efterföljande år.

XIX. Vi tillämpar professionellt omdöme och är professionellt skeptiska under hela revisionen. Vi gör också följande:

- Identifierar och bedömer riskerna för att det finns väsentliga felaktigheter i EUF:s räkenskaper och för att de underliggande transaktionerna i väsentlig utsträckning inte följer EUF:s rättsliga ram, vare sig det beror på oegentligheter eller misstag. Vi utformar och utför granskningsåtgärder för att hantera dessa risker och inhämtar tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis till stöd för vårt uttalande. Väsentliga felaktigheter eller väsentlig bristande efterlevnad som beror på oegentligheter är svårare att upptäcka än om de beror på misstag, eftersom det vid oegentligheter kan handla om maskopi, förfalskning, uppsåtlig underlåtenhet, felaktiga uppgifter eller att man har satt sig över den interna kontrollen. Det är följaktligen större risk för att sådana händelser inte upptäcks.
- Skaffar oss en förståelse av den interna kontroll som är relevant för revisionen i syfte att utforma ändamålsenliga granskningsåtgärder, men inte i syfte att göra ett uttalande om effektiviteten i den interna kontrollen.
- Utvärderar ändamålsenligheten i de redovisningsprinciper som ledningen har använt och rimligheten i ledningens uppskattningar i redovisningen och därmed sammanhängande upplysningar.
- Kommer, med grund i de inhämtade revisionsbevisen, fram till en slutsats om huruvida ledningens användning av antagandet om fortsatt drift är riktigt och huruvida det finns någon väsentlig osäkerhetsfaktor som avser sådana händelser eller förhållanden som kan leda till betydande tvivel om EUF:s förmåga att fortsätta verksamheten. Om vi kommer fram till att det finns en väsentlig osäkerhetsfaktor, är vi skyldiga att i vår rapport hänvisa till de därmed sammanhängande upplysningarna i EUF:s räkenskaper eller, om upplysningarna inte är korrekta, modifiera vårt uttalande. Våra slutsatser baseras på de revisionsbevis som vi har inhämtat fram till datumet för vår rapport. Men framtida händelser eller förhållanden kan förorsaka att enheten inte längre kan fortsätta verksamheten.
- Utvärderar de årliga räkenskapernas och alla upplysningarnas övergripande presentation, struktur och innehåll, och bedömer om de årliga räkenskaperna ger en rättvisande bild av de underliggande transaktionerna och händelserna.

XX. Vi informerar ledningen om bland annat revisionens planerade inriktning och omfattning samt tidpunkten för den och viktiga granskningsresultat, inbegripet iakttagelser om betydande brister i den interna kontrollen.

XXI. Bland de förhållanden som vi har diskuterat med kommissionen fastställer vi vilka som var av störst betydelse vid revisionen av EUF:s räkenskaper och som

därför utgör områden av särskild betydelse för den aktuella perioden. Vi beskriver dessa förhållanden i vår rapport, såvida inte lagstiftning eller förordningar förbjuder offentliggörande, eller vi, vilket är mycket ovanligt, beslutar att inte informera om ett förhållande i vår rapport därför att de negativa konsekvenserna av det rimligen kan förväntas bli större än eventuella fördelar för allmänintresset.

Den 6 juli 2023

Tony Murphy
ordförande

Europeiska revisionsrätten

12, rue Alcide de Gasperi – L-1615 Luxemburg

Information till stöd för revisionsförklaringen

Revisionens inriktning och omfattning samt revisionsmetod

12 I ***bilaga 1.1*** till vår årsrapport för 2022 om genomförandet av EU-budgeten beskriver vi vår revisionsmetod, som också tillämpas för revisionen av EUF.

13 Våra iakttagelser om tillförlitligheten i EUF:s räkenskaper baseras på årsredovisningen⁶ för nionde, tionde och elfte EUF, så som den har godkänts av kommissionen⁷, samt räkenskapsförarens skriftliga uttalande som vi mottog den 20 juni 2023. Vid revisionen granskade vi beloppen och upplysningarna och gjorde en bedömning av de redovisningsprinciper som hade tillämpats och av kommissionens viktigaste beräkningar och den övergripande presentationen av räkenskaperna.

⁶ Artikel 39 i [förordning \(EU\) 2018/1877](#).

⁷ *Ibidem*, artikel 38.

14 För revisionen av transaktionernas korrekthet granskade vi ett urval bestående av 140 transaktioner (alla betalningar gick via GD Internationella partnerskap) som var representativt för alla typer av utgifter inom EUF. Urvalet omfattade 27 transaktioner som rörde förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika, 98 transaktioner som godkänkts av 20 EU-delegationer (Benin, Botswana, Burkina Faso, Djibouti, Etiopien, Fiji, Gabon, São Tomé och Príncipe, Guinea-Bissau, Haiti, Elfenbenskusten, Liberia, Madagaskar, Malawi, Nigeria, Tanzania, Gambia, Togo, Uganda och Zimbabwe) och 15 transaktioner som godkänkts av kommissionens huvudkontor. När vi upptäckte fel i transaktionerna analyserade vi de bakomliggande orsakerna för att identifiera potentiella brister.

15 Vi granskade även följande för 2022:

- a) Alla bidrag från medlemsstaterna och ett urval av andra typer av intäktstransaktioner, såsom andra länders medfinansieringsbidrag.
- b) De system som används av GD Internationella partnerskap och EU-delegationerna för i) förhandskontroller som utförts av kommissionspersonal och externa revisorer (på uppdrag av kommissionen eller stödmottagare) innan utbetalningarna gjordes och ii) uppföljning och övervakning, särskilt uppföljningen av externa revisioner och undersökningen av *procentsatsen för kvarstående fel*.
- c) Tillförlitligheten i informationen om korrekthet i GD Internationella partnerskaps *årliga verksamhetsrapport*, konsekvensen i metoden för att uppskatta riskbelopp, framtida korrigeringar och återkrav och införandet av dem i kommissionens *årliga förvaltnings- och resultatrapport*.
- d) Uppföljningen av våra tidigare rekommendationer.

16 Såsom angavs i punkt **06** genomför GD Internationella partnerskap de flesta av de instrument för externt bistånd som finansieras genom både EU:s allmänna budget och EUF. Våra iakttagelser om systemen och presentationen av information i den årliga verksamhetsrapporten avser GD Internationella partnerskaps hela ansvarsområde och inte bara EUF.

Räkenskapernas tillförlitlighet

17 Vi konstaterade att årsredovisningen inte innehöll väsentliga felaktigheter.

18 Kommissionen meddelade rådet att åttonde EUF hade avslutats i oktober 2021. I årsredovisningen för EUF för budgetåret 2022 angav kommissionen att all verksamhet inom ramen för åttonde EUF hade slutförts. Detta innebar bland annat att alla kontrakt och finansiella beslut hade avslutats i EUF:s räkenskaper och att de återstående utestående betalningskraven hade överförts till nionde EUF. Finansiell information om åttonde EUF fanns dock fortfarande med i räkenskaperna, och vissa av åttonde EUF:s saldon var fortfarande oreglerade 2022. Det fullständiga avslutandet av åttonde EUF ägde därför inte rum i tid.

19 Vid granskningen av förfinansieringstransaktioner noterade vi att vissa hade varit oavslutade i upp till 12 år. Kommissionen har inte alltid reglerat förhandsfinansiering regelbundet för att korrekt återspegla de faktiska belopp som stödmottagarna ska återbetala till kommissionen. På liknande sätt har kommissionen inte reglerat fakturor (fakturor har mottagits men ännu inte kontrollerats och godkänts av kommissionen) för att återspegla de faktiska belopp som kommissionen ska betala till stödmottagarna. 2021 informerade vi kommissionen om dessa fall som upptäcktes i vårt urval. Kommissionens åtgärder för att rätta till dessa problem gav inte de förväntade resultaten. Under 2022 hittade vi fortfarande förfinansierings- och fakturatransaktioner som hade varit oavslutade under lång tid och som inte hade reglerats.

Transaktionernas korrekthet

Intäkter

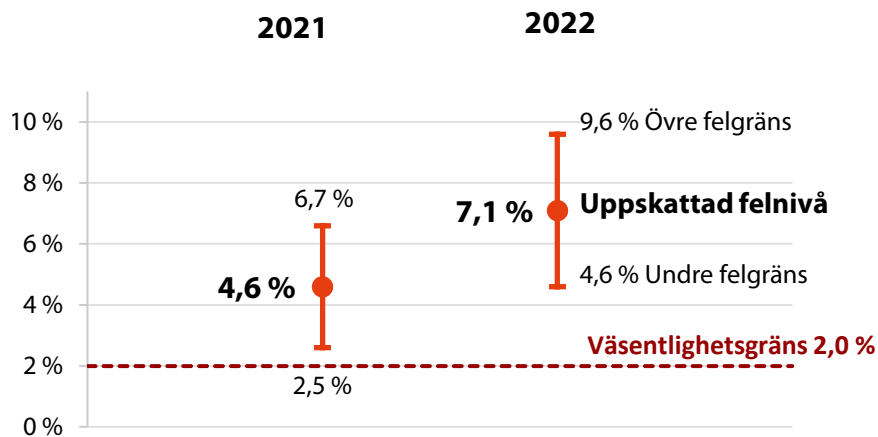
20 Intäktstransaktionerna innehöll inte några väsentliga fel.

Kostnader

21 Av de 140 transaktioner som vi granskade innehöll 57 (40,7 %) fel. På grundval av de 48 fel som vi har kvantifierat uppskattar vi felnivån till 7,1 % (se [figur 3](#)).

Figur 3 – Resultatet av transaktionsgranskningen

Uppskattad inverkan av de kvantifierbara felen

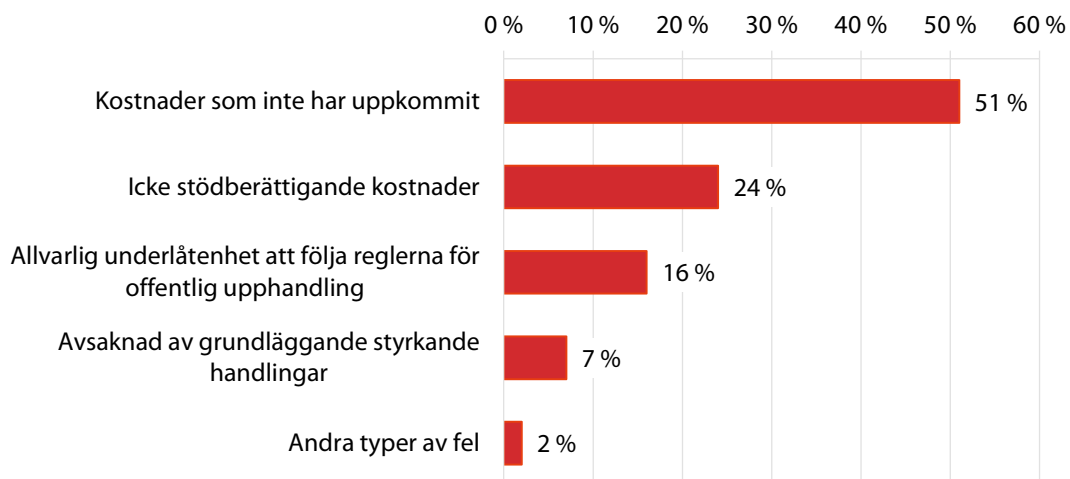
Urvalsstorlek

2021	2022
140 transaktioner	140 transaktioner

Källa: Revisionsrätten.

22 Figur 4 visar hur vår uppskattade felnivå för 2022 är fördelad mellan olika feltyper.

Figur 4 – Fördelning av den uppskattade felnivån per feltyp

Källa: Revisionsrätten.

23 I ruta 2 ges exempel på fel som vi har kvantifierat, också per feltyp.

Ruta 2

Kostnader som inte har uppkommit: brister i EU-delegationernas kontrollsystem för reglering av förfinansiering

Vid en EU-delegation som vi besökte i år konstaterade vi att sex av de nio transaktioner som vi granskade innehöll samma typ av fel. Kommissionen hade reglerat förfinansieringstransaktioner på grundval av stödmottagarens deklarerade totala kostnader på 11 miljoner euro. Våra kontroller visade att de faktiska kostnaderna för de berörda projekten hade varit 3,8 miljoner euro. Mellanskillnaden, 7,2 miljoner euro, bestod av åtaganden som ännu inte hade utnyttjats. Vi ansåg därför att dessa kostnader inte hade uppkommit och därför inte var stödberättigande.

Det faktum att vi upptäckte detta fel i två tredjedelar av de transaktioner som vi granskade pekar på en brist i funktionen hos delegationens interna kontrollsystem för reglering av förfinansiering.

Icke stödberättigande *mervärdesskatt* som debiterats projektet

Kommissionen undertecknade en *överenskommelse om medverkan* med en internationell organisation gällande en insats i Malawi för att förbättra elevernas kost och hälsa genom att tillhandahålla diversifierade skolmåltider och förbättra hygien och sanitet. Den totala kostnaden för åtgärden var 19 miljoner euro, med ett EU-bidrag på 16 miljoner euro.

Den internationella organisationen hyrde ett lager för att genomföra åtgärden och debiterade projektet 33 000 euro, varav 4 700 euro i mervärdesskatt. Avdragsgill mervärdesskatt betraktas inte som stödberättigande kostnader och borde därför inte ha debiterats projektet.

Allvarlig underlåtenhet att följa reglerna för *offentlig upphandling*: omotiverade beslut av den nationella utanordnaren

Benins nationella utanordnare för EUF tilldelade ett kontrakt till ett konsultföretag för att stärka det civila samhällets engagemang i landet. Kontraktet var värt 1,4 miljoner euro och finansierades till 100 % av EU.

Den nationella utanordnaren använde sig av ett selektivt upphandlingsförfarande för att tilldela kontraktet. Fyra anbudsgivare nådde slutskedet av utvärderingen. Utvärderingskommittén avvisade en av dessa, eftersom anbudsgivaren i fråga inte uppfyllde ett tekniskt krav som ingick i anbudsunderlaget.

Vi konstaterade att avvisandet grundades på en beräkningsmetod som skilde sig från den i anbudsunderlaget. Vi drog slutsatsen att den nationella utanordnaren hade fattat ett omotiverat beslut som stred mot reglerna för offentlig upphandling. Vidare konstaterade vi att utvärderingskommittén inte hade

dokumenterat förfarandet tillräckligt. Till följd av detta innehöll transaktionen ett kvantifierbart fel på 100 %.

Avsaknad av grundläggande styrkande handlingar

Kommissionen undertecknade en överenskommelse med en internationell organisation om medverkan i en åtgärd som skulle bidra till hållbar tillväxt inom jordbrukssektorn och minskad livsmedelsosäkerhet och undernäring i Gambia.

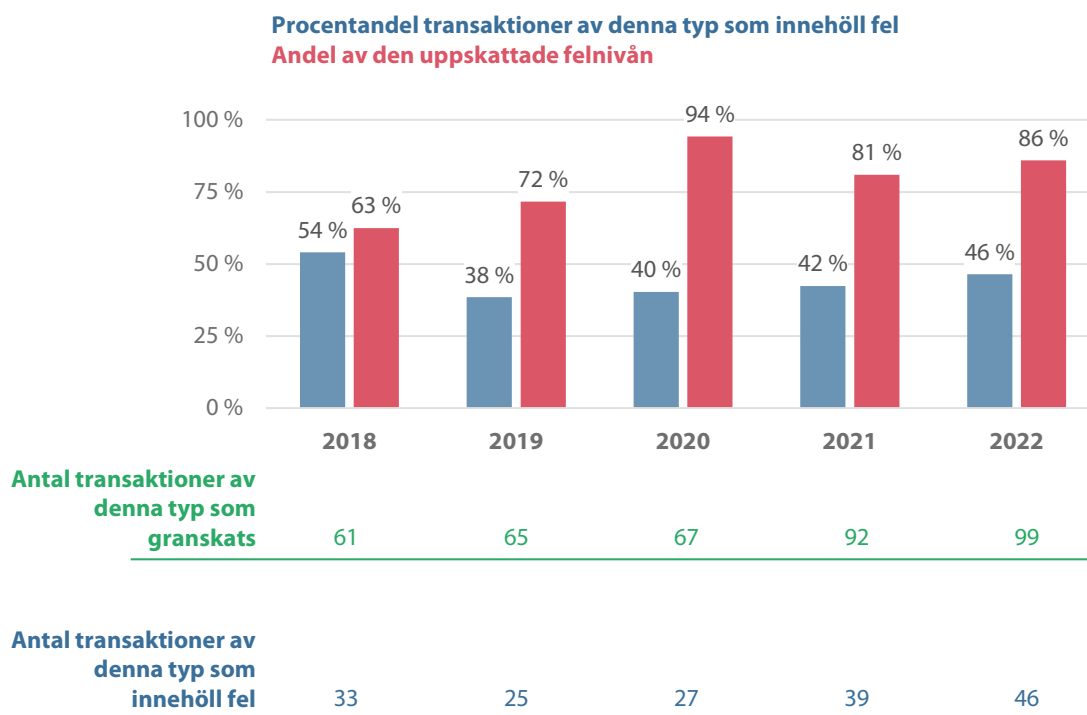
En del av projektet gick ut på att dela ut pengar till skolor för måltider. Den internationella organisationen kunde inte tillhandahålla grundläggande styrkande handlingar för de totala kostnaderna på 11 200 euro för denna del av projektet, såsom bevis på att de familjer som fick stöd var stödberättigade eller bevis på att stödet hade mottagits av de slutliga stödmottagarna.

En annan del av projektet rörde tillhandahållande av utbildningsverksamhet. Vi fick inte tillgång till viktiga styrkande handlingar för betalningar till ett värde av 5 400 euro som bland annat avsåg dagtraktamenten för vissa deltagare och bränslekostnader.

På grund av avsaknaden av grundläggande styrkande handlingar ansåg vi att totalt 16 600 euro för dessa två delar av projektet inte var stödberättigande.

24 Liksom tidigare år begick kommissionen och dess genomförandepartner fler fel i transaktioner som gällde programkostnadsförslag och *bidrag* samt *överenskommelser om medverkan* med mottagarländer, internationella organisationer och organ i medlemsstater än i andra former av stöd (t.ex. de som omfattar byggentreprenad-, varu- och tjänstekontrakt). Av de 99 transaktioner av denna typ som vi granskade innehöll 46 *kvantifierbara fel*, och dessa stod för 86 % av den uppskattade felnivån (se [figur 5](#)).

Figur 5 – Fel som rörde programkostnadsförslag, bidrag och överenskommelser om medverkan mellan 2018 och 2022

Källa: Revisionsrätten.

25 När det gällde 23 kvantifierbara fel och fem icke kvantifierbara fel hade kommissionen tillräckligt med information för att förhindra eller upptäcka och korrigera felen innan den godkände kostnaderna. Om kommissionen hade använt all den information som den hade tillgång till på ett korrekt sätt skulle den uppskattade felnivån ha varit 5,5 procentenheter lägre.

26 Dessutom var 22 transaktioner, som innehöll kvantifierbara fel och som bidrog med 2,3 procentenheter till den uppskattade felnivån, föremål för revision eller utgiftskontroll. GD Internationella partnerskaps kontrollsystem bygger på förhandskontroller som bedömer en kostnads stödberättigande innan kostnaden godkänns. Utifrån informationen i gransknings- eller kontrollrapporterna som beskriver vilket granskningsarbete som faktiskt har utförts kunde vi inte bedöma om felen hade kunnat upptäckas och korrigeras vid förhandskontrollerna. Urvalet för GD Internationella partnerskaps förhandskontroller görs enligt en riskbaserad metod, och avsikten är inte att kontrollera 100 % av de redovisade kostnaderna. Dessa rapporter innehåller inte alltid tillräckligt detaljerade uppgifter för att bekräfta huruvida de poster för vilka vi identifierat fel ingick i deras urval.

27 Vi identifierade två utgiftsområden där det i mindre utsträckning förekommer fel i transaktionerna på grund av specifika betalningsvillkor. Dessa områden är i) budgetstöd och ii) projekt med flera givare som genomförs av internationella organisationer och som omfattas av den så kallade *hypotetiska strategin*. Under 2022 granskade vi två budgetstödtransaktioner och åtta projekt som omfattades av den hypotetiska strategin och som förvaltades av internationella organisationer. I punkterna **9.11** och **9.12** i **kapitel 9** i vår årsrapport för 2022 om genomförandet av budgeten finns närmare uppgifter om budgetstöd och den hypotetiska strategin.

28 Liksom tidigare år drabbades vi av förseningar i mottagandet av begärd dokumentation från vissa internationella organisationer och följaktligen i utförandet av vårt arbete. Dessa organisationer gav endast begränsad tillgång till handlingar (t.ex. i skrivskyddat format), vilket hindrade planeringen, utförandet och kvalitetskontrollen av vår revision. Dessa svårigheter kvarstod trots kommissionens försök att lösa dem genom kontinuerlig kommunikation med de berörda internationella organisationerna.

Den årliga verksamhetsrapporten och andra förvaltningsverktyg

29 Liksom de föregående åren utfärdade GD Internationella partnerskap handlingsplaner för att avhjälpa bristerna i genomförandet av sitt kontrollsystem. 2020 och 2021 rapporterade vi om goda framsteg med handlingsplanerna för 2019 och 2020.

30 I april 2023 var genomförandestatusen för 2020 års handlingsplan densamma som 2022: av sju åtgärder hade fyra slutförts och tre pågick. I sin handlingsplan för 2021 ökade GD Internationella partnerskap antalet åtgärder till åtta. Fyra hade slutförts och fyra pågick fortfarande.

31 Handlingsplanen för 2022 består av 10 åtgärder. Fyra nya åtgärder har lagts till: i) förbättra uppföljningen av granskningsresultaten i revisionsrättens rapporter och resultaten av undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel, ii) stärka kontrollerna vid utarbetandet av finansieringsöverenskommelser för budgetstödsinsatser, iii) stärka kontrollerna av rättsliga grunder innan kontrakt undertecknas och iv) påminna parterna om att fullgöra sin skyldighet att underrätta kommissionen när en motpart anses vara i en uteslutningssituation. I april 2023 hade en åtgärd slutförts, medan nio fortfarande pågick (se [bilaga II](#)).

Undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel 2022

32 År 2022 lät GD Internationella partnerskap för elfte gången en extern entreprenör genomföra undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Avsikten med undersökningen är att uppskatta andelen fel som har undgått GD Internationella partnerskaps alla förvaltningskontroller för att förebygga, upptäcka och korrigera sådana fel inom hela dess ansvarsområde i syfte att dra slutsatser om kontrollernas ändamålsenlighet. Undersökningen utgör ett viktigt underlag för generaldirektörens *förklaring* och bidrar till den information om korrekthet inom området *yttre åtgärder* som lämnas i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

33 Undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel utgör inte ett *bestyrkandeuppdrag* eller en revision utan bygger på GD Internationella partnerskaps metod och vägledning för att uppskatta den kvarstående felprocenten. Vi har redan i våra tidigare årsrapporter⁸ om EUF beskrivit begränsningar i undersökningarna som kan ha bidragit till att procentsatsen för kvarstående fel har underskattats. I 2022 års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel använde GD Internationella partnerskap, liksom de föregående åren, en urvalsstorlek på 480 transaktioner (vissa transaktioner i urvalet hade ett högre värde än *urvalsintervallet*, och därför bestod det slutliga urvalet av 407 transaktioner). Undersökningen ledde till en uppskattad total procentsats för kvarstående fel på 1,15 % – den ligger alltså under kommissionens *väsentlighetsgräns* för sjunde året i rad.

34 Vi granskade den beräkningsmetod som användes för 2022 års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel och konstaterade att metoden för extrapolering av poster med högt värde inte var tillräckligt tydlig. Till följd av detta hade den externa entreprenören inte på ett korrekt sätt extrapolerat poster med högt värde (dvs. med ett värde som är högre än *urvalsintervallet*) från urvalet. Vi anser att procentsatsen för kvarstående fel hade underskattats. Vår beräkning ger en procentsats för kvarstående fel på 1,35 %.

35 Liksom tidigare år konstaterade vi, bland annat, att metoden för att uppskatta procentsatsen för kvarstående fel innebär att entreprenören kan förlita sig helt på resultaten av GD Internationella partnerskaps förvaltningskontroller. Vi anser fortfarande att det faktum att man förlitar sig på andra revisorers arbete strider mot själva syftet med en undersökning av procentsatsen för kvarstående fel, som är att uppskatta andelen fel som har undgått GD Internationella partnerskaps alla förvaltningskontroller för att förebygga, upptäcka och korrigera sådana fel. I de fall där

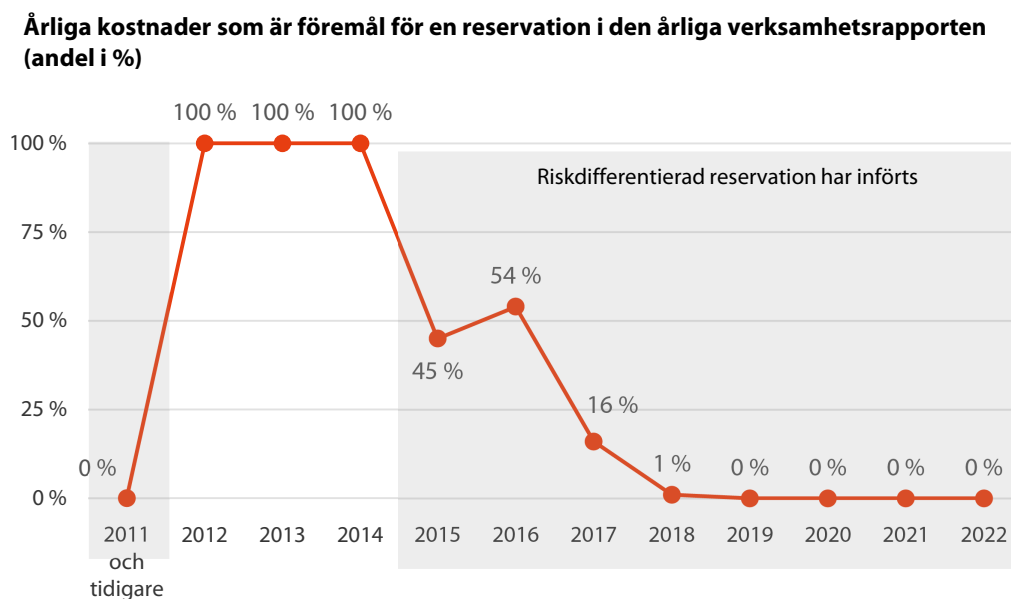
⁸ Årsrapporterna om EUF för 2017, 2018, 2019 och 2020.

de tidigare kontrollerna har utförts enligt det *ekonomiska och administrativa ramavtalet (Fafa)* mellan Europeiska kommissionen och Förenta nationerna kan entreprenören inte alltid utföra ytterligare substansgranskning eftersom Fafa begränsar kommissionens kontrollrättigheter.

Granskning av den årliga verksamhetsrapporten för 2022

36 Generaldirektörens förklaring i den årliga verksamhetsrapporten för 2022 innehåller inga *reservationer*. Från 2018 och framåt minskade omfattningen av GD Internationella partnerskaps reservationer avsevärt (dvs. den andel av kostnaderna som var föremål för reservationer), först från 16 % till 1 % och sedan till noll. **Figur 6** visar omfattningen av de reservationer som har presenterats i de årliga verksamhetsrapporterna från 2011 till 2022.

Figur 6 – GD Internationella partnerskaps reservationer i de årliga verksamhetsrapporterna 2011–2022

Källa: Revisionsrätten, på grundval av uppgifter från GD Internationella partnerskaps årliga verksamhetsrapporter, 2011–2022.

37 Vi anser att avsaknaden av reservationer i den årliga verksamhetsrapporten för 2022 inte är motiverad och att den delvis beror på begränsningarna i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel. Våra granskningsresultat avseende denna undersökning gäller också uppskattningarna av riskutsatta belopp som baseras på undersökningen. Den felaktiga extrapoleringen av poster med högt värde (se punkt **34**) resulterade i en felnivå över *väsentlighetsgränsen* på 2 % för kostnader i samband med *indirekt förvaltning* med utomstående organisationer. Kommissionen borde därför ha gjort en reservation för denna kostnadskategori, som står för 42,7 % av GD Internationella partnerskaps relevanta kostnader.

38 GD Internationella partnerskap uppskattar att det totala riskbeloppet vid betalning var 83,3 miljoner euro (1,4 % av kostnaderna 2022) och att det totala riskbeloppet vid avslutandet var 71,7 miljoner euro⁹. När det gäller riskbeloppet vid betalning uppskattar GD Internationella partnerskap, baserat på historiska uppgifter, att 11,6 miljoner euro (19 %) kommer att korrigeras genom dess kontroller under efterföljande år (detta belopp kallas *korrigerande kapacitet*). Med tillämpning av procentsatsen för kvarstående fel som enligt vår beräkning uppgår till 1,35 % blir det totala riskbeloppet vid betalning 95,5 miljoner euro och det totala riskbeloppet vid avslutandet 83,9 miljoner euro. Liksom tidigare år gjorde GD Internationella partnerskap riktade kontroller av betalningskrav för att korrigera de identifierade avvikelserna. Vi granskade beräkningen av den korrigerande kapaciteten för 2022. Vi granskade 64,5 % (sett till värdet) av den totala populationen av betalningskrav och identifierade ett fall där kommissionen hade registrerat ett *betalningskrav* felaktigt i sitt it-system.

⁹ GD Internationella partnerskaps årliga verksamhetsrapport för 2022, s. 36.

Slutsats och rekommendationer

Slutsats

39 Vår revision visar att räkenskaperna för EUF för det budgetår som slutade den 31 december 2022 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EUF:s finansiella ställning och det finansiella resultatet, kassaflödena och förändringarna i nettotillgångarna för året i enlighet med bestämmelserna i EUF:s *budgetförordning* och de redovisningsregler som räkenskapsföraren har antagit.

40 Vår revision visar följande för det budgetår som slutade den 31 december 2022:

- a) EUF:s intäkter innehöll inte några väsentliga fel.
- b) EUF:s betalningstransaktioner innehöll väsentliga fel (se punkterna [21–26](#)). På grundval av vår transaktionsgranskning uppskattar vi felnivån till 7,1 %.

Rekommendationer

41 *Bilaga III* visar resultatet av vår uppföljningsgranskning av de två rekommendationer som vi lämnade i årsrapporten för 2019. Kommissionen hade genomfört en av dessa rekommendationer i vissa avseenden, men för den andra hade inga åtgärder vidtagits.

42 Vi granskade också de tre rekommendationerna i vår årsrapport för 2020 om EUF (se *bilaga III*). Kommissionen hade genomfört en av dessa rekommendationer fullt ut, en hade genomförts i vissa avseenden och för den tredje hade inga åtgärder vidtagits.

43 Vi anser att rekommendation 3, att GD Internationella partnerskap ska fastställa skyldigheter för den entreprenör som utför undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel att rapportera till kommissionen om alla misstänkta bedrägerier mot EU:s budget, har genomförts. GD Internationella partnerskaps metod för att uppskatta procentsatsen för kvarstående fel omfattar ett nytt förfarande för entreprenörens rapportering av misstankar om bedrägerier liksom om sexuellt utnyttjande, sexuella övergrepp och sexuella trakasserier.

44 Utifrån denna granskning och våra granskningsresultat och slutsatser för 2022 rekommenderar vi kommissionen att göra följande:

Rekommendation 1 – Kontrollera att saldon för avslutade EUF regleras i tid

Kontrollera att alla saldon för avslutade EUF har reglerats och att uppgifterna i årsräkenskaperna uppdateras i tid.

Måldatum för genomförande: Inför upprättandet av 2023 års räkenskaper.

Rekommendation 2 – Kontrollera att förfinansiering och fakturor regleras i tid i årsräkenskaperna

Kontrollera att förfinansiering och fakturor regleras i tid.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

Rekommendation 3 – Vidta åtgärder för att förbättra EU-delegationernas kontrollsystem för reglering av förfinansiering

Vidta lämpliga åtgärder för att förbättra EU-delegationernas kontrollsystem så att belopp som ännu inte använts men där ersättning begärts för uppkomna kostnader identifieras innan betalningar görs eller kostnader regleras.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

Rekommendation 4 – Upprepa den uttalade skyldigheten att följa mervärdesskattereglerna och utför lämpliga kontroller

Upprepa för stödmottagare i EU-projekt att de måste följa kontraktsvillkoren angående stödberättigande mervärdesskatt, och utför nödvändiga kontroller för att säkerställa att avdragsgill mervärdesskatt inte debiteras projekten.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

Rekommendation 5 – Stärk förhandskontrollerna innan kostnader godkänns

Ta hänsyn till all tillgänglig teknisk och finansiell information för att förebygga, eller upptäcka och korrigera, fel innan kostnader godkänns.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

Rekommendation 6 – Förbättra metoden för att uppskatta procentsatsen för kvarstående fel och kontrollera att den tillämpas korrekt

Förbättra den metod som används för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel så att poster av högt värde extrapoleras korrekt, och kontrollera att entreprenören tillämpar den korrekt.

Måldatum för genomförande: Slutet av 2024.

Bedömning av prestationsindikatorer för projekt under våra granskningsbesök

45 I år bedömde vi, som en del av våra granskningsbesök, huruvida *prestationsindikatorer* hade uppnåtts för projekt som var antingen helt eller nästan slutförda. Vårt mål var att göra iakttagelser om prestationsaspekter som går utöver transaktionernas korrekthet. Vår bedömning omfattade, men var inte begränsad till, en granskning av *output*- och utfallsindikatorer samt projektresultat.

46 Under våra kontroller noterade vi fall där finansieringen hade använts ändamålsenligt och bidragit till att projektmålen uppnåddes. Vi identifierade också fall där EU-medel hade använts mindre effektivt, eftersom upphandlade varor inte användes som planerat, och fall där mål och prestationsmål inte hade uppnåtts – se [ruta 3](#).

Ruta 3

Exempel på prestationsrelaterade iakttagelser

a) Framgångsrikt genomförande av ett projekt

Kommissionen undertecknade en bidragsöverenskommelse på 2 miljoner euro med ett företag för ett projekt som skulle bidra till delaktighetsbaserad och ansvarsfull samhällsstyrning i Zimbabwe och förbättra jämställdheten och barns rättigheter. Vårt revisionsbesök bekräftade att projektet hade bidragit till att avsevärt förbättra kapaciteten hos det civila samhällets organisationer och göra det möjligt för dem att delta i den politiska dialogen. Detta ledde till exempel till att Zimbabwe förde upp förebyggande av barnäktenskap på sin nationella agenda. Civilsamhällesorganisationernas kontinuerliga opinionsbildning resulterade i antagandet av äktenskapslagen, som behandlar frågan om barnäktenskap.

b) Icke ändamålsenlig användning av inköpt utrustning

Kommissionen undertecknade en överenskommelse om medverkan med en internationell organisation när det gällde ett projekt för att stödja teknisk yrkesutbildning i Elfenbenskusten för 17 miljoner euro. Under vårt revisionsbesök konstaterade vi att en av de stödmottagande skolorna inte använde delar av den laboratorieutrustning som köpts in inom ramen för överenskommelsen. Vissa

artiklar fanns kvar oöppnade i lager, medan andra inte kunde hittas på skolan under vårt besök.

Detta tyder på att viss utrustning som köpts in enligt överenskommelsen antingen var onödig eller inte användes för avsett ändamål.

c) Förväntade projektresultat har inte uppnåtts på grund av överambitiösa mål

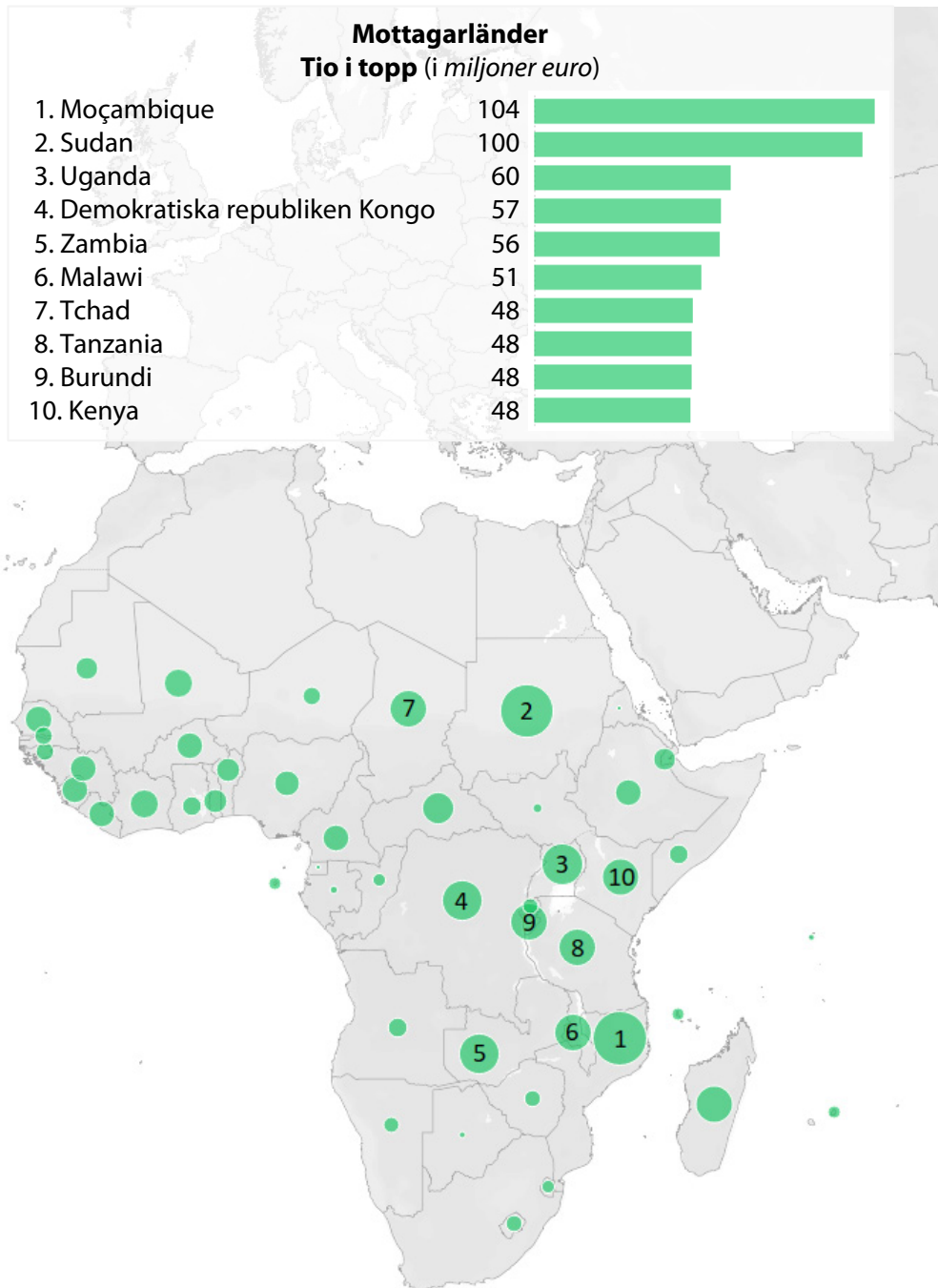
I enlighet med ett programkostnadsförslag på 2,8 miljoner euro undertecknade kommissionen ett kontrakt med ett konsultföretag för ett projekt som skulle främja hållbar utveckling och fattigdomsminskning i Madagaskar. Dessa mål skulle uppnås genom att förbättra konkurrenskraften hos Madagaskars företag på nationell och internationell nivå.

Vårt revisionsbesök bekräftade att projektet inte hade uppnått delar av sin planerade output, såsom målen för antalet företag som skulle certifieras eller nya marknader som skulle utvecklas. Ett skäl till detta var att de fastställda målen var alltför ambitiösa med tanke på projektets varaktighet och budget. Ett annat skäl var förseningar i genomförandet av vissa verksamheter.

Bilagor

Bilaga I – EUF-betalningar under 2022 uppdelade per de största regionerna

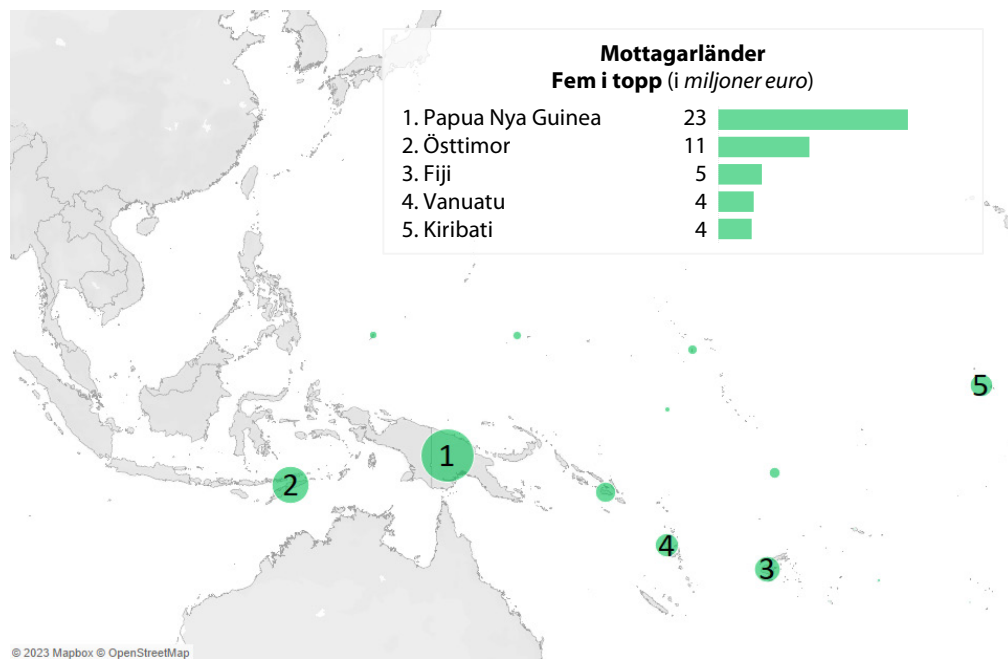
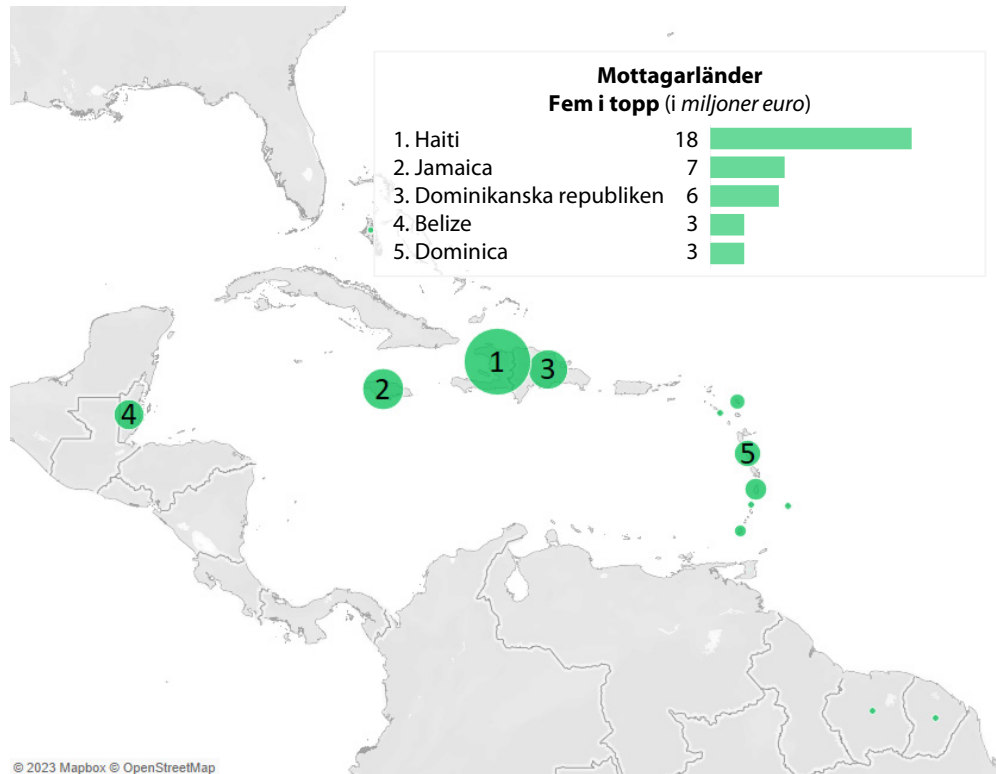
Betalningar från Europeiska utvecklingsfonden – Afrika

© 2023 Mapbox © OpenStreetMap

Källa: Skapad av revisionsrätten med hjälp av "Tableau", kartbakgrund © Mapbox och © OpenStreetMap på licens genom Creative Commons Erkännande-DelaLika 2.0 (CC BY-SA).

Betalningar från Europeiska utvecklingsfonden – Karibien och StillaHavsområdet

Källa: Skapad av revisionsrätten med hjälp av "Tableau", kartbakgrund © [Mapbox](#) och © [OpenStreetMap](#) på licens genom Creative Commons Erkännande-DelaLika 2.0 (CC BY-SA).

Bilaga II – Status för genomförandet av handlingsplanerna

Handlingsplanen för 2020			
A.1	Förenkla och förtydliga förfarandena och kontraktsvillkoren för bidrag.	●	Pågår
A.2	Upprätthålla medvetenheten om ofta förekommande fel i den ekonomiska förvaltningen och dokumenthanteringen för genomförandet av bidragskontrakt.	●	Har genomförts
B.1	Fortsätta och stärka samarbetet med internationella organisationer för att på ett hållbart sätt minska antalet fel.	●	Har genomförts
C.1	Förtydliga och främja användning av resultatbaserad finansiering.	●	Pågår
C.2	Förbättra metoden och vägledningen för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel (ny åtgärd som bygger på åtgärd D4 i handlingsplanen för 2019).	●	Har genomförts
C.3	Minska alltför stora regleringar av förfinansiering (ny åtgärd).	●	Pågår
C.4	Genomföra en utvärdering av användningen av kravspecifikationer för kostnadskontroller (ny åtgärd).	●	Har genomförts
Handlingsplanen för 2021			
A.1	Förenkla och förtydliga förfarandena och kontraktsvillkoren för bidrag.	●	Pågår
B.1	Fortsätta och stärka samarbetet med internationella organisationer för att på ett hållbart sätt minska antalet fel.	●	Har genomförts
B.2	Åtgärda högriskiakttagelserna från internrevisionstjänstens (IAS) revision av pelarbedömningen av yttre åtgärder (ny åtgärd).	●	Har genomförts
C.1	Förtydliga och främja användning av resultatbaserad finansiering.	●	Pågår
C.2	Förbättra metoden och vägledningen för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel.	●	Har genomförts
C.3	Åtgärda sårbarheter vid alltför stor reglering av förfinansiering.	●	Pågår
C.4	Genomföra en utvärdering av användningen av kravspecifikationer för kostnadskontroller.	●	Har genomförts
C.5	Utbyta information om ofta förekommande fel med berörda kontrollintressenter (ny åtgärd).	●	Pågår

Handlingsplanen för 2022			
A.1	Förenkla och förtydliga förfarandena och kontraktsvillkoren för bidrag.	●	Pågår
B.1	Fortsätta och stärka samarbetet med internationella organisationer för att på ett hållbart sätt minska antalet fel.	●	Har genomförts
C.1	Förtydliga och främja användning av resultatbaserad finansiering.	●	Pågår
C.2	Åtgärda sårbarheter vid alltför stor reglering av förfinansiering.	●	Pågår
C.3	Förstärka kravspecifikationerna för kostnadskontroller (bygger på åtgärd C4 i handlingsplanen för 2021).	●	Pågår
C.4	Utbyta information om ofta förekommande fel med berörda kontrollintressenter (bygger på åtgärd C5 i handlingsplanen för 2021).	●	Pågår
C.5	Förbättra uppföljningen av revisionsrättens granskningsresultat och resultaten av uppskattningen av procentsatsen för kvarstående fel (ny åtgärd).	●	Pågår
C.6	Stärka kontrollerna vid utformningen av förslag till finansieringsöverenskommelser för budgetstödtransaktioner (ny åtgärd).	●	Pågår
C.7	Stärka kontrollerna av de rättsliga grunderna innan kontrakt undertecknas (ny åtgärd).	●	Pågår
C.8	Påminna parterna om att fullgöra sin skyldighet att underrätta kommissionen när en motpart anses vara i en uteslutningssituation (ny åtgärd).	●	Pågår

Källa: Europeiska kommissionens handlingsplaner för 2020, 2021 och 2022.

Bilaga III – Uppföljning av tidigare rekommendationer

Genomförandegrad: fullt ut, i de flesta avseenden, i vissa avseenden, ej genomförd.

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförandegrad	Kommentar
2019	Rekommendation 1: Förbättra ytterligare den metod och vägledning som används i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel för att åtgärda de problem som vi har identifierat i denna rapport i syfte att göra den felprocent som rapporteras i undersökningen tillförlitligare. Tidsram: Före utgången av 2021.		Kommissionen har kontinuerligt uppdaterat reglerna för procentsatsen för kvarstående fel, men de flesta iakttagelser från våra tidigare granskningar (t.ex. granskningen av 2021 års undersökning av procentsatsen för kvarstående fel) kvarstår.
	Rekommendation 2: Utfärda reservationer för alla områden som konstateras ha en hög risknivå, oavsett deras andel av de totala kostnaderna och ekonomiska inverkan. Tidsram: När den årliga verksamhetsrapporten för 2020 offentliggörs.		

År	Revisionsrättens rekommendation	Revisionsrättens analys av gjorda framsteg i genomförandet av rekommendationen	
		Genomförandegrad	Kommentar
2020	Rekommendation 1: Vidta åtgärder så att internationella organisationer ger revisionsrätten fullständig, obegränsad och snabb tillgång till de handlingar som den behöver för att utföra sin uppgift i enlighet med EUF-fördraget, och inte bara i skrivskyddat format. Tidsram: Före utgången av 2021.		Kommissionen intensifierade kommunikationen med internationella organisationer om vår tillgång till handlingar. Vissa FN-organisationer, såsom FN:s barnfond (Unicef), Världshälsoorganisationen (WHO) och FN:s utvecklingsprogram (UNDP), lämnar fortfarande bara ut styrkande handlingar i skrivskyddat format.
	Rekommendation 2: Utfärda reservationer för alla områden som konstateras ha en hög risknivå, oavsett deras andel av de totala kostnaderna och ekonomiska inverkan. Tidsram: När den årliga verksamhetsrapporten för 2021 offentliggörs.		
	Rekommendation 3: Fastställ skyldigheter för den entreprenör som utför undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel att rapportera till kommissionen om alla misstänkta bedrägerier mot EU:s budget som upptäcks under arbetet med undersökningen. Tidsram: Före utgången av 2022.		

Källa: Revisionsrätten.

**Europeiska kommissionens svar på
årsrapporten om den verksamhet som
finansieras genom nionde, tionde och
elfte Europeiska utvecklingsfonden
(EUF) för budgetåret 2022**

EUROPEISKA KOMMISSIONENS SVAR PÅ EUROPEISKA REVISIONSRÄTTENS RAPPORT OM VERKSAMHETEN I NIONDE, TIONDE OCH ELFTE EUF FÖR BUDGETÅRET 2022

I. KOMMISSIONENS SVAR I KORTHET

Kommissionen välkomnar revisionsrättens rapport om Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Kommissionen önskar understryka att genomförandet av EUF sker i riskfyllda och komplexa miljöer som förändras i allt snabbare takt. Genomförandet kännetecknas av mångfald

- när det gäller geografisk spridning, som omfattar många olika EU-delegationer runt om i världen,
- när det gäller genomförandeorgan och partnerländer med olika förvaltnings- och kontrollkapacitet, från små lokala icke-statliga organisationer till internationella organisationer, och
- när det gäller metoder för tillhandahållande av bistånd, inbegripet traditionella projekt, budgetstöd, sektorspecifika stödprogram, bidrag till globala instrument, blandfinansiering, budgetgarantier och annat genomförande av bistånd. Dessutom finns det svårigheter att utstationera personal till delegationer i länder med svåra förhållanden och brist på specialiserade profiler både i delegationerna och i högkvarteret.

Mot denna utmanande bakgrund anser kommissionen att ett nollfölsceenario är osannolikt och att det inte skulle vara kostnadseffektivt. Kommissionen vidtar dock alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa ett fullständigt och effektivt genomförande av EUF i enlighet med den befintliga rättsliga och finansiella ramen. Kommissionen fortsätter att anpassa och förfinna sina förfaranden för att ytterligare minska risken för fel och tar bland annat hänsyn till resultaten av revisionsrättens revisionsförklaring. Den handlingsplan som kommissionens avdelningar antar varje år omfattar bland annat åtgärder som syftar till att minska felen genom förenkling av förfaranden, uppdaterad vägledning, utbildning och informationskampanjer för sin personal och partners. För att följa revisionsrättens rekommendationer om EUF från 2022 kommer kommissionen att vidta ytterligare åtgärder för att stärka sitt interna kontrollsystem på det sätt som anses lämpligt och även beakta kostnadseffektiviteten.

II. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS VIKTIGASTE IAKTTAGELSER

1. Räkenskapernas tillförlitlighet

Europeiska kommissionen bekräftar att all verksamhet inom ramen för åttonde EUF slutfördes under 2021. Vissa saldon finns dock fortfarande kvar i räkenskaperna för åttonde EUF. Kommissionen kommer att avsluta de relevanta räkenskaperna i tid för utarbetandet av räkenskaperna för 2023.

När det gäller äldre fakturor och förfinansieringar som varit oavslutade i upp till 12 år (punkt 19) noterar kommissionen att de flesta av dessa tidigare förfinansieringar är kopplade till rättstvister.

Kommissionen har redan infört årliga kontroller för att minska tidigare oavslutade förfinansieringar och handlägga gamla fakturor. Dessutom använder kommissionen en resultattavla för portföljen som gör det möjligt för sin personal att

- övervaka att förfinansieringarna åldras med hjälp av en särskild indikator¹
- följa upp fakturor som skjutits upp i mer än ett år. Alla förfallna fakturor markeras i resultattavlan så att utanordnaren kan identifiera dem och vidta åtgärder.

Kommissionen kommer att fortsätta att noga övervaka dessa oavslutade transaktioner och utfärda ytterligare interna instruktioner för att minska dem.

2. Transaktionernas korrekthet

Utgifter

När det gäller fördelningen av felnivån (punkt 22) noterar kommissionen att omkring 50 % av de sammanlagda felen under 2022 beror på alltför stora regleringar, vilket innebär en praxis där kostnader som inte har uppkommit tas upp i räkenskaperna som kostnader som har uppkommit. Kommissionen anser att dessa fel är tillfälliga, eftersom de inte längre kommer att finnas efter de slutliga regleringarna. Kommissionen har vidtagit flera åtgärder, bland annat att uppmana sina partner att se över sina rapporteringsmallar för att göra det lättare att identifiera uppkomna kostnader och kommer att intensifiera sina ansträngningar i detta avseende. Den förväntar sig positiva resultat under de kommande åren.

Fel i **upphandlingsförfaranden** står för cirka 15 % av den totala felnivån. Dessa kan bero på att en viktig handling saknas eller på vissa fel under utvärderingen. Fel av detta slag innebär dock inte nödvändigtvis att de berörda projekten inte har genomförts framgångsrikt eller att det finns rättsliga grunder för att återkräva medlen.

En annan typ av fel som kommissionen också har bestridit i tidigare årsrapporter och som ingår i de icke stödberättigande utgifterna i figur 4 gäller de **7 % av indirekta kostnader för indirekta bidragsmottagare** som rapporteras som direkta kostnader för genomförandepartnerna. Kommissionen anser att detta är i linje med budgetförordningen. Kommissionen anser att både genomförandepartnern och de indirekta bidragsmottagarna har rätt till högst 7 % vardera av de indirekta kostnaderna/ersättningarna.

Slutligen noterar kommissionen att en av EU-delegationerna stod för cirka 30 % av den totala felnivån. Korrigerande åtgärder vidtas för närvarande för att åtgärda brister i den interna kontrollen i denna delegation.

När det gäller de revisions- och kontrollrapporter som avses i punkt 26 understryker kommissionen att den regelbundet uppdaterar kravspecifikationerna för kostnadskontroller för att göra dem mer effektiva och ändamålsenliga. Till exempel måste revisions- och kontrollrapporterna nu innehålla en förteckning över transaktioner som är föremål för revision/kontroll och identifiera de transaktioner som ingår i urvalet. Denna översyn syftar till att göra rapporteringen mer fullständig och tydlig.

Svar på ruta 2

1. Indikator I08 – Minskning av tidigare förfinansiering.

Kostnader som inte har uppkommit: brister i EU-delegationernas kontrollsystem för reglering av förfinansiering

Kommissionen är medveten om felet. Beslut har fattats av huvudkontoret om ett antal korrigerande åtgärder för att förbättra EU-delegationernas kontrollsystem, inbegripet utbildning av personal och ett övervakningsuppdrag, samt att genomförandet av dem har inletts.

Ikke stödberättigande mervärdesskatt som debiterats projektet/avsaknad av väsentliga styrkande handlingar

Kommissionen följer upp med den berörda internationella organisationen och kommer att vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

Allvarlig underlåtenhet att följa reglerna för offentlig upphandling: omotiverade beslut av den nationella utanordnaren

Kommissionen anser att utvärderingen av förfarandet för offentlig upphandling hade kunnat dokumenteras bättre. Kommissionen har påpekat att utvärderingskommittén har använt sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att tillämpa en beräkningsmetod som är nödvändig för att kontrollera att det tekniska kravet är uppfyllt.

Den årliga verksamhetsrapporten och andra förvaltningsverktyg

Generaldirektoratet för internationella partnerskap (GD INTPA) fortsätter att vidta åtgärder för att hantera alla kontrollproblem när så är lämpligt. GD INTPA antar en ny handlingsplan för intern kontroll varje år, men varje ny plan bygger på en bedömning av den tidigare handlingsplanen, revisionsrättens och kommissionens internrevisionstjänsts iakttagelser och en utvärdering av underliggande risker. Därför omfattar handlingsplanerna i de flesta fall även åtgärder som rör områden som omfattas av reservationer i tidigare årliga verksamhetsrapporter.

Genomförandet av den nuvarande handlingsplanen för 2022 för att hantera identifierade brister i kontrollerna och höga risker är på god väg. Måldatum för de flesta åtgärder (sex) är slutet av 2023 eller senare. GD INTPA kommer att bedöma genomförandet av handlingsplanen för 2022 under hösten 2023, med beaktande av bland annat revisionsrättens iakttagelser i årsrapporten för 2022 om EUF.

Undersökning av procentsatsen för kvarstående fel

Kommissionen håller med om att undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel utgör ett viktigt underlag för generaldirektörens förklaring, men den är inte den enda källan till säkerhet. GD Internationella partnerskap har ett omfattande internt kontrollsystem och en kontrollstrategi som täcker hela genomförandecykeln. Alla delar av kontrollsystemet fungerar som byggstenar för den försäkran som rapporteras i den årliga verksamhetsrapporten. Den senare utgör grunden för informationen om korrekthet i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten.

När det gäller punkt 34 anser kommissionen att den externa uppdragstagaren tillämpade extrapoleringen av poster med högt värde i enlighet med metoden för undersökning av procentsatsen för kvarstående fel. Kommissionen anser därför att procentsatsen för kvarstående fel (1,15 %) inte underskattades.

När det gäller åsikten att det strider mot syftet med en undersökning av procentsatsen för kvarstående fel att förlita sig på andra revisorers arbete (punkt 35) ändrade kommissionen, till

följd av tidigare iakttagelser om ett påstått alltför stort förtroende, de handlingar som styr undersökningar av procentsatsen för kvarstående fel. Nu kräver kommissionen att fall där man helt och delvis förlitar sig på förkontrollarbete bör övervakas mot bakgrund av historiska genomsnitt, som inte får överskridas avsevärt utan en detaljerad motivering.

Granskning av den årliga verksamhetsrapporten för 2022

Revisionsrätten anser att avsaknaden av reservationer i den årliga verksamhetsrapporten för 2022 är omotiverad och anser att det delvis beror på begränsningarna i undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel, men också på den felaktiga extrapoleringen av fel. Kommissionen anser, i linje med förklaringen ovan i svaret på punkt 34, att avsaknaden av reservationer är motiverad. Det är resultatet av att metoden och instruktionerna för procentsatsen för kvarstående fel tillämpas korrekt av dess centrala avdelningar, enligt vilka en reservation, förutom vad gäller anseende, måste utfärdas när den kvarstående felprocenten för motsvarande kostnadssegment ligger över väsentlighetströskeln på 2 %.

III. KOMMISSIONENS SVAR PÅ REVISIONSRÄTTENS REKOMMENDATIONER

Uppföljning av föregående års rekommendationer

När det gäller rekommendation 1 i revisionsrättens årsrapport om EUF för 2019 att förbättra den metod och den vägledning som används för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel uppdaterade kommissionen vägledningen för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel och metoden i januari 2022 för att på lämpligt sätt följa revisionsrättens rekommendationer, utan att ändra studiens karaktär. Kommissionen anser därför att den i möjligaste mån har genomfört revisionsrättens rekommendationer.

När det gäller rekommendation 2 från revisionsrättens årsrapporter om EUF från 2019 och 2020 om utfärdande av reservationer för alla områden som konstaterats ha en hög risknivå godtog kommissionen inte dessa rekommendationer av de skäl som angavs i de svar som offentliggjordes tillsammans med revisionsrättens rapport. Sedan budgetåret 2019 har en regel om stöd av mindre betydelse för utfärdande av reservationer i de årliga verksamhetsrapporterna införts på verksamhetsnivå, som är tillämplig på alla årliga verksamhetsrapporter inom kommissionen. Syftet är att bara inrikta antalet reservationer på väsentliga reservationer, samtidigt som transparensen i förvaltningsrapporteringen bibehålls, eftersom de fall där regeln om stöd av mindre betydelse tillämpas vederbörligen nämns i den årliga verksamhetsrapporten. Till följd av detta avvisades rekommendationerna.

När det gäller rekommendation 1 i revisionsrättens årsrapport om EUF för 2020 för att säkerställa revisionsrättens snabba, obegränsade och fullständiga tillgång till internationella organisationers handlingar intensifierade kommissionen kommunikationen med internationella organisationer om revisionsrättens tillgång till handlingar. Kommissionen arbetar aktivt med de berörda internationella organisationer vars transaktioner bidrog till felnivån, både genom praktiska lösningar och dialog på hög nivå. Kommissionen har också en permanent kontaktpunkt som omedelbart samarbetar med relevanta internationella organisationer när revisionsrätten uppmärksammar ett problem, för att påskynda inlämningen av handlingar.

Frågan om att ge revisionsrätten tillgång till handlingar har nyligen diskuterats vid möten i arbetsgruppen för det ekonomiska och administrativa ramavtalet mellan EU och FN och vid

bilaterala möten mellan kommissionen och dess partner. Den ingår också systematiskt i den regelbundna dialogen med FN-organisationerna. Kommissionen har också underlättat tekniska diskussioner mellan Förenta nationerna (FN) och revisionsrätten i syfte att säkerställa ömsesidig förståelse för alla parter begränsningar och identifiera konkreta och praktiska åtgärder för att säkerställa smidig tillgång till handlingar. Gemensam utbildning med FN-personal återupptogs under 2023, och kommissionen har också kommit överens med FN om att inrätta gemensamma tekniska grupper för att regelbundet diskutera revisions- och kontrollfrågor. För FN-organisationer strider det dock mot deras interna regler att ge mer än "skrivskyddad åtkomst" till sina handlingar. Kommissionen kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att finna praktiska och långsiktiga lösningar på dessa frågor.

Rekommendation 1 – Kontrollera att bokföringssaldon för avslutade EUF regleras i tid

Kontrollera att alla bokföringssaldon för avslutade EUF har reglerats och att uppgifterna i årsräkenskaperna uppdateras i tid.

(Måldatum för genomförande: i tid för utarbetandet av räkenskaperna för 2023)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och kommer att genomföra den relevanta åtgärden.

Rekommendation 2 – Kontrollera att förfinansiering och fakturor regleras i tid i årsräkenskaperna

Kontrollera att förfinansiering och fakturor regleras i tid.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och kommer att fortsätta att noga övervaka dessa oavslutade transaktioner. Utöver de befintliga kontrollerna kommer kommissionen att utfärda ytterligare interna instruktioner och påminna om behovet av att reglera förfinansiering och fakturor i tid.

Rekommendation 3 – Vidta åtgärder för att förbättra EU-delegationernas kontrollsystem för reglering av förfinansiering

Vidta lämpliga åtgärder för att förbättra EU-delegationernas kontrollsystem så att belopp som ännu inte använts men där ersättning begärts för uppkomna kostnader identifieras innan betalningar görs eller kostnader regleras.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** rekommendationen och anser att den delvis har genomförts. Flera åtgärder har redan vidtagits, t.ex. en ny checklista, ytterligare vägledning och utbildningsseminarier för personalen för att öka medvetenheten och förhindra detta återkommande bokföringsfel.

Rekommendation 4 – Påminn om skyldigheten att följa mervärdesskattereglerna och utför lämpliga kontroller

Upprepa för stödmottagare i EU-projekt att de måste följa kontraktsvillkoren för stödberättigande mervärdesskatt och utföra nödvändiga kontroller för att säkerställa att avdragsgill mervärdesskatt inte debiteras projekten.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** rekommendationen och kommer att upprepa denna skyldighet gentemot stödmottagarna i EU-projekt.

Rekommendation 5 – Stärk förhandskontrollerna innan kostnader godkänns

Ta hänsyn till all tillgänglig teknisk och finansiell information för att förebygga, eller upptäcka och korrigera, fel innan kostnader godkänns.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar** denna rekommendation och kommer att fortsätta att öka medvetenheten hos sin personal om att korrekt genomföra kontraktsramen och relevanta förfaranden när det gäller att beakta tillgänglig teknisk och finansiell information innan den godkänner kostnaderna. Samtidigt kommer kommissionen att stärka analysen av återkommande iakttagelser för att förebygga, upptäcka och korrigera fel.

Rekommendation 6 – Förbättra metoden för att uppskatta procentsatsen för kvarstående fel och kontrollera att den tillämpas korrekt

Förbättra den metod som används för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel så att poster av högt värde extrapoleras korrekt, och kontrollera att entreprenören tillämpar den korrekt.

(Måldatum för genomförande: slutet av 2024)

Kommissionen **godtar inte** denna rekommendation. Kommissionen anser att det inte är nödvändigt att ändra den metod som användes för undersökningen av procentsatsen för kvarstående fel för extrapolering av poster med högt värde.

UPPHOVSRÄTT

© Europeiska unionen, 2023

Europeiska revisionsrättens policy för vidareutnyttjande av handlingar fastställs i [beslut nr 6-2019](#) om revisionsrättens policy för öppna data och vidareutnyttjande av handlingar.

Om inget annat anges (t.ex. i enskilda meddelanden om upphovsrätt) omfattas revisionsrättens innehåll som ägs av EU av den internationella [licensen Creative Commons Erkännande 4.0 Internationell \(CC BY 4.0\)](#). Det innebär att det är tillåtet att återanvända innehållet under förutsättning att ursprunget anges korrekt och att det framgår om ändringar har gjorts. Om du återanvänder revisionsrättens innehåll får du inte förvansa den ursprungliga innebörden eller det ursprungliga budskapet. Revisionsrätten ansvarar inte för eventuella konsekvenser av återanvändningen.

När enskilda privatpersoner kan identifieras i ett specifikt sammanhang, exempelvis på bilder av revisionsrättens personal, eller om verk av tredje part används, måste ytterligare tillstånd inhämtas.

Om ett sådant tillstånd beviljas upphävs och ersätts det allmänna godkännande som nämns ovan, och eventuella begränsningar av materialets användning måste tydligt anges.

För användning eller återgivning av innehåll som inte ägs av EU kan tillstånd behöva inhämtas direkt från upphovsrättsinnehavarna.

Kapitel 3:

- Figur 3.1:
Denna figur har tagits fram med hjälp av ikoner från [flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Med ensamrätt.
- Bilagorna 3.1, 3.2 och 3.3:
Tabellerna har tagits fram med hjälp av ikonerna , , , från [flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Med ensamrätt.

Kapitel 6:

- Figur 6.2:
Denna figur har tagits fram med hjälp av ikoner från [flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Med ensamrätt.
- Figur 6.3:
Denna figur har tagits fram med hjälp av ikonerna och från [flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Med ensamrätt.
- Figur 6.5:
  De kugghjulsikoner som används har ändrats av revisionsrätten, © **By Ramziia** – [stock.adobe.com](#).

Kapitel 7:

- Rutorna 7.1 och 7.2:
Revisionsrätten med tillstånd från [AGEA](#), med ensamrätt.
- Ruta 7.3:
Satellitfotot ägs och har ändrats av [AGEA](#) – © [CGR SpA](#) (Compagnia Generale Ripresearee), med ensamrätt.

Kapitel 9:

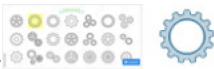
- Bilaga 9.1:
Skapad av revisionsrätten med hjälp av "Tableau", kartbakgrund © [Mapbox](#) och © [OpenStreetMap](#) på licens genom [Creative Commons Erkännande-DelaLika 2.0 \(CC BY-SA\)](#).

Kapitel 11:

- Figur 11.1:
Denna figur har tagits fram med hjälp av ikoner från [flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Med ensamrätt.
- Figur 11.5:

Figurerna har tagits fram med hjälp av ikonerna , , från [flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Med ensamrätt.

- Figur 11.5:

De kugghjulsikoner som används har ändrats av revisionsrätten, © [By Ramziia](#) – [stock.adobe.com](#).

Europeiska utvecklingsfonderna:Bilagorna I och II:

Skapad av revisionsrätten med hjälp av "Tableau", kartbakgrund © [Mapbox](#) och © [OpenStreetMap](#) på licens genom [Creative Commons Erkännande-DelaLika 2.0 \(CC BY-SA\)](#).

Programvara eller handlingar som omfattas av immateriella rättigheter, till exempel patent, varumärkesskydd, mönsterskydd samt upphovsrätt till logotyper eller namn, omfattas inte av revisionsrättens policy för vidareutnyttjande.

EU-institutionernas webbplatser inom domänen europa.eu innehåller länkar till webbplatser utanför den domänen. Eftersom revisionsrätten inte har någon kontroll över dem uppmanas du att ta reda på vilken integritets- och upphovsrättspolicy de tillämpar.

Användning av revisionsrättens logotyp

Revisionsrättens logotyp får inte användas utan revisionsrättens förhandsgodkännande.

I vår årsrapport uttalar vi oss om huruvida EU:s årsredovisning är tillförlitlig och huruvida de underliggande intäkts- och kostnadstransaktionerna följer gällande regler och förordningar. Vi presenterar även vår analys av budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen samt av prestationsaspekter i samband med EU-budgetens genomförande.

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

Europeiska unionens
publikationsbyrå